

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 8 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

14 ianuarie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședințele dintre 23 și 25 septembrie 2008

TEXTE ADOPTATE

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 309 E, 4.12.2008.

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 23 septembrie 2008

(2010/C 8 E/01)

Acțiuni realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 referitoare la finanțarea pentru dezvoltare

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la acțiunile realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 privind finanțarea pentru dezvoltare (2008/2050(INI)) 1

(2010/C 8 E/02)

Tabloul de bord al pieței interne

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind Tabloul de bord al pieței interne (2008/2056(INI)) 7

(2010/C 8 E/03)

Îmbunătățirea calității formării profesorilor

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind îmbunătățirea calității formării profesorilor (2008/2068(INI)) 12

(2010/C 8 E/04)

Procesul de la Bologna și mobilitatea studenților

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind Procesul de la Bologna și mobilitatea studenților (2008/2070(INI)) 18

RO

(2010/C 8 E/05)	Adaptarea actelor legislative la noua decizie privind comitologia Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând Recomandări adresate Comisiei cu privire la adaptarea actelor legislative la noua decizie privind comitologia (2008/2096(INI))	22
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI DETALIAATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE	24
(2010/C 8 E/06)	Fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”) Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”) (2007/2238(INI))	26
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI DETALIAATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII (PROPUNERILOR) SOLICITATE	31
(2010/C 8 E/07)	Transparența investitorilor instituționali Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând recomandări destinate Comisiei privind transparența investitorilor instituționali (2007/2239(INI))	34
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI DETALIAATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERILOR SOLICITATE	38
(2010/C 8 E/08)	Deliberările Comisiei pentru petiții (2007) Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind deliberările Comisiei pentru petiții din cursul anului 2007 (2008/2028(INI))	41
(2010/C 8 E/09)	Situația și perspectivele agriculturii în zonele montane Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind situația și perspectivele agriculturii în zonele montane (2008/2066(INI))	49
(2010/C 8 E/10)	Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului Declarația Parlamentului European privind proclamarea zilei de 23 august drept Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului	57
Miercuri, 24 septembrie 2008		
(2010/C 8 E/11)	O abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la beneficierea pe deplin de dividendul digital în Europa: o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală (2008/2099(INI))	60
(2010/C 8 E/12)	Acordul internațional privind esențele de lemn tropical Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la Acordul internațional privind esențele de lemn tropical (ITTA) din 2006	66
(2010/C 8 E/13)	Pregătirea reuniunii la nivel înalt UE-India Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la pregătirea reuniunii la nivel înalt UE-India	69
Joi, 25 septembrie 2008		
(2010/C 8 E/14)	Media pentru comunitate în Europa Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind media pentru comunitate în Europa (2008/2011(INI))	75
(2010/C 8 E/15)	Dezbateri anuale privind progresele realizate în spațiul de libertate, securitate și justiție Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la dezbaterile anuale cu privire la progresele realizate în 2007 în spațiul de libertate, securitate și justiție (SLSJ) (articolele 2 și 39 din Tratatul UE)	79

(2010/C 8 E/16)	Concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană (2007/2253(INI))	85
(2010/C 8 E/17)	Controlarea prețurilor la energie Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la ținerea sub control a prețurilor la energie	94
(2010/C 8 E/18)	Cartea albă privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind Cartea albă referitoare la problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate (2007/2285(INI))	97
(2010/C 8 E/19)	Gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în serviciile legale de muzică online	105

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2010/C 8 E/20)	Procedurile în fața Curții de Justiție (modificarea articolului 121 din Regulamentul de procedură) Decizia Parlamentului European din 24 septembrie 2008 privind modificarea articolului 121 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, referitor la procedurile în fața Curții de Justiție (2007/2266(REG))	108
-----------------	---	-----

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Marți, 23 septembrie 2008

(2010/C 8 E/21)	Statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (COM(2007)0653 — C6-0395/2007 — 2007/0233(COD))	110
-----------------	---	-----

P6_TC1-COD(2007)0233

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului	111
--	-----

(2010/C 8 E/22)	Protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2008)0104 — C6-0087/2008 — 2008/0042(COD)) 120
(2010/C 8 E/23)	Datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri — competențele de executare conferite Comisiei ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1172/98 al Consiliului privind datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2007)0778 — C6-0451/2007 — 2007/0269(COD)) 121 P6_TC1-COD(2007)0269 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1172/98 al Consiliului privind datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei 121
(2010/C 8 E/24)	Anul european al creativității și inovării ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al creativității și inovării (2009) (COM(2008)0159 — C6-0151/2008 — 2008/0064(COD)) 122 P6_TC1-COD(2008)0064 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al creativității și inovării (2009) 122
(2010/C 8 E/25)	Categoriile de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile Protocolului privind privilegiile și imunitățile Comunităților * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 de stabilire a categoriilor de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile articolului 12, ale articolului 13 al doilea paragraf și ale articolului 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților (COM(2008)0305 — C6-0214/2008 — 2008/0102(CNS)) 123
(2010/C 8 E/26)	Proiect de buget rectificativ nr. 6/2008 — agenții executive Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2008 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2008, secțiunea III — Comisia (12984/2008 — C6-0317/2008 — 2008/2166(BUD)) 123
(2010/C 8 E/27)	Modificarea Regulamentului (CE) nr. 999/2001 în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2008)0053 — C6-0054/2008 — 2008/0030(COD)) 125

P6_TC1-COD(2008)0030

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei 125

(2010/C 8 E/28)

Statisticile privind deșeurile ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la statisticile privind deșeurile, cu privire la competențele de executare conferite Comisiei (COM(2007)0777 — C6-0456/2007 — 2007/0271(COD)) 126

P6_TC1-COD(2007)0271

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la statisticile privind deșeurile, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei 126

(2010/C 8 E/29)

Adaptarea anumitor acte la procedura de reglementare cu control (partea a doua) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE, a anumitor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control — partea a doua (COM(2007)0824 — C6-0476/2007 — 2007/0293(COD)) 127

P6_TC1-COD(2007)0293

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, a anumitor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control — Adaptare la procedura de reglementare cu control — Partea a doua 127

(2010/C 8 E/30)

Exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare) (COM(2007)0858 — C6-0005/2008 — 2007/0292(COD)) 128

P6_TC1-COD(2007)0292

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare) 128

(2010/C 8 E/31)

Materii colorante care pot fi adăugate în produsele medicamentoase (reformare) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind materiile colorante care pot fi adăugate în produsele medicamentoase (reformare) (COM(2008)0001 — C6-0026/2008 — 2008/0001(COD)) 129

(2010/C 8 E/32)

Alimente destinate unei alimentații speciale (reformare) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale (reformare) (COM(2008)0003 — C6-0030/2008 — 2008/0003(COD)) 130

P6_TC1-COD(2008)0003

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (reformare) 130

(2010/C 8 E/33)

Inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) (COM(2008)0100 — C6-0094/2008 — 2008/0044(COD)) 131

P6_TC1-COD(2008)0044

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) 131

(2010/C 8 E/34)

Solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) (COM(2008)0154 — C6-0150/2008 — 2008/0060(COD)) 132

P6_TC1-COD(2008)0060

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) 132

(2010/C 8 E/35)

Combaterea terorismului *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de decizie-cadru a Consiliului de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului (COM(2007)0650 — C6-0466/2007 — 2007/0236(CNS)) 133

(2010/C 8 E/36)

Protecția datelor cu caracter personal *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie-cadru a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (16069/2007 — C6-0010/2008 — 2005/0202(CNS)) 138

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2010/C 8 E/37)

Migrarea la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (12059/1/2008 — C6-0188/2008 — 2008/0077(CNS)) 150

(2010/C 8 E/38)

Migrarea la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24. septembrie 2008 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (11925/2/2008 — C6-0189/2008 — 2008/0078(CNS)) 151

(2010/C 8 E/39)	Sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 privind poziția comună a Consiliului adoptată în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime (5719/3/2008 — C6-0225/2008 — 2005/0239(COD))	152
	P6_TC2-COD(2005)0239	
	Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime	153
(2010/C 8 E/40)	Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivelor 1999/35/CE și 2002/59/CE (5721/5/2008 — C6-0226/2008 — 2005/0240(COD))	171
	P6_TC2-COD(2005)0240	
	Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării unei Directive 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului	171
	ANEXA I	
	CONȚINUTUL RAPORTULUI INVESTIGAȚIEI PRIVIND SIGURANȚA	185
	ANEXA II	
	INFORMAȚII CUPRINSE ÎN NOTIFICAREA PRIVIND ACCIDENTELE ȘI INCIDENTELE MARITIME	187
(2010/C 8 E/41)	Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (6389/2/2008 — C6-0227/2008 — 2005/0241(COD))	188
	P6_TC2-COD(2005)0241	
	Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare	188
	ANEXA I	
	DISPOZIȚII ALE CONVENȚIEI DE LA ATENA PRIVIND TRANSPORTUL PE MARE AL PASAGERILOR ȘI AL BAGAJELOR LOR CARE SUNT RELEVANTE PENTRU APLICAREA PREZENTULUI REGULAMENT	193
	ANEXĂ LA CONVENȚIA DE LA ATENA	
	CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALT TIP DE GARANȚIE FINANCIARĂ PRIVIND RĂSPUNDEREA ÎN CAZ DE DECES SAU VĂTĂMARE CORPORALĂ A PASAGERILOR	205
	ANEXA II	
	EXTRAS DIN REZERVA ȘI LINIILE DIRECTOARE OMI PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A CONVENȚIEI DE LA ATENA DIN 2002, ADOPTATE DE COMITETUL JURIDIC AL ORGANIZAȚIEI MARITIME INTERNAȚIONALE LA 19 OCTOMBRIE 2006	206
(2010/C 8 E/42)	Controlul statului portului (reformare) ***II	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) (5722/3/2008 — C6-0224/2008 — 2005/0238(COD))	213

P6_TC2-COD(2005)0238

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) 214

ANEXA I

Elementele regimului comunitar de inspecție al statului portului 236

ANEXA II

ALCĂȚUIREA PROFILULUI DE RISC AL NAVEI 240

ANEXA III

Notificare 241

ANEXA IV

LISTA CERTIFICATELOR ȘI A DOCUMENTELOR 241

ANEXA V

EXEMPLE DE „MOTIVE ÎNTEMEIATE” 244

ANEXA VI

PROCEDURI PENTRU CONTROLUL NAVELOR 245

ANEXA VII

INSPECȚII EXTINSE ALE NAVELOR 246

ANEXA VIII

DISPOZIȚII PRIVIND REFUZUL ACCESULUI ÎN PORTURILE ȘI ZONELE DE ANCORAJ COMUNITARE 247

ANEXA IX

Raportul de inspecție 248

ANEXA X

CRITERII PENTRU REȚINEREA UNEI NAVE 249

ANEXA XI

CRITERII MINIME PENTRU INSPECTORI 254

ANEXA XII

..... 255

FUNCȚIILE BAZEI DE DATE PRIVIND INSPECȚIILE 255

ANEXA XIII

Publicarea informațiilor privind inspecțiile, reținerile și refuzurile accesului în porturile statelor membre 256

ANEXA XIV

Informații furnizate în contextul monitorizării punerii în aplicare 257

ANEXA XV

PARTEA A DIRECTIVĂ ABROGATĂ, CU MODIFICĂRILE SUCCESIVE ALE ACESTEIA 258

PARTEA B LISTA TERMENELOR DE TRANSPUNERE ÎN DREPTUL INTERN 258

ANEXA XVI 258

TABEL DE CORESPONDENȚĂ 258

(2010/C 8 E/43)

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare)

***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) (5724/2/2008 — C6-0222/2008 — 2005/0237A(COD)) 261

P6_TC2-COD(2005)0237A

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea obligațiilor statului de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) 261

ANEXA I

PARTEA A DIRECTIVA ABROGATĂ ȘI MODIFICĂRILE ULTERIOARE ADUSE ACESTEIA 273

PARTEA B LISTA TERMENELOR DE TRANSUNERE ÎN LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ 273

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ 273

(2010/C 8 E/44)

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) ***II

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (Reformare) (5726/2/2008 — C6-0223/2008 — 2005/0237B(COD)) 275

P6_TC2-COD(2005)0237B

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (Reformare) 276

ANEXA I

CRITERII MINIME PENTRU ORGANIZAȚII 286

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ 289

(2010/C 8 E/45)

Rețele și servicii de comunicații electronice ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei Parlamentului European și ale Consiliului 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (COM(2007)0697 — C6-0427/2007 — 2007/0247(COD)) 291

P6_TC1-COD(2007)0247

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice 292

ANEXĂ 334

(2010/C 8 E/46)

Autoritatea europeană de reglementare a pieței comunicațiilor electronice ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice (COM(2007)0699 — C6-0428/2007 — 2007/0249(COD)) 337

P6_TC1-COD(2007)0249

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET) 338

(2010/C 8 E/47)

Rețele și servicii de comunicații electronice, protejarea vieții private și protecția consumatorilor ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului (COM(2007)0698 — C6-0420/2007 — 2007/0248(COD)) 359

P6_TC1-COD(2007)0248

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului 360

ANEXA I

DESCRIEREA FACILITĂȚILOR SUPLIMENTARE ȘI A SERVICIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 10 (CONTROLUL CHELTUIELILOR), ARTICOLUL 29 (SERVICII SUPLIMENTARE) ȘI ARTICOLUL 30 (FACILITAREA SCHIMBĂRII FURNIZORULUI) 390

ANEXA II

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE PUBLICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 (TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA INFORMAȚIILOR) 392

ANEXA III

INDICATORII PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI 393

(2010/C 8 E/48)

Acordul internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului cu privire la încheierea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 în numele Comunității Europene (11964/2007 — C6-0326/2007 — 2006/0263(CNS)) 393

Joi, 25 septembrie 2008

(2010/C 8 E/49)

Taxa pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor de asigurări și financiare *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor financiare și de asigurări (COM(2007)0747 — C6-0473/2007 — 2007/0267(CNS)) 396

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul **||**.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul **||**.

Marți, 23 septembrie 2008

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Acțiuni realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 referitoare la finanțarea pentru dezvoltare

P6_TA(2008)0420

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la acțiunile realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 privind finanțarea pentru dezvoltare (2008/2050(INI))

(2010/C 8 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Consensusul de la Monterrey, adoptat la Conferința internațională privind finanțarea pentru dezvoltare de la Monterrey, Mexic, din 18-22 martie 2002 (Conferința de la Monterrey),
- având în vedere angajamentele luate de statele membre la Consiliul European de la Barcelona din 14 martie 2002 (angajamentele de la Barcelona),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2002 privind finanțarea ajutorului pentru dezvoltare ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 februarie 2002 privind finanțarea ajutorului pentru dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre în cadrul reuniunii Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene, intitulată „Consensus european” ⁽³⁾, semnată la 20 decembrie 2005,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 aprilie 2008 intitulată „UE — partener global pentru dezvoltare — Accelerarea progreselor către Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului” (COM(2008)0177),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 aprilie 2007 intitulată „Respectarea promisiunilor Europei referitoare la finanțarea pentru dezvoltare” (COM(2007)0164),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 martie 2006 intitulată „Finanțare pentru dezvoltare și eficiența ajutorului — Provocările create de creșterea ajutorului UE 2006-2010”(COM(2006)0085),

⁽¹⁾ JO C 131 E, 5.6.2003, p. 164.⁽²⁾ JO C 284 E, 21.11.2002, p. 315.⁽³⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 aprilie 2005 intitulată „Accelerarea progresului în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului — Finanțarea pentru dezvoltare și eficacitatea ajutorului” (COM(2005)0133),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 martie 2004 intitulată „Transpunerea în practică a Consensului de la Monterrey: contribuția Uniunii Europene” (COM(2004)0150),
 - având în vedere Concluziile Consiliului European din 14 martie 2002 privind Conferința internațională referitoare la finanțarea pentru dezvoltare (Monterrey, Mexic, 18-22 martie 2002),
 - având în vedere Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) adoptate la reuniunea Organizației Națiunilor Unite la nivel înalt a mileniului de la New York din 6-8 septembrie 2000, reafirmate la conferințele ulterioare ale ONU, în special la Conferința de la Monterrey,
 - având în vedere angajamentul luat de statele membre la Consiliul European de la Göteborg din 15-16 iunie 2001 de a atinge obiectivul ONU de a consacra 0, 7 % din venitul național brut (VNB) asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 martie 2006 intitulată „Ajutorul UE: acordarea unui ajutor mai substanțial, mai eficient și mai rapid” (COM(2006)0087),
 - având în vedere rezoluțiile sale din 22 mai 2008 privind acțiunile realizate în urma Declarației de la Paris din 2005 referitoare la eficiența ajutorului ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0310/2008),
- A. întrucât, pentru a doua oară în istorie, ONU organizează o conferință internațională privind finanțarea pentru dezvoltare, care va avea loc la Doha în perioada 29 noiembrie -02 decembrie 2008, cu scopul de a reuni atât șefi de stat și de guvern, miniștrii dezvoltării și miniștrii finanțelor, cât și reprezentanți ai organizațiilor financiare internaționale, ai băncilor private, ai mediului de afaceri și ai societății civile, în vederea examinării progreselor care au fost înregistrate în urma Conferinței de la Monterrey;
- B. întrucât îndeplinirea ODM necesită o finanțare mult mai mare;
- C. întrucât finanțarea pentru dezvoltare ar trebui să reprezinte modalitatea cea mai rentabilă pentru a răspunde nevoilor de dezvoltare mondiale și insecurității mondiale;
- D. întrucât necesitatea de a pune la dispoziție resurse financiare adecvate, previzibile și durabile se impune mai mult decât oricând, în special în contextul provocărilor reprezentate de schimbările climatice și de implicațiile acestora, inclusiv catastrofele naturale, precum și de vulnerabilitatea țărilor în curs de dezvoltare;
- E. întrucât UE este cel mai mare donator de fonduri la nivel mondial, un membru de prim-plan al instituțiilor financiare internaționale și cel mai important partener comercial al țărilor în curs de dezvoltare;
- F. întrucât UE s-a angajat să respecte un calendar precis și obligatoriu pentru îndeplinirea obiectivului de 0,56 % din VNB până în 2010 și de 0,7 % din VNB până în 2015;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0237.

Marți, 23 septembrie 2008

- G. întrucât, dacă se menține tendința actuală privind nivelurile AOD ale statelor membre, unele dintre acestea nu vor îndeplini obiectivele la care s-au angajat, respectiv: 0,51 % din VNB pentru UE-15 (adică statele membre ale UE înaintea extinderii din 2004) și 0,17 % din VNB pentru UE — 12 (adică statele membre care au aderat la UE la 1 mai 2004 și la 1 ianuarie 2007) până în 2010;
- H. întrucât ajutorul prevăzut a fi acordat Africii este în creștere, în ciuda scăderii generale a AOD în 2007;
- I. întrucât, recent, au apărut noi și semnificative provocări la adresa dezvoltării, incluzând schimbările climatice, modificări structurale ale burselor de mărfuri, mai ales ale burselor de produse alimentare și de petrol, precum și noi tendințe importante în cooperarea Sud-Sud, incluzând aici sprijinul furnizat de China pentru infrastructurile din Africa și împrumuturile acordate de Banca Braziliană de Dezvoltare BNDES în America Latină;
- J. întrucât serviciile financiare din multe țări în curs de dezvoltare sunt subdezvoltate, ca rezultat al mai multor factori, inclusiv restricții la furnizarea de servicii, absența certitudinii juridice și a drepturilor de proprietate;
1. reafirmă angajamentul său de eradicare a sărăciei, de promovare a dezvoltării durabile și de îndeplinire a ODM, singura modalitate de a obține justiție socială și o mai bună calitate a vieții pentru cele aproximativ un miliard de persoane din lume care trăiesc într-o sărăcie extremă, adică cu un venit de mai puțin de un dolar american pe zi;
 2. invită statele membre să facă distincția clară între cheltuielile pentru dezvoltare și cheltuielile privind interesele politicii externe și în acest sens subliniază că AOD ar trebui să fie conformă cu criteriile AOD stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE/CAD) și cu recomandările acestuia privind necondiționarea AOD;
 3. subliniază necesitatea absolută ca UE să urmărească atingerea celui mai înalt nivel de coordonare pentru a asigura coerența cu alte politici comunitare (mediu, migrație, drepturile omului, agricultură etc.) și pentru a evita suprapunerea eforturilor și lipsa de coerență a activităților;
 4. reamintește faptul că acțiunile necesare și urgente pe care UE trebuie să le întreprindă pentru a combate consecințele dramatice ale majorării prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare nu ar trebui nici concepute, nici puse în aplicare în cadrul eforturilor financiare solicitate de Consensusul de la Monterrey; prin urmare, așteaptă cu interes o propunere concretă din partea Comisiei privind utilizarea fondurilor de urgență;
 5. subliniază faptul că sarcina administrativă excesivă și disproporționată din unele dintre țările partenere afectează eficiența ajutorului pentru dezvoltare; își exprimă temerea că acest lucru poate pune în pericol atingerea ODM;
 6. subliniază faptul că Uniunea Europeană nu a găsit încă echilibrul corect între două abordări contradictorii în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare: pe de o parte, să aibă încredere că țările partenere asigură o alocare corespunzătoare a fondurilor și să sprijine administrațiile acestora în crearea unor instrumente potrivite pentru utilizarea fondurilor și, pe de altă parte, să aloce ajutorul financiar unor obiective specifice pentru a evita utilizarea necorespunzătoare sau alocarea inefficientă a ajutorului;

Volumul AOD

7. subliniază faptul că UE este principalul donator mondial de AOD, contribuția sa reprezentând aproape 60 % din ajutorul oficial pentru dezvoltare la nivel mondial și salută faptul că proporția contribuției comunitare la AOD la nivel global a crescut de-a lungul anilor; cu toate acestea, solicită Comisiei să ofere informații clare și transparente privind ponderea din bugetul UE alocată ajutorului pentru dezvoltare oferit de UE, pentru a evalua acțiunile realizate în urma Consensului de la Monterrey de către toți donatorii europeni; de asemenea, își exprimă regretul că nivelul contribuțiilor financiare ale UE în favoarea țărilor în curs de dezvoltare nu este suficient de vizibil și invită Comisia să creeze instrumente adecvate și specifice de comunicare și informare care să îmbunătățească vizibilitatea ajutorului comunitar pentru dezvoltare;

Marți, 23 septembrie 2008

8. salută faptul că UE și-a îndeplinit obiectivul obligatoriu privind AOD constând într-o medie la nivel UE de 0,39 % din VNB pentru 2006, dar constată scăderea alarmantă a ajutorului UE în 2007, de la 47,7 miliarde EUR în 2006 (0,41 % din VNB global al UE) la 46,1 miliarde EUR în 2007 (0,38 % din VNB global al UE) și invită statele membre să mărească volumul AOD pentru a-și îndeplini, în 2010, obiectivul de 0,56 % din VNB la care s-a angajat;

9. insistă asupra faptului că nu mai trebuie să se efectueze reduceri la AOD raportate de statele membre; subliniază că UE va fi acordat fonduri mai mici cu 75 miliarde EUR decât cele promise pentru perioada 2005-2010, dacă tendința actuală se menține;

10. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că majoritatea statelor membre (18 din 27, mai ales Letonia, Italia, Portugalia, Grecia și Republica Cehă) nu au putut ridica nivelul AOD acordate între 2006 și 2007, iar în anumite cazuri s-a înregistrat o scădere îngrijorătoare, de peste 10 %, în țări cum ar fi Belgia, Franța și Marea Britanie; îndeamnă statele membre să respecte volumul AOD la care s-au angajat; constată cu satisfacție că unele state membre (Danemarca, Irlanda, Luxemburg, Spania, Suedia și Țările de Jos) își vor îndeplini cu siguranță obiectivele AOD pentru 2010 și are convingerea că aceste state membre își vor menține nivelurile ridicate de AOD;

11. salută poziția fermă a Comisiei privind eforturile care trebuie depuse atât pentru îmbunătățirea cantității, cât și a calității ajutorului pentru dezvoltare oferit de statele membre și sprijină cu tărie avertizarea emisă de aceasta cu privire la eventualele consecințe extrem de negative ale nerespectării angajamentelor financiare de către statele membre; invită Comisia să-și folosească experiența și autoritatea pentru a convinge alți donatori publici și privați să-și respecte promisiunile financiare;

12. este extrem de preocupat de faptul că unele state membre amână mărirea AOD, ceea ce are ca rezultat o pierdere netă de peste 17 miliarde EUR pentru țările în curs de dezvoltare;

13. salută abordarea aleasă de unele state membre care stabilesc calendare multianuale obligatorii pentru a ridica nivelurile AOD în vederea îndeplinirii obiectivului ONU de 0,7 % până în 2015; solicită statelor membre care nu au publicat până în prezent calendarele lor multianuale să o facă într-un timp cât mai scurt; subliniază faptul că statele membre ar trebui să adopte aceste calendare înaintea Conferinței internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare, menționate anterior, care va avea loc la Doha, și să își îndeplinească angajamentele;

14. remarcă faptul că scăderile din 2007 ale nivelurilor de ajutor raportate se datorează, în anumite cazuri, creșterii artificiale a datelor în 2006 prin reducerea datoriei; îndeamnă statele membre să mărească nivelurile AOD în mod durabil, concentrându-se pe datele care nu conțin partea referitoare la reducerea datoriei;

15. consideră că este total inacceptabilă diferența dintre promisiunile frecvente de mărire a asistenței financiare și sumele mult mai mici care sunt plătite în realitate și își exprimă îngrijorarea față de faptul că unele state membre dau semne de saturație în acordarea de asistență pentru dezvoltare;

16. subliniază faptul că consultarea cu guvernele, parlamentele, organizațiile societății civile din țările partenere este esențială în procesul de decizie privind nivelurile și destinațiile AOD;

Viteza, flexibilitatea, predictibilitatea și durabilitatea fluxurilor financiare

17. subliniază că asistența trebuie oferită în timp util și își exprimă nemulțumirea față de întârzierile nejustificate pe care le înregistrează efectuarea acesteia;

18. subliniază necesitatea de a echilibra flexibilitatea în ceea ce privește distribuirea fondurilor de cooperare, pentru a răspunde situațiilor în schimbare, precum creșterea prețurilor alimentelor, în vederea unei finanțări previzibile care să permită țărilor partenere să planifice dezvoltarea durabilă, adaptarea la schimbările climatice și atenuarea efectelor acestora;

Marți, 23 septembrie 2008

19. solicită cu insistență respectarea strictă a principiilor de împrumut și finanțare responsabile pentru ca operațiunile de împrumut și finanțare să fie durabile în ceea ce privește dezvoltarea economică și a mediului, în conformitate cu principiile Equator; invită Comisia să intervină în stabilirea acestor principii și să promoveze în forurile internaționale măsuri obligatorii pentru punerea lor în aplicare, astfel încât domeniul lor de aplicare să fie extins la noii actori implicați în dezvoltare din sectorul public și privat;

Datorii și scurgeri de capital

20. sprijină fără rezervă eforturile depuse de țările în curs de dezvoltare în vederea menținerii durabilității datoriilor și în vederea aplicării Inițiativei în favoarea țărilor sărace puternic îndatorate (HIPC), al căror rol este esențial în realizarea ODM; regretă, totodată, că planurile de reducere a datoriilor nu includ numeroase țări, pentru care nivelul de îndatorare constituie în continuare un obstacol în realizarea ODM; insistă în privința organizării unei dezbateri internaționale urgente privind extinderea măsurilor internaționale de reducere a datoriei în favoarea anumitor țări, actualmente excluse din cadrul inițiativei HIPC;

21. invită Comisia să abordeze problema datoriei „odioase” sau nelegitime, care privește datoriile rezultate din împrumuturi iresponsabile, în interes propriu, riscante sau neechitabile și a principiilor finanțării responsabile, în negocierile bilaterale și multilaterale privind reducerea datoriei; salută apelul Comisiei la acțiune pentru a limita drepturile de rambursare ale creditorilor comerciali și ale fondurilor de recuperare speculativă a datoriilor („fonduri vultur”), în cazul unor proceduri judiciare;

22. invită toate statele membre să adere la cadrul privind durabilitatea datoriei și să susțină dezvoltarea sa pentru a se lua în considerare datoria internă și a cerințele financiare specifice fiecărei țări; invită toate statele membre să recunoască faptul că responsabilitatea creditorilor nu se limitează doar la respectarea cadrului de durabilitate, ci și la:

- luarea în considerare a vulnerabilității țărilor debitoare la șocuri externe, prevăzând, în acest caz, posibilitatea de a suspenda sau de a ușura rambursarea;
- integrarea cerințelor de transparență, pentru ambele părți, în procesul de contractare a împrumutului;
- exercitarea unei vigilențe sporite în vederea asigurării că împrumuturile contractate nu sunt utilizate pentru violarea drepturilor omului sau pentru creșterea corupției;

23. îndeamnă Uniunea Europeană să susțină eforturile internaționale care au ca obiectiv punerea în aplicare a unui anumit tip de procedură internațională de insolvență sau de procedură de arbitraj corectă și transparentă, care să permită tratarea eficientă și echitabilă a oricărei eventuale noi crize de datorie;

24. regretă faptul că Comisia nu pune mai mult accent pe mobilizarea resurselor interne pentru finanțarea dezvoltării, resurse ce pot oferi o mai mare autonomie țărilor în curs de dezvoltare; încurajează statele membre să participe pe deplin în inițiativa privind transparența industriilor extractive (Extractive Industries Transparency Initiative — EITI) și să solicite o consolidare a acesteia; invită Comisia să solicite Consiliului pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB) integrarea în standardele internaționale de contabilitate a cerinței de raportare, în cazul fiecărei țări, asupra activităților societăților multinaționale din toate sectoarele;

25. regretă faptul că setul de comunicări ale Comisiei privind eficiența ajutorului (COM(2008)0177) nu menționează scurgerea de capital ca factor de risc pentru economiile țărilor în curs de dezvoltare; subliniază faptul că scurgerea de capital aduce prejudicii serioase dezvoltării sistemelor economice durabile și subliniază că, în fiecare an, evaziunile fiscale reprezintă pentru țările în curs de dezvoltare costuri mai mari decât ajutorul primit sub formă de AOD; invită Comisia să includă măsuri de prevenire a scurgerii de capital în politicile sale, în conformitate cu Consensul de la Monterrey, împreună cu o analiză onestă a cauzelor scurgerilor de capital, în vederea eliminării paradiselor fiscale, dintre care unele sunt situate pe teritoriul UE sau sunt strâns legate de unele dintre statele membre;

Marți, 23 septembrie 2008

26. observă, în special, că, conform Băncii Mondiale, ponderea ilicită a acestei scurgeri de capitaluri reprezintă de la 1 000 la 1 600 miliarde USD anual, din care jumătate provin din țările în curs de dezvoltare; încurajează eforturile internaționale depuse în scopul înghețării și restituirii activelor deturnate și invită statele care nu au făcut-o să ratifice Convenția ONU împotriva corupției; regretă că astfel de eforturi nu sunt depuse împotriva evaziunii fiscale și invită Comisia și statele membre să promoveze extinderea la nivel mondial a principiului de schimb automat de informații în materie fiscală, să solicite anexarea Codului de conduită împotriva evaziunii fiscale, în curs de elaborare în cadrul Consiliului economic și social al Organizației Națiunilor Unite (ECOSOC al ONU), la textul Declarației de la Doha și să sprijine transformarea Comitetului de experți pe probleme de cooperare internațională în materie fiscală al ONU într-un veritabil organ interguvernamental, dotat cu mijloace sporite și care să fie responsabil de combaterea, pe plan internațional, a evaziunii fiscale, alături de OCDE;

Mecanisme inovatoare de finanțare

27. salută propunerile pentru mecanismele inovatoare de finanțare înaintate de statele membre și invită Comisia să le studieze din punctul de vedere al facilității de punere în aplicare, al durabilității, al aditivității, al costurilor de tranzacție și al eficacității; solicită crearea unor mecanisme de finanțare și instrumente care să ofere noi finanțări și care să nu pună în pericol viitoarele fluxuri financiare;

28. solicită crearea unor mecanisme și instrumente financiare care să ofere măsuri pentru mobilizarea capitalului privat, în conformitate cu Consensusul de la Monterrey, precum și garanții de credit;

29. invită Comisia să îmbunătățească considerabil finanțarea măsurilor de adaptare la schimbările climatice și a măsurilor de atenuare a efectelor acestora în țările în curs de dezvoltare, în special cele care fac parte din Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice; pune accentul asupra necesității imperioase de finanțare dincolo de fluxurile actuale de AOD, întrucât nu ar trebui ca numai AOD să reprezinte o soluție adecvată pentru susținerea măsurilor de adaptare la schimbările climatice și a măsurilor de atenuare a efectelor acestora în țările în curs de dezvoltare; subliniază că o serie de mecanisme financiare inovatoare ar trebui instituite fără întârziere în acest scop, de tipul taxelor asupra aviației și asupra comerțului cu petrol, cât și prin alocarea veniturilor rezultate din licitațiile din cadrul sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie (EU ETS);

30. salută propunerea Comisiei de a stabili un mecanism mondial de finanțare a eforturilor de combatere a schimbărilor climatice, bazat pe principiul acordării anticipate a ajutoarelor destinate finanțării măsurilor de adaptare și a măsurilor de atenuare în țările în curs de dezvoltare; invită statele membre și Comisia să își asume importantele angajamente financiare necesare punerii rapide în aplicare a propunerii;

31. invită Comisia și statele membre să dedice cel puțin 25 % din veniturile scontate din licitații, în cadrul sistemului EU ETS, finanțării măsurilor de adaptare la schimbările climatice și a măsurilor de atenuare a efectelor acestora în țările în curs de dezvoltare;

32. solicită Comisiei să dezvolte accesul la finanțare al micilor antreprenori și agricultori, ca mijloc de creștere a producției de alimente și de oferire a unei soluții durabile la criza alimentară;

33. invită Banca Europeană de Investiții (BEI) să cerceteze posibilitățile de a înființa de urgență un fond de garantare care să vină în sprijinul programelor de microcreditare și al programelor de protejare contra riscului care răspund nevoilor producătorilor de alimente locali în țările în curs de dezvoltare mai sărace;

34. salută propunerea ONU de înființare a unui Fond pentru egalitate de gen, cu mai mulți donatori, fond ce ar fi gestionat de Fondul pentru dezvoltarea femeilor al ONU (UNIFEM), în scopul promovării și finanțării politicilor în domeniul egalității de gen din țările în curs de dezvoltare; invită Consiliul și Comisia să examineze și să aprobe această inițiativă internațională;

35. solicită dublarea eforturilor în direcția încurajării dezvoltării serviciilor financiare, având în vedere faptul că sectorul bancar are potențialul de a mobiliza finanțarea locală necesară dezvoltării și că, pe lângă aceasta, un sector stabil al serviciilor financiare este cel mai bun mijloc de a combate scurgerea de capitaluri;

Marți, 23 septembrie 2008

36. invită toate părțile interesate să ia în considerare pe deplin enormele posibilități de venituri pe care le oferă resursele naturale; consideră în acest sens că este deosebit de important ca industriile care exploatează aceste resurse să fie caracterizate de transparență; consideră că, deși EITI și procesul Kimberley avansează în direcția bună, rămân încă multe de făcut pentru a încuraja o gestionare transparentă a industriilor care exploatează resursele naturale și a veniturilor acestora;

Reforma sistemelor internaționale

37. invită Consiliul și Comisia să includă Fondul european de dezvoltare în bugetul UE la revizuirea la jumătatea perioadei pentru 2008/2009, pentru a conferi o legitimitate democratică sporită unei componente importante a politicii de dezvoltare a UE și bugetului acesteia;

38. ia act de prima etapă, încheiată în aprilie 2008, în direcția unei mai bune reprezentări a țărilor în curs de dezvoltare în cadrul Fondului Monetar Internațional (FMI); regretă că distribuția drepturilor de vot în FMI este în continuare guvernată de o logică cenșitară; invită Comisia și statele membre să își demonstreze interesul pentru luarea deciziilor cu dublă majoritate (acționari/state) în cadrul instituției responsabile de stabilitatea financiară internațională, FMI;

39. solicită Comisiei și statelor membre să profite de cea de a doua Conferință internațională privind finanțarea pentru dezvoltare, menționată mai sus, care va avea loc la Doha, pentru a prezenta o poziție comună a UE referitoare la dezvoltare, concepută pentru a îndeplini ODM prin intermediul unei abordări durabile;

40. invită statele membre să realizeze o reformă rapidă și ambițioasă a Băncii Mondiale, astfel încât primii vizai de programele sale să fie mai bine reprezentați;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Secretarului General al ONU, precum și conducerii Organizației Mondiale a Comerțului, a Fondului Monetar Internațional, a grupului Băncii Mondiale și a Consiliului Economic și Social al ONU.

Tabloul de bord al pieței interne

P6_TA(2008)0421

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind Tabloul de bord al pieței interne (2008/2056(INI))

(2010/C 8 E/02)

Parlamentul European,

— având în vedere Tabloul de bord al pieței interne nr. 16 bis din 14 februarie 2008 (SEC(2008)0076),

— având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind revizuirea pieței unice: depășirea obstacolelor și combaterea ineficienței prin îmbunătățirea punerii în aplicare și asigurarea respectării legislației ⁽¹⁾,

— având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 20 noiembrie 2007 intitulată „O piață unică pentru Europa secolului XXI” (COM(2007)0724),

— având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 80.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 30 ianuarie 2008 intitulată „A doua analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană” (COM(2008)0032),
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 8 și 9 martie 2007, care au susținut Programul de acțiune privind reducerea poverii administrative în Uniunea Europeană, au stabilit un obiectiv comunitar privind reducerea cu 25 % a poverii administrative și au invitat statele membre să stabilească obiective echivalente la nivel național,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 20 noiembrie 2007 intitulat „Punerea în aplicare a noii metodologii pentru monitorizarea pieței și a sectorului de produse: rezultatele unei prime evaluări sectoriale — Document de însoțire a comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O piață unică pentru Europa secolului XXI” (SEC(2007)1517),
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 20 noiembrie 2007 intitulat „Instrumente pentru o politică modernizată în domeniul pieței unice — Document de însoțire a comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O piață unică pentru Europa secolului XXI” (SEC(2007)1518),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 29 ianuarie 2008 intitulată „Monitorizarea rezultatelor privind consumatorii în interiorul pieței unice: tablou de bord al piețelor de consum” (COM(2008)0031),
 - având în vedere concluziile Consiliului (Competitivitate, piață internă, industrie și cercetare) din 25 februarie 2008 privind o piață unică pentru Europa secolului 21,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0272/2008),
- A. întrucât salută publicarea Tabloului de bord al pieței interne, care contribuie la reducerea deficitului de transpunere;
- B. întrucât toate statele membre au obligația legală de a transpune toate directivele privind piața internă, în termenele prevăzute;
- C. întrucât Tabloul de bord urmărește în primul rând să stimuleze statele membre să asigure transpunerea la timp;
- D. întrucât deficitul actual de 1,2 % se situează sub obiectivul viitor de 1,0 % stabilit de șefii de stat și de guvern în 2007;
- E. întrucât factorul de fragmentare este 8 %, însemnând că 124 de directive nu au fost transpuse în cel puțin un stat membru;
- F. întrucât există discrepanțe între nivelurile de transpunere înregistrate în diferitele state membre;
- G. întrucât o directivă poate să nu fie pe deplin eficientă, chiar dacă a fost transpusă repede și într-un mod adecvat, în special când punerea sa în aplicare generează situații de incertitudine juridică care conduc la proceduri în fața Curții Europene de Justiție și împiedică funcționarea eficientă a pieței interne;
- H. întrucât numărul procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, în desfășurare, este încă foarte mare și multe dintre acestea se referă la lipsa transpunerii sau la transpunerea incorectă;
- I. întrucât un avantaj neloial poate fi obținut prin evitarea anumitor directive și printr-o lipsă de transpunere sau o transpunere incorectă;

Marți, 23 septembrie 2008

- J. întrucât punerea în aplicare a directivelor privind piața internă este crucială pentru realizarea Agendei de la Lisabona și a Agendei de la Göteborg privind dezvoltarea durabilă;
- K. întrucât intervalul mediu de timp până ca o procedură privind încălcarea dreptului comunitar să ajungă în fața Curții Europene de Justiție depășește 20 de luni;
- L. întrucât unele state membre nu respectă hotărârile Curții Europene de Justiție în cazurile privind încălcarea dreptului comunitar și acest lucru este un alt obstacol în calea funcționării pieței interne;
- M. întrucât povara administrativă este prea apăsătoare în statele membre și acest lucru este rezultatul atât al legislației naționale, cât și al celei comunitare,

Punerea în aplicare — fundamentul pieței interne

1. subliniază că punerea în aplicare la timp, transpunerea corectă și aplicarea corectă a directivelor privind piața internă reprezintă condiții fundamentale pentru funcționarea eficientă a pieței interne, având consecințe asupra competitivității și echilibrului economic și social în cadrul UE;
2. subliniază importanța aproprierii pieței interne la nivel național, regional și local; subliniază rolul Comisiei de a crea, în acest scop, parteneriate în cadrul procesului aferent de elaborare de politici;
3. reamintește că, din 2009, obiectivul în materie de deficit de transpunere este stabilit la 1,0 %; îndeamnă statele membre să ia măsuri pentru a atinge acest obiectiv;
4. îndeamnă statele membre cu un deficit foarte ridicat să ia măsuri imediate, iar Comisia să coopereze îndeaproape cu acestea în vederea ameliorării situației; observă că anumite state membre au dovedit că este posibil ca deficitul să fie redus semnificativ și rapid;
5. reamintește că problema factorului de fragmentare ridicat trebuie abordată de urgență de către statele membre și Comisie;
6. regretă faptul că statele membre adaugă uneori dispoziții suplimentare atunci când transpun directivele în legislația națională; consideră că această practică de impunere a unor exigențe suplimentare la nivel național împiedică funcționarea eficientă a pieței interne;
7. este de părere că o piață internă puternică, deschisă și competitivă reprezintă o parte esențială a răspunsului Europei la provocările globalizării, prin promovarea competitivității industriei europene, stimulează investițiile străine și garantează drepturile consumatorilor în Europa; dimensiunea externă ar trebui să fie luată în considerare de către Comisie atunci când adoptă noi inițiative legate de piața internă;
8. reamintește că în cadrul unei piețe interne deschise și competitive sunt necesare instrumente mai precise și mai stringente, pentru a ameliora combaterea contrafacerilor și a pirateriei;
9. solicită statelor membre să procedeze de urgență la transpunerea și aplicarea corectă a directivelor privind piața internă, cu ajutorul orientărilor și al celor mai bune practici existente; îndeamnă la dezvoltarea de instrumente mai acurate pentru a face față deficiențelor;
10. solicită Comisiei să accelereze procesul de soluționare a diferendelor într-un stadiu incipient și să evidențieze acele cazuri de încălcare care au consecințele cele mai serioase pentru cetățenii europeni; încurajează, de asemenea, Comisia să redacteze o culegere a procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, inițiate în fața Curții Europene de Justiție, pentru a oferi informații detaliate cu privire la încălcarea respectivă;
11. solicită statelor membre să-și îndeplinească obligațiile în conformitate cu hotărârile Curții Europene de Justiție;

Marți, 23 septembrie 2008

Dezvoltarea Tabloului de bord ca instrument de elaborare de politici

12. consideră că, deși Tabloul de bord ar trebui să servească, în primul rând, la încurajarea transpunerii corecte și la timp, ar putea fi dezvoltat în continuare ca un instrument care să-i ajute pe decidenții politici la identificarea obstacolelor și a barierelor și la indicarea domeniilor unde sunt necesare noi inițiative; solicită Comisiei să extindă și să aprofundeze gama informațiilor și a indicatorilor incluși în Tabloul de bord, *inter alia* calitatea, condițiile sociale ale lucrătorilor, precum și impactul asupra mediului și schimbările climatice;

13. solicită Comisiei să includă un rezumat ușor de înțeles în viitoarele tablouri de bord, pentru a îmbunătăți accesibilitatea cetățenilor și a celorlalte părți implicate; încurajează organismele comunitare și naționale relevante să publice Tabloul de bord pe paginile lor de internet și să depună mai multe eforturi pentru a promova Tabloul de bord în presă;

14. regretă faptul că Tabloul de bord nu prezintă informații cu privire la directivele care nu au fost transpuse; consideră că anumite directive, cum ar fi Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile din piața internă ⁽¹⁾, sunt mai importante decât altele pentru funcționarea eficientă a pieței interne; solicită Comisiei să ia în considerare indicatori care reflectă mai bine importanța relativă a directivelor pentru industrie și cetățeni în diferite sectoare; este de părere că studiile de impact efectuate de Comisie pot fi relevante în această privință;

15. reamintește faptul că calitatea legislației comunitare și a punerii în aplicare este extrem de importantă pentru buna funcționare a pieței interne și că numărul de cazuri judecate de Curtea Europeană de Justiție, referitoare la dispoziții neclare și la punerea în aplicare incorectă a legislației secundare, demonstrează necesitatea redactării mai precise a legislației comunitare; solicită, prin urmare, Comisiei să introducă în Tabloul de bord indicatori privind numărul de proceduri în fața Curții Europene de Justiție referitoare la calitatea legislației secundare și la punerea în aplicare incorectă a acesteia;

16. salută intenția Comisiei de a introduce o abordare mai sistematică în monitorizarea funcționării piețelor importante de bunuri și servicii pentru a releva lipsurile pieței și a promova instrumente politice mai eficiente; solicită, prin urmare, includerea în Tabloul de bord de informații mai specifice pentru sectorul și statul membru în cauză, precum și includerea de informații acurate; solicită includerea și de indicatori referitori la aspectele transfrontaliere ale achizițiilor publice;

17. solicită Comisiei să asigure, în conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, că toate propunerile sale de directive ar trebui să conțină o dispoziție specifică care să solicite statelor membre să redacteze tabele ce ilustrează corelația între actul în cauză și măsurile de transpunere, precum și să transmită aceste tabele Comisiei; regretă, în acest context, că statele membre atenuază eforturile depuse de Comisie și de Parlament pentru transparență, prin faptul că se opun acestei clauze sau că transformă clauza respectivă într-un considerent cu caracter neobligatoriu din punct de vedere juridic;

18. consideră că realizarea Agendei de la Lisabona și a Agendei de la Göteborg privind dezvoltarea durabilă reprezintă o prioritate politică și subliniază, în special, importanța punerii în aplicare a directivelor care sunt necesare pentru aceasta; solicită Consiliului să acorde un rol principal chestiunilor privitoare la piața internă, în cadrul strategiei revizuite post-2010;

19. salută intenția Comisiei de a dezvolta instrumente care să amelioreze politicile și programele în domeniul pieței unice, prin transformarea politicilor în materie de piață unică în unele mai bine fundamentate, cu obiective mai precise, mai descentralizate și mai accesibile, precum și mai bine comunicate;

20. solicită Comisiei ca, prin studii sectoriale, anchete statistice efectuate în cadrul societăților, anchete privind consumul și alte mijloace, să evalueze calitatea și coerența punerii în aplicare în statele membre, pentru a garanta funcționarea eficientă a legislației;

⁽¹⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

Marți, 23 septembrie 2008

21. subliniază faptul că punerea în aplicare târzie și incorectă deposează consumatorii și întreprinderile de drepturile lor, are efecte nefaste asupra economiei europene și subminează încrederea în piața internă; solicită Comisiei să dezvolte indicatori în vederea măsurării costurilor suportate de cetățeni și industrie ca rezultat al transpunerii târzii și incorecte și solicită Comisiei, de asemenea, să dezvolte indicatori care reflectă raportul dintre performanța în materie de transpuneri și procedurile de încălcare inițiate împotriva statelor membre;

22. salută intenția Comisiei de a prezenta alte inițiative pentru o mai bună legislație, în special pentru a ameliora studiile de impact și a reduce poverile administrative, deoarece acest lucru va contribui la o funcționare mai eficientă a pieței interne; consideră că acțiunile în aceste domenii sunt interconectate și necesită să fie abordate într-un mod consistent;

23. salută obiectivul de reducere a poverilor administrative în UE cu 25 % până în 2012; solicită statelor membre să ia măsuri pentru a atinge acest obiectiv; consideră că Tabloul de bord ar trebui să cuantifice eforturile și progresele realizate în acest domeniu la nivel național și comunitar; solicită, prin urmare, Comisiei să examineze posibilitatea de a include în Tabloul de bord un capitol pe această temă;

24. regretă faptul că cetățenii încă se confruntă cu multiple obstacole în privința liberei circulații în cadrul pieței interne; observă, în acest context, că 15 % dintre cazurile examinate de SOLVIT în 2007 se refereau la libera circulație a persoanelor și la cetățenia UE; solicită, prin urmare, statelor membre și Comisiei să depună mai multe eforturi în vederea garantării liberei circulații a persoanelor; solicită statelor membre, în special, să deschidă ghișee unice pentru a asista cetățenii în privința tuturor chestiunilor juridice și practice, atunci când se deplasează în cadrul pieței interne; solicită Comisiei, de asemenea, să dezvolte indicatori care să măsoare obstacolele în calea liberei circulații a persoanelor, incluși în Tabloul de bord;

25. reiterează obiectivul de a face ca legislația privind piața internă să funcționeze mai bine; consideră că o punere în aplicare mai bună depinde, de asemenea, de dezvoltarea cooperării practice și a parteneriatului între administrații; solicită statelor membre și Comisiei să dezvolte în continuare sistemele de schimb de cele mai bune practici; subliniază că, având în vedere numeroasele autorități la nivel local, regional și național, este necesar să se promoveze și să se sprijine în mod activ cooperarea și simplificarea administrativă; subliniază că Sistemul de informare al pieței interne are potențialul de a juca un rol major în acest sens;

26. solicită statelor membre să creeze centre naționale dedicate pieței interne, pentru a promova coordonarea, simplificarea și vizibilitatea politică a eforturilor acestora de a face piața internă să funcționeze; subliniază că asemenea centre ar trebui amplasate în cadrul entităților existente, de exemplu, al punctelor unice naționale de contact; îndeamnă statele membre să asigure o cunoaștere practică mai bună a legislației UE la toate nivelurile administrațiilor naționale pentru a garanta că cetățenii și întreprinderile nu se confruntă cu poveri și obstacole inutile, care rezultă dintr-o lipsă de înțelegere a normelor;

27. salută activitatea Comisiei de a crea parteneriate cu statele membre, în cadrul procesului de punere în aplicare, prin intermediul grupurilor de lucru, al rețelelor în sectoare specifice, al reuniunilor cu experți naționali și al orientărilor privind punerea în aplicare; consideră că activitatea Comisiei în legătură cu punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE se va dovedi un succes, de repetat în viitor; subliniază că Parlamentul ar trebui informat în permanență în legătură cu procesul de punere în aplicare;

28. subliniază că problemele legate de punerea în aplicare sunt adesea detectate cu ajutorul rețelei SOLVIT; remarcă cu îngrijorare că centrele SOLVIT au deseori prea puțin personal și că durata medie a examinării unui caz depășește 10 săptămâni; solicită statelor membre să asigure că centrele SOLVIT au destul personal, iar statelor membre și Comisiei să îmbunătățească eficiența administrativă pentru a reduce în mod semnificativ durata examinării; solicită, de asemenea, statelor membre să depună mai multe eforturi pentru a promova serviciile rețelei SOLVIT prin canale de informare adecvate, în vederea familiarizării cetățenilor și a întreprinderilor cu rețeaua SOLVIT;

Marți, 23 septembrie 2008

29. salută intenția Comisiei de a ameliora selectarea întrebărilor și a plângerilor cetățenilor și a întreprinderilor, adresate SOLVIT și altor servicii de asistență în privința pieței unice, pentru a garanta că acestea sunt transmise imediat organului administrativ competent, indiferent de rețeaua prin care au fost depuse; subliniază că experiențele dobândite prin SOLVIT ar trebui să fie luate în considerare în procesul de elaborare de politici la nivel național și comunitar și să aibă drept rezultat modificări structurale sau normative, dacă este cazul;

30. solicită Comisiei, ca, în colaborare cu Parlamentul și Președinția Consiliului, să organizeze un forum anual al pieței interne, la care să participe statele membre și alte părți implicate pentru a se ajunge la un angajament mai clar de punere în aplicare corectă și la timp, precum și pentru a oferi un cadru în vederea evaluării și a schimbului de cele mai bune practici;

31. solicită Consiliului să acorde o prioritate deosebită aspectelor legate de piața internă, prin crearea unei noi formațiuni a Consiliului consacrate acestor chestiuni sau acordându-le prioritate maximă în cadrul agendei actualului Consiliu Competitivitate;

32. reamintește rezoluția sa privind revizuirea pieței unice, menționată mai sus, în care a solicitat Comisiei să elaboreze un test al pieței interne; solicită Comisiei să ia măsuri pentru a introduce un astfel de test;

Piața internă și tablourile de bord ale piețelor de consum

33. consideră că Tabloul de bord al pieței interne și Tabloul de bord al pieței de consum contribuie amândouă la promovarea unei piețe interne îmbunătățite în beneficiul cetățenilor și al consumatorilor;

34. salută intenția Comisiei de a asigura o mai bună comunicare referitoare la piața internă și este de părere că cele două tablouri de bord reprezintă pași importanți în acea direcție;

35. subliniază că, deși cele două tablouri de bord sunt interconectate, iar promovarea dezvoltării lor coerente este importantă, ele vizează totuși categorii diferite și, de aceea, ar trebui să rămână separate, având diferite seturi de indicatori;

36. consideră că o revizuire a indicatorilor utilizați, precum și a raportului dintre cele două tablouri de bord, ar trebui efectuată în mod regulat pentru a-i adapta la evoluțiile de pe piața internă;

*

* *

37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Îmbunătățirea calității formării profesorilor

P6_TA(2008)0422

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind îmbunătățirea calității formării profesorilor (2008/2068(INI))

(2010/C 8 E/03)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 3 alineatul (1) litera (q), articolele 149 și 150 din Tratatul CE,

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea calității formării profesorilor” (COM(2007)0392) și documentele de lucru însoțitoare ale serviciilor Comisiei SEC(2007)0931 și SEC(2007)0933,

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue ⁽¹⁾, care include obiectivul specific al îmbunătățirii calității și a dimensiunii europene a formării cadrelor didactice (articolul 17(2)(e)),
 - având în vedere cele opt competențe esențiale stabilite în Recomandarea 2006/962/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006, intitulată „Competențe- cheie pentru învățarea de-a lungul vieții — un Cadru de referință european” ⁽²⁾,
 - având în vedere programul de lucru pe 10 ani „Educația și formarea profesională 2010” și în special obiectivul 1.1, „Îmbunătățirea educației și formării cadrelor didactice și formatorilor” ⁽³⁾, precum și rapoartele intermediare comune următoare privind progresul punerii sale în aplicare,
 - având în vedere politica Uniunii Europene în domeniul multilingvismului și Raportul privind multilingvismul (2007) al Grupului la nivel înalt al Comisiei,
 - având în vedere concluziile Președinției în cadrul Consiliului European extraordinar de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000,
 - având în vedere concluziile Președinției în cadrul Consiliului European de la Barcelona din martie 2002, la care s-au adoptat obiective concrete vizând ameliorarea, printre altele, a educației și formării cadrelor didactice și formatorilor,
 - având în vedere concluziile din 5 mai 2003 ale Consiliului privind nivelurile de referință ale randamentului mediu european în materie de educație și formare („criterii de referință”) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere concluziile adoptate de Consiliul pentru educație, tineret și cultură, în cadrul reuniunii sale din 15 și 16 noiembrie 2007 și în special concluziile privind educația cadrelor didactice ⁽⁵⁾,
 - având în vedere studiile triennale PISA (Programul pentru evaluarea internațională a elevilor) al OCDE, precum și raportul său intitulat „Cadrele didactice sunt importante: atragerea, perfecționarea și păstrarea cadrelor didactice eficiente” (2005),
 - având în vedere raportul „Cum reușesc sistemele de învățământ cu cele mai bune rezultate din lume să se claseze primele” (McKinsey & Co, septembrie 2007),
 - având în vedere studiul publicat de Parlamentul European în februarie 2007 intitulat „Situția actuală și perspective în domeniul educației fizice în Uniunea Europeană”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 noiembrie 2007 privind rolul sportului în educație ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0304/2008),
- A. întrucât educația și formarea de înaltă calitate prezintă avantaje cu multiple fațete ce depășesc sfera creării de locuri de muncă și promovării competitivității și sunt elemente importante ale învățării de-a lungul vieții;
- B. întrucât există necesitatea de a educa persoane să fie autonome, informate și implicate în coeziunea socială și, întrucât calitatea predării este un factor deosebit de important prin contribuția pe care o aduce la coeziunea economică și socială, precum și la crearea de locuri de muncă, la competitivitatea și la potențialul de creștere economică ale Uniunii Europene într-o lume în curs de globalizare;

⁽¹⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁽²⁾ JO L 394, 30.12.2006, p. 10.

⁽³⁾ JO C 142, 14.6.2002, p. 7.

⁽⁴⁾ JO C 134, 7.6.2003, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 300, 12.12.2007, p. 6.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0503.

Marți, 23 septembrie 2008

- C. întrucât Fondul Social European poate juca un rol important în dezvoltarea educării și formării profesionale, contribuind astfel la o mai bună formare a cadrelor didactice;
- D. întrucât calitatea pregătirii pedagogice se reflectă în practica educațională și are efecte directe nu numai asupra nivelului de cunoștințe al elevilor, ci și asupra formării personalității acestora, mai ales în primii ani de experiență școlară;
- E. întrucât încercările cărora trebuie să le facă față cadrele didactice sunt din ce în ce mai numeroase, având în vedere că mediul educațional devine mai complex și mai eterogen; întrucât aceste provocări includ progresele înregistrate de tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC), schimbări în structurile sociale și familiale și o diversitate crescândă de studenți în multe instituții de învățământ rezultând dintr-un nivel mai mare de imigrație și din apariția societăților multiculturale, creșterea autonomiei școlilor, ceea ce conduce la amplificarea sarcinilor profesorilor, nevoia de a acorda mai multă atenție necesităților fiecărui elev în procesul de învățare;
- F. întrucât există o corelație clară și pozitivă între formarea de înaltă calitate a cadrelor didactice și obținerea de rezultate foarte bune de către elevi;
- G. întrucât în condițiile unei creșteri a cantității de informație în paralel cu o continuă digitalizare, trebuie dezvoltată capacitatea utilizării eficiente a mijloacelor media și a conținuturilor acestora în conformitate cu țelurile și nevoile individuale, și întrucât educația mediatică reprezintă un tip de abordare pedagogică a mass-media care ar trebui să conducă la o folosire critică și reflexivă a acestora;
- H. întrucât femeile reprezintă peste 80 % din cadrele didactice din învățământul primar și 97 % din învățământul preșcolar, iar în învățământul secundar cifra echivalentă este de numai 60 %;
- I. întrucât calitatea formării profesionale a profesorilor poate avea influențe asupra ratelor de abandon școlar timpuriu, precum și asupra deprinderilor de lectură ale elevilor mai mari;
- J. întrucât învățământul preșcolar și primar au o influență deosebit de importantă asupra reușitelor școlare de mai târziu ale copiilor;
- K. întrucât, deși există mai mult de 27 de sisteme diferite de formare a cadrelor didactice pe teritoriul Uniunii, încercările cărora trebuie să le facă față cadrele didactice sunt, esențialmente, comune tuturor statelor membre;
- L. întrucât predarea este o profesie de vocație, în care un nivel ridicat de satisfacție a muncii este important în ceea ce privește păstrarea personalului de calitate;
- M. întrucât nu ar fi echitabil ca profesorii să fie singurii răspunzători de activitatea lor pedagogică; întrucât trebuie subliniat că abilitatea cadrelor didactice de a oferi o educație adecvată tuturor elevilor, de a crea un climat de bună conviețuire și de a reduce comportamentul violent, este strâns legată de condițiile în care predau, de mijloacele pe care le au la dispoziție, de numărul de elevi din fiecare clasă care au probleme de învățare, de mediul social și cultural din școli, de cooperarea cu familiile și de sprijinul social pe care îl primesc; întrucât nivelul de angajament al cadrelor didactice depinde într-o mare măsură de angajamentul societății în educație, ambii factori interacționând în vederea unei creșteri a calității procesului de predare;
- N. întrucât trebuie depuse toate eforturile pentru ca toate cadrele didactice să aibă sentimentul că aparțin unei profesii respectate și valorizate, deoarece identitatea lor profesională depinde în mare măsură de percepția societății;
- O. întrucât atragerea de cadre didactice de înaltă performanță în învățământ necesită asigurarea unui nivel corespunzător de recunoaștere socială, statut și remunerație;
- P. întrucât cadrele didactice joacă un rol social și de dezvoltare important, care se întinde dincolo de frontierele tradiționale dintre discipline și pot avea un rol important în calitate de modele;

Marți, 23 septembrie 2008

- Q. întrucât obiectivul oportunități egale pentru toți este consacrat în Tratatul CE, mai ales în articolul 13 al acestuia, care prevede un temei juridic pentru combaterea oricărei discriminări bazate pe sex, rasă sau origine etnică, pe religie sau convingeri, pe handicap, vârstă sau orientare sexuală;
- R. întrucât calitatea școlilor depinde în mare măsură de gradul de autonomie al planurilor și managementului școlilor respective;
- S. întrucât calificările profesionale corespunzătoare ale profesorilor de educație fizică au un rol foarte important în dezvoltarea mentală și fizică a copiilor și în încurajarea acestora să adopte un mod de viață sănătos,
1. susține ferm concluzia că ridicarea calității pregătirii cadrelor didactice duce la creșteri substanțiale ale performanțelor școlare;
 2. consideră că asigurarea unei pregătiri mai lungi și de o calitate superioară a cadrelor didactice, împreună cu politici vizând recrutarea celor mai buni candidați în învățământ ar trebui să fie priorități cheie pentru toate ministerele educației;
 3. consideră că sporirea cheltuielilor din domeniul educației ar trebui să vizeze domeniile în care se produc cele mai marcante ameliorări ale performanțelor școlare;
 4. subliniază că statele membre trebuie să acorde o mai mare importanță și să aloce mai multe resurse formării cadrelor didactice dacă se dorește realizarea de progrese semnificative în atingerea obiectivelor „Educație și formare 2010” ale strategiei de la Lisabona, în special creșterea calității educației precum și consolidarea educației permanente pe întreg teritoriul Uniunii;
 5. încurajează ferm promovarea unei perfecționări profesionale continue și coerente a cadrelor didactice pe tot parcursul carierei; recomandă ca toate cadrele didactice să aibă ocazii constante, de natură academică și financiară, cum ar fi bursele de stat, să-și îmbunătățească și să-și actualizeze competențele și calificările, precum și cunoștințele pedagogice; consideră că aceste oportunități de formare trebuie să fie structurate astfel încât să fie recunoscute calificările în toate statele membre;
 6. subliniază necesitatea unui dialog mai amplu și a unor schimburi mai intense de experiență la nivel transnațional, mai ales în ceea ce privește posibilitatea și eficiența dezvoltării profesionale continue în domeniul pregătirii pedagogice a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar și secundar;
 7. îndeamnă să se acorde o atenție specială instalării cadrelor didactice la începutul carierei: încurajează crearea unor rețele de asistență și programe de mentorat, cu ajutorul cărora cadre didactice cu experiență și capacități dovedite pot juca un rol cheie în formarea noilor colegi, transferând cunoștințele acumulate pe parcursul unei cariere încununate de succes, promovând învățarea în echipă și rezolvând problema abandonării profesiei de către noile cadre didactice; consideră că muncind și învățând împreună, cadrele didactice pot contribui la ameliorarea performanțelor unei școli și a mediul educațional în general;
 8. invită statele membre să se asigure că compoziția corpului cadrelor didactice la toate nivelele de învățământ reprezintă diversitatea socio-culturală existentă în societate, continuând să se concentreze în același timp în direcția recrutării și păstrării celor mai bune cadre didactice, în special prin creșterea atractivității profesiei;
 9. subliniază strânsa legătură care există între asigurarea condițiilor care să facă din învățământ o carieră atractivă și satisfăcătoare ce oferă perspective bune de avansare, și recrutarea cu succes a unor absolvenți și profesioniști motivați și de înaltă performanță; îndeamnă statele membre să ia în continuare măsuri de promovare a învățământului ca pe o alegere de carieră pentru candidații de succes;
 10. subliniază importanța deosebită a unei politici de gen; subliniază, de asemenea, că este foarte important să se asigure că cadrele didactice din învățământul preșcolar și primar sunt de înaltă calitate și că primesc sprijin social și profesional la nivelul pe care îl necesită responsabilitățile lor;

Marți, 23 septembrie 2008

11. recunoaște importanța participării continue a cadrelor didactice la grupurile de lucru și la discuțiile dedicate activităților lor didactice; această activitate ar trebui susținută de mentori sau de administratori specializați în educație; consideră că participarea la activități dedicate reflecțiilor critice în procesul de predare trebuie să genereze sistematic un interes mai mare din partea profesorilor față de activitatea lor și să le îmbunătățească astfel performanțele;
12. insistă asupra rolului important al școlii în ceea ce privește viața socială și educativă a copiilor, precum și în oferirea de cunoștințe și deprinderi în vederea participării la societatea democratică; subliniază importanța implicării cadrelor didactice calificate, competente și cu experiență, în conceperea unor metode eficiente pedagogice pentru cadrele didactice;
13. invită statele membre să se asigure că orele de educație fizică din sistemul public de educație sunt ținute numai de cadre didactice calificate în acest domeniu;
14. evidențiază diferențele marcante dintre salariile medii ale cadrelor didactice, nu numai între diferite state membre, dar și în relație cu venitul național mediu și cu PIB pe cap de locuitor; solicită să se acorde pachete salariale bune cadrelor didactice, care să reflecte importanța lor pentru societate și conceperea de acțiuni care să descurajeze „scurgerea de creiere” a cadrelor didactice cu performanțe de vârf spre posturi mai bine plătite din sectorul privat, în special în domeniile științei și tehnologiei;
15. subliniază necesitatea unei mai bune pregătiri a cadrelor didactice, care să le permită acestora să facă față întregii game de noi cerințe cu care se confruntă; recunoaște provocările, însă și posibilitățile pe care evoluțiile din domeniul TIC le prezintă cadrelor didactice; încurajează acordarea de prioritate pregătirii în domeniul TIC în perioada inițială de formare și în cele următoare pentru a garanta actualizarea cunoștințelor despre ultimele evoluții tehnologice și aplicațiile lor pedagogice, și dobândirea competențelor necesare de care cadrele didactice pot face uz în sălile de curs;
16. consideră că formarea cadrelor didactice trebuie să fie centrată, printre altele, pe oferirea cadrului inovativ de care aceștia au nevoie pentru a integra perspectiva de mediu în activitățile lor și în noile materii de studiu; își exprimă susținerea pentru seminarii organizate pe plan local, concepute pentru a satisface nevoi descoperite în anumite contexte, precum și pentru cursuri în școli, destinate personalului instituției respective, în vederea implementării proiectelor concrete care țin seama de necesitățile și de contextul specific al acestora;
17. subliniază faptul că mobilitatea cadrelor didactice, promovând cooperarea și lucrul în echipă, pot stimula creativitatea și inovarea în metodele de predare și ar facilita învățarea bazată pe bunele practici;
18. invită Comisia să consolideze resursele financiare disponibile pentru a sprijini pregătirea cadrelor didactice prin intermediul Programului de învățare de-a lungul vieții și în special schimburile de cadre didactice dintre școlile din țările și regiunile învecinate; subliniază faptul că mobilitatea facilitează răspândirea ideilor și bunelor practici în învățământ și promovează ameliorarea competențelor de limbi străine, precum și sensibilizarea cu privire la alte culturi; subliniază faptul că cadrele didactice ar trebui să beneficieze de pe urma unor oportunități mai bune de învățare a limbilor străine de-a lungul carierei, care, printre altele, vor maximiza posibilitățile pe care le oferă programele de mobilitate ale UE;
19. solicită să se acorde prioritate studiilor media în pregătirea pedagogică, iar modulele de studii media deja începute să fie o componentă importantă în pregătirea pedagogică de bază a cadrelor didactice;
20. atrage atenția asupra rolului extrem de important al parteneriatelor între școli, sub egida Comenius și Comenius-regio, în acest cadru al mobilității cadrelor didactice;
21. susține ferm învățarea limbilor străine de la o vârstă foarte fragedă și includerea cursurilor de limbi străine în toate programele școlare; subliniază faptul că, pentru atingerea acestui obiectiv, este deosebit de important să se investească fonduri suficiente în recrutarea și formarea profesorilor de limbi străine;
22. subliniază faptul că fiecare cadru didactic trebuie să fie un model în ceea ce privește stăpânirea propriei limbi, aceasta fiind instrumentul esențial pentru transmiterea corectă, înlesnindu-le totodată elevilor învățarea celorlalte materii școlare și dezvoltându-le abilitatea de a comunica — ceea ce reprezintă un factor din ce în ce mai important în numeroase activități profesionale;

Marți, 23 septembrie 2008

23. subliniază necesitatea ca cadrele didactice din toate statele membre să dețină o competență atestată în cel puțin o limbă străină;
24. solicită promovarea competențelor în domeniul media în educația cadrelor didactice la nivel școlar, post-școlar sau în afara școlilor, în contextul studiilor media și învățării continue, prin intermediul cooperării dintre autoritățile publice și sectorul privat;
25. subliniază faptul că timpul pe care cadrele didactice îl petrec în sala de curs cu elevii este de neînlocuit și este preocupat de faptul că proceduri administrative și birocratice crescând pot fi în detrimentul acestuia, precum și al timpului pe care cadrele didactice îl petrec pregătind cursurile;
26. solicită ca educația civică să devină o materie de studiu obligatorie, atât în programele pedagogice, cât și în școli, astfel încât cadrele didactice și elevii să dețină cunoștințele de bază despre drepturile și obligațiile cetățenilor și despre Uniunea Europeană, pentru a fi capabili să analizeze și să evalueze critic situații și procese politice și sociale specifice;
27. consideră că fiecare instituție de învățământ are o relație unică cu comunitatea locală și că conducătorii acestor instituții ar trebui să aibă responsabilități decizionale mai mari, care să le permită acestora să facă față provocărilor și cerințelor sistemului de învățământ specifice domeniului, în colaborare cu părinții și cu părțile interesate ale comunității locale; atrage atenția că, odată cu sosirea unei populații foarte diverse de imigranți, profesia didactică trebuie să fie conștientă în special de aspectele și procesele interculturale, nu numai la nivelul școlilor, ci și în relație cu familiile și mediul lor imediat local, acolo unde există diversitatea cea mai mare;
28. subliniază impactul extrem de benefic asupra profesorilor al programului Comenius, precum și importanța sa la nivelul comunităților mici, mai ales în zonele defavorizate social și economic, prin promovarea integrării și a unei mai bune cunoașteri a dimensiunii europene în educație;
29. salută acordul statelor membre de a conlucra în scopul ameliorării coordonării politicilor de pregătire a cadrelor didactice, în special prin intermediul metodei deschise de coordonare; îndeamnă statele membre să profite din plin de această oportunitate pentru a învăța unele de la altele și solicită să fie consultat în privința calendarului și evoluțiilor din acest domeniu;
30. subliniază necesitatea unor statistici mai bune privind formarea cadrelor didactice pe întreg teritoriul Uniunii, în scopul de a încuraja schimburile de informații și de bune practici și o mai bună cooperare; propune ca statele membre, în cooperare cu Comisia, să creeze sisteme care să garanteze că date comparative privind formarea cadrelor didactice în învățământul preșcolar, primar și secundar sunt disponibile în orice moment;
31. consideră că, pentru a face față problemei violenței în școli, este vitală realizarea unei cooperări mai apropiate între diriginți și părinți, precum și crearea de instrumente și proceduri care să abordeze eficient fenomenul;
32. subliniază importanța unei educații și a unei pregătiri pedagogice care acordă atenție aspectelor de gen;
33. invită Comisia să disemineze modelele de cele mai bune practici din statele membre, care îmbunătățesc deprinderile generale de viață prin intermediul proiectelor școlare, cum ar fi o dietă sănătoasă și activități sportive, deprinderea de abilități practice, precum și planificare financiară personală;
34. invită statele membre să includă în pregătirea pedagogică programe de gestionare a conflictelor, astfel încât cadrele didactice să învețe strategii noi pentru gestionarea tuturor tipurilor de conflicte în sălile de clasă și să facă față violenței și agresiunii;
35. invită Comisia și statele membre să includă în pregătirea pedagogică cunoștințe de bază despre Uniunea Europeană, instituțiile acesteia și modul lor de funcționare, și să organizeze vizite ale cadrelor didactice în curs de formare la Uniunea Europeană;
36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și OCDE, UNESCO și Consiliului Europei.
-

Marți, 23 septembrie 2008

Procesul de la Bologna și mobilitatea studenților

P6_TA(2008)0423

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind Procesul de la Bologna și mobilitatea studenților (2008/2070(INI))

(2010/C 8 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 149 și 150 din Tratatul CE,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Rezultatele programului de modernizare a universităților: educație, cercetare și inovare”, (COM(2006)0208),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Mobilizarea capitalului intelectual al Europei: să permitem universităților să contribuie din plin la strategia de la Lisabona” (COM(2005)0152),
 - având în vedere raportul intitulat „Orientare asupra structurii învățământului superior în Europa 2006/07 — Tendințe naționale în Procesul de la Bologna” (Eurydice, Comisia Europeană, 2007),
 - având în vedere studiul Eurobarometru din martie 2007 privind „Percepțiile asupra reformelor din învățământul superior”,
 - având în vedere poziția sa adoptată în prima lectură la 25 septembrie 2007 cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la producerea și elaborarea de statistici în materie de educație și formare continuă ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția Consiliului din 23 noiembrie 2007 privind modernizarea universităților în vederea creșterii competitivității europene în cadrul unei economii globale bazate pe cunoaștere,
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 13 și 14 martie 2008,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0302/2008),
- A. întrucât obiectivele procesului de la Bologna sunt crearea unui spațiu european al învățământului superior până în 2010, inclusiv realizarea de reforme în învățământul superior, eliminarea obstacolelor rămase în calea mobilității studenților și a cadrelor didactice, precum și creșterea calității, atractivității și a competitivității învățământului superior în Europa;
- B. întrucât mobilitatea studenților și calitatea învățământului trebuie să rămână printre elementele esențiale ale procesului de la Bologna;
- C. întrucât mobilitatea studenților formează noi valori culturale, sociale și academice și creează oportunități pentru dezvoltarea personală și îmbunătățirea standardelor academice și a capacității de angajare la nivel național și internațional;
- D. întrucât mobilitatea studenților este încă inaccesibilă multor studenți, cercetători și altor cadre didactice, în mod deosebit în cazul noilor state membre, mai ales din cauza granturilor insuficiente; întrucât obstacolele sunt binecunoscute și au fost indicate în mod repetat de către multe părți interesate, implicate în dezbatere;

⁽¹⁾ JO C 219 E, 20.8.2008, p. 68.

Marți, 23 septembrie 2008

- E. întrucât trebuie să se acorde o atenție deosebită finanțării corespunzătoare acordate studenților pentru învățare, costuri de trai și mobilitate;
- F. întrucât Parlamentul a considerat mereu mobilitatea studenților drept o prioritate bugetară și s-a străduit să asigure un nivel corespunzător de finanțare pentru programele Uniunii Europene din domeniul învățământului; întrucât poziția sa fermă în această privință a condus, în pofida reducerilor introduse de Consiliu la propunerea Comisiei, la o majorare a creditelor alocate programelor Educație continuă și Erasmus Mundus, negociate în conformitate cu cadrul financiar multianual 2007-2013 și în cadrul procedurilor bugetare recente;
- G. întrucât sunt necesare date statistice fiabile despre mobilitatea studenților pentru a observa, compara și evalua, precum și pentru a dezvolta politici și măsuri adecvate;
- H. întrucât recunoașterea învățării informale și nonformale reprezintă esența unei strategii de învățare de-a lungul vieții și evidențiază importanța educației pentru adulți în cadrul acestui proces;
- I. întrucât alegerea de a pleca în străinătate nu trebuie să fie îngărdită de nici un obstacol administrativ, financiar sau lingvistic;
- J. întrucât mobilitatea încurajează învățarea limbilor străine și îmbunătățirea abilităților generale de comunicare;
- K. întrucât este urgentă reformarea și modernizarea universităților în ceea ce privește calitatea, structura studiilor, inovarea și flexibilitatea;
- L. întrucât calitatea activității pedagogice este la fel de importantă ca și calitatea cercetării, și ar trebui reformată și modernizată în întreaga Uniune Europeană și întrucât aceste două dimensiuni sunt strâns legate;
- M. întrucât sistemele naționale diferite de recunoaștere reprezintă un obstacol important în calea tratamentului egal al studenților, precum și a progresului în cadrul spațiului european al învățământului superior și al pieței europene a muncii;
- N. întrucât mobilitatea poate fi frânată atât prin absența unei recunoașteri complete și corespunzătoare a cursurilor urmate, cât și de lipsa unei echivalențe între diplomele obținute;
- O. întrucât este urgentă implementarea, coordonarea și promovarea unei abordări coerente în toate țările care au semnat Procesul de la Bologna;
- P. întrucât Procesul de la Bologna trebuie să creeze un nou model progresiv de educație, care să garanteze accesul tuturor la formare, principalul obiectiv fiind transmiterea cunoașterii și a valorilor și care să creeze o societate durabilă în viitor, conștientă de sine și fără dezechilibre sociale,
1. consideră că o mai mare mobilitate a studenților și calitatea diferitelor sisteme educaționale trebuie să reprezinte o prioritate în contextul redefinirii obiectivelor majore ale Procesului de la Bologna după 2010;
 2. subliniază faptul că, pentru a realiza mobilitatea studenților, trebuie să se ia măsuri în diferite domenii de politică; diferite aspecte ale mobilității depășesc sfera de aplicabilitate a învățământului superior și intră în sfera afacerilor sociale, a finanțelor și a politicilor de imigrare și de acordare a vizelor;
 3. salută eforturile întreprinse de statele membre în cadrul cooperării interguvernamentale în vederea creșterii calității și competitivității învățământului în UE, mai ales prin promovarea mobilității, asigurarea recunoașterii calificărilor și asigurarea calității, în special în lumina posibilității reduse de manevră datorate marjelor reduse rămase la rubrica 1a a Cadrului financiar;
 4. are convingerea că trebuie continuată metoda consultării asumată de toate părțile implicate în proces: instituții, precum și reprezentanți ai studenților ar trebui să colaboreze strâns pentru a elimina obstacolele care au rămas în calea mobilității și problemele legate de calitatea și implementarea Procesului de la Bologna;

Marți, 23 septembrie 2008

5. accentuează faptul că pe parcursul implementării Procesului de la Bologna, trebuie să se acorde o atenție deosebită cooperării și coordonării strânse și intense cu Spațiul European de Cercetare;

Mobilitatea studenților: calitate și eficiență

6. insistă asupra nevoii urgente de a obține statistici comparabile și fiabile cu privire la mobilitatea studenților și la profilul socio-economic al acestora, precum indicatori comuni, criterii și repere, pentru a depăși lipsa actuală de date și pentru a promova schimbul de bune practici;

7. invită universitățile să îmbunătățească și să simplifice informațiile furnizate on-line și off-line, atât pentru studenții nou-veniți, cât și pentru cei care pleacă; invită universitățile și agențiile naționale Erasmus să colaboreze cu organizațiile studențești pentru a asigura disponibilitatea tuturor informațiilor necesare în timp util; invită universitățile să apere drepturile studenților, în spiritul angajamentelor luate prin aderarea la Carta Universitară Erasmus;

8. subliniază necesitatea bidirecționalității fluxului de studenți și cadre didactice universitare pentru îndeplinirea obiectivelor Procesului de la Bologna; subliniază disparitățile existente în tendințele actuale și în special mobilitatea redusă către statele membre care au aderat la UE în 2004 și 2007;

9. accentuează importanța îndrumării studenților nou-veniți pentru integrarea socială, culturală și lingvistică;

10. subliniază faptul că o mai bună cunoaștere a limbilor străine constituie un atu considerabil și una dintre rațiunile de a fi ale mobilității studenților și că este important să se ofere cursuri intensive de limbă studenților nou-veniți, înainte și/sau pe durata studiilor Erasmus;

Reforma în învățământul superior și modernizarea universităților: calitate, inovare și flexibilitate

11. invită universitățile din Uniune să întreprindă o reformă inovatoare, amplă și metodică a programei de învățământ, întrucât o restructurare ambițioasă și de calitate a conținutului și a organizării este esențială pentru mobilitatea studenților și pentru o mai mare flexibilitate; propune introducerea unei „perioade de mobilitate a studenților” în toate programele universitare, pentru a le permite studenților să meargă în străinătate;

12. solicită să se pună accentul pe programele europene mixte de doctorat, care promovează mobilitatea doctoranzilor, precum și pe crearea unui cadru pentru un doctorat european;

13. subliniază rolul esențial al calității și al excelenței activității pedagogice, având în vedere că existența unor cadre didactice calificate în toate domeniile de studiu și progresul și formarea lor continuă sunt esențiale pentru atractivitatea și eficiența acestora, precum și pentru realizarea obiectivelor Procesului de la Bologna;

14. reafirmă necesitatea intensificării dialogului transnațional și a schimburilor de informații și experiență, pentru a facilita convergența formării cadrelor didactice, inclusiv a celor din învățământul primar, precum și eficacitatea dezvoltării profesionale continue;

Finanțare și investiții în mobilitatea studenților și dimensiunea socială

15. ar trebui acordată asistență specială studenților din grupurile defavorizate din societate, de exemplu prin propunerea de facilități de cazare necostisitoare și decente; deseori este necesar un sprijin suplimentar după sosire;

16. sugerează introducerea unei legitimații studențești europene armonizate, pentru a facilita mobilitatea și pentru a permite studenților să obțină reduceri la cazare și la produsele strict necesare de trai;

Marți, 23 septembrie 2008

17. invită statele membre și autoritățile competente să garanteze un acces egal și universal la mobilitate prin proceduri simple, flexibile și transparente de acordare de granturi și prin acordarea unui sprijin financiar suplimentar pentru destinații ce implică costuri ridicate și acelor studenți care au nevoie; consideră că este esențial ca studenții să beneficieze de acest sprijin înainte de plecare, pentru ca efortul financiar pe care trebuie să-l facă să nu fie prea mare;

18. salută faptul că, în contextul evaluării la jumătatea termenului a cadrului financiar multianual, prevăzută în Declarația anexată Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina financiară și buna gestionare financiară, ar trebui luată în considerare creșterea pachetului financiar alocat pentru programele din domeniul educației și în special pentru bursele Erasmus, în funcție de rezultatele monitorizării și evaluării programului;

19. Subliniază faptul că ar trebui să se introducă și să se promoveze noi mijloace de finanțare a mobilității studenților, cum ar fi împrumuturile fără dobândă și/sau împrumuturile transferabile;

20. invită universitățile europene să colaboreze cu sectorul privat (de exemplu cu organizațiile economice sau comerciale, cum ar fi camerele de comerț) pentru a identifica noi mecanisme eficiente de cofinanțare a mobilității studenților în fiecare ciclu de studii (licență — masterat — doctorat), îmbunătățind astfel calitatea sistemelor de învățământ;

21. sugerează dezvoltarea unui dialog fructuos și a unui schimb bidirecțional între companii și universități pentru a iniția parteneriate inovatoare și pentru a explora noi căi de colaborare;

Calitatea și recunoașterea integrală a diplomelor

22. invită Comisia și statele membre să continue implementarea cadrelor europene de referință (Cadrul calificărilor de la Bologna, Cadrul european al calificărilor pentru formare de-a lungul vieții, Standardele și orientările europene pentru asigurarea calității și Convenția de la Lisabona privind recunoașterea calificărilor), pentru a crea spațiul european al învățământului superior;

23. subliniază, așadar, urgența implementării unui sistem ECTS de transfer de credite complex, unificat și eficient, astfel încât calificările studenților și ale cadrelor didactice universitare să fie ușor transferabile în Europa datorită unui cadru unic comun;

24. subliniază faptul că sistemul de calificări în trei cicluri (licență, masterat și doctorat) ar putea fi mai flexibil, în special prin folosirea unui sistem de 4 + 1 în loc de sistemul de 3 + 2 pentru primul și al doilea ciclu; observă că pentru unele studii, acest sistem ar putea fi mai potrivit pentru asigurarea unei mai mari mobilități și a unor șanse mai mari de angajare a absolvenților;

25. propune ca stagiile și alte tipuri de experiență informală și nonformală de mobilitate, aprobate de universități, să beneficieze de credite ECTS și să fie recunoscute ca parte integrantă a programelor de învățământ;

Implementarea Procesului de la Bologna în toate țările implicate

26. invită autoritățile competente ale statelor membre și universitățile din Uniune să încurajeze și să stimuleze schimbul de bune practici și inițiative de sensibilizare;

27. îndeamnă statele membre să faciliteze procedurile de acordare a vizelor și să reducă costul acestora pentru studenții mobili, mai ales în ceea ce privește țările candidate și țările membre cele mai estice, în conformitate cu directivele UE privind vizele;

*

* *

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Marți, 23 septembrie 2008

Adaptarea actelor legislative la noua decizie privind comitologia

P6_TA(2008)0424

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând Recomandări adresate Comisiei cu privire la adaptarea actelor legislative la noua decizie privind comitologia (2008/2096(INI))

(2010/C 8 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE a Consiliului ⁽²⁾ (denumită în continuare „Decizia privind comitologia”),
 - având în vedere declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei cu privire la Decizia din 17 iulie 2006 a Consiliului de modificare a Deciziei 1999/468/CE de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (2006/512/EC) ⁽³⁾,
 - având în vedere Acordul dintre Parlamentul European și Comisie privind modalitățile de aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 192 al doilea paragraf și articolul 202 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere decizia sa din 8 mai 2008 cu privire la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0345/2008),
- A. întrucât, din considerente care țin de calitatea legislației, este din ce în ce mai necesar să se delege Comisiei elaborarea aspectelor neesențiale și mai tehnice ale legislației, precum și adaptările imediate ale acestora la progresele tehnologice și la schimbările economice; întrucât o asemenea delegare de competențe trebuie facilitată oferindu-i legiuitorului mijlocul instituțional de supraveghere a exercitării acestor competențe;
- B. întrucât, până în prezent, legislatorul Uniunii nu a avut altă opțiune decât aceea de a utiliza articolul 202 din Tratatul CE pentru a putea efectua o asemenea delegare; întrucât recurgerea la acea prevedere nu a fost satisfăcătoare pentru că se referă la competențele de executare ale Comisiei și la procedurile de control al căror obiect sunt aceste competențe, aceste proceduri fiind decise în unanimitate de Consiliu, după o simplă consultare a Parlamentului; întrucât acele proceduri de control se bazează, în principal, pe acțiunea comitetelor compuse din funcționari ai statelor membre, iar Parlamentul a fost exclus de la toate aceste proceduri până la adoptarea Deciziei din 28 iunie 1999 a Consiliului, modificată prin Decizia 2006/512/CE;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 200, 22.7.2006, p. 11.

⁽³⁾ JO C 255, 21.10.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 143, 10.6.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0189.

Marți, 23 septembrie 2008

- C. întrucât articolul 2 alineatul (2) al Deciziei privind comitologia introduce măsuri prin care un instrument juridic de bază, adoptat prin codecizie, prevede măsurile care au un domeniu general de aplicare, destinate să modifice elementele neesențiale ale acelui instrument, printre altele, prin eliminarea unora dintre acele elemente sau prin completarea instrumentului cu elemente noi neesențiale; întrucât depinde de legiuitorul Uniunii să definească, de la caz la caz, elementele esențiale ale fiecărui act legislativ, acesta poate fi modificat doar printr-o procedură legislativă;
- D. întrucât Decizia privind comitologia face ca măsurile așa-numite „cvasilegislative” să facă obiectul procedurii de reglementare cu control, prin care Parlamentul este în întregime responsabil de controlul acestor măsuri și se poate opune proiectelor de măsuri propuse de Comisie care depășesc competențele de executare stipulate în instrumentul de bază sau un proiect care nu este compatibil cu scopul sau conținutul instrumentului de bază sau nu respectă principiul subsidiarității sau principiul proporționalității;
- E. întrucât noua procedură garantează controlul democratic al măsurilor de punere în aplicare atunci când acestea sunt de natură cvasi legislativă, tratând în mod egal pe ambii co-legislatori, Parlamentul și Consiliul, și astfel rezolvă unul din aspectele cele mai grave ale deficitului democratic al Uniunii; întrucât, ca urmare a Deciziei privind comitologia, aspectele cele mai tehnice ale legislației și modificările acesteia vor putea fi delegate Comisiei, asigurându-se astfel concentrarea legislației asupra aspectelor esențiale și a îmbunătățirii calității legislației comunitare;
- F. întrucât noua procedură de reglementare cu control nu este opțională, ci obligatorie atunci când măsurile de punere în aplicare au caracteristicile stipulate în articolul 2 alineatul (2) al Deciziei privind comitologia;
- G. întrucât alinierea curentă a acquis-ului cu Decizia privind comitologia nu este completă încă, deoarece mai există instrumente juridice care stipulează măsurile de punere în aplicare la care să se aplice noua procedură de reglementare;
- H. întrucât nu numai măsurile de punere în aplicare, care au făcut până acum obiectul procedurii de reglementare, ci și unele măsuri care fac obiectul procedurilor de gestionare sau de consultare pot intra sub incidența cerințelor articolului 2 alineatul (2) al Deciziei privind comitologia;
- I. întrucât Tratatul de la Lisabona introduce o nouă ierarhie a normelor și creează conceptul de „act delegat”, adică „un act legislativ.... delegă Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ”; întrucât Tratatul de la Lisabona consideră actele de punere în aplicare într-un mod diferit și prevede, în special, că codecizia dintre Parlament și Consiliu este procedura de adoptare a regulamentului prin care se stabilesc mecanismele de control ale statelor membre asupra actelor de punere în aplicare;
- J. întrucât implementarea dispozițiilor corespunzătoare ale Tratatului de la Lisabona va necesita un proces intens și complex de negociere interinstituțională și întrucât procesul actual de adaptare ar trebui, prin urmare, încheiat cât se poate de repede și, în orice caz, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona;
- K. întrucât, în cazul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, va fi necesară trecerea la o adaptare nouă, mai complexă a acquis-ului la dispozițiile articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, referitoare la delegarea legislației; întrucât, deși definiția termenului de „act delegat” din Tratatul de la Lisabona este similară conceptului de măsură „cvasilegislative”, cuprins în Decizia privind comitologia, cele două concepte nu sunt identice, iar cele două regimuri procedurale prevăzute în aceste două instrumente sunt total diferite; în consecință, actualul proces de aliniere nu poate fi considerat ca fiind un precedent exact pentru acțiunile viitoare;
- L. întrucât, din aceleași motive, rezultatele alinierii în curs, în ceea ce privește fiecare instrument juridic individual, nu pot fi considerate ca precedente în viitor;

Marți, 23 septembrie 2008

M. întrucât pare util un acord între instituții cu privire la procedura curentă de votare a actelor delegate, care vor fi incluse în mod periodic în proiectul de act legislativ de către Comisie, deși legiuitorii vor avea libertatea să îl modifice; întrucât este necesar să se inițieze adoptarea prin codecizie a regulamentului privind mecanismul prin care statele membre controlează exercitarea competențelor de executare ale Comisiei, în conformitate cu articolul 291 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

1. solicită Comisiei să înainteze Parlamentului, în temeiul articolelor respective din Tratatul CE, propuneri legislative care să completeze alinierea comitologiei; cere ca aceste propuneri să fie redactate în spiritul discuțiilor interinstituționale și să abordeze cu precădere lista actelor legislative din anexă;

2. solicită Comisiei să înainteze propunerile legislative corespunzătoare, în scopul alinierii restului actelor legislative la Decizia privind comitologia, în special cele din anexă;

3. solicită Comisiei să înainteze, în cazul în care actualele proceduri de aliniere nu vor fi încheiate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, propuneri legislative pertinente, necesare adaptării acelor acte legislative, care nu vor fi alinate până atunci, la noul regim prevăzut de articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

4. solicită Comisiei să înainteze, în orice caz, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, propunerile legislative pertinente, necesare adaptării întregului *acquis communautaire* la acel regim nou;

5. solicită Comisiei să înainteze, cât de repede posibil, proiectul de propunere legislativă pentru regulamentul care prevede în avans normele și principiile generale cu privire la mecanismul prin care statele membre controlează exercitarea competențelor de executare de către Comisie, în conformitate cu articolul 291 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

6. solicită alocarea de resurse suplimentare Parlamentului European pentru toate procedurile de comitologie, nu numai pentru actuala perioadă de tranziție, ci și pentru eventualitatea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a asigura funcționarea satisfăcătoare a fiecărei proceduri de comitologie între cele trei instituții;

7. constată că aceste recomandări respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățeanului;

8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și lista aferentă Comisiei, Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:
RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Parlamentul solicită Comisiei să prezinte propunerile legislative corespunzătoare în vederea alinierii restului de acte legislative la Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 modificată prin Decizia 2006/512/CE, și mai ales:

— Directiva 2000/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 2000 de modificare a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind problemele de sănătate care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ JO L 105, 3.5.2000, p. 34.

Marți, 23 septembrie 2008

- Directiva 2000/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2000 privind măsurile care trebuie luate împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele pentru tractoare agricole și forestiere de modificare a Directivei 74/150/CEE a Consiliului ⁽¹⁾;
- Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului ⁽²⁾;
- Directiva 2001/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 de modificare a Directivei 92/23/CEE a Consiliului privind pneurile autovehiculelor și ale remorcilor acestora, precum și montarea lor ⁽³⁾;
- Directiva 2001/46/CE a Parlamentului European și Consiliului din 23 iulie 2001 de modificare a Directivei 95/53/CE a Consiliului de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor oficiale în domeniul hranei animalelor și a Directivelor 70/524/CEE, 96/25/CE și 1999/29/CE privind hrana animalelor ⁽⁴⁾;
- Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (Decizia privind spectrul de frecvențe radio) ⁽⁵⁾;
- Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2002 de modificare a Directivelor 90/425/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului privind condițiile de sănătate care se aplică în cazul subproduselor de origine animală ⁽⁶⁾;
- Directiva 2004/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivelor 70/156/CEE și 80/1268/CEE ale Consiliului privind măsurarea emisiilor de dioxid de carbon și a consumului de carburant la vehiculele N1 ⁽⁷⁾;
- Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de abrogare a unor directive privind igiena alimentară și normele sanitare referitoare la producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman și de modificare a Directivelor 89/662/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului, precum și a Deciziei 95/408/CE a Consiliului ⁽⁸⁾;
- Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de modificare a Directivei 1999/32/CE cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini ⁽⁹⁾;
- Directiva 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului ⁽¹⁰⁾;
- Directiva 2006/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind emisiile provenite de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului ⁽¹¹⁾;
- Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și rectificarea Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 ⁽¹²⁾;
- Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ JO L 173, 12.7.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 211, 4.8.2001, p. 25.

⁽⁴⁾ JO L 234, 1.9.2001, p. 55.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 315, 19.11.2002, p. 14.

⁽⁷⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 36.

⁽⁸⁾ JO L 157, 30.4.2004, p. 33.

⁽⁹⁾ JO L 191, 22.7.2005, p. 59.

⁽¹⁰⁾ JO L 310, 25.11.2005, p. 10.

⁽¹¹⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 12.

⁽¹²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽¹³⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

Marti, 23 2008

Fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”)

P6_TA(2008)0425

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative (hedge funds) și fondurile de capital privat (private equity) (2007/2238(INI))

(2010/C 8 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere a doua Directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora ⁽¹⁾,
- având în vedere a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽²⁾,
- având în vedere a șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2001/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 ianuarie 2002 de modificare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în vederea reglementării societăților de gestionare și a prospectelor de emisiune simplificate ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2001/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 ianuarie 2002 de modificare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește plasamentele OPCVM ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ⁽⁹⁾,
- având în vedere Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ⁽¹¹⁾ (Directiva privind fondurile de pensii),

⁽¹⁾ JO L 26, 31.01.1977, p. 1.⁽²⁾ JO L 222, 14.08.1978, p. 11.⁽³⁾ JO L 193, 18.07.1983, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 16.⁽⁶⁾ JO L 283, 27.10.2001, p. 28.⁽⁷⁾ JO L 41, 13.2.2002, p. 20.⁽⁸⁾ JO L 41, 13.2.2002, p. 35.⁽⁹⁾ JO L 271, 9.10.2002, p. 16.⁽¹⁰⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.⁽¹¹⁾ JO L 235, 23.9.2003, p. 10.

Marti, 23 2008

- având în vedere Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate ⁽⁵⁾ (Directiva de punere în aplicare a DPIF),
- având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de instituire a unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) ⁽⁹⁾ (Directiva privind cerințele de capital),
- având în vedere Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) ⁽¹⁰⁾ (Directiva privind adecvarea capitalului),
- având în vedere Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă ⁽¹¹⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2008 privind inițierea și exercitarea activităților de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (COM(2008)0119) (Propunerea Solvabilitate II),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 decembrie 2007 privind înlăturarea obstacolelor din calea investițiilor transfrontaliere prin fonduri de capital de risc (COM(2007)0853),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2004 privind viitorul fondurilor speculative și al produselor derivate ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluțiile sale din 27 aprilie 2006 privind gestionarea activelor ⁽¹³⁾ și 13 decembrie 2007 privind gestionarea activelor II ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2003, p. 16.

⁽²⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

⁽³⁾ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

⁽⁴⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

⁽⁶⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽⁷⁾ JO L 79, 24.3.2005, p. 9.

⁽⁸⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽⁹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽¹¹⁾ JO L 184, 14.7.2007, p. 17.

⁽¹²⁾ JO C 92 E, 16.4.2004, p. 407.

⁽¹³⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 257.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0627.

Marti, 23 2008

- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) — Cartea albă ⁽¹⁾, în special punctul 19,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Partea: orientări generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010) ⁽²⁾,
 - având în vedere „Obiectivele și principiile de reglementare a valorilor mobiliare” din 2003 ale Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), care acoperă, printre altele, principiile de comercializare ale organismelor de plasament colectiv, inclusiv ale fondurilor speculative,
 - având în vedere studiul referitor la transparență și conflictele de interese din decembrie 2007, realizat de departamentul tematic al Parlamentului European pentru politica economică și științifică privind fondurile speculative,
 - având în vedere standardele de bune practici publicate la 22 ianuarie 2008 de Grupul de lucru privind fondurile speculative și instituirea ulterioară a unui Consiliu de standardizare pentru fondurile speculative care să acționeze în calitate de gardian al standardelor respective,
 - având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din tratatul CE,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și avizele Comisiei pentru afaceri juridice și Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0338/2008),
- A. întrucât în prezent există reglementări la nivel național și la nivelul Uniunii Europene privind piețele financiare care se aplică, direct sau indirect, dar nu în mod exclusiv, fondurilor speculative („hedge funds”) și fondurilor de capital privat („private equity”);
- B. întrucât statele membre și Comisia ar trebui să se asigure că reglementările în cauză sunt puse în aplicare în mod coerent; întrucât orice adaptare ulterioară a legislației actuale ar trebui să facă obiectul unei analize adecvate a raportului costuri/beneficii și să fie nediscriminatorie;
- C. întrucât Comisia nu a răspuns favorabil tuturor solicitărilor anterioare ale Parlamentului European, inclusiv celor formulate prin rezoluțiile sale menționate anterior din 15 ianuarie 2004, 27 aprilie 2006, 11 iulie 2007, 13 decembrie 2007;
- D. întrucât fondurile speculative și fondurile de capital privat au caracteristici foarte diferite și întrucât nu există o definiție clară pentru niciunul dintre acestea, ambele fiind instrumente de investiții utilizate mai degrabă de clienți sofisticăți, decât de clienți cu amănuntul; întrucât ar fi nepotrivit ca aceste concepte să fie considerate drept o singură categorie în reglementarea specifică produselor;
- E. întrucât fondurile speculative și fondurile de capital privat reprezintă instrumente de investiții alternative din ce în ce mai importante care nu doar dețin o pondere semnificativă, în creștere, din activele globale gestionate, ci și îmbunătățesc eficiența piețelor financiare prin crearea unor noi oportunități de investiții;
- F. întrucât mai multe instituții internaționale, europene și naționale au analizat, cu mult timp înainte de apariția crizei financiare actuale, potențialele preocupări în legătură cu fondurile speculative și fondurile de capital privat în ceea ce privește stabilitatea financiară, standardele de gestionare a riscurilor, datoriile excesive (rata de îndatorare) și evaluarea instrumentelor financiare complexe și nelichide;
- G. întrucât analiza efectuată în 2007 de Forumul pentru stabilitatea financiară a conchis că aspectele legate de stabilitatea financiară au fost abordate cel mai bine printr-o supraveghere mai atentă a tuturor actorilor;
- H. întrucât, în Raportul său privind stabilitatea financiară la nivel mondial din aprilie 2008, Fondul Monetar Internațional (FMI) a constatat un „eșec colectiv de a aprecia amploarea datoriilor asumate de o gamă largă de instituții — bănci, asiguratori monoline, entități finanțate de stat, fonduri speculative — și existența unor riscuri conexe de relaxare dezordonată”;

⁽¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.

Marti, 23 2008

- I. întrucât realizarea obiectivelor Agendei de la Lisabona presupune investiții pe termen lung în domeniul creșterii economice și al ocupării forței de muncă;
- J. întrucât asemenea investiții pe termen lung necesită o bună funcționare și o stabilitate a piețelor financiare la nivel european și mondial, contribuind la economia reală, lucru care poate fi realizat doar garantând existența în Uniunea Europeană a unui sector financiar competitiv și inovator;
- K. întrucât, în numeroase cazuri, fondurile speculative și fondurile de capital privat oferă lichidități și stimulează diversificarea și eficiența pieței prin crearea de cerere de produse inovatoare și contribuie la stabilirea prețurilor;
- L. întrucât stabilitatea financiară necesită, de asemenea, o mai bună cooperare în materie de supraveghere, inclusiv la nivel mondial, ceea ce presupune în mod logic îmbunătățirea în continuare a dispozițiilor de supraveghere existente la nivelul Uniunii Europene, inclusiv schimburi periodice de informații și o transparență sporită a investitorilor instituționali;
- M. întrucât Comisia ar trebui să efectueze o anchetă cu privire la posibilitatea de a reglementa la nivel mondial activitățile operatorilor de pe piață stabiliți off-shore;
- N. întrucât existența unui nivel adecvat de transparență față de investitori și de autoritățile de supraveghere este esențială pentru a asigura buna funcționare și stabilitatea piețelor financiare, precum și promovarea concurenței între operatorii de pe piață și între produse;
- O. întrucât Comisia ar trebui să examineze și să analizeze impactul operațiunilor efectuate de fondurile speculative și de fondurile de capital privat și să ia în considerare prezentarea unei propuneri de directivă privind normele minime de transparență referitoare la modul de finanțare a investițiilor în viitor, la gestionarea riscurilor, la metodele de evaluare, la calificările directorilor și la posibilele conflicte de interese, precum și la dezvăluirea structurii de proprietate și la înregistrarea fondurilor speculative;
- P. întrucât, pentru a satisface necesitatea de a supraveghea activitatea de pe piață, ar trebui să se pună la dispoziția autorităților de supraveghere competente informații cu privire la riscurile asumate în cadrul fondurilor speculative și al operațiunilor de creditare, fără a se crea sarcini excesive;
- Q. întrucât se așteaptă ca din partea sectorului fondurilor să se elaboreze norme obligatorii de guvernare corporativă, care trebuie, de asemenea, să fie făcute publice, în vederea asigurării unei mai mari transparențe; solicită îmbunătățirea mecanismelor de control;
- R. întrucât statele membre ar trebui să utilizeze cele mai bune practici pentru a se asigura că drepturile la pensie dobândite de angajați nu au de suferit de pe urma procedurilor de faliment;
- S. întrucât Comisia ar trebui să aibă în vedere includerea în definiția principiului „prudenței”, ori de câte ori acest principiu este introdus în legislația comunitară în vigoare, a obligației pentru investitori de a verifica dacă fondurile alternative de investiții în care investesc respectă legislația corespunzătoare și standardele de bune practici valabile în sectorul respectiv;
- T. întrucât diversitatea actuală a definițiilor pentru investițiile private din statele membre constituie un obstacol pentru piața internă și creează un stimul pentru pătrunderea de produse cu un grad ridicat de risc pe piața cu amănuntul;
- U. întrucât ar trebui creat un site internet unic pentru codurile de conduită, site care să includă un registru al celor care respectă codurile, informațiile furnizate de aceștia, precum și explicații privind cazurile de încălcare; remarcă faptul că motivele pentru cazurile de încălcare pot constitui un instrument de învățare; întrucât acest site ar trebui creat la nivelul UE și promovat pe plan internațional;
- V. întrucât în Raportul său privind stabilitatea financiară la nivel mondial din 2008 FMI a avertizat că „piața creanțelor companiilor pare să fie vulnerabilă din cauza faptului că ratele de referință prezintă o tendință crescătoare din cauza unor factori macroeconomici și structurali”;

Marti, 23 2008

- W. întrucât creșterea recentă a tranzacțiilor cu capital privat a sporit semnificativ numărul de angajați ale căror posturi sunt controlate în cele din urmă de fondurile de capital privat și, prin urmare, ar trebui să se acorde atenția cuvenită dreptului național al muncii în vigoare, precum și dreptului comunitar al muncii (în special Directiva 2001/23/CE), care a fost adoptat atunci când situația era diferită; întrucât dreptul național și comunitar al muncii ar trebui să se aplice fără discriminări, inclusiv prin aplicarea unui tratament just și adecvat tuturor actorilor economici cu responsabilități similare față de angajați;
- X. întrucât în numeroase sisteme juridice fondurile speculative și fondurile de capital privat care dețin și controlează societăți nu figurează ca angajatori și, ca atare, sunt scutite de obligațiile juridice ce revin angajatorilor;
- Y. întrucât, în cazul unor datorii exagerate, societățile prezintă un profil de riscuri mai ridicat;
- Z. întrucât, la fel ca în cazul altor entități, ar putea apărea conflicte de interese din cauza modelului comercial al fondurilor de capital privat sau al fondurilor speculative sau din cauza relației dintre aceste instrumente și alți operatori de pe piețele financiare; întrucât eforturile de consolidare a legislației comunitare existente nu ar trebui să se limiteze la fondurile speculative și la fondurile de capital privat și ar trebui să fie consecvente cu standarde mondiale precum principiile IOSCO pentru gestionarea conflictelor de interese de către regimurile de investiții colective și intermediarii de pe piață;
- AA. întrucât sistemele de remunerare a administratorilor de fonduri speculative și de fonduri de capital privat pot genera stimulente neadecvate care conduc la asumarea iresponsabilă de riscuri;
- AB. întrucât fondurile speculative s-au numărat printre investitorii în produse structurate complexe care au fost afectați de criza creditelor și, prin urmare, au suportat pierderi similare cu ale altor investitori;
- AC. întrucât, pentru a diminua riscul unor viitoare crize financiare și având în vedere interacțiunile puternice dintre piețe și dintre operatori, precum și obiectivul menținerii unor condiții echitabile de concurență la nivel transfrontalier și între operatorii reglementați și cei nereglementați, la nivelul UE și la nivel mondial au fost lansate mai multe inițiative pentru a introduce reglementări mai coerente și armonizate, aplicate la nivel general, inclusiv o revizuire a directivelor privind cerințele de capital și rata de acoperire a capitalului și o propunere de directivă privind agențiile de rating al creditelor;
- AD. întrucât reglementarea bazată pe principii reprezintă o abordare adecvată pentru reglementarea piețelor financiare, deoarece astfel se poate ține pasul cu situația de pe piețe;
- AE. întrucât este nevoie să se ia măsuri la nivelul UE, pe baza următoarelor șapte principii pentru instituțiile și piețele financiare:
- sfera de reglementare: legislația comunitară existentă ar trebui revizuită pentru identificarea eventualelor lacune în reglementare; ar trebui revizuite diferențele naționale și ar trebui promovată armonizarea, de exemplu prin colegii de supraveghetori sau prin alte metode; ar trebui să se urmărească realizarea unei echivalențe la nivel internațional și asigurarea cooperării internaționale;
 - capital: cerințele de capital ar trebui să fie obligatorii pentru toate instituțiile financiare și ar trebui să reflecte riscurile, expunerile și controlul acestora în funcție de tipul de întreprindere; ar trebui luate, de asemenea, în considerare perioade mai lungi în ceea ce privește lichiditatea;
 - emiterea și distribuția: pentru a asigura o mai mare suprapunere între interesele investitorilor și cele ale emitenților, aceștia din urmă ar trebui să mențină nivelul de expunere la risc pentru produsele lor securizate prin menținerea unei cote reprezentative din produs; ar trebui să se facă public nivelul cotei de participare pe care emitenții o păstrează în produsele de creditare; ar trebui analizate alte măsuri de suprapunere a intereselor investitorilor cu cele ale emitenților, ca alternativă la menținere;
 - contabilitate: ar trebui analizată o tehnică de egalizare pentru a contracara efectele pro-ciclice ale contabilității la valoarea justă;

Marți, 23 septembrie 2008

- rating: pentru a asigura o mai mare transparență și pentru a îmbunătăți înțelegerea pieței de rating, agențiile de rating al creditelor ar trebui să adopte coduri de conduită în ceea ce privește vizibilitatea prezumțiilor, complexitatea produselor și practicile de afaceri; ar trebui soluționare conflictele de interese; ratingurile nesolicitate ar trebui clasificate independent și nu ar trebui utilizate ca mijloace de presiune pentru obținerea unor contracte;
 - tranzacții cu instrumente derivate: ar trebui promovată tranzacționarea deschisă și transparență a instrumentelor derivate, fie la bursă, fie prin alte mijloace;
 - pe termen lung: pachetele de recompense ar trebui să fie proporționale cu rezultatele pe termen mai lung, reflectând atât pierderile, cât și profiturile;
- AF. întrucât acțiunile în cauză ar asigura un temei juridic universal și cuprinzător, care ar reglementa toate instituțiile financiare cu o anumită dimensiune, ținând cont de practicile internaționale de supraveghere și de reglementare,
1. solicită Comisiei să înainteze Parlamentului, până la sfârșitul anului 2008, în temeiul articolului 44, al articolului 47 alineatul (2) sau al articolului 95 din Tratatul CE, una sau mai multe propuneri legislative care să reglementeze toți operatorii și participanții la piețele financiare relevante, inclusiv fondurile speculative și fondurile de capital privat și care să respecte cele șapte principii prezentate în considerentul AE și să urmeze recomandările detaliate de mai jos;
 2. confirmă faptul că aceste recomandări respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățeanului;
 3. consideră că eventualele implicații financiare ale propunerii sau propunerilor solicitate ar trebui să fie acoperite din bugetul UE;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și recomandările detaliate în anexă Comisiei, Consiliului, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII (PROPUNERILOR) SOLICITATE

Recomandarea 1 — Stabilitate financiară, sfera de reglementare în ceea ce privește capitalul și cerințele generale

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze:

Cerințele de capital — Societățile de investiții (inclusiv asociațiile și societățile în comandită simplă), societățile de asigurare, instituțiile de credit, fondurile convenționale (de exemplu OPCVM și regimurile de pensii) ar trebui să respecte cerințele de capital. Comisia ar trebui să se asigure că cerințele adecvate de capital sunt stabilite în funcție de riscuri, nu de entități, pentru toate instituțiile financiare. Autoritățile de supraveghere pot lua în considerare respectarea codului de conduită. Aceste cerințe de capital nu ar trebui totuși să constituie cerințe suplimentare față de normele existente și nu ar trebui, în nici un caz, să fie considerate o garanție în cazul eșecului unui fond.

Emitenți și securitizare — Propunerea (propunerile) Comisiei privind cerințele de capital ar trebui să impună emitenților să păstreze o cotă din împrumuturile securitizate în bilanțurile lor, să impună emitenților cerințe de capital calculate plecând de la prezumția că aceștia dețin cotele respective sau să prevadă alte mijloace pentru a garanta suprapunerea intereselor investitorilor cu cele ale emitenților.

Marți, 23 septembrie 2008

Supravegherea de către UE a agențiilor de rating al creditelor — Comisia ar trebui să stabilească un mecanism pentru supravegherea de către UE a agențiilor de rating al creditelor, atribuind sarcinile aferente unor organisme existente, cum ar fi Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CERVM), pentru a promova concurența și a permite accesul pe piață în domeniul ratingului de credite.

Evaluarea — Comisia ar trebui să adopte măsurile legislative bazate pe principii pentru evaluarea instrumentelor financiare nelichide în conformitate cu lucrările organismelor internaționale competente pentru a asigura o protecție mai bună pentru investitori și stabilitatea piețelor financiare, ținând seama de diversele inițiative existente în acest domeniu în UE și în lume și examinând cele mai bune modalități de promovare a acestei evaluări.

Brokeri principali — Cerințele privind transparența aplicabile oricărei instituții care asigură servicii principale de brokeraj ar trebui să fie înăsprite, în funcție de complexitatea și gradul de opacitate al structurii sau al naturii riscurilor la care sunt expuse tranzacțiile lor cu toate produsele și cu toți operatorii, inclusiv cu fonduri speculative și fonduri de capital privat.

Capital de risc și sectorul IMM-urilor: Comisia ar trebui să propună măsuri legislative care să asigure un cadru comunitar armonizat pentru capitalul de risc și capitalul privat, în special pentru a asigura accesul transfrontalier la acest tip de capital pentru sectorul IMM-urilor, conform Agendei de la Lisabona. În acest scop, Comisia ar trebui să pună în aplicare propunerile de politici pe care le-a prezentat în comunicarea sa privind obstacolele în calea investițiilor transfrontaliere ale fondurilor de capital de risc. Propunerea ar trebui să respecte principiile bunei reglementări și să evite un nivel prea ridicat de complexitate juridică, fiscală și administrativă la nivelul UE.

Recomandarea 2 — Măsuri privind transparența

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze:

Regimul plasamentelor private — Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă pentru instituirea unui regim european al plasamentelor private care să permită distribuirea transfrontalieră a produselor de investiții, inclusiv a celor alternative, unor grupuri eligibile de investitori exigenți. O astfel de propunere ar trebui să prevadă, atunci când este cazul, următoarele principii privind dezvăluirea de informații către investitori și autoritățile publice relevante:

- strategia generală de investiții și politica privind comisioanele;
- rata de îndatorare, sistemul de gestionare a riscurilor și metodele de evaluare a portofoliului,
- sursa și valoarea fondurilor acumulate, inclusiv intern,
- norme privind transparența completă a sistemelor de remunerare a personalului de conducere, inclusiv acțiuni preferențiale;
- înregistrarea și identificarea acționarilor care dețin anumite cote.

Investitori — Comisia ar trebui să elaboreze, în cooperare cu autoritățile de supraveghere, norme prin care să se asigure publicarea și comunicarea clară a informațiilor relevante pentru investitori.

Capitalul privat și protejarea angajaților — Comisia ar trebui să se asigure că Directiva 2001/23/CE stipulează aceleași drepturi pentru angajați, inclusiv dreptul de a fi informat și consultat, ori de câte ori controlul asupra întreprinderii sau societății respective este transferat între orice investitori, inclusiv fonduri de capital privat sau fonduri speculative.

Regimuri de pensii — de la mijlocul anilor '90, din ce în ce mai multe fonduri de pensii și companii de asigurări participă la fonduri speculative și fonduri de capital privat, iar un eșec al acestora ar afecta în mod negativ drepturile la pensie ale membrilor fondului de pensii. La revizuirea Directivei 2003/41/CE, Comisia ar trebui să se asigure că angajații sau reprezentanții personalului sunt informați, direct sau prin mandatar, în legătură cu modul în care pensiile lor sunt investite, precum și în legătură cu riscurile conexe.

Marți, 23 septembrie 2008

Recomandarea 3 — Măsuri referitoare la datoriile excesive

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze:

Rata de îndatorare a fondurilor de capital privat — La revizuirea Directivei 77/91/CEE privind capitalul, Comisia ar trebui să se asigure că eventualele modificări respectă următoarele principii fundamentale: capitalul deținut este stabilit în funcție de riscuri, există motive rezonabile pentru a presupune că rata de îndatorare este suportabilă, atât pentru fondul de capital privat, cât și pentru societatea țintă și nu există discriminare împotriva anumitor investitori privați sau între diverse fonduri sau instrumente de investiții care utilizează strategii similare.

Epuizarea capitalului — Comisia ar trebui să propună măsuri suplimentare armonizate la nivelul UE, atunci când este cazul, pe baza unei revizui a opțiunilor legislative existente la nivel național și comunitar, pentru a evita scindarea nerezonabilă a activelor societăților țintă.

Recomandarea 4 — Măsuri referitoare la conflictele de interese

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze:

Comisia ar trebui să introducă norme pentru a garanta delimitarea clară între serviciile furnizate de firmele de investiții clienților lor. Parlamentul European dorește să reitereze faptul că orice ajustări ar trebui să fie aplicabile tuturor instituțiilor financiare și, prin urmare, ar trebui să fie nediscriminatorii. În conformitate cu recomandările IOSCO, instituțiile financiare care furnizează o gamă largă de servicii financiare ar trebui să dispună, la nivel de societate sau de grup, de politici și proceduri, inclusiv de o informare corespunzătoare, care să le permită să identifice, să evalueze și să dezvolte mijloace adecvate de soluționare a conflictelor reale sau potențiale.

Agenții de rating al creditelor — Agențiilor de rating ar trebui să li se impună să crească volumul de informații și să elimine/să reducă informațiile asimetrice și nesiguranța și să facă publice conflictele de interese cu care se confruntă în activitatea lor fără a distruge sistemul financiar tranzacțional. Agențiilor de rating al creditelor ar trebui să li se impună în special să își separe activitățile de rating de orice alte servicii (cum ar fi consultanța privind structurarea tranzacțiilor) pe care le oferă și care au legătură cu orice obligații sau entități pentru care emit ratinguri.

Accesul pe piață și concentrarea — Direcția Generală Concurență a Comisiei ar trebui să demareze o revizuire generală a efectelor concentrării pieței și a efectelor pe care operatorii dominanți le au asupra industriei serviciilor financiare și în lumina situației internaționale, inclusiv în ceea ce privește fondurile speculative și fondurile de capital privat. DG Concurență ar trebui să analizeze dacă regulile comunitare de concurență sunt aplicate de către toți operatorii de pe piață, dacă au loc concentrări ilegale pe piață, dacă este necesar să se elimine barierele în calea intrării pe piață a unor noi operatori sau dacă este nevoie să se abroge legislația care favorizează operatorii deja prezenți pe piață sau structurile actuale ale pieței, care limitează concurența.

Recomandarea 5 — Legislația existentă în domeniul serviciilor financiare

Parlamentul European consideră că actul legislativ ce urmează a fi adoptat ar trebui să vizeze:

Comisia ar trebui să examineze întreaga legislație comunitară în vigoare aplicabilă piețelor financiare pentru a identifica eventualele lacune în ceea ce privește reglementarea fondurilor speculative și a fondurilor de capital privat și, pe baza rezultatelor acestei examinări, să prezinte Parlamentului European, dacă este cazul, o propunere legislativă sau propuneri de modificare a directivelor existente pentru a asigura o mai bună reglementare a fondurilor speculative, a fondurilor de capital privat și a altor actori relevanți. Reglementările astfel propuse ar trebui să fie adecvate.

Marți, 23 septembrie 2008

Transparența investitorilor instituționali

P6_TA(2008)0426

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 conținând recomandări destinate Comisiei privind transparența investitorilor instituționali (2007/2239(INI))

(2010/C 8 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere cea de-a doua Directivă a Consiliului 77/91/CEE din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora ⁽¹⁾,
- având în vedere a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți ⁽²⁾,
- având în vedere a șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2001/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 ianuarie 2002 de modificare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în vederea reglementării societăților de gestionare și a prospectelor de emisiune simplificate ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2001/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 ianuarie 2002 de modificare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește plasamentele OPCVM ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ⁽⁹⁾,
- având în vedere Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 26, 31.1.1977, p. 1.

⁽²⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

⁽³⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 283, 27.10.2001, p. 28.

⁽⁷⁾ JO L 41, 13.2.2002, p. 20.

⁽⁸⁾ JO L 41, 13.2.2002, p. 35.

⁽⁹⁾ JO L 271, 9.10.2002, p. 16.

⁽¹⁰⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare (DPIF) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽⁶⁾ (directiva privind transparența),
- având în vedere Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, cu scopul de a institui, după o nouă structură, comitetele competente din domeniul serviciilor financiare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽⁹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile întreprinderilor de investiții, precum și termenii definiți în sensul respectivei directive ⁽¹¹⁾ (directiva de punere în aplicare a DPIF),
- având în vedere Directiva Comisiei 2007/16/EC din 19 martie 2007 de punere în aplicare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în ceea ce privește clarificarea anumitor definiții ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 38.

⁽²⁾ JO L 178, 17.7.2003, p. 16.

⁽³⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

⁽⁴⁾ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

⁽⁵⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽⁷⁾ JO L 79, 24.3.2005, p. 9.

⁽⁸⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽⁹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽¹¹⁾ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

⁽¹²⁾ JO L 79, 20.3.2007, p. 11.

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților cotate la bursă ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa din 25 septembrie 2003 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de investiții și piețele reglementate ⁽²⁾,
 - având în vedere Studiul privind fondurile speculative: transparență și conflict de interese, comandat de Comisia pentru afaceri economice și monetare ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 192 paragraful (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0296/2008),
- A. întrucât este recunoscut faptul că mijloacele alternative de investiții, precum fondurile speculative și fondurile de capital privat pot oferi gestionarilor de active noi beneficii, pot contribui la creșterea lichidității pieței, la obținerea de randamente ridicate pentru investitori, la determinarea prețurilor, la diversificarea riscurilor și la integrarea financiară, precum și la ameliorarea eficienței pieței;
- B. întrucât fondurile speculative și fondurile de capital privat sunt instrumente distincte de investiții, care se deosebesc în ceea ce privește natura investiției și strategia de investiție;
- C. întrucât fondurile speculative și fondurile de capital privat cu sediul în UE au nevoie de un cadru de reglementare care să respecte strategiile lor inovatoare, pentru a le permite să rămână competitive pe plan internațional, reducând, în același timp, efectele unor posibile dinamici negative de piață; întrucât există riscul ca legislația specifică pentru anumite produse să fie rigidă și să frâneze inovația;
- D. întrucât fondurile speculative și fondurile de capital privat care sunt gestionate de societăți cu sediul în UE trebuie să respecte legislația comunitară în vigoare și pe cea viitoare; întrucât societățile care nu își au sediul în UE trebuie, de asemenea, să respecte legislația UE în cadrul anumitor activități;
- E. întrucât fondurile speculative interne ale UE, administratorii fondurilor speculative și societățile de capital privat sunt supuse legislației în vigoare, mai ales în ceea ce privește abuzul de piață, și întrucât acestora li se aplică indirect reglementările, prin intermediul partenerilor lor și atunci când sunt vândute investițiile conexe în produse reglementate;
- F. întrucât, în anumite state membre, fondurile speculative și fondurile de capital privat sunt supuse unor sisteme de reglementare naționale și unor niveluri diferite de punere în aplicare a directivelor UE în vigoare; întrucât astfel de norme naționale divergente sporesc riscul de fragmentare a reglementării în cadrul pieței interne, ceea ce poate avea ca efect perturbarea dezvoltării transfrontaliere a acestei activități în Europa;
- G. întrucât directivele par a fi instrumentele juridice adecvate cu care pot fi abordate orice probleme legate de fondurile speculative și fondurile de capital privat; întrucât o analiză și o evaluare a impactului legislației în vigoare din statele membre și din UE asupra fondurilor speculative și a fondurilor de capital privat ar trebui să preceadă orice directivă privind transparența acestor fonduri; și întrucât o astfel de legislație ar trebui să constituie punctul de plecare în direcția unei armonizări; și întrucât legislația în vigoare ar putea avea nevoie de modificări, dar ar trebui să se evite modificări care ar putea introduce divergențe nejustificabile;

⁽¹⁾ JO L 184, 14.7.2007, p. 17.

⁽²⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 329.

⁽³⁾ IP/A/ECON/IC/2007-24.

Marți, 23 septembrie 2008

- H. întrucât este recunoscut faptul că una dintre principalele probleme este nevoia de transparență și analizarea acesteia, precum și posibilitățile prin care transparența poate fi îmbunătățită; întrucât transparența are multiple fațete, cum ar fi transparența fondurilor speculative și, în funcție de caz, a fondurilor de capital privat față de companiile ale căror acțiuni le achiziționează sau le dețin, precum și față de „prime brokers”, investitori instituționali cum ar fi fondurile de pensii sau băncile, investitori individuali, parteneri de afaceri, autorități de reglementare și autorități; întrucât, în ceea ce privește transparența, una dintre problemele cele mai importante constă în relația dintre un fond speculativ sau, în funcție de caz, un fond de capital privat și companiile ale căror acțiuni le achiziționează sau le deține;
- I. întrucât experiența Statelor Unite, unde legislația privind libertatea informației a fost utilizată de concurenți pentru a obține informații detaliate privind fondurile de investiții la un nivel destinat investitorilor, constă în faptul că această situație a compromis atât investitorii, cât și fondurile respective;
- J. întrucât o punere în aplicare inconsecventă a Directivei privind transparența a condus la un nivel divergent de transparență la nivelul UE și la costuri ridicate pentru investitori;
- K. întrucât transparența este o condiție esențială pe care se bazează încrederea investitorilor și înțelegerea produselor financiare complexe și care favorizează astfel funcționarea optimă și stabilitatea piețelor financiare; întrucât transparența este complementară vigilenței, fără să o înlocuiască;
- L. întrucât actuala criză a creditelor ipotecare nu poate fi atribuită cu precădere unui singur sector –ținând cont de faptul că va fi nevoie de timp pentru a înțelege pe deplin cauzele și efectele acestei crize, și întrucât motivele multiple care stau la baza crizei includ, printre altele:
- agențiile de rating, în special conflictele de interese ale agențiilor de rating de credit și concepția greșită cu privire la semnificația ratingurilor;
 - practicile de împrumut neglijente pe piața imobiliară din Statele Unite;
 - inovarea rapidă în domeniul produselor cu structură complexă;
 - modelul de tip „originate-to-distribute” și lanțul lung de intermediere;
 - aviditatea investitorilor pentru și mai mari beneficii și o structură limitată de stimulente privind remunerația;
 - nerespectarea procesului de vigilență;
 - procesul de securitizare și rating de credit în contextul unor produse cu structură complexă a condus la supraevaluarea acestor produse în privința activelor subiacente;
 - conflictele de interese și lipsa reglementării din cadrul băncilor americane de investiții;
- M. întrucât legislația comunitară prevede mecanisme precum procedurile de comitologie sau Lamfalussy care permit, prin intermediul măsurilor de punere în aplicare, o reacție flexibilă la fluctuațiile mediului de afaceri; întrucât acest sistem se va ameliora odată cu instrumentul actelor delegate prevăzut în Tratatul de la Lisabona;
- N. întrucât numeroase fonduri speculative și diverse fonduri de capital privat, precum și organizații cum ar fi Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare, Fondul Monetar Internațional, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și organele profesionale, inclusiv cele care se ocupă de fonduri speculative și de fondurile de capital privat și-au stabilit deja principiile și codurile de bune practici care ar putea complementa și ar putea servi ca model pentru legislația UE; întrucât, în plus față de respectarea legislației UE, companiile și asociațiile de întreprinderi ar trebui să fie încurajate să subscrie la aceste coduri pe principiul „respectare sau explicație”, iar detaliile privind respectarea lor și explicațiile să fie puse la dispoziția publicului și evaluate în mod corespunzător;

Marți, 23 septembrie 2008

- O. întrucât anumite instrumente financiare derivate extrabursiere ar putea beneficia de sisteme de comercializare mai deschise și mai transparente, în vederea creșterii evaluării la prețul pieței, atunci când este posibil, și a indicării eventualelor schimbări intervenite la nivelul proprietății; întrucât un sistem mai general de compensare a instrumentelor financiare derivate extrabursiere este atractiv din perspectiva proceselor de supraveghere și evaluare a riscurilor, dar, pentru a asigura condiții echitabile de concurență în context global, orice nou sistem trebuie introdus la nivel internațional;
- P. întrucât monitorizarea și raportarea la nivel industrial contribuie la abordarea preocupărilor publicului și la înțelegerea impactului economic al capitalului privat, și întrucât societățile private și publice sunt deja obligate să-și consulte angajații în problemele care le afectează interesele; întrucât nu ar trebui creat un dezechilibru între informațiile comerciale solicitate societăților care gestionează portofolii de capital privat și cele solicitate altor tipuri de societăți private;
- Q. întrucât legislația referitoare la produse nu pare a fi tipul de legislație adecvat pentru abordarea acestui sector inovator;
- R. întrucât ar fi util și ar trebui creat, pentru Uniunea Europeană, și promovat pe plan internațional, un ghid unic sub formă de site web destinat codurilor de conduită; întrucât acest site web ar trebui să includă un registru al acelor actori ai pieței care respectă codurile de conduită, regulile în materie de informare și explicațiile privind neaplicarea acestora; întrucât motivele pentru cazurile de încălcare pot constitui un instrument de învățare;
- S. întrucât se atrage atenția asupra necesității de a depăși obstacolele create de distribuția transfrontalieră a investițiilor alternative, prin crearea unui regim european al plasamentelor private destinat investitorilor instituționali;
- T. întrucât, în contextul fondurilor de capital privat, costurile oricăror cerințe de raportare suplimentare, în special în cazul în care acestea sunt frecvente, ar trebui să fie justificate și corespunzătoare beneficiilor care decurg din acestea; întrucât, în general, este necesară stabilirea de legături mai strânse între pachetele salariale și randamentul pe termen lung;
- U. întrucât nu este în pregătire nicio propunere în acest domeniu,
1. solicită Comisiei să înainteze Parlamentului, în funcție de subiect, pe baza articolului 44, a articolului 47 alineatul (2) și a articolului 95 din Tratatul CE, o propunere sau mai multe propuneri legislative privind transparența fondurilor speculative sau a fondurilor de capital privat; solicită elaborarea acestei propuneri/ acestor propuneri în spiritul dezbaterilor interinstituționale și pe baza recomandărilor detaliate în anexă;
2. confirmă faptul că recomandările respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
3. consideră că propunerile solicitate nu au implicații financiare;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:
RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERILOR SOLICITATE

Parlamentul European solicită Comisiei să propună o directivă sau mai multe directive care să garanteze standarde comune de transparență și să abordeze chestiunile menționate mai jos cu privire la fondurile speculative și la fondurile de capital privat, directiva/directivele trebuind să ofere statelor membre, dacă este necesar, suficientă flexibilitate pentru transpunerea normelor UE în actualele lor sisteme de drept al societăților comerciale; în paralel, solicită Comisiei să încurajeze ameliorarea transparenței prin sprijinirea și monitorizarea evoluției auto-reglementării deja introduse de către administratorii fondurilor speculative și ai fondurilor de capital privat și de către partenerii lor și să încurajeze statele membre să sprijine aceste eforturi prin intermediul dialogului și al schimbului de bune practici.

Luând în considerare faptul că publicarea informațiilor privind fondurile suverane de investiții nu se face în mod unitar, Parlamentul European salută inițiativa Fondului Monetar Internațional de a institui un grup de lucru care să elaboreze un proiect de cod de conduită pentru fondurile suverane de investiții și consideră că un astfel de cod de conduită ar contribui într-o oarecare măsură la demistificarea operațiunilor cu fonduri suverane de investiții; invită Comisia să ia parte la acest proces.

Marți, 23 septembrie 2008

Despre fondurile speculative și fondurile de capital privat

Parlamentul European solicită Comisiei să înainteze propunerile legislative adecvate prin intermediul revizuirii acquis-ului comunitar existent care se aplică diferitelor tipuri de investitori și contrapartide, precum și o evaluare a impactului și cu implicarea industriilor în cauză, să exploreze posibilitatea diferențierii între fondurile speculative și cele de capital privat și alți investitori, și să adapteze sau să stabilească reguli care să ofere o informare clară și o comunicare în timp util a diferitelor informații relevante, astfel încât să faciliteze un proces eficient de luare a deciziilor și o comunicare transparentă între investitori și administrația companiei, precum și între investitori și alte contrapartide; în cazul în care propunerile există deja, acestea ar trebui puse în practică în mod corespunzător; invită Comisia să analizeze modul în care ar putea fi sporită vizibilitatea și înțelegerea riscului într-o manieră disociată de solvabilitate a debitorului; ar trebui să se acorde atenție faptului dacă directivele existente și viitoare și măsurile privind transparența nu sunt afectate de clauzele excesive de exonerare de răspundere din contracte.

Noua legislație ar trebuie să solicite acționarilor să îi înștiințeze pe emitenți în legătură cu procentajul drepturilor lor de vot ca urmare a achiziționării sau distribuiri acțiunilor atunci când acest procentaj atinge, depășește sau este sub nivelul pragurilor specifice, care încep de la 3 % în loc de 5 %, așa cum se specifică în Directiva 2004/109/CE; de asemenea, ar trebui să oblige fondurile speculative și fondurile de capital privat, în măsura în care aceste categorii de investitori pot fi diferențiate de celelalte, să informeze și să explice companiilor ale căror acțiuni le achiziționează sau le dețin, investitorilor individuali sau instituționali, „prime broker-ilor” și autorităților de supraveghere, politica lor de investiții și riscurile asociate acesteia.

Aceste propuneri ar trebui să se bazeze pe examinarea legislației comunitare existente în vederea constatării nivelului până la care regulile existente privind transparența pot fi aplicate cazurilor specifice fondurilor speculative și fondurilor de capital privat.

În vederea elaborării propunerilor legislative menționate mai sus, Comisia ar trebui, în special:

- să analizeze posibilitatea aplicării unor clauze contractuale investițiilor alternative, care să evidențieze în mod clar și să gestioneze riscurile, să prevadă măsurile care pot fi aplicate în eventualitatea depășirii pragurilor, să ofere o descriere clară a perioadelor de stagnare și să stabilească condiții explicite privind anularea și încheierea unui contract;
- să examineze chestiunea spălării banilor în contextul fondurilor speculative și al fondurilor de capital privat;
- să examineze posibilitățile de armonizare a regulilor și a recomandărilor pentru ca fondurile speculative și, în funcție de caz, fondurile de capital privat să înregistreze și să identifice acționarii care depășesc un anumit nivel, precum și să dezvăluie strategiile și intențiile acestora, ținând cont de faptul că ar trebui evitat un exces de informații;
- să analizeze nevoia existentă și modalitățile prin care să îi oblige pe intermediari să le permită acționarilor inițiali să participe în mod activ la procesul de vot în cadrul reuniunilor generale ale acționarilor și să se asigure că instrucțiunile lor de vot sunt respectate de către reprezentanții juridici ai acestora, precum și că politicile privind votarea ale acționarilor identificați sunt comunicate;
- să stabilească, împreună cu sectoarele respective, un cod de bune practici privind reechilibrarea actualei structuri a guvernării corporative în vederea consolidării orientărilor pe termen lung și descurajării stimulentele financiare și de altă natură care încurajează riscurile excesive pe termen scurt și comportamentul iresponsabil;
- să stabilească reguli care să prevadă o transparență completă a sistemului de remunerare a administratorilor, inclusiv a opțiunilor pe acțiuni, prin intermediul unei aprobări oficiale a adunării generale a acționarilor companiei.

Marți, 23 septembrie 2008

Despre fondurile speculative, în mod specific

Parlamentul European solicită Comisiei să stabilească norme care să sporească transparența politicilor de votare ale fondurilor speculative, pe baza faptului că destinatarii normelor comunitare ar trebui să fie administratorii acestor fonduri; aceste norme ar putea include, de asemenea, un sistem de identificare a acționarilor la nivelul UE; în cazul în care propunerile există deja, acestea ar trebui puse în practică în mod corespunzător.

În vederea elaborării propunerilor legislative menționate mai sus, Comisia ar trebui, în special:

- să examineze efectele împrumutului de titluri de valoare și votarea cu acțiuni împrumutate, ținând cont de principiile unei mai bune legiferări;
- să analizeze dacă cerințele de raportare trebuie aplicate și acordurilor de cooperare dintre mai mulți acționari, precum și achizițiilor indirecte de drepturi de vot prin aranjamente în ceea ce privește opțiunile.

Despre fondurile de capital privat, în mod specific

Parlamentul European solicită Comisiei să propună norme care să interzică investitorilor să „jefuiască” companiile (așa-numitele „dezmembrări de active”) și să își folosească astfel, în mod neadecvat, puterea financiară într-un mod care pur și simplu dezavantajează pe termen lung compania achiziționată, fără a avea niciun impact pozitiv asupra viitorului companiei și asupra situației angajaților săi, a creditorilor și a partenerilor de afaceri; în plus, Comisia ar trebui să analizeze norme comune în vederea garantării menținerii capitalului companiilor; în paralel, Parlamentul European solicită Comisiei să analizeze dacă statele membre au pus în practică măsuri de contracarare a dezmembrărilor de active.

În vederea elaborării propunerilor legislative menționate mai sus, Comisia ar trebui să examineze modalitățile de abordare a problemelor care apar atunci când băncile acordă spre împrumut sume imense de bani achizitorilor, inclusiv fondurilor de capital privat și ulterior nu își asumă nicio responsabilitate în ceea ce privește scopul pentru care sunt folosite sumele sau proveniența banilor utilizați pentru rambursarea împrumutului, ținând cont de faptul că aceste puncte constituie în esență responsabilitatea debitorului și că cerințele de capital pentru riscuri comparabile trebuie să fie identice în întreg sistemul financiar.

De asemenea, Parlamentul European solicită Comisiei să analizeze dacă Directiva privind transferul de întreprinderi ⁽¹⁾ trebuie să fie modificată pentru situația specifică a achizițiilor pe datorie.

⁽¹⁾ Directiva Consiliului 2001/23/CE din 12 martie 2001 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderilor, al unităților sau al unor părți ale acestora (JO L 82, 22.3.2001, p. 16).

Marți, 23 septembrie 2008

Deliberările Comisiei pentru petiții (2007)

P6_TA(2008)0437

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind deliberările Comisiei pentru petiții din cursul anului 2007 (2008/2028(INI))

(2010/C 8 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind deliberările Comisiei pentru petiții, în special Rezoluția sa din 21 iunie 2007 cu privire la rezultatele misiunii de anchetă în regiunile Andaluzia, Valencia și Madrid, desfășurată în numele Comisiei pentru petiții ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 21 și 194 din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 45 și articolul 192 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru petiții (A6-0336/2008),
- A. întrucât petițiile au o importanță aparte, oferind cetățenilor posibilitatea de a atrage atenția Parlamentului asupra unor chestiuni specifice care îi privesc în mod direct, din domeniul de activitate al Uniunii;
- B. întrucât Comisia pentru petiții ar trebui să încerce mereu să îmbunătățească eficiența activității sale pentru a deservei cetățenii UE și pentru a răspunde așteptărilor acestora;
- C. întrucât, în pofida progreselor considerabile înregistrate în dezvoltarea structurilor și politicilor Uniunii în această perioadă, cetățenii remarcă deseori numeroase deficiențe în ceea ce privește aplicarea politicilor și programelor Uniunii, deoarece acestea îi afectează în mod direct;
- D. întrucât, în conformitate cu Tratatul CE, cetățenii UE au dreptul de a adresa Parlamentului European petiții, dar pot, de asemenea, să-și adreseze reclamațiile și altor instituții sau organisme ale Uniunii, în special Comisiei Europene;
- E. întrucât eforturile de promovare și de furnizare a informațiilor cu privire la dreptul cetățenilor de a adresa Parlamentului petiții rămân indispensabile la nivel național pentru a trezi interesul publicului și, în special, pentru a preveni confuziile cu privire la diferitele proceduri de reclamație;
- F. întrucât este responsabilitatea statelor membre să pună în aplicare regulamentele și directivele comunitare, responsabilitate pe care o pot delega autorităților politice regionale sau locale, în funcție de propriile lor prevederi constituționale;
- G. întrucât Parlamentul poate exercita în mod legitim controlul și supravegherea democratică a politicilor Uniunii, ținând seama de principiul important al subsidiarității, pentru a se asigura că legile Uniunii sunt aplicate și înțelese în mod corespunzător și că îndeplinesc scopul pentru care au fost concepute, dezbătute și adoptate de către instituțiile competente ale Uniunii;
- H. întrucât cetățenii UE și persoanele care își au reședința în Uniune pot participa în mod activ la această activitate, exercitându-și dreptul de a adresa petiții Parlamentului European, știind că preocupările lor vor fi abordate și examinate de către comisia competentă și că vor primi un răspuns adecvat;

⁽¹⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 340.

Marți, 23 septembrie 2008

- I. întrucât tratatele existente conțin deja angajamente privind respectarea, în calitate de principii esențiale ale societății europene, a demnității umane, a libertății, democrației, statului de drept, drepturilor omului, egalității și drepturilor minorităților și întrucât noile tratate privind Uniunea Europeană și privind funcționarea Uniunii Europene vor consolida și mai mult acest aspect, dacă vor fi ratificate de către toate cele 27 de state membre, prin includerea Cartei drepturilor fundamentale, care prevede aderarea Uniunii la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și oferă un temei juridic inițiativelor legislative ale cetățenilor, precum și un sistem adecvat de drept administrativ pentru instituțiile UE;
- J. întrucât articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede proceduri prin care Uniunea poate lua măsuri împotriva încălcărilor grave și persistente de către un stat membru ale principiilor pe care se bazează Uniunea, în conformitate cu articolul 6 din tratat;
- K. întrucât, în acest sens, cetățenii UE adresează în mod frecvent petiții către Parlament în vederea găsirii unei soluții, atunci când consideră că drepturile, astfel cum le sunt recunoscute de tratate, sunt încălcate și când apreciază că, în justiție, căile de atac sunt inadecvate, greoaie, excesiv de îndelungate sau, așa cum se întâmplă deseori, costisitoare;
- L. întrucât Comisia pentru petiții, în calitate de comisie competentă, are datoria nu numai de a răspunde petițiilor individuale, dar și de a încerca să ofere soluții viabile la preocupările exprimate de către petiționari într-un interval de timp corespunzător și întrucât acesta este scopul principal al activității sale;
- M. întrucât soluțiile la preocupările petiționarilor sunt găsite, în general, ca urmare a cooperării loiale dintre Comisia pentru petiții, pe de o parte, și Comisia Europeană, statele membre și autoritățile regionale și locale ale acestora, pe de altă parte, care împreună furnizează soluții extrajudiciare;
- N. întrucât nu există totuși întotdeauna o voință clară din partea statelor membre și a autorităților regionale sau locale de a găsi soluții practice la problemele ridicate de către petiționari;
- O. întrucât, în plus, deși afirmațiile petiționarilor nu sunt întotdeauna bine fondate, aceștia au totuși dreptul de a primi o explicație și un răspuns din partea comisiei responsabile;
- P. întrucât o coordonare interinstituțională consolidată ar trebui să ducă la îmbunătățirea eficienței retrimiterii petițiilor inadmisibile către autoritățile naționale;
- Q. întrucât petițiile pot fi declarate inadmisibile, dacă nu privesc domeniul de activitate al Uniunii Europene și întrucât procesul de petiționare nu este o metodă pe care cetățenii o pot utiliza ca modalitate de a ataca hotărârile adoptate de către autoritățile competente naționale judiciare sau politice cu care ar putea să nu fie de acord;
- R. întrucât este esențial ca Parlamentul să își asigure mijloacele, cu autoritate efectivă, normele, procedurile și resursele pentru a răspunde în mod eficient și în timp util la petițiile primite;
- S. întrucât procesul de petiționare poate contribui în mod pozitiv la o legiferare mai bună, în special prin identificarea domeniilor indicate de către petiționari, în care legislația existentă a Uniunii prezintă carențe sau este inefficientă din punct de vedere al obiectivelor actului legislativ în cauză și întrucât, prin cooperarea și sub autoritatea comisiei legislative competente, astfel de situații pot fi remediate prin revizuirea actelor legislative în cauză;
- T. întrucât procesul de petiționare contribuie, de asemenea, în mod semnificativ la identificarea cazurilor în care statele membre nu aplică în mod corect legislația Uniunii, ceea ce are drept rezultat în anumite cazuri inițierea de către Comisie a procedurii de constatare a încălcării dreptului comunitar, în conformitate cu articolul 226 din Tratatul CE;

Marți, 23 septembrie 2008

- U. întrucât procedura de constatare a încălcării dreptului comunitar este concepută pentru a asigura că statul membru în cauză respectă dreptul comunitar în vigoare și, în plus, este inițiată la discreția Comisiei, fără a exista vreo prevedere referitoare la implicarea directă a Parlamentului în acest proces; constatând însă că aproximativ o treime din încălcări au legătură cu problemele relatate Parlamentului European de către petiționari;
- V. întrucât este posibil ca procedura de constatare a încălcării dreptului comunitar, chiar dacă are rezultate bune, să nu furnizeze în mod direct o soluție pentru problemele specifice ridicate de către petiționari și întrucât acest fapt subminează încrederea cetățenilor în capacitatea instituțiilor UE de a răspunde așteptărilor lor;
- W. întrucât, în 2007, când numărul membrilor Comisiei pentru petiții a crescut de la 25 la 40, Parlamentul a înregistrat 1 506 de petiții (reprezentând o creștere de 50 % în comparație cu anul 2006), dintre care 1 089 au fost declarate admisibile;
- X. întrucât, în 2007, 159 de petiționari au participat la reuniunile Comisiei pentru petiții, fără a include numeroase alte persoane care au fost de față pentru a urmări lucrările;
- Y. întrucât, în 2007, s-au organizat șase misiuni de anchetă în Germania, Spania, Irlanda, Polonia, Franța și Cipru, în urma cărora s-au pregătit rapoarte și recomandări care au fost ulterior trimise tuturor părților interesate și în special petiționarilor;
- Z. întrucât au fost organizate nouă reuniuni plenare ale comisiei în, cadrul cărora au fost dezbătute peste 500 de petiții individuale, cu sprijinul valoros al reprezentanților Comisiei, toți petiționarii fiind informați cu privire la rezultatele acestora;
- AA. întrucât domeniile prioritare de preocupare pentru cetățenii Uniunii, așa cum reiese din petiții, se concentrează asupra următoarelor chestiuni: mediul și protecția mediului, inclusiv punctele slabe ale directivei privind evaluarea impactului de mediu, ale directivei-cadru privind apa, ale directivei privind apa potabilă, ale directivelor privind deșeurile, ale directivei privind habitatele, ale directivei privind păsările, ale directivei privind spălarea banilor și altele, inclusiv asupra preocupărilor generale cu privire la poluare și schimbările climatice, drepturile de proprietate individuale și private, serviciile financiare, libera circulație și drepturile lucrătorilor, inclusiv drepturile de pensie și alte dispoziții cu caracter social, libera circulație a mărfurilor și fiscalitatea, recunoașterea calificărilor profesionale, libertatea de stabilire, precum și acuzațiile de discriminare pe motive de naționalitate, gen sau apartenență la un grup minoritar;
- AB. întrucât, în 2007, în petiții și în decursul procesului de examinare a acestora, s-au abordat probleme majore contemporane precum schimbarea climatică, pierderea biodiversității, deficitul de apă, reglementarea serviciilor financiare și aprovizionarea cu energie a Uniunii Europene;
- AC. întrucât se au în vedere relațiile permanente și constructive stabilite între Ombudsmanul European, responsabil pentru verificarea plângerilor depuse de cetățeni cu privire la presupusele cazuri de administrare defectuoasă din instituțiile UE, și Comisia pentru petiții, care transmite periodic rapoarte Parlamentului cu privire la raportul anual al Ombudsmanului sau cu privire la rapoartele speciale — care rămân ultima modalitate prin care Ombudsmanul poate acționa atunci când recomandările sale nu sunt respectate — unul dintre aceste rapoarte fiind redactat în 2007;
- AD. întrucât o cerere a comisiei competentă depusă în iunie 2005 privind autorizația de a redacta un raport cu privire la un raport special al Ombudsmanului către Parlament referitor la administrarea defectuoasă din cadrul Oficiului European Antifraudă a fost refuzată în urma unei decizii a Conferinței președinților la 15 noiembrie 2007;

Marți, 23 septembrie 2008

- AE. întrucât se au în vedere situațiile viitoare care vor spori și mai mult implicarea cetățenilor UE în activitatea și preocupările Uniunii Europene, în special prin introducerea „dreptului cetățenilor la inițiativă”, prevăzut de Tratatul de la Lisabona, care, dacă va fi ratificat de către toate cele 27 de state membre, va permite unui număr de cel puțin un milion de resortisanți din diverse state membre să solicite prezentarea unei propuneri pentru un nou act legislativ și pentru care trebuie introduse proceduri specifice, implicând Comisia, căreia trebuie adresate inițial aceste inițiative, precum și Parlamentul European și Consiliul;
- AF. întrucât desfășurarea eficientă a activităților Comisiei pentru petiții trimite un semnal clar cetățenilor, care le arată că preocupările lor legitime sunt abordate și care stabilește o legătură reală între cetățeni și instituțiile Uniunii; întrucât, dimpotrivă, întârzierile inacceptabile și lipsa de voință a statelor membre de a pune în aplicare recomandările necesare în conformitate cu legislația comunitară nu fac decât să mărească distanța dintre UE și cetățenii săi și, în multe cazuri, le confirmă părerea potrivit căreia există un deficit democratic;
- AG. întrucât, în cursul anului 2007, membrii Comisiei pentru petiții au beneficiat de mărirea considerabilă a bazei de date și a instrumentului de gestionare ePetition, dezvoltat de către secretariatul acesteia în cooperare cu departamentul responsabil pentru tehnologia informației, care oferă tuturor membrilor comisiei și grupurilor politice acces direct la toate petițiile și documentația conexasă, îmbunătățind astfel capacitatea acestora de a deservi petiționarii în mod eficient;
- AH. constată totuși că Parlamentul nu a oferit resursele solicitate prin rezoluția din anul trecut cu privire la activitatea Comisiei pentru petiții, necesare pentru a îmbunătăți serviciile de internet pentru procesul de petiționare și pentru punerea în aplicare a articolului 192 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, care prevede că „se stabilește un registru electronic în care cetățenii se pot asocia cu petiționarul, punându-și semnătura electronică la sfârșitul petiției declarate admisibilă și înscrise în registru”;
- AI. întrucât este important ca cetățenii UE să fie informați în mod adecvat cu privire la activitatea Comisiei pentru petiții, având în vedere faptul că se pregătesc să voteze pentru un nou Parlament, la viitoarele alegeri UE stabilite pentru iunie 2009,
1. salută cooperarea strânsă dintre Comisia pentru petiții și serviciile Comisiei și Ombudsman, precum și climatul de cooperare care există între instituțiile care încearcă să răspundă preocupărilor cetățenilor Uniunii; crede totuși cu fermitate că, în mod prioritar, Comisiei pentru petiții i-ar trebui oferită posibilitatea să își consolideze în continuare propriile servicii independente de anchetă, în special prin consolidarea secretariatului și a expertizei sale juridice; se angajează să eficientizeze în continuare procedurile interne ale Comisiei pentru petiții pentru a facilita mai mult procesul de petiționare, în special cu privire la intervalul de timp în care petițiile sunt stabilite, la admisibilitatea acestora, la ancheta și consecințele acesteia, la organizarea reuniunilor comisiei, la cooperarea cu alte comisii parlamentare care ar putea avea un interes sau competențe în cazul anumitor petiții, precum și cu privire la inițiativele Comisiei pentru petiții, ca de exemplu misiunile de anchetă;
 2. subliniază recunoașterea impactului juridic al Cartei drepturilor fundamentale după ratificarea Tratatului de la Lisabona, care va consacra în mod oficial caracterul obligatoriu autonom al acesteia și subliniază necesitatea unor măsuri specifice pentru a stabili care va fi efectul său asupra drepturilor cetățenilor și, prin urmare, asupra activității și competențelor Comisiei pentru petiții;
 3. își reiterează solicitările către Secretarul General cu privire la efectuarea unei reexaminări urgente a „portalului cetățenilor” de pe pagina de internet a Parlamentului în scopul creșterii vizibilității portalului în ceea ce privește dreptul de a adresa petiții, precum și pentru a asigura că cetățenilor li se oferă mijloacele de a semna electronic în sprijinul petițiilor, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) din Regulamentul de procedură; solicită ca portalul cetățenilor să asigure interoperabilitatea programelor de căutare pe internet pentru a oferi cetățenilor drepturi egale în acest sens;

Marți, 23 septembrie 2008

4. consideră că procedura actuală pentru înregistrarea petițiilor întârzie în mod necorespunzător examinarea acestora și este preocupat că acest fapt poate fi perceput ca o dovadă a lipsei de receptivitate față de petiționari; îndeamnă Secretarul General, prin urmare, să ia măsurile necesare pentru a transfera înregistrarea petițiilor de la Direcția Generală Președinție la secretariatul comisiei competente;
5. solicită inițierea negocierilor dintre Parlament și Comisie în vederea unei mai bune coordonări a activității lor în ceea ce privește reclamațiile, într-un mod care să faciliteze, să simplifice și să eficientizeze procedurile de reclamație și să le facă mai transparente și mai rapide; invită Secretarul General să prezinte un raport Comisiei pentru petiții în termen de șase luni;
6. susține formalizarea unei proceduri prin care petițiile din domeniul pieței interne să fie transferate către rețeaua SOLVIT în scopul reducerii semnificative a procedurilor de petiționare în problemele legate de domeniul pieței interne, precum taxele pentru automobile, recunoașterea calificărilor profesionale, permisele de ședere, controalele la frontieră și accesul la educație, păstrând în același timp dreptul Parlamentului de a examina chestiunea, dacă nu se găsește o soluție satisfăcătoare prin intermediul SOLVIT;
7. reafirmă necesitatea unei implicări mai mari din partea Consiliului și a reprezentanțelor permanente ale statelor membre în activitățile Comisiei pentru petiții și le îndeamnă să își mărească prezența și participarea în interesul cetățenilor;
8. consideră că, în contextul consolidării secretariatului Comisiei pentru petiții și al dezvoltării sistemului ePetition, introducerea unei aplicații IT pentru uzul petiționarilor în vederea urmăririi online a petițiilor ar contribui la un proces mai transparent și eficient, cu ajutorul, printre altele, al actualizărilor periodice ale situației petițiilor și al solicitărilor de informații suplimentare; ia act de faptul că o astfel de măsură ar răspunde mai eficient așteptărilor cetățenilor Uniunii, promovând în același timp îndeplinirea mai eficientă a responsabilităților instituționale care revin Parlamentului și Comisiei pentru petiții;
9. invită Comisia Europeană să ia în considerare pe deplin recomandările Comisiei pentru petiții, atunci când ia decizii cu privire la inițierea procedurii de constatare a încălcării dreptului comunitar de către statele membre și solicită din nou ca, în momentul inițierii unei proceduri de constatare a încălcării dreptului comunitar care are legătură cu o petiție examinată de Comisia pentru petiții, aceasta să fie înștiințată direct și oficial de către Comisia pentru petiții;
10. reafirmă în această privință natura reprezentativă a Comisiei pentru petiții, precum și rolul și responsabilitățile sale instituționale în fața cetățenilor și a rezidenților UE;
11. își exprimă îngrijorarea cu privire la perioada excesiv de îndelungată necesară pentru a soluționa cazurile de încălcare a dreptului comunitar de către serviciile Comisiei și ale Curții de Justiție, dacă și când este implicată Curtea și, recunoscând că această situație este deseori rezultatul unei obstrucționări lente și deseori intenționate din partea instituțiilor administrative ale statului membru implicat, solicită introducerea unor termene mai stricte; își exprimă îndoiala cu privire la eficiența așa-ziselor „proceduri orizontale de constatare a încălcării dreptului comunitar”, a căror soluționare durează mai mult; solicită o reexaminare a procedurii de constatare a încălcării dreptului comunitar pentru a asigura o mai strictă respectare a aplicării actelor legislative comunitare;
12. invită instituțiile implicate să utilizeze mai eficient această procedură ca o modalitate de a asigura respectarea deplină a dreptului comunitar și regretă profund că prea des încetineala procedurilor utilizate și confuzia frecventă în legătură cu ceea ce se află în joc conduc la încălcări de facto ale dreptului comunitar de către statele membre, care se comportă astfel cu impunitate împotriva intereselor comunităților locale direct afectate care au adresat petiții Parlamentului;

Marți, 23 septembrie 2008

13. consideră problematic faptul că sistemul actual de monitorizare a legislației comunitare permite statelor membre să amâne respectarea acesteia până în momentul în care sancțiunile pecuniare devin iminente și să evite asumarea responsabilității pentru încălcările intenționate anterioare, precum și faptul că cetățenii deseori par să fie lipsiți de acces adecvat la justiție și de căi de atac la nivel național, chiar și în cazul în care Curtea de Justiție pronunță o hotărâre conform căreia un stat membru nu a respectat drepturile cetățenilor prevăzute de dreptul comunitar;

14. recomandă să se acorde prioritate funcționării eficiente a Comisiei pentru petiții, în toate privințele, de la inițierea procedurilor până la finalizarea acestora, deoarece acesta reprezintă un angajament real și tangibil față de cetățeni, indicând faptul că Uniunea dorește și este capabilă să răspundă preocupărilor lor legitime;

15. își exprimă îngrijorarea și nemulțumirea cu privire la rapoartele petiționarilor care, chiar și atunci când obțin sprijinul Comisiei pentru petiții cu privire la temeiul petiției lor, afirmă că întâmpină foarte frecvent dificultăți în a obține compensații de la autoritățile și instanțele naționale implicate; consideră că astfel de puncte slabe sistemice trebuie investigate în continuare, în special în măsura în care se aplică sectorului serviciilor financiare, așa cum reiese din concluziile Comisiei de anchetă cu privire la criza companiei „Equitable Life”, care s-au bazat pe petiții primite de Parlament și despre care s-a redactat un raport în 2007;

16. salută faptul că, în 2007, Comisia și Curtea de Justiție au acționat rapid, inclusiv prin emiterea unui ordin, pentru a preveni distrugerea iminentă a unei zone protejate în conformitate cu directiva privind habitatele, aflată în valea Rospuda, de către coridorul Via Baltica, în legătură cu care Comisia pentru petiții și-a desfășurat propria investigație independentă, a efectuat o misiune de anchetă și a făcut recomandări specifice; regretă faptul că nu au existat mai multe exemple de acest tip;

17. îndeamnă Comisia ca, atunci când are de a face cu petiții și plângeri legate de politica de mediu, care constituie una dintre preocupările predominante ale petiționarilor din UE, să fie mai pregătită să ia măsuri pentru prevenirea încălcărilor legislației comunitare; observă că „principiul precauției” are o forță juridică insuficientă în practică și este prea des ignorat de către autoritățile responsabile din statele membre care au totuși obligația de a aplica Tratatul CE;

18. regretă lipsa sprijinului Comisiei pentru Comisia pentru petiții în situațiile în care, ca urmare în special a misiunilor de anchetă, se obțin dovezi irefutabile cu privire la nerespectarea drepturilor cetățenilor consacrate de tratat sau la neaplicarea legislației și solicită crearea unor noi proceduri care să permită Parlamentului să înainteze astfel de cazuri direct Curții de Justiție;

19. recunoaște pe deplin faptul că procesul de petiționare, așa cum este recunoscut prin tratat, implică cu prioritate obținerea de remedii și soluții fără caracter judiciar pentru problemele ridicate de cetățenii Uniunii prin procesul politic și salută, în acest context, faptul că în multe cazuri se ajunge la soluții satisfăcătoare;

20. recunoaște, de asemenea, că, în multe cazuri, nu pot fi identificate soluții satisfăcătoare pentru petiționari din cauza curențelor legislației comunitare aplicabile în sine;

21. invită comisiile legislative competente ca, în momentul când pregătesc și negociază acte legislative noi sau revizuite, să acorde o atenție deosebită problemelor raportate prin procesul de petiționare;

22. invită Comisia să acorde mai multă atenție modului în care sunt utilizate Fondurile de Coeziune în zonele din UE unde proiectele mari de infrastructură au un impact major asupra mediului și îndeamnă statele membre să asigure că fondurile UE sunt dirijate către dezvoltarea durabilă în interesele comunităților locale, care, într-un număr din ce în ce mai mare, adresează petiții Parlamentului pentru a protesta împotriva faptului că astfel de priorități nu sunt întotdeauna respectate de către autoritățile regionale și locale; salută activitatea depusă de către Comisia pentru control bugetar și de Curtea de Conturi în această privință;

Marți, 23 septembrie 2008

23. observă că un număr din ce în ce mai mare de petiții primite, în special de la cetățenii din noile state membre, se referă la chestiunea restituirii proprietăților, chiar dacă acest subiect rămâne în esență unul care ține de competența națională; îndeamnă statele membre implicate să se asigure că legile proprii cu privire la drepturile de proprietate, rezultate din schimbarea regimului, sunt în deplină conformitate cu cerințele tratatului și cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului, așa cum prevede, de asemenea, articolul 6 din Tratatul UE, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Lisabona; subliniază faptul că petițiile primite pe această temă nu privesc regimul proprietății, ci dreptul la proprietatea dobândită în mod legitim; în acest context, îndeamnă Comisia să fie deosebit de vigilentă nu doar în relațiile sale cu statele membre actuale, ci și în cadrul negocierilor sale cu țările candidate în vederea aderării la UE;

24. își reafirmă angajamentul de a menține recunoașterea drepturilor cetățenilor Uniunii la proprietatea privată obținută în mod legal și condamnă orice încercare de a deposea familiile de proprietățile lor fără un proces corect, compensații adecvate sau respect pentru integritatea lor personală; observă o creștere în 2007 a numărului de petiții primite pe acest subiect, în special cu privire la Spania și ia act, de asemenea, de raportul și recomandările misiunii de anchetă efectuate de Comisia pentru petiții pentru a investiga problema pentru a treia oară; constată că, în ceea ce privește directivele privind achizițiile publice, procedurile în curs de constatare a încălcării dreptului comunitar sunt încă deschise;

25. ia act, de asemenea, de criticile adresate de către Comisia pentru petiții, ca urmare a misiunii de anchetă la Loiret, în Franța, în 2007 și în special, solicită autorităților franceze să acționeze hotărât pentru a asigura conformitatea cu directivele UE care riscă să fie încălcate, dacă anumite proiecte privind construcția unor poduri peste râul Loara vor fi autorizate, având în vedere faptul că valea Loarei nu este doar protejată în conformitate cu directiva privind habitatele și directiva privind păsările, ci este, de asemenea, un sit care face parte din patrimoniul mondial UNESCO și unul dintre ultimele râuri sălbatice din Europa;

26. își exprimă preocuparea constantă cauzată de neaplicarea prevederilor directivei privind apa potabilă în Irlanda, de lipsa unei evaluări efectuate înaintea unei decizii din 2007 privind înlăturarea unui monument național situat la Lismullin pe traseul proiectului de autostradă M3, lângă Tara în County Meath — ceea ce a condus la decizia Comisiei de a introduce o acțiune împotriva Irlandei în fața Curții de Justiție, justificată prin faptul că abordarea generală a Irlandei cu privire la înlăturarea monumentelor naționale în circumstanțe similare cu cele din Lismullin nu respectă întru totul cerințele Directivei 85/337/CEE ⁽¹⁾, de problemele cu care se confruntă comunitățile locale din Limerick și alte aspecte abordate în raportul misiunii de anchetă din Irlanda, efectuată de către Comisia pentru petiții în 2007; ia act de faptul că unele dintre aceste probleme fac obiectul unor proceduri aflate în curs, de constatare a încălcării dreptului comunitar;

27. ia act de raportul cu privire la misiunea de anchetă efectuată în Polonia, în care s-au făcut recomandări referitoare la protejarea Văii Rospuda și a ultimei păduri primitive din Europa; îndeamnă Comisia să-și continue cooperarea cu autoritățile poloneze cu privire la rutele alternative la rețeaua de drumuri și rețeaua ferată via Baltica, conform recomandărilor din raportul Comisiei pentru petiții; îndeamnă, de asemenea, Comisia să se asigure că sunt puse la dispoziție fonduri în scopul ușurării presiunii asupra sistemului de drumuri din Augustow, astfel încât populația locală să fie protejată și mediul din această zonă să fie preservat;

28. ia act de misiunea de anchetă efectuată de președintele și membrii Comisiei pentru petiții în Cipru în noiembrie 2007; îndeamnă părțile implicate să-și continue eforturile de a ajunge la o soluție negociată în privința chestiunilor nerezolvate legate de preocupările petiționarilor, în special în ceea ce privește zona închisă din Famagusta, care ar trebui retrocedată proprietarilor de drept și salută faptul că cele două părți din Cipru poartă discuții într-un cadru de eforturi reînnoite în vederea soluționării problemei Ciprului; subliniază, în plus, importanța aplicării imediate a Rezoluției 550 (1984) a Consiliului de Securitate al ONU, care prevede angajamentul de a retroceda orașul Famagusta locuitorilor săi de drept;

29. ia act de numărul din ce în ce mai mare al petițiilor și al scrisorilor primite de către Comisia pentru petiții cu privire la chestiunea foarte delicată referitoare la custodia copiilor, în privința căreia este extrem de dificil să se ia măsuri, ca, de exemplu, în ceea ce privește petițiile referitoare la Oficiul german de asistență socială pentru copii și tineret din Germania (Jugendamt), din cauza implicării instanțelor în multe cazuri, precum și din cauza faptului că, cu excepția cazurilor în care sunt implicați părinți din diverse state ale UE, este dificil pentru UE să-și reclame competența ca atare;

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, 5.7.1985, p. 40).

Marți, 23 septembrie 2008

30. constată că, în 2007, cazurile a numeroși petiționari britanici a căror proprietate a fost confiscată de către departamentul vamă și accize din Marea Britanie, nu au fost soluționate, deși Comisia a încetat procedura de constatare a încălcării dreptului comunitar împotriva Regatului Unit, inițiată deoarece aceasta nu a respectat obligația de a permite libera circulație a mărfurilor, prevăzută în Tratat; îndeamnă autoritățile britanice să găsească o soluție echitabilă, inclusiv plata unor compensații către petiționarii care au suferit pierderi financiare grave înainte ca autoritățile să-și revizuiască practicile și, conform Comisiei, să înceapă să acționeze în conformitate cu directivele relevante din domeniu;

31. constată, de asemenea, faptul că în Grecia autoritățile vamale continuă să confişte, numai ca măsură extraordinară, automobilele cetățenilor greci care se află în mod temporar în străinătate și care revin în Grecia, având plăcuțe de înmatriculare străine pe vehicule, mulți dintre aceștia fiind acuzați de contrabandă și cazul lor nefiind tratat în mod corespunzător, situație despre care Comisia pentru petiții a prezentat anterior un raport Parlamentului; îndeamnă autoritățile grecești să ofere plăți compensatorii petiționarilor care au fost victimele acestei practici; ia act de hotărârea Curții de Justiție din 7 iunie 2007 în cauza C-156/04, care consideră drept satisfăcătoare cea mai mare parte a explicațiilor oferite de către autoritățile grecești în acest caz; salută aplicarea noii legislații adoptate de către Grecia în scopul soluționării carențelor subliniate în hotărârea menționată anterior;

32. regretă faptul că, printre cele mai vechi petiții nerezolvate, la care se lucrează încă, cazul „Lettori”, al profesorilor de limbi străine din Italia, continuă să rămână nesoluționat, în ciuda a două decizii ale Curții de Justiție și a sprijinului Comisiei și al Comisiei pentru petiții acordat cazului și revendicărilor acestora; îndeamnă autoritățile italiene și universitățile implicate, inclusiv, printre altele, pe cele din Genua, Padova și Napoli, să ia măsuri în vederea aplicării unei soluții corecte în cazul acestor cereri justificate;

33. constată că petițiile analizate de Comisia pentru petiții în 2007 au inclus și așa-numita petiție „Un singur sediu” care, deși a fost inițial depusă în 2006, a primit sprijinul a 1, 25 milioane de cetățeni ai Uniunii, petiție prin care s-a solicitat ca unicul sediu al Parlamentului European să fie la Bruxelles; ia act de faptul că, în octombrie 2007, Președintele a trimis petiția înapoi Comisiei pentru petiții, care, ulterior, a solicitat Parlamentului să-și exprime opinia cu privire la această chestiune, luând în considerare faptul că sediul instituției este reglementat de tratat și că statele membre au responsabilitatea de a lua o decizie în această privință;

34. decide să reexamineze numele Comisiei pentru petiții, așa cum este tradus în toate limbile oficiale ale UE, pentru viitorul mandat, pentru a asigura că numele comunică în mod clar caracterul Comisiei într-o manieră inteligibilă, deoarece, în prezent, acest lucru pare că nu este valabil în cazul anumitor limbi și pentru a sublinia elementul de democrație participativă specific dreptului de petiționare; sugerează termenul de „Comisia pentru petițiile cetățenilor”, care ar putea fi mai ușor de înțeles;

35. își exprimă preocuparea în legătură cu numărul de petiții primite care atrag atenția asupra problemelor referitoare la înregistrarea electorală, întâmpinate de cetățenii UE expatriați sau cu statut de minoritate într-un stat membru; îndeamnă statele membre să acorde o atenție deosebită facilităților acordate tuturor cetățenilor și rezidenților eligibili ai UE pentru a asigura participarea deplină a acestora la următoarele alegeri europene;

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, precum și raportul Comisiei pentru petiții, Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, comisiilor lor pentru petiții și mediatorilor lor naționali sau organelor competente similare.

Marți, 23 septembrie 2008

Situația și perspectivele agriculturii în zonele montane

P6_TA(2008)0438

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind situația și perspectivele agriculturii în zonele montane (2008/2066(INI))

(2010/C 8 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2001 privind 25 de ani de aplicare a legislației comunitare în domeniul agriculturii din zonele montane ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2006 privind punerea în aplicare a unei strategii forestiere în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2008 privind bilanțul de sănătate al politicii agricole comune (PAC) ⁽³⁾,
 - având în vedere avizul din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor, intitulat „Pentru o carte verde: către o politică montană a Uniunii Europene: o viziune europeană asupra zonelor montane” ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6–0327/2008),
- A. întrucât zonele montane reprezintă 40 % din suprafața Europei și sunt locuite de 19 % din populația Europei;
- B. întrucât zonele montane reprezintă mai mult de 50 % din teritoriul anumitor state membre, cum ar fi Grecia, Spania, Italia, Austria și Portugalia și în aceste zone populația angrenată în sectorul agricol continuă să joace un rol esențial;
- C. întrucât zonele montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) reprezintă peisaje culturale, care reflectă interacțiunea armonioasă dintre om și biosisteme și aparțin patrimoniului natural;
- D. întrucât zonele montane suferă profund de pe urma efectelor schimbărilor climatice și ale fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi seceta și incendiile;
- E. întrucât zonele montane nu reprezintă o formă de relief omogenă, cuprinzând, printre altele, cele mai diverse tipuri de peisaj montan și zone înalte (zone montane înalte și mijlocii, ghețari, zone neproductive);
- F. întrucât acestea se diferențiază de alte zone din Uniunea Europeană printr-o serie de factori specifici (pantă, diferențe de nivel, inaccesibilitate, vegetație, perioade naturale mai scurte de creștere a vegetației, soluri puțin fertile, condiții meteorologice), fiind în dezavantaj în mai multe privințe, date fiind dezavantajele naturale permanente și întrucât în anumite zone montane acest lucru conduce la deșertificarea lor parțială și la o scădere a producției agricole;
- G. întrucât zonele montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) posedă potențial ca modele pentru produsele și serviciile de calitate și ca zone de recreare, ce poate fi realizat în mod durabil numai printr-o utilizare integrată și orientată pe termen lung a resurselor și a tradițiilor;

⁽¹⁾ JO C 72 E, 21.3.2002, p. 354.⁽²⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 413.⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0093.⁽⁴⁾ Comitetul Regiunilor, 23-2008.

Marți, 23 septembrie 2008

- H. întrucât în zonele montane se produc bunuri de origine animală cu caracteristici calitative deosebite, iar în procesele de producție în cauză se utilizează în mod cuprinzător și durabil resursele naturale, pășunile și speciile special adaptate de plante de pășune, precum și tehnicile tradiționale;
- I. întrucât munții (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) reprezintă un habitat multifuncțional, în care agricultura și economia sunt strâns corelate cu aspectele sociale, culturale și ecologice, fiind, prin urmare, necesar ca aceste regiuni să fie sprijinite prin finanțări adecvate;
- J. întrucât, din cauza deficiențelor structurale, economia zonelor montane este extrem de sensibilă față de fluctuațiile ciclului economic și depinde pe termen lung de diversificarea și specializarea proceselor de producție;
- K. întrucât există deja convenții europene pentru protecția anumitor zone montane — Convenția pentru protecția Alpilor din 7 noiembrie 1991 (Convenția Alpilor) și Convenția cadru pentru protejarea și dezvoltarea durabilă a Carpaților din 22 mai 2003 (Convenția Carpaților) — care sunt instrumente importante ale unei politici integrate privind zonele montane, deși acestea nu au fost ratificate și puse în aplicare;
- L. întrucât economia agro-silvo-pastorală a zonelor montane, ce adeseori include multiple activități, este un exemplu de echilibru ecologic care nu ar trebui ignorat;
- M. întrucât majoritatea exploatațiilor agricole din zonele montane sunt exploatații familiale cu risc financiar ridicat,
1. observă că eforturile statelor membre în privința zonelor montane (îndeosebi zonele montane înalte și mijlocii) variază puternic între acestea și nu vizează o dezvoltare globală, ci pur sectorială, și că nu există un cadru european integrat (cum este cazul zonelor maritime: COM(2007)0574);
 2. subliniază faptul că articolul 158 din Tratatul CE, privind politica de coeziune, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Lisabona, identifică zonele montane ca suferind de dezavantaje naturale grave și permanente, recunoscând însă diversitatea acestora și solicită să li se acorde o atenție deosebită; cu toate acestea, își exprimă regretul că Comisia nu a putut, până în prezent, să elaboreze o strategie cuprinzătoare de sprijinire efectivă a zonelor montane și a altor zone care suferă de dezavantaje naturale permanente, în pofida numeroaselor cereri în acest sens din partea Parlamentului European;
 3. subliniază necesitatea unei bune coordonări a diferitelor politici comunitare vizând asigurarea unei dezvoltări armonioase, în special pentru regiuni precum zonele montane, care suferă de dezavantaje naturale permanente; își exprimă îngrijorarea, în acest context, în legătură cu utilitatea separării politicii de coeziune a Comunității de politica de dezvoltarea rurală în perioada actuală de programare 2007-2013 (rezultând din integrarea Fondului European Agricol pentru Dezvoltarea Regională în PAC); consideră că această nouă abordare trebuie să fie monitorizată îndeaproape pentru a se evalua impactul ei asupra dezvoltării regionale;
 4. subliniază faptul că zonele montane suferă de dezavantaje care nu înlesnesc adaptarea agriculturii la condiții competitive și presupun costuri suplimentare, astfel încât nu se pot realiza produse foarte competitive și la prețuri mici;
 5. propune Comisiei, în cooperare cu statele membre, în contextul Cărții verzi pentru coeziune teritorială în UE, care urmează să fie adoptată în toamna anului 2008 și în conformitate cu obiectivele agendei teritoriale, precum și cu Programul de dezvoltare a spațiului comunitar să abordeze problemele din diferitele zone montane dintr-o perspectivă teritorială și să prevadă astfel de măsuri în viitorul pachet legislativ privitor la fondurile structurale;
 6. își exprimă dorința dezvoltării de către Comisie a unei veritabile strategii europene integrate în ceea ce privește zonele montane și consideră publicarea unei cărți verzi privind zonele montane, drept un important pas în această direcție; solicită Comisiei să lanseze o consultare publică amplă care să implice autoritățile locale și regionale, actorii socio-economici și din domeniul mediului, precum și asociațiile europene și naționale care reprezintă autoritățile regionale în zonele montane, pentru a identifica mai bine situația din aceste zone;

Marți, 23 septembrie 2008

7. salută Cartea verde pentru coeziune teritorială ca abordare pentru diferitele tipuri de regiuni din Uniunea Europeană și solicită, în acest context, o politică agricolă comună, sub forma unui prim și al doilea pilon, astfel încât condițiile-cadru economice să poată fi modelate în mod adecvat și eficient în Uniunea Europeană pentru o agricultură montană multifuncțională, ținând seama de provocările internaționale; de asemenea, sunt necesare instrumente legate de funcția de producție, inclusiv de transportul de lapte;
8. invită Comisia totodată, ca, în termen de șase luni de la adoptarea prezentei rezoluții, să elaboreze, în cadrul competențelor sale, o strategie integrată pentru dezvoltarea durabilă și utilizarea resurselor zonelor montane (strategia UE pentru zonele montane); solicită, de asemenea, în colaborare cu autoritățile regionale și reprezentanți ai societății civile, care cunosc și reprezintă condițiile și nevoile locale (de exemplu, diferite forme de zone muntoase), elaborarea de programe de acțiune naționale în baza acesteia, cu măsuri concrete de punere în aplicare, ținând seama în mod corespunzător de inițiativele regionale existente;
9. subliniază importanța definirii zonelor montane ca precondiție pentru măsuri precise și, în special, pentru agricultura montană, precum și necesitatea unei diferențieri obiective între zonele respective în funcție de gradul de handicap natural, care trebuie făcută de statele membre într-un mod mai consistent, pe baza regiunilor actuale eligibile;
10. solicită Comisiei să prezinte, în vederea transferului de cunoștințe și a promovării inovării, o evaluare de ansamblu a programelor și proiectelor finanțate în domenii relevante pentru zonele montane;
11. solicită Comisiei, în contextul programului de lucru al Observatorului în rețea al amenajării teritoriului european, să acorde o atenție specială situației din zonele care se confruntă cu dezavantaje naturale permanente, cum ar fi zonele montane; consideră că este esențial ca situația privind zonele montane să fie corect cunoscută și în detaliu pentru a dispune de capacitatea de a elabora măsuri diferențiate care să abordeze mai bine problemele acestor zone;
12. subliniază rolul agriculturii montane pentru producție, pentru conservarea și utilizarea extensivă a peisajului, precum și ca bază multifuncțională pentru alte activități economice și componentă distinctivă a peisajelor culturale și a structurilor sociale tradiționale;
13. consideră că multe zone montane, dată fiind atractivitatea lor turistică, sunt supuse unei presiuni de urbanizare și, în același timp, fac eforturi în vederea protejării peisajului tradițional, care-și pierde caracterul agricol, frumusețea și valoarea, elemente esențiale pentru ecosistem;
14. observă că agricultura din zonele montane (îndeosebi din zonele montane înalte și cele mijlocii) implică eforturi mai mari (printre altele datorită unei intensități sporite a muncii și necesității muncii manuale) și costuri mai mari (printre altele datorită necesității utilajelor speciale și costurilor mari de transport) date fiind condițiile naturale din aceste zone;
15. solicită să se ia în considerare, într-un mod specific și mai aprofundat, caracterul multifuncțional al agriculturii montane în perspectiva viitoarelor reforme ale PAC, adaptând directivele-cadru privind dezvoltarea rurală și programele naționale la rolul agricultorilor din zonele de munte, nu doar de producători, ci și de deschizători de drumuri pentru alte sectoare în domeniul economic, și făcând posibilă o cooperare sinergică (de exemplu finanțare pentru concepte în domeniul ecoturismului și comercializarea produselor de calitate); atrage atenția în special asupra necesității subvenționării serviciilor ecologice din agricultura montană;

Marți, 23 septembrie 2008

16. prețuiește munca agricultorilor din zonele montane; observă că condițiile în care aceștia își desfășoară activitatea (în special câștigarea unui venit suplimentar, echilibrarea vieții profesionale și capacitatea de a întemeia o familie) nu trebuie îngreunate prin măsuri birocratice, ci îmbunătățite prin sinergia politicilor sectoriale; solicită Comisiei și comitetelor competente (comitologie) să examineze dispozițiile actuale și viitoare (în special cele referitoare la obligația de a ține registre) în sensul inițiativei privind o mai bună legiferare și să le simplifice în vederea unor proceduri administrative mult mai simple;

17. subliniază că plățile compensatorii în zonele montane (îndeosebi în zonele montane mijlocii și cele înalte) ar trebui să continue și că ar trebui ca, în viitor, să servească la compensarea handicapurilor naturale permanente și a costurilor suplimentare ce derivă din dificultățile întâmpinate în exploatare, subliniază că astfel de plăți sunt justificate pe termen lung, ca urmare a lipsei alternativelor de producție și că o decuplare completă ar conduce în mod inevitabil la o scădere a activității în mai multe sectoare; subliniază că necesitățile din zonele montane nu pot fi satisfăcute doar prin intermediul finanțării pentru dezvoltarea rurală;

18. solicită o promovare mai intensivă a tinerilor fermieri și a egalității de șanse între femei și bărbați (îndeosebi prin măsuri în favoarea familiilor și prin reglementarea timpului de lucru parțial și cu normă întreagă, modele de remunerare combinată și de activități secundare, echilibrarea vieții profesionale și capacitatea de a întemeia o familie), ca factori determinanți; solicită Comisiei ca, în cadrul examinării și a proiectelor legate de conceptul de flexicuritate să elaboreze metode în colaborare cu cei implicați;

19. solicită păstrarea echilibrului demografic în aceste zone confruntate adesea cu probleme de migrație a populației spre orașe;

20. își exprimă convingerea că ar trebui să se acorde prioritate menținerii unei densități suficiente de locuitori în zonele montane și că este nevoie de măsuri pentru a lupta împotriva deșertificării și pentru a atrage alți locuitori;

21. insistă asupra importanței de a garanta un nivel ridicat al serviciilor de interes economic general, de a îmbunătăți accesibilitatea și interconectarea zonelor montane și de a furniza infrastructura necesară, în special în ceea ce privește transportul de pasageri și de mărfuri, educația, economia bazată pe cunoaștere și rețelele de comunicare (inclusiv accesul la bandă largă) pentru a facilita legăturile cu piețele și zonele urbane din zonele muntoase; solicită autorităților competente să promoveze parteneriatele între sectorul public și cel privat, pentru a atinge aceste scopuri;

22. subliniază că asociațiile de producători, cooperativele de producție agricolă, inițiativele colective ale agricultorilor în domeniul comercializării și parteneriatele intersectoriale care creează valoare adăugată în regiune printr-o abordare integrată a dezvoltării (de exemplu grupurile Leader), și care, în conformitate cu strategiile de exploatare agricolă viabilă contribuie la stabilitatea asigurării veniturilor și la securitatea producției agricole pe piețe și trebuie sprijinite, în consecință, de o manieră mai consistentă;

23. solicită acordarea de ajutoare financiare specifice industriei laptelui (ferme de lapte și întreprinderi de prelucrare a laptelui), care joacă un rol esențial în zonele montane (îndeosebi în zonele montane mijlocii și înalte), dată fiind lipsa de alternative de producție; solicită, în contextul reformei cotelor de lapte, o strategie pentru amortizarea efectelor negative asupra zonelor montane, care să permită introducerea ulterioară a unor procese de adaptare și care să conserve fundamentele agriculturii în aceste zone, precum și măsuri corespunzătoare în acest sens (plăți speciale); solicită furnizarea de fonduri suplimentare din primul pilon, în special sub forma unei prime pentru vacile de lapte;

24. invită statele membre să instituie, cu accent pe sprijinirea unei agriculturi durabile și adaptate în zonele montane, plăți suplimentare la hectar, destinate agriculturii ecologice și pășunatului extensiv, precum și să sprijine investițiile în infrastructuri corespunzătoare fiecărei specii de animale;

25. reamintește că întreprinderile din zonele montane fabrică produse de calitate, grație adaptării moderne a metodelor și procedeelor tradiționale de producție, reprezentând un factor cheie pentru ocuparea forței de muncă și, ca atare, ar trebui avute în vedere în cadrul sistemelor de asistență ale UE;

Marți, 23 septembrie 2008

26. solicită măsuri de sprijin speciale, date fiind costurile crescute și eforturile necesare, în special în cazul livrărilor de lapte și produse lactate dinspre și înspre vale; în acest context, solicită din nou instituirea unei prime pentru vacile de lapte din zonele montane;

27. subliniază importanța trans-sectorială a produselor tipice de calitate, regionale și tradiționale; solicită elaborarea în cadrul strategiei UE pentru zonele montane de măsuri de protecție și promovare a acestor produse, respectiv a procedeele de producție, precum și de măsuri de etichetare (de ex. așa cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽²⁾) și măsuri de protecție împotriva contrafacerilor; solicită includerea în cadrul programelor de promovare comunitară a produselor alimentare de înaltă calitate (de exemplu brânzeturi tradiționale și provenind de pe pășunile alpine, precum și produse din carne de calitate);

28. invită Comisia și statele membre să sprijine grupurile de agricultori și comunitățile locale să instituie etichete regionale de calitate, astfel cum se precizează la punctul 27; sugerează acordarea de sprijin printr-o mai bună informare și formare adecvată pentru agricultori și întreprinderile locale de prelucrare, precum și prin asistență financiară pentru crearea de structuri locale de prelucrare și pentru campanii de lansare a produselor;

29. solicită crearea unui fond pentru zonele defavorizate, inclusiv zonele montane (finanțat, printre altele, din credite prevăzute pentru al doilea pilon, neutilizate ca urmare a lipsei de cofinanțare națională);

30. solicită, în aplicarea articolului 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽³⁾, acordarea de sprijin financiar special și cu un obiectiv precis zonelor montane și garantarea accesului concret și nebirocratic la acesta, precum și creșterea la 20 % a limitei maxime de credite prevăzute la articolul respectiv;

31. reamintește că regiunile montane permit producerea unor produse agricole de înaltă-calitate și pot contribui la diversitatea produselor agricole de pe piața europeană, la conservarea unor specii animale și vegetale, la păstrarea tradițiilor, la desfășurarea de activități industriale și turistice, precum și la combaterea schimbărilor climatice prin protejarea biodiversității și captarea CO₂ datorită pășunilor permanente și pădurilor și că exploatarea forestieră durabilă va face posibilă producerea de energie folosind deșeurile lemnoase;

32. solicită luarea în considerare a intereselor crescătorilor de vite și de animale din zonele montane — în special rase autohtone —, având în vedere actualele riscuri și presiuni cărora le sunt supuși, în materie de dispoziții privind sănătatea animală, protecția animalelor și sprijinul pentru creșterea acestora (programe de creștere a animalelor, registre genealogice, controale de conformitate);

33. atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că acțiunile Comisiei întreprinse în cadrul politicii în domeniul concurenței și în cadrul comerțului internațional au consecințe asupra dezvoltării zonelor montane; solicită Comisiei, în acest context, să acorde o atenție specială necesităților acestor zone în cazul unor adaptări viitoare, în special în cazul negocierilor în cadrul OMC, în ceea ce privește flexibilitatea normelor referitoare la subvențiile publice și în ceea ce privește luarea în considerare a serviciilor de interes general de către legislația în domeniul concurenței;

34. solicită acordarea unei atenții speciale crescătorilor de vite din zonele montane afectate de incendii de pădure, deoarece pășunile în zonele afectate pot fi folosite în următorii cinci ani doar în mod limitat și cu deosebită precauție;

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽³⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

35. solicită abordarea, în cadrul „strategiei”, a diferitelor forme de peisaj montan (pajiști alpine, păduri protejate, zone montane înalte și mijlocii, fânețe, zone cu valoare peisagistică ridicată) și elaborarea de concepte de utilizare durabilă pentru pajiști alpine, pășuni și păduri și alte suprafețe dezavantajate și sensibile, precum și de stimulente pentru protecția lor, pentru a contribui la revalorizarea, regenerarea, protecția împotriva eroziunii și utilizarea rațională a apei, precum și pentru a contracara fenomene indenzirabile (îndeosebi abandonarea pășunilor urmată de pășăgirea acestora sau răspândirea extensivă a pășunilor);

36. subliniază, în vederea menținerii diversității speciilor, necesitatea de a crea bănci de date pentru conservarea materialului genetic indigen al speciilor de plante și animale, în special al animalelor domestice autohtone și al florei alpine; solicită Comisiei să examineze posibilitatea inițierii unui plan de acțiune internațional și modalitățile de punere în aplicare;

37. subliniază că, în anumite zone montane din Uniunea Europeană, în special din noile state membre, crește pericolul depopulării și al diminuării activităților sociale ale localnicilor și că în asemenea zone există de asemenea amenințarea declinului sau chiar a încetării activității agricole, ceea ce va conduce la potențiale schimbări ale peisajului și ale ecosistemului;

38. subliniază că primele pentru iarbă sunt esențiale pentru prezervarea activităților agricole în zonele montane și că ele trebuie, prin urmare, să fie acordate în continuare;

39. subliniază importanța unei strategii silvice pe termen lung care să răspundă consecințelor schimbărilor climatice, necesităților ciclului natural și ale compoziției naturale a ecosistemelor forestiere și care să creeze mecanisme de prevenire, de combatere și de compensare a situațiilor de criză (de exemplu furtuni și incendii de păduri), precum și stimulente pentru o exploatare silvică integrată; atrage atenția asupra posibilităților de prelucrare și valorificare durabile a lemnului și a produselor de cherestea din zonele montane la nivel local (ca produse de calitate cu costuri de transport mici și, prin urmare, cu mai puține emisii de CO₂, ca materiale de construcție, ca biocombustibili de a doua generație);

40. subliniază importanța problemei gestionării apei în zonele montane și invită Comisia să încurajeze autoritățile locale și regionale să creeze un sentiment de solidaritate între regiunile din aval și cele din amonte inclusiv printr-o finanțare adecvată, sprijinind astfel folosirea durabilă a resurselor de apă din aceste zone;

41. subliniază că zonele montane sunt deosebit de vulnerabile la consecințele schimbărilor climatice și solicită Comisiei, statelor membre și autorităților locale și regionale competente să promoveze aplicarea imediată de măsuri de protecție împotriva catastrofelor naturale, în special împotriva incendiilor de pădure, în aceste regiuni;

42. evidențiază că zonele montane reclamă noi mijloace de protecție a teritoriului lor împotriva inundațiilor (cu accent pe prevenirea inundațiilor), fermierii și pădurarii putând sprijini măsurile preventive împotriva inundațiilor din plățile directe în funcție de suprafață pe care le primesc în cadrul PAC;

43. subliniază că trebuie să se ofere o protecție vastă și solidă împotriva eroziunii solului și clădirilor și pentru conservarea apelor freactice, ca parte constitutivă a practicii agricole și silvice, în vederea reducerii riscurilor de inundații și de eroziune a solului și pentru prevenirea secetei și incendiilor de pădure și, de asemenea, în scopul creșterii rezervelor de ape freactice și de suprafață în mediul rural;

44. subliniază că pădurile de foioase și conifere, ca ramură economică, zone de recreare și habitat, necesită o întreținere deosebită, precum și că exploatarea nedurabilă a pădurilor duce la apariția unor riscuri de natură ecologică, dar și de siguranță (căderi de pietre, alunecări de teren), care trebuie contracarate prin măsuri adecvate;

45. reamintește sugestiile de la punctul 15 al rezoluției sale din 16 februarie 2006 privind eforturile de promovare a separației dintre pădure și pășuni în zonele montane, precum și introducerea cerinței de a utiliza potecile (nu în ultimul rând din motive de securitate);

Marți, 23 septembrie 2008

46. reamintește că munții reprezintă bariere naturale și adesea bariere naționale, ca atare cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională și promovarea acestora sunt esențiale în abordarea de probleme comune (cum ar fi schimbările climatice, epizootii, dispariția unor specii);
47. salută eforturile în favoarea unui turism durabil și transformarea naturii în avantaj economic, prin concepte durabile și în același timp tradiționale, ținându-se cont de specificitatea teritorială, în materie de timp liber și sport; subliniază rolul turiștilor, care respectând natura se bucură de o mai bună sănătate;
48. solicită o mai bună coordonare între dezvoltarea rurală, sprijinul structural și dezvoltarea de programe comune;
49. sugerează conjugarea dezvoltării rurale și a fondurilor structurale, precum și dezvoltarea de programe unitare;
50. subliniază semnificația introducerii unei abordări integrate de luare a deciziilor și a unor proceduri administrative, cum ar fi planificarea regională, obținerea unor aprobări pentru proiectele de construcții și renovarea locuințelor cu ajutorul unor practici ecologice, de planificare urbană și de valorificare a patrimoniului, având în vedere asigurarea unei dezvoltări durabile în zonele montane; recomandă ca potențialul zonelor montane să fie exploatat pentru promovarea unei dezvoltări ample a turismului și a utilizării inovației în dezvoltarea rurală și încurajează, în acest scop, inițiativele locale și descentralizate și cooperarea dintre regiunile montane;
51. subliniază că suprafețele neadecvate pentru culturi și producție trebuie utilizate, printre altele pentru îngrijirea pădurilor, pescuit și vânătoare durabile etc și pentru îmbunătățirea acestor activități, pentru a evita lăsarea lor în părăsire și pentru a preveni pericolul de incendii, eroziunea și reducerea biodiversității;
52. menționează rolul important al zonelor montane (îndeosebi al celor înalte și celor mijlocii) în protecția naturii, a biodiversității și a menținerii habitatului, dar subliniază mai ales necesitatea continuării activităților agricole și silvice în zonele din cadrul programului „Natura 2000” și din rezervațiile naturale și solicită o interconectare consolidată a acestor zone prin introducerea unui standard minim privind suprafețele de compensare ecologică în zonele agricole (eventual 5 %);
53. solicită Comisiei să facă tot posibilul pentru includerea zonelor montane în patrimoniul natural mondial protejat și să valorifice toate oportunitățile la nivel internațional pentru a proteja aceste zone;
54. atrage atenția asupra resurselor hidrologice excepționale, ce trebuie folosite de manieră durabilă ca sisteme naturale de irigare, surse de apă potabilă și de energie, precum și în scopul turismului balnear; subliniază necesitatea solidarității între zonele de aval și zonele de amonte, pentru a gestiona aceste resurse; subliniază, în acest context și pentru a preveni eventuale conflicte, necesitatea elaborării de soluții, prin cooperare, în privința utilizării resurselor hidrologice „de la izvoare până în aval”;
55. solicită Comisiei să promoveze punerea în aplicare a Protocolului privind agricultura montană anexat Convenției Alpilor, în strânsă colaborare cu instituțiile Convenției Alpilor, să sprijine cât mai bine conectarea agriculturii din zonele montane cu alte domenii de politică și, în acest context, să ia măsurile necesare pentru a încheia ratificarea acelor protocoale ale Convenției Alpilor care nu fac încă parte din acquis și pentru ca Uniunea Europeană să adere ca parte la Convenția Carpaților;
56. subliniază importanța activităților de voluntariat (îndeosebi de salvamont, protecție civilă în caz de catastrofă naturală, acțiuni caritative) pentru prestarea de servicii, precum și pentru patrimoniul cultural și natural al zonelor montane;

Marți, 23 septembrie 2008

57. salută activitatea organizațiilor și a institutelor de cercetare care acționează în favoarea zonelor montane și subliniază că trebuie să se recurgă la expertiza și motivația acestora în elaborarea strategiei UE pentru zonele montane și a măsurilor similare;

58. subliniază rolul promovării formării și specializării profesionale de bază și complementare, precum și — în sensul diversificării capacităților și posibilităților profesionale — al inițiativelor și proiectelor privind învățarea continuă;

59. consideră necesar să investească în centre locale de formare profesională avansată în domeniul economiei agrare pentru zonele montane, astfel încât să fie instruiți profesioniști care să aibă capacitatea de a administra activități într-un mediu montan, de a proteja pământul și de a dezvolta agricultura;

60. solicită o atenție specială pentru conservarea peisajului, extinderea și modernizarea infrastructurilor în zonele montane greu accesibile, precum și eliminarea decalajului digital și asigurarea accesului la rezultatele programelor cadru de cercetare (de ex. pentru e-guvernare);

61. subliniază necesitatea existenței unor servicii locale eficiente pentru menținerea populației și competitivitate; solicită sprijinirea prin mijloace adecvate a corporațiilor locale din domeniul serviciilor de interes general;

62. subliniază necesitatea de a recurge la soluții durabile de mobilitate și la o abordare integrată a exigențelor transnaționale (tranzit, axe principale) și locale (de exemplu accesul la zone cu altitudini foarte variate și mobilitate urbană);

63. solicită protejarea zonelor montane de aglomerări de trafic, de poluare fonică și de distrugerea peisajelor, contribuind astfel la ridicarea standardelor de calitate a vieții și de turism durabil, prin măsuri care să vizeze interzicerea de mari rute de transport (de exemplu prin reevaluarea zonelor sensibile prevăzute în „Directiva privind tarifele pentru utilizarea infrastructurii” ⁽¹⁾);

64. subliniază importanța „spațiilor de tranziție” între zonele de câmpie și cele de munte pentru punerea la dispoziție a unor infrastructuri și servicii private sau publice de calitate (de exemplu universități, aeroporturi, spitale); solicită sprijin pentru ameliorarea accesibilității acestor infrastructuri, în special prin mijloacele de transport public;

65. subliniază că, grație unei utilizări inteligente a diverselor resurse energetice, zonele montane constituie un exemplu de combinație energetică diversificată, soluții de construcție eficiente din punct de vedere energetic și biocombustibili de generația a doua, și că trebuie sprijinite inițiativele de cercetare în această direcție; subliniază totuși că dezvoltarea biocarburanților de generația a doua nu trebuie să conducă la o concurență între zonele dedicate acestei producții (terenuri necultivate, crânguri etc.) și zonele de pășunat;

66. recomandă statelor membre să-și îmbunătățească structura și procedurile pentru acordarea de asistență financiară destinată sprijinirii dezvoltării zonelor montane și, în același timp, să simplifice procedurile administrative și accesul la resursele destinate să sprijine protejarea și utilizarea durabilă a valorilor din teritoriu: patrimoniul cultural și resursele naturale și umane;

67. consideră că în zonele montane este nevoie de o agricultură durabilă, modernă și multifuncțională pentru menținerea diverselor activități, precum exploatarea biomasei și agroturismul, care contribuie la creșterea veniturilor populației locale și solicită Comisiei și Consiliului să țină seama, în special în cadrul PAC și al politicii regionale, de nevoile zonelor montane: atragerea de noi fermieri, compensarea costurilor suplimentare legate de problema inaccesibilității, de exemplu cu privire la colectarea laptelui, întreținerea serviciilor în zonele rurale, dezvoltarea infrastructurii de transport etc.;

⁽¹⁾ Directiva 2006/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă a taxelor pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO L 157, 9.6.2006, p. 8).

Marți, 23 septembrie 2008

68. subliniază vulnerabilitatea zonelor montane și a ghețarilor la schimbările climatice, care se bazează pe caracteristicile topografice și pe handicapurile structurale, dar și potențialul lor de „laborator de testare” pentru tehnologiile inovative, care imită natura, în materie de protecție climatică; invită Comisia să elaboreze o politică diferențiată în domeniul climei pentru zonele montane și să recurgă la cunoștințele deja existente (de exemplu cele puse la dispoziție de Convenția Alpilor și Convenția Carpaților); solicită elaborarea de măsuri de stimulare a cercetării și aplicarea de măsuri tranzitorii în acest domeniu;

69. solicită conectarea funcțională a coordonării pentru zonele montane și zonele defavorizate cu PAC și cel de-al doilea pilon — dezvoltarea rurală;

70. atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că o agricultură durabilă și dezvoltarea zonelor montane sunt importante nu doar pentru populația acestor zone, ci și pentru cea din regiunile învecinate (de exemplu regiunile de câmpie), și că strategia UE pentru zonele montane ar trebui să influențeze și durabilitatea în regiunile învecinate, în privința aprovizionării cu apă, stabilității mediului, biodiversității, distribuției echilibrate a populației și diversității culturale; solicită Comisiei să examineze, în cadrul elaborării strategiei UE pentru zonele montane, modalitățile de includere avantajoasă în aceasta a inițiativelor deja existente pentru integrarea zonelor montane și a regiunilor învecinate;

71. solicită Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală să urmărească evoluția prezentei rezoluții în cadrul Consiliului și al Comisiei;

72. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului

P6_TA(2008)0439

Declarația Parlamentului European privind proclamarea zilei de 23 august drept Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului

(2010/C 8 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind inaplicabilitatea limitărilor statutare în cazul crimelor de război și al crimelor împotriva umanității,
- având în vedere următoarele articole din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a Consiliului Europei: articolul 1 — obligația de respectare a drepturilor omului, articolul 2 — dreptul la viață, articolul 3 — interzicerea torturii și articolul 4 — interzicerea sclaviei și a muncii forțate,
- având în vedere Rezoluția 1481 (2006) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind necesitatea de condamnare internațională a crimelor regimurilor comuniste totalitare,
- având în vedere articolul 116 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Pactul Ribbentrop-Molotov, încheiat între Uniunea Sovietică și Germania la 23 august 1939, a divizat Europa în două sfere de interes, prin intermediul unor protocoale adiționale secrete;
- B. întrucât practicarea deportărilor în masă, a exterminărilor în masă și a sclaviei în contextul actelor de agresiune ale stalinismului și nazismului intră în categoria crimelor de război și a crimelor împotriva umanității;

Marți, 23 septembrie 2008

- C. întrucât, în temeiul legislației internaționale, limitările statutare nu se aplică în cazul crimelor de război și al crimelor împotriva umanității;
- D. întrucât consecințele și semnificația ordinii impuse de regimul sovietic și ale ocupației sovietice pentru și asupra cetățenilor statelor postcomuniste sunt prea puțin cunoscute în Europa;
- E. întrucât prin articolul 3 din Decizia nr. 1904/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire pentru perioada 2007 — 2013 a programului „Europa pentru cetățeni” pentru promovarea cetățeniei europene active ⁽¹⁾ se prevede susținerea acțiunii „Memorie europeană activă”, al cărei scop este prevenirea oricărei repetări a crimelor nazismului și ale stalinismului,

1. propune proclamarea datei de 23 august drept Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului, pentru a păstra vie memoria victimelor deportărilor în masă și ale exterminărilor în masă, contribuind, în același timp, la întărirea bazelor democrației, precum și la consolidarea păcii și stabilității pe continentul european;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatărilor, parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 32.

Lista semnatărilor

Jim Allister, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikiene, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Maria Badia i Cutchet, Enrique Barón Crespo, Alessandro Battilocchio, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Rolf Berend, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Adam Bielan, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Victor Boștinăru, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Elmar Brok, Danutė Budreikaitė, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Jean-Marie Cavada, Charlotte Cederschiöld, Jorgo Chatzimarkakis, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Daniel Cohn-Bendit, Richard Corbett, Dorette Corbey, Titus Corlățean, Corina Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Antonio De Blasio, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mía De Vits, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Alexandra Dobolyi, Valdis Dombrovskis, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Den Dover, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Jonathan Evans, Robert Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Szabolcs Fazakas, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Petru Filip, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Ingo Friedrich, Urszula Gacek, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Gaľa, Iratxe García Pérez, Patrick Gaubert, Jas Gawronski, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierak, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Béla Glattfelder, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Vasco Graça Moura, Ingeborg Gräßle, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Christopher Heaton-Harris, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Jim Higgins, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Dan Jørgensen, Romana Jordan Cizelj, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Syed Kamall, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Timothy Kirkhope, Dieter-Lebrecht Koch, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Holger Krahmer, Guntars Krasts, Ģirts Valdis Kristovskis, Aldis Kušķis, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Alain Lamassouse, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Carl Lang, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Klaus-Heiner Lehne, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Thomas

Marți, 23 septembrie 2008

Mann, Marian-Jean Marinescu, David Martin, Miguel Ángel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Manuel Medina Ortega, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Philippe Morillon, Jan Mulder, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Lambert van Nistelrooij, Vural Öger, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Maria Grazia Pagano, Borut Pahor, Justas Vincas Paleckis, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Aldo Patriciello, Béatrice Patrie, Vincent Peillon, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Willi Piecyk, Rihards Pīks, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinšká, Rovana Plumb, Zdzisław Zbigniew Podkański, Samuli Pohjamo, Lydie Polfer, Nicolae Vlad Popa, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Karin Riis-Jørgensen, Maria Robsahm, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Manuel António dos Santos, Sebastiano Sanzarella, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Toomas Savi, Christel Schaldemose, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Esko Seppänen, Adrian Severin, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Peter Skinner, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Robert Sturdy, Margie Sudre, László Surján, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Catherine Trautmann, Helga Trüpel, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Frank Vanhecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Marcello Vernola, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Kyösti Virrankoski, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Iva Zanicchi, Andrzej Tomasz Zapałowski, Dushana Zdravkova, Roberts Zile, Marian Zlotea, Tadeusz Zwiefka

Miercuri, 24 septembrie 2008

O abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală

P6_TA(2008)0451

Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la beneficierea pe deplin de dividendul digital în Europa: o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală (2008/2099(INI))

(2010/C 8 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2007 intitulată „Să beneficiem pe deplin de dividendul digital în Europa: o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală” (COM(2007)0700) (Comunicarea Comisiei privind o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2007 intitulată „Către o politică europeană privind spectrul de frecvențe radio” ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 septembrie 2005 intitulată „Priorități ale spectrului de frecvențe UE pentru trecerea la tehnologia digitală în contextul apropiatei Conferințe regionale UIT privind radiocomunicațiile 2006 (RRC-06)” (COM(2005)0461),
- având în vedere avizul Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio din 14 februarie 2007 intitulată „EU Spectrum Policy Implications of the Digital Dividend” (Implicațiile politicii comunitare în domeniul spectrului de frecvențe cauzate de dividendul digital),
- având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2005 privind accelerarea tranziției de la difuziunea analogică la cea digitală ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru cultură și educație, al Comisiei pentru afaceri economice și monetare și al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0305/2008),
- A. întrucât, ca urmare a eficienței mai mari a transmisiilor digitale, trecerea de la televiziunea analogică la cea digitală terestră până la sfârșitul anului 2012 va elibera o gamă de frecvențe semnificativă în Uniunea Europeană, oferind, astfel, posibilitatea de a realoca spectrul și de a prezenta noi posibilități pentru creșterea pieței și pentru extinderea serviciilor de calitate destinate consumatorilor și pentru înmulțirea posibilităților de alegere;
- B. întrucât beneficiile utilizării spectrului de frecvențe radio vor fi maximizate prin instituirea unor măsuri coordonate la nivel comunitar pentru a asigura utilizarea optimă din punctul de vedere al eficienței;
- C. întrucât spectrul de frecvențe radio este fundamental pentru furnizarea unei game extinse de servicii și pentru dezvoltarea unor piețe bazate pe tehnologie, a căror valoare este estimată la 2,2 % din PIB-ul UE, fiind, astfel, un factor-cheie pentru creștere, productivitate și dezvoltare a industriei europene în conformitate cu Strategia de la Lisabona;
- D. întrucât spectrul de frecvențe radio este atât o resursă naturală limitată, cât și un bun public, iar utilizarea sa eficientă este de importanță crucială pentru a asigura accesul la spectru pentru diversele părți interesate care doresc să ofere servicii conectate;

⁽¹⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 364.

⁽²⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 115.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- E. întrucât o bună parte a spectrului este utilizată în prezent în scopuri militare, folosindu-se tehnologia analogică, și, prin urmare, creșterea semnificativă a gamei totale de frecvențe care se află în proprietate publică va include, de asemenea, și această parte după trecerea la tehnologia digitală;
- F. întrucât statele membre nu au un calendar comun pentru trecerea la tehnologia digitală; întrucât în numeroase state membre planurile pentru trecerea la tehnologia digitală se află într-un stadiu avansat, iar în altele trecerea a avut deja loc,
- G. întrucât comunicarea Comisiei privind o abordare comună a utilizării spectrului de frecvențe este parte integrantă a pachetului pentru comunicații electronice, adoptat de Comisie în noiembrie 2007, privind reforma cadrului de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice;
- H. întrucât (re)alocarea către operatorii de radiodifuziune digitală a frecvențelor de difuzare este în curs de desfășurare în multe state membre, aceste frecvențe fiind, prin urmare, alocate și deci blocate pentru mulți ani;
- I. întrucât neutralitatea tehnologică este fundamentală pentru promovarea interoperabilității și asigurarea unei politici mai flexibile și mai transparente de trecere la tehnologia digitală, care să ia în considerare interesul public;
- J. întrucât Consiliul a invitat statele membre să realizeze, în măsura posibilului, trecerea la tehnologia digitală înainte de 2012;
- K. întrucât toate statele membre și-au publicat propunerile privind trecerea la tehnologia digitală,
1. recunoaște importanța inițiativei i2010 ca parte a noii Strategii de la Lisabona și subliniază importanța accesului eficient la spectrul de frecvențe și a utilizării eficiente a acestuia pentru atingerea obiectivelor de la Lisabona; subliniază, în acest context, necesitatea accesului la servicii în bandă largă concepute pentru a depăși decalajul digital;
 2. subliniază nevoia de trecere la tehnologia digitală care, împreună cu dezvoltarea de noi tehnologii informaționale și de comunicații și cu dividendul digital, va contribui la diminuarea decalajului digital și la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
 3. observă divergența dintre regimurile naționale de alocare și exploatare a spectrului de frecvențe; constată că aceste diferențe pot să reprezinte obstacole în calea realizării unei piețe interne pe deplin funcționale;
 4. subliniază că dimensiunile dividendului digital variază de la un stat membru la altul, datorită condițiilor locale naționale, reflectând totodată politicile naționale în domeniul mass-media și al audiovizualului;
 5. recunoaște că eficiența crescută a utilizării spectrului de frecvențe de către televiziunea digitală terestră ar trebui să permită realocarea a circa 100 MHz din dividendul digital către serviciile în bandă largă mobile și alte servicii (cum ar fi serviciile de siguranță publică, RFID (identificare prin radiofrecvență) și programele privind siguranța rutieră), asigurând, totodată, prosperarea serviciilor de difuzare;
 6. ia act de faptul că majoritatea statelor membre înregistrează în prezent o întârziere față de alte țări dezvoltate privind investițiile în noile generații de infrastructuri de comunicații și subliniază că, pentru a asigura competitivitatea și coeziunea Uniunii Europene pe plan internațional, este esențial ca aceasta să devină lider în dezvoltarea tehnologiilor de bandă largă și internet, în special în ceea ce privește dezvoltarea unor platforme digitale interactive și furnizarea unor servicii noi, precum serviciile de comerț electronic, e-învățământ, e-sănătate și e-guvernare; subliniază că ar trebui realizate investiții mai importante la nivel național și european pentru a încuraja dezvoltarea de produse și servicii inovatoare; subliniază că eforturile depuse în vederea garantării accesului la servicii de bandă largă nu ar trebui să se limiteze la dividendul digital;

Miercuri, 24 septembrie 2008

7. își exprimă convingerea că noile oferte multi-play, bazate pe tehnologii și servicii inovatoare, pot fi comercializate în curând datorită progreselor înregistrate în materie de convergență tehnologică și constată, în același timp, că apariția acestor oferte depinde în mod esențial de disponibilitatea unor părți utilizabile din spectrul de frecvențe, precum și de noile tehnologii interactive care ar trebui să asigure o interoperabilitate, conectivitate și acoperire neîntrerupte, cum ar fi tehnologiile multimedia mobile și tehnologiile de acces fără fir în bandă largă;
8. observă că deja convergența tehnologică a devenit o realitate, ce oferă serviciilor tradiționale noi mijloace și posibilități; subliniază faptul că accesul la benzile spectrului de frecvențe care anterior fuseseră rezervate pentru radiodifuziune poate favoriza apariția de noi servicii, cu condiția ca gestionarea spectrului de frecvențe să se facă într-un mod cât se poate de eficient și eficace, astfel încât să nu impiețeze asupra furnizării de programe digitale de radiodifuziune de înaltă calitate;
9. solicită o cooperare strânsă între statele membre pentru a crea o piață internă a comunicațiilor electronice performantă, deschisă și competitivă, care să permită dezvoltarea unor noi tehnologii de rețea;
10. subliniază importanța strategică pe care o are pentru Uniunea Europeană crearea unui spațiu în care să se garanteze deschiderea pentru inovare, pentru noi tehnologii și servicii și noi actori pe piață, cu scopul de a îmbunătăți competitivitatea și coeziunea europeană; subliniază faptul că este esențial să se acorde consumatorilor finali libertatea de a alege între produse și servicii, pentru a asigura astfel dezvoltarea dinamică a piețelor și tehnologiilor în Uniunea Europeană;
11. subliniază faptul că dividendul digital oferă Uniunii Europene oportunități cu totul speciale de a dezvolta servicii noi, cum ar fi televiziunea mobilă și accesul la internet fără fir, rămânând lider mondial în domeniul tehnologiilor multimedia mobile, diminuând, în același timp, decalajul digital, oferind noi oportunități pentru cetățeni, servicii, mass-media și diversitate culturală pe întreg teritoriul Uniunii Europene;
12. invită statele membre, respectând în totalitate suveranitatea acestora în această privință, să analizeze impactul trecerii la tehnologia digitală în cadrul spectrului folosit în scopuri militare și, dacă este cazul, să realoce o parte din acest dividend digital specific unor aplicații civile noi;
13. recunoaște că o coordonare la nivel comunitar ar încuraja dezvoltarea, ar stimula economia digitală și ar permite tuturor cetățenilor să aibă un acces egal și la tarife accesibile la societatea informațională;
14. îndeamnă insistent statele membre să elibereze dividendele lor digitale de îndată ce este posibil, permițând cetățenilor Uniunii să beneficieze de dezvoltarea unor servicii noi, inovatoare și competitive; subliniază că, în acest scop, se impune cooperarea activă între statele membre, cu scopul de a depăși obstacolele care există la nivel național și care împiedică (re)alocarea eficientă a dividendului digital;
15. evidențiază că operatorii de radiodifuziune au un rol esențial în apărarea principiilor pluraliste și democratice și își exprimă convingerea fermă că oportunitățile oferite de dividendul digital vor permite operatorilor din sectorul public și privat să ofere un număr mult mai mare de programe care să vină în slujba obiectivelor de interes general, definite în legislația națională, cum ar fi, de exemplu, promovarea diversității culturale și lingvistice;
16. consideră că dividendele digitale ar trebui să ofere difuzorilor posibilitatea de a-și dezvolta și extinde considerabil serviciile și să țină seama, în același timp, de alte aplicații potențiale sociale, culturale și economice, cum ar fi noi tehnologii în bandă largă și servicii de acces deschise, concepute pentru a depăși decalajul digital, fără a permite vreo barieră în calea interoperabilității;
17. subliniază beneficiile potențiale oferite de o abordare coordonată a folosirii spectrului de frecvențe în Uniunea Europeană în domeniul economiilor de scară, al dezvoltării unor servicii interoperabile fără fir și al evitării fragmentării, care duce la folosirea suboptimă a acestei resurse limitate; consideră că, deși o coordonare mai strictă și o mai mare flexibilitate sunt necesare pentru exploatarea eficientă a spectrului de frecvențe, Comisia și statele membre trebuie să atingă echilibrul potrivit între flexibilitate și gradul de armonizare, astfel încât să se obțină beneficii maxime de pe urma dividendului digital;

Miercuri, 24 septembrie 2008

18. observă că dividendul digital poate fi alocat eficient fără să fie afectată niciuna din părțile care dețin în prezent licențe de spectru în banda de frecvențe ultra-înalte (UHF), precum și că menținerea și extinderea serviciilor actuale de radiodifuziune pot fi realizate în mod eficace, garantându-se, în același timp, atribuirea unor resurse de spectru importante în banda UHF pentru noile tehnologii multimedia mobile și pentru tehnologiile de acces fără fir în bandă largă, cu scopul de a oferi cetățenilor Uniunii noi servicii interactive;
19. consideră că, în cazul în care se recurge la licitații pentru alocarea frecvențelor, statele membre ar trebui să adopte o abordare comună în ceea ce privește condițiile și modalitățile de desfășurare a licitațiilor și alocarea resurselor generate; invită Comisia să prezinte orientări generale în acest sens;
20. subliniază că principiul director principal pentru alocarea dividendului digital ar trebui să constea în slujirea interesului general prin asigurarea celui mai bun randament social, cultural și economic, concretizat într-o ofertă îmbunătățită și mai bine reprezentată geografic de servicii și de conținut digital către cetățeni, și nu doar în maximizarea veniturilor publice, protejând, în același timp, drepturile utilizatorilor actuali ai serviciilor media audiovizuale și reflectând diversitatea lingvistică și culturală;
21. subliniază că dividendul digital reprezintă o oportunitate unică pentru ca Uniunea Europeană să își consolideze rolul de lider mondial în domeniul tehnologiilor multimedia mobile și pentru a reduce, în același timp, decalajul digital prin mărirea fluxurilor de informații, cunoștințe și servicii care îi unesc pe toți cetățenii Uniunii și care oferă noi oportunități pentru mass-media, cultură și diversitate pe întreg teritoriul Uniunii Europene;
22. subliniază faptul că un mijloc potențial prin care dividendul digital poate ajuta la atingerea obiectivelor de la Lisabona este creșterea disponibilității serviciilor de acces în bandă largă pentru cetățenii și actorii economici din întreaga Uniune Europeană, micșorând decalajul digital prin furnizarea de avantaje către zonele defavorizate, îndepărtate sau rurale și asigurând acoperirea universală în statele membre;
23. regretă accesul inegal al cetățenilor Uniunii la servicii digitale, în special în domeniul radiodifuziunii; remarcă faptul că regiunile rurale și cele periferice sunt deosebit de defavorizate (în termeni de disponibilitate, varietate și calitate) în ceea ce privește accesul la servicii digitale; îndeamnă statele membre și autoritățile regionale să depună toate eforturile pentru a garanta că trecerea la tehnologia digitală este efectuată în mod rapid și echitabil pentru toți cetățenii lor;
24. subliniază faptul că decalajul digital nu este o problemă care privește doar mediul rural; evidențiază dificultatea de a dota unele clădiri înalte mai vechi cu infrastructura necesară noilor rețele; atrage atenția asupra avantajelor pe care le poate aduce spectrul de frecvențe pentru depășirea decalajului digital atât în zonele urbane, cât și în cele rurale;
25. subliniază contribuția pe care dividendul digital o poate avea la furnizarea către cetățeni de servicii sociale interoperabile îmbunătățite, cum ar fi e-guvernare, e-sănătate, e-formare profesională și e-educație, în special către cei care trăiesc în zone defavorizate sau izolate, cum ar fi zonele rurale și cele mai puțin dezvoltate și insulele;
26. îndeamnă insistent statele membre să consolideze măsurile care permit utilizatorilor cu handicap, celor în vârstă și celor cu nevoi sociale speciale să profite cât mai mult de beneficiile oferite de dividendul digital;
27. confirmă valoarea socială a serviciilor de siguranță publică și necesitatea de a include sprijinirea cerințelor lor operaționale în acordurile privind spectrul de frecvențe care decurg din reorganizarea benzii de frecvențe UHF ca urmare a abandonării serviciilor analogice;
28. subliniază faptul că principala prioritate a politicii de a beneficia pe deplin de pe urma exploatarea dividendului digital în Europa este de a garanta consumatorilor posibilitatea de a beneficia de o gamă foarte largă de servicii de înaltă calitate, fiind în același timp respectate pe deplin drepturile acestora și ținând seama de necesitatea de a utiliza în mod eficace spectrul de frecvențe eliberat prin trecerea la tehnologia digitală;

Miercuri, 24 septembrie 2008

29. subliniază că dividendul digital oferă noi oportunități pentru atingerea obiectivelor din domeniul audiovizual și mass-media; este convins, prin urmare, că deciziile privind gestionarea dividendului digital ar trebui să promoveze și să protejeze obiective de interes general legate de politica din domeniul audiovizualului și din domeniul mass-media, cum ar fi libertatea de exprimare, pluralismul mass-media, diversitatea lingvistică și culturală, precum și drepturile minorilor;

30. încurajează statele membre să recunoască valoarea socială, culturală și economică a faptului de a permite utilizatorilor fără licență, în special întreprinderilor mici și mijlocii și sectorului non-profit, posibilitatea de a accesa dividendul, îmbunătățind astfel eficiența globală a utilizării spectrului de frecvențe prin orientarea acestor utilizări fără licență către spectrul de frecvențe neutilizat în prezent („spații albe”);

31. solicită adoptarea unei abordări pas cu pas în acest domeniu; este de părere că trebuie luate în considerare efectele asupra rețelilor mai mici, în special asupra rețelilor locale fără fir, pentru care nu se solicită licență în prezent, și că ar trebui promovat accesul universal la sistemele în bandă largă, în special în mediul rural;

32. invită statele membre să sprijine măsurile de cooperare consolidată între autoritățile de gestionare a spectrului de frecvențe, pentru a lua în considerare domeniul în care o alocare fără licență a spațiilor albe ale spectrului de frecvențe ar permite apariția unor tehnologii și servicii noi, încurajând inovarea;

33. încurajează statele membre ca, în contextul alocării spațiilor albe, să aibă în vedere necesitatea de a acorda acces liber și fără licență la spectrul de frecvențe furnizorilor de servicii educaționale și necomerciale, precum și comunităților locale ce îndeplinesc servicii publice;

34. subliniază că unul dintre elementele-cheie în contextul furnizării accesului la dividendul digital către utilizatorii fără licență îl reprezintă nevoia de a lua în considerare necesitățile grupurilor sociale amenințate cu excluderea, în special ale persoanelor cu handicap și ale persoanelor în vârstă, precum și cele ale utilizatorilor cu nevoi sociale speciale;

35. recunoaște beneficiile aduse de noile tehnologii, cum ar fi WiFi și Bluetooth, care au apărut în banda fără licență de 2, 4 GHz; recunoaște faptul că frecvențele specifice sunt mai adaptate unor servicii specifice; consideră că alocarea de mici spații din spectrul fără licență în alte frecvențe mai joase ar putea stimula și mai mult inovarea în sfera noilor servicii;

36. subliniază, așadar, că frecvențele ar trebui atribuite într-un mod transparent, luându-se în calcul toate utilizările posibile ale noului spectru de frecvențe și avantajele acestora pentru societate;

37. încurajează statele membre să evalueze în detaliu valoarea economică și socială a benzilor de spectru ce urmează a fi eliberate în anii ce urmează, ca urmare a trecerii de la difuzarea analogică la cea digitală;

38. recunoaște importanța Acordului UIT Geneva-06 (Conferința regională privind radiocomunicațiile 2006) și a planurilor naționale de alocare a frecvențelor, precum și a deciziilor Conferinței mondiale privind radiocomunicațiile 2007 (WRC-07) în ceea ce privește reorganizarea benzii UHF;

39. invită statele membre să dezvolte, până la sfârșitul anului 2009, strategii naționale pentru dividendul digital, folosind o metodologie comună; îndeamnă insistent Comisia să asiste statele membre la dezvoltarea strategiilor naționale proprii privind dividendul digital și să promoveze cele mai bune practici la nivel comunitar;

40. subliniază că iminența trecerii la tehnologia digitală în anumite state membre și diferențele dintre planurile naționale de trecere la tehnologia digitală fac necesară o reacție la nivel comunitar care nu poate fi amânată până la intrarea în vigoare a directivelor de reformă;

41. recunoaște dreptul statelor membre de a determina utilizarea dată dividendului digital, dar afirmă, de asemenea, că o abordare coordonată la nivel comunitar ameliorează în mod semnificativ valoarea dividendului și este cea mai eficientă cale de a evita interferențele dăunătoare între statele membre și între statele membre și țările terțe;

Miercuri, 24 septembrie 2008

42. reiterează că, în interesul cetățenilor Uniunii, dividendul digital ar trebui gestionat într-un mod cât se poate de eficient și eficace, astfel încât să nu intre în conflict cu oferirea unor programe digitale de televiziune de înaltă calitate unui număr din ce în ce mai mare de cetățeni și să respecte drepturile și interesele consumatorilor, precum și investițiile acestora în aparatură;

43. subliniază că statele membre ar putea să organizeze licitații neutre din punct de vedere tehnologic, destinate alocării frecvențelor eliberate în virtutea dividendului digital, precum și să facă respectivele frecvențe comercializabile; consideră, cu toate acestea, că, pentru a evita interferențele dăunătoare între serviciile furnizate, această procedură ar trebui să respecte pe deplin reglementările UIT în domeniul radio, programarea națională a frecvențelor și obiectivele politicii naționale; avertizează, însă, cu privire la fragmentarea spectrului de frecvențe, care conduce la utilizarea suboptimă a unor resurse rare; invită Comisia să garanteze că un viitor plan pentru un spectru de frecvențe coordonat nu va conduce la apariția unor noi bariere în calea inovării;

44. sprijină o abordare comună și echilibrată a utilizării date dividendului digital, permițând, pe de o parte, difuzorilor să continue să-și ofere și să-și extindă serviciile și, pe de altă parte, operatorilor de comunicații electronice să folosească această resursă pentru a oferi servicii noi care privesc alte utilizări sociale și economice importante; subliniază, însă, că, în orice caz, dividendul digital ar trebui alocat pe bază de criterii care nu depind de tehnologie;

45. subliniază faptul că politica privind spectrul de frecvențe trebuie să fie dinamică și trebuie să permită atât difuzorilor, cât și operatorilor de comunicații să utilizeze noi tehnologii și să dezvolte noi servicii care să le permită să joace în continuare un rol important în atingerea obiectivelor politicii culturale și media, asigurând în același timp noi servicii de comunicații, de o calitate superioară;

46. subliniază beneficiile potențiale în domeniul economiilor de scară, al inovării, al interoperabilității și al furnizării de servicii potențiale paneuropene caracterizate printr-o planificare mai coerentă și integrată a spectrului de frecvențe la nivel comunitar; încurajează statele membre să colaboreze între ele și cu Comisia pentru a identifica sub-benzi comune ale spectrului de frecvențe ale dividendului digital pentru diverse grupe de aplicații care ar putea fi armonizate pe bază de criterii care nu depind de tehnologie;

47. consideră că gruparea în interiorul benzii UHF ar trebui bazată pe o abordare de jos în sus, potrivit specificităților piețelor naționale, asigurând totodată efectuarea unei armonizări la nivel comunitar în toate cazurile în care aceasta ar determina o valoare adăugată concretă;

48. pentru o utilizare mai eficientă a spectrului de frecvențe și pentru a facilita apariția unor servicii naționale, transfrontaliere și paneuropene inovatoare și de succes, sprijină o abordare coordonată la nivel comunitar, bazată pe grupe diferite ale spectrului UHF, pentru servicii unidirecționale și, respectiv, bidirecționale, ținând seama de potențialul de interferențe dăunătoare care apar în urma coexistenței a diverse tipuri de rețele pe aceeași bandă, de concluziile RRC 06 și WRC 07 ale UIT Geneva și de autorizațiile existente;

49. consideră că o parte a spectrului de frecvențe armonizat la nivel comunitar dedicată serviciilor de urgență ar trebui să fie în măsură să furnizeze accesul la viitoarele tehnologii de bandă largă în vederea accesării și transmiterii de informații necesare pentru salvarea de vieți omenești prin asigurarea unui răspuns mai eficient al serviciilor de urgență;

50. îndeamnă insistent Comisia să inițieze, în cooperare cu statele membre, studiile tehnice, socio-economice și de rentabilitate necesare pentru a determina lărgimea și caracteristicile sub-benzilor care ar putea fi coordonate sau armonizate la nivel comunitar; reamintește că astfel de studii ar trebui să țină seama de faptul că dividendul nu este static și că dezvoltarea tehnologică este un proces continuu, iar implementarea noilor tehnologii ar trebui să permită utilizarea benzii UHF pentru noi tipuri de servicii sociale, culturale și economice inovatoare, altele decât serviciile de radiodifuziune și serviciile fără fir în bandă largă; invită Comisia să asigure contribuția statelor membre la aceste studii pentru a identifica benzile comune care urmează să fie armonizate la nivel european pentru servicii paneuropene bine definite și interoperabile, precum și pentru alocarea acestor benzi;

Miercuri, 24 septembrie 2008

51. îndeamnă insistent Comisia să inițieze o cooperare cu țările care se învecinează cu statele membre, astfel încât acestea să adopte distribuții similare ale frecvențelor sau să coordoneze alocarea propriilor frecvențe cu Uniunea Europeană, pentru a evita perturbarea funcționării aplicațiilor de telecomunicații;
52. invită Comisia să efectueze un studiu privind conflictele dintre utilizatorii de aplicații informatice cu sursă deschisă (open source) și autoritățile de certificare, în ceea ce privește sistemele radio definite prin software;
53. invită Comisia să propună măsuri pentru reducerea răspunderii juridice în contextul furnizării de servicii prin rețele plasă (mesh) fără fir;
54. invită Comisia să transmită Parlamentului European și Consiliului, imediat după finalizarea acestor studii și după consultarea Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio și a Conferinței Europene a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor, ținând seama în mod corespunzător de specificul național, o propunere de instituire a unor măsuri pentru o mai bună coordonare la nivel comunitar a modalității de utilizare a dividendului digital, în conformitate cu planurile de frecvențe adoptate la nivel internațional;
55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Acordul internațional privind esențele de lemn tropical

P6_TA(2008)0454

Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la Acordul internațional privind esențele de lemn tropical (ITTA) din 2006

(2010/C 8 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11964/2007),
 - având în vedere programul legislativ și de lucru al Comisiei pentru anul 2008 (COM(2007)0640),
 - având în vedere „Analiza anuală a pieței produselor forestiere, 2006-2007” a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO),
 - având în vedere „Raportul privind aspectele economice ale schimbărilor climatice” de Sir Nicholas Stern, prezentat la 30 octombrie 2006,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2005 privind accelerarea punerii în aplicare a planului de acțiune al UE privind aplicarea legislației, administrarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT) ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în planificarea și punerea în aplicare a politicii comerciale comune (articolul 6 și articolul 3 alineatul (1) litera (b) din tratat), deoarece unul dintre obiectivele esențiale ale politicii pentru mediu a Comunității Europene îl reprezintă promovarea la nivel internațional a măsurilor ce vizează problemele de mediu regionale și globale, inclusiv conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice a pădurilor (articolul 174 din tratat);
- B. întrucât despăduririle au loc la o rată de aproximativ 13 milioane de hectare pe an, dintre care 6 milioane de hectare reprezintă păduri primare;
- C. întrucât se estimează că în anii 1990 despăduririle au fost responsabile pentru 20 % din emisiile de gaze cu efect de seră;

⁽¹⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 482.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- D. întrucât FAO estimează că mai puțin de 8 % din suprafața globală a pădurilor poartă eticheta ecologică și că mai puțin de 5 % din pădurile tropicale sunt gestionate în mod durabil;
- E. întrucât importurile de lemn și produse forestiere ieftine ilegale, la care se adaugă nerespectarea normelor sociale și de mediu de bază, destabilizează piețele internaționale, limitează veniturile fiscale ale țărilor producătoare și pun în pericol locurile de muncă de o calitate superioară, atât cele din țările importatoare, cât și cele din țările exportatoare, subminând totodată poziția companiilor care adoptă un comportament responsabil și respectă normele în vigoare;
- F. întrucât locuitorii țărilor producătoare de esențe de lemn nu ar trebui să suporte costurile de conservare a unei resurse globale;
- G. întrucât programul legislativ și de lucru al Comisiei pentru anul 2008 conține o comunicare a Comisiei privind măsurile de reducere a despăduririlor și o comunicare, însoțită de o propunere legislativă, privind prevenirea comercializării pe piața UE a lemnului și produselor de lemn recoltate ilegal,
1. salută încheierea ITTA în 2006, având în vedere faptul că un eventual eșec de a ajunge la un acord ar fi transmis un semnal prejudiciabil în ceea ce privește angajamentul comunității internaționale de a promova protecția și utilizarea durabilă a pădurilor tropicale; consideră, cu toate acestea, că rezultatul obținut este mult sub nivelul necesar pentru abordarea problemei privind dispariția acestor păduri;

Nevoia de politici interconectate mai puternic

2. invită Comisia și statele membre să mărească semnificativ resursele financiare disponibile pentru sporirea conservării și utilizării responsabile din punct de vedere ecologic a pădurilor tropicale, pentru sprijinirea acțiunilor menite să consolideze administrarea ecologică și dezvoltarea de capacități și pentru promovarea unor alternative, viabile din punct de vedere economic, exploatării forestiere, mineritului și practicilor agricole distructive;
3. consideră că este la fel de important să fie sporită capacitatea parlamentelor naționale și a societății civile, inclusiv a comunităților locale și a populațiilor autohtone, de a participa la luarea deciziilor privind conservarea, utilizarea și gestionarea resurselor naturale, precum și să fie demarcate și apărate drepturile lor funciare;
4. consideră că politicile privind achizițiile publice ar trebui să conțină cerințe cu privire la legalitatea și durabilitatea esențelor de lemn și a produselor din lemn, astfel încât să fie încurajat în practică angajamentul autorităților publice față de buna administrare în domeniul forestier și să fie combătută corupția;
5. insistă ca atât Comisia, cât și statele membre să depună eforturi pentru a garanta că agențiile de credit la export, facilitatea pentru investiții de la Cotonou și alte instituții de creditare internaționale, care finanțează proiecte pe baza fondurilor UE, aplică principiul acordului liber, prealabil și în cunoștință de cauză înainte să ofere sprijin financiar oricăror proiecte din zonele împădurite și că aceste proiecte fac obiectul unor evaluări de impact de mediu și social, precum și al unor proceduri de verificare, pentru a se garanta faptul că acestea nu încurajează despăduririle, degradarea pădurilor sau activități de exploatare forestieră ilegală;
6. consideră că inițiativele de etichetare, care permit consumatorilor să aibă certitudinea că esențele de lemn pe care le cumpără nu sunt numai legale, ci provin, de asemenea, din păduri gestionate în mod durabil, reprezintă suplimente potențial utile la acordurile internaționale, cu condiția ca etichetarea respectivă să se bazeze pe verificări independente;
7. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că acordurile opționale nu vor fi suficiente pentru a verifica dacă esențele de lemn comercializate pe piața UE provin din surse legale și durabile și consideră, prin urmare, că UE ar trebui să adopte norme interne obligatorii, însoțite de instrumente pentru sancționarea neconformării;
8. subliniază faptul că importurilor de agrocombustibili și de biomasă trebuie să li se aplice criterii de durabilitate stricte, care să țină seama atât de impactul de mediu și social direct, cât și de cel indirect, dacă nu se dorește ca beneficiile climatice obținute prin înlocuirea combustibililor fosili să nu fie anulate și depășite de creșterea emisiilor de CO₂ provocată de despădurire;

Miercuri, 24 septembrie 2008

9. invită Comisia să asigure, prin acordurile sale comerciale bilaterale și multilaterale, buna administrare a resurselor de esențe de lemn;

10. consideră că acordul comercial propus cu țările din Asia de sud-est este de o importanță deosebită în această privință și consideră că orice acord trebuie să conțină un capitol semnificativ privind dezvoltarea durabilă, care să abordeze problema conservării pădurilor și cea a combaterii exploatarei forestiere ilegale și nedurabile;

Aspecte ale unui acord mai strict și mai eficient

11. consideră că un acord eficient privind esențele de lemn tropical ar trebui să aibă ca obiective principale protecția și gestionarea durabilă a pădurilor tropicale și restabilirea zonelor împădurite care au suferit de degradare, iar comerțul cu esențe de lemn tropical ar trebui încurajat numai în măsura în care este compatibil cu aceste obiective prealabile;

12. invită Comisia să elaboreze mecanisme de finanțare adecvate pentru țările care hotărăsc să dea prioritate obiectivului pe termen mai lung de promovare a unor păduri durabile, în loc să maximizeze veniturile pe termen scurt, și să analizeze posibilitatea reorganizării sistemului de vot din cadrul Organizației Internaționale pentru Esențele de Lemn Tropical, astfel încât să fie compensate țările producătoare de esențe de lemn care dau prioritate conservării și utilizării durabile a resurselor forestiere;

13. consideră că un viitor acord ar trebui să garanteze implicarea membrilor parlamentului și a societății civile în elaborarea de politici și că acesta trebuie să conțină dispoziții privind auditul independent al durabilității politicilor de gestionare a pădurilor din țările membre, precum și al impactului acestora asupra populațiilor autohtone;

Concluzii

14. consideră că acordul în cauză impune avizul conform al Parlamentului în temeiul articolului 300 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul CE și consideră că Consiliul și Comisia ar trebui să salute legitimitatea și acceptabilitatea publică sporite, care ar fi generate de o implicare parlamentară mai profundă;

15. solicită Comisiei să prezinte rapoarte anuale cu privire la punerea în aplicare a ITTA 2006, precum și cu privire la măsurile de minimizare a impactului negativ al schimburilor comerciale asupra pădurilor tropicale, inclusiv a consecințelor acordurilor de liber schimb și ale acordurilor bilaterale din cadrul programului FLEGT;

16. consideră că Parlamentul ar trebui să fie implicat și informat pe deplin cu privire la progresele realizate la fiecare etapă a negocierilor privind acordurile de parteneriat din cadrul FLEGT;

17. invită Comisia să înceapă pregătirile pentru runda următoare a negocierilor privind ITTA, vizând garantarea unui acord viitor cu mult îmbunătățit;

18. invită Comisia să informeze periodic Parlamentul cu privire la evoluția viitoarelor negocieri privind acordul care va succeda ITTA 2006, astfel încât rezultatul acestor negocieri să se bucure de susținere generală;

*

* *

19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Pregătirea reuniunii la nivel înalt UE-India

P6_TA(2008)0455

Rezoluția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la pregătirea reuniunii la nivel înalt UE-India

(2010/C 8 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere parteneriatul strategic UE-India, lansat la Haga la 8 noiembrie 2004,
 - având în vedere cea de-a noua reuniune la nivel înalt UE-India, care va avea loc la Marsilia la 29 septembrie 2008,
 - având în vedere Planul comun de acțiune pentru un parteneriat strategic din 2005, adoptat în cadrul celei de-a șasea reuniuni la nivel înalt UE-India, organizată la New Delhi la 7 septembrie 2005,
 - având în vedere concluziile celei de-a opta reuniuni la nivel înalt UE-India, organizată la New Delhi la 30 noiembrie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind relațiile dintre UE și India: un parteneriat strategic ⁽¹⁾,
 - având în vedere memorandumul de înțelegere dintre UE și India cu privire la documentul strategic de țară pentru India pentru perioada 2007-2010,
 - având în vedere cea de-a 3-a reuniune a Grupului specializat în materie de energie UE-India, care a avut loc la 20 iunie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2007 privind Kashmir: situație actuală și perspective ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la alegațiile privind prezența prezumată a unor gropi comune în partea Cașmirului administrată de India ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind relațiile economice și comerciale ale UE cu India ⁽⁴⁾,
 - având în vedere discursul Președintelui Republicii India în Parlamentul European din 25 aprilie 2007,
 - având în vedere concluziile mesei rotunde UE-India, care a avut loc la Paris în perioada 15-16 iulie 2008,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât UE și India constituie cele mai mari democrații din lume, iar angajamentul lor comun față de democrație, pluralism, statul de drept și multilateralism în relațiile internaționale contribuie la pacea și stabilitatea mondială;
- B. întrucât Planul comun de acțiune pentru un parteneriat strategic UE-India menționat anterior a reprezentat, începând cu 2005, baza unei cooperări tot mai intense dintre UE și India;

⁽¹⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 589.⁽²⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 468.⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0366.⁽⁴⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- C. întrucât India a înregistrat în ultimii ani o creștere economică anuală de 8-10 %, prezentându-se ca o țară care se dezvoltă într-o putere economică importantă care face pași enormi pe calea dezvoltării economice; întrucât India a realizat progrese importante în ceea ce privește o serie de indicatori ai dezvoltării umane, emergența unei clase de mijloc mai cuprinzătoare care se apropie de 100 milioane de persoane și progresele realizate de India pe calea transformării într-o țară donatoare, precum și într-o țară beneficiară de ajutor pentru dezvoltare; întrucât disparitatea enormă a veniturilor și cu privire la cei 300 de milioane de locuitori ai Indiei care trăiesc sub pragul de sărăcie constituie o cauză de îngrijorare continuă;
- D. întrucât în politica internă India se confruntă în prezent cu o serie de crize, ca de exemplu violențele neîncetate ale jihadismului islamist și ale radicalismului hindus, tensiunile intercomunitare din Jammu și Cașmir, atacurile împotriva creștinilor din Orissa, mulți dintre aceștia de origine Dalit, extinderea revoltelor maoiste (naxaliți) în cel puțin douăsprezece state și catastrofele naturale din nord-est;
- E. întrucât în Orissa, în august 2008, au avut loc un val de violențe și o serie de asasinat îndreptate împotriva creștinilor; întrucât au existat afirmații potrivit cărora poliția locală nu ar fi intervenit efectiv și având în vedere că liderii Vishwa Hindu Parishad au afirmat că violențele nu vor înceta până când Orissa nu va fi total eliberată de creștini; întrucât anumite comunități creștine din India sunt expuse intoleranței și violenței continue;
- F. întrucât discriminarea pe baza apartenenței la o castă și practicile în materie de proscrisie îndreptate împotriva comunității Dalit încă mai afectează drepturile socio-economice și politico-civile ale acestora într-un mod semnificativ, în ciuda eforturilor depuse de guvernul indian timp de mai multe decenii;
- G. întrucât din octombrie 2005 peste 400 de persoane au decedat în urma atacurilor cu bombă din orașe indiene; întrucât ultimul dintre acestea, comis de teroriști islamisti, a avut loc la 13 septembrie 2008, soldându-se cu 20 de morți și numeroși răniți;
- H. întrucât schimburile comerciale dintre UE și India au crescut exponențial în ultimii ani, de la 28, 6 milioane EUR în 2003 la peste 55 milioane EUR în 2007, și întrucât investițiile străine ale UE în India au crescut mai mult decât dublu în perioada 2002-2006, atingând 2, 4 milioane EUR; întrucât regimul comercial și cadrul de reglementare al Indiei rămân comparativ restrictive, iar în 2008 Banca Mondială a clasat India pe locul 120 (din 178 de economii) în ceea ce privește ușurința cu care se poate desfășura o afacere;
- I. întrucât Parlamentul European și Parlamentul Indiei au stabilit relații bilaterale oficiale;
- J. întrucât UE și India își mențin angajamentul de a încheia un acord de liber schimb (ALS) care să fie cuprinzător, echilibrat și pe deplin coerent cu normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și care să prevadă liberalizarea progresivă și reciprocă a comerțului cu mărfuri și servicii, precum și aspecte legate de comerț; întrucât un ALS va aduce beneficii substanțiale ambelor economii, va spori nivelul investițiilor, nivelul general al exporturilor și importurilor atât în UE, cât și în India, și va da un impuls semnificativ comerțului global, în special comerțului cu servicii;
- K. întrucât UE și India au dezvoltat o cooperare strânsă în sectoarele științei și tehnologiilor;
- L. întrucât UE și India s-au angajat pe calea eradicării tuturor formelor de terorism, acesta constituind una dintre cele mai grave amenințări la adresa păcii și securității internaționale;
- M. întrucât India a devenit un actor important în comunitatea internațională și este una dintre țările care contribuie cu cele mai multe trupe la misiunile de menținere a păcii ale ONU și întrucât acest statut consolidat ar trebui să fie recunoscut de ONU prin acordarea unui loc în Consiliul de Securitate al ONU;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- N. întrucât Indiei îi revine un rol important în afacerile Asiei de Sud și ale Asiei de Sud-Est, în special prin calitatea sa de membru al Asociației Asiei de Sud pentru Cooperare Regională (SAARC) și al Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN); întrucât India are un rol important în susținerea stabilității în regiune și constatând, în această privință, cooperarea Indiei cu UE în Nepal și Sri Lanka;
- O. întrucât Statele Unite și India au semnat un acord cu privire la cooperarea civilă în domeniul nuclear;
- P. întrucât un viitor pașnic în fostul stat princiar Jammu și Cașmir este în continuare un obiectiv important pentru stabilitatea Asiei de Sud;
- Q. întrucât schimbările climatice, utilizarea energiei și siguranța energetică sunt aspecte de o importanță esențială pentru comunitatea internațională;
- R. întrucât explozia globală a prețurilor la combustibili și la produsele alimentare a creat dificultăți economice grave și a trezit îngrijorări cu privire la eventualitatea unor tulburări sociale;
- S. întrucât India este unul dintre participanții la proiectele UE Galileo și ITER,
1. salută organizarea celei de-a noua reuniuni la nivel înalt UE-India ca expresie a unui parteneriat strategic durabil și recomandă insistent ca aceste reuniuni la nivel înalt anuale să fie precedate în viitor de reuniuni parlamentare pregătitoare pentru a pune în evidență controlul democratic al acestui proces și pentru a îmbunătăți înțelegerea punctelor de vedere și a sistemelor democratice ale ambelor părți;
 2. își reafirmă sprijinul puternic pentru consolidarea relației strategice dintre UE și India și pentru explorarea unor modalități suplimentare de consolidare a acestei relații și solicită formularea unor concluzii concrete în urma reuniunii la nivel înalt cu privire la aspectele de interes reciproc din domeniile economic, politic, de securitate, comercial, precum și din alte domenii de interes reciproc;
 3. salută revizuirea Planului comun de acțiune pentru un parteneriat strategic menționat anterior și speră că acesta va stabili priorități și termene clare pentru activitățile convenite și își reafirmă dorința de a fi implicat în procesul de revizuire; este pregătit să se angajeze în discuții cu Comisia pentru a defini forma în care va avea loc această participare;
 4. constată că UE și India intenționează să adopte în timpul reuniunii la nivel înalt un plan comun de acțiune pentru un parteneriat strategic revizuit; subliniază importanța înzestrării acțiunilor comune propuse cu o reală substanță politică și a alocării de resurse suficiente pentru a permite realizarea deplină a priorităților stabilite în cadrul planului de acțiune;
 5. salută înființarea în iunie 2008 a unui grup de prietenie parlamentară India-Parlamentul European, care va activa în cadrul Parlamentului Indiei ca omolog al Delegației Parlamentului European pentru relațiile cu Republica India; speră că această evoluție pozitivă va lansa un dialog semnificativ și structurat între cele două parlamente cu privire la aspecte legate de interesele globale și cele comune, prin intermediul unor vizite bilaterale periodice și discuții în cadrul unor mese rotunde;
 6. subliniază angajamentul său ferm de a stabili un ALS între UE și India cuprinzător, extins și ambițios; constată că deși negocierii au ajuns la un consens general în ceea ce privește comerțul cu mărfuri, sunt necesare negocieri suplimentare pentru a se ajunge la un acord privind serviciile, concurența, drepturile de proprietate intelectuală, achizițiile publice, dezvoltarea durabilă, măsurile sanitare și fitosanitare și barierele netarifare; îndeamnă ambele părți să depună eforturi pentru a încheia cu succes negocierile până la sfârșitul lui 2008; constată creșterea imensă a comerțului și a investițiilor bilaterale în ultimul deceniu și evidențiază potențialul enorm al unei creșteri continue ca urmare a acestui acord;

Miercuri, 24 septembrie 2008

7. solicită încheierea unui ALS cuprinzător, care va îmbunătăți accesul la piață pentru mărfuri și servicii, cuprinzând în mod substanțial tot comerțul, și care va conține dispoziții privind transparența de reglementare în domeniile pertinente pentru comerțul și investițiile reciproce, inclusiv standarde și evaluarea conformității, măsurile sanitare și fitosanitare, drepturile de proprietate intelectuală, punerea în aplicare, facilitarea comerțului și serviciile vamale, achizițiile publice, comerțul și concurența, precum și clauze privind comerțul, dezvoltarea și drepturile omului ca element esențial al ALS;

8. sprijină negocierile pentru un acord de liber schimb cu India, respectând în același timp pe deplin pozițiile economice diferite ale celor doi parteneri, situația socio-economică specifică din India și mai ales situația micilor agricultori săraci și care practică agricultura de subzistență; consideră că un capitol ambițios privind dezvoltarea durabilă reprezintă un element esențial al oricărui acord și evidențiază faptul că acesta ar trebui să facă obiectul mecanismului standard de soluționare a litigiilor;

9. constată că UE reprezintă o sursă importantă de investiții străine directe (ISD) pentru India, furnizând aproximativ 19, 5 % din fluxurile totale de ISD ale Indiei, și că investițiile directe cumulative ale Indiei în asociații în participațiune și în filiale deținute în întregime pe teritoriul UE (din aprilie 1996 până în 2006/2007) au reprezentat 4 315,87 milioane EUR, UE fiind astfel cea mai importantă destinație a investițiilor realizate de India în străinătate; recunoaște faptul că fluxurile investiționale dintre UE și India cresc și că se așteaptă o creștere a lor și mai puternică în urma încheierii cu succes a ALS;

10. reamintește faptul că UE și India sunt parteneri comerciali importanți, fiind și membri fondatori ai OMC; regretă prăbușirea recentă a negocierilor comerciale multilaterale cu privire la Agenda de dezvoltare de la Doha și disputa dintre SUA și India privind tarifele agricole; constată că printre costurile generate de eșecul negocierilor din cadrul OMC s-ar număra și următoarele: pierderea posibilelor progrese în materie de prosperitate realizate în urma noilor reforme ale OMC; amenințarea gravă de subminare a credibilității sistemului de comerț internațional și a OMC; precum și posibilitatea ca protecționismul comercial să se extindă și riscul ca membrii OMC să înlocuiască regimul multilateral cu acorduri bilaterale și regionale; îndeamnă UE și India să reia eforturile în vederea încheierii unui acord comercial cuprinzător, care să aducă beneficii nu numai UE și Indiei, dar și comunității internaționale în general;

11. invită Comisia ca, în cadrul negocierilor sale actuale cu India privind acordul de liber schimb, să acorde atenția cuvenită aspectelor legate de drepturile omului, în special punerii în aplicare a standardelor de muncă ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) cu privire la munca copiilor și cea forțată (Convențiile nr. 138 și 182), de eliminarea barierelor netarifare și a restricțiilor actuale în domeniul investițiilor străine directe în sectoare importante, precum și aspectelor legate de drepturile de proprietate intelectuală;

12. constată că la 28 august 2008 a fost anunțat un acord de liber schimb India-ASEAN; își exprimă speranța că acest acord va duce la o creștere economică continuă, va consolida relațiile politice din regiune și va sta la baza securității în Asia de sud-est;

13. invită UE și India să realizeze progrese semnificative pe calea încheierii de acorduri în domeniul maritim și în cel al aviației, care ar stimula și mai mult comerțul și investițiile bilaterale; afirmă că reuniunea la nivel înalt va reprezenta, de asemenea, o posibilitate pentru semnarea acordului de finanțare pentru noul program privind cooperarea în domeniul aviației civile;

14. salută lansarea Centrului European pentru Afaceri și Tehnologii din New Delhi, care va contribui la promovarea legăturilor dintre întreprinderile europene și indiene, dar și dintre actorii din domeniul științei și tehnologiei, urmărind să răspundă cerințelor de pe piața indiană;

15. solicită Consiliului să realizeze progrese urgente în privința unui regim de facilitare a eliberării vizelor;

16. salută înființarea Oficiului indian de combatere a infracțiunilor împotriva faunei sălbatice, rămânând în același timp profund preocupat de situația gravă a tigrilor sălbatici, și solicită Indiei să protejeze tigrii împotriva pierderii habitatului și a traficului organizat de rețelele infracționale transnaționale; solicită asistență specifică din partea UE în acest efort de conservare, sub formă de asistență tehnică de specialitate, sprijin financiar și consolidarea Convenției privind comerțul internațional cu specii de faună și floră sălbatică pe cale de dispariție (CITES);

Miercuri, 24 septembrie 2008

17. încurajează cele două părți să coopereze strâns în vederea abordării celor mai importante provocări de mediu cu care se confruntă planeta; îndeamnă, în această privință, UE și India să elaboreze, în măsura posibilului, abordări comune ale pericolului reprezentat de schimbările climatice și ale reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră (GES); subliniază necesitatea unui angajament al ambelor părți de a încheia un acord privind reducerea GES, care să cuprindă perioada de după 2012, recunoscând totodată dificultățile specifice cu care se confruntă India ca țară în curs de dezvoltare;

18. constată prețurile la energie în creștere rapidă la nivel global și impactul acestei creșteri asupra consumatorilor, agenților economici și sectoarelor economice la nivel național; subliniază necesitatea includerii printre obiectivele principale de politică diversificarea surselor de aprovizionare cu energie și evidențiază riscurile pe care le generează amenințările la adresa siguranței energetice pentru stabilitatea politică în Europa și în Asia de Sud;

19. ia act de aprobarea de către Grupul de Furnizori Nucleari a acordului nuclear civil dintre SUA și India (și a declarației unilaterale a Indiei de a-și menține angajamentele de neproliferare și moratoriul voluntar asupra testării armelor atomice); solicită Guvernului Indiei să transforme moratoriul asupra testelor nucleare într-un angajament obligatoriu din punct de vedere juridic;

20. recunoaște că India joacă un rol semnificativ în prevenirea conflictelor și menținerea păcii în vecinătatea sa și dincolo de aceasta; este preocupat de situația politică instabilă care există în prezent în Pakistan, precum și de sporirea insecurității în Afganistan și în Sri Lanka, și speră că India, ca țară predominantă în regiune, va acționa ca un promotor al păcii și stabilității; solicită Indiei și UE, în special prin intermediul trimisului special al UE pentru Birmania/Myanmar, să lucreze împreună pentru a convinge junta militară din Birmania să elibereze prizonierii politici și să respecte drepturile omului;

21. regretă izbucnirea revoltelor din Jammu și Cașmir din august 2008 și recomandă autorităților să ia toate măsurile de rigoare pentru a asigura că în Jammu și Cașmir pot avea loc alegeri într-un mediu stabil; consideră că deschiderea Cașmirului pentru liberul schimb și libera circulație a persoanelor este esențială pentru a depăși impasul actual în ceea ce privește represiunea și violența; așteaptă cu nerăbdare momentul în care prezența militară va putea fi redusă, ceea ce ar avea ca rezultat o funcționare normală a societății civile, a economiei și a turismului;

22. este profund îngrijorat de dezastrul provocat de inundațiile din nord-estul Indiei, care afectează în special statul Bihar, dar și statele învecinate Nepal și Bangladesh; deplânge faptul că dezastrul s-a soldat cu un număr mare de victime și că peste un milion de persoane au rămas fără locuință; salută acordarea de ajutoare de urgență de către UE; invită UE și India să intensifice cooperarea în ceea ce privește măsurile de atenuare a efectelor schimbărilor climatice și, în special, cooperarea în domeniul surselor de energie regenerabilă;

23. salută eforturile depuse de guvernul indian și de societatea civilă în operațiunile de salvare și evacuare, de coordonare și distribuire a alimentelor și de gestionare a taberelor de refugiați; evidențiază faptul că asigurarea adăposturilor și aprovizionarea cu apă trebuie să fie principalele priorități în vederea stabilizării situației în domeniul sănătății publice; susține consolidarea cooperării internaționale cu India în vederea sprijinirii punerii în aplicare de urgență a măsurilor de adaptare climatică, deoarece dezastrele naturale sau cele cauzate de om, cum ar fi inundațiile, sunt tot mai frecvente, ceea ce impune accelerarea măsurilor de prevenire și reabilitare;

24. recunoaște faptul că India oferă un model în ceea ce privește gestionarea pluralismului cultural și religios, în ciuda dificultăților cu caracter sporadic, la nivel local, dintre religii, inclusiv între hinduși și creștini; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la situația actuală a minorităților creștine și regretă impactul pe care legile ce interzic convertirea, care s-au răspândit în câteva state indiene, îl poate avea asupra libertății religioase;

25. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la atacurile recente împotriva creștinilor din Orissa (mulți dintre care erau de origine Dalit), în special în regiunea Kandhamal; evidențiază necesitatea garantării unor ajutoare și a unei susțineri imediate pentru victime, inclusiv a unor compensații destinate bisericii pentru prejudiciile suferite de bunurile acesteia, precum și persoanelor a căror proprietate privată a fost, de asemenea, prejudiciată; îndeamnă autoritățile să le permită persoanelor care au fost nevoite să-și părăsească satele să se întoarcă în condiții de siguranță; subliniază necesitatea unei judecări rapide, prin intermediul sistemului de justiție, a tuturor persoanelor acuzate, inclusiv a membrilor organelor de poliție de rang superior; deplânge uciderea a cel puțin 35 de persoane de la izbucnirea violențelor și îndeamnă autoritățile statului și cele naționale să facă tot posibilul pentru a asigura o protecție deplină a minorității creștine;

Miercuri, 24 septembrie 2008

26. își exprimă profunda compasiune pentru victimele odioaselor atacuri teroriste cu bombă din India, atât pe teritoriul propriu, cât și în Afganistan, și în special la ambasada acesteia din Kabul; reamintește, în special, ultimul atac cu bombă care a avut loc la 13 septembrie 2008 în capitala Indiei și moartea a peste 180 de persoane în Mumbai în 2006 și a peste 60 de persoane în Jaipur în mai 2008; condamnă aceste și toate atacurile teroriste;

27. reafirmă rolul pe care trebuie să îl joace societatea civilă în dezbaterile privind chestiunile de principii din cadrul negocierilor bilaterale actuale; insistă, în acest context, asupra consolidării rolului Mesei rotunde a societății civile UE-India înființate în 2001 și solicită, în special, ca acesteia să îi fie acordate mijloacele necesare pentru a-și putea îndeplini în mod eficace misiunea de consultare a societății civile din UE și India; solicită să se țină cont într-o măsură mai mare de rezultatele acestor schimburi în cadrul procesului decizional al UE;

28. salută, în privința respectării drepturilor omului, cooperarea Indiei cu Consiliul ONU pentru Drepturile Omului; de asemenea, felicită Comisia indiană națională pentru drepturile omului pentru munca sa independentă și riguroasă în domeniul discriminării religioase și asupra altor chestiuni; regretă faptul că India nu a ratificat încă Convenția internațională împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante sau protocolul opțional la acesta; recomandă Indiei să ratifice fără întârziere ambele instrumente; îndeamnă guvernul indian să abolească imediat pedeapsa cu moartea prin impunerea unui moratoriu asupra execuțiilor; îndeamnă guvernul indian să semneze și să ratifice protocolul opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei; îndeamnă India să adere la Curtea Penală Internațională; îndeamnă autoritățile indiene să revizuiască Legea privind puterile speciale acordate forțelor armate, care garantează impunitatea pentru soldați și poliție;

29. solicită întocmirea unui raport referitor la progresul înregistrat în domeniul politicilor în materie de drepturi ale omului puse în aplicare alături de India, reamintind că dialogul UE-India privind drepturile omului este prezentat ca un model în domeniu; își exprimă surprinderea, în acest context, că India nu se află pe lista țărilor eligibile pentru finanțarea microproiectelor societății civile de către Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR) ⁽¹⁾;

30. invită UE și India să-și exprime clar angajamentul comun de a combate flagelul terorismului, care este unul din pericolele principale ce amenință pacea și securitatea internațională; îndeamnă să fie consolidată cooperarea în materie de schimb de informații și solicită să fie examinată cu seriozitate posibilitatea acordării Indiei a unui statut privilegiat în cadrul Europei;

31. subliniază că securitatea alimentară a Indiei rămâne un motiv de preocupare; solicită guvernului Indiei să atenueze discrepanța dintre cerere și ofertă accelerând ritmul producției interne de cereale alimentare și asigurând investiții publice și private, introducerea de noi tehnologii și diversificarea culturilor;

32. salută progresul realizat de India în domeniul eradicării sărăciei [Obiectivul de Dezvoltare al Mileniului 1 (ODM1)]; constată, însă, progresele lente în privința ODM în domeniul educației, al sănătății, al egalității de gen și al emancipării femeilor; își reafirmă îngrijorarea că mortalitatea infantilă și sănătatea maternă (ODM 4 și 5) sunt domeniile care înregistrează cele mai scăzute progrese și este puțin probabil ca aceste obiective să fie atinse până în 2015; invită Consiliul, Comisia și guvernul Indiei să claseze în ordinea priorităților acțiunile din domeniul egalității de gen, al reducerii mortalității infantile și al ameliorării sănătății materne;

33. invită UE și India să acorde mai multă atenție schimburilor interpersonale și consolidării dialogului cultural;

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii India.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (JO L 386, 29.12.2006, p.1).

Joi, 25 septembrie 2008

Media pentru comunitate în Europa

P6_TA(2008)0456

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind media pentru comunitate în Europa (2008/2011(INI))

(2010/C 8 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 150 și 151 din Tratatul CE,
- având în vedere Tratatul de la Amsterdam de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și anumite documente conexe, semnat la 2 octombrie 1997, precum și Protocolul nr.9 privind sistemul de radiodifuziune publică în statele membre ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 11 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția UNESCO privind protejerea și promovarea diversității formelor de exprimare culturală, care recunoaște legitimitatea politicilor publice de recunoaștere și promovare a pluralismului,
- având în vedere Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații (Directiva privind autorizarea) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽⁶⁾,
- având în vedere Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (Decizia privind spectrul de frecvențe radio) ⁽⁷⁾,
- având în vedere Cartea Albă prezentată de Comisie privind o politică europeană în domeniul comunicației (COM(2006)0035),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 decembrie 2007 privind o abordare europeană a competenței mediatice în mediul digital (COM(2007)0833),

⁽¹⁾ JO C 340, 10.11.1997, p. 109.⁽²⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.⁽⁶⁾ JO L 332, 18.12.2007, p. 27.⁽⁷⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

Joi, 25 septembrie 2008

- având în vedere Rezoluția sa din 14 iulie 1995 privind Cartea verde cu soluții strategice în vederea consolidării industriei europene de programe în contextul politicii audiovizuale a Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind pluralismul mediatic în statele membre ale Uniunii Europene (SEC(2007)0032),
 - având în vedere rezoluția sa din 22 aprilie 2004 privind riscurile încălcării, în spațiul UE, în special în Italia, a libertății de exprimare și de informare [articolul 11 alineatul (2) din Carta Drepturilor Fundamentale] ⁽²⁾,
 - având în vedere studiul „Situția mediei pentru comunitate din Uniunea Europeană” solicitat de Parlamentul European,
 - având în vedere recomandarea Media pentru comunitate/Rec(2007)2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind pluralismul și diversitatea conținutului mediatic,
 - având în vedere Declarația (Decl-31.01.2007 E) a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind protejarea rolului mijloacelor de informare într-un spațiu democratic în contextul concentrării mediatice,
 - având în vedere Declarația comună privind diversitatea în sistemul de radiodifuziune, elaborată de către raportorul special al ONU pentru libertatea de opinie și exprimare, reprezentantul OSCE pentru libertatea mass-mediei, raportorul special al OSA pentru libertatea de exprimare și raportorul special al ACHPR (Comisia africană pentru drepturile omului și drepturile popoarelor) pentru libertatea de exprimare și accesul la informație, adoptată la 12 decembrie 2007,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0263/2008),
- A. întrucât media pentru comunitate sunt organizații fără scop lucrativ, răspunzătoare în fața comunității pe care caută să o deservească,
- B. întrucât „fără scop lucrativ” presupune că aceste mijloace de comunicare în masă au ca scop principal participarea la activități de interes public și/sau privat fără a beneficia de un profit comercial sau financiar,
- C. întrucât „răspunzătoare în fața comunității” presupune că aceste mijloace de comunicare în comunitate trebuie să informeze comunitatea cu privire la acțiunile și deciziile proprii, să le justifice și să fie sancționate în cazul unei eventuale conduite necorespunzătoare,
- D. întrucât există diferențe majore între statele membre în ceea ce privește diseminarea și impactul acestor mijloace în societate, acestea fiind cele mai mari în acele state membre care sunt conștiente de valoarea adăugată a acestora și le recunosc în mod clar statutul juridic,
- E. întrucât mijloacele de comunicare în comunitate sunt deschise la participarea membrilor comunităților în crearea conținutului, stimulând astfel participarea voluntară și activă la producția de media, mai degrabă decât consumul pasiv de media,
- F. întrucât, adesea, aceste mijloace pentru comunitate nu reprezintă majoritatea membrilor societății ci deservește diferite grupuri restrânse care nu sunt vizate de alte media și care, de multe ori, au un caracter local sau regional,
- G. întrucât media pentru comunitate îndeplinesc un rol important, dar prea puțin cunoscut în peisajul media, în special ca sursă de conținut local și încurajează inovația, creativitatea și diversitatea conținutului,

⁽¹⁾ JO C 249, 25.9.1995, p. 219.

⁽²⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.

Joi, 25 septembrie 2008

- H. întrucât media pentru comunitate sunt obligate să prezinte un mandat bine definit, care, de exemplu, să asigure un câștig social reflectat, de asemenea, în conținutul acestora,
- I. întrucât unul dintre principalele puncte slabe ale media pentru comunitate din Uniunea Europeană este lipsa recunoașterii juridice a acestora de către numeroase sisteme juridice naționale și întrucât, de asemenea, până în prezent, niciunul dintre textele juridice relevante ale Comunității Europene nu abordează încă problema media pentru comunitate,
- J. întrucât introducerea unui cod de practică, suplimentar recunoașterii juridice, ar clarifica statutul, procedurile și rolul sectorului, contribuind la certitudinea acestuia și asigurând, în același timp, independența și prevenind conduita necorespunzătoare,
- K. întrucât internetul a condus acest domeniu spre o eră nouă, cu posibilități și provocări noi și întrucât costurile de trecere de la transmisia analogică la cea digitală au afectat puternic media pentru comunitate,
- L. întrucât 2008 a fost desemnat Anul european al dialogului intercultural, ceea ce înseamnă că media din UE au un rol deosebit de important în asigurarea unei modalități perfect adecvate de exprimare și informare pentru entitățile culturale mai mici în cadrul societății în ansamblul ei și pentru continuarea dialogului intercultural pe parcursul anului 2008 și ulterior,
- M. întrucât media pentru comunitate reprezintă modalități importante de implicare a cetățenilor și de încurajare a acestora să participe activ la societatea civilă; întrucât media pentru comunitate îmbogățesc dezbateră socială, reprezentând modalități de pluralism de idei intern și întrucât concentrarea proprietății reprezintă un pericol la adresa reflectării aprofundate de către media a acelor aspecte locale care prezintă interes pentru toate grupurile ce constituie comunitatea,
1. subliniază faptul că media pentru comunitate reprezintă un mijloc eficient pentru consolidarea diversității culturale și lingvistice, a incluziunii sociale și a identității locale, ceea ce explică diversitatea acestui sector;
 2. subliniază faptul că media pentru comunitate sprijină consolidarea identităților anumitor grupuri de interese, permițând, în același timp, membrilor grupurilor respective să cunoască alte grupuri sociale și, în consecință, să îndeplinească un rol important în susținerea toleranței și a pluralismului social și să contribuie la dialogul intercultural;
 3. subliniază, de asemenea, faptul că media pentru comunitate promovează dialogul intercultural prin educarea publicului larg, combaterea stereotipurilor negative și corectarea imaginii proiectate de către mass-media în ceea ce privește comunitățile în societate amenințate cu excluderea, cum ar fi refugiații, migranții, minoritatea romă, precum și alte minorități etnice și religioase; subliniază faptul că media pentru comunitate reprezintă unul dintre mijloacele existente pentru integrarea imigranților și, de asemenea, permit membrilor dezavantajați ai societății să devină participanți activi prin implicarea în debateri importante pentru aceștia;
 4. subliniază faptul că media pentru comunitate pot avea un rol semnificativ în programele de formare profesională care implică organizații din exterior, inclusiv universitățile, și acei membri ai comunității puțin calificați, având rolul unui mediu propice experienței de muncă; subliniază faptul că formarea persoanelor în sfera digitală, web și editorială prin participarea la activitățile media pentru comunitate le oferă acestora competențe utile și transferabile;
 5. subliniază faptul că media pentru comunitate funcționează drept catalizatori pentru creativitatea locală, oferind artiștilor și antreprenorilor creativi o platformă publică pentru testarea noilor idei și concepte;
 6. consideră că media pentru comunitate contribuie la obiectivul de îmbunătățire a competenței mediatice a cetățenilor prin implicarea directă a acestora în crearea și distribuția conținutului și încurajează centrele comunitare situate în școli să acționeze în vederea dezvoltării atitudinii civice în rândul tinerilor, a creșterii competenței mediatice, precum și a dobândirii unor competențe ce pot fi întrebuițate ulterior, în participarea la media pentru comunitate;

Joi, 25 septembrie 2008

7. subliniază faptul că media pentru comunitate sprijină consolidarea pluralismului mediatic, deoarece oferă perspective suplimentare cu privire la probleme de interes pentru o anumită comunitate;
8. subliniază faptul că, în lumina retragerii de pe piață sau a inexistenței media publice și comerciale în unele zone, inclusiv zonele îndepărtate, și a tendinței media comerciale de a reduce conținutul local, media pentru comunitate pot asigura singura sursă de știri și informații locale și pot reprezenta singura voce a comunităților locale;
9. salută faptul că media pentru comunitate îi pot face pe cetățeni mai conștienți de serviciile publice actuale și pot ajuta la susținerea participării societății civile la discursul public;
10. consideră că media pentru comunitate își pot aduce o contribuție eficientă la procesul apropierei Uniunii de cetățeni, adresându-se unei audiențe selectate în mod special; recomandă, de asemenea, statelor membre să colaboreze mai activ cu media pentru comunitate pentru a intra într-un dialog mai strâns cu cetățenii;
11. subliniază faptul că asigurarea unor media pentru comunitate de calitate superioară este esențială pentru îndeplinirea potențialului sectorului, precum și faptul că, în lipsa unor resurse financiare adecvate, această calitate nu poate fi obținută; observă faptul că resursele financiare ale media pentru comunitate variază mult, însă sunt, în general, destul de precare și recunoaște faptul că o finanțare suplimentară și o adaptare digitală ar permite sectorului media pentru comunitate să își extindă profilul inovator și să furnizeze servicii noi și vitale care aduc valoare adăugată serviciilor analogice existente;
12. observă faptul că sectorul este lipsit de sprijinul necesar pentru a putea face eforturi substanțiale în vederea îmbunătățirii reprezentării pe lângă, și a contactului cu, Uniunea Europeană și factorii de decizie naționali;
13. subliniază necesitatea ca media pentru comunitate să fie independente politic;
14. solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare conținutul rezoluției, definind media pentru comunitate drept media:
 - a) fără scop lucrativ și independente, atât în raport cu puterea la nivel național, cât și cu cea la nivel local, participând în principal la activități în interesul publicului și al societății civile și urmărind obiective clar definite, ce au întotdeauna o valoare socială și contribuie la dialogul intercultural;
 - b) răspunzătoare în fața comunității pe care caută să o deservească, ceea ce înseamnă că trebuie să informeze comunitatea cu privire la acțiunile și deciziile proprii, să le justifice și să fie sancționate în cazul unei eventuale conduite necorespunzătoare, astfel încât serviciul să rămână sub controlul intereselor comunității și să se prevină crearea unor rețele „de sus în jos”;
 - c) deschise la participarea membrilor comunității în crearea conținutului, aceștia putând participa la toate aspectele ce țin de operare și gestionare, deși persoanele responsabile pentru conținutul editorial trebuie să aibă un statut profesional;
15. recomandă statelor membre să recunoască juridic media pentru comunitate drept un grup aparte în rândul media comerciale și publice, fără a aduce prejudicii media tradiționale, acolo unde această recunoaștere încă lipsește;
16. solicită Comisiei să ia în considerare media pentru comunitate drept o soluție alternativă, ascendentă pentru creșterea pluralismului mediatic în momentul desemnării indicatorilor de pluralism mediatic;
17. solicită statelor membre să sprijine mai activ media pentru comunitate în vederea asigurării pluralismului mediatic, cu condiția ca acest sprijin să nu aducă prejudicii media publice;
18. subliniază rolul pe care îl pot avea autoritățile locale, regionale și naționale în sprijinirea și promovarea media pentru comunitate, prin asigurarea unei infrastructuri adecvate, împreună cu sprijinul acordat în cadrul programelor ce încurajează schimbul de cele mai bune practici, cum ar fi programul comunitar „Regiuni pentru schimbare economică” (fostul program Interreg);

Joi, 25 septembrie 2008

19. solicită statelor membre să asigure spectrul de televiziune și radiofrecvențe, atât analogic, cât și digital, ținând cont de faptul că serviciile puse la dispoziție de media pentru comunitate nu trebuie evaluate în funcție de oportunitatea costurilor sau justificarea costurilor dedicate alocării spectrului, ci mai degrabă în funcție de valoarea socială pe care o reprezintă;
20. recunoaște că, pe de o parte, doar o mică parte a sectorului deține cunoștințele și experiența necesare pentru a solicita și a beneficia de sprijinul UE, în timp ce, pe de altă parte, responsabilii cu autorizarea finanțării nu sunt conștienți de potențialul media pentru comunitate;
21. recunoaște faptul că sectorul se poate folosi mai mult de programele comunitare de finanțare, în măsura în care acestea contribuie la îndeplinirea obiectivelor media pentru comunitate, prin punerea în aplicare a unui număr de programe specifice, precum Fondul European de Dezvoltare Regională și Fondul Social European, precum și de oportunități de educare și formare profesională a jurnaliștilor prin intermediul Programului de învățare de-a lungul vieții și a altor programe; subliniază, cu toate acestea, faptul că finanțarea trebuie să vină în principal din surse naționale, locale și alte surse;
22. solicită media pentru comunitate să stabilească o platformă internet europeană, prin intermediul căreia pot fi transmise informații utile și relevante pentru sector și să faciliteze înființarea rețelelor și a schimbului celor mai bune practici;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Dezbateri anuale privind progresele realizate în spațiul de libertate, securitate și justiție

P6_TA(2008)0458

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la dezbaterile anuale cu privire la progresele realizate în 2007 în spațiul de libertate, securitate și justiție (SLSJ) (articolele 2 și 39 din Tratatul UE)

(2010/C 8 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 6 și 39 din Tratatul UE, precum și articolele 13, 17-22, 61-69, 255 și 286 din Tratatul CE, care constituie temeiurile juridice principale pentru dezvoltarea UE și a Comunității ca spațiu de libertate, securitate și justiție,
 - având în vedere întrebările cu solicitare de răspuns oral B6-0006/2008 și B6-0007/2008,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât statele membre au principala responsabilitate privind garantarea libertății, securității și justiției pentru cetățenii lor; întrucât după intrarea în vigoare a Tratatului de la Maastricht și chiar mai mult după intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, UE trebuie să contribuie la atingerea acestor obiective, luând în considerare așteptările cetățenilor Uniunii referitoare la protecția drepturilor fundamentale și aplicarea în cadrul Uniunii a principiilor statului de drept și a cooperării loiale și efective între statele membre;
- B. întrucât ratificarea Tratatului de la Lisabona este o condiție esențială și urgentă pentru a garanta că UE este un spațiu de libertate, securitate și justiție (SLSJ), deoarece conține ameliorări fundamentale ale legitimității și eficacității acțiunilor UE;

Joi, 25 septembrie 2008

- C. întrucât atât intervențiile din timpul reuniunii pregătitoare din 26 noiembrie 2007 cu participarea parlamentelor naționale, cât și cele din timpul ultimei dezbateri în plen din 31 ianuarie 2008, au evidențiat importanța unei pregătiri adecvate a tranziției către noul cadru legislativ care va decurge din ratificarea Tratatului de la Lisabona semnat la 13 decembrie 2007, care va modifica Tratatul UE și va institui un Tratat privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- D. întrucât, cu toate acestea, realizarea unui veritabil SLSJ este departe de a fi finalizată și are de depășit dificultăți și obstacole majore, fapt confirmat și în Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2008 intitulată „Raport privind punerea în aplicare a Programului de la Haga pe anul 2007” (COM(2008)0373);
- E. întrucât, așa cum subliniază respectivul raport și fără a aduce atingere adoptării unei serii de măsuri importante, programul stabilit de Consiliul European de la Haga în 2004 are întârzieri grave și, se remarcă, în special, următoarele:
- există în continuare o mare lipsă de încredere reciprocă și mai ales de solidaritate între statele membre, îndeosebi cu privire la politicile privind imigrarea legală și ilegală și cu privire la cooperarea polițienească și judiciară în materie penală;
 - aceste probleme afectează și faza de transpunere a puținelor măsuri adoptate, deoarece „este evident gradul insuficient de succes în următoarele domenii: politica privind vizele, schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii și cele judiciare, prevenirea și combaterea criminalității organizate, gestionarea crizelor în cadrul Uniunii Europene, cooperarea polițienească și vamală și cooperarea judiciară în materie penală”;
- F. constatând că statele membre înseși menționează aceste probleme în contextul activității lor de pregătire a viitorului program al SLSJ pentru perioada 2010-2014; recunoscând faptul că *acquis-ul* actual în domeniul afacerilor interne, care a fost dezvoltat treptat, este nestructurat și astfel este greu de explicat cetățenilor Uniunii; întrucât, uneori, chiar și specialiști întâmpină greutăți în a-l înțelege și unele dintre aceste instrumente se suprapun, iar baza legală pentru anumite acțiuni poate fi găsită în acte diferite; întrucât, în cele din urmă, procesul de monitorizare a aplicării corecte a directivelor CE în cele 27 state membre devine din ce în ce mai dificil și necesită din ce în ce mai mult timp;
- G. întrucât își exprimă convingerea, la fel ca și Consiliul, că Uniunea Europeană nu are altă soluție decât să insiste asupra aplicării SLSJ, care se referă la esența reglementărilor constituționale naționale și că statele membre au un interes deosebit de a continua dialogul între acestea, precum și dialogul cu instituțiile europene;
- H. întrucât, în această perioadă de tranziție până la finalizarea ratificării Tratatului de la Lisabona, este necesară adoptarea anumitor măsuri generale, înainte de sfârșitul anului 2009, care, deși sunt inspirate din Tratatul de la Lisabona, ar putea fi adoptate în temeiul tratatelor existente, respectându-se pe deplin articolul 18 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și care ar putea reduce efectele negative ale problemelor menționate anterior; întrucât aceste măsuri se referă, în special, la:
- analiza procedurilor, structurilor și deciziilor instituțiilor, a principiilor și obiectivelor stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Strasbourg la 12 decembrie 2007 ⁽¹⁾,
 - promovarea transparenței privind luarea deciziilor la nivelul Uniunii Europene și la nivel național, în special în legătură cu SLSJ, în conformitate cu recenta hotărâre a Curții de Justiție a Comunităților Europene (CJCE) privind transparența legislativă (cauza Turco ⁽²⁾),
 - implicarea efectivă a parlamentelor naționale în crearea și punerea în aplicare a SLSJ, inclusiv în privința evaluării acestor politici în alte state membre și de către agențiile Uniunii Europene,

⁽¹⁾ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.

⁽²⁾ Hotărârea din 1 iulie 2008 în cauzele conexe C-39/05 P și C-52/05 P Regatul Suediei și Maurizio Turco/Consiliul Uniunii Europene.

Joi, 25 septembrie 2008

- garantarea respectării prevalenței legislației comunitare asupra legislației UE (articolul 47 din Tratatul UE) la încheierea acordurilor internaționale, în special în cazul sancțiunilor care afectează cetățeni ai unor țări terțe sau în cazul în care cetățeni Uniunii ar putea fi discriminați (ridicarea vizelor); Parlamentul ar trebui să participe în mod automat la încheierea de către UE a acordurilor internaționale privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală,
 - consolidarea cooperării loiale și a solidarității dintre statele membre în aplicarea politicilor și măsurilor luate de Uniune prin întărirea și democratizarea mecanismelor de evaluare reciprocă existente deja în cadrul cooperării Schengen și al combaterii terorismului,
 - inițierea cooperării consolidate în cadrul primului pilon unde unanimitatea necesară este imposibil de obținut (a se vedea dezbaterile privind propunerea Comisiei din 17 iulie 2006 de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială (COM(2006)0399)),
 - depășirea stadiului embrionar și nesigur al inițiativelor realizate de agențiile Uniunii Europene și al cooperării cu administrațiile naționale,
 - elaborarea unei veritabile politici de comunicare care să permită cetățenilor Uniunii să fie mai bine informați în legătură cu inițiativele luate la nivelul Uniunii și la nivel național și să devină mai familiarizați cu autoritățile Uniunii și cu autoritățile naționale relevante pe care le pot contacta, fără a aduce atingere acțiunilor în instanță referitoare la aspecte susceptibile de a afecta drepturile fundamentale ale cetățenilor;
- I. întrucât, în această perioadă de tranziție, este și mai stringentă necesitatea de a se lua în considerare, în interesul cetățenilor Uniunii, îmbunătățirile pe care le va aduce Tratatul de la Lisabona în următoarele domenii:
- protecția drepturilor fundamentale, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - controlul judiciar exercitat de CJCE, inclusiv privind legislația din domeniul controlului polițienesc și judiciar,
 - controlul democratic ca urmare a extinderii codeciziei Parlamentului European și ca urmare a implicării parlamentelor naționale în procesul legislativ al Uniunii și în evaluarea impactului acesteia, inclusiv în privința politicilor referitoare la SLSJ;
- J. întrucât, în temeiul tratatelor existente, căile de atac aflate la dispoziția cetățenilor Uniunii în privința măsurilor SLSJ sunt încă limitate, în comparație cu posibilitățile existente în alte domenii de activitate ale UE, întrucât competențele CJCE sunt limitate, în special în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală și întrucât, în plus, unele state membre limitează în continuare dialogul dintre instanțele UE și instanțele naționale în acest domeniu; întrucât Consiliul ar trebui să amâne adoptarea oricăror măsuri care ar putea afecta drepturile fundamentale până la ratificarea Tratatului de la Lisabona,
1. Invită Consiliul European, Consiliul și Comisia:
- a) să inițieze procesul de identificare a priorităților pentru viitorul program multianual SLSJ pentru perioada 2010-2014, pe baza unei abordări coerente și curajoase, care să depășească mentalitatea ministerială și să se inspire din obiectivele și principiile stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 - b) să se alăture Parlamentului în dialogul acestuia cu parlamentele naționale privind prioritățile pentru perioada 2010-2014, având în vedere dificultățile în calea punerii în aplicare a programelor de la Tampere și Haga și activitatea desfășurată în cadrul indicațiilor strategice inițiale ale Consiliului și Consiliului European referitoare la imigrație, azil și integrare, în vederea finalizării acestei faze inițiale de dialog la dezbaterile anuale pentru 2008 a Parlamentului referitoare la progresele înregistrate în anul 2008 în spațiul de libertate, securitate și justiție și în vederea elaborării unei comunicări a Comisiei pe această temă, căzându-se de acord că va fi responsabilitatea Parlamentului ales pentru următoarea legislație și a Consiliului European să adopte programul final la momentul potrivit;

Joi, 25 septembrie 2008

- c) să convină cu Parlamentul asupra unei liste de texte sau propuneri care ar putea fi adoptate sau ar trebui adoptate cu titlu prioritar înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și, în orice caz înainte de încheierea prezentei legislaturi,
 - d) să realizeze progrese în cadrul negocierilor asupra propunerilor în materie de cooperare polițienească și judiciară (care cad sub incidența procedurii de codecizie), încercând să ajungă deja la un acord politic cu Parlamentul și, odată acordul obținut, să garanteze că:
 - fie adoptarea formală a propunerilor respective este amânată până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona,
 - fie Consiliul adoptă decizia sau deciziile-cadru în cauză în condițiile Tratatului UE, acceptând totodată să le readopte în condițiile Tratatului UE astfel cum se modifică prin Tratatul de la Lisabona, fapt ce ar permite CJCE să exercite un control judiciar deplin; în măsura în care un acord politic a fost deja atins, Parlamentul ar putea accepta să nu redeschidă negocierile asupra conținutului acestuia, astfel cum se procedează în cazul procedurilor de adoptare a codificărilor oficiale ⁽¹⁾;
2. propune ca priorități pentru domeniile care țin sau vor ține de procedura de codecizie/aviz conform în această perioadă de tranziție:

În materie de drepturi fundamentale și cetățenie

- definirea unor criterii mai transparente la nivelul Uniunii, în special în cazurile în care măsurile UE ar putea submina garanțiile protejate în temeiul constituțiilor statelor membre (articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO)) și revizuirea măsurilor UE condamnate de ECJ (a se vedea cauzele T-228/02 Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliu, T-47/03 Sison/Consiliu, T-253/04 KONGRA-GEL și alții/Consiliu, T-229/02 PKK/Consiliu privind listele negre),
- considerarea sistematică a impactului legislației europene și al măsurilor naționale de punere în aplicare asupra drepturilor fundamentale, în special cu privire la combaterea terorismului, având în vedere răspunsurile trimise recent Comisiei în acest domeniu de către statele membre,
- inițierea dialogului pregătitor pentru mandatul de negociere privind aderarea UE la CEDO (articolul 6 alineatul (2) din Tratatul UE),
- revizuirea programului de activități al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, luând în considerare prioritățile indicate de instituții și în special de Parlament, în domeniul cooperării polițienești și judiciare și al respectării principiilor UE (articolul 7 din Tratatul UE) (a se vedea declarația interinstituțională adoptată la momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ⁽²⁾),
- înaintarea unei propuneri legislative pentru limitarea discriminării directe și indirecte care afectează circulația cetățenilor Uniunii, accesul la justiție în altă țară decât țara de origine și protecția consulară și diplomatică în țări terțe (articolul 20 din TFUE),
- înaintarea unei propuneri în materie de transparență și confidențialitate a informațiilor și documentelor prelucrate de instituțiile UE,
- înaintarea unei propuneri privind protecția datelor (care să ofere o consolidare a măsurilor care variază în momentul actual în funcție de pilonul vizat), ca răspuns la îngrijorarea legată de deteriorarea rapidă a standardelor de protecție a datelor în Uniune, în special cu referire la standardele inadecvate de protecție pentru transferurile transatlantice de date și care să îndemne Consiliul să adapteze decizia-cadru privind protecția datelor din cadrul celui de-al treilea pilon în conformitate cu recomandările Parlamentului,

⁽¹⁾ Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative, punctul 4, JO C 102, 4.4.1996, p.2.

⁽²⁾ JO L 53, 22.2.2007, p. 1.

Joi, 25 septembrie 2008

- consolidarea structurilor interne ale instituțiilor responsabile cu protecția drepturilor fundamentale în Uniune, în special în cadrul Consiliului (transformarea Grupului de lucru ad-hoc pentru drepturi fundamentale și cetățenie într-un grup de lucru permanent, astfel cum a propus Președinția slovenă),
- consolidarea, prin cooperare administrativă (articolul 66 din Tratatul CE), a dialogului dintre statele membre, a cunoașterii reciproce a sistemelor juridice, a activării procedurii dialogului pentru implicarea parlamentelor naționale și a Parlamentului, în special în cazurile în care apar dificultăți în procesul de punere în aplicare a strategiilor UE și a măsurilor care privesc SLSJ,

În materie de spațiu judiciar european

- revizuirea propunerii legislative privind drepturile persoanelor în procedura penală (articolul 69 A din TFUE),
- o propunere privind drepturile victimelor criminalității și ale terorismului (articolul 69 A din TFUE),
- consolidarea recunoașterii reciproce între statele membre atât a măsurilor luate *in absentia*, cât și a probelor (articolul 69 A din TFUE),
- interconectarea registrelor de caziere judiciare,
- revizuirea statutului agențiilor Europol, Eurojust și al Rețelei Judiciare Europene în lumina noului temei juridic;

În materie de protecție a frontierelor

- adoptarea de măsuri adecvate pentru asigurarea funcționării depline a Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) și a intrării în vigoare a deciziilor legate de Tratatul de la Prüm ⁽¹⁾,
- consolidarea Frontex și evaluarea impactului noilor propuneri ale Comisiei în materie de control al frontierelor,
- ameliorarea informațiilor Frontex privind acordurile semnate de Frontex cu țări terțe și privind rapoartele de evaluare referitoare la operațiuni comune și garantarea unor controale la frontieră care respectă drepturile omului; modificarea mandatului Frontex în vederea includerii operațiunilor de salvare pe mare,
- stabilirea unei cooperări structurate între Frontex și Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) pentru simplificarea operațiunilor realizate, luând în considerare protecția drepturilor omului;

În materie de migrație și azil

- o acțiune rapidă și ambițioasă din partea Comisiei și Consiliului pentru impulsionează strategiei Uniunii axate pe viitor privind:
 - migrația legală: viitorul pachet privind migrația legală (propuneri cu privire la procedura cererii unice pentru „Cartea albastră”, lucrătorii sezonieri, lucrătorii transferați în cadrul societății, stagiarii remunerați, precum și alte propuneri),
 - imigrația legală: propuneri incluzând sancțiuni și un sistem al UE de reinstalare;

⁽¹⁾ Tratatul din 27 mai 2005 între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale.

Joi, 25 septembrie 2008

- azilul: punerea în aplicare a fazei II, incluzând revizuirea Directivei 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat⁽¹⁾ și a Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate⁽²⁾ și stabilirea unui Birou european de sprijin în materie de azil,
 - dezvoltarea unei politici comunitare privind migrația și azilul bazată pe deschiderea unor canale de migrație legală și pe definirea de norme comune pentru protecția drepturilor fundamentale ale migranților și ale solicitanților de azil în Uniune,
 - includerea în deciziile CE și în deciziile cadru a tuturor prevederilor stabilite prin Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 18 decembrie 1990;
3. salută propunerea de finalizare a pachetului de măsuri pentru combaterea discriminării și îndeamnă Consiliul să acționeze în spiritul Tratatului de la Lisabona și să includă recomandările Parlamentului;
4. consideră că este necesar ca, din acest moment, parlamentele naționale și societatea civilă să fie implicate într-o manieră structurată în formularea acestor măsuri legislative, precum și în evaluarea acestor politici în statele membre; în acest sens, solicită Comisiei și Consiliului să reexamineze, împreună cu Parlamentul, rețelele, agențiile și instrumentele a căror sarcină ar fi evaluarea impactului politicilor în materie de SLSJ și să promoveze o interacțiune mai strânsă cu societatea civilă europeană;
5. reamintește faptul că Tratatul de la Lisabona va recunoaște rolul Parlamentului în încheierea acordurilor internaționale privind politicile în materie de SLSJ; solicită în acest context:
- să fie informat în timp util cu privire la toate acordurile cu țări terțe care nu sunt încheiate până la 31 decembrie 2008,
 - să fie informat în mod periodic cu privire la negocierile în curs,
 - să se organizeze, de urgență, o dezbatere cu privire la dimensiunea externă a SLSJ, având în vedere că Uniunea creează *de facto* o cooperare polițienească și judiciară cu țări terțe, în special cu SUA, prin intermediul unor acorduri bilaterale referitoare la o serie de subiecte, sustrăgându-se astfel procedurilor formale și democratice de luare a deciziilor și controlului parlamentar;

*

* *

6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și de a invita respectivele parlamente să înainteze comentariile, sugestiile și propunerile lor până la data de 15 noiembrie 2008, cu suficient timp înainte de dezbateră anuală din decembrie 2008 privind progresele înregistrate în anul 2008 în spațiul de libertate, securitate și justiție.

⁽¹⁾ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

⁽²⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 2.

Joi, 25 septembrie 2008

Concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană

P6_TA(2008)0459

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană (2007/2253(INI))

(2010/C 8 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Protocolul la Tratatul de la Amsterdam privind sistemul public de difuziune în statele membre (Protocolul la Tratatul de la Amsterdam) ⁽¹⁾,
- având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Pluralismul mijloacelor de informare în masă în statele membre ale Uniunii Europene” (SEC(2007)0032),
- având în vedere Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2002 privind concentrarea mijloacelor de informare în masă ⁽³⁾,
- având în vedere Convenția Unesco din anul 2005 privind protejarea și promovarea diversității formelor de exprimare culturală (Convenția UNESCO privind diversitatea culturală),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2004 privind riscurile în UE și mai ales în Italia ale încălcării libertății de expresie și informare [articolul 11 alineatul (2) din Carta Drepturilor Fundamentale] ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 2001 referitoare la aplicarea regulilor privind ajutoarele de stat în cazul serviciilor publice de radiodifuziune ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 25 ianuarie 1999 privind difuzarea de programe publice ⁽⁶⁾,
- având în vedere Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 31 ianuarie 2007 Rec(2007)3 adresată statelor membre privind misiunea serviciului public în domeniul mass-media în societatea informațională,
- având în vedere Recomandarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din 27 iunie 2000 Rec 1466(2000) privind educația în domeniul mijloacelor de comunicare,
- având în vedere Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 31 ianuarie 2007 Rec(2007)2 privind pluralismul mass-media și diversitatea conținutului media,
- având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2007 privind interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală interactivă ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ JO C 340, 10.11.1997, p. 109.⁽²⁾ JO L 332, 18.12.2007, p. 27.⁽³⁾ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 205.⁽⁴⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.⁽⁵⁾ JO C 320, 15.11.2001, p. 5.⁽⁶⁾ JO C 30, 5.2.1999, p. 1.⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0497.

Joi, 25 septembrie 2008

- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0303/2008),
- A. întrucât Uniunea Europeană a confirmat angajamentul său de a apăra și promova pluralismul mijloacelor de informare în masă, ca pilon principal al dreptului la informare și al libertății de exprimare înscrise în articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale Uniunii Europene, care rămân principii fundamentale în menținerea democrației, a pluralismului civic și a diversității culturale;
- B. întrucât Parlamentul European și-a exprimat, în mod repetat, opinia conform căreia Comisia ar trebui să instituie un cadru juridic stabil, atât în sectorul media, cât și în societatea informațională, în ansamblul ei, astfel încât să garanteze un nivel echivalent de protecție a pluralismului în statele membre și să permită operatorilor să beneficieze de oportunitățile create de piața unică;
- C. întrucât, așa cum subliniază Comisia în documentul său de lucru sus-menționat, conceptul de pluralism în materie de mass-media nu poate fi limitat la concentrarea proprietății în sector, ci include și aspecte legate de serviciile publice de radiodifuziune, puterea politică, concurența economică, diversitatea culturală, dezvoltarea noilor tehnologii, transparență și condițiile de muncă ale jurnaliștilor din Uniunea Europeană;
- D. întrucât serviciile publice de radiodifuziune trebuie să dispună de resursele și instrumentele necesare, de natură să le asigure independența reală față de presiunile politice și forțele pieței;
- E. întrucât, în prezent, serviciile publice de radiodifuziune sunt constrânse, nejustificat și în detrimentul calității programelor lor, să concureze, în ceea ce privește cotele de audiență, cu canalele comerciale ale căror obiectiv final nu este calitatea, ci satisfacerea cererii majoritare a publicului;
- F. întrucât Convenția UNESCO privind diversitatea culturală acordă o importanță considerabilă, printre altele, creării unor condiții care să permită manifestarea diversității în sectorul media;
- G. întrucât Convenția UNESCO privind diversitatea culturală recunoaște dreptul părților de a adopta măsuri menite să consolideze diversitatea în sectorul media, inclusiv prin intermediul serviciilor publice de difuziune;
- H. întrucât rolul important pe care îl au mijloacele de informare audiovizuale publice în asigurarea pluralismului este recunoscut în cadrul Convenției UNESCO privind diversitatea culturală și în sus-menționatul Protocol la Tratatul de la Amsterdam, în care se menționează că sistemul de mijloace publice de informare din statele membre este direct conectat la nevoile democratice, sociale și culturale ale fiecărei societăți, precum și la nevoia de a garanta pluralismul în sectorul media, iar statele membre sunt răspunzătoare pentru stabilirea misiunii televiziunii publice și pentru finanțarea acesteia;
- I. întrucât Comunicarea Comisiei din 2001 recunoaște în totalitate rolul central pe care îl au organismele publice de radiodifuziune în promovarea pluralismului și a diversității culturale și lingvistice și subliniază că, în cadrul verificării ajutoarelor de stat în cauză, Comisia va aplica criterii precum importanța promovării diversității culturale și satisfacerea nevoilor democratice, sociale și culturale ale fiecărei societăți;

Joi, 25 septembrie 2008

- J. întrucât Rezoluția Consiliului din 25 ianuarie 1999 reiterează rolul esențial al serviciilor publice de difuziune în promovarea pluralismului și solicită ca statele membre să le ofere atribuții largite, care să reflecte rolul pe care acestea îl au în răspândirea în societate a avantajelor oferite de noile servicii audiovizuale și de informare, precum și de noile tehnologii;
- K. întrucât Protocolul la Tratatul de la Amsterdam a fost adoptat pentru a asigura statelor membre competențele necesare organizării sistemelor publice naționale de difuziune într-o manieră adaptată realităților democratice și nevoilor culturale ale societăților acestora, astfel încât să poată permite garantarea pluralismului în sectorul media;
- L. întrucât recomandarea mai sus menționată Rec(2007)3 subliniază rolul specific al sistemului public de difuziune ca sursă de informații și comentarii imparțiale și independente, de conținuturi inovatoare și variate care respectă înalte standarde etice și de calitate, ca forum de dezbateri publice, precum și ca mijloc de promovare a unei mai largi participări democratice a oamenilor, cerând astfel ca statele membre să poată în continuare adapta atribuțiile sistemului public de difuziune astfel încât să-și îndeplinească scopul în noul peisaj mediatic;
- M. întrucât pluralismul sectorului media poate fi garantat numai printr-un echilibru politic adecvat la nivelul conținutului oferit de serviciul public de televiziune;
- N. întrucât experiența demonstrează că concentrarea fără restricții a proprietății pune în pericol pluralismul și diversitatea culturală și întrucât un sistem bazat exclusiv pe concurența pieței libere nu poate garanta pluralismul sectorului media;
- O. întrucât modelul european bazat pe doi piloni privind televiziunea publică și cea privată, precum și mijloacele de informare audiovizuale, s-a dovedit a fi important pentru consolidarea pluralismului sectorului media și ar trebui dezvoltat în continuare;
- P. întrucât concentrarea proprietății generează o dependență din ce în ce mai mare a profesioniștilor din sectorul media față de marii proprietari de trusturi de presă;
- Q. întrucât noile tehnologii și, în special, trecerea la tehnologia digitală pentru producția și difuzarea conținuturilor audiovizuale, precum și intrarea pe piață a noi servicii de comunicare și informare au influențat în mod semnificativ numărul de produse existente și de mijloace de difuzare; întrucât, cu toate acestea, o creștere cantitativă a mijloacelor și a serviciilor de informare nu garantează în mod automat diversitatea conținuturilor; întrucât este necesar, prin urmare, să se folosească mijloace noi și actualizate de asigurare a pluralismului sectorului media și a diversității culturale și să se furnizeze publicului informații prompte și obiective;
- R. întrucât cadrul actual de reglementare în domeniul telecomunicațiilor, care reflectă relaționarea directă și interdependența dintre infrastructură și reglementarea conținuturilor, oferă statelor membre instrumentele tehnice adecvate pentru protejarea pluralismului sectorului media și al conținuturilor, precum normele privind accesul și cele obligatorii („must carry rules”);
- S. întrucât, cu toate acestea, respectarea pluralismului informațiilor și a diversității conținuturilor nu este asigurată automat de progresul tehnologic, ci trebuie instituită printr-o politică activă, coerentă și vigilentă din partea autorităților publice europene și naționale;
- T. întrucât internetul a lărgit accesul la diferite surse de informare, puncte de vedere și opinii, dar nu a luat încă locul mijloacelor de informare tradiționale în calitate de formator esențial al opiniei publice;
- U. întrucât în urma evoluției tehnologice editorii de ziare distribuie din ce în ce mai mult conținut prin intermediul internetului și, prin urmare, depind în mare măsură de veniturile din publicitate (on-line),

Joi, 25 septembrie 2008

- V. întrucât mijloacele de informare în masă rămân un instrument de influență politică și întrucât există un risc considerabil în ceea ce privește capacitatea acestora de a-și îndeplini funcția de gardian al democrației, dat fiind faptul că întreprinderile private de media sunt motivate în mod predominant de profitul financiar; întrucât acest lucru poate duce la pierderea diversității, a calității conținutului și a multitudinii de opinii, garantarea pluralismului mediatic netrebuind, așadar, să fie lăsată numai sub influența mecanismelor pieței;
- W. întrucât marile întreprinderi media și-au construit poziții importante și adesea dominante în unele state membre și întrucât existența trusturilor de presă aflate în proprietatea unor întreprinderi care pot încheia contracte de achiziții publice reprezintă o amenințare la adresa independenței media;
- X. întrucât contribuția întreprinderilor de media multinaționale din unele state membre este esențială pentru revitalizarea peisajului audiovizual, însă întrucât sunt necesare anumite îmbunătățiri în privința condițiilor de muncă și a salarizării;
- Y. întrucât condițiile de muncă și calitatea muncii profesioniștilor din sectorul media trebuie îmbunătățite și întrucât, în lipsa unor garanții sociale, un număr tot mai mare de jurnaliști sunt angajați în condiții precare;
- Z. întrucât legislația comunitară cu privire la concurență este într-o anumită măsură limitată în capacitatea sa de abordare a aspectelor care privesc concentrarea mijloacelor de comunicare în masă, deoarece activitățile focalizate pe concentrarea verticală și orizontală a structurii de proprietate a mijloacelor de informare în masă din noile state membre nu au atins limitele financiare de la care s-ar aplica dreptul comunitar al concurenței;
- AA. întrucât introducerea unor norme exagerat de restrictive privind proprietatea media riscă să reducă competitivitatea întreprinderilor europene pe piața mondială și să crească influența grupurilor media din afara Europei;
- AB. întrucât consumatorii de informație ar trebui să aibă acces la o gamă largă de conținuturi;
- AC. întrucât creatorii de informație se străduiesc să producă conținuturi de cea mai înaltă calitate posibilă, dar condițiile de realizare nu sunt la fel de satisfăcătoare în toate statele membre;
- AD. întrucât proliferarea noilor mijloace (internet în bandă largă, canale satelit, televiziunea terestră digitală etc.) și a diverselor forme de proprietate a mijloacelor de informare nu sunt în sine suficiente pentru a garanta pluralismul în ce privește conținutul media;
- AE. întrucât normele cu privire la calitatea conținuturilor și protecția minorilor trebuie să se aplice atât la nivelul mijloacelor de informare în masă publice, cât și cele private;
- AF. întrucât întreprinderile media constituie entități de neînlocuit din perspectiva pluralismului și a apărării democrației, trebuind astfel să fie mai activ implicate în practicile legate de etica afacerilor și responsabilitatea socială;
- AG. întrucât în mijloacele de informare comerciale conținuturile generate de utilizatori privați, în special conținuturile audiovizuale, se utilizează din ce în ce mai mult contra unei sume modeste sau chiar gratuit, ceea ce ridică probleme de etică, de protecție a vieții private și reprezintă o practică ce supune ziariștii și pe ceilalți profesioniști din mijloacele de informare în masă unei presiuni concurențiale nejustificate;
- AH. întrucât blogurile reprezintă o contribuție nouă și importantă pentru libertatea de exprimare și sunt folosite din ce în ce mai mult de profesioniștii din media, precum și de persoane private;

Joi, 25 septembrie 2008

- AI. întrucât operatorilor publici de difuziune trebuie să li se ofere o finanțare stabilă precum și mijloace de a promova interesul public și valorile sociale, aceștia trebuind să acționeze într-un mod onest și echilibrat;
- AJ. întrucât statele membre dispun de o marjă largă în interpretarea misiunii și finanțării mijloacelor publice de informare în masă;
- AK. întrucât mijloacele publice de informare în masă au o prezență notabilă pe piață doar în domeniile audiovizualului și ale serviciilor neliniare;
- AL. întrucât faptul că fundamentul durabil al modelului european audiovizual trebuie să reprezinte un echilibru între un serviciu public puternic, independent și pluralist și un sector comercial dinamic; întrucât continuitatea acestui model este esențială pentru vitalitatea și calitatea creației, pentru pluralismul media și respectarea și promovarea diversității culturale;
- AM. întrucât uneori serviciile publice media din statele membre ale UE suferă atât din cauza finanțării insuficiente, cât și a presiunii politice;
- AN. întrucât misiunea atribuită serviciilor publice de difuziune în fiecare stat membru necesită finanțări pe termen lung și garantarea independenței, ceea ce nu se realizează în toate statele membre ale UE;
- AO. întrucât în anumite state membre mijloacele publice de informare pot juca un rol preeminent atât în privința calității, cât și a audienței,
- AP. întrucât accesul public universal la un conținut de înaltă calitate și diversificat este și mai important în contextul schimbărilor tehnologice și al concentrării crescânde, precum și în condițiile unui mediu globalizat, în care competiția a devenit mai acută; întrucât serviciile publice de difuziune sunt esențiale pentru o formare a opiniei în spiritul democrației, care să permită publicului să se familiarizeze cu diversitatea culturală și să garanteze pluralismul; și întrucât aceste servicii trebuie să fie capabile să folosească noile platforme de difuziune pentru a-și duce la îndeplinire misiunea lor proprie, pentru a se adresa tuturor grupurilor sociale, indiferent de mijloacele de acces utilizate;
- AQ. întrucât serviciile publice de informare în masă au nevoie de finanțare publică suficientă pentru a le permite să concureze cu mijloacele comerciale de informare în masă, oferind un standard ridicat al conținutului cultural și informațional;
- AR. întrucât în cursul ultimului deceniu au apărut noi canale de informare în masă și întrucât cota crescândă din veniturile provenite din publicitate încasate de site-urile internet reprezintă o sursă de preocupare pentru mijloacele tradiționale de comunicare;
- AS. întrucât serviciile publice și cele comerciale de difuziune vor continua să aibă roluri complementare, alături de operatori noi, în peisajul mediatic care dispune de o multitudine de platforme de difuzare;
- AT. întrucât UE nu are în sine competența de a reglementa concentrarea mijloacelor de informare în masă, dar are cu toate acestea competențe la nivelul diferitelor politici, care îi permit să joace un rol activ în apărarea și promovarea pluralismului mediatic; întrucât domeniile în care UE poate și trebuie să practice o politică activă care să consolideze și să stimuleze pluralismul mediatic sunt: dreptul concurenței și a ajutoarelor de stat, reglementările care vizează audiovizualul și telecomunicațiile, precum și relațiile (comerciale) externe;
- AU. întrucât numărul de conflicte legate de libertatea de expresie continuă să crească;
- AV. întrucât, într-o societate a informației, educația în domeniul media este un mijloc esențial pentru a oferi cetățenilor posibilitatea de a contribui activ și informat la viața democratică;

Joi, 25 septembrie 2008

- AW. întrucât volumul crescând de informații oferite (în special datorită internetului) face ca interpretarea și evaluarea acestora să devină tot mai importante;
- AX. întrucât promovarea educației în domeniul mass-media în rândul cetățenilor Uniunii Europene trebuie să beneficieze de un sprijin mai puternic;
- AY. întrucât mijloacele de informare europene operează în prezent pe o piață globalizată, ceea ce înseamnă că restricțiile globale privind proprietarii acestora le vor afecta în mod semnificativ capacitatea de a concura cu companii din țări terțe, cărora nu li se aplică aceleași restricții; întrucât, prin urmare, este necesar să se realizeze un echilibru între aplicarea coerentă a regulilor de concurență loială și existența unor supape de siguranță privind pluralismul, pe de o parte, și garantarea flexibilității necesare societăților pentru a putea concura pe piața internațională de media, pe de altă parte;
- AZ. întrucât trăim într-o societate a excesului informațional, a comunicării instantanee și a mesajelor nefiltrate, iar pentru selectarea informației este nevoie de competențe specifice;
- BA. întrucât măsurile de consolidare și de promovare a pluralismului mediatic trebuie să fie fundamentale în relațiile externe ale UE (în domeniul comerțului și în orice alt domeniu), în special în contextul Politicii europene de vecinătate, al strategiei de extindere și al acordurilor bilaterale de parteneriat;
1. îndeamnă Comisia și statele membre să garanteze pluralismul mijloacelor de informare în masă, să asigure accesul cetățenilor UE la mijloace de informare în masă libere și diversificate și să recomande îmbunătățiri dacă este cazul;
 2. are convingerea că un sistem pluralist de mijloace de informare în masă reprezintă o cerință esențială pentru asigurarea continuității modelului social european democratic;
 3. constată că peisajul mediatic european este supus unei convergențe continue, atât din punct de vedere al mijloacelor de informare în masă, cât și al piețelor;
 4. subliniază faptul că, în cadrul sistemului de mijloace de informare în masă, concentrarea proprietății creează un mediu care favorizează monopolizarea pieței publicitare, introduce bariere în calea intrării pe piață a noilor agenți economici și, de asemenea, conduce la uniformitatea conținutului mediatic;
 5. subliniază faptul că dezvoltarea sistemului de mijloace de informare în masă se orientează, din ce în ce mai mult, spre obținerea de profituri și că, prin urmare, nu se asigură o protecție adecvată a proceselor sociale, politice sau economice și a valorilor înscrise în codurile de conduită ale jurnaliștilor; consideră, prin urmare, că legislația în domeniul concurenței trebuie să se îmbine cu legislația privind mijloacele de informare în masă, pentru a garanta accesul, concurența și calitatea și pentru a preveni conflictele de interese între concentrarea proprietății asupra mijloacelor de informare în masă și puterea politică, care sunt în detrimentul concurenței libere, condițiilor de concurență echitabilă și pluralismului;
 6. reamintește statelor membre că în procesul decizional al autorităților naționale de reglementare trebuie să urmărească permanent un echilibru între sarcinile care le-au fost încredințate și libertatea de exprimare a cărei protecție revine, în ultimă instanță, justiției;
 7. invită Comisia să își asume angajamentul de a promova un cadru juridic stabil, care să garanteze un nivel ridicat de protecție a pluralismului în toate statele membre;
 8. solicită, prin urmare, atât garantarea unui echilibru între organismele de radiodifuziune publice și private — în statele membre în care există asemenea organisme publice de radiodifuziune — cât și garantarea îmbinării legislației în domeniul concurenței cu legislația privind mijloacele de informare în masă, pentru a consolida pluralismul mijloacelor de informare în masă;

Joi, 25 septembrie 2008

9. consideră că obiectivele principale ale autorităților publice ar trebui să fie crearea condițiilor adecvate pentru a asigura un nivel înalt de calitate a mijloacelor de informare în masă (inclusiv a mijloacelor publice de informare în masă), pentru a asigura diversitatea acestora și a garanta independența deplină a jurnaliștilor;
10. solicită adoptarea de măsuri în vederea ameliorării competitivității grupurilor mediatice europene, pentru a contribui în mod semnificativ la creșterea economică, care trebuie susținută și printr-o mai mare sensibilizare a cetățenilor și îmbogățirea cunoștințelor acestora în legătură cu aspectele economice și financiare;
11. subliniază influența crescândă, în UE și mai ales în noile state membre, a investitorilor extracomunitari în sectorul mijloacelor de informare în masă;
12. solicită aplicarea consecventă a dispozițiilor legislației în domeniul concurenței la nivel național și al Uniunii, pentru a asigura un nivel înalt de concurență, precum și accesul pe piață al noilor concurenți;
13. consideră că dreptul european al concurenței a contribuit la limitarea concentrării mijloacelor de informare în masă; subliniază, cu toate acestea, importanța supravegherii independente, de către statele membre, a mijloacelor de informare în masă și solicită, în acest sens, ca reglementarea mijloacelor de informare în masă la nivel național să fie eficientă, clară, transparentă și exigentă;
14. salută intenția Comisiei de a crea indicatori concreți pentru evaluarea pluralității mediatice;
15. solicită elaborarea unor noi indicatori, pe lângă cel referitor la pluralismul mijloacelor de informare în masă, care să reprezinte criterii pentru analizarea mijloacelor de informare în masă, inclusiv pentru analizarea orientării acestora în ceea ce privește democrația, statul de drept, drepturile omului și ale minorităților și codurile de conduită profesională ale jurnaliștilor;
16. consideră că normele privind concentrarea mijloacelor de informare în masă ar trebui să guverneze nu numai proprietatea asupra mijloacelor de informare în masă și producția de conținut mediativ, ci și canalele (electronice) și mecanismele de acces la conținutul de pe internet și de diseminare a acestuia, cum ar fi motoarele de căutare.
17. subliniază necesitatea asigurării accesului la informație pentru persoanele cu handicap;
18. recunoaște faptul că auto-reglementarea are un rol important în asigurarea pluralismului mediativ; salută inițiativele luate de sector în domeniu;
19. încurajează crearea unei carte a libertății mijloacelor de informare în masă, care să garanteze libertatea de expresie și pluralismul;
20. solicită respectarea libertății mijloacelor de informare în masă și a respectării, în același timp, de către acestea, a codului de etică;
21. subliniază necesitatea instaurării unor sisteme de monitorizare și punere în aplicare a pluralismului mijloacelor de informare în masă, bazate pe indicatori fiabili și imparțiali;
22. subliniază necesitatea ca autoritățile UE și ale statelor membre să asigure independența editorială și jurnalistică prin instituirea unor garanții sociale și juridice specifice și adecvate și atrage atenția asupra importanței instituirii și aplicării în mod uniform în statele membre și în toate piețele în care funcționează societăți de media stabilite în UE, a unor principii editoriale pentru a împiedica proprietarii, acționarii sau organismele externe, precum guvernele, să influențeze conținutul știrilor;
23. invită statele membre să asigure, prin mijloace adecvate, un echilibru just între sensibilitățile politice și sociale, mai ales în ceea ce privește programele de știri și de actualități;

Joi, 25 septembrie 2008

24. salută dinamismul și diversitatea pe care le-au adus noile mijloace de informare în masă în peisajul mediatic și încurajează folosirea într-un mod responsabil a noilor tehnologii precum televiziunea mobilă ca platformă pentru mijloacele de informare în masă comerciale, publice și pentru cele ale comunităților;
25. încurajează o dezbatere deschisă referitoare la toate chestiunile legate de statutul blogurilor;
26. își exprimă sprijinul pentru garantarea drepturilor de autor la nivelul presei on-line, terții având obligația să menționeze sursa atunci când preiau declarații;
27. recomandă includerea educației în domeniul mass-media printre competențele europene esențiale și sprijină elaborarea unei programe europene de bază pentru educația în domeniul mass-media, subliniind în același timp rolul acestora în reducerea oricărei forme de decalaj digital;
28. susține că scopul educației în domeniul media trebuie să fie, așa cum prevede Recomandarea Rec 1466 (2000) mai sus menționată, acela de a oferi cetățenilor instrumente pentru interpretarea critică și utilizarea volumului tot mai mare de informații care li se transmit; consideră că, prin intermediul acestui proces educativ, cetățenii vor deveni capabili să elaboreze mesaje și să selecționeze mijloacele de informare cele mai adecvate pentru a le comunica, exercitându-și astfel pe deplin dreptul la libertatea de informare și exprimare;
29. îndeamnă Comisia să acorde, în adoptarea unei strategii europene privind educația în domeniul mass-media, suficientă atenție normelor privind evaluarea critică a conținuturilor și schimburile de bune practici în această domeniu;
30. solicită Comisiei și statelor membre să consolideze pe piața televiziunii cu transmisie pe cablu, prin satelit sau cu transmisie analogică/digitală, un cadru obiectiv de acordare a licențelor de emisie pe baza unor criterii transparente și egale pentru toți, cu scopul de a institui un sistem concurențial pluralist și de a evita abuzurile de tip monopolist sau de poziție dominantă;
31. reamintește Comisiei că i s-a solicitat, de mai multe ori, să elaboreze o directivă destinată să asigure pluralismul, să încurajeze și să protejeze diversitatea culturală, astfel cum a fost definită în Convenția UNESCO privind diversitatea culturală, precum și să garanteze accesul tuturor companiilor din domeniul media la mijloacele tehnice care să le permită să se adreseze publicului în totalitatea sa;
32. îndeamnă statele membre să sprijine serviciile publice de radiodifuziune de înaltă calitate, în măsură să ofere o alternativă reală la programele canalelor comerciale și care, fără a fi nevoite să concureze pentru a obține cote de audiență și venituri din publicitate, pot ocupa un loc însemnat în peisajul european, ca piloni de menținere a pluralismului mass-media, a dialogului democratic și a accesului tuturor cetățenilor la conținuturi de calitate;
33. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine o cooperare mai extinsă între autoritățile de reglementare europene și să intensifice schimburile de opinii și discuțiile oficiale și neoficiale dintre autoritățile de reglementare din sectorul transmisiilor de radio și televiziune;
34. recomandă, în cazul în care este necesar, ca mijloacele publice de informare în masă din statele membre să asigure reflectarea naturii multiculturale a regiunilor;
35. încurajează publicarea structurii de proprietate a tuturor formelor de presă pentru a contribui la o mai mare transparență a obiectivelor și identității operatorului și a editorului;
36. încurajează statele membre să garanteze că aplicarea dreptului național al concurenței mijloacelor de informare în masă, precum și sectorului internetului și al tehnologiilor comunicațiilor, facilitează și promovează pluralismul mijloacelor de informare în masă; invită Comisia să țină seama de impactul normelor europene de concurență asupra pluralismului mijloacelor de informare în masă atunci când le execută;

Joi, 25 septembrie 2008

37. recomandă ca normele ce reglementează ajutoarele de stat să fie elaborate și puse în aplicare într-un mod care să permită serviciilor publice și mijloacelor pentru comunitate de informare în masă să își îndeplinească rolul într-un mediu dinamic, asigurându-se în același timp că mass-media publică își îndeplinește sarcina încredințată de statele membre într-o manieră transparentă și responsabilă și evitând folosirea abuzivă a fondurilor publice din motive avantajoase din punct de vedere politic sau economic;

38. solicită Comisiei să țină cont de Convenția UNESCO privind diversitatea culturală și de Recomandarea sus-menționată Rec (2007)3 atunci când va decide cu privire la necesitatea revizuirii Comunicării sale din 2001; în cazul în care Comisia hotărăște să revizuiască orientările existente, solicită ca toate măsurile sau clarificările propuse să fie analizate din perspectiva impactului acestora asupra pluralismului mediatic și să respecte competențele statelor membre;

39. recomandă Comisiei să folosească, dacă consideră necesar, procesul de revizuire a Comunicării sale din 2001 pentru a consolida serviciul public de difuziune în poziția sa de garant al pluralismului mediatic în Uniunea Europeană;

40. consideră că mijloacele publice de informare audiovizuale trebuie să dezvolte, pentru a-și putea realiza misiunea în era tehnologiei digitale, pe lângă programele tradiționale, servicii și căi de informare noi și să poată participa la toate rețelele și platformele digitale;

41. salută punerea în aplicare, în anumite state membre, a dispozițiilor care solicită furnizorilor de televiziune prin cablu să includă în grila de programe canale de stat și să aloce o secțiune din spectrul digital furnizorilor publici;

42. îndeamnă Comisia să interpreteze în sens larg conceptul de misiune a difuzorilor din serviciile publice, în conformitate cu o interpretare dinamică și de perspectivă a Protocolului la Tratatul de la Amsterdam, mai ales în ceea ce privește participarea liberă a serviciilor publice de difuziune la dezvoltările tehnologice și la formele derivate de producere de conținuturi și de prezentare (atât sub forma serviciilor lineare, cât și a celor nelineare); acest fapt trebuie să includă și finanțarea corespunzătoare pentru noile servicii, ca parte a misiunii serviciilor publice de difuziune;

43. reafirmă că reglementarea utilizării spectrului de frecvențe trebuie să țină seama de obiectivele de interes public, cum ar fi pluralismul mediatic, și acest lucru nu trebuie să fie determinat de o abordare bazată exclusiv pe imperativele pieței; consideră, în plus, că statele membre trebuie să rămână răspunzătoare pentru alocarea frecvențelor pentru a satisface nevoile specifice ale societăților lor, mai ales în contextul apărării și promovării pluralismului mediatic;

44. recomandă menținerea și, acolo unde este nevoie, extinderea normelor obligatorii, cu ocazia revizuirii Pachetului privind telecomunicațiile;

45. este de acord cu Recomandarea Rec(2007)2 mai sus menționată, conform căreia trebuie să se asigure accesul echitabil al furnizorilor de conținut la rețelele de comunicații electronice;

46. atrage atenția asupra Rezoluției sale mai sus menționate din 13 noiembrie 2007, deoarece interoperabilitatea are o importanță fundamentală pentru pluralismul media;

47. solicită o abordare echilibrată a alocării spectrului de frecvențe, în vederea asigurării accesului echitabil al tuturor actorilor și protejării pluralismului mijloacelor de informare în masă;

48. este preocupat de poziția dominantă a unui număr mic de actori importanți on-line, care limitează intrarea pe piață a unor actori noi și care frânează, prin urmare, creativitatea și spiritul întreprinzător din acest sector;

Joi, 25 septembrie 2008

49. solicită o mai mare transparență în ceea ce privește datele cu caracter personal și informațiile despre utilizatori deținute de către motoarele de căutare pe internet, furnizorii de poștă electronică și site-urile de rețele sociale;

50. consideră că normele existente la nivelul Uniunii sunt suficiente pentru garantarea accesibilității ghidurilor electronice de programe și a instrumentelor de prezentare și navigare similare, dar că ar trebui să se examineze posibilitatea adoptării unor măsuri suplimentare cu privire la modul în care este prezentată informația despre programele disponibile, în vederea garantării accesibilității la serviciile de interes general; solicită Comisiei să stabilească, prin intermediul procedurilor consultative, dacă orientări minime sau o reglementare sectorială specifică sunt necesare pentru garantarea pluralismului mass-media;

51. solicită garantarea echilibrului dintre organismele de difuziune publice și private, precum și aplicarea coerentă a dreptului concurenței și a legislației privind mass-media, în vederea consolidării pluralismului mijloacelor de informare în masă;

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Controlarea prețurilor la energie

P6_TA(2008)0460

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la ținerea sub control a prețurilor la energie

(2010/C 8 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 referitoare la dependența de petrol ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 19 iunie 2008 referitoare la criza din sectorul pescuitului provocată de creșterea prețului carburanților ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iunie 2008 intitulată „Răspunsul la provocarea reprezentată de prețurile petrolului” (COM(2008)0384),
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 19-20 iunie 2008,
- având în vedere acordul la care s-a ajuns în cadrul reuniunilor informale ale Consiliului ECOFIN din 12-13 septembrie 2008 la Nisa,
- având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât prețurile la petrol au atins în această vară cel mai înalt nivel din toate timpurile în termeni reali, prețurile la alte produse energetice au crescut, de asemenea, iar prețurile carburanților pentru consumatori au urmat aceeași tendință ca și prețul petrolului brut; întrucât dolarul SUA slab a contribuit la presiunea exercitată asupra prețurilor petrolului;
- B. întrucât, potrivit estimărilor, prețurile petrolului pot rămâne la un nivel ridicat pe termen mediu și lung, cu consecințe negative asupra inflației și creșterii economiei UE;
- C. întrucât nivelul ridicat al prețurilor la energie subminează puterea de cumpărare a cetățenilor europeni, cele mai afectate fiind gospodăriile cu cele mai mici venituri și sectoarele industriale energofage;
- D. întrucât creșterea abruptă a prețurilor la energie este influențată de un ansamblu complex de factori: schimbarea structurală a cererii și ofertei de petrol, reducerea numărului și dimensiunii câmpurilor petrolifere noi; creșterea limitată a producției de petrol; factorii geopolitici; investiții mai mici pentru dezvoltarea tehnologică; costurile ridicate ale investițiilor; lipsa de mână de lucru calificată în principalele țări producătoare; întrucât anumite țări au tendința de a-și folosi resursele naturale în scopuri politice;

⁽¹⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 580.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0308.

Joi, 25 septembrie 2008

- E. întrucât, în vederea funcționării eficiente a piețelor de petrol, este important să existe un grad mai mare de transparență și fiabilitate a datelor privind stocurile comerciale de petrol și ca acestea să se publice mai frecvent;
- F. întrucât criza financiară actuală a determinat investitorii să caute investiții alternative, contribuind la creșterea volatilității prețurilor pe termen scurt;
- G. întrucât economia UE depinde încă în mare măsură de petrolul importat iar noile câmpuri petrolifere potențiale se găsesc în special sub formă de „zăcăminte neconvenționale”, ceea ce generează costuri mai mari ale investițiilor pentru exploatarea acestora;
- H. întrucât o politică externă europeană comună în domeniul energiei, bazată pe solidaritate și diversificarea surselor de aprovizionare, ar crea sinergii care ar asigura securitatea aprovizionării cu energie în Uniunea Europeană și ar spori puterea, capacitatea de a acționa pe plan extern și credibilitatea Uniunii Europene ca actor pe scena mondială,
1. evidențiază faptul că în deceniile următoare, în cazul în care nu se înregistrează o modificare concertată, la nivel mondial, a politicii energetice și a consumului de energie, cererea de energie va continua să crească; este preocupat de creșterea prețurilor la energie, îndeosebi din cauza efectului negativ asupra economiei mondiale și consumatorilor, fapt ce împiedică atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
2. subliniază necesitatea adoptării unor măsuri care să permită economiei UE să-și mențină competitivitatea și să adapteze la noua situație a prețurilor energiei;
3. solicită asumarea unui angajament politic hotărât de a adopta măsuri concrete pentru a reduce cererea de energie, a promova sursele de energie regenerabile și eficiența energetică și a continua diversificarea surselor de aprovizionare cu energie, reducând astfel dependența de combustibilii fosili importați; consideră că această reorientare este cea mai bună reacție în fața creșterii prețurilor energiei, pentru a crește stabilitatea piețelor financiare și a reduce pe termen lung costurile suportate de consumatori, precum și pentru a îndeplini obiectivele Convenției Cadru a ONU privind schimbările climatice și legat de aceasta, obiectivele Protocolului de la Kyoto; recunoaște necesitatea ca aceste măsuri strategice să fie urmate în mod obligatoriu de alocarea de resurse financiare corespunzătoare pentru cercetare și dezvoltare;
4. consideră că statele membre ar trebui să adopte măsuri pe termen scurt cu scop precis pentru a atenua impactul negativ asupra gospodăriilor celor mai sărace; subliniază totuși că ar trebui evitate măsurile care duc la creșterea inflației, întrucât acestea pot dăuna sustenabilității finanțelor publice și pot fi zădărnice de creșterea prețului petrolului;
5. își reafirmă poziția din prima lectură de la 18 iunie 2008 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/54/CE privind normele comune pentru piața internă de energie electrică ⁽¹⁾ și cea din 9 iulie 2008 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/55/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ⁽²⁾; consideră că Comisia ar trebui să prezinte o comunicare privind abordarea problemei sărăciei energetice în Uniunea Europeană; invită statele membre să stabilească definiții naționale ale sărăciei energetice și să elaboreze planuri naționale de acțiune pentru eradicarea sărăciei energetice; invită Comisia să monitorizeze și să coordoneze datele furnizate de statele membre, asigurând, în același timp, respectarea obligațiilor de serviciu public și universal;
6. invită Comisia să garanteze că în Carta europeană a drepturilor consumatorilor de energie, care a fost propusă, drepturile consumatorilor sunt stabilite în mod clar; invită autoritățile naționale de reglementare să facă uz de competențele de care dispun pentru a ajuta consumatorii;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0294.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0347.

Joi, 25 septembrie 2008

7. constată scăderea prețului la petrolul brut la 100 de dolari SUA pe baril din ultimele săptămâni, care a stopat tendința de creștere continuă a prețurilor la petrol; constată totuși cu îngrijorare că consumatorii continuă să plătească prețuri mai ridicate la energie, fapt ce nu reflectă întotdeauna în totalitate tendința descendentă a prețurilor petrolului brut; invită Comisia să monitorizeze evoluțiile prețurilor, având în vedere în special modul în care creșterile sau scăderile prețurilor afectează consumatorii;
8. solicită Comisiei să garanteze conformitatea cu normele UE existente în domeniul concurenței, punând accent mai ales pe investigarea și combaterea practicilor anticoncurențiale din sectoarele petrolului, gazelor și energiei electrice, precum și a celor din sectorul rafinării și distribuției la punctele de consum;
9. invită Comisia să analizeze interdependența dintre prețurile la petrol și la gaz în contractele pentru gaze pe termen lung și să prezinte un răspuns politic adecvat;
10. solicită Consiliului ECOFIN să introducă reduceri de TVA pentru produsele și serviciile care economisesc energie;
11. încurajează măsurile care vin în sprijinul procesului de ajustare a industriilor și serviciilor energofage în sensul eficientizării din punct de vedere energetic; solicită totuși Comisiei să monitorizeze impactul unor astfel de măsuri și să acționeze în mod corespunzător în caz de concurență neloială;
12. subliniază, în continuare, că sursele de energie regenerabilă, combinate cu măsuri vizând conservarea energiei, ca, de exemplu, stimulente pentru îmbunătățirea eficienței energetice a gospodăriilor, reduc dependența Europei de importurile de energie, diminuând astfel riscurile politice și economice asociate acestora;
13. invită Comisia să se asigure că economia de energie, eficiența energetică și energiile regenerabile constituie priorități în cadrul elaborării viitoarei politici energetice a UE, în special în cadrul celei de a doua analize strategice în domeniul energiei;
14. consideră că Banca Europeană de Investiții ar trebui să aibă un rol mai activ în finanțarea proiectelor care țin de rentabilitatea energetică, energia regenerabilă și cercetarea și dezvoltarea, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii;
15. observă creșterea veniturilor fiscale asociate consumului de energie în anumite state membre, datorată recentelor creșteri ale prețurilor la petrol; subliniază importanța unor politici fiscale adecvate ca metodă de reducere a dependenței de combustibilii fosili, de combatere a schimbărilor climatice și de creare a unor stimulente pentru investițiile în eficiența energetică, în energia reutilizabilă și în produsele ecologice;
16. invită Comisia să prezinte propunerea referitoare la revizuirea Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 de restructurare a cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾ („Directiva privind impozitarea energiei”), după examinarea atentă a efectelor pe care măsurile de impozitare le pot avea asupra inflației, asupra noilor investiții și asupra tranziției la o economie a UE cu emisii reduse de carbon și eficiență din punct de vedere energetic;
17. subliniază importanța creșterii transparenței și fiabilității datelor privind piețele petrolului și stocurile comerciale de petrol; consideră importantă o mai bună înțelegere a evoluției prețului la petrol; solicită o revizuire în timp util a legislației comunitare privind stocurile de petrol pentru situații de urgență;
18. consideră că UE ar trebui să aibă o poziție unitară în politica energetică; reiterează importanța unei politici comune a UE în domeniul energiei, precum și angajamentul față de Politica Europeană de Vecinătate; este încredințat că în această privință UE ar trebui să conducă dialogul pe teme de energie cu cele mai importante țări furnizoare de petrol și gaz; salută ideea unui summit între țările consumatoare și cele producătoare de petrol și gaz, vizând astfel o stabilitate mai mare a prețurilor petrolului, o mai mare previzibilitate a aprovizionării și plata petrolului în euro;

⁽¹⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

Joi, 25 septembrie 2008

19. încurajează companiile din UE să fie mai proactive, în special prin efectuarea de noi investiții, și să preia poziția de lider în ceea ce privește know-how-ul tehnologic și noile competențe tehnice, pentru a rămâne parteneri-cheie ai principalelor țări producătoare de petrol; ia act de necesitatea deosebită a investițiilor în dezvoltarea capacităților de rafinare și explorare pentru a face față creșterii cererii;
20. constată că este nevoie de o îmbunătățire a gradului de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSÎ) din cadrul principalelor companii din domeniul energiei, pentru a atrage mai multe investiții din domeniul privat în sectorul energetic, în programele de economisire a energiei, precum și în tehnologii alternative și acțiuni de C&D din sectorul energetic;
21. invită statele membre să coordoneze intervențiile politice menite să stopeze creșterile prețurilor la energie; solicită Comisiei să efectueze o analiză a celor mai bune măsuri politice adoptate de statele membre ca răspuns la provocările impuse de prețul ridicat al energiei;
22. invită Consiliul să ajungă cât mai curând posibil la un acord privind principalele etape viitoare către realizarea unei piețe interne a energiei complet liberalizată care va contribui la reducerea vulnerabilității UE față de prețurile la energie și la creșterea siguranței aprovizionării; în această privință își reafirmă sprijinul puternic față de finalizarea procesului de realizare a unei piețe interne a energiei în UE;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Cartea albă privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate

P6_TA(2008)0461

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 privind Cartea albă referitoare la problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate (2007/2285(INI))

(2010/C 8 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „O strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate”, din 30 mai 2007 (COM(2007)0279),
- având în vedere Rezoluția sa din 1 februarie 2007 privind promovarea unei alimentații sănătoase și a activității fizice ⁽¹⁾,
- având în vedere cel de-al doilea plan de acțiune european al Organizației Mondiale pentru Sănătate (OMS) pentru o politică alimentară și nutrițională 2007-2012, adoptat de Comitetul Regional pentru Europa al OMS reunit la Belgrad în perioada 17-20 septembrie 2007 și Carta europeană privind combaterea obezității, adoptată de Biroul Regional al OMS în 2006,
- având în vedere obiectivele stabilite de Conferința ministerială europeană a OMS, care a avut loc la Istanbul în perioada 15-17 noiembrie 2006, prin Carta europeană privind combaterea obezității,
- având în vedere strategia mondială privind alimentația, activitatea fizică și sănătatea, adoptată cu ocazia celei de-a 57-a Adunări Mondiale a Sănătății din 22 mai 2004,
- având în vedere concluziile Consiliului pentru ocuparea forței de muncă, politici sociale, sănătate și aspecte referitoare la consumatori, din 2 și 3 iunie 2005, privind obezitatea, alimentația și activitatea fizică,

⁽¹⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 93.

Joi, 25 septembrie 2008

- având în vedere concluziile Consiliului ocuparea forței de muncă, politici sociale, sănătate și aspecte referitoare la consumatori, din 5 și 6 decembrie 2007, intitulate „Punerea în aplicare a unei strategii pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate”,
 - având în vedere publicația Biroului Regional pentru Europa al OMS din 2006 intitulată „Activitatea fizică și sănătatea în Europa: argumente pentru acțiune”,
 - având în vedere Cartea albă a Comisiei privind sportul din 11 iulie 2007 (COM(2007)0391),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei, intitulată „ Către o nouă cultură a mobilității urbane” din 25 septembrie 2007 (COM(2007)0551),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, cel al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0256/2008),
- A. întrucât excesul de greutate și obezitatea, precum și bolile legate de alimentație ating din ce în ce mai mult proporțiile unei epidemii și se numără printre principalele cauze ale mortalității și morbidității în Europa;
- B. întrucât s-a demonstrat științific că patologiile legate de malnutriție afectează diferențiat, prin incidența și gravitatea lor, bărbații și femeile;
- C. întrucât, conform OMS, peste 50 % din populația adultă a Europei este supraponderală sau obeză;
- D. întrucât peste 5 milioane de copii sunt obezi și aproape 22 de milioane sunt supraponderali, iar aceste cifre sunt în creștere rapidă, astfel încât, până în 2010, încă 1, 3 milioane de copii pe an vor deveni, conform estimărilor, supraponderali sau obezi;
- E. întrucât se consideră că bolile legate de obezitate și excesul de greutate reprezintă 6 % din cheltuielile de sănătate ale guvernelor unor state membre; întrucât costurile indirecte care rezultă din această situație, de exemplu cele determinate de reducerea productivității și de concediile medicale, sunt mult mai mari;
- F. întrucât obezitatea abdominală este recunoscută în mod științific ca făcând parte dintre indicatorii principali ai mai multor boli legate de greutate, precum bolile cardiovasculare și diabetul de tip II;
- G. întrucât obiceiurile alimentare dobândite în copilărie persistă adesea la vârsta adultă, iar cercetările au arătat că există o probabilitate mai mare pentru copiii obezi să devină adulți obezi;
- H. întrucât cetățenii europeni trăiesc într-un mediu „obezogen”, în care modul de viață sedentar a făcut să crească riscul obezității;
- I. întrucât o alimentație necorespunzătoare reprezintă un factor de risc major în apariția de boli legate de alimentație, care sunt principalele cauze ale mortalității în UE, inclusiv bolile cardiovasculare coronare, cancerul, diabetul și atacurile cerebrale;

Joi, 25 septembrie 2008

- J. întrucât raportul OMS din 2005 privind sănătatea în Europa demonstrează în mod analitic că un număr mare de cazuri de decese și boli este cauzat de șapte factori de risc majori, dintre care șase (hipertensiunea, colesterolul, indexul masei corporale, consumul insuficient de legume și fructe, lipsa activității fizice și consumul excesiv de alcool) sunt legați de alimentație și de exercițiile fizice, și întrucât acești factori determinanți ai sănătății trebuie abordați simultan, în vederea prevenirii unui număr semnificativ de decese și de cazuri de boală;
- K. întrucât activitatea fizică, însoțită de un regim alimentar echilibrat și sănătos, este principala metodă de prevenire a excesului de greutate și întrucât o proporție alarmantă de unul din trei europeni nu face deloc exerciții fizice în timpul liber, că europeanul mediu petrece mai mult de cinci ore pe zi pe scaun și că regimul alimentar al multor europeni nu este echilibrat;
- L. întrucât, în ultimul deceniu, numărul orelor de sport a scăzut atât în școlile primare, cât și în școlile secundare, și există mari diferențe între statele membre în ceea ce privește structurile și echipamentele sportive;
- M. întrucât, prin Carta europeană privind combaterea obezității, OMS a stabilit ca obiectiv realizarea unor progrese vizibile în combaterea obezității la copii în următorii patru sau cinci ani, cu scopul de a inversa prezenta tendință până cel târziu în 2015;
- N. întrucât o alimentație sănătoasă trebuie să aibă anumite proprietăți cantitative și calitative, precum și să fie adaptată nevoilor individuale și să respecte întotdeauna în mod strict principiile dietetice;
- O. întrucât alimentația trebuie să îndeplinească următoarele criterii pentru a se considera că are „valoare pentru sănătate”: (1) conținut nutritiv și energetic (valoare nutrițională), (2) criterii de sănătate și toxicologice (siguranța alimentară), (3) proprietăți alimentare naturale (calități „estetice/gustative” și „digestive”), (4) producția de origine ecologică a alimentelor (agricultură durabilă);
- P. întrucât excesul de greutate și obezitatea ar trebui să facă obiectul unei abordări globale, cu acțiuni care să cuprindă diferite domenii ale politicilor guvernamentale și diferite niveluri de administrație, în special cel național, regional și local, cu respectarea strictă a principiului subsidiarității;
- Q. întrucât nu ar trebui trecută cu vederea importanța consumului de alcool, caracterizat de un conținut ridicat de calorii, și a tabagismului, deoarece ambele influențează negativ apetitul pentru alimente și băuturi și prezintă numeroase riscuri dovedite pentru sănătate;
- R. întrucât trebuie să se țină cont de dimensiunea socială a problemei și, în special, de faptul că cea mai mare frecvență a cazurilor de exces de greutate și de obezitate se înregistrează în grupurile socioeconomice defavorizate; constatând cu îngrijorare că rezultatul acestui fapt poate fi accentuarea inegalităților în domeniul sănătății și cel socioeconomic, în special pentru grupurile de populație cele mai vulnerabile, cum ar fi persoanele cu handicap;
- S. întrucât, în urma creșterii prețurilor materiilor prime (precum cerealele, untul, laptele etc.), inegalitățile socio-economice iau o nouă dimensiune, fapt fără precedent, atât în ceea ce privește numărul de produse afectate, cât și amploarea acestei creșteri;
- T. întrucât creșterea prețurilor la materii prime, combinată cu opacitatea normelor care reglementează sectorul mării distribuții în anumite state membre, a antrenat o creștere semnificativă a prețurilor la produsele alimentare de bază cu mare valoare nutrițională, precum fructele și legumele și produsele lactate fără adaos de zahăr, ceea ce afectează bugetul majorității familiilor europene, și întrucât Uniunea Europeană va trebui să ofere un răspuns pe măsura acestor probleme;
- U. întrucât persoanele cu handicap constituie 15 % din populația activă a UE; întrucât, în plus, studiile efectuate arată că persoanele cu handicap prezintă un risc mai ridicat de obezitate printre altele, datorită schimbărilor patofiziologice în metabolismul energiei și compoziția corpului, precum și datorită atrofiei mușchilor și lipsei de activitate fizică;

Joi, 25 septembrie 2008

- V. întrucât ar trebui facilitate toate inițiativele întreprinse de diferite părți interesate în vederea ameliorării dialogului, a schimbului de bune practici și a autoreglementării, de exemplu prin intermediul Platformei de acțiune a UE pentru alimentație, activitate fizică și sănătate, precum și al Grupului de lucru pentru sport și sănătate și rețeaua UE pentru activități fizice cu impact pozitiv asupra sănătății (HEPA);
- W. având în vedere că diferitele bucătării tradiționale ar trebui promovate ca parte a patrimoniului cultural, dar, în același timp, ar trebui să se garanteze că consumatorii cunosc efectele lor asupra sănătății, astfel încât aceștia să poată lua decizii în cunoștință de cauză;
- X. întrucât consumatorii europeni ar trebui să aibă acces la informațiile necesare pentru a putea să aleagă cele mai bune surse de substanțe nutritive pentru o alimentație optimă, în funcție de stilul lor de viață și de starea lor de sănătate;
- Y. întrucât inițiativele recente din industria alimentară privind autoreglementarea publicității vor aborda chestiunea echilibrului și naturii publicității pentru alimente și băuturi; întrucât măsurile de autoreglementare trebuie să acopere toate formele de marketing pe internet și alte mijloace mediace noi; întrucât publicitatea pentru alimente reprezintă aproximativ jumătate din toate reclamele transmise în intervalul orar în care programele de televiziune sunt urmărite de copii și există dovezi clare că publicitatea difuzată la televizor influențează modul de consum pe termen scurt al copiilor cu vârsta între 2 și 11 ani; întrucât utilizarea unor noi forme de marketing care recurg la toate mijloacele tehnologice, în special, la așa-numitele „advergimes” (jocuri publicitare), implicând telefoanele celulare, mesageria instantanee, jocurile video și jocurile interactive pe internet constituie o sursă de îngrijorare; întrucât un număr mare de producători de alimente, firme de publicitate și de marketing și organizații pentru îngrijirea sănătății și pentru protecția consumatorilor dau acum dovadă de un puternic angajament în cadrul Platformei de acțiune a UE pentru alimentație, activitate fizică și sănătate și au derulat deja cu succes diverse studii și proiecte;
- Z. întrucât, pentru sistemele de sănătate din Europa, costurile legate de malnutriție, care afectează în special persoanele în vârstă, sunt la fel de ridicate ca și cele legate de obezitate și excesul de greutate,
1. salută Cartea albă referitoare la alimentație, menționată anterior, ca pe un pas important în cadrul strategiei de luptă împotriva răspândirii obezității, excesului de greutate și bolilor cronice legate de alimentație, precum bolile cardiovasculare, inclusiv bolile cardiace și accidentele vasculare cerebrale, cancerul și diabetul în Europa;
 2. solicită din nou statelor membre să recunoască obezitatea drept o boală cronică; consideră că are trebui să se acorde atenție evitării stigmatizării persoanelor sau grupurilor de persoane vulnerabile la problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate datorită unor factori culturali, unor boli precum diabetul, sau consumului patologic, de exemplu bulimia sau anorexia, și recomandă statelor membre să se asigure că aceste persoane au acces la tratament adecvat în cadrul sistemelor naționale;
 3. consideră că o abordare globală și pe mai multe niveluri reprezintă cea mai bună modalitate de a combate obezitatea în rândul populației UE și subliniază existența a numeroase programe europene (privind cercetarea, sănătatea, educația, învățarea continuă) care pot contribui la combaterea acestui adevărat flagel;
 4. consideră că o politică axată pe calitatea alimentelor poate aduce o contribuție importantă la promovarea sănătății și reducerea obezității și că oferirea de informații inteligibile pe etichete reprezintă un element-cheie ce permite consumatorilor să aleagă între o alimentație bună, mai bună sau mai puțin bună;
 5. aprobă înființarea Grupului la nivel înalt pentru alimentație și activitate fizică, precum și a sistemelor de monitorizare a sănătății, în cadrul cărora sunt colectate valori fizice și biologice, cum ar fi Ancheta europeană de sănătate prin examen (HES) și Acheta europeană de sănătate prin interviu (EHIS), ca instrumente eficiente aflate la dispoziția factorilor de decizie politici și a tuturor actorilor implicați în îmbunătățirea cunoștințelor și schimbul de cele mai bune practici pentru combaterea obezității;
 6. solicită Comisiei să asigure o reprezentare echilibrată a bărbaților și femeilor în componența Grupului la nivel înalt pentru alimentație și activitate fizică, astfel ca problemele să poată fi abordate cu mai multă precizie, și să propună soluții mai bune, diferențiate pe sexe, adică pentru bărbați, pe de o parte, și pentru femei, pe de altă parte;
 7. recunoaște rolul important al autoreglementării în combaterea obezității, subliniază necesitatea existenței unor obiective clare și concrete pentru toate părțile implicate, precum și a unei monitorizări independente a acestor obiective; relevă faptul că reglementarea este uneori necesară pentru a obține schimbări

Joi, 25 septembrie 2008

semnificative în toate sectoarele industriale, în special atunci când este vorba de copii, în vederea asigurării protecției consumatorilor și a unor standarde înalte de sănătate publică; ia act cu interes de cele 203 angajamente luate în cadrul Platformei de acțiune a UE pentru alimentație, activitate fizică și sănătate, în vederea reformulării produselor, reducerii publicității adresate copiilor și etichetării pentru promovarea unei alimentații echilibrate; consideră că din platformă ar trebui să facă parte și fabricanții de jocuri pe calculator și console, precum și furnizorii de internet;

8. solicită, cu toate acestea, măsuri mai concrete care să vizeze în special copiii și grupurile vulnerabile;

9. îndeamnă Comisia să abordeze problematica alimentației într-o manieră mai globală și să facă din malnutriție, alături de obezitate, o prioritate-cheie în domeniile alimentației și sănătății, pe care să o includă, ori de câte ori este posibil, în inițiativele de cercetare finanțate de UE și în parteneriatele la nivel european;

10. consideră că consumatorii europeni ar trebui să aibă acces la informațiile necesare care să le permită să aleagă cele mai bune surse de substanțe nutritive necesare obținerii și menținerii aportului nutritiv cel mai bine adaptat stilului de viață și sănătății acestora; consideră că trebuie acordată o atenție mai mare îmbunătățirii competențelor cetățenilor în materie de sănătate, pentru a le permite acestora să ia decizii judicioase în legătură cu alimentația proprie și cea a copiilor lor; consideră că informarea și chiar educația alimentară a părinților ar trebui să revină specialiștilor (profesori, organizatori de evenimente culturale și personal din domeniul sănătății) și să se desfășoare în spații adecvate; are convingerea că informarea consumatorilor, educația alimentară și etichetarea alimentelor ar trebui să se bazeze pe studii în rândul consumatorilor;

11. atrage atenția, în acest context, asupra importanței integrării unui viitor program privind fructele în școli într-un concept pedagogic mai larg, de exemplu prin organizarea în școlile primare a unor cursuri despre alimentație și sănătate;

12. subliniază rolul fundamental al părinților în ceea ce privește educația nutrițională în cadrul familiei, precum și contribuția pe care aceștia o pot avea în combaterea obezității;

13. solicită statelor membre, regiunilor și organizațiilor locale să dea dovadă de mai multă inițiativă în dezvoltarea unor comunități favorabile activității fizice, în special în contextul planificării urbane, stimulând locuitorii orașelor să practice activități sportive în mod zilnic și creând condiții la nivel local care să-i motiveze să desfășoare acest tip de activități în timpul liber; acest lucru poate fi realizat prin introducerea de măsuri la nivel local de reducere a dependenței de automobile și de promovare a mersului pe jos, prin combinarea potrivită a dezvoltării spațiilor comerciale și a celor rezidențiale, prin promovarea mijloacelor publice de transport, a parcurilor, a unor spații accesibile destinate activităților sportive, a pistelor ciclabile și a trecerilor de pietoni; invită municipalitățile să promoveze o rețea de „orașe pentru un mod de viață sănătos”, dedicată unor acțiuni comune pentru combaterea obezității;

14. încurajează statele membre să adopte noțiunea de deplasare activă atât la nivelul elevilor, cât și al lucrătorilor; încurajează autoritățile locale să considere această noțiune drept o prioritate în evaluarea transportului urban și în planificare;

15. atrage atenția asupra faptului că, prin crearea unor zone de familiarizare cu natura, copiilor și tinerilor li se oferă o alternativă la activitățile tradiționale de petrecere a timpului liber, ceea ce permite o dezvoltare a fanteziei, a creativității și a dorinței de explorare;

16. solicită asociațiilor sportive să acorde o atenție deosebită faptului că fetele, la sfârșitul adolescenței, renunță deseori la practicarea unei activități sportive; constată că aceste asociații joacă un rol major în menținerea interesului tinerelor fete și al femeilor pentru practicarea diferitelor activități sportive;

17. subliniază că sectorul privat are un rol de jucat în reducerea obezității prin dezvoltarea de noi produse mai sănătoase dar că acesta trebuie stimulat mai mult pentru a crea sisteme de informare clare și a îmbunătăți etichetarea, permițând astfel consumatorilor să aleagă în cunoștință de cauză;

18. subliniază faptul că Uniunea Europeană ar trebui să își asume un rol de lider în formularea unei abordări comune și în promovarea coordonării dintre statele membre și a schimbului celor mai bune practici între acestea; este convins că Europa poate avea o contribuție importantă în domenii precum informarea consumatorilor, educația alimentară, publicitatea în mass-media, producția agricolă și etichetarea alimentelor, în special cu indicarea conținutului de grăsimi trans; solicită crearea unor indicatori europeni, cum ar fi mărimea taliei și alți indicatori ai factorilor de risc legați de obezitate (în special, de obezitatea abdominală);

Joi, 25 septembrie 2008

Prioritatea noastră: copiii

19. invită Comisia și toți actorii implicați să acorde prioritate combaterii obezității din primele etape ale vieții, ținând seama de faptul că obiceiurile alimentare deprinse în copilărie persistă adesea timp îndelungat;

20. solicită realizarea de campanii de informare pentru a sensibiliza femeile însărcinate cu privire la importanța unui regim echilibrat, cu un aport optim de substanțe nutritive, și pentru a le sensibiliza, împreună cu partenerii lor, cu privire la importanța alăptării; reamintește faptul că alăptarea până la șase luni a bebelușilor, introducerea produselor sănătoase în alimentația copiilor și controlul mărimii porțiilor pot contribui la prevenirea excesului de greutate și a obezității în rândul copiilor; subliniază totuși că alăptarea maternă nu reprezintă singura modalitate de a lupta împotriva obezității și că obiceiurile alimentare echilibrate se stabilesc într-un termen lung; subliniază că astfel de campanii de sensibilizare trebuie să ia în considerare faptul că aspectele legate de alăptare aparțin vieții private și să păstreze liberul arbitru și posibilitatea de opțiune a mamei;

21. solicită statelor membre să asigure promovarea, de către serviciile de sănătate naționale, a consilierii nutriționale specifice în cazul femeilor însărcinate sau aflate la menopauză, sarcina și menopauza reprezentând două etape de maximă importanță în viața femeilor, în care există un risc mărit de excedent ponderal;

22. îndeamnă statele membre să propună orientări elaborate de experți cu privire la modalitățile de îmbunătățire a activității fizice încă din perioada preșcolară și de promovare a educației alimentare de la cea mai fragedă vârstă;

23. consideră că trebuie să se ia măsuri în primul rând la nivelul școlilor, pentru a asigura că activitatea fizică și regimul alimentar echilibrat devin o parte integrantă a comportamentului unui copil; solicită Grupului la nivel înalt pentru alimentație și activitate fizică să dezvolte orientări privind politica alimentară în școli, promovarea educației alimentare și continuarea acestei educații după terminarea școlii; invită statele membre să includă în programele școlare o inițiere cu privire la beneficiile alimentației echilibrate și ale exercițiilor fizice;

24. în plus, solicită statelor membre, organizațiilor locale și autorităților școlare să monitorizeze și să îmbunătățească standardele de calitate și nutritive ale meselor oferite de școli și grădinițe, inclusiv prin intermediul unei formări specifice și a unor orientări adresate personalului din alimentația publică, asigurând controale de calitate ale furnizorilor de servicii de catering, precum și orientări cu privire la alimentele sănătoase în cantine; subliniază importanța adaptării porțiilor la nevoile de mâncare și a includerii fructelor și legumelor la mese; solicită consolidarea educației alimentare pentru un regim echilibrat și încurajează renunțarea la vânzarea în școli a alimentelor și a băuturilor cu un conținut ridicat de grăsimi, sare sau zahăr și cu valoare nutritivă scăzută; recomandă, în schimb, ca la punctele de vânzare să fie comercializate într-o mai mare măsură fructe și legume proaspete; invită autoritățile competente să garanteze că cel puțin trei ore pe săptămână din programa școlară sunt dedicate activităților fizice, în conformitate cu obiectivele Cărții albe menționate anterior, și solicită acestor autorități să prezinte planuri pentru construcția unor noi infrastructuri sportive publice, accesibile persoanelor cu handicap, și să asigure prezervarea infrastructurilor sportive existente în școli; salută instituirea unui eventual proiect „fructe în școli”, finanțat de UE, asemănător programului „lapte în școli” deja existent; solicită găsirea unor soluții pentru continuarea, la cererea unor state membre, a distribuției gratuite de fructe și legume în școli și în instituțiile caritative în cursul anului 2008, până la intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2009 a programului de distribuție de fructe în școli;

25. invită autoritățile locale ale statelor membre să promoveze centrele de recreere disponibile și accesibile din punct de vedere financiar, precum și crearea în mediul local de oportunități care să motiveze persoanele să se angajeze în activități fizice în timpul liber;

26. solicită statelor membre, organizațiilor locale și autorităților școlare să garanteze punerea la dispoziție a unor opțiuni sănătoase în automatele din școli; consideră că sponsorizarea și publicitatea în școli pentru produse bogate în zahăr, sare și grăsimi, sunt sărace în valori nutritive, ar trebui să se facă la cererea autorităților școlare sau să facă obiectul unei autorizări speciale din partea acestora, și ar trebui monitorizate de asociațiile de părinți ai elevilor; consideră că organizațiile și echipele sportive ar trebui să reprezinte un exemplu în ceea ce privește mișcarea și o alimentație sănătoasă; solicită ca toate organizațiile și echipele sportive să își asume în mod voluntar angajamentul de a promova un regim alimentar echilibrat și activitatea fizică, în special în rândul copiilor; pornește de la premisa că toate organizațiile și echipele sportive încurajează alimentația echilibrată și activitatea fizică; evidențiază, în același timp, că mișcarea sportivă europeană nu trebuie învinovățită de excesul de greutate și de obezitatea din Europa;

Joi, 25 septembrie 2008

27. salută reforma organizării comune a piețelor în cadrul Politicii agricole comune (PAC), care permite punerea la dispoziție a mai multor fructe și legume în școli, sub rezerva monitorizării siguranței chimice și al calității acestor produse;

28. solicită insistent Uniunii Europene, în special Consiliului ECOFIN, să dea dovadă de o mai mare flexibilitate în ceea ce privește utilizarea de către statele membre a ratei reduse a TVA-ului pentru bunurile de primă necesitate de natură socială, economică, ecologică sau de sănătate; în acest sens, încurajează statele membre care încă nu au făcut acest lucru să reducă rata TVA-ului pentru fructe și legume în conformitate cu dispozițiile comunitare; solicită, pe de altă parte, o modificare a textelor comunitare în vigoare, astfel încât fructele și legumele să poată beneficia de o rată foarte redusă a TVA-ului, mai mică de 5 %;

29. salută inițiativele UE, cum ar fi înființarea site-ului internet „EU mini-chefs” (mini-bucătari) și organizarea Zilei europene a alimentației și bucătăriei sănătoase în 8 noiembrie 2007; recomandă organizarea unor campanii de informare în vederea sensibilizării publicului la relația dintre produsele cu o densitate energetică ridicată și timpul de activitate fizică necesar pentru arderea caloriilor aferente;

Alegeri în cunoștință de cauză și disponibilitatea produselor sănătoase

30. consideră că reformularea produselor reprezintă un instrument eficient de reducere a consumului de grăsimi, zahăr și sare din regimul nostru alimentar și încurajează producătorii de produse alimentare să continue pe calea reformulării alimentelor cu o densitate energetică ridicată și sărace în proprietăți nutritive, în vederea reducerii cantității de grăsimi, zahăr și sare și a îmbogățirii conținutului lor de fibre, fructe și legume; salută angajamentele pe care producătorii și le-au asumat în mod voluntar de a aplica criterii nutriționiste la elaborarea formulelor pentru alimente;

31. subliniază faptul că etichetarea produselor alimentare trebuie să fie obligatorie și clară, pentru a ajuta consumatorii să aleagă alimente sănătoase;

32. solicită interzicerea la nivel european a acizilor grași trans artificiali și îndeamnă statele membre ale UE să urmeze bunele practici în procesul de control al substanțelor din alimente (de exemplu, al sării) și invită Comisia să elaboreze un program de schimb al celor mai bune practici între statele membre; subliniază că trebuie prevăzute excepții în cazul produselor cu denumire de origine protejată (DOP), cu o indicație geografică protejată (IGP), cu mențiunea specialitate tradițională garantată (STG) și a altor tipuri de produse tradiționale, în vederea menținerii rețetelor originale; în acest context, așteaptă foarte mult de la viitoarea Carte verde referitoare la politica privind calitatea în agricultură, în termeni de calitate superioară și de protecție a indicației geografice;

33. subliniază că stadiul actual al cunoștințelor științifice arată că un consum exagerat de acizi grași trans (mai mare de 2 % din aportul energetic total) este asociat cu o creștere semnificativă a riscurilor de boli cardio-vasculare; regretă profund, prin urmare, faptul că numai câteva guverne europene au luat măsuri pentru a reduce expunerea cumulată a consumatorilor europeni la acizii grași trans artificiali și la grăsimile saturate prezente în numeroase produse procesate cu valoare nutritivă scăzută;

34. subliniază faptul că acizii grași trans procesați industrial reprezintă o amenințare serioasă, dovedită și inutilă la adresa sănătății europenilor, care ar trebui abordată printr-o inițiativă legislativă adecvată, care să urmărească eliminarea efectivă a acizilor grași trans procesați pe cale industrială existenți în produsele alimentare;

35. solicită analizarea rolului pe care îl au amelioratorii artificiali de aromă, cum ar fi glutamații, guanilații și inozinații, mai ales în produsele preparate pentru servire și în alimentele produse pe cale industrială, cu scopul de a determina influența acestora asupra modelelor de consum;

36. solicită industriei să revizuiască mărimea porțiilor unice, oferind opțiunea unei game mai variate de porții mai mici;

37. salută noua propunere a Comisiei privind revizuirea Directivei 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare ⁽¹⁾; îndeamnă Comisia să se asigure că etichetele sunt vizibile, clare și ușor de înțeles de către consumatori;

⁽¹⁾ JO L 276, 6.10.1990, p. 40.

Joi, 25 septembrie 2008

38. solicită de asemenea Comisiei să realizeze o evaluare cuprinzătoare a impactului asupra sănătății pe care îl are Politica agricolă comună, pentru a determina dacă ar putea fi realizate modificări ale politicii care să faciliteze îmbunătățirea obiceiurilor alimentare în Europa;

Mass-media și publicitatea

39. solicită tuturor operatorilor din domeniul mass-media ca, în colaborare cu statele membre și cu organizațiile sportive, să promoveze, prin toate mijloacele de informare în masă, stimulente suplimentare pentru desfășurarea de activități fizice și sport;

40. este conștient de importanța pe care o au mijloacele de comunicare în masă în procesele de informare, educare și convingere în ceea ce privește promovarea unui regim alimentar sănătos și echilibrat, precum și rolul acestora în crearea de imagini stereotipe și corporale; consideră că abordarea voluntară adoptată de Directiva privind serviciile de media audiovizuale fără frontiere ⁽¹⁾, referitoare la publicitatea pentru alimente sărace în valori nutritive destinate copiilor, reprezintă un pas în direcția bună, care trebuie monitorizat în mod specific, și solicită Comisiei să prezinte propuneri legislative, în cazul în care revizuirea directivei din 2010 constată eșecul în acest domeniu al abordării voluntare; invită statele membre și Comisia să încurajeze furnizorii de servicii media să dezvolte coduri de conduită cu privire la comunicarea comercială audiovizuală inadecvată privind produsele alimentare și băuturile și solicită operatorilor să inițieze la nivel național acțiuni concrete de punere în aplicare sau de consolidare a acestei directive;

41. solicită industriei să acorde o atenție specială publicității pentru produse alimentare adresate în mod special copiilor; solicită stabilirea unor intervale orare protejate și a unor restricții în privința reclamelor la alimente nesănătoase adresate în mod special copiilor; toate restricțiile de acest tip ar trebui să se aplice inclusiv noilor forme de media, precum jocurile online, ferestrele pop-up și mesajele text pe telefoanele mobile;

Îngrijirea și cercetarea în domeniul sănătății

42. recunoaște că personalul din domeniul sănătății, în special pediatrii și farmaciștii, trebuie sensibilizați cu privire la rolul esențial pe care îl au în identificarea precoce a persoanelor expuse riscului de greutate excesivă sau predispuse la boli cardiovasculare, și consideră că aceștia ar trebui să joace un rol central în combaterea obezității, care a luat amploarea unei epidemii, și a bolilor netransmisibile; solicită Comisiei să elaboreze indicatori antropometrici și orientări europene privind factorii de risc cardiometabolic asociați cu obezitatea; subliniază importanța realizării sistematice de măsurători de rutină, asociate cu procedura de screening, în cazul celorlalți factori de risc cardiometabolic, pentru evaluarea comorbidităților legate de excesul de greutate și de obezitate, la nivelul îngrijirii medicale primare;

43. atrage atenția asupra problemei malnutriției, în cazul căreia deficiența, excesul sau dezechilibrul în alimentație au un efect advers considerabil asupra țesuturilor, formei și funcționării organismului; constată, de asemenea, că malnutriția reprezintă o problemă serioasă atât pentru bunăstarea individuală, cât și pentru societate, în special pentru sistemul de sănătate, și că are ca rezultat creșterea mortalității, prelungirea duratei spitalizării, complicații mai mari și reducerea calității vieții pacienților; reamintește că spitalizarea prelungită și tratarea complicațiilor cauzate de malnutriție implică anual costuri de miliarde de euro din fondurile publice;

44. subliniază că estimările arată faptul că 40 % din pacienții din spitale și între 40 și 80 % din persoanele din casele de bătrâni suferă de subnutriție; invită statele membre să aducă îmbunătățiri cantitative și calitative alimentelor consumate în spitale și casele de bătrâni, fapt care ar duce la reducerea timpului petrecut în spital;

45. este convins de necesitatea reglementării depline a calificării profesioniștilor din domeniul medical ca „dieteticieni clinici” și ca „nutriționiști”;

46. solicită Comisiei să promoveze cele mai bune practici în domeniul medical, cum ar fi, de exemplu, prin intermediul Forumului european pentru sănătate, precum și campaniile de informare cu privire la riscurile asociate cu obezitatea și, în special, cu obezitatea abdominală, atrăgând atenția asupra riscurilor cardiovasculare; îndeamnă Comisia să ofere informații cu privire la pericolele asociate „autoregimurilor”, în special dacă acestea implică administrarea unor medicamente împotriva obezității care nu au fost prescrise de medic; invită Comisia să acorde mai multă atenție problemelor de malnutriție, alimentație inadecvată și deshidratare;

⁽¹⁾ Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 Decembrie 2007 (JO L 332, 18.12.2007, p. 27).

Joi, 25 septembrie 2008

47. invită statele membre să pună în aplicare Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare ⁽¹⁾;

48. invită Comisia și statele membre să finanțeze cercetarea în domeniul legăturii dintre obezitate și bolile cronice, precum cancerul și diabetul, deoarece cercetarea epidemiologică trebuie să identifice factorii cel mai adesea asociați cu creșterea frecvenței obezității și, în special, să identifice și să evalueze indicatorii biologici multidimensionali în subgrupuri de subiecți, pentru a determina mecanismele biologice care duc la apariția obezității; solicită, de asemenea, realizarea de studii comparative și de evaluare a eficienței diferitelor tipuri de intervenții, inclusiv de studii psihologice; invită statele membre să institue un sistem care să asigure accesul la servicii de calitate pentru prevenire, screening și control al excesului de greutate, al obezității și al bolilor cronice asociate cu acestea;

49. salută includerea diabetului și a obezității ca prioritate în contextul temei privind sănătatea din cel de-al șaselea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică (FP7);

50. încurajează consolidarea cercetării științifice în domeniul obezității abdominale și monitorizarea acestora în contextul FP7;

51. invită Comisia să promoveze campanii de informare la nivel european pentru publicul larg și, în special, pentru personalul medical, în scopul sensibilizării cu privire la riscurile obezității abdominale;

52. solicită ca problema alimentației să ocupe un loc important în cadrul tuturor politicilor și acțiunilor europene.

*

* *

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, statelor candidate și Organizației Mondiale a Sănătății.

⁽¹⁾ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

Gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe

P6_TA(2008)0462

Rezoluția Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în serviciile legale de muzică online

(2010/C 8 E/19)

Parlamentul European,

— având în vedere Recomandarea Comisiei 2005/737/CE din 18 octombrie 2005 privind gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în serviciile legale de muzică online ⁽¹⁾ (denumită în continuare „recomandarea din 2005”),

— având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 95 și 151,

— având în vedere articolele II-77 și II-82 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 97 din Tratatul de la Lisabona,

⁽¹⁾ JO L 276, 21.10.2005, p. 54.

Joi, 25 septembrie 2008

- având în vedere acordurile internaționale în vigoare care se aplică drepturilor muzicale, în special Convenția de la Roma din 26 octombrie 1961 pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, Convenția de la Berna pentru protecția lucrărilor literare și artistice, Tratatul OMPI privind drepturile de autor din 20 decembrie 1996, Tratatul OMPI privind interpretările și fonogramele din 20 decembrie 1996 și Acordul OMC privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) din 15 aprilie 1994,
- având în vedere legislația CE („acquis communautaire”) în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, aplicabilă drepturilor muzicale, în special Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale ⁽¹⁾, Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu ⁽²⁾, Directiva 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe ⁽³⁾ și Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽⁴⁾,
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 19 iulie 1995 privind drepturile de autor și drepturile conexe în societatea informațională (COM(1995)0382),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 mai 2003 privind protecția artiștilor interpreți și executanți în domeniul audiovizual ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2004 privind un cadru comunitar pentru societățile de gestiune colectivă în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2004 privind gestiunea drepturilor de autor și a drepturilor conexe pe piața internă (COM(2004)0261),
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a Programului comunitar de la Lisabona: mai multă cercetare și inovare — investiții pentru creștere și ocuparea forței de muncă: o abordare comună ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 ianuarie 2008 privind conținutul creativ online pe piața unică (COM(2007)0836),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 privind libertatea de expresie pe internet ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2007 privind Recomandarea Comisiei din 18 octombrie 2005 privind gestiunea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe pentru serviciile legale de muzică online (2005/737/CE) ⁽⁹⁾
- având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind implicațiile instituționale și juridice ale utilizării instrumentelor legislative neobligatorii ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere raportul de prezentare a rezultatelor monitorizării Recomandării din 2005 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 28.

⁽²⁾ JO L 248, 6.10.1993, p. 15.

⁽³⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 12.

⁽⁴⁾ JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

⁽⁵⁾ JO C 67 E, 17.3.2004, p. 293.

⁽⁶⁾ JO C 92 E, 16.4.2004, p. 425.

⁽⁷⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 640.

⁽⁸⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 879.

⁽⁹⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 64.

⁽¹⁰⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 75.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/management/monitoring-report_en.pdf.

Joi, 25 septembrie 2008

- A. întrucât prin rezoluția sa din 13 martie 2007, Parlamentul invita Comisia să menționeze clar faptul că recomandarea din 2005 se aplică exclusiv vânzărilor online de înregistrări muzicale și să prezinte cât mai curând posibil, după o extinsă consultare cu părțile interesate, o propunere de directivă flexibilă, care să fie adoptată de Parlament și Consiliu prin procedura de codecizie, în vederea reglementării gestiunii colective a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în domeniul serviciilor muzicale online trans-frontaliere, ținând seama de particularitățile erei digitale și protejând diversitatea culturală europeană, părțile interesate cu un rol mai modest și repertoriile locale, pe baza principiului egalității de tratament;
- B. întrucât în rezoluția sa din 13 martie 2007, Parlamentul considera că autorii și, prin urmare, diversitatea culturală a Europei ar avea cel mai mult de câștigat prin introducerea unui sistem concurențial echitabil și transparent prin care să se evite presiunile asupra veniturilor autorilor,
1. reamintește faptul că, având în vedere caracterul teritorial al drepturilor de autor și în pofida existenței Directivei 2001/29/CE, situația din domeniul gestiunii colective a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în serviciile online este cu adevărat complexă, în special din cauza absenței licențelor europene;
 2. consideră că, din cauza refuzului de a legifera — în ciuda diferitelor rezoluții ale Parlamentului European — și a deciziei de a încerca reglementarea sectorului prin intermediul unei recomandări, s-a creat un climat de incertitudine juridică pentru titularii de drepturi și pentru utilizatori, în special pentru societățile de radiodifuziune;
 3. accentuează faptul că, pe de altă parte, în urma unei plângeri din partea utilizatorilor, Direcția Generală Concurență a Comisiei a intervenit inițiind o procedură împotriva Confederației internaționale a societăților de autori și compozitori (CISAC), care include printre membrii săi 24 de organisme europene de gestiune colectivă; subliniază faptul că efectul deciziei luate în acest sens va fi stoparea tuturor încercărilor părților implicate de a colabora pentru găsirea unor soluții adecvate — cum ar fi, de exemplu, un sistem de colectare a drepturilor de autor la nivel european — și deschiderea drumului către un oligopol al unor mari organisme de gestiune colectivă legate prin intermediul unor acorduri de exclusivitate de edituri care aparțin repertoriului mondial; consideră că rezultatul va fi limitarea posibilității de a alege și eliminarea micilor organisme de gestiune colectivă, în detrimentul culturilor minoritare;
 4. consideră că raportul de prezentare a rezultatelor monitorizării Recomandării din 2005 nu reflectă cu exactitate situația actuală și nu ține seama de avizul Parlamentului din rezoluția din 13 martie 2007;
 5. consideră că această situație reflectă faptul că alegerea Comisiei a fost aceea de a ignora avertismentele emise de Parlament, în special în rezoluția sa din 13 martie 2007, care conține propuneri concrete pentru o concurență controlată, precum și pentru protecție și stimulente pentru culturile minoritare din cadrul Uniunii Europene;
 6. invită Comisia să se asigure că Parlamentul este implicat în mod real, în calitate de co-legiuitor, în inițiativa privind conținutul creativ online;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei.
-

Miercuri, 24 septembrie 2008

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Procedurile în fața Curții de Justiție (modificarea articolului 121 din Regulamentul de procedură)

P6_TA(2008)0440

Decizia Parlamentului European din 24 septembrie 2008 privind modificarea articolului 121 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, referitor la procedurile în fața Curții de Justiție (2007/2266(REG))

(2010/C 8 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea președintelui Comisiei pentru afaceri juridice, din 26 septembrie 2007,
- având în vedere articolele 201 și 202 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A6-0324/2008),

1. hotărăște să aducă Regulamentului de procedură următoarea modificare;
2. reamintește că această modificare va intra în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Regulamentul de procedură al Parlamentului
Articolul 121 — alineatul 3a (nou)**

(3a) Președintele depune observații sau intervine în numele Parlamentului în cadrul procedurilor în instanță, după consultarea comisiei competente.

În cazul în care intenționează să se îndepărteze de la recomandarea comisiei competente, Președintele informează comisia competentă în mod corespunzător și trimite chestiunea Conferinței președinților, prezentându-și motivele.

În cazul în care Conferința președinților consideră că, în mod excepțional, Parlamentul nu ar trebui să prezinte observații sau să intervină în fața Curții de Justiție în cazul în care este pusă în cauză validitatea unui act adoptat de Parlament, chestiunea este prezentată, fără întârziere, Adunării plenare.

Miercuri, 24 septembrie 2008

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

În situații de urgență, Președintele poate lua măsuri conservatorii, pentru respectarea termenelor stabilite de instanța respectivă. În astfel de situații, procedura prevăzută la prezentul alineat este pusă în aplicare în cel mai scurt timp.

Interpretare:

Nicio dispoziție din Regulamentul de procedură nu împiedică stabilirea de către comisia competentă a modalităților procedurale adecvate în vederea trimiterii recomandării sale în timp util, în situațiile de urgență.

Marți, 23 septembrie 2008

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe *I**

P6_TA(2008)0414

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (COM(2007)0653 — C6-0395/2007 — 2007/0233(COD))

(2010/C 8 E/21)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0653,
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 285 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0395/2007),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0267/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Marți, 23 septembrie 2008

P6_TC1-COD(2007)0233

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind statistica de comerț exterior a Comunității cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 285 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

după consultarea Comitetului Economic și Social European:

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Informațiile statistice privind fluxurile comerciale ale statelor membre cu țările terțe sunt de o importanță capitală pentru politicile economice și comerciale din Comunitate și pentru analiza evoluției pieței privind diferite produse individuale. Ar trebui ameliorată transparența sistemului statistic pentru ca acesta din urmă să se poată adapta la un mediu administrativ în plină schimbare și pentru a satisface noile cerințe ale utilizatorilor. Regulamentul (CE) nr. 1172/95 al Consiliului din 22 mai 1995 privind statisticile referitoare la schimbul de mărfuri între Comunitate și statele membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte ⁽³⁾, ar trebui prin urmare înlocuit cu un nou regulament în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 285 alineatul (2) din tratat.
- (2) Statistica de comerț exterior se bazează pe *date* extrase din declarațiile vamale, astfel cum prevede Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽⁴⁾, denumit în continuare „Codul Vamal”. Progresul înregistrat în integrarea europeană și schimbările care au rezultat în materie de vămuire, inclusiv autorizațiile unice pentru utilizarea declarațiilor simplificate sau a procedurii de vămuire la domiciliu, precum și vămuirea centralizată care va rezulta din procesul actual de modernizare al Codului Vamal, fac necesară adaptarea modalităților de elaborare a statisticilor de comerț exterior, revizia a conceptului de stat membru importator sau exportator, precum și definirea mai precisă a surselor de date ce urmează a fi exploatate în vederea elaborării statisticilor comunitare.
- (3) Pentru a înregistra fluxul fizic al schimbului de mărfuri între statele membre și țările terțe și pentru a garanta că *datele* privind importurile și exporturile sunt disponibile în statul membru în cauză, acorduri între administrațiile vamale și autoritățile statistice sunt necesare și trebuie specificate. Aceste acorduri trebuie, de asemenea, să includă reguli privind schimbul de date între administrațiile statelor membre.
- (4) Pentru a aloca exporturile și importurile UE unui stat membru este necesar să se culeagă *date* privind „statul membru de destinație finală” pentru importuri și „statul membru real de export” pentru exporturi. Pe termen mediu, aceste state membre trebuie să devină stat membru importator și stat membru exportator în vederea utilizării acestor informații pentru statisticile de comerț exterior.

⁽¹⁾ JO C 70, 15.3.2008, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 septembrie 2008.

⁽³⁾ JO L 118, 25.5.1995, p. 10. ||.

⁽⁴⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. ||.

Marți, 23 septembrie 2008

- (5) În sensul prezentului regulament, mărfurile destinate comerțului exterior se clasifică în conformitate cu „Nomenclatura Combinată” stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, denumită în continuare „Nomenclatura Combinată”.
- (6) Pentru a satisface nevoile de informații ale Băncii Centrale Europene și Comisiei privind proporția euro în schimburile comerciale internaționale, moneda de facturare a exporturilor și importurilor trebuie declarată la un nivel agregat.
- (7) În cadrul negocierilor comerciale și gestionării pieței interne, Comisia trebuie să dispună de informații detaliate privind tratamentul tarifar al mărfurilor importate în Uniunea Europeană, inclusiv de informații privind contigentele.
- (8) Statisticile de comerț exterior furnizează date pentru balanța de plăți și conturile naționale. Caracteristicile care permit adaptarea acestora în vederea utilizării lor în balanța de plăți ar trebui să facă parte din seria de date obligatorii și standard.
- (9) **Statisticile statelor membre privind antrepozitele vamale și zonele libere nu se supun dispozițiilor armonizate. Cu toate acestea, elaborarea acestor statistici în scopuri naționale rămâne opțională.**
- (10) Statele membre trebuie să furnizeze Eurostat datele anuale agregate privind comerțul defalcate în funcție de caracteristicile întreprinderii, o întrebuintare a acestor date fiind analiza activităților întreprinderilor europene în contextul mondializării. Legătura dintre statisticile referitoare la întreprinderi și statisticile referitoare la comerț poate fi stabilită prin fuzionarea **datelor** cu privire la importator și exportator, puse la dispoziție în declarația vamală, cu **datele** cerute prin **Regulamentul (CE) nr. 177/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 de stabilire a unui cadru comun pentru registrele de uz statistic ale întreprinderilor** ⁽²⁾, denumit în continuare „legislația privind registrele întreprinderilor”.
- (11) Regulamentul (CE) nr. 322/97 al Consiliului din 17 februarie 1997 privind statisticile comunitare ⁽³⁾ prevede un cadru de referință pentru dispozițiile stabilite de prezentul regulament. Cu toate acestea, nivelul de informare foarte detaliat în domeniul statisticilor comerțului cu mărfuri necesită norme specifice în materie de confidențialitate pentru asigurarea unor statistici pertinente.
- (12) **Transmiterea datelor care se supun confidențialității statistice este reglementată prin normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 322/97 și în Regulamentul (Euratom, CEE) nr. 1588/90 al Consiliului din 11 iunie 1990 privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene** ⁽⁴⁾. Măsurile luate în conformitate cu aceste regulamente asigură o protecție fizică și informatică a datelor confidențiale și împiedică divulgarea neautorizată sau utilizarea acestor date în alte scopuri decât pentru activitățile statistice în momentul producerii și difuzării statisticilor comunitare.
- (13) Pentru producerea și difuzarea de statistici comunitare în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile statistice naționale și comunitare trebuie să țină cont de principiile enunțate în Codul comunitar al bunelor practici statistice europene, care a fost adoptat de Comitetul pentru programele statistice în 24 februarie 2005 și alăturat la Recomandarea Comisiei din 25 mai 2005 privind independența, integritatea și responsabilitatea autorităților statistice naționale și comunitare.
- (14) Trebuie formulate dispoziții specifice care vor rămâne în vigoare până în momentul în care modificarea legislației vamale va permite obținerea informațiilor suplimentare prin intermediul declarațiilor vamale și până în momentul în care schimbul electronic de informații vamale va fi impus de legislația comunitară.

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1. ||

⁽²⁾ JO L 61, 5.3.2008, p. 6.

⁽³⁾ JO L 52, 22.2.1997, p. 1. ||

⁽⁴⁾ JO L 151, 15.6.1990, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

- (15) Înțelegând că obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat de către statele membre, dar poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum apare enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (16) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽¹⁾, de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei.
- (17) **Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adapteze lista de proceduri vamale sau tratamentul sau utilizarea vamală admisă** care determină un export sau un import în cadrul statisticilor de comerț exterior; **să adopte** dispoziții diferite sau speciale privind mărfurile sau mișcările care, din motive metodologice, impun adoptarea de dispoziții speciale; **să adapteze lista de mărfuri sau mișcări excluse din statisticile de comerț exterior; să specifice sursele datelor, altele decât declarațiile vamale pentru înregistrările privind importul și exportul de mărfuri sau mișcări speciale; să precizeze datele statistice, inclusiv codurile care urmează să fie utilizate; să stabilească cerințele pentru datele privind mărfurile sau mișcările speciale; să stabilească cerințele privind realizarea statisticilor; să specifice caracteristicile eșantioanelor; să stabilească perioada de raportare și nivelul de agregare pentru țările partenere, mărfuri și valute, precum și să adapteze termenul limită de transmitere a statisticilor, conținutul, problematica abordată și condițiile de revizuire pentru statistici deja transmise; și să stabilească termenul limită pentru transmiterea statisticilor privind comerțul defalcat** în funcție de caracteristicile întreprinderilor și **a statisticilor privind comerțul** în funcție de moneda de facturare. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un cadru comun pentru producerea sistematică de statistici de comerț cu mărfuri a Comunității cu țările terțe (statistici de comerț exterior).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- a) „mărfuri” înseamnă toate bunurile mobile, inclusiv electricitatea;
- b) „teritoriul statistic al Comunității” înseamnă teritoriul vamal al Comunității astfel cum este definit în Codul Vamal, la care se adaugă insula Heligoland de pe teritoriul Republicii Federale Germania;
- c) „autorități statistice naționale” înseamnă institutele naționale de statistică și alte organisme care au atribuții de elaborare a statisticilor de comerț exterior a Comunității în fiecare stat membru;
- d) „autorități vamale” înseamnă „autoritățile vamale” așa cum sunt definite în Codul Vamal;
- e) „declarație vamală” înseamnă „declarația vamală” așa cum este definită în Codul vamal;
- f) „decizia vămilor” înseamnă orice act oficial al autorităților vamale privind declarațiile vamale acceptate și având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ¶.

Marți, 23 septembrie 2008

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Statistica de comerț exterior înregistrează importurile și exporturile de bunuri.

Exportul este înregistrat de către statele membre atunci când mărfurile părăsesc teritoriul statistic al Comunității conform uneia din următoarele proceduri vamale sau conform destinației vamale admise, stabilite în Codul Vamal:

a) export;

b) perfecționare pasivă;

c) reexportarea după perfecționarea activă sau după perfecționarea sub control vamal.

Importul este înregistrat de către statele membre atunci când mărfurile intră pe teritoriul statistic al Comunității conform uneia din următoarele proceduri vamale stabilite în Codul Vamal:

d) punere în liberă circulație;

e) perfecționare activă;

f) perfecționare sub control vamal.

- (2) **Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament privind adaptarea listei** procedurilor vamale sau a destinației vamale admise prevăzute la alineatul (1) **■** pentru a ține cont de modificările aduse Codului Vamal sau dispozițiilor derivate din convențiile internaționale **■** se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (3).

- (3) Din motive metodologice, **anumite mărfuri sau mișcări** justifică adoptarea de dispoziții specifice („mărfuri sau mișcări specifice”). **Acestea se referă la instalații industriale, nave și aeronave, produse marine, mărfuri livrate către nave și aeronave, transporturi eșalonate, mărfuri militare, mărfuri pentru sau de pe platformele maritime, nave spațiale, electricitate și gaze, precum și deșeuri.**

Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, printre altele, **printre altele prin completarea acestuia, privind mărfurile și mișcările specifice, precum și dispozițiile diferite sau specifice care li se aplică,** se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

- (4) **Din motive metodologice, anumite mărfuri sau mișcări sunt excluse din statisticile de comerț exterior. Aceasta privește aurul monetar și mijloacele legale de plată, mărfurile în virtutea naturii diplomatice sau similare a destinației lor, mișcările de mărfuri între statul membru importator și exportator și forțele lor armate naționale staționate în afara granițelor, precum și anumite mărfuri achiziționate sau cedate de forțele armate străine, anumite mărfuri care nu fac obiectul unei tranzacții comerciale, mișcările de lansatoare de sateliți înainte de lansarea acestora, bunurile înainte și după reparație, bunurile destinate unui uz temporar sau după acesta, bunurile utilizate ca suporturi de informații personalizate și de informații descărcate, mărfurile declarate verbal autorităților vamale, care pot fi de natură comercială în cazul în care valoarea lor nu depășește pragul statistic de 1 000 de euro sau greutatea de 1 000 de kilograme sau de natură necomercială.** Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, printre altele, prin completarea acestuia, **privind excluderea mărfurilor sau mișcărilor din statisticile de comerț exterior,** se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

Marți, 23 septembrie 2008

Articolul 4

Sursă de date

(1) Sursa de date pentru înregistrarea importurilor și exporturilor de mărfuri menționate la articolul 3 alineatul (1) este declarația vamală, care include și eventualele modificări sau schimbări aduse datelor statistice în urma deciziilor aferente luate de autoritățile vamale.

Atunci când o procedură simplificată astfel cum este definită în Codul Vamal este utilizată și atunci când este furnizată o declarație complementară, această declarație complementară reprezintă sursa de date pentru înregistrare.

I

(2) Pentru mărfuri sau mișcări specifice **menționate la articolul 3 alineatul (3), pot fi folosite** surse de date altele decât declarația vamală.

Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, *printre altele, prin completarea acestuia, privind specificarea acestor alte surse de date*, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (3).

(3) Statele membre pot continua să utilizeze alte surse de date pentru realizarea statisticilor naționale, altele decât cele definite la alineatele (1) și (2), până la punerea în practică a unui mecanism de schimb reciproc al datelor corespunzătoare pe cale electronică, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3). Cu toate acestea, realizarea statisticilor comunitare de comerț exterior, în conformitate cu articolul 6, nu trebuie să se bazeze pe aceste alte surse de date.

Articolul 5

Date statistice

(1) Statele membre obțin următoarele seturi de date din înregistrările importurilor și exporturilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

- a) fluxul comercial (import, export);
- b) perioada de referință lunară;
- c) valoarea statistică a mărfurilor la frontiera națională a statului membru importator sau exportator;
- d) cantitatea exprimată în masă netă și într-o unitate suplimentară când această indicație figurează pe declarația vamală;
- e) comerciantul, fiind importatorul/destinatarul importului și exportatorul/expeditorul exportului;
- f) statul membru importator sau exportator este statul membru în cazul în care declarația vamală este depusă și ||această indicație figurează pe declarația vamală:
 - i) la import, statele membre de destinație finală;
 - ii) la export, statele membre reale de export;
- g) țările partenere, adică la import, țările de origine și țările de proveniență/de expediție și, la export, țările de destinație;
- h) produsele în conformitate cu Nomenclatura Combinată în următorul format:
 - i) la import, codul mărfurilor din subpoziția TARIC;
 - ii) la export, codul mărfurilor din subpoziția Nomenclurii Combinate;
- i) codurile procedurilor vamale care se folosesc pentru determinarea procedurilor statistice;

Marți, 23 septembrie 2008

- j) natura tranzacției, în cazul în care este indicată în declarația vamală;
- k) *daă este acordat*, tratamentul tarifar la import decis de autoritățile vamale, care este codul preferențial **1**;
- l) moneda de facturare, în cazul în care această indicație figurează în declarația vamală;
- m) modul de transport, cu indicația: i) modul de transport la frontieră;
ii) modul de transport interior;
iii) containerul.

(2) **1** Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, printre altele, prin completarea acestuia, **privind specificațiile suplimentare ale datelor menționate la alineatul (1), inclusiv codurile care urmează să fie utilizate**, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (3).

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel și fără a aduce atingere legislației vamale, datele se includ în declarațiile vamale.

(4) **1** Pentru „mărfuri sau mișcări specifice”, **astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (3)**, pot fi cerute **seturi limitate de date**.

Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia, **privind aceste seturi limitate de date**, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

Articolul 6

Elaborarea statisticilor de comerț exterior

1. Statele membre trebuie să elaboreze pentru fiecare perioadă de referință lunară statistici privind importurile și exporturile mărfurilor exprimate în valoare și în cantitate, defalcate în funcție de:

- a) produs;
- b) stat membru importator/exportator;
- c) țări partenere;
- d) procedură statistică;
- e) natura operațiunii;
- f) tratament tarifar, la import;
- g) mod de transport.

Dispozițiile de aplicare privind elaborarea statisticilor pot fi stabilite de către Comisie în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 11 alineatul (2).

(2) Statele membre elaborează statisticile anuale privind comerțul defalcate în funcție de caracteristicile întreprinderilor, **și anume în funcție de activitatea economică desfășurată de întreprindere, conform secțiunii sau nivelului de două cifre din clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (NACE) și de clasa de dimensiune măsurată în funcție de numărul de angajați**.

Statisticile sunt elaborate legând, pe de o parte datele relative la caracteristicile întreprinderilor, înregistrate în conformitate cu legislația privind registrele întreprinderilor iar, pe de altă parte, datele privind importurile și exporturile, înregistrate în conformitate cu articolul 5 alineatul (1). **În acest scop, autoritățile vamale naționale furnizează autorităților statistice naționale numărul de identificare al comercianților în cauză.**

Marți, 23 septembrie 2008

■ *Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, privind punerea în legătură a datelor cu aceste statistici*, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

(3) La fiecare doi ani, statele membre elaborează statistici privind comerțul defalcate pe valuta de facturare.

Statele membre elaborează statistici utilizând un eșantion reprezentativ de înregistrări al importurilor și exporturilor, provenind din declarațiile vamale și conținând informații relative la valuta de facturare. Dacă informația relativă la valuta de facturare pentru exporturi nu figurează în declarația vamală, se efectuează o anchetă pentru colectarea datelor necesare.

Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament printre altele prin completarea acestuia, privind caracteristicile eșantionului, perioada de raportare ■ și nivelul de agregare pentru țările partenere, *produsele și valutele* ■ se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

(4) Elaborarea de către statele membre a statisticilor suplimentare în scopuri ■ naționale poate fi decisă dacă datele figurează în declarația vamală.

■

(5) Statele membre nu sunt obligate să elaboreze și să comunice Comisiei (Eurostat) statistici de comerț exterior relative la datele statistice care, în temeiul Codului Vamal sau instrucțiunilor naționale, nu **sunt încă înregistrate și nici nu pot fi deduse direct din alte date privind** declarația vamală depusă la autoritățile lor vamale. **Transmiterea acestor statistici este opțională pentru statele membre.** Această prevedere privește următoarele date:

- a) statele membre de destinație finală, la import;
- b) statele membre reale de export, la export;
- c) natura tranzacției.

Articolul 7

Schimb de date

(1) Autoritățile statistice naționale primesc, fără întârziere și cel târziu luna următoare celei în cursul căreia declarațiile vamale au fost acceptate sau au făcut obiectul deciziilor vamale care se referă la acestea, din partea autorităților lor vamale naționale înregistrările privind importul și exportul, fondate pe baza declarațiilor care sunt depuse pe lângă această autoritate sau sunt furnizate acesteia.

Înregistrările conțin cel puțin acele date statistice menționate la articolul 5 care, în conformitate cu Codul Vamal sau cu instrucțiunile naționale, figurează în declarația vamală.

(2) Statele membre *garantează* că înregistrările relative la importurile și exporturile care sunt fondate pe o declarație vamală depusă pe lângă autoritatea lor vamală națională sunt **transmise fără întârziere de această autoritate vamală către autoritatea vamală a** statului membru care este desemnat în înregistrare ca fiind:

- a) statul membru de destinație finală, la import;
- b) statul membru real de export, la export.

În cadrul unui stat membru, datele primite de autoritatea vamală națională sunt transmise către autoritatea statistică națională, astfel cum este prevăzut la alineatul (1).

(3) Un stat membru nu este obligat în temeiul alineatului (2) să comunice unui alt stat membru înregistrările privind importurile și exporturile, până când autoritățile vamale ale acestor state membre nu stabilesc un mecanism reciproc de schimb de date relevante prin mijloace electronice.

Marți, 23 septembrie 2008

(4) Dispozițiile de aplicare privind modalitățile acestei transmisii pot fi stabilite în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 11 alineatul (2).

(5) ***Dacă autoritatea vamală națională nu poate furniza autorității statistice naționale toate datele menționate la articolul 5 alineatul (1), ca urmare a anumitor proceduri simplificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) ⁽¹⁾ și Decizia nr. 70/2008/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind crearea unui mediu informatizat pentru vamă și comerț ⁽²⁾, autoritatea statistică națională nu este obligată să furnizeze Comisiei (Eurostat) aceste date care nu pot fi obținute de la autoritatea vamală națională.***

Articolul 8

Transmiterea către Comisie a statisticilor de comerț exterior (Eurostat)

(1) Statele membre comunică Comisiei (Eurostat) statisticile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) nu mai târziu de 40 de zile de la încheierea fiecărei perioade de referință lunară.

Statele membre asigură faptul că statisticile conțin informații privind toate importurile și exporturile efectuate în cursul perioadei de referință în cauză și procedează la ajustări în cazul în care înregistrările nu sunt disponibile.

Statele membre comunică statistici actualizate atunci când statisticile deja transmise fac obiectul revizuirilor.

Statele membre includ în rezultatele comunicate Comisiei (Eurostat) orice informație statistică care este de natură confidențială.

■ ***Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament printre altele prin completarea acestuia, privind adaptarea termenului, a conținutului, a acoperirii și a revizuirilor statisticilor, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (3).***

(2) ■ ***Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, privind termenul de transmitere a statisticilor comerciale defalcate în funcție de caracteristicile întreprinderilor menționate la articolul 6 alineatul (2) și a statisticilor comerciale, defalcate în funcție de moneda de facturare menționate la articolul 6 alineatul (3), se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 11 alineatul (3).***

(3) Statele membre comunică statisticile sub formă electronică în conformitate cu o normă de schimb. Modalitățile practice de comunicare a rezultatelor sunt stabilite în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 11 alineatul (2).

Articolul 9

Evaluarea calității

(1) În sensul prezentului regulament, următoarele criterii de evaluare a calității se aplică datelor transmise:

— prin „relevanță” se înțelege măsura în care statisticile răspund nevoilor actuale și potențiale ale utilizatorilor;

— prin „exactitate” se înțelege proximitatea dintre estimări și valorile reale necunoscute;

— prin „oportunitate” și „punctualitate” se înțelege intervalul de timp dintre momentul punerii la dispoziție a informațiilor și momentul în care are loc evenimentul sau fenomenul la care se referă acestea;

⁽¹⁾ JO L 145, 4.6.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 23, 26.1.2008, p. 21.

Marți, 23 septembrie 2008

- prin „accesibilitate” și „claritate” se înțeleg modalitățile și condițiile în care utilizatorii pot obține, utiliza și interpreta datele;
- prin „comparabilitate” se înțelege măsurarea consecințelor diferențelor dintre conceptele statistice aplicate și instrumentele și procedurile de evaluare, atunci când statisticile sunt comparate în funcție de zone geografice, domenii sectoriale sau perioade de timp;
- prin „coerență” se înțelege posibilitatea de a combina cu precizie datele în moduri diferite și pentru utilizări diferite.

(2) Statele membre prezintă în fiecare an Comisiei (Eurostat) un raport privind calitatea datelor transmise.

(3) În contextul aplicării criteriilor de evaluare a calității stabilite la alineatul (1) la datele prevăzute de prezentul regulament, modalitățile și structura rapoartelor de calitate sunt definite în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 11 alineatul (2).

Comisia (Eurostat) evaluează calitatea datelor transmise.

Articolul 10

Difuzarea statisticilor de comerț exterior

(1) **La nivel comunitar**, statisticile de comerț exterior redactate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și comunicate de statele membre sunt difuzate de către Comisie (**Eurostat**) cel puțin prin subpoziția Nomenclaturii Combinată.

Numai în cazul în care o cere un importator sau un exportator, autoritățile naționale ale unui stat membru hotărăsc dacă astfel de statistici ale statului membru respectiv care pot permite identificarea importatorului sau exportatorului în cauză, se pot difuza sau modifica în așa fel încât difuzarea lor să nu aducă atingere menținerii confidențialității statistice.

(2) **Fără a se aduce atingere difuzării datelor la nivel național, statisticile detaliate defalcate în funcție de subpoziția Taric, preferințe și cote, nu se difuzează de Comisie (Eurostat) dacă dezvăluirea lor ar submina protejarea interesului public în ceea ce privește politicile comerciale și agricole ale Comunității.**

■

Articolul 11

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un Comitet privind statistica de comerț exterior.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, avându-se în vedere dispozițiile articolului 8 al acestei decizii. Perioada menționată la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) În cazul în care se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 a alineatele ||(1) – (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 al acestei decizii.

Articolul 12

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1172/95 se abrogă de la data de **1 ianuarie 2010**.

Regulamentul menționat se va aplica datelor referitoare la perioadele de referință înainte de **1 ianuarie 2010**.

Marți, 23 septembrie 2008

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplică de la **1 ianuarie 2010**.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct tuturor statelor membre.

Adoptat la ,||

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

**Protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea
***I**

P6_TA(2008)0415

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2008)0104 — C6-0087/2008 — 2008/0042(COD))

(2010/C 8 E/22)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0104),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0087/2008),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0314/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.
-

Marți, 23 septembrie 2008

Datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri — competențele de executare conferite Comisiei*I**

P6_TA(2008)0416

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1172/98 al Consiliului privind datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2007)0778 — C6-0451/2007 — 2007/0269(COD))

(2010/C 8 E/23)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0778),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 285 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0451/2007),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0258/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0269

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1172/98 al Consiliului privind datele statistice referitoare la transportul rutier de mărfuri, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. .../2009.)

Marți, 23 septembrie 2008

Anul european al creativității și inovării *I**

P6_TA(2008)0417

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al creativității și inovării (2009) (COM(2008)0159 — C6-0151/2008 — 2008/0064(COD))

(2010/C 8 E/24)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0159),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2), și articolele 149 și 150 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0151/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A6-0319/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0064

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al creativității și inovării (2009)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în a doua lectură corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 1350/2008/CE.)

Marți, 23 septembrie 2008

Categoriile de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile Protocolului privind privilegiile și imunitățile Comunităților *

P6_TA(2008)0418

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 de stabilire a categoriilor de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile articolului 12, ale articolului 13 al doilea paragraf și ale articolului 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților (COM(2008)0305 — C6-0214/2008 — 2008/0102(CNS))

(2010/C 8 E/25)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0305),
 - având în vedere articolul 291 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 16 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0214/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0339/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Proiect de buget rectificativ nr. 6/2008 — agenții executive

P6_TA(2008)0419

Rezoluția Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind proiectul de buget rectificativ nr. 6/2008 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2008, secțiunea III — Comisia (12984/2008 — C6-0317/2008 — 2008/2166(BUD))

(2010/C 8 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 272 din Tratatul CE și articolul 177 din Tratatul Euratom,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”), în special articolele 37 și 38,

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2008, adoptat definitiv la 13 decembrie 2007 ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽²⁾,
- având în vedere proiectul preliminar de buget rectificativ nr. 6/2008 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2008, prezentat de Comisie la 1 iulie 2008 (COM(2008)0429),
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 6/2008, adoptat de Consiliu la 15 septembrie 2008 (12984/2008 — C6-0317/2008),
- având în vedere articolul 69 și anexa IV la Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0353/2008),

A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 6 la bugetul general 2008 vizează următoarele aspecte:

- adaptările bugetare necesare (organigramă), rezultate din extinderea mandatului a trei agenții executive: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA), Agenția Executivă pentru Programul de Sănătate Publică (PHEA) și Agenția Executivă pentru Rețeaua Transeuropeană de Transport (TEN-T AE);
- crearea structurii bugetare necesare pentru integrarea întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen” (întreprinderea comună PCH), precum și alocarea resurselor bugetare corespunzătoare;
- o creștere cu 2 200 000 EUR a creditelor de angajament pentru a se acoperi o parte din costurile aferente noii clădiri EUROJUST;
- o creștere cu 3 900 000 EUR a creditelor de angajament pentru Programul pentru competitivitate și inovație (PCI) — Inovație și spirit antreprenorial;

B. întrucât scopul proiectului de buget rectificativ nr. 6/2008 este de a înscrie oficial aceste ajustări în bugetul 2008,

1. reamintește faptul că creditele pentru întreprinderile comune sunt plătite din bugetul operațional al programelor în cauză;
2. observă că, în conformitate cu articolul 179 alineatul (3) din Regulamentul financiar, Parlamentul European, în calitate de componentă a autorității bugetare, ar fi trebuit să fie informat cu privire la chiria pentru o clădire nouă pentru EUROJUST, acest lucru având implicații financiare semnificative pentru buget;
3. se așteaptă ca, pe viitor, în cazul în care devin necesare noi clădiri, Comisia să-i furnizeze informații corespunzătoare pentru a permite autorității bugetare să emită un aviz în conformitate cu articolul 179 alineatul (3) din Regulamentul financiar;
4. adoptă proiectul de buget rectificativ nr. 6/2008 fără modificări;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 71, 14.3.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 999/2001 în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei *I**

P6_TA(2008)0427

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (COM(2008)0053 — C6-0054/2008 — 2008/0030(COD))

(2010/C 8 E/27)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0053),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 152 alineatul (4) litera (b) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0054/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0279/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0030

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. 220/2009)

Marți, 23 septembrie 2008

Statisticile privind deșeurile *I**

P6_TA(2008)0428

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la statisticile privind deșeurile, cu privire la competențele de executare conferite Comisiei (COM(2007)0777 — C6-0456/2007 — 2007/0271(COD))

(2010/C 8 E/28)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0777),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 285 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0456/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0282/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. invită Comisia să publice cât mai curând posibil raportul menționat la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2150/2002;
4. solicită Comisiei să prezinte cât mai curând posibil propunerea menționată la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2150/2002, pentru eliminarea obligațiilor de raportare care se suprapun;
5. invită Comisia să prezinte fără întârziere alte rapoarte și propuneri, în sensul celor publicate în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2150/2002, privind evoluția studiilor pilot menționate la articolul 4 alineatul (3) și articolul 5 alineatul (1) din regulamentul respectiv;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0271

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 referitor la statisticile privind deșeurile, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. 221/2009.)

Marți, 23 septembrie 2008

Adaptarea anumitor acte la procedura de reglementare cu control (partea a doua)*****I**

P6_TA(2008)0429

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE, a anumitor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control — partea a doua (COM(2007)0824 — C6-0476/2007 — 2007/0293(COD))

(2010/C 8 E/29)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0824),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 37, articolul 44 alineatul (1), articolul 71, articolul 80 alineatul (2), articolul 95, articolul 152 alineatul (4) litera (b), articolul 175 alineatul (1), articolul 179 și articolul 285 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C6-0476/2007),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, exprimate în scrisoarea din 17 septembrie 2008, de a aproba propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru dezvoltare, cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, cel al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, cel al Comisiei pentru transport și turism, precum și cel al Comisiei pentru libertățile civile, justiție și afaceri interne (A6-0100/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0293

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, a anumitor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control — Adaptare la procedura de reglementare cu control — Partea a doua

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. 219/2009.)

Marți, 23 septembrie 2008

Exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare) *I**

P6_TA(2008)0430

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare) (COM(2007)0858 — C6-0005/2008 — 2007/0292(COD))

(2010/C 8 E/30)

(Procedura de codecizie — reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0858),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0005/2008),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, exprimate în scrisoarea din 17 septembrie 2008, de a aproba propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0298/2008),
- A. întrucât grupul consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond,
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei și astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

P6_TC1-COD(2007)0292

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva .../CE.)

Marți, 23 septembrie 2008

Materii colorante care pot fi adăugate în produsele medicamentoase (reformare) *I**

P6_TA(2008)0431

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind materiile colorante care pot fi adăugate în produsele medicamentoase (reformare) (COM(2008)0001 — C6-0026/2008 — 2008/0001(COD))

(2010/C 8 E/31)

(Procedura de codecizie — reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0001),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0026/2008),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, de a aproba propunerea în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE și cu recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0280/2008),
 - A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora;
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Marți, 23 septembrie 2008

Alimente destinate unei alimentații speciale (reformare) *I**

P6_TA(2008)0432

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale (reformare) (COM(2008)0003 — C6-0030/2008 — 2008/0003(COD))

(2010/C 8 E/32)

(Procedura de codecizie — reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0003),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0030/2008),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, exprimate în scrisoarea din 17 septembrie 2008, de a adopta propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0295/2008),
- A. întrucât grupul consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond,
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei și astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

P6_TC1-COD(2008)0003

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2009/39/CE.)

Marți, 23 septembrie 2008

Inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) *I**

P6_TA(2008)0433

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) (COM(2008)0100 — C6-0094/2008 — 2008/0044(COD))

(2010/C 8 E/33)

(Procedura de codecizie — reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0100),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 71 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0094/2008),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, exprimate în scrisoarea din 3 septembrie 2008, de a adopta propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru transport și turism (A6-0299/2008),
- A. întrucât grupul consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond,
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului consultativ de lucru al serviciilor juridice ale Parlamentului, Consiliului și Comisiei și astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

P6_TC1-COD(2008)0044

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind inspekția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2009/40/CE.)

Marți, 23 septembrie 2008

Solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) *I**

P6_TA(2008)0434

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare) (COM(2008)0154 — C6-0150/2008 — 2008/0060(COD))

(2010/C 8 E/34)

(Procedura de codecizie — reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0154),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea i-a fost prezentată de către Comisie (C6-0150/2008),
 - având în vedere angajamentele reprezentantului Consiliului, exprimate în scrisoarea din 17 septembrie 2008, de a aproba propunerea astfel cum a fost modificată, în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Tratatul CE,
 - având în vedere Acordul Interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 80a și articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0284/2008),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea respectivă nu cuprinde nicio modificare substanțială în plus față de cele identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor rămase nemodificate din documentele anterioare cu modificările respective, propunerea se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără nicio modificare de fond;
1. aprobă propunerea Comisiei, adaptată în conformitate cu recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

P6_TC1-COD(2008)0060

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în primă lectură corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2009/32/CE.)

Marți, 23 septembrie 2008

Combaterea terorismului *

P6_TA(2008)0435

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la propunerea de decizie-cadru a Consiliului de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului (COM(2007)0650 — C6-0466/2007 — 2007/0236(CNS))

(2010/C 8 E/35)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei (COM(2007)0650),
 - având în vedere orientarea Consiliului din 18 aprilie 2008 (8707/2008),
 - având în vedere articolul 29, articolul 31 primul paragraf litera (e) și articolul 34 alineatul (2) litera (b) din Tratatul UE,
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0466/2007),
 - având în vedere articolele 93 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0323/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. solicită Consiliului și Comisiei ca, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să acorde prioritate oricăror propuneri ulterioare de modificare a prezentului text în conformitate cu articolul 10 din Protocolul privind dispozițiile tranzitorii care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și în conformitate cu Declarația nr. 50 referitoare la acesta;

Marți, 23 septembrie 2008

6. se declară deja pregătit, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să examineze orice astfel de propunere, în regim de urgență, dacă este necesar, și în strânsă cooperare cu parlamentele naționale; în cazul în care noua propunere reflectă conținutul prezentului aviz, s-ar putea aplica procedura prevăzută în acordul interinstituțional privind codificarea;

7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Propunere de decizie-cadru — act de modificare
Considerentul 6a (nou)

(6a) Acțiunile Uniunii Europene în domeniul combaterii terorismului ar trebui să se desfășoare în strânsă cooperare cu autoritățile locale și regionale, care au un rol esențial, în special în ceea ce privește prevenirea terorismului, în măsura în care autorii și instigatorii actelor teroriste trăiesc în mijlocul comunităților locale și interacționează cu populația acestora, folosindu-se de serviciile și instrumentele democratice ale acestor comunități.

Amendamentul 2
Propunere de decizie-cadru — act de modificare
Considerentul 7

(7) Prezenta propunere prevede incriminarea infracțiunilor legate de terorism pentru a contribui la obiectivul politic mai general al prevenirii terorismului prin reducerea difuzării acelor materiale susceptibile să incite persoanele să comită atentate teroriste.

(7) Prezenta propunere prevede incriminarea infracțiunilor legate de terorism pentru a contribui la obiectivul politic mai general al prevenirii terorismului prin reducerea difuzării acelor materiale **prin care se exprimă intenția și care sunt** susceptibile să incite persoanele să comită atentate teroriste.

Amendamentul 3
Propunere de decizie-cadru — act de modificare
Considerentul 10

(10) Definiția infracțiunilor teroriste, inclusiv a infracțiunilor legate de activitățile teroriste ar trebui armonizată în continuare de către toate statele membre, pentru a acoperi instigarea publică la săvârșirea infracțiunilor de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste, atunci când acestea sunt săvârșite cu intenție.

(Nu privește versiunea în limba română.)

Amendamentul 4
Propunere de decizie-cadru — act de modificare
Considerentul 11

(11) Trebuie să se stabilească pedepse și sancțiuni împotriva persoanelor fizice și juridice sau care au comis **sau sunt responsabile de instigare** publică la săvârșirea infracțiunilor de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste, atunci când acestea sunt săvârșite cu intenție. Aceste fapte ar trebui să fie pedepsite în mod egal în toate statele membre indiferent dacă sunt săvârșite prin intermediul internetului sau nu.

(11) Ar trebui să se stabilească pedepse și sancțiuni împotriva persoanelor fizice și juridice care au comis **acte de instigare** publică la săvârșirea infracțiunilor de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste, atunci când acestea sunt săvârșite cu intenție. Aceste fapte ar trebui să fie pedepsite în mod egal în toate statele membre indiferent dacă sunt săvârșite prin intermediul internetului sau nu.

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 5**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Considerentul 11a (nou)

(11a) Eșecul Consiliului de a conveni asupra drepturilor procedurale în cadrul acțiunilor penale reprezintă un obstacol în calea cooperării judiciare europene; acest impas ar trebui să fie depășit de urgență.

Amendamentul 6**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Considerentul 12

(12) Ar trebui adoptate norme juridice suplimentare pentru a garanta instrumentarea eficientă a instigării publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism, a recrutării și a instruirii în scopuri teroriste, atunci când acestea au ca obiect sau ca efect săvârșirea unei infracțiuni de terorism care intră în sfera de competență a unui stat membru.

eliminat

Amendamentul 7**Propunere de decizie — act de modificare**
Considerentul 12a (nou)

(12a) Prezenta decizie-cadru completează dispozițiile Convenției Consiliului Europei din 16 mai 2005 privind prevenirea terorismului și, prin urmare, este crucial ca, paralel cu intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru, toate statele membre să ratifice această convenție;

Amendamentul 8**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Considerentul 14

(14) Uniunea respectă principiile recunoscute în articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și reafirmate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special capitolele II și VI. Nici un element din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca urmărind reducerea sau îngrădirea drepturilor sau libertăților fundamentale cum ar fi libertatea de exprimare, de reuniune sau de asociere, dreptul la respectarea vieții private și de familie, inclusiv dreptul la respectarea confidențialității corespondenței.

(14) Uniunea respectă principiile recunoscute la articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și reafirmate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special capitolele II și VI. Niciun element din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat în sensul reducerii sau îngrădirii drepturilor sau libertăților fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, de reuniune sau de asociere, **libertatea presei sau libertatea de exprimare în celelalte mijloace de comunicare în masă, sau** dreptul la respectarea vieții private și de familie, inclusiv dreptul la respectarea confidențialității corespondenței, **care include și conținutul mesajelor electronice și al altor tipuri de corespondență electronică.**

Amendamentul 9**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Considerentul 15

(15) Instigarea publică la săvârșirea infracțiunilor de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste sunt infracțiuni care se săvârșesc cu intenție. În consecință, nici un element din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca vizând să reducă sau să restricționeze difuzarea informațiilor în scopuri științifice, academice sau de raportare. Exprimarea opiniilor radicale, polemice sau controversate în cadrul unei dezbateri publice privind chestiunile politice sensibile, inclusiv terorismul, nu intră în sfera de aplicare a prezentei decizii-cadru și, în special, a definiției instigării publice la săvârșirea infracțiunilor de terorism,

(15) Instigarea publică la săvârșirea infracțiunilor de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste sunt infracțiuni care se săvârșesc cu intenție. În consecință, nici un element din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca vizând să reducă sau să restricționeze difuzarea informațiilor în scopuri științifice, academice, **artistice** sau de raportare. Exprimarea opiniilor radicale, polemice sau controversate în cadrul unei dezbateri publice privind chestiunile politice sensibile, inclusiv terorismul, nu intră în sfera de aplicare a prezentei decizii-cadru și, în special, a definiției instigării publice la săvârșirea infracțiunilor de terorism,

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 10**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Considerentul 15a (nou)

(15a) *Incriminarea faptelor enumerate în prezenta decizie-cadru ar trebui realizată astfel încât să fie proporțională cu obiectivele legitime urmărite, să fie necesară și adecvată într-o societate democratică și să aibă un caracter nediscriminatoriu; aceasta ar trebui, în special, să fie compatibilă cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.*

Amendamentul 11**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Articolul 1 — punctul -1 (nou)*Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 1 - alineatul 2*

(-1) *Articolul 1 alineatul (2) se modifică după cum urmează:*

„(2) *Prezenta decizie-cadru nu poate avea ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.*”

Amendamentul 12**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Articolul 1 — punctul 1*Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 1 — litera a*

(a) prin „instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni teroriste” se înțelege distribuirea, sau punerea la dispoziția publicului, în orice altă formă, a unui mesaj, **cu intenția de a provoca la săvârșirea** uneia dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)–(h), atunci când un astfel de comportament, **indiferent dacă pledează sau nu în mod direct săvârșirea unei infracțiuni de terorism**, creează riscul ca una sau mai multe astfel de infracțiuni să fie comise;

(a) prin „instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni teroriste” se înțelege distribuirea, sau punerea la dispoziția publicului, în orice altă formă, a unui mesaj **prin care se pledează în mod clar și deliberat în favoarea săvârșirii** uneia dintre **infracțiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)–(h), atunci când un astfel de comportament creează **în mod evident** riscul ca una sau mai multe astfel de infracțiuni să fie comise;

Amendamentul 13**Propunere de decizie-cadru — act de modificare**
Articolul 1 — punctul 1*Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 - alineatul 1 - litera b*

(b) prin „recrutarea în scopuri teroriste” se înțelege a solicita unei alte persoane să comită una dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1), sau la articolul 2 alineatul (2);

(b) prin „recrutarea în scopuri teroriste” se înțelege a solicita unei alte persoane, **în mod deliberat**, să comită una dintre **infracțiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1) **literele (a)–(h)**, sau la articolul 2 alineatul (2);

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 14**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1***Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 1 — litera c*

(c) prin „instruire în scopuri teroriste” se înțelege furnizarea de instrucțiuni privind fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe toxice sau periculoase, sau, privind alte metode și tehnici specifice, cu scopul de a comite una dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1), știind că expertiza transmisă urmează să fie folosită în acest scop.

(c) prin „instruire în scopuri teroriste” se înțelege furnizarea de instrucțiuni privind fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe toxice sau periculoase, sau privind alte metode și tehnici specifice, cu scopul de a comite una dintre **infrațiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1) **literele (a)–(h)**, știind că expertiza transmisă urmează să fie folosită în acest scop.

Amendamentul 15**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1***Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 2 — litera d*

(d) furt calificat săvârșit în vederea comiterii uneia dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1);

(d) furt calificat săvârșit în vederea comiterii uneia dintre **infrațiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1);

Amendamentul 16**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1***Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 2 — litera e*

(e) extorcarea în vederea comiterii uneia dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1);

(e) extorcarea în vederea comiterii uneia dintre **infrațiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1);

Amendamentul 17**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1***Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 2 — litera f*

(f) producerea de documente administrative false în vederea comiterii uneia dintre **faptele** enumerate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)–(h), precum și la articolul 2 alineatul (2) litera (b).

(f) producerea de documente administrative false în vederea comiterii uneia dintre **infrațiunile** enumerate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)–(h), precum și la articolul 2 alineatul (2) litera (b).

Amendamentul 18**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1***Decizia-cadru 2002/475/JAI**Articolul 3 — alineatul 3a (nou)*

(3a) Statele membre garantează că faptele prevăzute la alineatul (2) literele (a)–(c) din prezentul articol sunt incriminate cu respectarea obligațiilor statelor membre referitoare la libertatea de exprimare și libertatea de asociere, în special a obligațiilor referitoare la libertatea presei și la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, precum și cu respectarea confidențialității corespondenței, care include și conținutul mesajelor electronice și al altor tipuri de

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

corespondență electronică. Incriminatorul faptelor prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) nu poate avea ca efect reducerea sau restricționarea difuzării informațiilor în scopuri științifice, academice, artistice sau de raportare, a exprimării opiniilor radicale, polemice sau controversate în cadrul unei dezbateri publice privind chestiunile politice sensibile, inclusiv terorismul.

Amendamentul 19**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1**

Decizia-cadru 2002/475/JAI

Articolul 3 — alineatul 3b (nou)

(3b) Statele membre garantează, de asemenea, că incriminarea actelor prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) din prezentul articol se realizează în manieră proporțională cu natura și circumstanțele infracțiunii, ținând seama de obiectivele legitime urmărite, precum și de necesitatea acestora într-o societate democratică, și exclude orice formă de arbitrar și de tratament discriminatoriu sau rasist.

Amendamentul 20**Propunere de decizie-cadru — act de modificare****Articolul 1 — punctul 3**

Decizia-cadru 2002/475/JAI

Articolul 9 — alineatul 1a

„(1a) Fiecare stat membru își stabilește, de asemenea, competența privind infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(c), atunci când infracțiunea a avut ca obiect sau ca efect o infracțiune dintre cele menționate la articolul 1 și această infracțiune este de competența statului membru în virtutea oricărui criteriu prevăzut la alineatul (1) literele (a)-(e) din prezentul articol.”

„(1a) Un stat membru poate decide să nu aplice, sau să aplice numai în cazuri sau circumstanțe specifice, regulile de competență stabilite la alineatul (1) literele (d) și (e) în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(c) și la articolul 4, în măsura în care acestea se leagă de infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(c).”

Protecția datelor cu caracter personal *

P6_TA(2008)0436

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie-cadru a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (16069/2007 — C6-0010/2008 — 2005/0202(CNS))

(2010/C 8 E/36)

(Procedura de consultare — consultare repetată)

Parlamentul European,

— având în vedere proiectul Consiliului (16069/2007),

— având în vedere propunerea Comisiei (COM(2005)0475),

Marți, 23 septembrie 2008

- având în vedere poziția sa din 27 septembrie 2006 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa din 7 iunie 2007 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 34 alineatul (2) litera (b) din Tratatul UE,
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0010/2008),
 - având în vedere articolele 93, 51 și articolul 55 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0322/2008),
1. aprobă proiectul Consiliului astfel cum a fost modificat;
 2. invită Comisia să modifice propunerea sa în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial proiectul sau să îl înlocuiască cu un alt text;
 5. solicită Consiliului și Comisiei ca, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să acorde prioritate oricăror propuneri ulterioare de modificare a prezentului text în conformitate cu articolul 10 din Protocolul privind dispozițiile tranzitorii care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și în conformitate cu Declarația nr. 50 referitoare la acesta, având în vedere, în special, jurisdicția Curții de Justiție a Comunităților Europene;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor statelor membre, poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 4a (nou)

(4a) Articolul 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, astfel cum a fost introdus prin Tratatul de la Lisabona, va permite consolidarea normelor care reglementează protecția datelor în scopul cooperării polițienești și judiciare în materie penală.

⁽¹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 263.

⁽²⁾ JO C 125 E, 22.5.2008, p. 154.

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 5

(5) Schimbul de date personale în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, în special în conformitate cu principiul disponibilității informației, astfel cum a fost enunțat în Programul de la Haga, ar trebui sprijinit prin norme clare care să sporească încrederea reciprocă între autoritățile competente și să asigure protecția informațiilor relevante, **astfel încât să se excludă orice discriminare împotriva acestei cooperări între statele membre**, cu respectarea *deplină*, în același timp a drepturilor fundamentale ale individului. **Instrumentele existente la nivel european nu sunt suficiente. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și la libera circulație a acestor date nu se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cursul unei activități care nu se încadrează în domeniul de aplicare a legislației comunitare, astfel cum se prevede la titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană sau, în orice caz, în ceea ce privește operațiunile de prelucrare privind securitatea publică, apărarea, siguranța de stat și activitățile statului în domeniul legii penale.**

Amendamentul 3
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 5a

(5a) Decizia-cadru se aplică doar în cazul datelor colectate sau prelucrate de autorități competente, în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. **Decizia-cadru lasă la latitudinea statelor membre să determine mai precis la nivel național care sunt celelalte obiective considerate a fi incompatibile cu scopul pentru care au fost colectate inițial datele personale.** În general, prelucrarea suplimentară în scopuri de cercetare istorică, statistice sau de cercetare științifică nu este incompatibilă cu scopul inițial al prelucrării.

(5) Schimbul de date personale în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, în special în conformitate cu principiul disponibilității informației, astfel cum a fost enunțat în Programul de la Haga, ar trebui sprijinit prin norme clare care să sporească încrederea reciprocă între autoritățile competente și să asigure protecția informațiilor relevante, cu respectarea *deplină* a drepturilor fundamentale ale individului.

(5a) Prezenta decizie-cadru se aplică doar în cazul datelor colectate sau prelucrate de autorități competente, în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. În general, prelucrarea suplimentară în scopuri de cercetare istorică, statistice sau de cercetare științifică nu este incompatibilă cu scopul inițial al prelucrării.

Amendamentul 4
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 6b

(6b) **Prezenta decizie-cadru nu se aplică în cazul unor date cu caracter personal pe care un stat membru le-a obținut în temeiul prezentei decizii-cadru și care provin din statul membru respectiv.**

eliminat

Amendamentul 5
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 7

(7) Armonizarea legislațiilor statelor membre nu trebuie să aibă ca rezultat scăderea nivelului de protecție a datelor pe care îl oferă statele respective, ci trebuie, dimpotrivă, să urmărească asigurarea unui înalt nivel de protecție în cadrul Uniunii.

(7) Armonizarea legislațiilor statelor membre nu trebuie să aibă ca rezultat scăderea nivelului de protecție a datelor pe care îl oferă statele respective, ci trebuie, dimpotrivă, să urmărească asigurarea unui înalt nivel de protecție în cadrul Uniunii, **în conformitate cu Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal (denumită în continuare „Convenția 108”).**

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUS
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 8b

(8b) Arhivarea într-un set separat de date este permisă numai dacă datele nu mai sunt necesare și nu mai sunt utilizate în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Arhivarea într-un set separat de date este, de asemenea, permisă dacă datele arhivate sunt stocate într-o bază de date împreună cu alte date într-un mod care face imposibilă utilizarea lor în continuare în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Termenul de arhivare corespunzător depinde de scopurile arhivării și de interesele legitime ale persoanei vizate. **În cazul arhivării în scopuri de cercetare istorică, se poate avea în vedere, de asemenea, un termen foarte lung.**

(8b) Arhivarea într-un set separat de date este permisă numai dacă datele nu mai sunt necesare și nu mai sunt utilizate în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Arhivarea într-un set separat de date este, de asemenea, permisă dacă datele arhivate sunt stocate într-o bază de date împreună cu alte date într-un mod care face imposibilă utilizarea lor în continuare în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Termenul de arhivare corespunzător depinde de scopurile arhivării și de interesele legitime ale persoanei vizate.

Amendamentul 7
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 11a

(11a) În cazul unei posibilități de prelucrare suplimentară a datelor cu caracter personal, după ce statul membru de la care au fost obținute datele și-a dat consimțământul, fiecare stat membru poate determina modul în care acordă acest consimțământ, **de exemplu, printr-un consimțământ general pentru anumite categorii de informații sau pentru anumite categorii de prelucrare suplimentară.**

(11a) În cazul unei posibilități de prelucrare suplimentară a datelor cu caracter personal, după ce statul membru de la care au fost obținute datele și-a dat consimțământul, fiecare stat membru poate determina modul în care acordă acest consimțământ.

Amendamentul 8
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Considerentul 13a

(13a) *Statul membru* ar trebui să se asigure că persoana vizată este informată că datele cu caracter personal ar putea fi sau sunt *colectate*, prelucrate sau transmise unui alt stat membru în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Modalitățile prin care persoana vizată beneficiază de dreptul de a fi informată, precum și excepțiile de la acesta, sunt reglementate de legislația națională. Acest lucru poate să se concretizeze prin modalități generale, de exemplu, prin dispoziții legislative sau prin publicarea unei liste cu operațiile de prelucrare.

(13a) *Statele membre* ar trebui să se asigure că persoana vizată este informată că datele cu caracter personal ar putea fi sau sunt *culese*, prelucrate sau transmise unui alt stat membru, **țară terță sau entitate privată** în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii și urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Modalitățile prin care persoana vizată beneficiază de dreptul de a fi informată, precum și excepțiile de la acesta, sunt reglementate de legislația națională. Acest lucru poate să se concretizeze prin modalități generale, de exemplu, prin dispoziții legislative sau prin publicarea unei liste cu operațiile de prelucrare.

Amendamentul 9
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 1 — alineatul 2 — litera ca (nouă)

(ca) **sunt prelucrate la nivel național.**

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 10
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 1 — alineatul 4

(4) *Prezenta Decizie-cadru nu aduce atingere intereselor naționale fundamentale în materie de securitate și nici activităților specifice ale serviciilor de informații în domeniul siguranței naționale.* *eliminat*

Amendamentul 11
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 2 — litera 1

(l) prin „transformarea în date anonime” se înțelege modificarea datelor cu caracter personal, astfel încât detaliile privind circumstanțele personale sau materiale să nu mai permită atribuirea acestora unei persoane fizice identificate sau identificabile *sau să permită atribuirea doar în condițiile unei investiții disproporționate de timp, costuri și forță de muncă.*

(l) prin „transformarea în date anonime” se înțelege modificarea datelor cu caracter personal, astfel încât detaliile privind circumstanțele personale sau materiale să nu mai permită atribuirea acestora unei persoane fizice identificate sau identificabile.

Amendamentul 12
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 7

Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală este *permisă numai în cazul în care este strict necesară și când în dreptul intern se prevăd garanții corespunzătoare.*

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală este *interzisă.*

(2) *Cu titlu excepțional, aceste date pot fi prelucrate în cazul în care:*

- *acest lucru este prevăzut de lege, după autorizarea prealabilă de către o autoritate judiciară competentă, în funcție de fiecare caz în parte, și în cazul în care este absolut necesar pentru prevenirea, descoperirea, cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor teroriste și a altor infracțiuni grave;*
- *statele membre oferă garanții specifice adecvate, spre exemplu limitarea accesului la informațiile respective numai la personalul în responsabilitatea căruia intră atribuții legitime care justifică prelucrarea.*

Aceste categorii specifice de date nu pot fi prelucrate în mod automat, cu excepția cazului în care legislația națională prevede garanții corespunzătoare. Aceeași condiție se aplică datelor cu caracter personal referitoare la condamnările penale.

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPOS
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 11 — alineatul 1

(1) Orice transmitere de date cu caracter personal se **ia** în evidență sau se documentează pentru verificarea legalității prelucrării datelor, pentru monitorizare proprie și pentru asigurarea integrității și securității corespunzătoare a datelor.

(1) Orice transmitere, **accesare sau prelucrare ulterioară** de date cu caracter personal se **iau** în evidență sau se documentează pentru verificarea legalității prelucrării datelor, pentru monitorizare proprie și pentru asigurarea integrității și securității corespunzătoare a datelor.

Amendamentul 14
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 12 — alineatul 1 — partea introductivă

(1) Datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă a altui stat membru în conformitate cu cerințele articolului 3 alineatul (2) sau puse la dispoziție de către aceasta pot fi prelucrate suplimentar numai în următoarele scopuri, altele decât cele pentru care au fost transmise sau puse la dispoziție:

(1) Datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă a altui stat membru în conformitate cu cerințele articolului 3 alineatul (2) sau puse la dispoziție de către aceasta pot fi prelucrate suplimentar numai **în cazul în care este necesar** în următoarele scopuri, altele decât cele pentru care au fost transmise sau puse la dispoziție:

Amendamentul 15
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 12 — alineatul 1 — litera d

(d) orice **alt scop** doar cu consimțământul prealabil al statului membru care transmite sau cu consimțământul persoanei vizate, în conformitate cu legislația națională.

(d) orice **alte scopuri determinate, prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru protejarea unuia dintre interesele menționate la articolul 9 din Convenția 108, dar numai** cu consimțământul prealabil al statului membru care transmite sau cu consimțământul persoanei vizate, în conformitate cu legislația națională.

Amendamentul 16
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14 — alineatul 1 — partea introductivă

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal transmise sau puse la dispoziție de autoritățile competente ale unui alt stat membru să poată fi transferate către state terțe sau organisme și organizații internaționale instituite prin acorduri internaționale sau declarate ca organisme internaționale doar în cazul în care:

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal transmise sau puse la dispoziție, **în funcție de fiecare caz în parte**, de autoritățile competente ale unui alt stat membru să poată fi transferate către state terțe sau organisme și organizații internaționale instituite prin acorduri internaționale sau declarate ca organisme internaționale doar în cazul în care:

Amendamentul 17
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14 — alineatul 1 — litera d

(d) statul terț sau organismul internațional în cauză asigură un nivel corespunzător de protecție pentru prelucrarea de date urmărită.

(d) statul terț sau organismul internațional în cauză asigură un nivel corespunzător de protecție pentru prelucrarea de date urmărită, **echivalent cu nivelul prevăzut la articolul 2 din Protocolul adițional la Convenția 108 și în jurisprudența corespunzătoare, referitoare la articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.**

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 18
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14 — alineatul 2

(2) Transferul fără consimțământul prealabil în conformitate cu alineatul (1) litera (c) se permite doar dacă transferul de date este esențial pentru prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa securității publice a unui stat membru sau a unui stat terț sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru, iar consimțământul prealabil nu poate fi dat în timp util. Autoritatea responsabilă de acordarea consimțământului este informată fără întârziere.

(2) Transferul fără consimțământul prealabil în conformitate cu alineatul (1) litera (c) se permite doar dacă transferul de date este esențial pentru prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa securității publice a unui stat membru sau a unui stat terț sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru, iar consimțământul prealabil nu poate fi dat în timp util. **În acest caz, datele cu caracter personal pot fi prelucrate de către partea care le primește numai în cazul în care acest lucru este absolut necesar pentru realizarea scopului specific pentru care au fost transmise.** Autoritatea responsabilă de acordarea consimțământului este informată fără întârziere. **Aceste transferuri sunt notificate autorității de supraveghere competente.**

Amendamentul 19
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14 — alineatul 3

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (d), datele cu caracter personal se pot transfera în cazul în care:

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (d), datele cu caracter personal se pot transfera, **cu titlu excepțional**, în cazul în care:

(a) legislația națională a statului membru care transferă datele prevede acest lucru, având în vedere:

(a) legislația națională a statului membru care transferă datele prevede acest lucru, având în vedere:

- (i) interesele legitime specifice ale persoanei vizate sau
- (ii) interesele legitime prioritare, în special **interese publice importante sau**

- (i) interesele legitime specifice ale persoanei vizate sau
- (ii) interesele legitime prioritare, în special **interese urgente sau vitale ale unui stat membru, sau în scopul prevenirii amenințărilor iminente și grave la adresa siguranței publice, și**

(b) statul terț destinatar sau organismul internațional destinatar/organizația internațională destinatară furnizează garanții **considerate a fi corespunzătoare** de către statul membru *interesat*, în conformitate cu legislația națională a acestuia.

(b) statul terț destinatar sau organismul internațional destinatar/organizația internațională destinatară furnizează garanții **al căror caracter corespunzător este garantat** de către statul membru *interesat*, în conformitate cu legislația națională a acestuia.

(ba) statele membre garantează ținerea unei evidențe a acestor transferuri, pe care o pun la dispoziție, la cerere, autorităților naționale responsabile de protecția datelor.

Amendamentul 20
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14 — alineatul 4

(4) Caracterul adecvat al nivelului de protecție menționat la alineatul (1) litera (d), este evaluat în lumina tuturor factorilor prezenți într-o operațiune sau într-un ansamblu de operațiuni de transfer de date. Se acordă o atenție deosebită tipului de date, scopului și duratei prelucrării sau a prelucrărilor propuse, statului de origine și statului sau organizației internaționale de destinație finală a datelor, normelor de drept, atât generale, cât și sectoriale în vigoare în statul *terț* sau în organizația internațională în cauză, precum și normelor profesionale și măsurilor de securitate respectate în acestea.

(4) Caracterul adecvat al nivelului de protecție menționat la alineatul (1) litera (d) este evaluat **de către o autoritate independentă** în lumina tuturor factorilor prezenți într-o operațiune sau într-un ansamblu de operațiuni de transfer de date. Se acordă o atenție deosebită tipului de date, scopului și duratei prelucrării sau a prelucrărilor propuse, statului de origine și statului sau organizației internaționale de destinație finală a datelor, normelor de drept, atât generale, cât și sectoriale în vigoare în statul *terț* sau în organizația internațională în cauză, precum și normelor profesionale și măsurilor de securitate respectate în acestea.

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 21
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14a — titlu

Transmiterea către entitățile private din statele membre

Transmiterea către entitățile private *și accesarea datelor primite de către entitățile private* din statele membre

Amendamentul 22
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14a — alineatul 1 — partea introductivă

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă dintr-un alt stat membru sau puse la dispoziție de către aceasta pot fi transmise entităților private doar dacă:

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă dintr-un alt stat membru sau puse la dispoziție de către aceasta, *în funcție de fiecare caz în parte*, pot fi transmise entităților private doar dacă:

Amendamentul 23
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14a — alineatul 2a (nou)

(2a) *Statele membre prevăd ca autoritățile competente să poată consulta și prelucra datele cu caracter personal controlate de persoane private doar de la caz la caz, în funcție de circumstanțe specifice, în scopuri specifice și sub rezerva controlului judiciar efectuat în statele membre.*

Amendamentul 24
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 14a — alineatul 2b (nou)

(2b) *Legislația națională a statelor membre prevede ca, în cazul în care persoanele private primesc și prelucrează datele în cadrul unei obligații de serviciu public, acestea să fie supuse unor obligații cel puțin echivalente sau superioare celor impuse autorităților competente.*

Amendamentul 25
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 17 — alineatul 1 — litera a

(a) cel puțin o confirmare din partea inspectorului sau a autorităților naționale de supraveghere privind *transmiterea sau punerea la dispoziție a* datelor care o privesc, sau lipsa *acestor* acțiuni, și informații cu privire la destinatarii sau categoriile de destinatari cărora li s-au dezvăluit datele și comunicarea datelor care fac obiectul prelucrării; *sau*

(a) cel puțin o confirmare din partea inspectorului sau a autorităților naționale de supraveghere privind *prelucrarea* datelor care o privesc, sau lipsa *acestei* acțiuni, și informații cu privire la *scopul prelucrării, la* destinatarii sau categoriile de destinatari cărora li s-au dezvăluit datele și comunicarea datelor care fac obiectul prelucrării, *precum și informații privind motivele oricărei decizii legate de prelucrarea automatizată a datelor;*

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 26
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 22 — alineatul 2 — litera h

(h) să prevină citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată de date cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportului suporturilor de date (control asupra transportului);

(h) să prevină citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată de date cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportului suporturilor de date, **inclusiv prin utilizarea unor tehnici de criptare corespunzătoare** (control asupra transportului);

Amendamentul 27
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 22 — alineatul 2 — litera ja (nouă)

(ja) a controla eficacitatea măsurilor de securitate menționate la prezentul alineat și a lua măsurile de organizare necesare referitoare la supravegherea internă, pentru a asigura conformitatea cu prezenta decizie-cadru (audit intern).

Amendamentul 28
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 24

Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a asigura aplicarea integrală a dispozițiilor prezentei decizii-cadru și, în special, stabilesc sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care urmează să fie aplicate în caz de încălcare a dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei decizii-cadru.

Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a asigura aplicarea integrală a dispozițiilor prezentei decizii-cadru și, în special, stabilesc sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, **inclusiv sancțiuni administrative și/sau penale, în conformitate cu legislația națională**, care urmează să fie aplicate în caz de încălcare a dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei decizii-cadru.

Amendamentul 29
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 25 — alineatul 1a (nou)

(1a) Fiecare stat membru se asigură că autoritățile de supraveghere sunt consultate atunci când se stabilesc măsuri administrative sau reglementări care vizează protecția drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor.

Amendamentul 30
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 25a (nou)

Articolul 25a

Grupul de lucru pentru protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

(1) Se instituie un grup de lucru pentru protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor (denumit în continuare „grupul de lucru”). Grupul de lucru are caracter consultativ și acționează independent.

(2) Grupul de lucru este alcătuit dintr-un reprezentant al autorității sau al autorităților de supraveghere desemnate de fiecare stat membru, dintr-un reprezentant al Autorității Europene pentru Protecția Datelor și dintr-un reprezentant al Comisiei.

Fiecare membru al grupului de lucru este desemnat de instituția, autoritatea sau autoritățile pe care le reprezintă. Dacă un stat membru a desemnat mai multe autorități de supraveghere, acestea procedează la numirea unui reprezentant comun.

Președinții autorităților comune de supraveghere instituite în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană au dreptul de a participa sau de a fi reprezentați la reuniunile grupului de lucru. Autoritatea sau autoritățile de supraveghere desemnate de Islanda, Norvegia și Elveția au dreptul de a fi reprezentate la reuniunile grupului de lucru, în măsura în care acestea privesc chestiuni legate de *acquis-ul Schengen*.

(3) Grupul de lucru adoptă deciziile cu majoritatea simplă a reprezentanților autorităților de supraveghere.

(4) Grupul de lucru își alege președintele. Durata mandatului președintelui este de doi ani. Mandatul poate fi reînnoit.

(5) Secretariatul grupului de lucru este asigurat de Comisie.

(6) Grupul de lucru își adoptă regulamentul de procedură.

(7) Grupul de lucru examinează punctele înscrise pe ordinea de zi de către președinte, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unui reprezentant al autorităților de supraveghere, al Comisiei sau al Autorității Europene pentru Protecția Datelor sau a președinților autorităților comune de supraveghere.

Amendamentul 31
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 25b (nou)

Articolul 25b

Atribuții

(1) Grupul de lucru:

(a) emite un aviz cu privire la măsurile naționale, atunci când este necesar să se asigure că standardul de protecție atins în cadrul prelucrării datelor la nivel național este echivalent cu cel prevăzut în prezenta decizie-cadru;

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

- (b) emite un aviz cu privire la nivelul de protecție care se aplică înre statele membre și țările terțe și organizațiile internaționale, în special pentru a garanta că transferul datelor cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale care asigură un nivel corespunzător de protecție a datelor este realizat cu respectarea articolului 14 din prezenta decizie-cadru;
- (c) oferă consiliere Comisiei și statelor membre cu privire la modificările propuse la prezenta decizie-cadru sau cu privire la orice măsuri suplimentare sau specifice pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor, precum și cu privire la oricare alte măsuri propuse care afectează drepturile și libertățile respective.
- (2) În cazul în care grupul de lucru constată că există diferențe între legislațiile și practicile statelor membre, care pot să afecteze echivalența protecției persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană, acesta informează Consiliul și Comisia în acest sens.
- (3) Grupul de lucru poate face recomandări, din proprie inițiativă sau la inițiativa Comisiei sau a Consiliului, privind orice chestiune legată de protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană, în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor.
- (4) Avizele și recomandările grupului de lucru sunt transmise Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
- (5) Pe baza informațiilor oferite de statele membre, Comisia informează grupul de lucru cu privire la acțiunile întreprinse ca răspuns la avizele și recomandările acestuia. Informațiile sunt transmise sub forma unui raport care se pune la dispoziția publicului și care se înaintează, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului. Statele membre informează grupul de lucru cu privire la orice măsură adoptată de acestea în temeiul alineatului (1).
- (6) Grupul de lucru întocmește un raport anual privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor în Uniunea Europeană și în țările terțe. Acest raport se pune la dispoziția publicului și se înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Marți, 23 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 32
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 27a — alineatul 1

(1) În termen de trei ani de la expirarea termenului prevăzut la articolul 28 alineatul (1), statele membre raportează Comisiei în legătură cu măsurile naționale adoptate pentru a asigura deplina conformitate cu prezenta decizie-cadru și, în special, cu privire la acele dispoziții care trebuie să fie deja respectate la colectarea datelor. Comisia examinează cu precădere **impactul dispoziției asupra domeniului de aplicare din articolul 1** alineatul (2).

(1) În termen de trei ani de la expirarea termenului prevăzut la articolul 28 alineatul (1), statele membre raportează Comisiei în legătură cu măsurile naționale adoptate pentru a asigura deplina conformitate cu prezenta decizie-cadru și, în special, cu privire la acele dispoziții care trebuie să fie deja respectate la colectarea datelor. Comisia examinează cu precădere **aplicarea articolului 1** alineatul (2).

Amendamentul 33
Proiect de decizie-cadru a Consiliului
Articolul 27a — alineatul 2a (nou)

(2a) *În acest scop, Comisia ține seama de observațiile transmise de parlamentele și guvernele statelor membre, de Parlamentul European, de grupul de lucru „Articolul 29” instituit prin Directiva 95/46/CE, de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și de grupul de lucru instituit prin articolul 25a din prezenta decizie-cadru.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

Migrarea la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) *

P6_TA(2008)0441

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (12059/1/2008 — C6-0188/2008 — 2008/0077(CNS))

(2010/C 8 E/37)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12059/1/2008),
 - având în vedere propunerea Comisiei (COM(2008)0196),
 - având în vedere articolul 30 alineatul (1) literele (a) și (b), articolul 31 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 34 alineatul (2) litera (c) din Tratatul UE,
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0188/2008),
 - având în vedere articolele 93 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0351/2008),
1. aprobă proiectul de decizie a Consiliului astfel cum a fost modificat;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul supus consultării;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUS
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Proiect de decizie
Articolul 11A a (nou)

Articolul 11Aa**Raportare**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, la sfârșitul fiecărui semestru, iar prima dată la sfârșitul primului semestru din 2009, un raport de activitate privind dezvoltarea SIS II și migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II).

Miercuri, 24 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2
Proiect de decizie
Articolul 12 — primul paragraf

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Aceasta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Decizia nr. 2007/533/JAI.

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Aceasta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Decizia 2007/533/JAI **și, în orice caz, nu mai târziu de 30 iunie 2010.**

Migrarea la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) *

P6_TA(2008)0442

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24. septembrie 2008 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (11925/2/2008 — C6-0189/2008 — 2008/0078(CNS))

(2010/C 8 E/38)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de regulament al Consiliului (11925/2/2008),
- având în vedere propunerea Comisiei (COM(2008)0197),
- având în vedere articolul 66 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0189/2008),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0352/2008),

1. aprobă proiectul de regulament al Consiliului astfel cum a fost modificat;
2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial textul supus consultării;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Miercuri, 24 septembrie 2008

TEXTUL
PROPUS DE CONSILIU

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Proiect de regulament
Articolul 11Aa (nou)**Articolul 11Aa****Raportare**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, la sfârșitul fiecărui semestru, iar prima dată la sfârșitul primului semestru din 2009, un raport de activitate privind dezvoltarea SIS II și migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II).

Amendamentul 2
Proiect de regulament
Articolul 12 — primul paragraf

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Acesta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006.

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Acesta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 **și, în orice caz, nu mai târziu de 30 iunie 2010.**

Sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime
*****II**

P6_TA(2008)0443

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 privind poziția comună a Consiliului adoptată în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime (5719/3/2008 — C6-0225/2008 — 2005/0239(COD))

(2010/C 8 E/39)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5719/3/2008 — C6-0225/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0589),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0334/2008),

⁽¹⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 533.

Miercuri, 24 septembrie 2008

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC2-COD(2005)0239

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Prin adoptarea Directivei 2002/59/CE ⁽⁴⁾, Uniunea Europeană și-a consolidat capacitatea de prevenire a situațiilor care pun în pericol siguranța vieții omenești pe mare și protecția mediului marin.
- (2) Având în vedere faptul că prezenta directivă vizează modificarea Directivei 2002/59/CE, cea mai mare parte a obligațiilor prevăzute în prezenta directivă nu vor fi aplicabile statelor membre fără ieșire și porturi la mare. Prin urmare, singurele obligații aplicabile Austriei, Republicii Cehe, Ungariei, Luxemburgului sau Slovaciei sunt cele privind navele care arborează pavilionul acestor state membre, fără a aduce atingere datoriei de cooperare a statelor membre pentru a asigura coerența între serviciile de gestionare a traficului maritim și serviciile de gestionare a traficului altor moduri de transport, în special serviciile de informare fluvială.
- (3) În temeiul prezentei directive, statele membre care sunt state de coastă ar trebui să aibă posibilitatea de a face schimb de informații culese pe parcursul misiunilor de monitorizare a traficului maritim pe care le desfășoară în zonele lor de competență. Sistemul comunitar de schimb de informații maritime Safe-SeaNet (|| „SafeSeaNet”), elaborat de Comisie în acord cu statele membre, cuprinde, pe de o parte, o rețea de schimb de date, iar pe de altă parte o standardizare a principalelor informații disponibile privind navele și încărcătura acestora (preavize și raportări). Astfel, acesta permite localizarea la sursă și comunicarea către orice autoritate a unor informații exacte și actualizate despre navele aflate în apele europene, despre mișcările lor, despre încărcăturile periculoase sau poluante ale acestora, precum și despre incidentele maritime.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 533) Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 184 E, 22.7.2008, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (4) Prin urmare, pentru a se asigura exploatarea operațională a acestor informații, este esențial ca infrastructurile necesare culegerii și schimbului de date menționate în această directivă și puse în aplicare de administrațiile naționale să fie integrate în SafeSeaNet.
- (5) Dintre informațiile notificate și schimbate în temeiul Directivei 2002/59/CE, cele care se referă la caracteristicile exacte ale mărfurilor periculoase sau poluante transportate pe mare au o importanță deosebită. În acest context și având în vedere recente accidente maritime, ar fi necesar ca autorităților de coastă să li se permită un acces mai ușor la informațiile privind caracteristicile hidrocarburilor transportate pe mare, factor esențial în alegerea tehnicilor de control celor mai potrivite, și să li se asigure, în caz de urgență, o legătură directă cu operatorii care dețin cele mai multe cunoștințe despre mărfurile transportate.
- (6) Sistemele de identificare automată a navelor (AIS — Automatic Identification System) menționate în Convenția pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 („Convenția SOLAS”) permit nu numai îmbunătățirea posibilităților de monitorizare a acestor nave, ci și, mai ales, creșterea siguranței lor în situații de navigare la mică distanță una de cealaltă. În consecință, acestea au fost integrate în partea dispozitivă a Directivei 2002/59/CE. Având în vedere numărul mare de coliziuni în care au fost implicate nave de pescuit, care, în mod cert, nu au fost observate de navele comerciale sau care nu au observat navele comerciale aflate în apropiere, este de dorit extinderea acestei măsuri la navele de pescuit cu o lungime mai mare de 15 metri. În cadrul Fondului European pentru Pescuit, se poate furniza asistență financiară pentru dotarea navelor de pescuit cu echipamente de siguranță cum ar fi AIS. **Organizația Maritimă Internațională (OMI) a recunoscut faptul că publicarea în scopuri comerciale, pe internet sau altundeva, a datelor AIS transmise de către nave poate prejudicia siguranța și securitatea navelor și a instalațiilor portuare și a cerut guvernelor statelor membre ca, în cadrul legislațiilor naționale respective, să-i descurajeze pe cei care pun datele AIS la dispoziția unor terți în scopul publicării pe internet sau altundeva. Mai mult, disponibilitatea informațiilor AIS privind rutele și încărcătura navelor nu ar trebui să aibă efecte negative asupra loialității concurenței dintre actorii din sectorul naval.**
- (7) Obligația de dotare cu AIS ar trebui interpretată ca implicând, de asemenea, cerința de a menține permanent în funcțiune AIS, cu excepția cazurilor în care normele sau standardele internaționale prevăd protecția informațiilor referitoare la navigație.
- (8) **Din anchetele realizate în numele Comisiei, rezultă clar că nu este nici util, nici posibil să se includă AIS în sistemele de poziționare și comunicare folosite în scopul politicii comune în domeniul pescuitului.**
- (9) **Potrivit Directivei 2002/59/CE, un stat membru poate obține, la cerere, informații din partea altui stat membru referitoare la o navă și la încărcătura periculoasă sau poluantă pe care o transportă. Ar trebui evidențiat faptul că aceasta nu se referă la efectuarea sistematică de cereri între statele membre, ci înseamnă că aceste informații nu pot fi cerute decât în scop de siguranță sau securitate maritimă sau de protecție a mediului maritim.**
- (10) Directiva 2002/59/CE prevede adoptarea de către statele membre a unor măsuri speciale în ceea ce privește navele care prezintă un potențial risc din cauza funcționării sau a stării în care se află. În acest sens, ar fi de dorit ca în lista acestor nave să fie adăugate acelea care nu dețin o asigurare sau garanții financiare satisfăcătoare sau care au fost raportate de către piloți sau de autoritățile portuare ca prezentând deficiențe evidente care ar putea compromite navigarea lor în siguranță sau care ar putea reprezenta un risc pentru mediu.
- (11) În conformitate cu Directiva 2002/59/CE, în ceea ce privește riscurile pe care le prezintă condițiile meteorologice extrem de nefavorabile, este necesar să se ia în considerare potențialul pericol pe care îl prezintă formarea gheții pentru navigație. Prin urmare, în cazul în care o autoritate competentă desemnată de un stat membru consideră, pe baza prognozelor privind starea gheții furnizate de un serviciu de informații meteorologice competent, că din cauza condițiilor de navigație se creează o amenințare gravă la adresa siguranței vieții omenești sau un risc de poluare, aceasta ar trebui să informeze comandantul navelor aflate în zona sa de competență sau care intenționează să intre sau să iasă din portul sau porturile aflate în zona respectivă. Autoritatea respectivă ar trebui să aibă posibilitatea de a lua toate măsurile corespunzătoare pentru a garanta siguranța vieții omenești și protecția mediului. **Potrivit Regulamentului 3.1 din Partea A-1 a Capitolului II-1 din Convenția SOLAS, statele membre au responsabilitatea de a garanta că navele aflate sub pavilionul lor sunt proiectate, construite și întreținute în conformitate cu cerințele structurale, mecanice și electrice stabilite de societățile de clasificare recunoscute de administrațiile statelor membre respective. În**

Miercuri, 24 septembrie 2008

consecință, statele membre ar trebui să stabilească cerințe privind navigarea în ape înghețate, în conformitate cu cerințele organizațiilor recunoscute în cadrul Directivei 94/57/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1994 privind normele și standardele comune pentru organismele cu rol de inspecție și control al navelor și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ⁽¹⁾ sau standardelor naționale echivalente. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a verifica dacă documentația necesară aflată la bord dovedește că vasul respectă cerințele de rezistență și de putere adecvate stării gheții din zona respectivă.

- (12) Directiva 2002/59/CE prevede că statele membre elaborează planuri pentru adăpostire, atunci când situația o cere, a navelor aflate în primejdie, în porturile lor sau în orice alt loc protejat, în cele mai bune condiții posibile, pentru a limita consecințele accidentelor pe mare. Cu toate acestea, luând în considerare Liniile directe privind locurile de refugiu pentru navele care au nevoie de asistență, anexate la Rezoluția A.949(23) a Organizației Maritime Internaționale din 13 decembrie 2003 (|| „Rezoluția A.949(23) a OMI”), care au fost adoptate ulterior Directivei 2002/59/CE și care fac referire || la navele care au nevoie de asistență, **și nu** la navele aflate în primejdie, respectiva directivă ar trebui modificată în consecință. **Prezenta directivă nu se abate de la normele care se aplică operațiunilor de salvare astfel cum au fost stabilite de Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare din 1979, când este în joc siguranța vieții omenești. Prin urmare, această convenție va continua să se aplice pe deplin.**
- (13) Pe baza Rezoluției A.949(23) a OMI și în urma eforturilor depuse în comun de Comisie, de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (|| „agenția”) și de statele membre, este necesar să se stabilească dispozițiile de bază pe care ar trebui să le conțină planurile pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență, pentru a asigura o aplicare armonizată și eficientă a acestei măsuri și pentru a clarifica domeniul de aplicare a obligațiilor care le revin statelor membre.
- (14) Rezoluția A.949(23) a OMI stă la baza tuturor planurilor elaborate de statele membre cu scopul de a răspunde cu eficacitate amenințărilor pe care le prezintă navele care au nevoie de asistență. Cu toate acestea, cu ocazia evaluării riscurilor asociate unor astfel de amenințări, statele membre, având în vedere condițiile speciale ale acestora, pot lua în considerare și alți factori precum utilizarea apei de mare pentru producerea apei potabile, precum și a electricității.
- (15) **Pentru instaurarea unei cooperări și încrederi depline între comandanții navei și echipaj, este necesar să se asigure faptul că comandanții și echipajul unei nave care are nevoie de asistență pot să conteze pe faptul că li se va asigura un tratament în condiții bune și echitabile din partea autorităților competente din statul membru în cauză. Pentru aceasta, este de dorit ca statele membre, în conformitate cu legislația lor națională, să aplice prevederile relevante ale liniilor directe ale OMI privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim.**
- (16) În cazul în care o navă are nevoie de asistență, poate fi necesară luarea unei decizii cu privire la adăpostirea într-un loc de refugiu a navei respective. **Acest lucru este deosebit de important în caz de situație de primejdie pe mare, cu alte cuvinte o situație care ar putea duce la pierderea unei nave sau la apariția unui pericol pentru mediu sau navigație. În toate aceste cazuri este necesar să existe posibilitatea de a apela la o autoritate independentă din fiecare stat membru sau regiune, în funcție de structura internă a statului membru, cu prerogative și competențe necesare de a lua deciziile ce se impun pentru a acorda ajutor navei care are nevoie de asistență, în scopul protejării vieților omenești și a mediului și a reducerii pierderilor economice. Este preferabil ca autoritatea competentă să fie de tip permanent. Această autoritate ar trebui în special să fie în măsură să ia o decizie independentă cu privire la primirea într-un loc de refugiu a unei nave care are nevoie de asistență. În acest scop, autoritatea ar trebui să efectueze o evaluare preliminară a situației, pe baza informațiilor incluse în planul corespunzător pentru adăpostirea navelor într-un loc de refugiu.**

⁽¹⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 20.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (17) Planurile de adăpostire a navelor care au nevoie de asistență ar trebui să descrie cu precizie mecanismul decizional privind alertarea și gestionarea situațiilor respective. Autoritățile implicate și atribuțiile acestora ar trebui descrise clar, la fel ca și mijloacele de comunicare între părțile implicate. Procedurile aplicabile ar trebui să asigure luarea rapidă a unei decizii adecvate pe baza cunoștințelor **specifice din domeniul maritim de gestionare a incidentelor pentru care pot fi prezăzute urmări dăunătoare grave** și a informațiilor adecvate de care dispune autoritatea competentă.
- (18) La elaborarea planurilor, statele membre ar trebui să culeagă informații despre potențialele locuri de refugiu de-a lungul coastei, astfel încât, în caz de accident sau de incident pe mare, autoritatea competentă să poată identifica cu exactitate și rapid zonele cele mai potrivite pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență. Astfel de informații relevante ar trebui să conțină în special o descriere privind anumite caracteristici ale locurilor luate în considerare, precum și echipamentele și instalațiile disponibile pentru facilitarea adăpostirii navelor care au nevoie de asistență sau pentru combaterea consecințelor unui accident sau ale poluării.
- (19) Este important ca lista autorităților competente care au responsabilitatea de a decide asupra adăpostirii unei nave într-un loc de refugiu și lista autorităților responsabile cu primirea și gestionarea semnalelor de alertă să fie publicate corespunzător. De asemenea, se poate dovedi util ca părțile implicate într-o operațiune de asistență maritimă, inclusiv companiile de asistență și de remorcare, și autoritățile statelor membre vecine care ar putea fi afectate de o situație de pericol pe mare să aibă acces la informațiile relevante.
- (20) ***Absența garanțiilor financiare sau a asigurărilor nu exonerează statele membre de obligația de a acorda ajutor unei nave care are nevoie de asistență și de a o primi într-un loc de refugiu, dacă se pot reduce astfel riscurile pentru echipaj și mediu. Deși autoritățile competente pot verifica dacă nava este acoperită de o asigurare sau de orice alte garanții financiare care să permită despăgubirea corespunzătoare pentru costurile și prejudiciile aferente primirii în locul de refugiu, solicitarea în sine a acestor informații nu trebuie să întârzie operațiunea de salvare.***
- (21) ***Porturile care primesc o navă care are nevoie de asistență trebuie să poată conta pe o despăgubire promptă pentru costurile și orice prejudicii în legătură cu operațiunea. În acest sens, este important să se aplice nu numai dispozițiile Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului [privind răspunderea civilă și garanțiile financiare ale armatorilor] ⁽¹⁾ și regulamentele Fondului internațional pentru compensarea daunelor cauzate de poluarea cu hidrocarburi, dar și Convenția internațională din 1996 privind răspunderea și compensarea pentru daune în legătură cu transportul substanțelor nocive și periculoase pe mare („Convenția HNS”), Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru daunele provocate de poluarea cu hidrocarburi utilizate pentru propulsia navei și Convenția din 2007 privind îndepărtarea epavelor. De aceea, statele membre ar trebui să ratifice aceste convenții cât mai repede. În cazuri excepționale, statele membre ar trebui să asigure compensarea costurilor și pierderilor economice suportate de un port în urma primirii unei nave într-un loc de refugiu, mai ales dacă aceste costuri nu sunt acoperite de garanțiile financiare ale armatorilor sau de alt mecanism de compensare.)***
- (22) Rolul specific al măsurilor de monitorizare și de dirijare a traficului navelor este de a permite statelor membre să obțină informații reale privind navele care folosesc apele aflate în jurisdicția lor și, astfel, să ia măsuri de prevenire a potențialelor riscuri, dacă este cazul. Comunicarea reciprocă a informațiilor culese ajută la ameliorarea calității acestora și facilitează prelucrarea lor.
- (23) În conformitate cu Directiva 2002/59/CE, statele membre și Comisia au înregistrat un real progres privind armonizarea schimburilor electronice de date, în special în ceea ce privește transportul mărfurilor periculoase sau poluante. SafeSeaNet, aflat în dezvoltare din 2002, ar trebui stabilit, în prezent, ca rețea de referință la nivel comunitar. ***Este important ca SafeSeaNet să nu determine eforturi administrative și costuri suplimentare în sector; este, de asemenea, important să existe o armonizare cu normele internaționale și să se ia în considerare confidențialitatea din punctul de vedere al posibilelor implicații comerciale.***

⁽¹⁾ JO L

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (24) Progresul înregistrat în domeniul noilor tehnologii, în special în ceea ce privește aplicațiile spațiale ale acestora, precum sistemele de monitorizare a navelor **prin satelit**, sistemele de captare a imaginii sau **Galileo**, permite, în prezent, extinderea monitorizării traficului și mai departe în larg și, astfel, o mai bună acoperire a apelor europene. **De asemenea, OMI a modificat Convenția SOLAS pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul siguranței și securității maritime și cel al mediului maritim, în scopul dezvoltării unor sisteme globale de identificare și urmărire a navelor de la mare distanță (LRIT). Conform structurii aprobate de OMI, care prevede posibilitatea de a crea centre regionale de date LRIT și ținând seama de experiența acumulată în urma SafeSeaNet, ar trebui creat un Centru european de date LRIT, care să le colecteze și să le gestioneze. Pentru a avea acces la datele LRIT, statele membre vor trebui să se conecteze la Centrul european de date LRIT.**
- (25) **Pentru a reduce costurile și a evita echiparea inutilă a navelor care navighează în zonele maritime acoperite de stațiile de monitorizare AIS, datele AIS ar trebui integrate în sistemul LRIT. În acest scop, statele membre și Comisia ar trebui să adopte toate inițiativele adecvate, în special în cadrul OMI.**
- (26) Pentru a asigura exploatarea optimă și armonizată la nivel comunitar a informațiilor culese în temeiul Directivei 2002/59/CE privind siguranța maritimă, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea, dacă este necesar, de a prelucra și utiliza aceste date și de a le transmite autorităților desemnate de statele membre.
- (27) În acest context, dezvoltarea sistemului „Equasis” a demonstrat cât de importantă este promovarea unei culturi a siguranței maritime, în special în rândurile operatorilor de transport maritim. Comisia ar trebui să poată contribui la difuzarea, mai ales prin intermediul acestui sistem, a oricăror informații cu privire la siguranța maritimă.
- (28) **Informațiile culese în temeiul prezentei directive nu pot fi difuzate și utilizate decât în scopul prevenirii situațiilor care amenință siguranța vieții omenești pe mare și pentru protecția mediului marin. De aceea, este de dorit ca Comisia să examineze modalitățile de a face față tuturor problemelor legate de securitatea rețelelor informatice și a datelor.**
- (29) Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) ⁽¹⁾ centralizează sarcinile comitetelor înființate în temeiul legislației comunitare aplicabile în domeniul siguranței maritime, al prevenirii poluării de către nave și al protejării condițiilor de viață și muncă la bordul navelor. Prin urmare, actualul comitet ar trebui înlocuit cu COSS.
- (30) Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare.
- (31) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (32) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice Directiva 2002/59/CE în vederea aplicării modificărilor ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aflate în legătură cu aceasta, **să modifice anexele I, III și IV, pe baza experienței dobândite, să stabilească cerințele de echipare cu LRIT a navelor care navighează sub acoperirea stațiilor fixe AIS ale statelor membre, să stabilească politica și principiile privind accesul la informații în Centrul european de date LRIT și să modifice definiții, referințe sau anexe, pentru a le armoniza cu dreptul comunitar sau internațional.** Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale respectivei directive, printre altele, prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1. ||

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (33) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă ⁽¹⁾, agenția oferă Comisiei și statelor membre sprijinul necesar pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/59/CE.

||

- (34) Directiva 2002/59/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2002/59/CE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare navală și a unor norme privind răspunderea civilă și garanțiile financiare ale armatorilor și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului”

2. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Scopul prezentei directive este de a institui în Comunitate un sistem de monitorizare a traficului navelor maritime și de informare în vederea creșterii siguranței și eficienței traficului maritim, creșterii securității portuare și maritime, îmbunătățirii reacției autorităților la incidentele, accidente sau situațiile potențial periculoase produse pe mare, inclusiv operațiile de căutare și salvare, și în vederea contribuției la o mai bună prevenire și detectare a poluării cauzate de nave.”

b) se adaugă următorul paragraf:

„Prezenta directivă stabilește, de asemenea, normele aplicabile anumitor aspecte ale obligațiilor operatorilor din lanțul de transport maritim în ceea ce privește răspunderea civilă și introduce o protecție financiară adaptată pentru navigatori în caz de abandon.”

3. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică:

- navelor având un tonaj-registru brut mai mare sau egal cu 300, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, și*
- în conformitate cu dreptul internațional, zonelor maritime aflate sub jurisdicția statelor membre.”*

b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, prezenta directivă nu se aplică:”

ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„c) proviziilor și echipamentelor pentru utilizare la bordul navelor”

4. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

a) litera (a) se modifică după cum urmează:

i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„ „Instrumente internaționale relevante” înseamnă următoarele instrumente, în versiunea lor actualizată:”

⁽¹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ii) următoarea liniuță se inserează după a patra liniuță:

„— **„Convenția din 1996” înseamnă textul recapitulativ al Convenției din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, adoptat de OMI, astfel cum a fost modificat prin Protocolul din 1996;**”

iii) se adaugă următoarele liniuțe:

„— **„Rezoluția A.917(22) a OMI” înseamnă Rezoluția Organizației Maritime Internaționale 917(22) intitulată „Linii directe privind utilizarea AIS la bordul navelor”, astfel cum a fost modificată prin Rezoluția A.956(23) a OMI;**

— **„Rezoluția A 930(22) a OMI” înseamnă rezoluția OMI și a consiliului de administrație al Biroului Internațional al Muncii intitulată „Linii directe privind furnizarea unei garanții financiare în caz de abandon al marinarilor”**

— „Rezoluția A.949(23) a OMI” înseamnă Rezoluția Organizației Maritime Internaționale 949(23) intitulată „Linii directe privind locurile de refugiu pentru navele care au nevoie de asistență”;

— „Rezoluția A.950(23) a OMI” înseamnă Rezoluția Organizației Maritime Internaționale 950(23) intitulată „Servicii de asistență maritimă (MAS)”;

— **„Orientările OMI privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim” înseamnă „Rezoluția LEG. 3(91) a Comitetului juridic al OMI și a consiliului de administrație al Organizației Internaționale a Muncii din 27 aprilie 2006;”**

b) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„k) „autorități competente” înseamnă autoritățile și organizațiile desemnate de statele membre să îndeplinească anumite funcții în temeiul prezentei directive;”

c) se introduce următoarea literă:

„(ka) **„armator” înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană (cum ar fi administratorul sau agentul sau navlositorul navei nude) căruia proprietarul navei i-a conferit responsabilitatea exploatarei navei și care, prin asumarea acestei responsabilități, a fost de acord să preia toate îndatoririle și responsabilitățile aferente;**

d) se adaugă următoarele litere:

„(s) „SafeSeaNet” înseamnă sistemul comunitar de schimb de informații maritime creat de Comisie în cooperare cu statele membre pentru a asigura punerea în aplicare a legislației comunitare;

(t) „serviciu regulat” înseamnă o serie de curse ale navelor organizate astfel încât să deservească traficul între aceleași două sau mai multe porturi, fie după un orar publicat, fie prin efectuarea unor curse cu o asemenea regularitate sau frecvență încât să constituie o serie sistematică evidentă;

(u) „navă de pescuit” înseamnă orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor acvatice vii;

(v) „navă care are nevoie de asistență” înseamnă o navă aflată într-o situație care ar putea duce la pierderea navei sau la apariția unui pericol pentru mediu sau navigație. **Salvarea persoanelor aflate la bord este, în caz de necesitate, reglementată de Convenția SAR, care prevalează asupra dispozițiilor prezentei directive;**

Miercuri, 24 septembrie 2008

- w) „răspundere civilă” în sensul Convenției din 1996 înseamnă răspunderea în temeiul căreia o terță parte la operațiunea de transport maritim care a cauzat dauna este titularul unei creanțe supuse unei limitări în conformitate cu articolul 2 din respectiva Convenție, exceptând creanțele reglementate de Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului [privind răspunderea transportatorilor de pasageri pe mare în caz de accident] (*);
- x) „LRIT” înseamnă un sistem de transmitere automată la mare distanță a informațiilor privind identificarea și localizarea, în conformitate cu punctul 19 din capitolul V al Convenției SOLAS pentru siguranța și securitatea maritimă și obiectivele pentru mediul maritim.

(*) JO L ...”

5. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 4a

Derogări

(1) Statele membre pot excepta serviciile regulate de transport maritim efectuate între porturi situate pe teritoriul lor de la obligativitatea îndeplinirii cerinței prevăzute la articolul 4, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) compania care exploatează serviciile regulate instituie și actualizează o listă cu navele respective pe care o transmite autorității competente;
- b) pentru fiecare călătorie efectuată se pun la dispoziția autorității competente, la cerere, informațiile prevăzute la anexa I, punctul 1. Compania stabilește un sistem intern care să garanteze 24 de ore din 24 transmiterea, în format electronic, imediat ce a fost primită solicitarea, a acestor informații către autoritatea competentă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- c) orice deviere de la ora estimată de sosire în portul de destinație sau la stația pilot, egală sau mai mare de șase ore, se notifică portului de sosire, în conformitate cu articolul 4;
- d) se acordă excepții numai navelor aflate într-un serviciu specific;
- e) se spune despre un serviciu că este regulat numai dacă este prevăzută funcționarea acestuia timp de minim o lună;
- f) derogările de la prevederile din articolul 4 se limitează la călătorii cu o durată maximă prevăzută de 12 ore.

(2) Dacă un serviciu regulat internațional este exploatat între două sau mai multe state, dintre care cel puțin unul este un stat membru, oricare din statele membre implicate poate cere celorlalte state membre acordarea unei excepții pentru acest serviciu. Toate statele membre implicate, inclusiv statele de coastă interesate, colaborează în vederea acordării unei excepții serviciului respectiv, în condițiile prevăzute în alineatul (1).

(3) Statele membre verifică periodic îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2). În cazul în care cel puțin una din aceste condiții încetează să mai fie îndeplinită, statele membre retrag imediat derogarea de care a beneficiat compania respectivă.

(4) Statele membre transmit Comisiei o listă a companiilor și navelor care beneficiază de excepții conform prezentului articol, precum și actualizarea acestei liste.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 6a

Utilizarea sistemelor de identificare automată (AIS) de către navele de pescuit

„Orice navă de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri care arborează pavilionul unui stat membru și este înmatriculată în Comunitate sau care operează în apele interioare sau pe marea teritorială a unui stat membru sau care își descarcă propria captură în porturile unui stat membru este echipată, în conformitate cu calendarul prezentat în anexa II partea I punctul 3, cu un AIS (clasa A) care să corespundă standardelor de performanță elaborate de OMI”.

Navele de pescuit echipate cu AIS îl mențin permanent în funcțiune. În circumstanțe excepționale, AIS poate fi oprit din funcțiune în cazul în care comandantul consideră acest lucru necesar pentru siguranța sau securitatea navei sale.

Articolul 6b

Utilizarea sistemului de identificare și urmărire a navelor la mare distanță (LRIT)

(1) Toate navele care parcurg rute internaționale care fac escală într-un port dintr-un stat membru sunt echipate cu un sistem LRIT, în conformitate cu punctul 19 capitolul V din Convenția SOLAS și cu standardele de performanță și cerințele funcționale adoptate de OMI.

Comisia stabilește, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2) și în colaborare cu statele membre, modalitățile și cerințele pentru echiparea cu sisteme LRIT a navelor care navighează sub acoperirea stațiilor fixe AIS ale statelor membre și prezintă Organizației Maritime Internaționale măsurile adecvate.

(2) Statele membre și Comisia colaborează la instituirea unui Centru european de date LRIT, având ca responsabilitate procesarea informațiilor privind identificarea și urmărirea la mare distanță.

Centrul european de date LRIT este o componentă a sistemului european de schimb de informații maritime, SafeSeaNet. Costurile legate de modificarea elementelor naționale ale SafeSeaNet pentru a include informațiile LRIT revin statelor membre.

Statele membre stabilesc și mențin conexiunea la Centrul european de date LRIT.

(3) „Comisia determină politica și principiile accesului la informațiile deținute de către Centrul european de date LRIT, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).”

7. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Obligațiile încărcătorului

(1) Încărcătorii care oferă marfă periculoasă sau poluantă ■ pentru a fi transportată într-un port al unui stat membru prezintă comandantului sau operatorului navei, indiferent de dimensiunea sa și înainte de încărcarea mărfii la bord, o declarație cuprinzând următoarele informații:

a) informațiile enumerate în anexa I punctul (2);

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) pentru substanțele menționate în anexa I la convenția MARPOL, fișa datelor de siguranță în care sunt prezentate caracteristicile fizico-chimice ale produselor (*dacă este cazul*), inclusiv vâscozitatea acestora, exprimată în cSt la 50 °C, și densitatea acestora la 15 °C, **precum și alte date incluse în fișa tehnică de siguranță în conformitate cu Rezoluția MSC. 150 (77) a OMI**;
- c) numerele de apel de urgență ale încărcătorului sau ale oricărei alte persoane sau organism care deține informații privind caracteristicile fizico-chimice ale produselor, precum și privind măsurile care trebuie luate în caz de urgență.

(2) **Navele provenind dintr-un port din afara Comunității și îndreptându-se spre un port al unui stat membru sau navele ancorate în apele teritoriale ale unui stat membru care au la bord mărfuri periculoase sau poluante trebuie să fie în posesia unei declarații din partea încărcătorului care să conțină următoarele informații:**

a) **informațiile enumerate în anexa I secțiunea 3;**

b) **informațiile solicitate în temeiul punctului (1) literele (b) și (c) din prezentul articol.**

(3) Este de datoria **și responsabilitatea** încărcătorului ■ să garanteze că încărcătura prezentată pentru transport este, într-adevăr, cea declarată în conformitate cu **alineatele (1) și (2).**"

8. **La articolul 14 al doilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:**

„c) **toate statele membre trebuie să aibă posibilitatea ca, la cerere, să transmită fără întârziere informații SafeSeaNet autorităților naționale și locale competente din alt stat membru, referitoare la nava și mărfurile periculoase sau poluante transportate la bord, dacă este neapărat necesar, din motive de siguranță sau securitate maritimă sau de protecție a mediului maritim.**"

9. La articolul 16 alineatul (1), se adaugă următoarele litere:

- „d) navele care nu au comunicat certificate de asigurare sau care nu dețin garanții financiare în conformitate cu dispozițiile **prezentei directive** și normele internaționale;
- e) navele care au fost raportate de către piloți sau de autoritățile portuare ca prezentând deficiențe evidente care pot compromite navigarea lor în siguranță sau care ar putea reprezenta un risc pentru mediu."

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Măsuri în caz de riscuri cauzate de prezența gheții

(1) Dacă autoritățile competente consideră, având în vedere starea gheții, că există o amenințare gravă la adresa siguranței vieții omenești pe mare ori a zonelor lor maritime sau costiere ori a zonelor maritime sau costiere ale altor state, aceștia:

- a) transmit comandanților navelor aflate în zona lor de competență sau care intenționează să intre sau să iasă dintr-unul din porturile lor informații adecvate privind starea gheții, rutele recomandate și serviciile de spargere a gheții din zona lor de competență;
- b) pot solicita, fără a aduce atingere datoriei de a acorda asistență navelor care au nevoie de asistență și altor obligații care decurg din normele internaționale relevante, ca o navă aflată în zona respectivă și care intenționează să intre sau să iasă dintr-un port sau terminal sau să părăsească o zonă de ancoraj, **să dovedească faptul că îndeplinește cerințele** de rezistență și de putere adecvate stării gheții din zona respectivă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Măsurile luate în temeiul alineatului (1) se bazează, în ceea ce privește datele referitoare la starea gheții, pe prognozele privind starea gheții și condițiile meteorologice furnizate de un serviciu de informare meteorologică calificat, recunoscut de statul membru.”

11. Articolul 19 || se modifică după cum urmează:

a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf

„În acest scop, aceștia comunică autorităților naționale competente, la cerere, informațiile menționate la articolul 12.”

b) se adaugă următorul alineat:

„(3a) În conformitate cu dreptul lor național, statele membre respectă prevederile relevante ale Liniilor directe ale OMI privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim, în special în privința comandantului și echipajului unei nave care are nevoie de asistență, aflată în apele din jurisdicția lor.”

12. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 19a

Autoritățile competente pentru primirea navelor care au nevoie de asistență

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă, care are experiența necesară și este independentă în sensul în care este împuternicită ca, în timpul operațiunii de salvare, să ia decizii din proprie inițiativă privind primirea navelor, urmărind:

- protejarea vieților omenești,
- protejarea coastei,
- protejarea mediului marin,
- siguranța pe mare,
- minimizarea pierderilor economice.

(2) Autoritatea menționată la alineatul (1) își asumă răspunderea pentru executarea planurilor prevăzute la articolul 20a.

(3) Autoritatea menționată la alineatul (1) poate, printre altele:

- a) să restricționeze mișcările navei sau să-i impună un itinerar stabilit. Această cerință nu afectează responsabilitatea comandantului în ce privește manevrarea navei sale în condiții de siguranță;
- b) să transmită un avertisment oficial comandantului navei, cerându-i să pună capăt riscului pentru mediu sau siguranța maritimă;
- c) să se prezinte sau să trimită o echipă la bordul navei pentru a evalua prejudiciile suferite de navă și gradul de risc, pentru a ajuta comandantul să remedieze situația și pentru a informa stația de coastă corespunzătoare;
- d) dacă este necesar, să cheme sau să trimită echipe de salvare;
- e) să decidă pilotarea sau remorcarea navei.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

13. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Adăpostirea navelor care au nevoie de asistență în locuri de refugiu

(1) **Autoritatea menționată la articolul 19a hotărăște primirea unei nave într-un loc de refugiu. Această autoritate garantează că navele aflate în situații de urgență fac** obiectul unei evaluări prealabile a situației efectuate pe baza planurilor menționate la articolul 20a **și sunt admise într-un loc de refugiu, în cazul în care acest lucru permite reducerea sau evitarea riscurilor asociate.**

(2) Autoritățile menționate la alineatul (1) se reunesc în mod regulat pentru a face schimb de experiență și pentru a îmbunătăți măsurile luate în temeiul acestui articol. Acestea se pot reuni în orice moment, ținând cont de circumstanțele specifice.”

14. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 20a

Planuri pentru adăpostire a navelor care au nevoie de asistență

(1) Statele membre elaborează planuri pentru a reacționa față de riscurile create de navele care au nevoie de asistență aflate în apele din jurisdicția lor **și pentru a asigura primirea navelor și protejarea vieților omenești;**

(2) Planurile menționate la alineatul (1) se elaborează după consultarea părților interesate și pe baza Rezoluțiilor A.949(23) și A.950(23) ale OMI, și conțin cel puțin următoarele elemente:

- a) identitatea autorității sau autorităților responsabile cu primirea și gestionarea semnalelor de alertă;
 - b) identitatea autorității competente pentru evaluarea situației și pentru luarea unei decizii cu privire la acordul sau refuzul de adăpostire a unei nave care are nevoie de asistență în locul de refugiu ales;
 - c) informații privind zona de coastă a teritoriului statelor membre **și toate elementele care favorizează o evaluare detaliată și luarea rapidă a unei decizii privind alegerea locului de refugiu pentru o navă** care are nevoie de asistență, inclusiv descrierea factorilor de mediu, economici și sociali și a condițiilor naturale;
 - d) procedurile de evaluare în vederea acordului sau refuzului de a adăposti o navă care are nevoie de asistență într-un loc de refugiu;
 - e) resursele și instalațiile corespunzătoare pentru asistență, salvare și combatere a poluării;
 - f) procedurile de coordonare și de luare a deciziilor la nivel internațional;
 - g) procedurile privind garanțiile financiare și răspunderea aplicabile navelor adăpostite într-un loc de refugiu.
- (3) Statele membre publică denumirea autorității competente menționate la **articolul 19a**, precum și denumirile autorităților desemnate pentru primirea și gestionarea semnalelor de alertă **precum și adresele de contact ale acestora.**

La cerere, statele membre comunică statelor membre vecine informațiile relevante privind planurile.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Atunci când pun în aplicare procedurile prevăzute în planurile pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență, statele membre se asigură că informațiile relevante sunt puse la dispoziția părților implicate în operațiuni.

Dacă li se solicită acest lucru din partea statelor membre, cei care primesc informații în conformitate cu al doilea și al treilea paragraf sunt supuși obligației de confidențialitate.

(4) Până la ...⁽¹⁾, statele membre informează Comisia în legătură cu măsurile luate în vederea punerii în aplicare a prezentului articol.

Articolul 20b

Regimul de răspundere civilă și de garanție financiară

(1) *Statele membre stabilesc regimul de răspundere civilă pentru armatori și se asigură că dreptul armatorilor de limitare a propriei răspunderi este reglementat de toate dispozițiile Convenției din 1996.*

(2) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți proprietarii de nave care arborează pavilionul statului respectiv furnizează o garanție financiară de răspundere civilă conform plafonului fixat prin convenția din 1996.*

(3) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți proprietarii de nave care arborează pavilionul unei țări terțe furnizează o garanție financiară, în conformitate cu dispozițiile alineatului (2), de îndată ce aceste nave intră în zona economică exclusivă a statului membru respectiv sau într-o zonă echivalentă. Garanția financiară este valabilă timp de cel puțin trei luni de la data la care aceasta este solicitată.*

Articolul 20c

Garanția financiară în caz de abandon al navigatorilor

(1) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți proprietarii de nave care arborează pavilionul statului respectiv furnizează o garanție financiară destinată protejării marinarilor angajați sau care lucrează la bordul navelor în cauză în caz de abandon, în conformitate cu Rezoluția A 930(22) a OMI.*

(2) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți proprietarii de nave care arborează pavilionul unei țări terțe furnizează o garanție financiară în conformitate cu primul paragraf, de îndată ce navele în cauză intră într-un port sau într-o instalație marină aflate sub jurisdicția statului membru respectiv sau de îndată ce ancorează într-o zonă aflată sub jurisdicția acestuia.*

(3) *Statele membre se asigură că sistemul de garanție financiară în caz de abandon al marinarilor este accesibil, în conformitate cu Rezoluția A.930(22) a OMI.*

Articolul 20d

CertIFICATELE DE GARANȚIE FINANCIARĂ

(1) *Existența și valabilitatea garanțiilor financiare prevăzute la articolele 20b și 20c sunt atestate prin unul sau mai multe certificate.*

(2) *CertIFICATELE SUNT ELIBERATE DE AUTORITĂȚILE COMPETENTE DIN STATELE MEMBRE, DUPĂ CE ACESTE S-AU ASIGURAT CĂ ARMATORUL ÎNDEPLINEȘTE CERINȚELE STABILITE PRIN PREZENTA DIRECTIVĂ. ÎN MOMENTUL ELIBERĂRII CERTIFICATELOR, AUTORITĂȚILE AR TREBUI SĂ ȚINĂ CONT, DE ASEMENEA, DE PREZENȚA COMERCIALĂ A GARANTULUI ÎN CADRUL UE.*

⁽¹⁾ * JO: 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 24 septembrie 2008

În cazul navelor înmatriculate într-un stat membru, certificatele sunt eliberate sau vizate de autoritatea competentă din statul în care este înmatriculată nava.

În cazul navelor înmatriculate într-o țară terță, certificatele pot fi eliberate sau vizate de autoritatea competentă din oricare stat membru.

(3) Condițiile de eliberare și de valabilitate a certificatelor, în special criteriile și condițiile de acordare, precum și măsurile referitoare la furnizorii de garanții financiare sunt stabilite de către Comisie. Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Certificatele conțin următoarele precizări:

- a) numele navei și portul de înmatriculare;
- b) numele și sediul principal de desfășurare a activității ale armatorului;
- c) tipul garanției;
- d) numele și sediul principal al asigurătorului sau al altei persoane care acordă garanția și, dacă este cazul, locul unde este constituită asigurarea sau garanția;
- e) perioada de valabilitate a certificatului, care nu trebuie să depășească perioada de valabilitate a asigurării sau a garanției.

(5) Certificatele se întocmesc în limba sau limbile oficiale ale statului membru care le eliberează. În cazul în care limba folosită nu este engleza sau franceza, textul include o traducere într-una din aceste limbi.

Articolul 20e

Notificarea certificatului de garanție financiară

(1) Certificatul este păstrat la bordul navei, iar o copie a acestuia se depune la autoritatea care ține registrul de înmatriculare a navei sau, în cazul în care nava nu este înmatriculată într-un stat membru, la autoritatea statului care a eliberat sau vizat certificatul. Autoritatea respectivă transmite o copie a dosarului de certificare Oficiului comunitar prevăzut la articolul 20i, pentru ca acesta să îl adauge la registru.

(2) Operatorul, agentul sau comandantul unei nave care intră în zona economică exclusivă sau o zonă echivalentă a unui stat membru în cazurile menționate la articolul 20b notifică autoritățile statului membru în cauză că deține la bordul navei un certificat de finanțiară.

(3) Operatorul, agentul sau comandantul unei nave care se îndreaptă spre un port sau o instalație marină aflate sub jurisdicția unui stat membru sau care vrea să ancoreze într-o zonă aflată sub jurisdicția unui stat membru în cazurile menționate la articolul 20c notifică autoritățile statului membru în cauză că deține la bordul navei un certificat de garanție financiară.

(4) Autoritățile competente din statele membre trebuie să aibă posibilitatea să își comunice reciproc informațiile prevăzute la alineatul (1) prin intermediul SafeSeaNet.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 20f**Sanctiuni**

Statele membre asigură respectarea normelor stabilite în prezenta directivă și instituie sancțiuni pentru încălcarea acestor norme. Sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 20g**Recunoașterea reciprocă de către statele membre a certificatelor de garanție financiară**

Statele membre recunosc certificatele eliberate sau vizate de alt stat membru în conformitate cu articolul 20d în toate scopurile prevăzute în prezenta directivă și le consideră ca având aceeași valoare ca certificatele eliberate sau vizate de ele, chiar dacă nava nu este înmatriculată într-un stat membru.

Un stat membru poate oricând solicita un schimb de opinii cu statul care a eliberat sau vizat certificatul, în cazul în care estimează că asigurătorul sau garantul menționat în certificat nu este capabil, din punct de vedere financiar, să își îndeplinească obligațiile impuse de prezenta directivă.

Articolul 20h**Acțiune directă împotriva furnizorului garanției financiare de răspundere civilă**

Orice cerere de despăgubire pentru daunele cauzate de o navă poate fi adresată direct furnizorului garanției financiare de răspundere civilă care acoperă răspunderea civilă a armatorului.

Furnizorul garanției financiare poate să se bazeze pe mijloacele de apărare pe care armatorul însuși are dreptul să le invoce, cu excepția celor care au la bază declararea falimentului armatorului sau intrarea acestuia în procedură de lichidare.

Furnizorul garanției financiare poate, de asemenea, să se bazeze pe faptul că pierderea sau prejudiciul este rezultatul unui act sau al unei omisiuni intenționate a armatorului. Cu toate acestea, furnizorul nu poate să se bazeze pe nici unul dintre mijloacele de apărare pe care el le-ar fi putut invoca într-o acțiune intentată împotriva lui de către armator.

În orice caz, furnizorul garanției financiare poate să ceară ca armatorul să participe și el la procedură.

Articolul 20i**Oficiul comunitar**

Se înființează un Oficiu comunitar care să țină un registru complet cu toate certificatele eliberate, să controleze și să actualizeze validitatea acestora și să verifice existența garanțiilor financiare înregistrate de țările terțe.

Articolul 20j**Garanții financiare și compensații**

(1) Lipsa unui certificat de asigurare sau a unei garanții financiare nu scutește statele membre de obligația de a efectua o evaluare prealabilă și de a lua o decizie în temeiul articolului 20 alineatul (1) și nu reprezintă, în sine, o rațiune suficientă pentru ca statul membru să refuze primirea unei nave într-un loc de refugiu.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) *Fără a aduce atingere alineatului (1), la primirea unei nave într-un loc de refugiu, statul membru poate solicita operatorului, agentului sau comandantului navei să prezinte un certificat de asigurare sau o garanție financiară, în sensul prezentei directive, care să acopere răspunderea operatorului, agentului sau comandantului pentru prejudiciile cauzate de navă. Solicitarea acestui certificat nu trebuie să determine întârzierea primirii navei care are nevoie de asistență.*

(3) *Statele membre asigură compensarea costurilor și a eventualelor pierderi economice suferite de un port în urma deciziei luate în temeiul articolului 20 alineatul (1), în cazul în care pierderile și costurile respective nu sunt compensate într-un termen rezonabil de către armatorul sau operatorul navei, în conformitate cu prezenta directivă și cu mecanismele financiare de compensare existente.”*

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

SafeSeaNet

(1) Statele membre creează, la nivel național sau local, sisteme de gestionare a informațiilor maritime pentru prelucrarea informațiilor menționate în prezenta directivă.

(2) Sistemele create în conformitate cu alineatul (1) permit utilizarea operațională a informațiilor culese și îndeplinesc, în special, cerințele stabilite la articolul 14.

(3) Pentru a garanta un schimb eficient al informațiilor menționate în prezenta directivă, statele membre se asigură că sistemele naționale sau locale înființate pentru culegerea, prelucrarea și păstrarea acestor informații pot fi interconectate cu SafeSeaNet. Comisia se asigură că SafeSeaNet funcționează în regim de 24 de ore pe zi. **Principiile de bază ale SafeSeaNet sunt prevăzute în anexa III.**

(4) **Atunci când operează în cadrul acordurilor regionale sau al proiectelor transfrontaliere, interregionale sau transnaționale, statele membre se asigură că sistemele sau rețelele de informații create respectă cerințele prezentei directive și sunt compatibile și conectate la sistemul SafeSeaNet.”**

16. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„c) extinderea acoperirii și/sau actualizarea sistemului comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor în vederea unei mai bune identificări și monitorizări a navelor, ținându-se cont de progresele înregistrate în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor. În acest scop, statele membre și Comisia cooperează pentru a introduce, după caz, sisteme de raportare obligatorii, servicii de trafic maritim obligatorii și sisteme de dirijare corespunzătoare pentru nave, urmărind să le supună OMI spre aprobare. De asemenea, acestea cooperează, în cadrul organismelor regionale sau internaționale interesate, în vederea dezvoltării sistemelor de identificare și urmărire la mare distanță;”

b) se adaugă următoarea literă:

„e) asigurarea interconectării și interoperabilității sistemelor naționale folosite pentru gestionarea informațiilor menționate în anexa I, precum și dezvoltarea și actualizarea SafeSeaNet;”

Miercuri, 24 septembrie 2008

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Prelucrarea și gestionarea informațiilor privind siguranța maritimă

(1) Comisia asigură, dacă este necesar, prelucrarea, exploatarea și diseminarea către autoritățile desemnate de statele membre, a informațiilor culese în temeiul prezentei directive.

(2) Dacă este cazul, Comisia contribuie la dezvoltarea și la buna funcționare a sistemelor de culegere și diseminare a datelor privind siguranța maritimă, în special prin intermediul sistemului „Equasis” sau al oricărui alt sistem public asemănător.”

18. La articolul 24, se adaugă următoarele paragrafe:

„Statele membre verifică, în conformitate cu legislația lor națională, dacă publicarea datelor AIS și LRIT transmise de către nave nu periclitează siguranța, securitatea sau protecția mediului sau dacă nu afectează concurența dintre operatorii navelor. În special, statele membre nu autorizează difuzarea publică a informațiilor privind detaliile încărcăturii și persoanelor aflate la bord, decât dacă comandantul sau operatorul navei și-au dat acordul pentru aceasta.

Comisia examinează modalitățile de a aborda posibilele probleme legate de securitatea rețelelor informatice și a datelor, care pot fi însoțite de măsurile prevăzute în prezenta directivă, în special la articolele 6, 6a, 14 și 22a și propune modificările adecvate anexei III în vederea îmbunătățirii securității rețelei.”

19. Articolele 27 și 28 se înlocuiesc cu următoarele texte:

„Articolul 27

Procedura de modificare

(1) Definițiile din articolul 3, trimerile la instrumentele comunitare și ale OMI și anexele pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2) pentru a le alinia la legislația comunitară sau internațională care a fost adoptată, modificată sau aplicată, în măsura în care aceste modificări nu largesc domeniul de aplicare a prezentei directive.

(2) În plus, anexele I, III și IV pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2), luând în considerare experiența câștigată în aplicarea prezentei directive, în măsura în care aceste modificări nu extind domeniul de aplicare a prezentei directive.

Articolul 28

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1) — (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(*) JO L 324, 29.11.2002, p. 1. ||.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

20. La anexa I punctul 4, liniuța X se înlocuiește cu următorul text:

„— X. Diverse:

— *caracteristicile și cantitatea estimată de combustibil pentru propulsia navei, în cazul tuturor navelor care transportă acest tip de combustibil,*

— *„condiții de navigație.” ”*

21. La anexa II partea I, se adaugă următorul punct:

„3. Nave de pescuit

Navele de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri sunt supuse cerinței de dotare cu echipament prevăzută la articolul 6a, în conformitate cu următorul calendar:

— navele de pescuit cu o lungime totală de 24 de metri sau mai mare, dar mai mică de 45 de metri: *până la ... (*)*

— navele de pescuit cu o lungime totală de 18 de metri sau mai mare, dar mai mică de 24 de metri: *până la... (**).*

— navele de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 de metri, dar mai mică de 18 de metri: *până la... (***)*

Navele de pescuit noi cu o lungime totală mai mare de 15 metri sunt supuse cerinței de dotare cu echipament prevăzută la articolul 6a *de la ...” (****)*

(*) JO: 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) JO: 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(***) JO: 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(****) JO: 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.”

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... (*). Statele membre comunică ■ Comisiei textele acestor dispoziții **și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.**

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul vizat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) 12 luni de la data intrării în vigoare a directivei.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim *II**

P6_TA(2008)0444

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivelor 1999/35/CE și 2002/59/CE (5721/5/2008 — C6-0226/2008 — 2005/0240(COD))

(2010/C 8 E/40)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5721/5/2008 — C6-0226/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0590),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0332/2008),

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 23.

⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 546.

P6_TC2-COD(2005)0240

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării unei Directive 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

Miercuri, 24 septembrie 2008

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Ar trebui să se mențină un nivel general ridicat de siguranță în transportul maritim din Europa și ar trebui să se depună toate eforturile pentru a reduce numărul de accidente și incidente maritime.
- (2) Efectuarea promptă a unor investigații tehnice în caz de accidente maritime îmbunătățește siguranța maritimă, întrucât contribuie la prevenirea repetării unor astfel de accidente care duc la pierderi de vieți omenești și de nave, precum și la poluarea mediului marin.
- (3) Parlamentul European, în rezoluția sa din 21 aprilie 2004 privind creșterea siguranței maritime ⁽⁴⁾, a îndemnat Comisia să prezinte o propunere de directivă privind investigarea accidentelor de navigație.
- (4) Articolul 2 din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1982 privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 (|| „UNCLOS”) stabilește dreptul statelor de coastă de a investiga cauza oricărui accident maritim care are loc în apele sale teritoriale și care ar putea pune în pericol viața oamenilor sau mediul, ar putea implica autoritățile sale de coastă responsabile cu operațiunile de căutare și salvare sau ar putea afecta în alt fel statul de coastă în cauză.
- (5) Articolul 94 din UNCLOS prevede ca, în cazul anumitor accidente sau incidente de navigație survenite în marea liberă, statele de pavilion solicită efectuarea de investigații de către sau sub autoritatea uneia sau a mai multor persoane având calificarea corespunzătoare.
- (6) Regula I/21 din Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (|| „SOLAS 74”), Convenția internațională privind liniile de încărcare din 5 aprilie 1966 și Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 stabilesc răspunderea statelor de pavilion în ceea ce privește efectuarea de investigații în caz de accidente și comunicarea constatărilor relevante către Organizația Maritimă Internațională (OMI).
- (7) Codul de punere în aplicare a instrumentelor obligatorii ale OMI anexat la Rezoluția A.973(24) a Adunării OMI din 1 decembrie 2005 reamintește obligația statelor de pavilion de a lua măsurile necesare pentru a asigura efectuarea de investigații privind siguranța maritimă de către anchetatori având calificarea corespunzătoare, competenți în chestiunile legate de accidentele și incidentele maritime. De asemenea, codul respectiv impune statelor de pavilion să fie pregătite să pună la dispoziție anchetatori calificați în acest scop, indiferent de locul în care s-a produs accidentul sau incidentul.
- (8) Ar trebui să se aibă în vedere dispozițiile Codului pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime, anexat la Rezoluția A.849(20) a Adunării OMI din 27 noiembrie 1997 (|| Codul OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime), care prevede aplicarea unei abordări comune în ceea ce privește investigațiile privind siguranța în caz de accidente și incidente maritime, precum și cooperarea între state pentru identificarea factorilor care conduc la producerea unor accidente și incidente maritime. Ar trebui să se ia, de asemenea, în considerare Rezoluția A.861(20) a Adunării OMI din 27 noiembrie 1997 și Rezoluția MSC.163(78) a Comitetului pentru siguranță maritimă din cadrul OMI din 17 mai 2004, care prevăd o definiție pentru „înregistratoare de date privind voiajul”.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 546), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 184E, 22.7.2008, p. 23). și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 730.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (9) La desfășurarea de investigații privind siguranța maritimă asupra accidentelor și incidentelor maritime, statele membre ar trebui să aibă în vedere „Liniile directoare privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim” anexate la Rezoluția LEG. 3(91) a *comitetului juridic al OMI* și a organismului de conducere al Organizației Internaționale a Muncii din 27 aprilie 2006 **■**.
- (10) Directiva 1999/35/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind sistemul de expertize obligatorii pentru operarea în siguranță a serviciilor regulate de feriboturi cu punte rului și ambarcațiuni rapide de pasageri ⁽¹⁾ impune statelor membre să definească, în cadrul sistemelor lor juridice, un statut juridic care să le permită acestora sau oricărui alt stat membru interesat în mod deosebit, să participe, să coopereze sau, dacă este prevăzut în Codul OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime, să desfășoare investigații asupra oricărui accident sau incident maritim în care sunt implicate navele de tip feribot ro-ro sau navele de pasageri de mare viteză.
- (11) Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime ⁽²⁾ impune statelor membre să respecte Codul OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime și să se asigure că rezultatele investigațiilor privind accidentele sunt publicate cât mai curând posibil, după finalizarea acestora.
- (12) Efectuarea în mod nepărtinitor a unei investigații privind siguranța în cazul accidentelor și incidentelor care implică nave maritime sau alte nave din porturi sau zone maritime cu acces limitat are o importanță crucială în stabilirea împrejurărilor și cauzelor unor astfel de *accidente* sau *incidente*. Investigațiile respective ar trebui, prin urmare, efectuate de către anchetatori calificați, sub controlul unui organ sau al unei entități independente **care deține în mod permanent competențele necesare pentru luarea deciziilor**, pentru a evita orice conflict de interese.
- (13) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare, cu respectarea dispozițiilor lor legale în vigoare privind prerogativele autorităților competente să desfășoare anchete judiciare și, dacă este necesar, prin colaborarea cu autoritățile respective, pentru a permite responsabililor cu investigațiile tehnice să își îndeplinească sarcinile în cele mai bune condiții.
- (14) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare astfel încât sistemele lor juridice să le permită acestora și oricăror alte state membre interesate în mod deosebit să participe sau să coopereze la efectuarea de investigații asupra accidentelor sau să efectueze astfel de investigații, pe baza dispozițiilor Codului OMI pentru investigarea accidentelor maritime.
- (15) Un stat membru poate delega către alt stat membru sarcina de a desfășura o investigație privind siguranța în caz de accident sau incident maritim (**||** „investigații privind siguranța”) sau de a îndeplini sarcini precise în cadrul unei investigații, în cazul în care acest lucru se stabilește de comun acord.
- (16) Statele membre ar trebui să depună toate eforturile necesare pentru a nu solicita acoperirea costurilor asistenței solicitate în cadrul desfășurării de investigații privind siguranța care implică participarea a două sau mai multe state membre. În cazul în care se solicită asistența din partea unui stat membru care nu este implicat în investigația privind siguranța, statele membre ar trebui să hotărască de comun acord asupra rambursării cheltuielilor ocazionale.
- (17) În temeiul Regulii V/20 din Convenția SOLAS 74, navele de pasageri, precum și alte nave decât cele de pasageri, cu un tonaj brut de minimum 3 000, construite începând cu 1 iulie 2002, trebuie să fie echipate cu înregistratoare de date privind voiajul, în vederea facilitării investigării accidentelor. Având în vedere importanța acestora în elaborarea unei politici de prevenire a accidentelor de navigație, echipamentele respective ar trebui să fie, în mod obligatoriu, prezente la bordul navelor care efectuează curse naționale sau internaționale cu escale în porturile comunitare.

⁽¹⁾ JO L 138, 1.6.1999, p. 1. **||**.⁽²⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (18) Informațiile furnizate de înregistratoarele de date privind voiajul, precum și de alte dispozitive electronice, pot fi utilizate atât retrospectiv, după un accident sau incident maritim, în vederea investigării cauzelor sale, cât și preventiv, pentru a câștiga experiență în privința circumstanțelor care pot conduce la asemenea evenimente. Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura utilizarea în mod corespunzător a acestor date, în ambele scopuri, atunci când sunt disponibile.
- (19) ***Alertele de primejdie transmise de o navă sau informațiile potrivit cărora o navă sau o persoană aflată la bordul unei nave sau provenind de pe o navă se află în pericol ori există un risc potențial grav de vătămare a unor persoane, a structurii navei sau a mediului, ca urmare a unui eveniment legat de operarea unei nave, ar trebui investigate sau examinate într-un alt mod.***
- (20) Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ impune Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (|| „agenția”) să coopereze cu statele membre în vederea dezvoltării de soluții tehnice și să ofere asistență tehnică legată de punerea în aplicare a legislației comunitare. În domeniul investigațiilor privind siguranța, agenția are sarcina precisă de a facilita cooperarea între statele membre și Comisie, în dezvoltarea unei metodologii comune de investigare a accidentelor maritime, în conformitate cu principiile agreeate la nivel internațional, ținându-se totodată seama de diversele sisteme juridice ale statelor membre.
- (21) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, agenția facilitează cooperarea în ceea ce privește acordarea de sprijin || către statele membre în activitățile conexe investigațiilor și efectuarea de analize ale rapoartelor existente de investigare a accidentelor.
- (22) ***La elaborarea sau modificarea metodologiei comune de investigare a accidentelor maritime ar trebui să se țină seama de concluziile enunțate în urma analizelor rapoartelor existente de investigare a accidentelor, care ar putea fi utile pentru prevenirea viitoarelor catastrofe și pentru sporirea siguranței maritime în Uniunea Europeană.***
- (23) Recomandările privind siguranța care rezultă în urma unei investigații privind siguranța ar trebui luate în considerare în mod adecvat de către statele membre **și de Comunitate.**
- (24) Având în vedere că scopul investigațiilor tehnice privind siguranța este de a preveni accidentele și incidentele maritime pe viitor, concluziile și recomandările privind siguranța nu ar trebui utilizate pentru a stabili răspunderea sau culpa.
- (25) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea siguranței maritime în cadrul Comunității și, prin urmare, reducerea riscului unor accidente maritime pe viitor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea sau efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității așa cum este enunțat în respectivul articolul, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (26) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1. ||.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (27) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice prezenta directivă în vederea aplicării modificărilor ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aflate în legătură cu aceasta și să adopte sau să modifice metodologia comună de investigare a accidentelor și incidentelor maritime. Deoarece respectivele măsuri au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele, prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

I

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

- (1) Obiectivul prezentei directive îl reprezintă îmbunătățirea siguranței maritime și prevenirea poluării cauzate de nave, reducându-se astfel riscul unor accidente maritime pe viitor, prin următoarele măsuri:
- a) facilitarea efectuării prompte a unor investigații privind siguranța și a unei examinări corespunzătoare a accidentelor și incidentelor maritime în scopul determinării cauzelor acestora și
 - b) asigurarea unei comunicări precise și în timp util a rezultatelor investigațiilor privind siguranța, precum și a unor propuneri de remediere a situației.
- (2) Investigațiile *privind siguranța inițiate în temeiul prezentei directive* nu au ca obiect stabilirea răspunderii sau a culpei. Cu toate acestea, statele membre iau măsurile necesare astfel încât organul sau organismul de anchetă (|| „organul de anchetă”) să nu efectueze rapoarte incomplete privind cauzele accidentului sau incidentului datorită faptului că răspunderea sau culpa s-ar putea deduce din constatările investigației.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică în cazul accidentelor, incidentelor maritime **și alertelor de primejdie** care:
- a) implică nave aflate sub pavilionul unuia dintre statele membre; sau
 - b) se produc în apele teritoriale și apele interioare ale statelor membre, astfel cum sunt definite în UNCLOS; sau
 - c) implică alte interese majore ale statelor membre.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul accidentelor, incidentelor maritime **și alertelor de primejdie** care implică numai:
- a) nave de război și militare sau alte nave care aparțin sau sunt în exploatarea unui stat membru și sunt folosite exclusiv în scopuri guvernamentale necomerciale;
 - b) nave care nu sunt propulsate prin mijloace mecanice, nave din lemn construite cu metode rudimentare, iahturi sau ambarcațiuni de agrement neimplicate în activități comerciale, cu excepția cazurilor în care acestea au sau vor avea un echipaj și transportă sau vor transporta mai mult de 12 pasageri în scopuri comerciale;
 - c) nave de navigație interioară care operează pe căi navigabile interioare;
 - d) nave de pescuit cu o lungime mai mică de 15 metri;
 - e) platforme fixe de foraj în larg.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 3

Definiții

În înțelesul prezentei directive:

1. „Codul pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime” înseamnă Codul pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime, anexat la Rezoluția A.849(20) a Adunării OMI din 27 noiembrie 1997, în versiunea sa actualizată.
2. Următorii termeni se înțeleg în conformitate cu definițiile conținute de Codul OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime:
 - a) „accident maritim”;
 - b) „accident foarte grav”;
 - c) „incident maritim”;
 - d) „investigații privind siguranța în caz de accidente și incidente maritime”;
 - e) „stat care conduce investigația”;
 - f) „stat interesat în mod deosebit”.
- (3) **Termenii „accident grav” și „accident mai puțin grav” se înțeleg în conformitate cu definițiile actualizate din Circulara 953 emisă de Comitetul pentru Siguranța Maritimă al OMI.**
4. Termenii „navă de tip feribot ro-ro” și „navă de pasageri de mare viteză” se interpretează în conformitate cu definițiile de la articolul 2 din Directiva 1999/35/CE.
5. Termenul „înregistrator de date privind voiajul” (|| „VDR”) se interpretează în conformitate cu definiția din Rezoluțiile A.861 (20) a Adunării OMI și Rezoluția MSC.163 (78) a Comitetului pentru siguranța maritimă din cadrul OMI.
6. **„Alertă de primejdie” înseamnă un semnal transmis de o navă sau o informație transmisă de orice sursă, care indică faptul că o navă sau persoane aflate la bordul unei nave sau provenind de pe o navă se află în primejdie în larg.**
7. „Recomandare privind siguranța” înseamnă orice propunere făcută, **inclusiv în vederea înregistrării și controlului**, de oricare dintre următorii:
 - a) organul de anchetă al statului care desfășoară sau conduce investigațiile privind siguranța pe baza informațiilor rezultate din investigația în cauză; sau, după caz,
 - b) Comisia, acționând **cu sprijinul agenției și** pe baza unei analize abstracte a datelor **și a rezultatelor oricărei investigații privind siguranța desfășurate**

Articolul 4

Statutul investigațiilor privind siguranța

(1) Statele membre definesc, în conformitate cu propriile sisteme juridice interne, statutul juridic al investigațiilor privind siguranța astfel încât respectivele investigații să poată fi efectuate cât mai rapid și mai eficient cu putință.

Statele membre se asigură că, în conformitate cu legislația lor și, dacă este necesar, în colaborare cu autoritățile competente să defășoare anchetele judiciare, investigațiile privind siguranța:

- a) sunt independente de orice anchete penale sau alte investigații desfășurate în paralel pentru stabilirea răspunderii sau a culpei, **doar concluziile sau recomandările care rezultă în urma investigațiilor privind siguranța inițiate în temeiul prezentei directive putând contribui la alte investigații judiciare;**

Miercuri, 24 septembrie 2008

b) nu sunt împiedicate, suspendate sau întârziate în mod nejustificat din cauza unor astfel de anchete.

(2) Normele care urmează a fi instituite de către statele membre includ dispoziții care să permită, conform cadrului de cooperare permanentă menționat la articolul 10:

- a) cooperarea și asistența reciprocă în cadrul investigațiilor privind siguranța desfășurate de alte state membre sau delegarea către un alt stat membru a sarcinii de a desfășura astfel de investigații, în conformitate cu articolul 7; și
- b) coordonarea activităților organelor lor de anchetă, în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive.

Articolul 5

Obligația de a desfășura investigații

(1) Fiecare stat membru se asigură că are loc o investigație privind siguranța, desfășurată de organul de anchetă menționat la articolul 8 în urma unor accidente maritime **grave sau** foarte grave:

- a) care implică o navă aflată sub pavilionul său, indiferent de locul accidentului; sau
- b) care se produc în apele sale teritoriale sau interne, astfel cum sunt definite în UNCLOS, indiferent de pavilionul navei sau navelor implicate în accident; sau
- c) care implică un interes deosebit al statului membru în cauză, indiferent de locul accidentului și de pavilionul navei sau navelor implicate.

(2) **Pe lângă investigarea accidentelor grave și foarte grave**, organul de anchetă **menționat la articolul 8** decide, **în urma stabilirii circumstanțelor accidentului**, **dacă va fi efectuată sau nu o investigație** privind siguranța **în cazul unui** accident **mai puțin grav, al unui** incident maritim **sau al unei alerte de primejdie**.

Pentru luarea deciziei, organul de anchetă ia în considerare gravitatea accidentului sau incidentului, tipul de navă și/sau încărcătură **vizate de alerta de primejdie și orice solicitare venită din partea autorităților responsabile cu operațiunile de căutare și salvare**.

(3) Domeniul de aplicare și modalitățile practice de desfășurare a investigațiilor privind siguranța sunt determinate de organul de anchetă al statului membru care conduce investigația, în cooperare cu organele similare ale celorlalte state interesate în mod deosebit, în maniera care pare cea mai potrivită pentru *organul de anchetă respectiv pentru* îndeplinirea obiectivului prezentei directive și în vederea prevenirii unor accidente și incidente pe viitor.

(4) Investigațiile privind siguranța urmează **metodologia comună** de investigare a accidentelor și incidentelor maritime elaborate în temeiul articolului 2 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002. Comisia adoptă sau modifică această metodologie în vederea atingerii obiectivelor prezentei directive.

Respectiva măsură, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă, printre altele, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

Atunci când modifică metodologia comună, Comisia **ține seama de concluziile rapoartelor privind accidente și de recomandările privind siguranța prevăzute în cadrul acestora**.

(5) O investigație privind siguranța se inițiază cât mai curând posibil după producerea accidentului sau incidentului maritim **și, în orice caz, nu mai târziu de două luni de la producerea acestuia**.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 6

Obligația de notificare

Un stat membru prevede, în cadrul sistemului său juridic intern, informarea fără întârziere a organului său de anchetă, de către autoritățile competente sau de către părțile implicate, privind producerea oricăror accidente sau incidente **sau existența unor alerte de primejdie** care intră în sfera de aplicare a prezentei directive.

Articolul 7

Efectuarea de investigații privind siguranța și participarea la acestea

(1) În cazul unor **accidente grave sau foarte grave, care afectează interese importante pentru** două sau mai multe state membre, statele membre în cauză **decid** rapid și de comun acord care este statul membru care **conduce** investigațiile. **În cazul în care acestea nu pot ajunge la un acord care dintre ele urmează să fie statul membru care va conduce investigațiile, Comisia, pe baza avizului prezentat de agenție, ia o decizie în ceea ce privește această chestiune, care este pusă în aplicare imediat.**

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru păstrează responsabilitatea desfășurării investigației privind siguranța și a coordonării cu alte state membre interesate în mod deosebit, până în momentul stabilirii, **fie** de comun acord, **fie prin decizia Comisiei**, a statului care urmează să conducă investigația.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor asumate în temeiul prezentei directive și al dreptului internațional, un stat membru poate, de la caz la caz, să delege în baza unui acord reciproc către alt stat membru sarcina de a conduce o investigație privind siguranța sau de a îndeplini sarcini precise în cadrul desfășurării unei astfel de investigații.

(4) În cazul în care o navă de tip feribot ro-ro sau o navă de pasageri de mare viteză este implicată într-un accident sau incident maritim, **sau face obiectul unei alerte de primejdie**, investigația privind siguranța este lansată de către statul membru în ale cărui ape teritoriale sau interioare, astfel cum sunt definite în UNCLOS, s-a produs accidentul, incidentul sau **alerta de primejdie**, sau dacă aceasta se produce în alte ape, de către ultimul stat membru prin apele căruia a trecut nava de tip feribot ro-ro sau nava de pasageri. Statul respectiv răspunde de investigația privind siguranța și de coordonarea cu alte state membre interesate în mod deosebit, până în momentul în care se stabilește, **fie** de comun acord, **fie prin decizia Comisiei**, statul care urmează să conducă investigațiile.

Articolul 8

Organe de anchetă

(1) Statele membre se asigură că investigațiile privind siguranța sunt efectuate sub responsabilitatea unui organ **sau a unei entități** de anchetă **permanente și imparțiale investite cu competențele necesare și alcătuite din** anchetatori având calificări corespunzătoare în chestiunile legate de accidente și incidente maritime.

Organul de anchetă este independent din punct de vedere **operațional, în special**, față de **autoritățile naționale responsabile cu aspectele privind navigabilitatea, certificarea, inspecția, personalul, siguranța navigației, întreținerea, controlul traficului maritim, controlul statului portului și operarea porturilor maritime, față de organismele care realizează investigații pentru stabilirea răspunderii sau pentru punerea în aplicare a legii și, în general**, de orice altă parte ale cărei interese ar putea intra în conflict cu sarcina care i-a fost încredințată.

Statele membre fără ieșire la mare care nu posedă nave sau ambarcațiuni care navighează sub pavilionul lor stabilesc un punct central de cooperare în cadrul investigațiilor *privind siguranța*, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c).

(2) Organul de anchetă ia măsurile necesare pentru a se asigura că anchetatorii au cunoștințe și experiență practică în domeniile relevante pentru sarcinile lor de investigare normale. În plus, organul de anchetă asigură accesul prompt la informații de specialitate, în cazul în care este necesar.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) Activitățile încredințate organului de anchetă pot fi extinse la culegerea și analiza informațiilor privind siguranța maritimă, în special în scopuri preventive, în măsura în care aceste activități nu aduc atingere independenței acestuia și nu determină asumarea de responsabilități în probleme de reglementare, administrative sau de standardizare.

(4) Statele membre, acționând în cadrul propriilor sisteme juridice, iau măsurile necesare pentru ca anchetatorii din cadrul organelor lor de anchetă sau al oricărui alt organ de anchetă căruia i-au delegat sarcina de investigare privind siguranța, iar atunci când este cazul, în cooperare cu autoritățile competente să desfășoare anchetele judiciare, *sunt* autorizați:

- a) să aibă liber acces la orice zonă relevantă sau la locul accidentului, precum și la orice navă, epavă sau structură, inclusiv la încărcătură, echipament sau resturi;
- b) să asigure alcătuirea imediată a unei liste de probe, precum și căutarea și înlăturarea controlată a epavei, a resturilor sau a altor componente sau substanțe, în vederea examinării sau analizării acestora;
- c) să solicite examinarea sau analiza elementelor enunțate la litera (b) și să aibă acces liber la rezultatele examinării sau analizei respective;
- d) să aibă acces liber la toate informațiile utile și datele înregistrate, inclusiv la datele VDR, legate de navă, voiaj, încărcătură, echipaj sau orice altă persoană, obiect, condiție sau circumstanță, precum și să copieze și să utilizeze informațiile și datele respective;
- e) să aibă acces liber la rezultatele examinării corpurilor victimelor sau ale testelor realizate asupra probelor prelevate de la acestea;
- f) să solicite și să aibă acces liber la rezultatele examinărilor asupra persoanelor implicate în manevrarea navei sau asupra oricărei alte persoane implicate sau ale testelor efectuate asupra probelor care provin de la persoanele respective;
- g) să examineze martorii în absența oricărei persoane ale cărei interese s-ar putea considera că împiedică investigația privind siguranța;
- h) să obțină registrele de control și orice altă informație relevantă deținută de statul de pavilion, armatori, societăți de clasificare sau orice altă parte implicată, ori de câte ori părțile respective sau reprezentanții lor sunt stabiliți în statul membru;
- i) să solicite asistență autorităților competente din statele respective, inclusiv inspectorilor statului de pavilion și ai statului portului, ofițerilor pazei de coastă, operatorilor serviciului de trafic naval, echipelor responsabile cu operațiunile de căutare și salvare, piloților sau personalului altor servicii portuare sau maritime.

(5) Organul de anchetă este autorizat să acționeze de îndată ce este informat cu privire la un accident, indiferent de moment și să obțină suficiente resurse pentru a-și îndeplini funcțiile în mod independent. Anchetatorilor săi li se acordă un statut prin care să le fie garantată independența.

(6) Organul de anchetă poate îmbina sarcinile pe care i le atribuie prezenta directivă cu activitatea de investigare legată de alte evenimente decât accidentele maritime, cu condiția ca astfel de investigații să nu îi pună în pericol independența.

Articolul 9

Nedivulgarea informațiilor

Statele membre, acționând în cadrul sistemelor lor juridice, se asigură că următoarele informații nu sunt disponibile decât în scopurile investigației privind siguranța **■**:

- a) orice declarații ale martorilor, precum și alte declarații, procese-verbale și note înregistrate sau primite de către organul de anchetă în cursul investigațiilor privind siguranța;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) informații care dezvăluie identitatea persoanelor care au furnizat probe în contextul investigației privind siguranța;
- c) informații de natură medicală sau privată privind persoanele implicate în accident sau incident.

În plus, statele membre se asigură că declarațiile martorilor sau orice informații furnizate de aceștia în decursul unor investigații privind siguranța nu sunt obținute de către autorități din țări terțe pentru a împiedica folosirea acestor declarații sau informații în anchete penale în țările respective.

Articolul 10

Cadrul de cooperare permanentă

- (1) Statele membre stabilesc, în strânsă colaborare cu Comisia, un cadru de cooperare permanentă care să permită organelor lor de anchetă privind siguranța să coopereze între ele, în măsura necesară atingerii obiectivului prezentei directive.
- (2) În ceea ce privește regulamentul de procedură al cadrului de cooperare permanentă și modalitățile de organizare impuse de acesta se ia o decizie în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 19 alineatul (2).
- (3) În interiorul cadrului de cooperare permanentă, organele de anchetă ale statelor membre stabilesc, de comun acord, în special cele mai bune modalități de cooperare în următoarele scopuri:
 - a) pentru a permite organelor de anchetă să folosească în comun aparatura, spațiile și echipamentul necesar investigațiilor de natură tehnică asupra epavei și echipamentului navei și asupra altor obiecte utile investigației privind siguranța, inclusiv extragerea și analiza informațiilor din VDR și din alte dispozitive electronice;
 - b) pentru a-și oferi reciproc asistență sau expertiză tehnică, necesare pentru a îndeplini anumite sarcini;
 - c) pentru a obține și utiliza în comun informațiile relevante pentru analiza datelor privind accidentele și pentru a face recomandările adecvate privind siguranța la nivel comunitar;
 - d) pentru a elabora principii comune pentru monitorizarea respectării recomandărilor privind siguranța și pentru adaptarea metodelor de investigare la progresul tehnic și științific;
 - e) ***pentru a pune la dispoziție măsuri rapide de alertă în caz de accidente sau incidente maritime;***
 - f) pentru a institui norme de confidențialitate pentru utilizarea în comun, cu respectarea normelor naționale, a declarațiilor martorilor și pentru prelucrarea datelor și a altor informații prevăzute la articolul 9; ■
 - g) pentru a organiza, în cazul în care este necesar, activități de formare corespunzătoare pentru anchetatori;
 - h) pentru a promova cooperarea cu organele de anchetă ale țărilor terțe și cu organizațiile internaționale de investigare a accidentelor maritime în domeniile reglementate de prezenta directivă.

■

- (4) ***Orice stat membru, ale cărui echipamente sau servicii au fost utilizate sau ar fi fost, în mod normal, utilizate de o navă anterior accidentului sau incidentului și care deține informații utile investigației privind siguranța, furnizează informațiile în cauză organului de anchetă care conduce investigația.***

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 11

Cheltuieli

- (1) În cazul investigațiilor privind siguranța care implică două sau mai multe state membre, activitățile corespunzătoare se efectuează cu titlu gratuit.
- (2) În cazul în care se solicită asistența unui stat membru care nu este implicat în investigația privind siguranța, statele membre hotărăsc de comun acord asupra rambursării cheltuielilor suportate.

Articolul 12

Cooperarea cu țări terțe interesate în mod deosebit

- (1) Statele membre cooperează, în cea mai mare măsură posibilă, cu alte țări terțe interesate în mod deosebit în cadrul investigațiilor privind siguranța.
- (2) Țările terțe interesate în mod deosebit sunt autorizate, de comun acord, să participe în cadrul unei investigații privind siguranța conduse de un stat membru în temeiul prezentei directive, în orice stadiu al investigației.
- (3) Cooperarea unui stat membru în cadrul unei investigații privind siguranța efectuate de către o țară terță interesată în mod deosebit nu aduce atingere modului de desfășurare a investigațiilor privind siguranța și cerințelor de raportare în cadrul acestora prevăzute de prezenta directivă. În cazul în care o țară terță interesată în mod deosebit desfășoară o investigație privind siguranța care implică unul sau mai multe state membre, statele membre pot decide să nu efectueze în paralel investigații privind siguranța, cu condiția ca investigația desfășurată de țara terță să fie efectuată în conformitate cu Codul OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime.

Articolul 13

Protejarea dovezilor

Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că părțile implicate în accidente și incidentele care intră în sfera de aplicare a prezentei directive depun toate eforturile necesare:

- a) pentru a proteja toate informațiile provenind din hărțile maritime, jurnalele de bord, înregistrările electronice și magnetice, casetele video, inclusiv informațiile provenind din VDR și din alte dispozitive electronice privind perioada anterioară sau ulterioară accidentului, precum și perioada concomitentă cu acesta.
- b) pentru a preveni ștergerea informațiilor respective sau alte modificări ale acestora;
- c) pentru a preveni interferența cu orice alt echipament care ar putea fi, în mod rezonabil, considerat util investigării accidentului din punctul de vedere al siguranței;
- d) pentru a culege și proteja prompt toate dovezile destinate investigațiilor privind siguranța.

Articolul 14

Rapoarte privind accidentele

- (1) Investigațiile privind siguranța desfășurate în temeiul prezentei directive se finalizează cu publicarea unui raport prezentat în forma stabilită de organul de anchetă competent și în conformitate cu secțiunile relevante din anexa I.

Organele de anchetă pot decide că este suficientă publicarea unui raport simplificat, în cazul unor investigații privind siguranța care nu privesc accidente maritime **grave sau** foarte grave și ale căror rezultate nu ar putea contribui la prevenirea accidentelor și incidentelor pe viitor.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Organele de anchetă depun toate eforturile necesare pentru a publica raportul menționat la alineatul (1) **și, în special, pentru a-l pune la dispoziția întregului sector maritim, căruia, dacă este cazul, îi sunt transmise concluzii și recomandări specifice**, în termen de 12 luni de la data accidentului. În cazul în care raportul final nu poate fi elaborat în intervalul de timp menționat, în termen de 12 luni de la data accidentului se publică un raport intermediar.

(3) Organul de anchetă din statul membru care desfășoară investigația trimite Comisiei o copie a raportului final, a celui simplificat sau a celui intermediar. Organul de anchetă ia în considerare eventualele observații ale Comisiei **■** pentru îmbunătățirea calității **raportului** astfel încât să se faciliteze îndeplinirea obiectivului prezentei directive.

(4) O dată la trei ani, Comisia prezintă Parlamentul European un raport în care se precizează gradul de punere în aplicare și de respectare a dispozițiilor prezentei directive, precum și măsurile care sunt considerate necesare în lumina recomandărilor care figurează în raport.

Articolul 15

Recomandări privind siguranța

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea, în mod adecvat, a recomandărilor privind siguranța ale organelor de anchetă de către destinarii acestora, precum și, dacă este cazul, monitorizarea corespunzătoare a respectării acestora, în conformitate cu dreptul comunitar și internațional.

(2) Dacă este cazul, un organ de anchetă sau Comisia, **acționând cu sprijinul agenției**, elaborează recomandări privind siguranța pe baza unei analize concise de date **și a rezultatelor investigațiilor privind siguranța realizate**.

(3) O recomandare privind siguranța nu stabilește, în nici un caz, culpa sau răspunderea pentru un accident.

Articolul 16

Sistemul de alertă rapidă

Fără a aduce atingere dreptului de a lansa o alertă rapidă, organul de anchetă dintr-un stat membru informează de îndată Comisia, în orice stadiu al investigației privind siguranța, în cazul în care consideră că este necesară adoptarea unor măsuri urgente la nivel comunitar pentru prevenirea riscului de noi accidente.

Dacă este necesar, Comisia înaintează o notă de avertizare în atenția autorităților din toate celelalte state membre, a industriei de transport maritim și a oricărei alte părți interesate.

Articolul 17

Baza de date europeană privind accidentele maritime

(1) Datele privind accidentele și incidentele maritime sunt stocate și analizate cu ajutorul unei baze de date electronice la nivel european, care urmează a fi creată de Comisie și va fi cunoscută sub numele de Platforma europeană de informare cu privire la accidentele maritime (EMCIP).

(2) Statele membre comunică Comisiei autoritățile autorizate să acceseze baza de date menționată.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) Organele de anchetă din statele membre informează Comisia cu privire la accidentele și incidentele maritime, respectând modelul care figurează în anexa II. De asemenea, acestea furnizează Comisiei datele provenite din investigațiile privind siguranța, în conformitate cu sistemul bazei de date EMCIP.

(4) Comisia și statele membre elaborează sistemul bazei de date și o metodologie de notificare a datelor într-un termen corespunzător.

Articolul 18

Tratamentul echitabil al navigatorilor

În cazul unui accident maritim statele membre aplică dispozițiile adecvate din Liniile directoare ale OMI privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim, în conformitate cu legislația lor națională.

Articolul 19

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la două luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 20

Competențe de modificare

Comisia poate să actualizeze definițiile din prezenta directivă, precum și trimerile la actele comunitare și la instrumentele OMI, || în vederea alinierii acestora la măsurile comunitare sau la măsurile OMI care au intrat în vigoare, cu respectarea limitelor impuse de prezenta directivă.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

În temeiul aceleiași proceduri, Comisia poate, de asemenea, modifica anexele.

Modificările aduse Codului OMI pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

Articolul 21

Măsuri suplimentare

Nicio dispoziție a prezentei directive nu împiedică un stat membru să adopte măsuri suplimentare privind siguranța maritimă care nu sunt reglementate de prezenta directivă, cu condiția ca astfel de măsuri să nu încalce dispozițiile prezentei directive sau să aducă atingere, sub orice formă, îndeplinirii obiectivului acesteia **sau a obiectivelor Uniunii.**

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 22

Sanțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor interne adoptate în aplicarea prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 23

Modificări aduse actelor existente

- (1) Articolul 12 din Directiva 1999/35/CE se elimină.
- (2) Articolul 11 din Directiva 2002/59/CE se elimină.

Articolul 24

Transpunerea

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la... (*). **Statele membre comunică de îndată Comisiei textul măsurilor respective și un tabel de corespondență între acestea și prezenta directivă.**

Atunci când statele membre adoptă aceste **măsuri**, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA I

CONȚINUTUL RAPORTULUI INVESTIGAȚIEI PRIVIND SIGURANȚA

Introducere

Această parte definește obiectivul unic al investigației privind siguranța, stabilind faptul că o recomandare privind siguranța nu dă naștere, în niciun caz, unei prezumții de răspundere sau culpă și că raportul nu a fost întocmit, atât în ceea ce privește conținutul, cât și forma, cu intenția de a fi folosit pentru acțiuni în justiție.

(Raportul nu ar trebui să facă nicio referire la vreo depoziție a martorilor și nici să stabilească vreo legătură între persoanele menționate în raport și persoanele care au adus dovezi pe parcursul investigației privind siguranța.)

1. Rezumat

Această parte expune faptele esențiale ale accidentului sau incidentului maritim: când, unde, ce și cum s-a întâmplat; și menționează, de asemenea, dacă în urma accidentului au rezultat decese, vătămări, pagube aduse navei, încărcăturii, unor terțe părți sau mediului.

2. Informații factice

Această parte include mai multe subcategorii distincte, care furnizează suficiente informații pe care organul de anchetă le consideră ca fiind factice, conferind consistență analizei și facilitând înțelegerea.

Subcategoriile menționate includ, în special, următoarele informații:

2.1 Informații privind nava

Pavilionul/registrul de înmatriculare;
Datele de identificare;
Principalele caracteristici;
Armatorul și administratorul;
Informații privind construcția;
Echipajul minim de siguranță;
Încărcătura autorizată.

2.2 Informații privind voiajul

Porturile de escală;
Tipul voiajului;
Informații privind încărcătura;
Echipajul.

2.3 Informații privind accidentul sau incidentul maritim

Tipul accidentului sau incidentului maritim;
Data și ora;
Poziția și locul accidentului sau incidentului maritim;
Contextul extern și intern;
Exploatarea navei și segmentul voiajului;
Locul la bord;
Informații referitoare la factorul uman;
Consecințe (suferite de oameni, navă, încărcătură, mediu și altele).

Miercuri, 24 septembrie 2008

2.4 Intervenția autorității de coastă și măsuri de urgență

Persoanele implicate;
Mijloacele folosite;
Viteza de reacție;
Măsurile întreprinse;
Rezultatele obținute.

3. Expunere

Această parte reconstituie accidentul sau incidentul maritim cu ajutorul unei serii ordonate cronologic de evenimente care au condus la accidentul sau incidentul maritim, s-au desfășurat în timpul sau după accidentul sau incidentul respectiv, precum și rolul fiecărui factor (de exemplu: persoana, materialul, mediul, echipamentul sau agenții externi). Perioada acoperită de expunere depinde de momentul în care s-au produs evenimentele care au contribuit în mod direct la producerea accidentului sau incidentului maritim. Această parte mai include și orice informații relevante asupra investigației privind siguranța efectuate, inclusiv rezultatele examenelor sau testelor.

4. Analiză

Această parte include mai multe subcategorii distincte, care furnizează o analiză a fiecărui eveniment legat de accident, însoțită de comentarii referitoare la rezultatele tuturor testelor și examinărilor relevante realizate pe parcursul investigației privind siguranța și la acțiunile privind siguranța care ar fi putut fi deja întreprinse pentru a preveni viitoarele accidente maritime.

Aceste subcategorii ar trebui să includă subiecte precum:

- contextul și cadrul accidentului;
- erorile umane și omisiunile, evenimente implicând materiale periculoase, efectele asupra mediului, avarii ale echipamentelor și factori externi;
- factorii contributivi care implică funcții legate de persoane, operațiuni la bord, gestiunea de pe uscat sau influența mediului de reglementare.

Analiza și comentariul fac posibilă elaborarea, în cadrul raportului, de concluzii logice care expun toți factorii contributivi, inclusiv cei care implică riscuri pentru care măsurile de protecție existente, care vizează prevenirea evenimentelor care pot conduce la accident și/sau eliminarea sau reducerea consecințelor acestora, sunt considerate a fi inexistente sau neadecvate.

5. Concluzii:

Această parte rezumă factorii contributivi determinați și măsurile de protecție inexistente sau neadecvate (materiale, funcționale, simbolice sau de procedură) față de care ar trebui întreprinse acțiuni privind siguranța pentru a preveni accidentele maritime pe viitor.

6. Recomandări de siguranță

Dacă este cazul, această parte a raportului conține recomandări de siguranță care decurg din analiză și concluzii și sunt legate de anumite domenii specifice, cum ar fi legislația, concepția, procedurile, inspecția, gestionarea, sănătatea și siguranța la locul de muncă, formarea, reparațiile, întreținerea, asistența pe uscat și măsurile de urgență.

Recomandările de siguranță se adresează persoanelor care sunt cel mai bine plasate pentru a le pune în aplicare, cum ar fi armatorii, managerii, organizațiile recunoscute, autoritățile maritime, serviciile de trafic maritim, organele de intervenție în cazuri de urgență, organizațiile maritime internaționale și instituțiile europene, în vederea prevenirii unor viitoare accidente maritime.

Această parte include, de asemenea, toate recomandările intermediare privind siguranța care ar fi putut fi făcute sau orice acțiuni privind siguranța care ar fi putut fi întreprinse în cursul investigației privind siguranța.

Miercuri, 24 septembrie 2008

7. Anexe

Atunci când este cazul, următoarea listă neexhaustivă de informații se atașează la raport, în formă tipărită și/sau în format electronic:

- fotografii, imagini video, înregistrări audio, hărți maritime și planuri;
- standarde aplicabile;
- termeni tehnici și abrevieri utilizate;
- studii speciale privind siguranța;
- informații diverse.

ANEXA II

INFORMAȚII CUPRINSE ÎN NOTIFICAREA PRIVIND ACCIDENTELE ȘI INCIDENTELE MARITIME

(Fragment din Platforma europeană de informare cu privire la accidentele maritime)

Notă: Numerele în bold indică faptul că informațiile respective ar trebui furnizate pentru fiecare navă în parte, în cazul în care sunt implicate mai multe nave în accidentul sau incidentul maritim respectiv.

01. Statul membru responsabil/persoana de contact
02. Statul membru însărcinat cu investigarea
03. Rolul statutului membru
04. Statul de coastă afectat
05. Numărul de state interesate în mod deosebit
06. Statele interesate în mod deosebit
07. Entitatea care notifică
08. Momentul notificării
09. Data notificării
- 10.** Denumirea navei
- 11.** Numărul /literele distinctive OMI
- 12.** Pavilionul navei
13. Tipul accidentului sau incidentului maritim
- 14.** Tipul navei,
15. Data accidentului sau incidentului maritim
16. Ora accidentului sau incidentului maritim
17. Poziția — latitudinea
18. Poziția — longitudinea
19. Locul accidentului sau incidentului maritim
- 20.** Portul de plecare
- 21.** Portul de destinație
- 22.** Sistemul de separare a traficului
- 23.** Segmentul voiajului
- 24.** Exploatarea navei
- 25.** Locul la bord
- 26.** Pierderile de vieți omenești:
 - Echipaje
 - Pasageri
 - Altele
- 27.** Vătămrile grave:
 - Echipaje
 - Pasageri
 - Altele
- 28.** Poluarea

Miercuri, 24 septembrie 2008

- 29. Pagubele asupra navei
- 30. Pagubele asupra încărcăturii
- 31. Alte pagube
- 32. Scurtă descriere a accidentului sau incidentului maritim

Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare ***II

P6_TA(2008)0445

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (6389/2/2008 — C6-0227/2008 — 2005/0241(COD))

(2010/C 8 E/41)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (6389/2/2008 — C6-0227/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0592),
- având în vedere propunerea modificată a Comisiei (COM(2007)0645),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0333/2008),

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 190 E, 29.7.2008, p.17.

⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 562.

P6_TC2-COD(2005)0241

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

Miercuri, 24 septembrie 2008

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Este necesar, în cadrul politicii comune privind transporturile, să se ia măsuri suplimentare pentru creșterea siguranței în transportul maritim. Măsurile respective includ norme privind răspunderea în caz de prejudicii cauzate pasagerilor, deoarece este important să se garanteze un nivel corespunzător de despăgubiri pasagerilor implicați în accidente maritime.
- (2) Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, a fost adoptat la 1 noiembrie 2002 sub auspiciile Organizației Maritime Internaționale (OMI). Comunitatea și statele sale membre || sunt în curs de a decide cu privire la aderarea la respectivul protocol sau la ratificarea acestuia.
- (3) Convenția de la Atena din 1974, privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 2002 (|| „Convenția de la Atena”), se aplică numai transportului internațional. Distincția dintre transportul național și cel internațional a fost eliminată pe piața internă a serviciilor de transport maritim și, prin urmare, este oportun să se aplice același nivel și același tip de răspundere atât în transportul național, cât și în transportul internațional din interiorul Comunității.
- (4) *Aranjamentele de asigurare impuse prin Convenția de la Atena trebuie să fie adecvate mijloacelor financiare ale armatorilor și ale societăților de asigurări. Armatorii trebuie să fie în măsură să își gestioneze aranjamentele de asigurare în mod acceptabil din punct de vedere economic și trebuie să se țină seama de natura sezonieră a activității lor, în special în cazul societăților mici care operează servicii de transport intern. Perioada de tranziție prevăzută pentru aplicarea prezentului regulament trebuie să fie suficient de lungă pentru a permite punerea în aplicare a asigurării obligatorii prevăzute prin Convenția de la Atena fără a afecta regimurile actuale de asigurări.*
- (5) *Este necesar ca transportatorului să i se impună să plătească un avans în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager, plata avansului neconstituind recunoașterea răspunderii.*
- (6) *Pasagerilor ar trebui să le fie furnizate informații adecvate, complete și inteligibile, înainte de începerea călătoriei, cu privire la noile drepturi care le-au fost conferite.*
- (7) *Toate modificările aduse Convenției de la Atena vor fi încorporate în legislația comunitară, cu excepția cazului în care acestea sunt excluse în urma procedurii prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) ⁽⁴⁾.*
- (8) Comitetul juridic al OMI a adoptat la 19 octombrie 2006 Rezerva și liniile directoare ale OMI privind punerea în aplicare a Convenției de la Atena (|| „liniile directoare OMI”) pentru a aborda anumite aspecte din Convenția de la Atena, în special compensarea pentru prejudiciile rezultate în urma atacurilor teroriste. Prin urmare, liniile directoare OMI pot fi considerate drept *lex specialis*.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 562), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 190 E, 29.7.2008, p. 17) și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (9) Prezentul regulament încorporează părți din liniile directoare OMI și le conferă forță juridică obligatorie. În acest scop, în special în dispozițiile liniilor directoare OMI, verbul „ar trebui” ar trebui înțeles, *cu precădere, ca având un caracter prescriptiv*.
- (10) Dispozițiile Convenției de la Atena (anexa I) și liniile directoare OMI (anexa II) ar trebui înțelese, *mutatis mutandis*, în contextul dreptului comunitar.
- (11) Aspectele reglementate de articolele 17 și 17a din Convenția de la Atena sunt de competența exclusivă a Comunității ||, în măsura în care aceste articole afectează normele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾. În măsura respectivă, *articolele în cauză vor face parte din ordinea juridică comunitară odată cu aderarea Comunității || la Convenția de la Atena*.
- (12) În sensul prezentului regulament, sintagma „sau este înmatriculat într-un stat membru” ar trebui interpretată *astfel încât să aibă semnificația că statul de pavilion, în sensul înmatriculării „charter-out” a navei nude, este fie un stat membru, fie o parte contractantă la Convenția de la Atena. Statele membre și Comisia ar trebui să întreprindă acțiunile necesare pentru a invita OMI să elaboreze linii directoare privind conceptul de înmatriculare „charter-out” a navei nude*.
- (13) În sensul prezentului regulament, *noțiunea „echipament de mobilitate” nu ar trebui să includă nici bagajele, nici vehiculele în sensul articolului 8 din Convenția de la Atena*.
- (14) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (15) ||Comisia ar trebui, *în special*, să fie împuternicită să modifice prezentul regulament în vederea încorporării modificărilor ulterioare la *convențiile internaționale*, protocoalele, codurile și rezoluțiile asociate acestora. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (16) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă („agenția”), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 ⁽³⁾, ar trebui să asiste Comisia în pregătirea și elaborarea unui raport privind progresele înregistrate cu privire la funcționarea noilor norme.
- (17) ***Deoarece este nevoie de o consultare mai intensă între statele membre în ceea ce privește siguranța maritimă, este vital să se reevalueze competențele agenției și să se analizeze o posibilă extindere a atribuțiilor sale.***
- (18) ***Autoritățile naționale, în special autoritățile portuare, joacă un rol fundamental și vital în identificarea și gestionarea diverselor riscuri la adresa siguranței maritime.***

I

- (19) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unui set unic de norme care să reglementeze drepturile transportatorilor maritimi și ale pasagerilor acestora în caz de accident, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere necesitatea de a garanta limite identice ale răspunderii în caz de accident în toate statele membre, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat,

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1 ||

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||.

⁽³⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește regimul comunitar privind răspunderea și asigurarea pentru transportul de pasageri pe mare, astfel cum sunt stabilite prin dispozițiile relevante din:

- (a) Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 2002 (|| „Convenția de la Atena”), care figurează în anexa I și
- (b) Rezerva și liniile directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena, adoptate de comitetul juridic al OMI la 19 octombrie 2006 (|| „liniile directoare OMI”) care figurează în anexa II.

În plus, prezentul regulament extinde aplicarea dispozițiilor *respective* la transportul maritim al pasagerilor în cadrul unui singur stat membru ■ și stabilește anumite cerințe suplimentare.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică oricărui transport internațional în sensul articolului 1 alineatul (9) din Convenția de la Atena || și transportului maritim în cadrul unui singur stat membru ■ în cazul în care:

- a) nava este înmatriculată sau călătorește sub pavilionul unui stat membru; ||
- b) contractul de transport a fost încheiat într-unul dintre statele membre; sau
- c) locul de plecare sau de destinație, conform contractului de transport, se află pe teritoriul unui stat membru.

■

Articolul 3

Răspunderea și asigurarea

(1) Regimul de răspundere față de pasageri, bagajele și vehiculele acestora, precum și normele privind asigurarea sau un alt tip de garanție financiară sunt reglementate *prin prezentul regulament, precum și prin articolele 1 și 1a, articolul 2 alineatul (2), articolele 3-16, cu excepția articolului 7 alineatul (2), și articolele 18 ||, 20 și 21 din Convenția de la Atena, care figurează în anexa I, precum și prin dispozițiile liniilor directoare OMI, care figurează în anexa II.*

Articolul 7 alineatul (2) din Convenția de la Atena nu se aplică transportului de pasageri care intră sub incidența prezentului regulament, cu excepția cazului în care Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, modifică prezentul regulament în acest sens.

- (2) Liniile directoare OMI care figurează în anexa II au forță juridică obligatorie.

Articolul 4

Despăgubirea pentru echipamentul de mobilitate sau alte echipamente specifice

În caz de pierdere sau avariere a unui echipament de mobilitate sau a unui alt echipament special folosit de un pasager cu mobilitate redusă, răspunderea transportatorului este reglementată de articolul 3 alineatul (3) din Convenția de la Atena. Despăgubirea corespunde valorii de înlocuire a echipamentului în cauză sau, dacă este cazul, costurilor pentru reparații.

■

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 5

Plata în avans

În cazul în care decesul sau vătămarea *corporală* a unui pasager este cauzată de un incident maritim **■**, transportatorul care a realizat efectiv **întregul transport sau numai o parte a acestuia** în momentul producerii incidentului maritim, *execută o plată în avans suficientă pentru a acoperi* necesitățile economice imediate, în mod proporțional cu dauna suferită, în termen de 15 zile de la identificarea persoanei îndreptățite să primească despăgubiri. În caz de deces **sau de invaliditate absolută și permanentă a unui pasager sau în cazul în care un pasager a suferit, pe cel puțin 75 % din corp, vătămări considerate foarte grave din punct de vedere clinic**, această plată nu poate fi inferioară sumei de 21 000 EUR.

Prezentul articol se aplică și în cazul în care transportatorul este stabilit în Comunitate.

O plată în avans nu constituie o recunoaștere a răspunderii. *Plata în avans* poate fi dedusă din orice sumă plătită ulterior în baza prezentului regulament și *nu este rambursabilă*, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 6 din Convenția de la Atena și în apendicele A la liniile directe OMI, sau cu excepția cazurilor în care persoana care a primit plata în avans nu a fost persoana îndreptățită la despăgubire.

Plata sau primirea, după caz, a unei plăți în avans conferă transportatorului, transportatorului de fapt sau pasagerului dreptul de a iniția proceduri judiciare în vederea stabilirii răspunderii și a culpei.

Articolul 5

Informarea pasagerilor

Transportatorul și/sau transportatorul de fapt se asigură că pasagerilor li se pun la dispoziție informații corespunzătoare, complete și *inteligibile* cu privire la drepturile lor în temeiul prezentului regulament, **înainte de** momentul plecării. În măsura în care *aceste informații au fost furnizate* fie de către transportator fie de către transportatorul de fapt, celălalt nu este obligat să raporteze. Informațiile sunt **oferite într-o formă** adecvată, **completă și inteligibilă și, în cazul informațiilor oferite de către operatorii turistici, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite turistice** ⁽¹⁾.

În vederea respectării acestei cerințe privind informarea, transportatorul și transportatorul de fapt pot folosi un rezumat al dispozițiilor prezentului regulament pregătit de către Comisie și pus la dispoziția publicului.

Articolul 7

Raport

Comisia elaborează, în termen de ... ⁽²⁾, un raport privind aplicarea prezentului regulament, care trebuie să ia în considerare, printre altele, evoluția situației economice și progresele realizate la nivelul forurilor internaționale.

Raportul poate fi însoțit de o propunere de modificare a prezentului regulament sau de o propunere care să fie prezentată de către Comunitate forurilor internaționale competente.

Articolul 8

Procedura

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament referitoare la încorporarea modificărilor limitelor stabilite la articolul 3 alineatul (1), articolul 4a alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 din Convenția de la Atena, pentru a lua în considerare deciziile luate în conformitate cu articolul 23 din Convenția de la Atena, precum și actualizările aferente din anexa I, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

⁽²⁾ Trei ani de la data aplicării prezentului regulament.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament referitoare la încorporarea modificărilor dispozițiilor liniilor directe OMI, care figurează în anexa II, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9 alineatul (2).

Articolul 9

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării cauzate de către nave (COSS), instituit prin articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 ||.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 10

Dispoziții tranzitorii

În ceea ce privește transportul maritim pe teritoriul unui singur stat membru ■ statele membre pot alege să amâne aplicarea prezentului regulament **până la doi ani de la data aplicării acestuia pentru transportul pe linii regulate de feribot și** până la patru ani de la data aplicării acestuia **pentru transportul pe linii regulate de feribot în regiunile care intră sub incidența articolului 299 alineatul (2) din tratat.**

Articolul 10

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplică începând cu data intrării în vigoare pentru Comunitate a Convenției de la Atena.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

DISPOZIȚII ALE CONVENȚIEI DE LA ATENA PRIVIND TRANSPORTUL PE MARE AL PASAGERILOR ȘI AL BAGAJELOR LOR CARE SUNT RELEVANTE PENTRU APLICAREA PREZENTULUI REGULAMENT

(Textul consolidat al Convenției de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor și al Protocolului din 2002 la convenție)

Articolul 1

Definiții

În prezenta convenție, următoarele expresii au înțelesul de mai jos:

- (a) „transportator” înseamnă o persoană care încheie, sau în numele căreia se încheie un contract de transport, indiferent dacă transportul este efectuat de persoana respectivă sau de un transportator de fapt;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) „transportator de fapt” înseamnă o persoană, alta decât transportatorul, care este proprietar, navlositor sau exploatator al navei și care realizează efectiv transportul, în parte sau în întregime; și
 - c) „transportator care realizează efectiv transportul, în parte sau în întregime” înseamnă transportatorul de fapt sau transportatorul, în măsura în care acesta din urmă realizează efectiv transportul;
2. „contract de transport” înseamnă un contract încheiat de un transportator sau în numele unui transportator, pentru transportul pe mare al unui pasager sau al unui pasager împreună cu bagajele sale.
3. „navă” înseamnă exclusiv o ambarcațiune navigând pe mare, nu și un aeroglisor;
4. „pasager” înseamnă o persoană transportată la bordul unei nave:
- a) în cadrul unui contract de transport; sau
 - b) care, cu acordul transportatorului, însoțește un vehicul sau animale vii făcând obiectul unui contract de transport de mărfuri, care nu intră sub incidența prezentei convenții;
5. „bagaj” înseamnă orice obiect sau vehicul transportat de către transportator în cadrul unui contract de transport, cu excepția:
- a) obiectelor și vehiculelor transportate în cadrul unui contract de navlosire, al unui conosament sau al altui contract având ca obiect principal transportul de mărfuri; și
 - b) animalelor vii;
6. „bagajele de cabină” înseamnă bagaje pe care pasagerul le ia în cabină sau le are în custodia sa și sub controlul său. Cu excepția aplicării alineatului (8) al acestui articol și a articolului 8, bagajele de cabină includ și bagajele aflate în sau deasupra vehiculului său;
7. „pierderea sau deteriorarea” bagajelor include și prejudiciul material rezultat din nepredarea bagajelor către pasager într-un termen rezonabil de la sosirea navei pe care acestea au fost sau trebuiau transportate, dar nu și din întârzierile provocate de conflicte de muncă;
8. „transportul” comportă următoarele perioade:
- a) referitor la pasager și la bagajele sale de cabină, perioada în care pasagerul și/sau bagajele sale de cabină se află la bordul navei sau în curs de îmbarcare sau debarcare, precum și perioada în timpul căreia pasagerul și bagajele sale de cabină sunt transportate pe apă de la țărm până la navă sau invers, în cazul în care costul acestei operațiuni este inclus în prețul biletului sau dacă ambarcațiunea folosită pentru acest transport auxiliar a fost pusă la dispoziția pasagerului de către transportator. Cu toate acestea, transportul nu include, în privința pasagerului, perioada în care acesta se află într-o gară sau terminal maritim, pe chei sau pe altă instalație portuară;
 - b) referitor la bagajele de cabină, include de asemenea perioada în care pasagerul se află într-o gară sau terminal maritim, pe chei sau pe altă instalație portuară, în cazul în care bagajele respective au fost preluate de transportator, de prepusul sau agentul acestuia și nu au fost predate pasagerului;
 - c) referitor la alte bagaje decât cele de cabină, perioada cuprinsă între momentul în care acestea au fost luate în primire de către transportator sau de către prepusul sau agentul său, pe țărm sau la bord, și momentul în care au fost predate de către transportator sau de către prepusul sau agentul său;
9. „transport internațional” înseamnă orice transport în care, conform contractului de transport, locul de plecare și cel de destinație fie se află în două state diferite, fie se află în același stat, dar, conform contractului de transport sau itinerariului stabilit, există un port intermediar de escală pe teritoriul altui stat;

Miercuri, 24 septembrie 2008

10. „Organizație” înseamnă Organizația Maritimă Internațională;

11. „Secretar General” înseamnă Secretarul General al Organizației.

Articolul 1a

Anexă

Anexa la prezenta convenție face parte integrantă din aceasta.

Articolul 2

Punerea în aplicare

1) [...] (*)

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) din acest articol, Convenția nu se aplică atunci când transportul este supus unui regim de răspundere civilă din cadrul unei alte convenții internaționale privind transportul de pasageri sau bagaje printr-un alt mod de transport, în măsura în care dispozițiile convenției respective se aplică în mod obligatoriu transportului pe mare.

Articolul 3

Răspunderea transportatorului

(1) În caz de prejudiciu intervenit în urma decesului sau vătămării corporale a unui pasager, cauzate de un incident maritim, transportatorul este răspunzător în măsura în care prejudiciul suferit de pasagerul respectiv în urma fiecărui incident nu depășește 250 000 de unități de cont, cu excepția cazului în care transportatorul dovedește că incidentul:

a) a fost cauzat de un act de război, ostilități, război civil, insurecție sau de un fenomen natural cu caracter excepțional, inevitabil și căruia nu i se poate opune rezistență; sau

b) a fost cauzat în întregime de o acțiune sau o omisiune deliberată a unui terț.

Dacă și în măsura în care valoarea prejudiciului depășește limita menționată mai sus, transportatorul este, de asemenea, responsabil, cu excepția cazului în care dovedește că incidentul care a cauzat prejudiciile nu s-a produs din vina sa sau ca urmare a neglijenței sale.

(2) În caz de prejudiciu în urma decesului sau a vătămării corporale a unui pasager, necauzate de un incident maritim, transportatorul este răspunzător dacă incidentul care a provocat prejudiciul s-a produs din vina sa sau ca urmare a neglijenței sale. Sarcina dovedirii vinovăției sau a neglijenței revine reclamantului.

(3) În caz de prejudiciu rezultând din pierderea sau deteriorarea bagajelor de cabină, transportatorul este răspunzător dacă incidentul care a provocat prejudiciul s-a produs din vina sa sau ca urmare a neglijenței sale. Prezumția de vină sau neglijență a transportatorului se aplică în cazul unui prejudiciu cauzat de un incident maritim.

(4) În caz de prejudiciu rezultând din pierderea sau deteriorarea altor bagaje decât cele de cabină, transportatorul este răspunzător dacă nu poate dovedi că incidentul care a provocat prejudiciul nu a intervenit din vina sa sau ca urmare a neglijenței sale.

(*) Nu este reprodus.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (5) În sensul prezentului articol:
- a) „incident maritim” înseamnă naufragiu, răsturnare, coliziune sau eșuare a navei, explozii sau incendii la bord sau defectarea acesteia;
 - b) „vina sau neglijența transportatorului” include și vina sau neglijența prepușilor săi care acționează în cadrul atribuțiilor lor de serviciu;
 - c) „defecțiune a navei” înseamnă funcționare necorespunzătoare, avarie sau neconformitate cu normele de securitate aplicabile a oricărei părți a navei sau a echipamentului aferent, în timpul folosirii acestora în scopul evacuării, îmbarcării și debarcării pasagerilor, sau pentru propulsare, manevrare, asigurarea securității navigației, acostare, ancorare, sosirea sau plecarea dintr-un loc de staționare sau de ancorare, controlul avariilor provocate de inundare; sau în timpul folosirii acestora pentru lansarea dispozitivelor de salvare; și
 - d) „prejudiciu” nu include și daunele punitive sau exemplare.
- (6) Răspunderea transportatorului în conformitate cu prezentul articol se referă exclusiv la prejudiciile cauzate de incidente survenite în timpul transportului. Dovedirea faptului că incidentul care a cauzat prejudiciul a avut loc în timpul transportului, precum și a amplorii acestuia revine reclamantului.
- (7) Nici o dispoziție din această convenție nu aduce atingere dreptului transportatorului la o cale de atac împotriva unui terț și nici nu îi interzice să invoce în apărarea sa o neglijență concurentă, în conformitate cu articolul 6 din prezenta convenție. Nici o dispoziție din acest articol nu aduce atingere dreptului de limitare prevăzut la articolele 7 și 8 din prezenta convenție.
- (8) Presumpția de vinovăție sau neglijență a unei părți sau atribuirea sarcinii probei uneia dintre părți nu împiedică examinarea probelor în favoarea părții respective.

Articolul 4

Transportatorul de fapt

- (1) Dacă efectuarea unei părți sau a întregului transport a fost încredințată unui transportator de fapt, transportatorul este în continuare răspunzător pentru totalitatea transportului, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții. În plus, transportatorul de fapt are drepturile și obligațiile ce decurg din dispozițiile prezentei convenții pentru acea parte a transportului pe care o efectuează.
- (2) Transportatorul este răspunzător, în ceea ce privește transportul efectuat de transportatorul de fapt, pentru actele și omisiunile acestuia, precum și pentru cele ale prepușilor și agenților transportatorului de fapt acționând în cadrul atribuțiilor lor de serviciu.
- (3) Orice acord special, în temeiul căruia transportatorul își asumă obligații neimpuse de prezenta convenție sau renunță la anumite drepturi conferite de prezenta convenție, se aplică transportatorului de fapt doar dacă acesta își dă acordul în mod expres și în scris.
- (4) Atunci când și în măsura în care atât transportatorul, cât și transportatorul de fapt sunt răspunzători, răspunderea lor este solidară.
- (5) Nici o dispoziție a prezentului articol nu aduce atingere dreptului la o cale de atac al *transportatorului* și al *transportatorului de fapt*.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 4a

Asigurarea obligatorie

(1) Atunci când pasagerii sunt transportați la bordul unei nave înmatriculate într-un stat parte la prezenta convenție, care are dreptul să transporte peste 12 pasageri, și în cazul în care prezenta convenție este aplicabilă, *transportatorul* care efectuează în fapt o parte sau totalitatea transportului subscrive o asigurare sau o altă garanție financiară, cum ar fi o garanție furnizată de o bancă sau o instituție financiară similară, în scopul acoperirii răspunderii în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager, prevăzute în cadrul prezentei convenții. Limita asigurării obligatorii sau a altei garanții financiare nu trebuie să se situeze sub pragul de 250 000 de unități de cont per pasager, pentru fiecare incident în parte.

(2) După ce autoritatea competentă a unui stat care este parte s-a asigurat de îndeplinirea cerințelor de la alineatul (1), se eliberează fiecărei nave un certificat atestând că o asigurare sau o altă garanție financiară este în vigoare în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții. În cazul unei nave înmatriculate într-un stat parte, acest certificat se eliberează sau se vizează de către autoritatea competentă din statul de înmatriculare a navei; în cazul unei nave neînmatriculate într-un stat care este parte, certificatul poate fi eliberat sau vizat de autoritatea competentă a oricărui stat care este parte. Acest certificat trebuie să respecte modelul prezentat în anexa la prezenta convenție și să cuprindă următoarele informații:

- a) numele navei, numărul sau literele distinctive și portul de înmatriculare;
 - b) numele și sediul principal al transportatorului care efectuează o parte sau întregul transport;
 - c) numărul OMI de identificare al navei;
 - d) tipul și durata garanției;
 - e) numele și sediul principal al asigurătorului sau al altei persoane furnizoare de garanție financiară și, dacă este cazul, locul unde este constituită asigurarea sau garanția; și
 - f) perioada de valabilitate a certificatului, care nu trebuie să depășească perioada de valabilitate a asigurării sau a garanției financiare.
- (3) (a) Un stat parte poate autoriza o instituție sau o organizație recunoscută de către acesta să elibereze certificatul. Instituția sau organizația trebuie să informeze statul respectiv cu privire la eliberarea fiecărui certificat. În orice caz, statul parte are obligația de a garanta în totalitate caracterul complet și exact al certificatului astfel eliberat și de a lua
- (b) Un stat care este parte notifică Secretarului General următoarele:
- i) responsabilitățile specifice și condițiile abilitării instituției sau organizației recunoscute de către statul parte;
 - ii) retragerea abilitării respective; și
 - iii) data de intrare în vigoare a acestei competențe sau a retragerii ei.

O competență delegată nu intră în vigoare mai devreme de trei luni de la data la care s-a depus notificarea în acest sens la Secretarul General.

- (c) Instituția sau organizația abilitată să elibereze certificate în conformitate cu acest alineat trebuie să fie autorizată să le retragă atunci când condițiile stabilite pentru eliberarea acestora nu mai sunt îndeplinite. În orice caz, instituția sau organizația trebuie să înștiințeze statul în numele căruia au fost eliberate certificatele de retragere a acestora.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) Certificatul se întocmește în limba sau în limbile oficiale ale statului emitent. În cazul în care limba folosită este alta decât engleza, franceza sau spaniola, textul trebuie să includă și o traducere în una dintre aceste limbi; dacă statul respectiv decide astfel, redactarea în limba sa oficială poate fi omisă.

(5) Certificatul este păstrat la bordul navei, iar o copie a acestuia se depune la autoritățile care țin registrul de înmatriculare a navei sau, în cazul în care nava nu este înmatriculată într-un stat parte, la autoritatea statului care eliberează sau vizează certificatul.

(6) O asigurare sau altă garanție financiară nu îndeplinește cerințele prezentului articol dacă poate înceta să producă efecte din alte cauze decât expirarea perioadei de valabilitate a asigurării sau a garanției specificate în certificat, înainte de trei luni de la data preavizului prezentat autorităților menționate la alineatul (5), în cazul în care certificatul nu a fost predat autorităților în cauză sau nu s-a eliberat un nou certificat în perioada menționată. Dispozițiile precedente se aplică, de asemenea, oricărei modificări care face ca asigurarea sau garanția financiară să nu mai îndeplinească cerințele prezentului articol.

(7) Statul de înmatriculare a navei stabilește, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, condițiile de eliberare și de valabilitate a certificatului.

(8) Nici o dispoziție a acestei convenții nu trebuie interpretată ca împiedicând un stat parte să se bazeze pe informațiile obținute de la alte state, de la organizație sau de la alte organizații internaționale, referitoare la situația financiară a asiguratorilor sau a altor furnizori de garanții financiare în sensul prezentei convenții. În astfel de cazuri, statul parte care se bazează pe informațiile respective nu-și poate declina răspunderea ce îi revine în calitate de stat care a eliberat certificatul.

(9) Certificatele eliberate sau vizate sub responsabilitatea unui stat parte sunt acceptate de celelalte state părți în sensul prezentei convenții și sunt considerate de către acestea ca având aceeași valoare ca și certificatele eliberate sau vizate de ele, chiar dacă sunt eliberate sau atestate pentru o navă care nu este înmatriculată într-un stat parte. Un stat care este parte poate solicita, în orice moment, consultarea cu statul care a eliberat sau care a vizat certificatul, în eventualitatea în care estimează că asiguratorul sau garantul numit în certificatul de asigurare nu este capabil, din punct de vedere financiar, să îndeplinească obligațiile impuse de prezenta convenție.

(10) Orice cerere de despăgubire acoperită de asigurare sau de o altă garanție financiară, în temeiul prezentului articol, poate fi formulată direct împotriva asiguratorului sau a altei persoane furnizoare de garanție financiară. În acest caz, suma menționată la alineatul (1) constituie limita răspunderii asiguratorului sau a altei persoane furnizoare de garanție financiară, chiar dacă transportatorul sau transportatorul de fapt nu au dreptul la o limitare a răspunderii. Pârâțul poate uza de modalitățile de apărare pe care transportatorul menționat în alineatul (1) are dreptul să le folosească în conformitate cu prezenta convenție (cu excepția celor legate de faliment sau lichidare). Pârâțul poate, de asemenea, invoca în apărarea sa faptul că prejudiciul a fost cauzat de fapta intenționată a asiguratului, dar nu poate invoca nici un alt mijloc de apărare pe care ar fi avut dreptul să-l invoce într-o acțiune intentată de asigurat împotriva lui. În orice caz, pârâțul are dreptul să solicite ca transportatorul și transportatorul de fapt să fie implicați în procedură.

(11) Orice sumă provenită dintr-o asigurare sau altă garanție financiară subscrisă în conformitate cu alineatul (1) este disponibilă exclusiv pentru daunele solicitate în temeiul prezentei convenții și orice plată efectuată din aceste sume scade valoarea răspunderii provenite din această convenție cu o sumă echivalentă cu cea plătită.

(12) Un stat parte nu trebuie să permită niciodată ca o navă aflată sub pavilionul său și căreia i se aplică prezentul articol să fie exploatată, dacă acesteia nu i s-a eliberat un certificat în conformitate cu alineatul (2) sau (15).

Miercuri, 24 septembrie 2008

(13) Sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, fiecare stat parte trebuie să garanteze că, în conformitate cu dreptul său intern, asigurarea sau garanția financiară, în limitele specificate la alineatul (1), acoperă toate navele, indiferent de locul de înmatriculare, autorizate să transporte peste 12 pasageri, care intră sau ies dintr-un port aflat pe teritoriul său, în măsura în care prezenta convenție este aplicabilă.

(14) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (5), un stat parte poate să notifice Secretarului General că, în sensul alineatului (13), nu este obligatoriu ca navele să aibă la bord sau să prezinte certificatul menționat la alineatul (2) atunci când intră sau ies dintr-un port aflat pe teritoriul său, cu condiția ca statul parte care a eliberat certificatul să fi notificat Secretarului General faptul că deține, în format electronic, documente accesibile tuturor celorlalte state părți, care atestă existența certificatului și permit statelor părți să se achite de obligațiile ce decurg din alineatul (13).

(15) Dacă o navă aflată în proprietatea unui stat parte nu este acoperită de o asigurare sau de o altă garanție financiară, dispozițiile prezentului articol în acest sens nu se aplică în cazul navei respective, însă nava deține la bord un certificat eliberat de autoritatea competentă din statul de înmatriculare a navei, care să ateste faptul că nava se află în proprietatea statului respectiv și că răspunderea navei este acoperită în limita prescrisă în conformitate cu alineatul (1). Acest certificat respectă, cât mai fidel posibil, modelul prevăzut la alineatul (2).

Articolul 5

Bunuri de valoare

Transportatorul nu este răspunzător în caz de pierdere sau deteriorare a banilor, titlurilor negociabile, aurului, argintului, bijuteriilor și accesoriilor, operelor de artă și a altor obiecte de valoare, cu excepția celor care au fost depozitate la transportator cu acordul acestuia și cu scopul de a fi păstrate în siguranță, caz în care transportatorul este răspunzător până la limita prevăzută la alineatul (3) din articolul 8, dacă nu s-a stabilit o altă limită în conformitate cu articolul 10 alineatul (1).

Articolul 6

Vina pasagerului

Dacă transportatorul dovedește că decesul sau vătămarea corporală a pasagerului, sau pierderea sau deteriorarea bagajelor au intervenit, în parte sau în totalitate, din vina sau ca urmare a neglijenței pasagerului, instanța sesizată poate exonera total sau parțial transportatorul de răspundere, în conformitate cu dreptul statului în care se află instanța respectivă.

Articolul 7

Limitele răspunderii în caz de deces sau vătămare corporală

(1) Răspunderea transportatorului în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager în sensul articolului 3 nu trebuie să depășească în nici un caz 400 000 de unități de cont per pasager pentru fiecare incident în parte. Dacă, în conformitate cu legea statului în care se află instanța sesizată, despăgubirile pot fi plătite eşalonat, suma totală corespunzătoare acestor despăgubiri nu poate depăși limita menționată mai sus.

(2) Un stat parte poate stabili limita răspunderii menționată la alineatul (1) prin dispoziții specifice de drept intern, cu condiția ca limita răspunderii prevăzută de dreptul intern, dacă există, să nu fie inferioară celei prevăzute la alineatul (1). Un stat parte care face uz de posibilitățile prevăzute în acest alineat trebuie să informeze Secretarul General cu privire la limita răspunderii stabilită sau la faptul că nu există o astfel de limită.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 8

Limita răspunderii în caz de pierdere sau deteriorare bagajelor și a vehiculelor

- (1) Răspunderea transportatorului în caz de pierdere sau deteriorare a bagajelor de cabină nu trebuie să depășească în nici un caz 2 250 de unități de cont per pasager pentru fiecare transport.
- (2) Răspunderea transportatorului în caz de pierdere sau deteriorare a vehiculelor, inclusiv a bagajelor transportate în interiorul sau deasupra acestuia, nu trebuie să depășească în nici un caz 12 700 de unități de cont per vehicul pentru fiecare transport.
- (3) Răspunderea transportatorului în caz de pierdere sau deteriorare a altor bagaje decât cele menționate la alineatele (1) și (2) nu trebuie să depășească în nici un caz 3 375 de unități de cont per pasager pentru fiecare transport.
- (4) Transportatorul și pasagerul pot conveni ca răspunderea transportatorului să fie redusă la 330 de unități de cont în caz de deteriorare a unui vehicul și până la 149 de unități de cont per pasager în caz de pierdere sau deteriorare a altor bagaje, sumele respective deducându-se din prejudiciu.

Articolul 9

Unitățile de cont și conversia

- (1) Unitatea de cont menționată în prezenta convenție reprezintă un drept special de tragere conform definiției Fondului Monetar Internațional. Sumele menționate la articolul 3 alineatul (1), articolul 4a alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 sunt convertite în moneda națională a statului în care se află instanța sesizată, pe baza valorii monedei respective în raport cu dreptul special de tragere la data hotărârii sau la o dată stabilită de comun acord de către părțile implicate. Valoarea, în drepturi speciale de tragere, a monedei naționale a unui stat parte care este membru al Fondului Internațional Monetar se calculează în conformitate cu metoda de evaluare aplicată de Fondul Monetar Internațional în vigoare la data respectivă pentru operațiunile și tranzacțiile sale. Valoarea, în drepturi speciale de tragere, a monedei naționale a unui stat parte care nu este membru al Fondului Monetar Internațional, se calculează în modul stabilit de acest stat.
- (2) Cu toate acestea, un stat care nu este membru al Fondului Monetar Internațional și a cărui legislație nu permite aplicarea dispozițiilor alineatului (1) poate, la data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta convenție, dar și ulterior, să declare că unitatea de cont prevăzută la alineatul (1) este egală cu 15 franci-aur. Francului-aur menționat în acest alineat îi corespund 65, 5 miligrame de aur cu o finețe de nouă sute la mie. Conversia francului-aur în moneda națională se face în conformitate cu legislația statului respectiv.
- (3) Calculul menționat la ultima teză de la alineatul (1) și conversia menționată la alineatul (2) se fac astfel încât, în măsura posibilului, să exprime în moneda națională a statului parte aceeași valoare reală pentru sumele prevăzute la articolul 3 alineatul (1), articolul 4a alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8, așa cum ar rezulta din aplicarea primelor trei teze de la alineatul (1). Statele părți comunică Secretarului General metoda de calcul în conformitate cu alineatul (1) sau rezultatul conversiei în conformitate cu alineatul (2), după caz, la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare a prezentei convenții sau de aderare la aceasta și de fiecare dată când se produce o schimbare a acestei metode de calcul sau a rezultatelor.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 10

Dispozițiile suplimentare privind limitele răspunderii

- (1) Transportatorul sau pasagerul pot cădea de acord, în mod expres și în scris, asupra unor limite mai ridicate ale răspunderii decât cele prevăzute la articolele 7 și 8.
- (2) Dobânzile aferente despăgubirilor și cheltuielile de judecată nu sunt incluse în limitele răspunderii prevăzute la articolele 7 și 8.

Articolul 11

Modalități de apărare și limite în cazul prepușilor transportatorului

Dacă se intentează o acțiune împotriva unui prepus sau agent al transportatorului sau al transportatorului de fapt, având ca obiect despăgubirile menționate în prezenta convenție, prepusul sau agentul respectiv este îndreptățit, dacă dovedește că a acționat în cadrul atribuțiilor sale de serviciu, să se prevaleze de aceleași modalități de apărare și limite ale răspunderii pe care transportatorul sau transportatorul de fapt au dreptul să le invoce în temeiul prezentei convenții.

Articolul 12

Cumularea cererilor de despăgubire

- (1) Din momentul în care produc efecte, limitele răspunderii prevăzute la articolul 7 și 8 se aplică sumei totale a despăgubirilor ce pot fi obținute în urma tuturor solicitărilor intervenite ca urmare a decesului sau a vătămării corporale a unui pasager sau a pierderii sau deteriorării bagajelor acestuia.
- (2) În ceea ce privește transportul efectuat de transportatorul de fapt, suma totală ce poate fi solicitată transportatorului, transportatorului de fapt, prepușilor și agenților lor acționând în cadrul atribuțiilor lor de serviciu nu depășește suma cea mai mare ce poate fi imputată fie transportatorului, fie transportatorului de fapt în conformitate cu prezenta convenție, însă nici uneia dintre aceste persoane nu i se poate cere să plătească o sumă ce depășește limita care îi este aplicabilă.
- (3) În toate situațiile în care un prepus sau agent al transportatorului sau transportatorului de fapt poate, în temeiul articolului 11 din prezenta convenție, să se prevaleze de limitele răspunderii prevăzute la articolele 7 și 8 din aceasta, suma totală a despăgubirilor imputabilă *transportatorului, transportatorului de fapt sau, dacă este cazul, prepusului sau agentului respectiv*, nu depășește aceste limite.

Articolul 13

Pierderea dreptului de a se prevala de limitele răspunderii

- (1) Transportatorul pierde dreptul de a beneficia de limitarea răspunderii, prevăzută la articolele 7 și 8, precum și la alineatul (1) din articolul 10, dacă se dovedește că prejudiciul a fost cauzat de o acțiune sau de o omisiune comisă de transportator fie cu intenția de a provoca prejudiciul respectiv, fie din imprudență și conștient fiind că este probabil ca acesta să se producă.
- (2) Prepusul sau agentul transportatorului sau al transportatorului de fapt nu au dreptul de a se prevala de aceste limite, dacă se dovedește că prejudiciul a fost cauzat de o acțiune sau de o omisiune comisă de prepus sau de agent fie cu intenția de a provoca prejudiciul respectiv, fie din imprudență și fiind conștient că este probabil ca acesta să se producă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 14

Temeiul acțiunilor în despăgubire

Nici o acțiune în despăgubire pentru decesul sau vătămarea corporală a unui pasager, sau pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor nu poate fi intentată împotriva transportatorului sau transportatorului de fapt altfel decât în temeiul prezentei convenții.

Articolul 15

Notificarea pierderii sau deteriorării bagajelor

- (1) Pasagerul adresează o notificare scrisă transportatorului sau agentului său:
 - a) în caz de deteriorare vizibilă a bagajelor:
 - i) pentru bagaje de cabină, înaintea sau în momentul debarcării;
 - ii) pentru celelalte bagaje, înaintea sau în momentul livrării lor;
 - b) în caz de deteriorare nevizibilă sau pierdere a bagajelor, în termen de 15 zile de la data debarcării, de la data livrării acestora sau de la data la care livrarea ar fi trebuit să aibă loc.
- (2) Dacă pasagerul nu se conformează dispozițiilor acestui articol, se consideră că, în lipsa probei contrariului, acesta a primit bagajele în stare bună.
- (3) Notificarea scrisă nu este necesară dacă starea bagajelor a făcut obiectul unei constatări comune sau al unei inspecții în momentul primirii.

Articolul 16

Termenul de prescripție a acțiunilor

- (1) Orice acțiune pentru daune intentată în urma decesului sau a vătămării corporale a unui pasager sau a pierderii sau deteriorării bagajelor se prescrie după doi ani.
- (2) Termenul de prescripție se calculează după cum urmează:
 - a) în caz de vătămare corporală, începând de la data debarcării pasagerului;
 - b) în caz de deces intervenit în timpul transportului, începând de la data când pasagerul ar fi trebuit să debarce, iar în caz de vătămare corporală survenită în timpul transportului și în urma căreia pasagerul a decedat după debarcare, începând de la data decesului, cu condiția ca acest termen să nu depășească trei ani de la data debarcării;
 - c) în caz de pierdere sau deteriorare a bagajelor, începând de la data debarcării sau de la data la care debarcarea ar fi trebuit să aibă loc, în funcție de care este cea mai recentă.
- (3) Motivele suspendării sau întreruperii termenului de prescripție sunt reglementate de legea statului unde se află instanța sesizată; însă, în nici un caz, o acțiune intentată în temeiul acestei convenții nu poate fi introdusă după expirarea oricăruia dintre termenele de mai jos:
 - a) cinci ani de la data debarcării pasagerului sau de la data la care debarcarea ar fi trebuit să aibă loc, în funcție de care este cea mai recentă; sau, dacă această dată este anterioară,

Miercuri, 24 septembrie 2008

b) trei ani de la data când reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit, în mod normal, să ia cunoștință de vătămarea corporală, pierderea sau daunele provocate de incident.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, termenul de prescripție poate fi prelungit în urma unei declarații a transportatorului sau a unui acord al părților, intervenite după incidentul care a dus la intentarea cauzei. Atât declarația, cât și acordul sunt consemnate în scris.

Articolul 17

Instanța competentă (*)

Articolul 17bis

Recunoașterea și executarea (*)

Articolul 18

Nulitatea dispozițiilor contractuale

Sunt nule și neavenite toate dispozițiile contractuale stabilite înaintea incidentului care a cauzat decesul sau vătămarea corporală a unui pasager, pierderea sau deteriorarea bagajelor sale, tinzând să exonereze o persoană răspunzătoare în conformitate cu prezenta convenție de răspunderea față de pasager sau să fixeze limite de răspundere inferioare celor stabilite de această convenție, cu excepția celor prevăzute la articolul 8 alineatul (4) sau tinzând să transfere sarcina probei ce incumbă transportatorului sau transportatorului de fapt sau având ca efect restricționarea opțiunilor menționate la articolul 17 alineatul (1) sau (2); cu toate acestea, nulitatea acestor dispoziții nu implică nulitatea contractului de transport, care rămâne sub incidența dispozițiilor prezentei convenții.

Articolul 20

Daune nucleare

Nimeni nu este considerat răspunzător, în sensul prezentei convenții, pentru prejudiciile cauzate de un accident nuclear:

- a) dacă exploatatorul unei instalații nucleare este răspunzător pentru o astfel de daună în temeiul Convenției de la Paris din 29 iulie 1960 privind răspunderea civilă a terților în domeniul energiei nucleare, astfel cum a fost modificată prin Protocolul adițional din 28 ianuarie 1964, sau în temeiul Convenției de la Viena din 21 mai 1963 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare sau în temeiul oricărui act de modificare sau protocol în vigoare aferent acestora; sau
- b) dacă exploatatorul unei instalații nucleare este răspunzător pentru o astfel de daună în conformitate cu dreptul intern privind răspunderea pentru daune de acest tip, cu condiția ca dreptul respectiv să fie, în toate privințele, la fel de favorabil persoanelor susceptibile de a suferi prejudicii ca și Convenția de la Paris, cea de la Viena sau alte acte de modificare sau protocoale în vigoare aferente acestora.

Articolul 21

Transportul comercial efectuat de autoritățile publice

Prezenta convenție se aplică transportului comercial efectuat de state sau autorități publice în cadrul unui contract de transport în sensul articolului 1.

[Articolele 22 și 23 din Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor]

Articolul 22

Revizuirea și modificarea (*)

(*) Nu este reprodus.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 23

Modificarea limitelor

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 22, procedura specială definită în acest articol se aplică doar în scopul modificării limitelor fixate la articolul 3 alineatul (1), articolul 4a alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 din Convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol.
- (2) La cererea a cel puțin jumătate — dar nu mai puțin de șase — dintre statele părți la prezentul protocol, orice propunere de modificare a limitelor, inclusiv a sumelor deductibile, specificate la articolul 3 alineatul (1), articolul 4a alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 din convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol, este comunicată de către Secretarul General tuturor statelor membre ale Organizației și tuturor statelor părți.
- (3) Orice modificare propusă și difuzată după cum se prevede anterior este prezentată comitetului juridic al Organizației (denumit în continuare „comitetul juridic”) spre examinare, după cel puțin șase luni de la data difuzării.
- (4) Toate statele părți la convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol, fie că sunt sau nu membre ale Organizației, au dreptul să participe la lucrările comitetului juridic în vederea examinării și adoptării modificărilor.
- (5) Modificările se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul statelor părți la convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol, prezente și cu drept de vot în cadrul comitetului juridic, lărgit în conformitate cu alineatul (4), cu condiția ca cel puțin jumătate din numărul statelor părți la convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol, să fie prezente în momentul votării.
- (6) În cazul în care hotărăște cu privire la o propunere de modificare a limitelor, comitetul juridic ține seama de experiența acumulată în materie de incidente și, în special, de volumul daunelor care rezultă în urma acestora, de fluctuațiile valorice ale monedei și de efectul modificării propuse asupra costului asigurărilor.
- (7) (a) Nici o modificare a limitelor în temeiul prezentului articol nu poate fi examinată înainte de expirarea unui termen de cinci ani de la data la care prezentul protocol a fost deschis pentru semnare și nici într-un termen mai scurt de cinci ani de la data intrării în vigoare a unei modificări anterioare, adoptate în temeiul prezentului articol.
- (b) Nici o limită nu poate fi majorată astfel încât să depășească valoarea corespunzătoare unei limite stabilite în convenție, astfel cum a fost revizuită prin prezentul protocol, majorată cu 6 % pe an, calculată ca dobândă compusă de la data la care prezentul protocol a fost deschis pentru semnare.
- (c) Nicio limită nu poate fi mărită astfel încât să depășească valoarea corespunzătoare limitei stabilite în convenție, astfel cum a fost modificată prin prezentul protocol, înmulțită cu trei.
- (8) Organizația notifică orice modificare adoptată în conformitate cu alineatul (5) tuturor statelor părți. Modificarea se consideră acceptată la sfârșitul unei perioade de optsprezece luni de la data notificării, cu excepția cazului în care, în această perioadă, cel puțin un sfert din statele care erau state părți la data adoptării modificării transmit Secretarului General că nu acceptă modificarea, situație în care modificarea este respinsă și nu produce nici un efect.
- (9) O modificare considerată ca acceptată în conformitate cu alineatul (8) intră în vigoare după optsprezece luni de la acceptare.
- (10) Toate statele părți au obligația să se conformeze modificării, în cazul în care nu denunță prezentul protocol în conformitate cu articolul 21 alineatele (1) și (2), cu cel puțin șase luni înainte ca modificarea să intre în vigoare. O astfel de denunțare produce efecte din momentul în care intră în vigoare modificarea.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(11) În cazul în care o modificare a fost adoptată, dar perioada de optsprezece luni pentru acceptarea ei nu a expirat încă, un stat care devine stat parte în timpul acestei perioade are obligația să respecte modificarea în cazul în care aceasta intră în vigoare. Un stat care devine stat parte după această perioadă este obligat să respecte o modificare acceptată în conformitate cu alineatul (8). În cazurile menționate în prezentul alineat, o modificare devine obligatorie pentru un stat în momentul în care ea intră în vigoare sau la data la care prezentul protocol intră în vigoare pentru statul respectiv, dacă aceasta survine mai târziu.

ANEXĂ LA CONVENȚIA DE LA ATENA

CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALT TIP DE GARANȚIE FINANCIARĂ PRIVIND RĂSPUNDEREA ÎN CAZ DE DECES SAU VĂTĂMARE CORPORALĂ A PASAGERILOR

Eliberat în conformitate cu dispozițiile articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor

Numele navei	Numărul sau literele distinctive	Numărul OMI de identificare al navei	Port de înmatriculare	Numele și adresa completă ale sediului principal al transportatorului care realizează efectiv transportul

Se adevărește prin prezentul certificat că pentru nava sus-menționată există o poliță de asigurare valabilă sau orice altă garanție financiară care respectă cerințele articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor.

Tip de garanție financiară

Durata garanției

Numele și adresa asigurătorului/asiguratorilor și/sau garantului/garanților

Nume

Adresă

Prezentul certificat este valabil până la

Eliberat sau vizat de guvernul

(denumirea completă a statului)

SAU

Se folosește următorul text în cazul în care un stat parte face uz de dispozițiile articolului 4a alineatul (3):

Prezentul certificat este eliberat sub autoritatea guvernului

(denumirea completă a statului) de către(numele instituției sau al organizației)

La În

(Locul)

(Data)

.....
(Semnătura și numele funcționarului emitent sau însărcinat cu certificarea)

Miercuri, 24 septembrie 2008

Note explicative:

1. Pe lângă denumirea statului se poate adăuga eventual și cea a autorității publice competente din țara în care se eliberează certificatul.
2. Dacă suma totală a garanției provine din mai multe surse, trebuie indicată suma provenită de la fiecare dintre acestea.
3. Dacă garanția este furnizată sub mai multe forme, acestea trebuie enumerate.
4. La rubrica „Durata garanției” trebuie precizată data de la care garanția produce efecte.
5. La rubrica „Adresa asigurătorului (asigurătorilor) și/sau a garantului (garanților) trebuie indicat sediul principal al asigurătorului (asigurătorilor) și/sau al garantului (garanților). Dacă este cazul, trebuie indicat și sediul unde s-a încheiat asigurarea sau garanția.”

ANEXA II

EXTRAS DIN REZERVA ȘI LINIILE DIRECTOARE OMI PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A CONVENȚIEI DE LA ATENA DIN 2002, ADOPTATE DE COMITETUL JURIDIC AL ORGANIZAȚIEI MARITIME INTERNAȚIONALE LA 19 OCTOMBRIE 2006

REZERVA ȘI LINII DIRECTOARE ALE OMI PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A CONVENȚIEI DE LA ATENA

Rezervă

1. Convenția de la Atena ar trebui ratificată, cu următoarea rezervă sau o declarație cu același efect:

„[1.1.] Rezervă cu privire la ratificarea de către guvernul ... a Convenției de la Atena privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, 2002 („convenția”)

Limitarea răspunderii transportatorilor etc.

- [1.2.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2) din convenție, să limiteze eventuala răspundere în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager cauzat/ă de unul dintre riscurile menționate la punctul 2.2 din liniile directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena la o sumă mai mică decât:

— 250 000 de unități de cont per pasager, pentru fiecare incident în parte;

sau

— 340 milioane de unități de cont în total per navă, pentru fiecare incident în parte.

- [1.3.] Mai mult decât atât, guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să aplice, mutatis mutandis, în cazul unei astfel de răspunderi, punctele 2.1.1. și 2.2.2. din liniile directoare OMI privind punerea în aplicare a Convenției de la Atena.

- [1.4.] Sunt limitate în același mod răspunderea transportatorului de fapt, în temeiul articolului 4 din convenție, răspunderea prepușilor sau agenților transportatorului sau ai transportatorului de fapt, în temeiul articolului 11 din convenție și suma maximă totală a despăgubirilor, în temeiul articolului 12 din Convenție.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- [1.5.] Rezerva și angajamentul de la punctul 1.2 se aplică indiferent de baza răspunderii în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau alineatul (2) și fără a aduce atingere oricăror dispoziții contrare de la articolul 4 sau de la articolul 7 din convenție; însă rezerva și angajamentul în cauză nu afectează aplicarea articolelor 10 și 13.

Asigurarea obligatorie și limitarea răspunderii asigurătorilor

- [1.6.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să limiteze cerința prevăzută la articolul 4a alineatul (1) de a menține asigurarea sau alt tip de garanție financiară în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager cauzat/ă de oricare dintre riscurile menționate la punctul 2.2 din liniile directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena la o sumă mai mică decât:

— 250 000 de unități de cont per pasager, pentru fiecare incident în parte;

sau

— 340 milioane de unități de cont în total per navă, pentru fiecare incident în parte.

- [1.7.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să limiteze răspunderea asigurătorului sau a altei persoane furnizoare de garanție financiară, prevăzută la articolul 4a alineatul (10), în caz de deces sau vătămare corporală a unui pasager cauzat/ă de oricare dintre riscurile menționate la punctul 2.2 din liniile directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena la o sumă maximă egală cu asigurarea sau alt tip de garanție financiară pe care transportatorul este obligat să o mențină în conformitate cu punctul 1.6 al prezentei rezerve.

- [1.8.] Guvernul ... își rezervă, de asemenea, dreptul și se angajează să aplice liniile directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena, inclusiv aplicând clauzele menționate la punctele 2.1 și 2.2 din liniile directoare, pentru orice asigurare obligatorie în sensul convenției.

- [1.9.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să scutească furnizorul de asigurare sau de altă garanție financiară, în conformitate cu articolul 4a alineatul (1) de la orice răspundere pe care acesta din urmă nu și-a asumat-o.

Certificare

- [1.10.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să emită certificate de asigurare în conformitate cu articolul 4a alineatul (2) din convenție, astfel încât:

— să reflecte limitările răspunderii și cerințele de acoperire a asigurării menționate la punctele 1.2, 1.6, 1.7 și 1.9; și

— să includă alte limitări, cerințe și scutiri în funcție de necesitățile impuse de condițiile de pe piața asigurărilor la momentul emiterii certificatului.

- [1.11.] Guvernul ... își rezervă dreptul și se angajează să accepte certificatele de asigurare emise de alte state părți în conformitate cu o rezervă similară.

- [1.12.] Toate aceste limitări, cerințe și scutiri vor fi clar reflectate în certificatul emis sau certificate în conformitate cu articolul 4a alineatul (2) din convenție.

Relația dintre prezentele rezerve și liniile directoare ale IMO privind punerea în aplicare a convenției de la Atena

Miercuri, 24 septembrie 2008

[1.13.] „Drepturile acordate prin prezenta rezervă se vor exercita cu respectarea liniilor directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena sau a oricăror modificări aduse acestora, în scopul asigurării uniformității. În cazul în care o propunere de modificare a liniilor directoare ale OMI pentru punerea în aplicare a Convenției de la Atena, inclusiv de modificare a limitelor, a fost aprobată de către Comitetul juridic al Organizației Maritime Internaționale, aceste modificări se aplică de la data stabilită de către comitet. Acest fapt nu aduce atingere normelor de drept internațional cu privire la dreptul unui stat de a-și retrage sau de a-și modifica rezerva.”

Linii directoare

2. În contextul actual al pieței asigurărilor, statele părți ar trebui să elibereze certificate de asigurare pe baza unui angajament din partea unui asigurător care să acopere riscurile în caz de război și din partea unui alt angajator care să acopere riscurile nelegate de război. Fiecare asigurător ar trebui să fie răspunzător doar pentru partea sa de asigurare. Se recomandă aplicarea următoarelor norme (clauzele la care se face referire figurează în apendicele A):
 - 2.1. Atât asigurarea pentru situații de război, cât și asigurarea pentru situații altele decât cele de război pot face obiectul următoarelor clauze:
 - 2.1.1. activarea clauzei de excludere în caz de contaminare radioactivă și pentru arme chimice, biologice, biochimice și electromagnetice (activarea clauzei nr. 370);
 - 2.1.2. activarea clauzei de excludere în caz de atac informatic (activarea clauzei nr. 380);
 - 2.1.3. modalitățile de protecție și limitările unui furnizor de garanție financiară obligatorie în conformitate cu convenția, astfel cum a fost modificată prin prezentele linii directoare, în special limita de 250 000 unități per pasager pentru fiecare incident în parte;
 - 2.1.4. condiția potrivit căreia asigurarea acoperă numai daunele care fac obiectul convenției, astfel cum a fost modificată prin prezentele linii directoare; și
 - 2.1.5. condiția potrivit căreia orice sume achitate în temeiul convenției contribuie la diminuarea daunei restante a transportatorului și/sau a asigurătorului său, în conformitate cu articolul 4a din convenție, chiar dacă nu sunt plătite de sau solicitate asigurătorilor pentru situații de război și respectiv asigurătorilor pentru situații altele decât cele de război.
 - 2.2. După caz, asigurarea pentru situații de război acoperă următoarele daune; în caz de prejudiciu intervenit în urma decesului sau vătămării corporale a unui pasager, produse de:
 - război, război civil, revoluție, rebeliune, insurecție sau tensiune socială cauzate de acestea sau orice act ostil desfășurat de către o putere beligerantă sau împotriva acesteia;
 - capturare, sechestru, arestare, privare de libertate sau detenție și consecințele acestora sau orice tentative în acest sens;
 - mine, torpile, bombe abandonate sau alte echipamente militare abandonate;
 - acte teroriste sau desfășurate de orice persoană care acționează cu rea-credință sau dintr-un motiv politic, precum și orice acțiune întreprinsă pentru a preveni sau contracara orice risc de acest tip;
 - confiscare și expropriere;și poate face obiectul următoarelor scutiri, limitări și cerințe:
 - 2.2.1. Clauza de încetare automată și de excludere în caz de război

Miercuri, 24 septembrie 2008

- 2.2.2. În cazul în care daunele cumulate suferite de pasagerii considerați în mod individual depășesc suma de 340 milioane de unități de cont per total pentru o navă, pentru orice incident în parte, transportatorul are dreptul să invoce limitarea daunei sale la suma de 340 milioane de unități de cont per total, cu condiția ca:
- suma respectivă să fie distribuită între reclamanți în funcție de daunele stabilite ca fiind suferite de aceștia;
 - distribuirea acestei sume să se poată face într-una sau mai multe tranșe către reclamanții cunoscuți în momentul distribuirii; și
 - distribuirea acestei sume să se poată face de către asigurător, de către tribunal sau de către o altă autoritate competentă sesizată de asigurător în orice stat parte în care se instituie demersuri juridice cu privire la daunele presupus acoperite de asigurare.
- 2.2.3. clauza privind informarea în termen de 30 de zile, în cazurile care nu fac obiectul alineatului 2.2.1.
- 2.3. Asigurarea pentru situații altele decât cele de război ar trebui să acopere toate pericolele care fac obiectul asigurării obligatorii diferite de riscurile menționate la punctul 2.2, indiferent dacă fac sau nu obiectul unor scutiri, limitări sau cerințe dintre cele enunțate la punctele 2.1 și 2.2.
3. Apendicele B conține un exemplu de set de angajamente de asigurări (cărți albastre) și un certificat de asigurare care respectă prezentele linii directoare.

APENDICELE A

CLAUZELE MENȚIONATE LA LINIILE DIRECTOARE 2.1.1, 2.1.2 ȘI 2.2.1

Activarea clauzei de excludere în caz de contaminare radioactivă și pentru arme chimice, biologice, biochimice și electromagnetice (clauza nr. 370, 10/11/2003)

Această clauză prevalează asupra oricărei dispoziții contrare cuprinse în prezenta asigurare.

1. În nici un caz, asigurarea nu acoperă pierderile, daunele, prejudiciile sau cheltuielile provocate direct sau indirect de următorii factori, favorizate sau cauzate de aceștia:
 - 1.1. radiațiile ionizante provenite de la orice combustibil nuclear, deșeu nuclear sau de la combustia combustibilului nuclear sau contaminarea radioactivă determinată de acestea;
 - 1.2. proprietățile radioactive, toxice, explozibile sau alte proprietăți cauzatoare de pericol sau contaminante ale oricărei instalații nucleare, a oricărui reactor nuclear, a oricărui dispozitiv nuclear sau a oricărei componente a acestuia;
 - 1.3. orice armă sau dispozitiv care face uz de fisiune și/sau fuziune atomică sau nucleară, de orice reacție similară sau de o forță sau materie radioactivă;
 - 1.4. proprietățile radioactive, toxice, explozibile sau cauzatoare de pericol sau contaminante ale oricărei materii radioactive. Excluderea prevăzută de prezenta subclauză nu se extinde la izotopii radioactivi, alții decât combustibilul nuclear, în cazul în care respectivii izotopi sunt creați, transportați, stocați sau utilizați în scopuri comerciale, agricole, medicale, științifice sau în alte scopuri pașnice.
 - 1.5. orice armă chimică, biologică, biochimică sau electromagnetică.

Activarea clauzei de excludere în caz de atac informatic (clauza nr. 380, 10/11/2003)

1. Exclusiv sub rezerva punctului 2 de mai jos, prezenta asigurare nu acoperă în nici un caz pierderile, daunele, prejudiciile sau cheltuielile provocate direct sau indirect de, cu concursul, sau cauzate de utilizarea sau operarea cu rea intenție a oricărui computer, sistem informatic, program informatic, cod dăunător, virus sau proces informatic sau a oricărui alt sistem electronic.

Miercuri, 24 septembrie 2008

2. În cazul în care prezenta clauză este susținută prin polițe care acoperă riscurile de război, război civil, revoluție, rebeliune, insurecție sau tensiune socială cauzată de acestea, sau orice act ostil desfășurat de către o putere beligerantă sau împotriva acesteia, terorism sau acțiune din motive politice din partea unei persoane, punctul 1 nu se aplică în sensul excluderii daunelor (care ar fi în caz contrar acoperite) provocate de folosirea oricărui computer, sistem computerizat, program informatic sau alt sistem electronic în sistemele de lansare și/sau ghidaj și/sau în mecanismele declanșatoare ale oricărei arme sau rachete.

Încetare automată și excludere în caz de război

- 1.1. Încetarea automată a acoperirii oferite de asigurare

Indiferent dacă anunțul de încetare a fost transmis, acoperirea în cazurile enumerate în continuare ÎNCETEAZĂ AUTOMAT

- 1.1.1. la izbucnirea unui război (indiferent dacă există o declarație de război sau nu) între oricare dintre următoarele state: Regatul Unit, Statele Unite ale Americii, Federația Rusă, Republica Populară Chineză;

- 1.1.2. cu privire la orice navă pentru care se oferă acoperire, în cazul rechiziționării acesteia în vederea titlului sau a folosirii.

- 1.2. Războiul între cele cinci puteri

Prezenta asigurare exclude

- 1.2.1. pierderile, daunele, prejudiciile sau cheltuielile provocate de izbucnirea războiului (indiferent dacă există o declarație de război sau nu) între oricare dintre următoarele state: Regatul Unit, Statele Unite ale Americii, Federația Rusă, Republica Populară Chineză;

- 1.2.2. rechiziționarea în vederea titlului sau a folosirii.

APENDICELE B

I. Exemple de angajamente de asigurare (cărți albastre) menționate la linia directoare 3

Carte albastră eliberată de asigurătorul pentru situații de război

Certificat furnizat ca dovadă a asigurării în conformitate cu dispozițiile articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor

Numele navei:

Numărul OMI de identificare al navei:

Portul de înmatriculare:

Numele și adresa proprietarului:

Se certifică prin prezenta că pentru nava cu numele sus-menționat, aflată în proprietatea sus-menționată, există o poliță de asigurare în conformitate cu articolul 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, *sub rezerva tuturor excepțiilor și limitărilor permise pentru asigurarea obligatorie pentru situații de război prevăzute de convenție și de liniile directoare de punere în aplicare adoptate de comitetul juridic al Organizației Maritime Internaționale în octombrie 2006, incluzând în special următoarele clauze: [Aici se pot introduce, în măsura dorită, textul convenției și liniile directoare însoțite de anexe]*

Durata asigurării de la: 20 februarie 2007

până la: 20 februarie 2008

Miercuri, 24 septembrie 2008

Cu condiția ca asigurătorul să poată în orice moment să anuleze prezentul certificat, pe baza unui preaviz scris de 30 de zile adresat autorității sus-menționate, caz în care responsabilitatea asigurătorului încetează după data-limită a respectivei perioade de preaviz, dar numai pentru incidentele intervenite după expirarea perioadei respective.

Data:

War Risks, Inc

Prezentul certificat a fost eliberat de:

[Adresă]

.....

Semnătura asigurătorului

Numai în calitate de agent al War Risks, Inc.

Carte albastră eliberată de asigurătorul pentru situații altele decât cele de război

Certificat furnizat ca dovadă a asigurării în conformitate cu dispozițiile articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor

Numele navei:

Numărul OMI de identificare al navei:

Portul de înmatriculare:

Numele și adresa proprietarului:

Se certifică prin prezenta că pentru nava cu numele sus-menționat, aflată în proprietatea sus-menționată, există o poliță de asigurare în conformitate cu 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, sub rezerva tuturor excepțiilor și limitărilor permise în cazul asigurătorilor pentru situații altele decât cele de război prevăzute de convenție și de liniile directe de punere în aplicare adoptate de comitetul juridic al Organizației Maritime Internaționale în octombrie 2006, incluzând în special următoarele clauze: [Aici se pot introduce, în măsura dorită, textul convenției și liniile directe însoțite de anexe]

Durata asigurării de la: 20 februarie 2007

până la: 20 februarie 2008

Cu condiția ca asigurătorul să poată în orice moment să anuleze prezentul certificat, pe baza unui preaviz scris de trei luni adresat autorității sus-menționate, caz în care răspunderea asigurătorului încetează după data-limită a respectivei perioade de preaviz, dar numai pentru incidentele intervenite după expirarea perioadei respective.

Data:

PANDI P&I

Prezentul certificat a fost eliberat de:.....

[Adresă]

.....

Semnătura asigurătorului

Numai în calitate de agent al PANDI P&I

Miercuri, 24 septembrie 2008

II. Model de certificat de asigurare menționat la linia directoare 3

CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALT TIP DE GARANȚIE FINANCIARĂ

PRIVIND RĂSPUNDEREA ÎN CAZ DE DECES SAU VĂTĂMARE CORPORALĂ A PASAGERILOR

Eliberat în conformitate cu dispozițiile articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor

Numele navei	Nr. distinctiv de litere	Nr. OMI Număr de identificare	Port de înmatriculare	Numele și adresa completă ale sediului principal al transportatorului care realizează efectiv transportul

Se adevărește prin prezentul certificat că pentru nava sus-menționată există o poliță de asigurare valabilă sau orice altă garanție financiară care respectă cerințele articolului 4a din Convenția de la Atena din 2002 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor.

Tip de garanție financiară

Durata garanției

Numele și adresa asigurătorului/asigurătorilor și/sau garantului/garanților

Acoperirea oferită prin asigurare, dovedită de prezentul certificat, este divizată într-o parte destinată asigurării pentru situații de război și într-o parte destinată asigurării pentru situații altele decât cele de război, în conformitate cu liniile directoare de punere în aplicare adoptate în octombrie 2006 de comitetul juridic al Organizației Maritime Internaționale. Fiecare dintre cele două părți face obiectul tuturor excepțiilor și limitărilor prevăzute de convenție și de liniile directoare de punere în aplicare. Asigurătorii nu răspund în comun și în mod solidar. Asigurătorii sunt:

Pentru riscuri de război: War Risks, Inc., [adresă]

Pentru riscuri de altele decât cele de război: Pandi P&I, [adresă]

Prezentul certificat este valabil până la

Eliberat sau vizat de guvernul

(denumirea completă a statului)

SAU

Se folosește următorul text în cazul în care un stat parte face uz de dispozițiile articolului 4a alineatul (3):

Prezentul certificat este eliberat sub autoritatea guvernului ... (denumirea completă a statului) de către ... (numele instituției sau organizației)

LaÎn

(Loc)

(Dată)

.....
(Semnătura și numele funcționarului emitent sau însărcinat cu certificarea)

Miercuri, 24 septembrie 2008

Note explicative:

1. Pe lângă denumirea statului, se poate adăuga eventual și cea a autorității publice competente din țara în care se eliberează certificatul.
2. Dacă suma totală a garanției provine din mai multe surse, trebuie indicată suma provenită de la fiecare dintre acestea.
3. Dacă garanția este furnizată sub mai multe forme, acestea trebuie enumerate.
4. La rubrica „Durata garanției” trebuie precizată data de la care garanția produce efecte.
5. La rubrica „Adresa asigurătorului (asigurătorilor) și/sau a garantului (garanților)” trebuie indicat sediul principal al asigurătorului (asigurătorilor) și/sau al garantului (garanților). Dacă este cazul, trebuie indicat și sediul unde s-a încheiat asigurarea sau garanția.”

Controlul statului portului (reformare) ***II

P6_TA(2008)0446

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) (5722/3/2008 — C6-0224/2008 — 2005/0238(COD))

(2010/C 8 E/42)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5722/3/2008 — C6-0224/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0588),
- având în vedere propunerea modificată a Comisiei (COM(2008)0208),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0335/2008),

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 11.

⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 584.

Miercuri, 24 septembrie 2008

P6_TC2-COD(2005)0238

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 95/21/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind controlul navelor de către statul de port ⁽⁴⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial. Deoarece urmează să se opereze noi modificări, directiva ar trebui reformată pentru asigurarea clarității.
- (2) Comunitatea este serios preocupată de accidente maritime și de poluarea mărilor și a coastelor maritime ale statelor membre.
- (3) Comunitatea este, de asemenea, preocupată de condițiile de viață și de muncă de la bordul navelor.
- (4) Siguranța, prevenirea poluării și condițiile de viață și de muncă la bordul navelor pot fi îmbunătățite în mod eficient prin reducerea drastică a numărului de nave care nu corespund standardelor de navigație în apele comunitare, prin aplicarea strictă a convențiilor, codurilor și rezoluțiilor internaționale.
- (5) *În acest sens, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru luarea măsurilor necesare în vederea ratificării Convenției muncii maritime din 2006 a Organizației Internaționale a Muncii, care cuprinde prevederi legate de obligațiile statului portului în reglementarea 5.2.1.*
- (6) *Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a adapta legislația internă la dispozițiile privind limitarea răspunderii din textul recapitulativ al Convenției din 1976 a Organizației Maritime Internaționale privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1996 (Convenția din 1996). Din hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauza C-188/07 ⁽⁵⁾ rezultă că acordarea de despăgubiri terților pentru prejudiciile cauzate de deșeuri derivă din principiul „poluatorul plătește”, stabilit în Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽⁶⁾ și în Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽⁷⁾, fapt ce introduce dreptul la despăgubiri pentru toate prejudiciile cauzate, inclusiv în cazurile în care acestea nu sunt acoperite în totalitate și independent de dispozițiile naționale privind încorporarea convențiilor.*

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 584) Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 198 E, 5.8.2008, p.1) și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 157, 7.7.1995, p. 1. ||

⁽⁵⁾ Hotărâre din 24 iunie 2008 (comuna Mesquer), nepublicată încă în Repertoriul CEJ.

⁽⁶⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 39.

⁽⁷⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (7) Răspunderea pentru monitorizarea conformității navelor cu standardele internaționale privind siguranța, prevenirea poluării și condițiile de viață și de muncă la bordul navelor revine, în principal, statului de pavilion. Apelând, după caz, la organizații recunoscute, statul de pavilion garantează pe deplin integralitatea și eficiența inspecțiilor și a controalelor efectuate în vederea eliberării certificatelor relevante. Răspunderea pentru întreținerea stării navei și a echipamentelor acesteia după control pentru a îndeplini cerințele convențiilor aplicabile navei revine companiei a cărei îi aparține nava. Cu toate acestea, o serie de state de pavilion întâmpină serioase dificultăți în a pune în aplicare și a asigura respectarea standardelor internaționale. De aceea, ca o a doua linie de apărare în ceea ce privește navele care nu corespund standardelor, monitorizarea conformității cu standardele internaționale privind siguranța, prevenirea poluării și condițiile de viață și de muncă la bord ar trebui, de asemenea, asigurată de statul portului, recunoscând în același timp că inspecțiile statului portului nu au valoarea unui control și că rapoartele de inspecție relevante nu sunt echivalente cu un certificat de navigabilitate.
- (8) Adoptarea unei abordări armonizate privind aplicarea eficientă de către statele membre a standardelor internaționale privind navele care navighează în apele lor teritoriale și folosesc porturile lor nu ar trebui să ducă la denaturări ale concurenței.
- (9) Industria navală este vulnerabilă la acte de terorism. Măsurile de securitate a transportului ar trebui puse în aplicare în mod eficient, iar statele membre ar trebui să monitorizeze vigilent respectarea normelor de securitate prin intermediul controalelor de securitate.
- (10) Ar trebui să se valorifice experiența dobândită în timpul aplicării Memorandumului de înțelegere de la Paris (MOU Paris) privind controlul statului portului, semnat la Paris la 26 ianuarie 1982.
- (11) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002⁽¹⁾ ar trebui să ofere sprijinul necesar asigurării unei aplicări convergente și eficiente a sistemului de control al statului portului. EMSA ar trebui să contribuie, în special, la dezvoltarea și punerea în aplicare de către statele membre a bazei de date privind inspecțiile instituită în conformitate cu prezenta directivă și a unui sistem comunitar armonizat de formare și evaluare a competențelor inspectorilor pentru controlul statului portului.
- (12) Un regim eficient de control al statului portului ar trebui să asigure inspecția periodică a tuturor navelor care fac escală într-un port al Uniunii Europene. Inspecțiile ar trebui să se concentreze asupra navelor care nu corespund standardelor, în timp ce navele care respectă standardele de calitate, și anume cele ale căror rapoarte de inspecție sunt satisfăcătoare sau care arborează pavilionul unui stat care se conformează sistemului voluntar de audit al statelor membre ale Organizației Maritime Internaționale (OMI), ar trebui să fie recompensate prin scăderea frecvenței inspecțiilor. Aceste dispoziții noi în materie de inspecție ar trebui incluse în regimul comunitar de control al statului portului, imediat ce diferite aspecte ale acestuia au fost definite, pe baza unui sistem de repartizare a inspecțiilor, prin care fiecare stat membru contribuie în mod echitabil la realizarea obiectivului comunitar de punere în aplicare a unui sistem de inspecție global. În plus, statele membre ar trebui să angajeze și să mențină un număr corespunzător de angajați, inclusiv inspectori calificați, ținând seama de volumul și caracteristicile traficului naval din fiecare port.
- (13) Regimul de inspecție stabilit prin prezenta directivă ia în considerare activitățile întreprinse în cadrul MOU Paris. Având în vedere că orice evoluție ulterioară care are la bază MOU Paris ar trebui să facă obiectul unui acord la nivel comunitar înainte de a deveni aplicabilă în Uniunea Europeană, ar trebui să se stabilească o strânsă coordonare între Comunitate și MOU Paris, în vederea facilitării maximei convergențe posibile.

⁽¹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1. ¶.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (14) Comisia ar trebui să gestioneze și să actualizeze baza de date privind inspecțiile, în strânsă colaborare cu MOU Paris. Baza de date privind inspecțiile ar trebui să includă date privind inspecțiile statelor membre și ale tuturor statelor părți la MOU Paris. Până când sistemul comunitar de schimb de informații maritime, SafeSeaNet, nu este pe deplin operațional și nu permite înregistrarea automată a datelor privind escalele navelor în baza de date privind inspecțiile, statele membre ar trebui să pună la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru asigurarea monitorizării corespunzătoare a aplicării directivei, în special cu privire la circulația navelor. Pe baza datelor privind inspecțiile furnizate de statele membre, Comisia ar trebui să extragă din baza de date privind inspecțiile date privind profilul de risc al navelor, privind navele care trebuie inspectate și privind circulația navelor și ar trebui să calculeze obligațiile de inspecție ale fiecărui stat membru. Baza de date privind inspecțiile ar trebui să fie, de asemenea, capabilă să asigure interconectarea cu alte baze de date comunitare pentru siguranța maritimă.
- (15) Statele membre ar trebui să depună eforturi în vederea revizuirii metodei de elaborare a listei albe/gri/negre a statelor de pavilion în cadrul MOU Paris pentru a se asigura că aceasta este echitabilă, în special în ceea ce privește tratamentul aplicat statelor de pavilion cu flote mici.
- (16) Normele și procedurile pentru inspecțiile efectuate în cadrul controlului statului portului, inclusiv criteriile de reținere a navelor, ar trebui armonizate pentru a asigura o eficiență constantă în toate porturile, ceea ce ar reduce semnificativ folosirea selectivă a anumitor porturi de destinație pentru a evita controalele corespunzătoare.
- (17) **■** *Inspecțiile periodice și suplimentare ar trebui să includă* verificarea unei serii de aspecte identificate în prealabil pentru fiecare navă, care vor varia în funcție de tipul navei, de tipul inspecției și de constatările inspecțiilor anterioare efectuate în cadrul controlului statului portului. În baza de date privind inspecțiile ar trebui să se precizeze elementele necesare identificării domeniilor de risc supuse verificării în cadrul fiecărei inspecții.
- (18) Anumite categorii de nave prezintă un risc major de accident sau poluare după ce ating o anumită vechime și, prin urmare, ar trebui să facă obiectul unei inspecții extinse. Este necesară *specificarea* detaliilor privind aceste inspecții extinse.
- (19) În cadrul regimului de inspecție instituit prin prezenta directivă, intervalele dintre inspecțiile periodice ale navelor depind de profilul de risc al acestora, care este determinat de anumiți parametri generici și istorici. În cazul navelor cu profil ridicat de risc, acest interval nu ar trebui să depășească 6 luni.
-
- (20) Anumite nave prezintă un risc evident pentru siguranța maritimă și pentru siguranța mediului marin din cauza stării lor precare, a **pavilionului** și a antecedentelor **■**. **În consecință, ar trebui să se interzică accesul** acestor nave în porturile **și zonele de ancoraj ale Comunității, cu excepția cazurilor în care se demonstrează că acestea pot fi operate în condiții de siguranță în apele Comunității. Ar trebui prevăzute orientări prin care să se stabilească procedurile aplicabile în cazul interzicerii accesului, precum și al ridicării acestei interdicții.** Pentru asigurarea transparenței, lista navelor cărora li s-a refuzat accesul în porturile **și zonele de ancoraj** comunitare ar trebui făcută publică.
- (21) În vederea reducerii sarcinilor impuse anumitor administrații și companii prin inspecții repetate, controalele efectuate în temeiul Directivei 1999/35/CE din 29 aprilie 1999 privind sistemul de expertize obligatorii pentru operarea în siguranță a serviciilor regulate de feriboturi cu punte rului și ambarcațiuni rapide de pasageri ⁽¹⁾ asupra navelor de tip ro-ro ferry sau a navelor de pasageri de mare viteză de către un stat-gazdă care nu este statul de pavilion al vasului, care cuprind cel puțin toate elementele unei inspecții extinse, ar trebui luate în considerare la calcularea profilului de risc al navei, a intervalelor dintre inspecții și a îndeplinirii obligațiilor de inspecție ale fiecărui stat membru. În plus, Comisia ar trebui să examineze dacă este oportună modificarea în viitor a Directivei 1999/35/CE în vederea creșterii nivelului de siguranță necesar pentru operarea navelor de tip ro-ro ferry și a navelor de pasageri de mare viteză către și dinspre porturi ale statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 138, 1.6.1999, p. 1. ■.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (22) Deficiențele datorate nerespectării dispozițiilor convențiilor relevante ar trebui remediate. Navele care trebuie să facă obiectul unor măsuri corective ar trebui, în cazul în care deficiențele observate prezintă un risc evident pentru siguranță, sănătate sau mediu, să fie reținute până la remedierea deficiențelor.
- (23) **Trebuie prevăzut** dreptul de a contesta ordinele de reținere luate de autoritățile competente, în vederea evitării emiterii unor decizii nerezonabile care pot duce la întârzieri sau rețineri nejustificate.
- (24) Autoritățile și inspectorii implicați în activități de control al statului portului nu ar trebui să se afle în conflict de interese cu portul de inspecție sau cu navele inspectate și nu ar trebui să aibă interese conexe. Inspectorii ar trebui să dețină calificări adecvate și să beneficieze de o formare corespunzătoare pentru a-și menține și îmbunătăți nivelul de competență în desfășurarea inspecțiilor. Statele membre ar trebui să coopereze în vederea elaborării și promovării unui sistem comunitar armonizat de formare și evaluare a competențelor inspectorilor.
- (25) Piloților și autorităților portuare ar trebui să li se permită să furnizeze informații utile privind deficiențele evidente constatate la bordul navelor.
- (26) Plângerile, **provenind de la persoane care au un interes legitim**, privind condițiile de viață și de muncă la bordul navelor ar trebui cercetate. Autorul unei astfel de plângeri ar trebui informat cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a acesteia.
- (27) Este necesară cooperarea între autoritățile competente ale statelor membre și alte autorități sau organizații pentru a asigura o monitorizare atentă în ceea ce privește navele cu deficiențe cărora li s-a permis plecarea și pentru schimbul de informații privind navele din port.
- (28) Deoarece baza de date privind inspecțiile este o parte esențială a controlului statului portului, statele membre ar trebui să se asigure că această bază este actualizată periodic ținând seama de cerințele comunitare.
- (29) Publicarea informațiilor privind navele și companiile sau operatorii acestora care nu respectă standardele internaționale privind siguranța, sănătatea și protecția mediului marin poate fi un mijloc eficient de a descuraja expeditorii să folosească asemenea nave și un stimul pentru proprietarii acestora în vederea luării măsurilor corective. În ceea ce privește informațiile care urmează a fi puse la dispoziție, Comisia ar trebui să stabilească o colaborare strânsă cu MOU Paris și să ia în considerare orice informații publicate pentru a evita suprapunerile inutile. Statele membre ar trebui să furnizeze informațiile relevante o singură dată.
- (30) Toate costurile de inspecție a navelor care justifică reținerea și costurile pentru anularea ordinului de refuz al accesului ar trebui suportate de proprietar sau de operator.
- (31) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (32) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice prezenta directivă în vederea aplicării modificărilor ulterioare la convențiile, codurile și rezoluțiile internaționale aflate în legătură cu aceasta și să adopte normele de aplicare a dispozițiilor din articolele 7 și 9. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele, prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. || .

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (33) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume reducerea numărului de nave care nu corespund standardelor și care navighează în ape aflate în jurisdicția statelor membre, prin ameliorarea sistemului comunitar de inspecții pentru navele maritime și dezvoltarea mijloacelor de întreprindere a acțiunilor preventive în domeniul poluării mărilor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele acestora, pot să fie realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (34) Obligația de transpunere a prezentei directive în *dreptul intern* ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă schimbări de fond în comparație cu Directiva 95/21/CE. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din directiva respectivă.
- (35) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în *dreptul intern* a directivelor indicate în anexa XV partea B.
- (36) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interes propriu și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (37) Pentru a nu impune o sarcină administrativă disproporționată statelor membre care nu au ieșire la mare, o regulă de minimis ar trebui să permită acestor state membre să deroge de la dispozițiile prezentei directive, ceea ce înseamnă că aceste state membre nu sunt obligate să transpună prezenta directivă atâta timp cât îndeplinesc anumite criterii.
- (38) Pentru a lua în considerare faptul că departamentele franceze de peste mări aparțin unei alte zone geografice, sunt, în mare măsură, părți la alte memorandumuri regionale privind controlul statului portului decât MOU Paris și au fluxuri de trafic foarte reduse cu Europa continentală, statului membru respectiv ar trebui să i se permită excluderea acelor porturi din sistemul de control al statului portului, aplicat în interiorul Comunității.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul

Obiectivul prezentei directive este de a sprijini reducerea drastică a numărului navelor care nu corespund standardelor și care navighează în apele aflate în jurisdicția statelor membre, prin:

- a) sporirea conformității cu legislația internațională și comunitară relevantă privind siguranța maritimă, securitatea maritimă, protecția mediului marin și condițiile de viață și de muncă la bordul navelor aflate sub orice pavilion;
- b) stabilirea unor criterii comune pentru controlul navelor de către statul portului și armonizarea procedurilor de inspecție și reținere, pe baza cunoștințelor și a experienței acumulate în cadrul MOU Paris;
- c) punerea în aplicare în cadrul Comunității a unui **regim** de control al statului portului, bazat pe inspecții efectuate în cadrul Comunității și al regiunii aflate în domeniul de aplicare a MOU Paris, care vizează inspectarea tuturor navelor cu o frecvență variabilă în funcție de profilul de risc al acestora, navele care prezintă un risc mai ridicat făcând obiectul unor inspecții mai amănunțite și efectuate cu o frecvență mai mare.

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- 1) „convenții” înseamnă următoarele convenții, precum și protocoalele și modificările la acestea și codurile aferente cu caracter obligatoriu, în versiunea lor actualizată:
 - (a) Convenția internațională asupra liniilor de încărcare, 1966 (LL 66);
 - (b) Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, 1974 (SOLAS 74);
 - (c) Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 1973 și Protocolul de modificare din 1978 (MARPOL 73/78);
 - (d) Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, 1978 (STCW 78);
 - (e) Convenția referitoare la regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, 1972 (COLREG 72);
 - (f) Convenția internațională privind măsurarea tonajului navelor, 1969 (ITC 69);
 - (g) Convenția privind standardele minime la bordul navelor comerciale, 1976 (OIM nr. 147);
 - (h) Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992 (CLC 92).
- (2) „MOU Paris” înseamnă Memorandumul de înțelegere privind controlul statului portului, semnat la Paris la 26 ianuarie 1982, în versiunea sa actualizată.
- 3) „cadru și procedurile pentru sistemul de audit voluntar al statelor membre ale OMI” înseamnă Rezoluția Adunării OMI A.974(24).
- 4) „regiune aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris” înseamnă zona geografică în care statele părți la MOU Paris efectuează inspecții în cadrul stabilit de MOU Paris.
- 5) **„port” înseamnă o zonă de uscat și apă în care se regăsesc activități și echipamente necesare, în principal, pentru primirea navelor, încărcarea și descărcarea acestora, depozitarea mărfurilor, recepția și livrarea acestora, precum și pentru îmbarcarea și debarcarea pasagerilor.**
- 6) „navă” înseamnă orice navă maritimă căreia i se aplică una sau mai multe convenții și care arborează pavilionul altui stat decât cel al statului portului.
- 7) „interfață navă/port” înseamnă interacțiunile care au loc atunci când o navă este direct și imediat afectată de acțiuni care presupun circulația persoanelor sau a mărfurilor sau furnizarea de servicii portuare către sau dinspre navă;
- 8) „navă ancorată” înseamnă o navă aflată într-un port sau într-o altă zonă aflată în jurisdicția unui port, dar nu în dană, care nu efectuează o interfață navă/port.
- 9) „inspector” înseamnă un angajat din sectorul public sau altă persoană, autorizat corespunzător de către autoritatea competentă a unui stat membru să efectueze inspecții în cadrul controlului statului portului și care răspunde în fața autorității competente respective.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- 10) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate maritimă responsabilă de controlul statului portului în conformitate cu prezenta directivă.
- 11) „autoritate competentă pentru securitatea maritimă” înseamnă o autoritate competentă pentru securitatea maritimă, astfel cum este definită la articolul 2 *punctul (7)* din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare ⁽¹⁾.
- I**
- 12) „inspecție inițială” înseamnă o vizită efectuată la bordul unei nave de un inspector pentru a verifica respectarea convențiilor și reglementărilor aplicabile, care cuprinde cel puțin verificările prevăzute la *articolul 13 alineatul (1)*.
- 13) „inspecție mai amănunțită” înseamnă o inspecție prin care nava, echipamentele și echipajul, luate integral sau, după caz, parțial, sunt supuse, în circumstanțele menționate la *articolul 13 alineatul (3)*, unei verificări aprofundate ce acoperă construcția navei, echipamentele, echipajul, condițiile de viață și de muncă și respectarea procedurilor operaționale la bord.
- 14) „inspecție extinsă” înseamnă o inspecție care include cel puțin punctele enumerate în anexa VII. O inspecție extinsă poate include o inspecție mai amănunțită atunci când există motive întemeiate, în conformitate cu *articolul 13 alineatul (3)*.
- 15) „plângere” înseamnă orice informație sau raport depus de orice persoană **fizică sau juridică** care are un interes legitim în ceea ce privește siguranța navei, inclusiv în ceea ce privește siguranța echipajului sau riscurile pentru sănătatea acestuia, condițiile de viață și de muncă la bordul navei, precum și prevenirea poluării.
- 16) „reținere” înseamnă interdicția formală de a pleca din port impusă unei nave din cauza deficiențelor constatate, care, individual sau cumulate, determină ca nava să nu fie considerată în stare de navigabilitate.
- 17) „ordin de refuz al accesului” înseamnă o decizie adresată comandantului navei, companiei responsabile pentru navă și statului de pavilion, prin care li se notifică faptul că navei îi va fi refuzat accesul în **toate** porturile **și zonele de ancoraj din Comunitate**.
- 18) „oprirea unei operațiuni” înseamnă interdicția formală de a continua o operațiune, impusă unei nave din cauza deficiențelor constatate care, individual sau cumulate, ar face riscantă continuarea operațiunii.
- 19) „companie” înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi administratorul sau navlositorul navei nude (bare boat) care și-a asumat responsabilitatea față de proprietar pentru operarea navei și care, odată cu asumarea acestei responsabilități, a fost de acord să preia toate sarcinile și obligațiile impuse de Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării („codul ISM”).
- 20) „organizație recunoscută” înseamnă o societate de clasificare sau alt organism privat care exercită atribuții de reglementare în numele administrației statului de pavilion.
- 21) „certificat statutar” înseamnă un certificat eliberat de un stat de pavilion sau în numele unui stat de pavilion, în conformitate cu convențiile.
- 22) „certificat de clasă” înseamnă un document eliberat de o organizație recunoscută prin care se confirmă conformitatea cu capitolul II-1 partea A-1 Regula 3-1 din SOLAS 74.
- 23) „bază de date privind inspecțiile” înseamnă sistemul de informații **care contribuie la punerea în aplicare a regimului de control al statului** portului în cadrul Comunității și **care cuprinde datele legate de inspecțiile efectuate** în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris.
- (24) **„Convenția din 1996” înseamnă textul recapitulativ al Convenției din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, adoptată de Organizația Maritimă Internațională, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1996;**

⁽¹⁾ JO L 129, 29.4.2004, p. 6.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 3

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor navelor și echipajelor acestora care fac escală într-un port **sau într-o zonă de ancoraj a** unui stat membru pentru a efectua o interfață navă/port.

I

Franța poate decide că porturile care fac obiectul prezentului alineat nu includ porturile situate în departamentele de peste mări menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat.

Atunci când un stat membru efectuează o inspecție **la bordul** unei nave aflate în **apele sale teritoriale, dar în afara unui port, această procedură este** considerată o inspecție în sensul prezentei directive.

Niciuna din dispozițiile prezentului articol nu aduce atingere drepturilor de intervenție de care dispune un stat membru în conformitate cu convențiile **internaționale** aplicabile.

În anumite condiții, statele membre care nu **dispun de porturi maritime pot deroga de la aplicarea prezentei directive. În conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 31 alineatul (3), Comisia adoptă măsurile de punere în aplicare a acestui mecanism de derogare.**

I

(2) În cazul navelor cu tonaj brut mai mic de 500, statele membre aplică dispozițiile din convenția relevantă care sunt aplicabile și, în măsura în care o convenție nu se aplică, adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că navele în cauză nu prezintă un pericol evident pentru siguranță, sănătate sau mediu. În aplicarea prezentului alineat, statele membre se orientează după anexa I la MOU Paris.

(3) Când inspectează o navă care se află sub pavilionul unui stat care nu este parte a *uneia dintre* convenții, statele membre se asigură că tratamentul acordat unei asemenea nave și echipajului acesteia nu este mai favorabil decât cel acordat unei nave care se află sub pavilionul unui stat care este parte la convenția în cauză.

(4) Navele de pescuit, navele de război, navele auxiliare, navele din lemn de construcție artizanală, navele de stat folosite în scopuri necomerciale și navele de agrement care nu sunt angajate în schimburi comerciale se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive.

Articolul 4

Competențele de inspecție

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare, în conformitate cu dreptul internațional, pentru a avea dreptul de a desfășura la bordul navelor străine inspecțiile prevăzute de prezenta directivă.

(2) Statele membre mențin **autoritățile** competente **corespunzătoare, cărora li se atribuie** un număr corespunzător de angajați, în special inspectori calificați, **inclusiv prin recrutare**, în vederea inspectării navelor și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că inspectorii își duc la îndeplinire sarcinile stabilite de prezenta directivă și, în special, că sunt disponibili pentru a desfășura inspecțiile necesare în conformitate cu prezenta directivă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 5

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a adapta dreptul intern la dispozițiile privind limitarea răspunderii în sensul Convenției din 1996.

Principiul de acordare a despăgubirilor terților pentru prejudiciile cauzate de deșeuri, care derivă din principiul „poluatorul plătește” stabilit în Directiva 75/442/CEE și în Directiva 2004/35/CE, introduce dreptul la despăgubiri pentru toate prejudiciile cauzate, inclusiv în cazurile în care acestea nu sunt acoperite în totalitate și independent de dispozițiile naționale privind încorporarea convențiilor.

Statele membre pot menține sau introduce dispoziții mai stricte decât cele prevăzute la prezentul articol.

Articolul 6**Regimul inspecțiilor și obligațiile anuale de inspecție**

- (1) Statele membre efectuează inspecții în conformitate cu sistemul de selecție descris la articolul 12 și cu dispozițiile anexei I.
- (2) În vederea îndeplinirii obligațiilor anuale de inspecție, fiecare stat membru:
 - a) inspectează toate navele de prioritate I, în conformitate cu articolul 12 litera (a), care fac escală în porturile sau zonele sale de ancoraj și
 - b) efectuează anual un număr total de inspecții ale navelor de prioritate I și II, menționate la articolul 12 literele (a) și (b), care corespunde cel puțin cotei care îi revine din numărul total de inspecții care trebuie să fie efectuate anual în cadrul Comunității și în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris. Cota de inspecții a fiecărui stat membru se bazează pe numărul de nave individuale care fac escală în porturile **sau în zonele de ancoraj ale** statului membru respectiv raportat la numărul total de nave care fac escală în porturile **sau în zonele de ancoraj ale** fiecărui stat din cadrul Comunității și al regiunii aflate în domeniul de aplicare a MOU Paris.
- (3) În vederea calculării cotei din numărul total de inspecții care trebuie să fie efectuate anual în cadrul Comunității și al regiunii aflate în domeniul de aplicare a MOU Paris, menționate la alineatul (2) litera (b), nu vor fi luate în calcul navele ancorate, cu excepția cazului în care statul membru respectiv specifică altfel.

Articolul 7**Respectarea regimului comunitar de inspecție**

În conformitate cu articolul 5, fiecare stat membru are obligația:

- a) **să inspecteze, în conformitate cu articolul 12 litera (a), toate navele** de prioritate I care fac escală în porturile **și în zonele sale de ancoraj, și**
- b) **să efectueze anual un număr total de inspecții ale navelor** de prioritate I și II, **în conformitate cu articolul 12 litera (a) și (b), număr care corespunde cel puțin obligațiilor sale anuale în materie de inspecții.**

I**Articolul 8****Circumstanțele în care anumite nave nu sunt inspectate**

- (1) În **următoarele circumstanțe**, un stat membru poate decide să amâne inspecția unei nave de prioritate I:
 - i) în cazul în care inspecția poate fi efectuată la următoarea escală a navei în același stat membru, cu condiția ca nava să nu facă escală între timp într-un alt port **sau într-o altă zonă de ancoraj** din Comunitate sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris și ca inspecția să nu fie amân timer cu mai mult de 15 zile sau

Miercuri, 24 septembrie 2008

- ii) în cazul în care inspecția poate fi efectuată în termen de 15 zile într-un alt port de escală din Comunitate sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris, cu condiția ca statul în care este situat acest port de escală să fi acceptat ■ să efectueze inspecția.

În cazul în care o inspecție este amânată, **însă nu este efectuată** în conformitate cu **punctele (i) și (ii)** și **nu** este înregistrată în baza de date privind inspecțiile, aceasta este considerată drept inspecție neefectuată în contul statului membru care a amânat inspecția.

(2) **În următoarele situații excepționale**, o inspecție neefectuată asupra unei nave de prioritate I din motive operaționale nu este considerată drept inspecție neefectuată dacă motivul neefectuării inspecției este înregistrat în baza de date privind inspecțiile și **dacă**, în opinia autorității competente, efectuarea inspecției ar constitui un risc pentru siguranța inspectorilor, a navei, a echipajului acesteia, a portului sau a mediului marin.

■

(3) În cazul în care o inspecție nu este efectuată asupra unei nave ancorate, aceasta nu este considerată drept inspecție neefectuată **dacă, în situațiile în care se aplică punctul (ii), motivul neefectuării inspecției este înregistrat în baza de date privind inspecțiile și** dacă:

- i) nava este inspectată, în termen de 15 zile, într-un alt port din Comunitate sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris, în conformitate cu *anexa I* sau

■

- ii) în opinia autorității competente, efectuarea inspecției ar constitui un risc pentru siguranța inspectorilor, a navei, a echipajului acesteia, a portului sau a mediului marin. ■

(4) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, privind normele de punere în aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la *articolul 31 alineatul (3)*.

Articolul 9

Notificarea sosirii navelor

(1) Operatorul, agentul sau comandantul unei nave eligibile pentru o inspecție extinsă, în conformitate cu *articolul 14*, care se îndreaptă spre un port **sau o zonă de ancoraj** dintr-un stat membru, notifică sosirea navei **în primul port de escală sau zonă de ancoraj din Comunitate** în conformitate cu dispozițiile prevăzute în *anexa III*.

(2) La primirea notificării menționate la *alineatul (1)* din prezentul articol și la *articolul 4* din *Directiva 2002/59/CE* a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime ⁽¹⁾, autoritatea portuară **corespunzătoare** transmite aceste informații autorității competente, **precum și autorităților competente din porturile de escală sau zonele de ancoraj de pe teritoriul Comunității atinse ulterior în mod succesiv**.

(3) Mijloacele electronice sunt utilizate pentru orice fel de comunicare prevăzută în prezentul articol. **Alte mijloace de comunicare sunt utilizate numai în cazul în care mijloacele electronice nu sunt disponibile**.

(4) Procedurile și modelele elaborate de statele membre în **scopul punerii în aplicare a anexei III** sunt conforme dispozițiilor ■ din *Directiva 2002/59/CE* ■.

⁽¹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 10

Profilul de risc al navei

(1) Oricărei nave **care face escală într-un port sau într-o zonă de ancoraj dintr-un stat membru** i se atribuie **în baza de date privind inspecțiile** un profil de risc care determină nivelul de prioritate al acesteia în efectuarea inspecției, intervalele de timp dintre inspecții și amplasarea acestora.

(2) Profilul de risc al unei nave este determinat de o combinație de parametri generici și istorici, după cum urmează:

(a) Parametri generici

Parametrii generici se bazează pe tipul, vechimea și pavilionul navei, pe organizațiile recunoscute implicate și pe performanța companiei, în conformitate cu anexa I partea I.1 și cu anexa II.

(b) Parametri istorici

Parametrii istorici se bazează pe numărul de deficiențe și rețineri pe o perioadă dată, în conformitate cu anexa I partea I.2 și cu anexa II.

(3) **Comisia adoptă, conform procedurii de reglementare cu control, prevăzute la articolul 31 alineatul (3),** normele de punere în aplicare a prezentului articol, **specificând în special următoarele:**

- **valorile atribuite fiecărui parametru de risc,**
- **combinația de parametri de risc corespunzătoare fiecărui nivel al profilului de risc al unei nave,**
- **condițiile de aplicare a criteriilor statului de pavilion, menționate în anexa I partea I punctul 1 litera (c) punctul (iii), privind demonstrarea conformității cu instrumentele aplicabile.**

I

Articolul 11

Frecvența inspecțiilor

|| Navele care fac escală în porturile **sau în zonele de ancoraj** din Comunitate fac obiectul unor inspecții periodice sau al unor inspecții suplimentare, după cum urmează:

(a) Navele sunt supuse unor inspecții periodice la intervale prestabilite, în funcție de profilul lor de risc, în conformitate cu anexa I partea I. Intervalul dintre inspecțiile periodice ale navelor **cu un risc ridicat nu depășește șase luni.**

(b) Navele fac obiectul unor inspecții suplimentare indiferent de perioada scursă de la ultima lor inspecție periodică, după cum urmează:

- Autoritatea competentă se asigură că navele cărora li se aplică factorii prioritari enumerați în anexa I partea II punctul 2A fac obiectul unei inspecții.
- Navele cărora li se aplică factorii neprevăzuți enumerați în anexa I partea II punctul 2B pot face obiectul unei inspecții. Decizia de a efectua o astfel de inspecție suplimentară este lăsată la aprecierea profesională a autorității competente.

Articolul 12

Selectarea navelor pentru inspecție

Autoritatea competentă se asigură că navele sunt selectate pentru inspecție pe baza profilului lor de risc, conform descrierii din anexa I partea I, iar în cazul existenței unor factori prioritari sau al apariției unor factori neprevăzuți, în conformitate cu anexa I partea II punctele 2A și 2B.

Miercuri, 24 septembrie 2008

În scopul inspecției navelor, autoritatea competentă:

- a) selectează navele care trebuie să facă obiectul unei inspecții obligatorii, denumite nave „de prioritate I”, în conformitate cu sistemul de selecție descris în *anexa I* partea II punctul 3A,
- b) poate selecta navele care sunt eligibile pentru inspecții, denumite nave „de prioritate II”, în conformitate cu *anexa I* partea II punctul 3B.

Articolul 13

Inspecția inițială și inspecția mai amănunțită

Statele membre se asigură că navele selectate pentru inspecție în conformitate cu *articolul 12* fac obiectul unei inspecții inițiale sau al unei inspecții mai amănunțite, după cum urmează:

- (1) La fiecare inspecție inițială a unei nave, autoritatea competentă se asigură că inspectorul realizează cel puțin următoarele operații:
 - a) verifică certificatele și documentele enumerate în *anexa IV*, care trebuie să se găsească la bord, în conformitate cu legislația maritimă comunitară și cu convențiile privind siguranța și securitatea;
 - b) verifică, atunci când este cazul, dacă deficiențele constatate la inspecțiile anterioare efectuate de un stat membru sau de un stat semnatar al MOU Paris au fost remediate;
 - c) se asigură că starea generală a navei, inclusiv de condițiile de igienă de la bord, din sala mașinilor și din spațiile de locuit, este adecvată.
- (2) În cazul în care, în urma unei inspecții efectuate conform alineatului (1), deficiențele care trebuie remediate în portul următor de escală au fost înregistrate în baza de date privind inspecțiile, autoritatea competentă din acel port poate decide să nu efectueze verificările menționate la alineatul (1) literele (a) și (c).
- (3) Ori de câte ori, după inspecția prevăzută la alineatul (1), există motive întemeiate pentru a crede că starea navei, a echipamentelor sale sau a echipajului nu îndeplinește în totalitate cerințele relevante ale *uneia dintre* convenții, se efectuează o inspecție mai amănunțită, inclusiv verificarea suplimentară a conformității cu cerințele operaționale la bord.

„Motive întemeiate” există atunci când inspectorul găsește mijloace de probă care, în baza judecății sale profesionale, justifică o inspecție mai amănunțită a navei, a echipamentului sau a echipajului acesteia.

Exemple de „motive întemeiate” sunt enumerate în *anexa V*.

Articolul 14

Inspecții extinse

- (1) Următoarele categorii de nave sunt eligibile pentru o inspecție extinsă în conformitate cu *anexa I* partea II punctele 3A și 3B:
 - navele cu profil de risc ridicat,
 - navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau al produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani,
 - navele cu profil de risc ridicat sau navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau al produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, *pentru* factori prioritari sau || factori neprevăzuți,
 - navele supuse unei alte inspecții ca urmare a unui ordin de refuz al accesului, în conformitate cu *articolul 16*.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) **Operatorul sau comandantul navei se asigură că în programul de operare este prevăzut suficient timp pentru a permite efectuarea unei inspecții extinse.**

Fără a aduce atingere măsurilor de control necesare din motive de securitate, nava rămâne în port până la încheierea inspecției.

(3) **La primirea unei notificări prealabile din partea unei nave eligibile pentru inspecția extinsă periodică, autoritatea competentă informează de îndată nava dacă va fi sau nu efectuată o inspecție extinsă.**

(4) Amploarea unei inspecții extinse, inclusiv elementele de risc care trebuie acoperite, este stabilită în anexa VII. Comisia adoptă, în conformitate cu procedurile menționate la articolul 31 alineatul (2), măsurile pentru punerea în aplicare a anexei VII.

Articolul 15

Linii directe și proceduri privind siguranța și securitatea

(1) Statele membre se asigură că inspectorii lor urmează procedurile și liniile directe menționate în anexa VI.

(2) În ceea ce privește controalele de securitate, statele membre aplică procedurile relevante, stabilite în anexa VI la prezenta directivă, în cazul tuturor navelor menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 care fac escală în porturile lor, cu excepția cazului în care arborează pavilionul statului portului de inspecție.

(3) Dispozițiile articolului 14 din prezenta directivă cu privire la inspecțiile extinse sunt aplicabile navelor de tip ro-ro ferry și navelor de pasageri de mare viteză menționate la articolul 2 literele (a) și (b) din Directiva 1999/35/CE.

În cazul în care o navă a fost supusă unui control în conformitate cu articolele 6 și 8 din Directiva 1999/35/CE de către un stat-gazdă care nu este statul de pavilion al navei, acest control specific este înregistrat drept o inspecție mai amănunțită sau o inspecție extinsă, după caz, în baza de date privind inspecțiile sau luată în considerare în sensul articolelor 10, 11 și 12 din prezenta directivă, precum și la calcularea îndeplinirii obligației de inspecție a fiecărui stat membru în condițiile în care controlul include toate elementele menționate în anexa VII.

Fără a aduce atingere unei interdicții de operare a unei nave de tip ro-ro ferry sau a navelor de pasageri de mare viteză, decisă în conformitate cu articolul 10 din Directiva 1999/35/CE, dispozițiile prezentei directive cu privire la remedierea deficiențelor, la reținere și la refuzul accesului și la măsurile luate ca urmare a inspecțiilor, reținerilor și refuzului accesului se aplică după caz.

(4) Dacă este necesar, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31 alineatul (2), normele de aplicare armonizată a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 16

Măsuri privind refuzul accesului pentru anumite nave

(1) Un stat membru se asigură că **accesul în porturile și zonele sale de ancoraj este refuzat, cu excepția situațiilor menționate la articolul 21 alineatul (6)**, oricărei nave care **îndeplinește criteriile enunțate la prezentul alineat, în cazul în care această navă:**

— arborează pavilionul unui stat **care figurează pe** lista neagră **sau pe lista gri, astfel cum sunt definite de** MOU Paris pe baza informațiilor înregistrate în baza de date privind inspecțiile și astfel cum sunt publicate anual de către Comisie și

— **a fost reținută sau** a făcut obiectul unei interdicții de operare în temeiul Directivei 1999/35/CE de mai mult de două ori în cursul ultimelor 36 de luni într-un port al unui stat membru sau al unui stat semnatar al MOU Paris.

Miercuri, 24 septembrie 2008

În sensul prezentului alineat, lista definită de MOU Paris intră în vigoare începând cu data de 1 iulie a fiecărui an.

Ordinul de refuz al accesului se anulează numai după expirarea unei perioade de trei luni de la data emiterii ordinului și atunci când sunt întrunite condițiile menționate la punctele 4-10 din anexa VIII.

În cazul în care navei i se refuză accesul pentru a doua oară, perioada crește la 12 luni. Orice reținere ulterioară a navei în cauză într-un port al Comunității determină refuzul permanent al accesului acesteia în orice port sau zonă de ancoraj din Comunitate.

I

2) În sensul prezentului articol, statele membre respectă procedurile stabilite în anexa VIII.

Articolul 17

Raportul de inspecție pentru comandant

La finalizarea unei inspecției, a unei inspecții mai amănunțite sau a unei inspecții extinse, inspectorul întocmește un raport în conformitate cu anexa X. O copie a raportului de inspecție se pune la dispoziția comandantului navei.

Articolul 18

Plângeri

Toate plângerile fac obiectul unei evaluări inițiale **prompte din partea autorității competente. Această evaluare permite să se stabilească dacă o plângere este motivată, specifică și în mod evident fondată.**

În această situație, autoritatea competentă dă curs plângerii în mod corespunzător. Aceasta garantează, în special, comandantului, armatorului sau oricărei alte persoane direct interesate de plângere, inclusiv autorului plângerii, posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere.

Atunci când autoritatea competentă consideră că plângerea este în mod evident nefondată, aceasta informează reclamantul cu privire la decizia sa și la motivele care au stat la baza acesteia.

Identitatea persoanei care a depus plângerea nu trebuie dezvăluită comandantului sau proprietarului navei în cauză. Inspectorul asigură confidențialitatea în cursul discuțiilor cu membrii echipajului.

Statele membre informează administrația statului de pavilion cu privire la plângerile care nu sunt în mod evident nefondate și cu privire la măsurile luate în consecință și, dacă este cazul, transmit o copie a acestor informații Organizației Internaționale a Muncii (OIM).

Articolul 19

Remediarea deficiențelor și reținerea

(1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că orice deficiență confirmată sau descoperită în urma inspecției este sau urmează să fie remediată în conformitate cu convențiile.

(2) În cazul deficiențelor care prezintă un pericol clar pentru siguranță, sănătate sau mediu, autoritatea competentă din statul portului în care se inspectează nava se asigură că nava este reținută sau că operațiunea în cursul căreia s-au descoperit deficiențele este oprită. Ordinul de reținere sau oprirea unei operațiuni nu se anulează decât în momentul în care pericolul este îndepărtat sau până când o astfel de autoritate stabilește că nava, sub rezerva oricăror condiții necesare impuse de către aceasta, poate naviga sau că operațiunea se poate relua fără vreun risc pentru siguranța și sănătatea pasagerilor sau a echipajului, fără vreun risc pentru alte nave sau fără să prezinte o amenințare deosebită pentru mediul marin.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) În exercitarea judecății profesionale privind decizia de reținere sau nereținere a unei nave, inspectorul aplică criteriile prevăzute în anexa X.

(4) În cazul în care inspecția arată că nava nu este echipată cu un sistem de înregistrare a parametrilor de navigație în stare de funcționare, în cazul în care utilizarea acestuia este obligatorie în conformitate cu Directiva 2002/59/CE, autoritatea competentă se asigură că nava este reținută.

În cazul în care aceste deficiențe nu pot fi remediate rapid în portul de reținere, autoritatea competentă poate permite navei în cauză fie să se îndrepte spre șantierul de reparații cel mai apropiat de portul de reținere pentru remedierea rapidă a deficiențelor, fie poate solicita ca deficiențele să fie remediate în termen de maxim 30 de zile, în conformitate cu liniile directoare elaborate de MOU Paris. În acest sens se aplică procedurile prevăzute la *articolul 21*.

(5) În cazuri excepționale, când starea generală a navei nu este, în mod evident, conformă cu standardele, autoritatea competentă poate suspenda inspecția navei în cauză până când părțile responsabile iau măsurile necesare pentru a se asigura că aceasta îndeplinește cerințele relevante ale convențiilor.

(6) În cazul reținerii, autoritatea competentă informează imediat, în scris și atașând raportul de inspecție, administrația statului de pavilion sau, dacă acest lucru nu este posibil, consulul sau, în absența acestuia, cel mai apropiat reprezentant diplomatic al aceluși stat, cu privire la toate circumstanțele care au determinat necesitatea intervenției. În plus, sunt notificați și controlorii nominalizați sau organizațiile recunoscute responsabile pentru eliberarea certificatelor de clasă sau a certificatelor statutare, în conformitate cu convențiile.

(7) Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere cerințelor suplimentare din convenții cu privire la procedurile de notificare și raportare legate de controlul statului portului.

(8) Când se exercită controlul statului portului în temeiul prezentei directive, se depun toate eforturile pentru evitarea reținerii sau a întârzierii nejustificate a unei nave. În cazul în care o navă este reținută sau întârziată în mod nejustificat, proprietarul sau operatorul este îndreptățit să ceară compensații pentru orice pierdere sau pagubă suferită. În orice situație de reținere sau întârziere pretins nejustificată, sarcina probei revine proprietarului sau operatorului navei în cauză.

(9) Pentru a evita congestionarea portului, o autoritate competentă poate permite ca o navă reținută să fie transferată într-o altă parte a portului în cazul în care acest lucru se poate face în condiții de siguranță. Cu toate acestea, riscul de congestiune a portului nu trebuie considerat un criteriu atunci când se ia decizia de reținere sau de încetare a reținerii.

Autoritatea competentă informează autoritățile sau organele portuare cât de curând posibil în cazul emiterii unui ordin de reținere.

Autoritățile sau organismele portuare cooperează cu autoritatea competentă pentru a facilita primirea navelor reținute.

Articolul 20

Dreptul la contestație

(1) Proprietarul sau operatorul unei nave sau reprezentantul său în statul membru are dreptul să conteste reținerea sau refuzul accesului de către autoritatea competentă. Contestația nu determină suspendarea măsurii de reținere sau de refuz al accesului.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Statele membre instituie și mențin proceduri corespunzătoare în acest sens, în conformitate cu legislația lor națională, **și cooperează în special pentru a se asigura că se dă curs contestațiilor într-un termen rezonabil.**

(3) Autoritatea competentă informează în mod adecvat comandantul unei nave menționate la alineatului (1) cu privire la dreptul la contestație **și la modalitățile practice aferente.**

(4) Atunci când, ca rezultat al unei acțiuni sau al unei cereri prezentate de proprietarul sau de operatorul unei nave sau de reprezentantul acestora, un ordin de reținere sau de refuz al accesului este revocat sau modificat:

- a) statele membre se asigură că baza de date privind inspecțiile este modificată imediat în consecință;
- b) statul membru în care a fost emis ordinul de reținere sau de refuz al accesului se asigură în termen de 24 de ore de la emiterea deciziei respective că informațiile publicate în conformitate cu *articolul 26* sunt rectificate.

Articolul 21

Proceduri ulterioare inspecțiilor și reținerilor

(1) În cazul în care deficiențele menționate la *articolul 19 alineatul (2)* nu pot fi remediate în portul de inspecție, autoritatea competentă a statului membru respectiv poate autoriza accesul navei respective **direct** la șantierul de reparații corespunzător cel mai apropiat de portul de reținere, unde pot fi întreprinse acțiunile ulterioare adecvate, ales de comandantul navei și de autoritățile în cauză, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite de autoritatea competentă din statul de pavilion și aprobate de statul membru în cauză. Condițiile respective asigură că nava poate naviga în continuare fără riscuri pentru siguranța și sănătatea pasagerilor sau a echipajului, fără riscuri pentru celelalte nave sau fără a constitui o amenințare deosebită pentru mediul marin.

(2) Atunci când decizia de trimitere a unei nave într-un șantier de reparații este motivată de nerespectarea Rezoluției OMI A.744(18) privind *Liniile directe referitoare la programul consolidat de inspecții prin sondaj ale transportatorilor și petrolierelor* în ceea ce privește fie documentele navei, fie deficiențe și defecțiuni structurale ale navei, autoritatea competentă poate solicita ca, înainte de a se permite plecarea navei, să fie realizate în portul de reținere măsurătorile necesare ale grosimii tablei.

(3) În circumstanțele prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru din portul de inspecție notifică autorității competente a statului în care se află șantierul de reparații, părților menționate la *articolul 19 alineatul (6)* și oricărei alte autorități, dacă este cazul, condițiile stabilite pentru voiaj.

Autoritatea competentă a statului membru care primește o astfel de notificare informează autoritatea care a emis notificarea cu privire la măsurile luate.

(4) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că li se refuză accesul în orice port **sau zonă de ancoraj** din Comunitate navelor menționate la alineatul (1) care navighează pe mare:

- a) fără a respecta condițiile stabilite de autoritatea competentă a oricărui stat membru în portul de inspecție; sau
- b) care refuză să respecte cerințele aplicabile ale convențiilor, neintrând în șantierul de reparații indicat.

Refuzul respectiv este menținut până când proprietarul sau operatorul aduce dovezi satisfăcătoare pentru autoritatea competentă a statului membru în care nava a fost declarată cu deficiențe că nava corespunde în totalitate tuturor cerințelor aplicabile ale convențiilor.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(5) În circumstanțele prevăzute la alineatul (4) litera (a), autoritatea competentă a statului membru în care nava a fost declarată cu deficiențe alertează imediat autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre.

În circumstanțele prevăzute la alineatul (4) litera (b), autoritatea competentă a statului membru în care se află șantierul de reparații informează imediat autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre.

Înainte de a refuza accesul în port, statul membru poate solicita consultări cu administrația statului de pavilion al navei în cauză.

(6) Prin derogare de la dispozițiile *alineatului* (4), accesul într-un anumit port **sau zonă de ancoraj** poate fi autorizat de autoritatea competentă a statului portului în caz de forță majoră, din motive predominante de siguranță, pentru a reduce sau minimiza riscul de poluare sau pentru a remedia deficiențele, cu condiția ca proprietarul, operatorul sau comandantul navei în cauză să fi luat măsuri adecvate, care să satisfacă cerințele autorității competente din statul membru respectiv, pentru a asigura intrarea navei în port în deplină siguranță.

Articolul 22

Profilul profesional al inspectorilor

(1) Inspecțiile se efectuează numai de inspectorii care îndeplinesc criteriile de calificare menționate în anexa XI și care sunt autorizați de autoritatea competentă să acționeze în cadrul controlului statului portului.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul portului nu poate asigura expertiza profesională necesară, inspectorul autorității competente în cauză poate fi asistat de orice persoană cu expertiza necesară în materie.

(3) Autoritatea competentă, inspectorii care efectuează controlul statului portului și persoanele care îi asistă nu trebuie să urmărească obținerea unor avantaje comerciale nici în cadrul portului de inspecție, nici pe navele inspectate, iar inspectorii nu trebuie să fie angajați sau să desfășoare activități în numele organizațiilor neguvernamentale care emit certificate statutare și certificate de clasă sau care realizează controalele prealabile pentru emiterea certificatelor respective pentru nave.

(4) Fiecare inspector poartă asupra sa un document personal sub forma unei cărți de identitate, emis de propria autoritate competentă, în conformitate cu Directiva 96/40/CE a Comisiei din 25 iunie 1996 de instituire a unui model comun de carte de identitate pentru inspectorii care desfășoară controlul statului portului ⁽¹⁾.

(5) Statele membre se asigură că sunt verificate competențele inspectorilor și conformitatea acestora cu criteriile minime descrise în anexa XII, înainte de a-i autoriza să efectueze inspecții și după aceea, periodic, ținând seama de sistemul de formare menționat la alineatul (7).

(6) Statele membre se asigură că inspectorii beneficiază de o formare adecvată în raport cu modificările regimului de control al statului portului **aplicat la nivelul Comunității**, astfel cum prevăd prezenta directivă și modificările la convenții.

(7) În cooperare cu statele membre, Comisia elaborează și promovează un sistem comunitar armonizat de formare și evaluare a competențelor inspectorilor PSC de către statele membre.

⁽¹⁾ JO L 196, 7.8.1996, p. 8.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 23

Rapoarte întocmite de piloți și autoritățile portuare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că piloții lor angajați în manevra de acostarea sau de plecare a navelor ori cei angajați în pilotarea navelor care se îndreaptă spre un port sau se află în tranzit într-un stat membru informează imediat autoritatea competentă a statului portului sau a statului de coastă, după caz, cu privire la deficiențele evidente observate în timpul îndeplinirii obligațiilor lor de serviciu care pot prejudicia navigarea în siguranță a navei respective sau care pot constitui o amenințare pentru mediul marin.

(2) În cazul în care autoritățile sau organismele portuare, în cursul exercitării atribuțiilor lor, află că o navă din portul lor prezintă deficiențe evidente care pot prejudicia siguranța navei sau constituie o amenințare deosebită pentru mediul marin, autoritățile sau organismele respective informează imediat autoritatea competentă a statului portului în cauză.

(3) Statele membre se asigură că piloții și autoritățile sau organismele portuare raportează cel puțin următoarele informații în format electronic, ori de câte ori este posibil:

- datele de identificare a navei (denumirea, numărul de identificare OMI, indicativul radio și pavilionul);
- informații despre voiaj (ultimul port de escală și portul de destinație);
- descrierea deficiențelor evidente descoperite la bord.

(4) Statele membre se asigură că sunt luate măsurile de remediere adecvate cu privire la deficiențele evidente notificate de piloți și de autoritățile sau organismele portuare și înregistrează informațiile privind acțiunile întreprinse.

(5) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la *articolul 31 alineatul (2)*, Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare a prezentului articol, inclusiv un format electronic armonizat și proceduri de raportare a deficiențelor evidente de către piloți și autoritățile sau organismele portuare și a măsurilor de remediere adecvate, luate de statele membre.

Articolul 24

Baza de date privind inspecțiile

(1) Comisia alcătuiește, întreține și actualizează baza de date privind inspecțiile, pe baza cunoștințelor acumulate în cadrul MOU Paris.

Baza de date privind inspecțiile trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru punerea în aplicare a sistemului de inspecții instituit prin prezenta directivă și trebuie să cuprindă toate funcțiile stabilite în anexa XII.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că informațiile privind ora efectivă de sosire și ora efectivă de plecare a oricărei nave care face escală în porturile sale este transmisă către baza de date a inspecțiilor prin intermediul sistemelor naționale de gestionare a informațiilor maritime, menționate la articolul 25 alineatul (4) din Directiva 2002/59/CE, în termen de o oră de la sosirea navei și, respectiv, în termen de trei ore de la plecarea acesteia.

(3) Statele membre se asigură că informațiile privind inspecțiile efectuate în conformitate cu prezenta directivă sunt transferate în baza de date privind inspecțiile de îndată ce raportul de inspecție a fost încheiat sau reținerea a fost anulată.

În termen de 72 de ore, statele membre se asigură că informațiile transferate în baza de date privind inspecțiile sunt validate în vederea publicării.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) Pe baza datelor privind inspecțiile furnizate de statele membre, Comisia este în măsură să extragă din baza de date privind inspecțiile datele relevante privind punerea în aplicare a prezentei directive, în special cu privire la profilul de risc al navelor, navele care trebuie inspectate, circulația navelor și obligațiile de inspecție ale fiecărui stat membru.

Statele membre au acces la toate informațiile înregistrate în baza de date privind inspecțiile care sunt relevante pentru punerea în aplicare a procedurilor de inspecție prevăzute de prezenta directivă.

Statelor membre și statelor terțe părți la MOU Paris li se acordă accesul la orice date care au fost înregistrate în baza de date privind inspecțiile și la datele privind navele care arborează pavilionul acestora.

Articolul 25

Schimbul de informații și cooperarea

Fiecare stat membru se asigură că autoritățile sau organismele sale portuare și celelalte autorități sau organisme relevante pun la dispoziția autorității competente în materie de control al statului portului următoarele tipuri de informații aflate în posesia acestora:

- informații notificate în conformitate cu *articolul 9* și cu anexa III;
- informații privind navele care nu au notificat oricare dintre informații în conformitate cu cerințele prezentei directive, cu Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură ⁽¹⁾, cu Directiva 2002/59/CE, precum și cu Regulamentul (CE) nr. 725/2004, după caz.
- informații privind navele care au navigat fără a se fi conformat dispozițiilor *articolului 7* sau *articolului 10* din Directiva 2000/59/CE;
- informații privind navele cărora li s-a refuzat intrarea într-un port sau care au fost expulzate din port pe motive de securitate;
- informații privind deficiențele evidente în conformitate cu *articolul 23*.

Articolul 26

Publicarea informațiilor

Comisia face publice și păstrează pe un site internet informațiile cu privire la inspecții, rețineri și refuzuri ale accesului, în conformitate cu anexa XIII, pe baza cunoștințelor și a experienței acumulate în cadrul MOU Paris.

Articolul 27

Publicarea listei companiilor cu performanțe scăzute și foarte scăzute

Comisia reunește și pune la dispoziție, periodic, pe un site internet public, informații referitoare la companiile al căror nivel de performanță, determinat în vederea stabilirii profilului de risc al navelor în conformitate cu procedura prevăzută în anexa I partea I, a fost considerat scăzut sau foarte scăzut pe o perioadă de trei luni sau mai mult.

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la *articolul 31 alineatul (2)*, normele de aplicare a prezentului articol, **asigurându-se că acestea iau în considerare mărimea flotei exploatate de companii și** specificând mai ales modalitățile de publicare.

⁽¹⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 81. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 28

Rambursarea cheltuielilor

- (1) În cazul în care inspecțiile prevăzute la *articolele 13 și 14* confirmă sau descoperă deficiențe în raport cu cerințele unei convenții, justificând reținerea unei nave, toate costurile legate de inspecții, în orice perioadă contabilă normală, sunt acoperite de armatorul navei, de operator sau de reprezentantul acestuia în statul portului.
- (2) Toate cheltuielile legate de inspecțiile efectuate de autoritatea competentă a unui stat membru, în conformitate cu dispozițiile *articolului 16 și ale articolului 21 alineatul (4)*, revin proprietarului sau operatorului navei.
- (3) În cazul reținerii unei nave, toate costurile legate de reținerea în port sunt suportate de proprietarul sau operatorul navei.
- (4) Ordinul de reținere nu este revocat decât în momentul acoperirii integrale a cheltuielilor sau al depunerii unei garanții suficiente pentru asigurarea rambursării cheltuielilor.

Articolul 29

Date pentru monitorizarea aplicării

Statele membre pun la dispoziția Comisiei informațiile prevăzute în anexa XIV la intervalele stabilite în anexa respectivă.

Articolul 30

Monitorizarea conformității și performanței statelor membre

Pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a prezentei directive și pentru a monitoriza funcționarea de ansamblu a regimului comunitar de control al statului portului în conformitate cu articolul 2 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, Comisia culege informațiile necesare și efectuează vizite în statele membre.

Articolul 31

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 ⁽¹⁾.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, avându-se în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5a alineatele (1)-(4) din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 32

Procedura de modificare

Comisia:

- a) adaptează anexele, cu excepția anexei I, astfel încât să se ia în considerare modificările la legislația comunitară privind siguranța și securitatea maritimă care au intrat în vigoare, cât și la convențiile, codurile internaționale și rezoluțiile organizațiilor internaționale relevante, precum și evoluțiile din cadrul MOU Paris;
- b) modifică definițiile referitoare la convențiile, codurile și rezoluțiile internaționale, precum și la legislația comunitară, relevante în sensul prezentei directive.

Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la *articolul 31 alineatul (3)*.

Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate la *articolul 2* pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul *articolului 5* din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

Articolul 33

Norme de executare

Cu ocazia stabilirii normelor de executare menționate la *articolul 8 alineatul (4)*, *articolul 10 alineatul (3)*, *articolul 14 alineatul (3)*, *articolul 15 alineatul (4)*, *articolul 23 alineatul (5)* și la *articolul 27*, în conformitate cu procedura prevăzută la *articolul 30* alineatele (2) și (3), Comisia are în vedere în mod special ca aceste norme să țină seama de cunoștințele și experiența acumulate prin sistemul de inspecții comunitar și în cadrul MOU Paris.

Articolul 34

Sancțiuni

Statele membre stabilesc un sistem de sancțiuni în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul acestei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancțiuni sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și disuasive.

Articolul 35

Evaluare

Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive, **în special în vederea unei aplicări uniforme a regimului de inspecții comunitar**, cel târziu în termen de 18 luni de la⁽¹⁾ Evaluarea vizează, printre altele, realizarea globală, la nivelul Comunității, a obligațiilor de inspecție prevăzute la *articolul 6*, numărul de inspecții PSC în fiecare stat membru, numărul de inspecții efectuate, precum și respectarea obligațiilor anuale de inspecție de către fiecare stat membru și punerea în aplicare a articolelor 7 și 8.

Comisia comunică Parlamentului European și Consiliului rezultatele evaluării și stabilește, pe baza evaluării, dacă este necesar să propună o directivă de modificare sau legislație suplimentară în acest domeniu.

⁽¹⁾ Data menționată la *articolul 36 alineatul (1)*.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 36

Punere în aplicare și notificare

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma **dispozițiilor articolelor ... și punctelor ... din anexele ... [articolele sau subdiviziunile acestora, precum și punctele din anexe, modificate în fond în comparație cu versiunea anterioară a directivei] cel târziu în termen de 18 luni de la data stabilită la articolul 38. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.**

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Actele respective includ, de asemenea, o declarație indicând că trimiterile din actele cu putere de lege și actele administrative existente la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modalitatea de formulare a declarației.

(3) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(4) În plus, Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul cu privire la progresele înregistrate în aplicarea prezentei directive în statele membre.

Articolul 37

Abrogare

Directiva 95/21/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa XV partea A, se abrogă de la...(*), fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa XV partea B.

Trimiterile la directiva abrogată sunt considerate trimiteri la prezenta directivă și sunt interpretate în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XVI.

Articolul 38

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolele ... și punctele ... din anexele ... [articolele și subdiviziunile acestora, precum și punctele din anexe care nu se modifică în comparație cu directiva precedentă] se aplică de la data de ... ()**

(*) JO: data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) **Data intrării în vigoare a prezentei directive.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 39

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată ... la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

ELEMENTELE REGIMULUI COMUNITAR DE INSPECȚIE AL STATULUI PORTULUI

(astfel cum se menționează la articolul 6)

Următoarele elemente sunt incluse în regimul comunitar de inspecție al statului portului:

I. PROFILUL DE RISC AL NAVEI

Profilul de risc al unei nave se stabilește pe baza unei combinații a următorilor parametri generici și istorici:

1. Parametri generici

(a) Tipul navei

Se consideră că navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau a produselor chimice și vrachierele prezintă un nivel de risc mai ridicat.

(b) Vechimea navei

Se consideră că navele mai vechi de 12 ani prezintă un nivel de risc mai ridicat.

(c) Performanța statului de pavilion

(i) Se consideră că navele care arborează pavilionul unui stat cu o rată mare de rețineri în UE și în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai ridicat.

(ii) Se consideră că navele care arborează pavilionul unui stat cu o rată scăzută de rețineri în UE și în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai scăzut.

(iii) Se consideră că navele care arborează pavilionul unui stat pentru care s-a încheiat un audit și, atunci când este cazul, s-a transmis un plan de acțiuni corective, amândouă în conformitate cu cadrul și procedurile sistemului de audit voluntar al statelor membre din cadrul OMI, prezintă un nivel de risc mai scăzut. Imediat după adoptarea măsurilor prevăzute la articolul 9 alineatul (3), statul de pavilion unei astfel de nave trebuie să demonstreze conformitatea cu Codul de punere în aplicare a instrumentelor obligatorii ale OMI.

(d) Organizații recunoscute

(i) Se consideră că navele care dețin certificate eliberate de organizații recunoscute cu un nivel scăzut sau foarte scăzut de performanță în ceea ce privește ratele reținerilor în UE sau în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai ridicat.

(ii) Se consideră că navele care dețin certificate eliberate de organizații recunoscute cu un nivel înalt sau foarte înalt de performanță în ceea ce privește ratele reținerilor în UE sau în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai scăzut.

(iii) Se consideră că navele care dețin certificate eliberate de organizații recunoscute în temeiul dispozițiilor Directivei 94/57/CE prezintă un nivel de risc mai scăzut.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(e) Performanța companiei

- (i) Se consideră că navele aparținând unei companii cu o performanță scăzută sau foarte scăzută stabilită în raport cu ratele deficiențelor și reținerilor navelor sale în UE și în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai ridicat.
- (ii) Se consideră că navele aparținând unei companii cu o performanță ridicată stabilită în raport cu ratele deficiențelor și reținerilor navelor sale în UE sau în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris prezintă un nivel de risc mai scăzut.

2. Parametri istorici

- (i) Se consideră că navele care au fost reținute cel puțin o dată prezintă un risc mai ridicat.
- (ii) Se consideră că navele care, în timpul unei/unor inspecții efectuată/e în perioada menționată la anexa IIa, au prezentat mai puține deficiențe decât numărul de deficiențe prevăzut în anexa II prezintă un nivel de risc mai scăzut.
- (iii) Se consideră că navele care nu au fost reținute în perioada prevăzută în anexa II prezintă un nivel de risc mai scăzut.

Parametrii de risc se combină folosindu-se o ponderare care reflectă influența relativă a fiecărui parametru asupra nivelului general de risc al navei pentru a determina următoarele profiluri de risc ale navelor:

- risc ridicat,
- risc normal,
- risc scăzut.

În determinarea acestor profiluri de risc se acordă o importanță crescută parametrilor care se raportează la tipul navei, la performanța statului de pavilion, la organizațiile recunoscute și la performanța companiei.

II. Inspecția navelor

1. Inspecții periodice

Inspecțiile periodice sunt efectuate la intervale prestabilite. Frecvența lor este determinată de profilul de risc al navelor. Intervalul dintre inspecțiile periodice asupra navelor care prezintă un profil de risc ridicat nu este mai mare de 6 luni. Intervalul dintre inspecțiile periodice asupra navelor care prezintă alte profiluri de risc crește pe măsură ce nivelul de risc scade.

Statele membre efectuează o inspecție periodică asupra:

- oricărei nave cu un profil de risc ridicat care nu a fost supusă unei inspecții într-un port din UE sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris în cursul ultimelor 6 luni. Navele care prezintă un nivel de risc ridicat devin eligibile pentru inspecții începând cu a cincea lună.
- oricărei nave cu un profil de risc scăzut care nu a fost supusă unei inspecții într-un port din UE sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris în cursul ultimelor 12 luni. Navele care prezintă un nivel de risc scăzut devin eligibile pentru inspecție începând cu a zecea lună.
- oricărei nave cu un profil de risc scăzut care nu a fost supusă unei inspecții într-un port din UE sau din regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris în cursul ultimelor **30 de** luni. Navele care prezintă un nivel de risc scăzut devin eligibile pentru inspecție începând cu a 24-a lună.

2. Inspecții suplimentare

Navele cărora li se aplică factorii prioritari sau neprevăzuți enumerați mai jos sunt supuse unei inspecții indiferent de perioada scursă de la ultima lor inspecție periodică. Cu toate acestea, necesitatea efectuării unei inspecții suplimentare pe motivul factorilor neprevăzuți este lăsată la aprecierea profesională a inspectorului.

2.A. Factori prioritari

Navele cărora li se aplică factorii prioritari enumerați mai jos fac obiectul unei inspecții indiferent de perioada scursă de la ultima lor inspecție periodică:

- navele cărora li s-a suspendat sau retras clasa, din motive de siguranță, de la ultima inspecție efectuată în Uniunea Europeană sau în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- navele care au făcut obiectul unui raport sau al unei notificări din partea unui alt stat membru;
- navele care nu pot fi identificate în baza de date privind inspecțiile;
- **navele care nu au respectat cerințele aplicabile referitoare la notificări, prevăzute la articolul 9 din prezenta directivă, în Directivele 2000/59/CE și 2002/59/CE și, dacă este cazul, în Regulamentul (CE) nr. 725/2004.**
- **navele care au fost semnalate ca prezentând o serie de deficiențe încă neremediate, cu excepția navelor în cazul cărora deficiențele au trebuit remediate înainte de plecare.**
- navele care:
 - au fost implicate într-o coliziune, punere pe uscat sau eșuare în timp ce navigau către port;
 - au fost acuzate de o presupusă încălcare a dispozițiilor privind deversarea de substanțe dăunătoare sau efluenți nocivi sau
 - au efectuat manevre în mod necontrolat sau nesigur, fără a respecta măsurile de organizare a traficului adoptate de OMI sau practicile și procedurile pentru siguranța navigației.

2.B. Factori neprevăzuți

Navele cărora li se aplică factorii neprevăzuți enumerați mai jos pot fi supuse unei inspecții indiferent de perioada scursă de la ultima lor inspecție periodică. Decizia de a efectua o astfel de inspecție suplimentară este lăsată la aprecierea profesională a autorităților competente.

- Navele:
 - care au fost operate într-un mod care să prezinte un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu sau
 - care nu au respectat recomandările privind navigația prin intrările în Marea Baltică, astfel cum figurează în anexele la Rezoluția MSC.138(76) a OMI.
- Navele care dețin certificate emise de către o organizație recunoscută anterior a cărei recunoaștere a fost retrasă de la ultima inspecție efectuată în Uniunea Europeană sau în regiunea aflată în domeniul de aplicare a MOU Paris.
- Navele semnalate de piloți sau autoritățile ori organisme portuare ca prezentând deficiențe evidente care pot compromite siguranța navigației sau pot constitui o amenințare la adresa mediului în conformitate cu *articolul 23* din prezenta directivă.
- Navele care nu respectă cerințele relevante referitoare la notificări în conformitate cu *articolul 9* din prezenta directivă, cu Directivele 2000/59/CE și 2002/59/CE și, dacă este cazul, cu Regulamentul (CE) nr. 725/2004.
- Navele care au făcut obiectul unui raport sau al unei plângeri din partea comandantului, a unui membru al echipajului sau a oricărei persoane sau organism care are un interes legitim în legătură cu operarea în siguranță a navei, cu condițiile de viață și de muncă la bord sau cu prevenirea poluării, cu excepția cazului în care statul membru respectiv consideră raportul sau plângerea în mod evident nefondate.
- Navele care au făcut obiectul unei rețineri cu mai mult de trei luni înainte.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- Navele care au fost semnalate ca prezentând deficiențe neremediate, cu excepția navelor în cazul cărora deficiențele trebuie remediate în termen de 14 zile de la plecare sau înaintea plecării.
- Navele în legătură cu care au fost semnalate probleme de încărcătură, în special în cazul încărcăturilor nocive și periculoase.
- Navele care au fost operate într-un mod care să prezinte un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu.
- Navele despre care există informații dintr-o sursă sigură că parametri săi de risc diferă de cei înregistrați și al căror profil de risc este, prin urmare, mai ridicat.

3. Sistemul de selecție

3A. Navele de prioritate I sunt inspectate după cum urmează:

- a) se efectuează o inspecție extinsă:
 - pe toate navele cu profilul de risc ridicat care nu au fost inspectate în ultimele 6 luni,
 - pe toate navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc normal, care nu au fost inspectate în ultimele 12 luni.
- b) se efectuează o inspecție inițială sau, după caz, o inspecție mai amănunțită:
 - pe toate navele altele decât navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc normal, care nu au fost inspectate în ultimele 12 luni.
- (c) În cazul unui factor prioritar:
 - se efectuează o inspecție mai amănunțită sau o inspecție extinsă, în funcție de aprecierea profesională a inspectorului, pe toate navele cu un profil de risc ridicat și pe toate navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani,
 - se efectuează o inspecție mai amănunțită pe toate navele altele decât navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani.

3B. **În cazul în care autoritatea competentă selecționează o navă de prioritate II pentru inspecție, se aplică următoarea schemă de selecție:**

- a) se **efectuează** o inspecție extinsă:
 - pe toate navele cu profilul de risc ridicat care nu au fost inspectate în ultimele 5 luni,
 - pe toate navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc normal, care nu au fost inspectate în ultimele 10 luni sau
 - pe toate navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc scăzut, care nu au fost inspectate în ultimele 24 luni.
- b) se **efectuează** o inspecție inițială sau, după caz, o inspecție mai amănunțită:
 - pe toate navele altele decât navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc normal, care nu au fost inspectate în ultimele 10 luni sau
 - pe toate navele altele decât navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani, cu un profil de risc scăzut, care nu au fost inspectate în ultimele 24 luni.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(c) În cazul unui factor neprevăzut:

- se **efectuează** o inspecție mai amănunțită sau o inspecție extinsă, în funcție de aprecierea profesională a inspectorului, pe toate navele cu un profil de risc ridicat sau pe toate navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani;
- se **efectuează** o inspecție mai amănunțită pe toate navele altele decât navele de pasageri, navele pentru transportul produselor petroliere, navele pentru transportul gazelor sau produselor chimice sau vrachierele, mai vechi de 12 ani.

ANEXA II

ALCĂTUIREA PROFILULUI DE RISC AL NAVEI

(menționată la articolul 10 alineatul (2))

				Profil de risc			
				Nave cu profil de risc ridicat (NRR)		Nave cu profil de risc normal NRN)	Nave cu profil de risc scăzut (NRS)
Parametri generici				Criterii	Pondere (în puncte)	Criterii	Criterii
1	Tipul navei			Navă pentru transportul produselor chimice Navă pentru transportul gazelor Navă pentru transportul produselor petroliere Vrachier Navă de pasageri	2	Navă care nu are nici profil de risc ridicat, nici profil de risc scăzut	Toate tipurile
2	Vechimea navei			Toate tipurile > 12 ani	1		Toate vârstele
3a	Pavilionul	Listele neagră, gri și albă		Neagră — risc foarte ridicat, risc ridicat Risc de la mediu la ridicat	2		Albă
				Neagră — risc mediu	1		
3b	Audit OMI		—	—	Da		
4a	Organizație recunoscută	Performanță	Ridicată	—	—		Ridicată
			Medie	—	—		—
			Scăzută	Scăzută	1		—
			Foarte scăzută	Foarte scăzută			—
4b		Recunoscută UE		—	—		Da
5	Societate	Performanță	Ridicată	—	—		Ridicată
			Medie	—	—		—
			Scăzută	Scăzută	2		—
			Foarte scăzută	Foarte scăzută			—
Parametri istorici							
6	Numărul deficiențelor înregistrate în cursul fiecărei inspecții în ultimele 36 de luni		Deficiențe	Neeligibil	—	≤ 5 (și cel puțin o inspecție efectuată în ultimele 36 de luni)	
7	Numărul de rețineri din ultimele 36 de luni		Rețineri	≥ 2 rețineri	1	Nici o reținere	

NRR sunt navele care îndeplinesc criteriile până la o valoare totală de 5 sau mai multe puncte.

NRS sunt navele care îndeplinesc toate criteriile cerute de parametrii de risc scăzut.

NRN sunt navele care nu sunt nici NRR, nici NRS.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA III

NOTIFICARE

(menționată la articolul 9 alineatul (1))

Informații care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1):

Informațiile enumerate în continuare trebuie transmise autorității sau organismului portuar sau autorității sau organismului desemnat în acest sens, cu cel puțin trei zile înainte de data prevăzută pentru sosirea în portul respectiv **sau în zona de ancoraj respectivă** sau înainte de părăsirea portului anterior, în cazul în care călătoria între cele două porturi durează mai puțin de trei zile:

- a) datele de identificare a navei (denumirea, indicativul de apel, numărul de identificare OMI sau numărul MMSI);
- b) durata planificată pentru escală **și lista porturilor comunitare vizitate succesiv pe parcursul aceleiași călătorii;**
- c) pentru tancuri:
 - i) configurația: corp simplu, corp simplu cu SBT, corp dublu;
 - ii) starea tancurilor de marfă și a tancurilor de balast: plin, gol, inertat;
 - iii) volumul și natura încărcăturii;
- d) operațiunile planificate pentru portul **sau zona de ancoraj** de destinație (încărcare, descărcare, altele);
- e) **porturile de escală sau zonele de ancoraj din Comunitate, care au fost atinse în mod succesiv pe parcursul aceleiași călătorii;**
- f) *inspecțiile prin sondaj* obligatorii planificate și operațiunile de întreținere și reparații importante care trebuie efectuate pe timpul staționării în portul **sau zona de ancoraj** de destinație;
- g) data ultimei inspecții extinse efectuate în cadrul MOU.

ANEXA IV

LISTA CERTIFICATELOR ȘI A DOCUMENTELOR

(menționată la articolul 13 alineatul (1))

1. Certificatul internațional de tonaj (1969).
2. — Certificatul de siguranță pentru nava de pasageri;
 - Certificatul de siguranță a construcției pentru nava de mărfuri;
 - Certificatul de siguranță a echipamentului pentru nava de mărfuri;
 - Certificatul de siguranță radio pentru nava de mărfuri;
 - Certificatul de scutire inclusiv lista de mărfuri, dacă este cazul;
 - Certificatul de siguranță pentru nava de mărfuri.

Miercuri, 24 septembrie 2008

3. Certificatul internațional de securitate a navei (ISSC).
4. Registrul Sinoptic Permanent.
5. Certificatul internațional de conformitate pentru transportul gazelor lichefiate în vrac;
Certificatul de conformitate pentru transportul gazelor lichefiate în vrac.
6. Certificatul internațional de conformitate pentru transportul substanțelor chimice periculoase în vrac;
Certificatul de conformitate pentru transportul substanțelor chimice periculoase în vrac.
7. Certificatul internațional pentru prevenirea poluării cu hidrocarburi.
8. Certificatul internațional pentru prevenirea poluării la transportul substanțelor lichide nocive în vrac.
9. Certificatul internațional asupra liniilor de încărcare (1966).
Certificatul internațional de scutire asupra liniilor de încărcare.
10. Jurnal de înregistrare a hidrocarburilor, părțile I și II.
11. Jurnal de înregistrare a mărfii.
12. Certificat de echipaj minim de siguranță.
13. Certificate sau orice alte documente emise în conformitate cu dispozițiile STCW.
14. Certificatele de sănătate, (a se vedea Convenția OIM nr. 73 privind examinarea medicală a navigatorilor).
15. Tabelul privind programul de lucru la bordul navei (Convenția OIM nr. 180 și STCW 95).
16. Evidența orelor de lucru și de odihnă ale personalului navigant (Convenția OIM nr. 180).
17. Informația de stabilitate.
18. Copie a Documentului de conformitate și Certificatul de management al siguranței, eliberate în conformitate cu Codul internațional de management pentru operarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (SOLAS 74, capitolul IX).
19. Certificatele navei pentru corp și mașini, emise de organizația recunoscută în cauză (necesare doar în cazul în care nava își menține clasa pentru o organizație recunoscută).
20. Document de conformitate cu cerințele speciale pentru navele care transportă mărfuri periculoase.
21. Certificat de siguranță pentru navele de mare viteză și documentul de atestare pentru conducerea acestora.
22. Lista specială sau manifestul mărfurilor periculoase ori planul de încărcare detaliat.
23. Jurnalul de bord al navei privind evidența testelor și exercițiilor, inclusiv exercițiile de securitate, și jurnalul de înregistrare a inspecțiilor și întreținerii mijloacelor de salvare a vieții omenești și a mijloacelor de combatere a incendiilor, precum și dispunerea acestora.
24. Certificat de siguranță a navei cu destinație specială.
25. Certificat de siguranță pentru platformele de foraj mobile.

Miercuri, 24 septembrie 2008

26. Pentru navele pentru transportul produselor petroliere, înregistrări privind sistemul de monitorizare și control al descărcărilor de hidrocarburi pentru ultimul voiaj efectuat în balast.
27. Planul rolurilor, planul de incendiu și planul de vitalitate în cazul navelor de pasageri.
28. Planul de urgență de prevenire a poluării cu hidrocarburi la bordul navelor.
29. Dosarele rapoartelor de inspecție (în cazul vrachierelor și al navelor pentru transportul produselor petroliere).
30. Rapoartele inspecțiilor anterioare efectuate în cadrul controlului statului portului.
31. Pentru navele de pasageri de tip ro-ro, informații privind raportul maxim A/A.
32. Documentul de autorizare pentru transportul cerealelor.
33. Manualul pentru amararea mărfurilor.
34. Planul de gestiune a deșeurilor și jurnalul de înregistrare a deșeurilor.
35. Sistemul de sprijinire în luarea deciziilor pentru comandantul navei de pasageri.
36. Planul de cooperare privind căutarea și salvarea pentru navele de pasageri care navighează pe rute fixe.
37. Lista limitărilor operaționale pentru navele de pasageri.
38. Informații pentru vrachiere.
39. Planul de încărcare și de descărcare pentru vrachiere.
40. Certificat de asigurare sau altă garanție financiară de răspundere civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi (Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992).
41. Certificatele necesare în temeiul Directivei 2008/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind răspunderea civilă și garanțiile financiare ce revin proprietarilor de nave.
42. ***Certificatele necesare în temeiul Directivei 2008/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului din...[de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și a unui regim de răspundere civilă și de garanție financiară a armatorilor].***
43. Certificate necesare în temeiul Regulamentului (CE) nr. .../2008 privind răspunderea transportatorilor de pasageri pe mare și pe căi navigabile interioare în caz de accidente ⁽¹⁾].
44. Certificatul internațional de prevenire a poluării aerului.
45. Certificatul internațional pentru prevenirea poluării cu ape uzate.

⁽¹⁾ Includerea punctelor 41 ||, 42 și 43 în așteptarea adoptării legislației respective cuprinse în cel de-al treilea pachet de măsuri legislative privind siguranța maritimă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA V

EXEMPLE DE „MOTIVE ÎNTEMEIATE”

(menționată la *articolul 13* alineatul (3))

- A. Exemple de motive întemeiate pentru o inspecție mai amănunțită
1. Navele identificate în anexa II partea II secțiunea 2A și 2B.
 2. Jurnalul de evidență a hidrocarburilor nu a fost ținut corect.
 3. Au fost constatate neconcordanțe în timpul verificării certificatelor și a altor documente.
 4. Elemente care arată că membrii echipajului nu respectă cerințele privind comunicarea la bord stabilite la articolul 17 din Directiva 2001/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind nivelul minim de formare a navigatorilor⁽¹⁾
 5. Un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau posesorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost emis inițial acel certificat.
 6. Nava are un comandant, ofițer sau marinar care deține un certificat emis de o țară care nu a ratificat Convenția STCW.
 7. Există dovezi că au fost încălcate normele de siguranță sau liniile directoare ale OMI cu privire la operațiunile de marfă și alte operațiuni (de exemplu, conținutul de oxigen din tubulatura principală a instalației de gaz inert a tancurilor de marfă este mai mare decât nivelul maxim admis).
 8. Omisiunea comandantului unei nave pentru transportul de produse petroliere de a furniza informații privind sistemul de monitorizare și control al descărcării de hidrocarburi pentru ultimul voiaj efectuat în balast.
 9. Absența unui plan actualizat al rolurilor echipajului sau membrii echipajului nu cunosc sarcinile ce le revin în caz de incendiu sau de abandon al navei.
 10. Au fost trimise semnale false de alertă și nu au fost urmate de procedurile corespunzătoare de anulare.
 11. Absența unui echipament principal sau a unui plan cerut prin convenții.
 12. Încălcarea gravă a condițiilor de igienă la bordul navei.
 13. Constatările și observațiile inspectorului dovedesc existența unei deteriorări sau a unor deficiențe grave ale corpului navei sau structurii acesteia, care pot pune în pericol integritatea structurală, etanșeitatea sau integritatea etanșeității la intemperii a navei.
 14. Există informații sau dovezi potrivit cărora comandantul sau echipajul nu cunosc principalele operațiuni la bord privind siguranța navelor sau prevenirea poluării sau că aceste operațiuni nu au fost efectuate.
 15. Absența unui tabel de organizare a activității la bordul navei și a evidenței orelor de lucru și odihnă ale personalului navigant.
- B. Exemple de motive întemeiate pentru controlul navelor în materie de securitate
1. În cursul inspecției PSC inițiale, inspectorul poate stabili motive întemeiate pentru măsuri suplimentare de control al securității, după cum urmează:
 - 1.1. ISSC nu este valabil sau a expirat;
 - 1.2. nava prezintă un nivel de securitate mai scăzut decât cel al portului;

⁽¹⁾ JO L 136, 18.5.2001, p. 17. ||

Miercuri, 24 septembrie 2008

- 1.3. exercițiile legate de securitatea navei nu au fost efectuate;
 - 1.4. evidența ultimelor 10 activități de interfață navă/port sau navă/navă este incompletă;
 - 1.5. s-a dovedit sau s-a observat că membrii-cheie ai echipajului navei nu pot comunica eficient între ei
 - 1.6. există dovezi, pe baza observațiilor, cu privire la anumite deficiențe grave ale măsurilor de securitate;
 - 1.7 informații furnizate de terți, precum rapoarte sau plângeri privind informațiile referitoare la securitate.
 - 1.8 Nava deține un al doilea || ISSC *interimar* eliberat consecutiv, iar în opinia profesională a inspectorului, unul dintre scopurile în care nava sau compania a solicitat un astfel de certificat este evitarea respectării pe deplin, după expirarea perioadei de valabilitate a primului certificat *interimar*, a dispozițiilor SOLAS 74 Capitolul XI-2 și ale Codului ISPS Partea A. Codul ISPS Partea A precizează situațiile în care se poate elibera un certificat *interimar*.
2. În cazul în care există motive întemeiate, precum cele descrise anterior, inspectorul informează imediat autoritatea competentă în materie de securitate (cu excepția cazului în care inspectorul este și un ofițer de securitate pe deplin autorizat). Autoritatea competentă în materie de securitate decide ce alte măsuri de control sunt necesare, ținând seama de nivelul de securitate în conformitate cu SOLAS 74 capitolul XI Regula 9.
 3. Motivele întemeiate, altele decât cele menționate anterior, țin de competența ofițer de securitate pe deplin autorizat.

ANEXA VI

PROCEDURI PENTRU CONTROLUL NAVELOR

(menționată la *articolul 15* alineatul (1))

Anexa 1 „Proceduri privind controlul statului portului” (PSCO) la MOU Paris și instrucțiunile următoare din MOU Paris, în versiunea lor actualizată:

- Instrucțiunea 33/2000/02: Controlul operațional al feriboturilor și al navelor de pasageri,
- Instrucțiunea 35/2002/02: Linii directoare pentru inspectorii PSC privind hărțile electronice,
- Instrucțiunea 36/2003/08: Ghid de inspecție privind condițiile de viață și de muncă,
- Instrucțiunea 37/2004/02: Linii directoare în conformitate cu Convenția STCW 78/95 cu modificările sale,
- Instrucțiunea 37/2004/05: Linii directoare privind inspectarea orelor de lucru/de odihnă,
- Instrucțiunea 37/2004/10: Linii directoare pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului privind aspecte de securitate,
- Instrucțiunea 38/2005/02: Linii directoare pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului privind sistemul de înregistrare a parametrilor de navigație (VDR),
- Instrucțiunea 38/2005/05: Linii directoare privind MARPOL 73/78 anexa I,
- Instrucțiunea 38/2005/07: Linii directoare privind inspecția CAS a navelor cu corp simplu pentru transportul produselor petroliere,
- Instrucțiunea 39/2006/01: Linii directoare pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului privind codul ISM,
- Instrucțiunea 39/2006/02: Linii directoare pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului privind controlul GMDSS,

Miercuri, 24 septembrie 2008

- Instrucțiunea 39/2006/03: Optimizarea listei interdicțiilor și notificărilor,
- Instrucțiunea 39/2006/10: Ghidul pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului privind examinarea tancurilor de balast și simularea defectării principalei surse de energie (testul penei de curent),
- Instrucțiunea 39/2006/11: Ghidul pentru verificarea structurii vrachierelor,
- Instrucțiunea 39/2006/12: Codul de bună practică pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului,
- Instrucțiunea 40/2007/04: Criterii de evaluare a răspunderii organizațiilor recunoscute (R/O),
- Instrucțiunea 40/2007/09: Liniile directe pentru inspecțiile efectuate în cadrul controlului statului portului în vederea conformării cu anexa VI la MARPOL 73/78.

ANEXA VII

INSPECȚII EXTINSE ALE NAVELOR

(menționată la *articolul 14*)

O inspecție extinsă se referă în special la condiția generală a următoarelor elemente de risc:

- Documente
- Starea structurii
- Integritatea etanșeității la intemperii
- Sisteme de urgență
- Comunicații radio
- Operațiuni legate de marfă
- Siguranța împotriva incendiilor
- Alarme
- Condiții de viață și de muncă
- Echipamente de navigație
- Mijloace de salvare
- Mărfuri periculoase
- Mecanismul de propulsie și mecanismele auxiliare
- Prevenirea poluării

În plus, în funcție de fezabilitatea lor practică sau orice constrângeri în legătură cu siguranța persoanelor, a navei sau a portului, inspecția extinsă include verificarea unor aspecte specifice privind elementele de risc în funcție de tipul de navă inspectat, în conformitate cu *articolul 14* alineatul (3).

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA VIII

DISPOZIȚII PRIVIND REFUZUL ACCESULUI ÎN PORTURILE
ȘI ZONELE DE ANCORAJ COMUNITARE

(menționată la articolul 16)

1. În cazul în care sunt întrunite condițiile descrise la *articolul 16 alineatul (1)*, autoritatea competentă din portul în care nava a fost reținută a treia oară îl informează în scris pe comandantul navei cu privire la emiterea ordinului de refuz al accesului care se va aplica imediat ce nava a plecat din port. Ordinul de refuz al accesului devine aplicabil de îndată ce nava a părăsit portul după remedierea deficiențelor care au condus la reținere.
2. Autoritatea competentă trimite o copie a ordinului de refuz al accesului administrației statului de pavilion, organizației recunoscute în cauză, celorlalte state membre și celorlalți semnatori ai MOU Paris, Comisiei și secretariatului de la Paris al Memorandului. De asemenea, autoritatea competentă actualizează fără întârziere baza de date privind inspecțiile cu informații privind refuzul accesului.
3. Pentru ca ordinul de refuz al accesului să fie anulat, proprietarul sau operatorul trebuie să adreseze o cerere formală autorității competente a statului membru care a emis ordinul de refuz al accesului. Această cerere trebuie să fie însoțită de un document eliberat de administrația statului de pavilion în urma unei vizite la bord a unui inspector autorizat în mod corespunzător de aceasta, care să ateste că nava se conformează în totalitate dispozițiilor aplicabile ale convențiilor. Administrația statului de pavilion furnizează autorității competente dovezi ale vizitei la bordul navei.
4. Cererea de anulare a ordinului de refuz al accesului trebuie, de asemenea, să fie însoțită, după caz, de un document al societății de clasificare care a clasificat nava, eliberat în urma unei vizite la bord a unui inspector al societății de clasificare, care să ateste că nava se conformează standardelor de clasă impuse de societatea respectivă. Societatea de clasificare furnizează autorității competente dovezi ale vizitei la bordul navei.
5. Ordinul de refuz al accesului poate fi anulat numai după expirarea perioadei menționate la *articolul 16* al prezentei directive și în urma unei noi inspecții a navei, într-un port agreat. În cazul în care portul agreat se află pe teritoriul unui stat membru, autoritatea competentă a statului respectiv poate, la cererea autorității competente care a emis ordinul de refuz al accesului, să autorizeze nava să intre în portul agreat pentru a efectua noua inspecție. În astfel de cazuri, în port nu se desfășoară nici o operațiune legată de marfă până în momentul în care ordinul de refuz al accesului este anulat.
6. În cazul în care reținerea care a dus la emiterea ordinului de refuz al accesului a inclus deficiențe ale structurii navei, autoritatea competentă care a emis ordinul de refuz al accesului poate solicita ca anumite spații, inclusiv cele pentru mărfuri și tancurile, să fie disponibile în vederea examinării în cursul noii inspecției.
7. Noua inspecție este efectuată de autoritatea competentă a statului membru care a emis ordinul de refuz al accesului sau de autoritatea competentă a portului de destinație cu acordul autorității competente a statului membru care a emis ordinul de refuz al accesului. Autoritatea competentă poate solicita un preaviz pentru noua inspecție de maximum 14 zile. Statului membru i se furnizează dovezi satisfăcătoare cu privire la faptul că nava respectă pe deplin cerințele aplicabile ale convențiilor.
8. Noua inspecție constă într-o inspecție extinsă care trebuie să acopere cel puțin aspectele relevante prevăzute în anexa VII.

Miercuri, 24 septembrie 2008

9. Toate costurile determinate de inspecția extinsă vor fi suportate de proprietar sau de operator.
10. În cazul în care rezultatul inspecției extinse este satisfăcător pentru statul membru în conformitate cu anexa VII, ordinul de refuz al accesului trebuie să fie anulat, iar compania căreia îi aparține nava trebuie informată în scris asupra deciziei luate.
11. De asemenea, autoritatea competentă notifică în scris decizia luată administrației statului de pavilion, societății de clasificare respective, celorlalte state membre, celorlalți semnatori ai MOU Paris, Comisiei și secretariatului de la Paris al Memorandumului. De asemenea, autoritatea competentă trebuie să actualizeze fără întârziere baza de date privind inspecțiile cu informații privind anularea ordinului de refuz al accesului.
12. Informațiile cu privire la navele cărora li s-a refuzat accesul în porturile comunitare trebuie puse la dispoziție în baza de date privind inspecțiile și trebuie să fie publicate în conformitate cu dispozițiile articolului 26 și ale anexei XIII.

ANEXA IX

Raportul de inspecție (menționată la articolul 17)

Raportul de inspecție trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente.

I. Generalități

1. Autoritatea competentă care a întocmit raportul
2. Data și locul inspecției
3. Denumirea navei inspectate
4. Pavilionul
5. Tipul navei (astfel cum este indicat în Certificatul de management al siguranței)
6. Numărul de identificare OMI
7. Indicativul radio
8. Tonajul brut (GT)
9. Tonajul deadweight (după caz)
10. Anul de construcție, determinat pe baza datei indicate în certificatele de siguranță ale navei
11. Societatea de clasificare sau societățile de clasificare, precum și oricare alte organizații, acolo unde este relevant, care a/au eliberat navei certificatele de clasă, dacă acestea există
12. Organizația recunoscută sau organizațiile recunoscute și/sau orice altă parte care a/au eliberat navei certificate, în numele statului de pavilion, în conformitate cu convențiile aplicabile
13. Denumirea și adresa companiei căreia îi aparține nava sau a operatorului
14. În cazul navelor care transportă mărfuri solide sau lichide în vrac, numele și adresa navlositorului responsabil pentru navlosirea navei, precum și tipul de navlosire

Miercuri, 24 septembrie 2008

15. Data finală a întocmirii raportului de inspecție
16. Indicarea faptului că informațiile detaliate în legătură cu inspecția sau reținerea pot face obiectul publicării.

II. Informații privind inspecția

1. Certificatele eliberate în conformitate cu convențiile în materie, autoritatea sau organizația care a eliberat certificatul/certificatele, inclusiv data eliberării și a expirării
2. Părțile sau elementele navei care au fost inspectate (în cazul unei inspecții mai amănunțite sau al unei inspecții extinse)
3. Portul și data ultimei inspecții intermediare, anuale sau de reînnoire, precum și denumirea organizației care a efectuat inspecția
4. Tipul inspecției (inspecție, inspecție mai amănunțită, inspecție extinsă)
5. Natura deficiențelor
6. Măsurile întreprinse.

III. Informații suplimentare în cazul reținerii

1. Data ordinului de reținere
2. Data anulării ordinului de reținere
3. Natura deficiențelor care au condus la emiterea ordinului de reținere (trimiteri la convenții, dacă este relevant)
4. Indicarea, după caz, dacă organizația recunoscută sau oricare alt organism privat care a efectuat controlul răspunde de deficiențele care, fiecare în parte sau cumulate, au determinat reținerea
5. Măsurile întreprinse.

ANEXA X

CRITERII PENTRU REȚINEREA UNEI NAVE

(menționează la articolul 19 alineatul (3))

INTRODUCERE

Înainte de a decide dacă deficiențele constatate în timpul inspecției justifică reținerea navei în cauză, inspectorul trebuie să aplice criteriile menționate în continuare, la punctele 1 și 2.

Punctul 3 include exemple de deficiențe care pot autoriza direct reținerea navei implicate [a se vedea articolul 19 alineatul (4)].

În cazul în care motivul reținerii se datorează unei avarii accidentale suferite în timpul călătoriei navei spre un port, nu se emite un ordin de reținere, cu condiția:

- a) respectării cerințelor cuprinse în Regula I/11(c) din SOLAS 74 privind notificarea administrației statului de pavilion, a controlorului desemnat sau a organizației recunoscute răspunzătoare de eliberarea certificatului în materie;
- b) prezentării, de către comandantul sau proprietarul navei, autorității de control al statului portului, înainte de intrarea într-un port, a detaliilor privind împrejurările producerii accidentului și avariile suferite, precum și a informațiilor privind notificarea obligatorie a administrației statului de pavilion;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- c) întreprinderii de către nava respectivă a unor acțiuni de remediere care să satisfacă cerințele autorității; și
- d) garantării de către autoritate, după ce a fost notificată cu privire la încheierea acțiunilor de remediere, că deficiențele care puneau în pericol siguranța, sănătatea sau mediul au fost eliminate.

1. CRITERII PRINCIPALE

Inspectorul trebuie să aplice următoarele criterii, pentru a stabili dacă o navă ar trebui sau nu să fie reținută:

Sincronizarea:

Navele care nu sunt sigure pentru a pleca pe mare trebuie reținute la prima inspecție, fără a ține seama de timpul cât vor sta în port.

Criteriu:

Nava este reținută dacă deficiențele sale prezintă un motiv serios pentru ca inspectorul să se întoarcă pentru a se convinge că acestea au fost remediate înainte ca nava să navigheze din nou.

Necesitatea ca inspectorul să se întoarcă pe navă este o măsură a gravității deficiențelor. Cu toate acestea, nu toate cazurile impun o asemenea obligație. Prin aceasta se înțelege că autoritatea trebuie să verifice într-un fel sau altul, de preferință printr-o vizită suplimentară, dacă deficiențele au fost remediate înaintea plecării.

2. APLICAREA CRITERIILOR PRINCIPALE

Atunci când decide dacă deficiențele constatate la o navă sunt destul de grave pentru a reține nava, inspectorul trebuie să evalueze dacă:

- 1. nava deține documentele relevante valide;
- 2. nava are echipajul prevăzut în Certificatul de echipaj minim de siguranță.

În timpul inspecției, inspectorul trebuie, în continuare, să stabilească dacă nava și/sau echipajul sunt apte să:

- 3. navigheze în condiții de siguranță pe durata călătoriei următoare;
- 4. să manevreze și să transporte încărcătura în deplină siguranță și să monitorizeze starea acesteia pe durata călătoriei următoare;
- 5. să asigure funcționarea sălii mașinilor în deplină siguranță pe durata călătoriei următoare;
- 6. să mențină propulsia și direcția adecvate pe durata călătoriei următoare;
- 7. să combată în mod eficient, dacă este cazul, incendiile în orice parte a navei pe durata călătoriei următoare;
- 8. să abandoneze nava, dacă este cazul, rapid și în siguranță și să efectueze salvarea efectivă pe durata călătoriei următoare;
- 9. să prevină poluarea mediului pe durata călătoriei următoare;
- 10. să mențină stabilitatea adecvată pe durata călătoriei următoare;
- 11. să mențină etanșeitățile adecvate pe durata călătoriei următoare;
- 12. să comunice în situații de pericol, dacă este necesar, pe durata călătoriei următoare;

Miercuri, 24 septembrie 2008

13. să ofere condiții sigure și salubre la bord pe durata călătoriei următoare;

14. să furnizeze un volum maxim de informații în caz de accident.

În cazul în care răspunsul la oricare dintre aceste evaluări este negativ, ținând seama de toate deficiențele constatate, trebuie să se ia în considerare reținerea navei. O combinație a unor deficiențe mai puțin grave poate, de asemenea, să justifice reținerea navei.

3. Pentru a asista inspectorul în folosirea acestor indicații, se oferă în continuare o listă a deficiențelor, grupate conform convențiilor și/sau codurilor în domeniu, considerate suficient de grave încât să justifice reținerea navei în cauză. Această listă nu are caracter exhaustiv.

3.1. Generalități

Absența unor certificate și documente valabile în conformitate cu instrumentele relevante. Cu toate acestea, navele care navighează sub pavilionul unui stat care nu este parte la o convenție (instrument relevant) sau nu a pus în aplicare alt instrument relevant, nu au dreptul să dețină certificatele prevăzute de convenția respectivă sau de un alt instrument relevant. Prin urmare, absența certificatelor solicitate nu constituie în sine un motiv pentru reținerea navelor respective; cu toate acestea, în aplicarea clauzei „tratament nepreferențial”, se impune respectarea substanțială a dispozițiilor înainte ca nava să primească dreptul de navigare.

3.2. Elemente prevăzute de Convenția SOLAS

1. Funcționarea defectuoasă a sistemului de propulsie sau a altui mecanism esențial, precum și a instalațiilor electrice.
2. Curățenie insuficientă în sala mașinilor, cantitate excesivă de amestecuri apă/ulei din santine, izolația tubulaturilor, inclusiv a tubulaturilor de evacuare din sala mașinilor, contaminate cu hidrocarburi, funcționarea necorespunzătoare a pompei de santină și a accesoriilor acesteia.
3. Defecțiuni ale generatorului de avarie, ale instalației de iluminat, a bateriilor sau a contactorilor.
4. Funcționarea necorespunzătoare a instalației principale de guvernare și a guvernării de avarie.
5. Absența, capacitatea insuficientă sau deteriorarea gravă a echipamentelor individuale de salvare, a bărcilor de salvare și a dispozitivelor de lansare a acestora.
6. Absența, neconformitatea sau deteriorarea gravă a sistemului de detectare a incendiilor, a alarmelor de incendiu, a echipamentului de stingere a incendiilor, a instalației fixe de stingere a incendiilor, a supapelor de ventilare, a obturatoarelor de incendiu, a dispozitivelor rapide de închidere, în măsura în care acestea nu corespund standardelor de utilizare în scopurile pentru care au fost create.
7. Absența, deteriorarea substanțială sau defecțiunea sistemului de protecție împotriva incendiilor în zona de operare a încărcăturii pe navele-tanc.
8. Absența, neconformitatea sau deteriorarea gravă a luminilor, a semnalelor optice sau sonore.
9. Absența sau defectarea echipamentului de radiocomunicații pentru situații de pericol și comunicații de siguranță.
10. Absența sau defectarea echipamentului de navigație, ținând seama de dispozițiile Regula V/16.2 din SOLAS.
11. Absența hărților corectate de navigație și/sau a altor publicații nautice relevante, necesare pentru călătoria prevăzută, ținând seama de faptul că un sistem de afișare a hărților electronice și de informare (ECDIS) aprobat, care utilizează informații oficiale, poate fi folosit ca înlocuitor al hărților.
12. Absența sitelor anti-scânteie de la sistemul de ventilație din camera pompelor de marfă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

13. O deficiență gravă în ceea ce privește cerințele operaționale, astfel cum sunt descrise în secțiunea 5.5 din *anexa I* la MOU Paris.
14. Numărul, componența sau certificarea echipajului nu corespund cu documentul de echipaj minim de siguranță.
15. Neefectuarea programului de inspecții intensificate în conformitate cu dispozițiile capitolului XI Regula 2 din SOLAS 74.

3.3. Elemente prevăzute de Codul IBC

1. Transportul unei substanțe care nu este menționată în Certificatul de conformitate sau lipsa informațiilor despre încărcătură.
2. Lipsa sau avariarea dispozitivelor de siguranță de înaltă presiune.
3. Instalațiile electrice nesigure sau care nu corespund cerințelor codului.
4. Surse de aprindere în locuri periculoase.
5. Nerespectarea cerințelor speciale.
6. Depășirea încărcăturii maxime admise pentru fiecare tanc.
7. Protecția insuficientă la căldură pentru produsele sensibile.

3.4. Elemente prevăzute de Codul IGC

1. Transportul unei substanțe care nu este menționată în Certificatul de conformitate sau lipsa informațiilor despre încărcătură.
2. Lipsa dispozitivelor de închidere pentru spațiilor de locuit sau de lucru.
3. Pereții transversali neetanși la gaze
4. Defectarea închizătoarelor de aer
5. Lipsa sau defectarea valvulelor cu închidere rapidă.
6. Lipsa sau defectarea valvulelor de siguranță
7. Instalațiile electrice nesigure sau care nu corespund cerințelor codului.
8. Ventilatoarele din zona încărcăturii nu funcționează.
9. Alarmerle de presiune pentru tancurile de marfă nu funcționează.
10. Defectarea detectoarelor de gaz și/sau a detectoarelor de gaz toxic.
11. Transportul substanțelor care trebuie inhibitate fără un certificat valabil pentru inhibitor.

3.5. Elemente prevăzute de Convenția asupra liniilor de încărcare

1. Zone semnificative avariate, corodate sau cu pete de rugină pe filele de tablă sau pe zonele de întărire ale punții și corpului navei, care afectează starea de navigabilitate sau rezistența la sarcinile încărcate local, exceptând cazul în care s-au efectuat reparații temporare necesare pentru un voiaj spre un port în care vor fi realizate reparații definitive.
2. Un caz identificat de stabilitate insuficientă.
3. Lipsa unor informații suficiente și credibile, într-o formă aprobată, care, prin mijloace rapide și simple, permit comandantului să încarce și să balasteze nava astfel încât să se mențină limitele stabilității în toate momentele și în orice condiții pe timpul voiajului și să se evite orice supra-solicitare inacceptabilă a structurii navei.

Miercuri, 24 septembrie 2008

4. Absența, deteriorarea sau defectarea dispozitivelor de închidere, a dispozitivelor de închidere a capacelor de magazie și a ușilor etanșe.
 5. Încărcarea peste limita maximă admisă.
 6. Absența scărilor de pescaj sau imposibilitatea citirii pescajelor.
- 3.6. Elemente prevăzute de MARPOL, anexa I
1. Absența, deteriorarea sau defectarea echipamentelor de filtrare a amestecurilor de apă/hidrocarburi, a sistemului de control și monitorizare a deversării de hidrocarburi și a sistemului de alarmă de 15 ppm.
 2. Capacitate insuficientă de stocare în tancul de reziduuri lichide sau solide pentru voiajul intenționat.
 3. Absența jurnalului de înregistrare a hidrocarburilor.
 4. Existența unui baipas pentru deversare neautorizat.
 5. Lipsa dosarului cu rapoartele de inspecție sau neconformitatea acestuia cu Regula 13G(3)(b) din MARPOL 73/78.
- 3.7. Elemente prevăzute de MARPOL 73/78, anexa II
1. Absența Manualului P&A
 2. Încărcătura nu este clasificată.
 3. Absența registrului de marfă
 4. Transportul substanțelor similare hidrocarburilor fără a respecta cerințele sau fără a avea un certificat modificat corespunzător.
 5. Existența unui baipas pentru deversare neautorizat.
- 3.8. Elementele prevăzute de MARPOL 73/78, anexa V
1. Absența unui plan de gestiune a deșeurilor.
 2. Absența jurnalului de înregistrare a deșeurilor.
 3. Personalul navei nu cunoaște cerințele privind eliminarea/descărcarea prevăzute de planul de gestiune a deșeurilor.
- 3.9. Elemente prevăzute de STCW și Directiva 2001/25/CE
1. Navigatorii nu pot prezenta un certificat, nu pot dovedi că dețin un certificat corespunzător sau o dispensă valabilă ori nu pot dovedi cu acte că s-a trimis la administrația statului de pavilion o cerere de atestare.
 2. Dovezi privind obținerea în mod fraudulos a unui certificat sau posesorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost emis inițial acel certificat.
 3. Nu sunt respectate dispozițiilor administrației statului de pavilion cu privire la echipajul minim de siguranță.
 4. Nu sunt respectate cerințele administrației statului de pavilion privind efectuarea serviciului de cart la punte și la mașină.
 5. Absența din serviciul de cart a unei persoane calificate să opereze echipamentele vitale pentru siguranța navigației, radiocomunicațiile de siguranță sau prevenirea poluării marine.
 6. Personalul navigant nu poate face dovada calificărilor profesionale cerute de sarcinile care le-au fost încredințate pentru siguranța navei și prevenirea poluării.
 7. Imposibilitatea de a asigura, la primul serviciu de cart la începutul unei călătorii și pentru următoarele carturi, persoane suficient de odihnite și apte pentru serviciu.

Miercuri, 24 septembrie 2008

3.10. Elemente prevăzute de Convențiile OIM

1. Hrană insuficientă pentru călătoria până în următorul port.
2. Apă potabilă insuficientă pentru călătoria până în următorul port.
3. Condiții excesiv de insalubre la bordul navei.
4. Lipsa încălzirii în spațiile de locuit pe o navă care operează în zone unde temperaturile pot fi extrem de scăzute.
5. Ventilație insuficientă în spațiile de locuit ale unei nave.
6. Deșeuri excesive, blocaje din cauza încărcăturii sau echipamentului sau alte elemente care fac nesigure căile de acces și spațiile de locuit.
7. Dovezi clare că personalul de cart și alt personal de serviciu în timpul primului serviciu de cart sau în timpul următoarelor carturi este afectat de oboseală.

3.11. Elemente care nu determină reținerea navei, dar în care operațiunile legate de marfă, de exemplu, trebuie suspendate.

Funcționarea (sau întreținerea) defectuoasă a instalației de gaz inert, a instalației sau dispozitivelor de încărcare se consideră a fi motive serioase pentru oprirea operațiunii de încărcare.

ANEXA XI

CRITERII MINIME PENTRU INSPECTORI

(menționată la *articolul 22 alineatele (1) și (5)*)

1. Inspectorii trebuie să posede cunoștințele teoretice și experiența adecvate în ceea ce privește navele și operarea acestora. Aceștia trebuie să dețină competențe în ceea ce privește aplicarea cerințelor convențiilor și a procedurilor relevante în materie de control al statului portului. Aceste cunoștințe și competențe de aplicare a cerințelor internaționale și comunitare trebuie să fie dobândite prin intermediul unor programe de formare documentate.
2. Inspectorii trebuie să dețină cel puțin:
 - a) calificări corespunzătoare dobândite în cadrul unei instituții din domeniul maritim sau nautic și experiență adecvată pe mare în calitate de ofițer pe navă care deține sau a deținut un certificat de competență STCW II/2 sau III/2 valabil fără limitări cu privire la zona de operare, la puterea de propulsie sau la tonaj; sau
 - b) să fi trecut un examen recunoscut de autoritatea competentă pentru arhitect naval, inginer mecanic sau inginer în domeniul maritim și să aibă o experiență de cel puțin cinci ani în funcția respectivă sau
 - c) o diplomă universitară de profil sau echivalentă, precum și formare și calificare ca inspectori pentru siguranța navelor.
3. Inspectorul trebuie:
 - să aibă o experiență de minimum un an ca inspector al statului de pavilion privind controlul și certificarea navelor în conformitate cu convențiile sau să fi fost implicat în monitorizarea activităților organizațiilor recunoscute cărora le-au fost delegate aceste sarcini de reglementare sau
 - să fi dobândit un nivel de competență similar, urmând minim un an de formare pe teren care constă din participarea la inspecții în cadrul controlului realizat de statul portului sub îndrumarea inspectorilor PSC experimentați.

Miercuri, 24 septembrie 2008

4. Inspectorii menționați la punctul 2 litera (a) trebuie aibă o experiență pe mare mai mare de cinci ani inclusiv perioadele de serviciu pe mare ca ofițeri maritimi punte sau, respectiv, ofițeri mecanici ori ca inspectori ai statului de pavilion sau ca inspectori asistenți în cadrul controlului statului portului. Această experiență trebuie să includă o perioadă de minim doi ani pe mare în calitate de ofițer punte sau mecanic.
5. Inspectorii trebuie să aibă capacitatea de a comunica oral sau în scris cu personalul navigant în limba vorbită cel mai frecvent pe mare.
6. Inspectorii care nu îndeplinesc criteriile menționate anterior sunt, de asemenea, acceptați în cazul în care sunt angajați de autoritatea competentă a unui stat membru pentru controlul statului portului la data adoptării prezentei directive.
7. Atunci când, într-un stat membru, inspecțiile menționate la *articolul 15 alineatele (1) și (2)* sunt efectuate de inspectorii PSC; inspectorii respectivi au calificarea adecvată, inclusiv suficientă experiență teoretică și practică în securitatea maritimă. În mod obișnuit, aceasta include:
 - a) o bună înțelegere a securității maritime și a modului în care acesta se aplică în cadrul operațiunilor care fac obiectul examinării;
 - b) cunoștințe practice adecvate privind procedurile și tehnologiile de securitate;
 - c) cunoștințe privind principiile, procedurile și tehnicile de inspecție;
 - d) cunoștințe practice privind operațiunile care fac obiectul examinării.

ANEXA XII

FUNCTIILE BAZEI DE DATE PRIVIND INSPECȚIILE

(menționată la *articolul 24 alineatul (1)*)

- (1) Baza de date privind inspecțiile trebuie să conțină cel puțin următoarele funcții:
 - să înregistreze datele inspecțiilor statelor membre și ale tuturor statelor părți la MOU Paris;
 - să furnizeze date cu privire la profilul de risc al navelor și la navele care trebuie să fie inspectate;
 - să calculeze obligațiile de inspecție ale fiecărui stat membru;
 - să furnizeze lista albă, gri și neagră a statelor de pavilion menționată la *articolul 16 alineatul (1)*;
 - să furnizeze date cu privire la performanța companiilor;
 - să identifice aspectele din elementele de risc care trebuie verificate la fiecare inspecție.
 - (2) Baza de date privind inspecțiile trebuie să poată fi adaptată evoluțiilor ulterioare și conectată la alte baze de date comunitare privind siguranța maritimă, inclusiv la SafeSeaNet, care furnizează informații cu privire la escalele exacte ale navelor în porturile statelor membre și, dacă este cazul, la sistemele naționale de informare corespunzătoare.
 - (3) Trebuie să se prevadă un hyperlink de la baza de date privind inspecțiile către sistemul informațional Equasis. Statele membre trebuie să încurajeze inspectorii să consulte bazele de date publice și private cu informații despre inspecția navelor, accesibile prin Equasis.
-

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA XIII

PUBLICAREA INFORMAȚIILOR PRIVIND INSPECȚIILE, REȚINERILE ȘI REFUZURILE ACCESULUI ÎN
PORTURILE STATELOR MEMBRE

(menționată la articolul 26)

1. Informațiile publicate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) trebuie să includă următoarele:
 - a) denumirea navei,
 - b) numărul de identificare OMI,
 - c) tipul navei,
 - d) tonajul brut (GT),
 - e) anul de construcție determinat pe baza datei indicate în certificatele de siguranță ale navei,
 - f) denumirea și adresa companiei căreia îi aparține nava,
 - g) în cazul navelor care transportă mărfuri solide sau lichide în vrac, numele și adresa navlositorului responsabil pentru navlosirea navei, precum și tipul de navlosire,
 - h) statul de pavilion,
 - i) certificatele de clasă și statutare eliberate în conformitate cu convențiile relevante și autoritatea sau organizația care a eliberat fiecare dintre certificatele respective, inclusiv data eliberării și a expirării,
 - j) portul și data ultimei inspecții intermediare sau anuale pentru certificatele menționate la litera (i), precum și denumirea autorității sau a organizației care a efectuat inspecția,
 - k) data, țara, portul în care nava a fost reținută.
2. În cazul navelor care au fost reținute, informațiile publicate în conformitate cu articolul 25 trebuie să includă, de asemenea:
 - a) numărul reținerilor în ultimele 36 de luni,
 - b) data la care a fost anulată reținerea,
 - c) durata reținerii, în zile,
 - d) motivele reținerii, exprimate în termeni clari și expliți,
 - e) indicarea, după caz, a responsabilității ce revine organizației recunoscute care a efectuat inspecția în legătură cu deficiențele care, fiecare în parte sau cumulate, au condus la reținerea navei,
 - f) descrierea măsurilor luate în cazul în care navei i s-a permis să navigheze până la cel mai apropiat șantier de reparații,
 - g) în cazul în care navei i s-a refuzat accesul într-un port comunitar, motivele unei astfel de măsuri, exprimate în termeni clari și expliți.

—

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA XIV

INFORMAȚII FURNIZATE ÎN CONTEXTUL MONITORIZĂRII PUNERII ÎN APLICARE

(menționată la articolul 29)

1. Fiecare stat membru trebuie să furnizeze anual Comisiei următoarele informații cu privire la anul precedent, cel mai târziu până la 1 aprilie.

1.1. Numărul de inspectori care acționează în numele lor în cadrul controlului statului portului

Aceste informații trebuie transmise Comisiei folosindu-se următorul model de tabel ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Port/zonă	Numărul de inspectori cu normă întreagă (A)	Numărul de inspectori cu normă redusă (B)	Conversia (B) în normă întreagă (C)	Total (A+C)
Portul X/sau zona X				
Portul Y/sau zona Y				
TOTAL				

- ⁽¹⁾ Atunci când inspecțiile efectuate în contextul controlului statului portului reprezintă doar o parte din munca inspectorilor, numărul total de inspectori trebuie convertit la un număr echivalent de inspectori cu normă întreagă. Atunci când același inspector lucrează în mai multe porturi sau zone geografice, echivalentul de normă redusă aplicabil trebuie să fie luat în considerare în fiecare port.
- ⁽²⁾ Aceste informații trebuie să fie furnizate la nivel național pentru fiecare port al statului membru avut în vedere. În sensul prezentei anexe, prin port se înțelege un port individual și zona geografică acoperită de un inspector sau o echipă de inspectori, cuprinzând mai multe porturi individuale, după caz.

- 1.2. Numărul total de nave individuale care au intrat în porturile lor, la nivel național. Cifra reprezintă numărul de nave care fac obiectul prezentei directive și care au intrat în porturile lor, la nivel național, luate în calcul o singură dată.

2. Statele membre trebuie:

- a) să furnizeze Comisiei, o dată la șase luni, o listă cu escalele în port ale navelor individuale, altele decât cele angajate în servicii regulate de transport de pasageri și mărfuri, care au intrat în porturile lor sau care au comunicat unei autorități sau unui organism portuar sosirea lor într-o zonă de ancoraj, listă care să conțină pentru fiecare mișcare a navei numărul de identificare OMI al navei, data sosirii acesteia și portul. Lista va fi transmisă în formatul unui program de calcul tabelar care să permită extragerea și prelucrarea automată a informațiilor sus-menționate. Lista este furnizată în termen de 4 luni de la expirarea perioadei la care se referă informațiile

și

- b) să furnizeze Comisiei liste separate cu serviciile regulate de transport de pasageri și cu serviciile regulate de transport de mărfuri menționate la litera (a) în termen de șase luni de la aplicarea prezentei directive și, ulterior, ori de câte ori se produc modificări la nivelul acestor servicii. Lista conține, pentru fiecare navă, numărul de identificare OMI, denumirea și ruta parcursă de navă. Lista este furnizată în formatul unui program de calcul tabelar care să permită extragerea și prelucrarea automată a informațiilor sus-menționate.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA XV

PARTEA A

DIRECTIVĂ ABROGATĂ, CU MODIFICĂRILE SUCCESIVE ALE ACESTEIA

(menționată la *articolul 37*)

Directiva 95/21/CE a Consiliului	(JO L 157, 7.7.1995, p. 1)
Directiva 98/25/CE a Consiliului	(JO L 133, 7.5.1998, p. 19)
Directiva 98/42/CE a Comisiei	(JO L 184, 27.6.1998, p. 40)
Directiva 1999/97/CE a Comisiei	(JO L 331, 23.12.1999, p. 67)
Directiva 2001/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 19, 22.1.2002, p. 17)
Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 324, 29.11.2002, p. 53)
	Numai articolul 4

PARTEA B

LISTA TERMENELOR DE TRANSPUNERE ÎN DREPTUL INTERN

(menționată la *articolul 37*)

Directivă	Termen de transpunere
Directiva 95/21/CE	30 iunie 1996
Directiva 98/25/CE	30 iunie 1998
Directiva 98/42/CE	30 septembrie 1998
Directiva 1999/97/CE	13 decembrie 2000
Directiva 2001/106/CE	22 iulie 2003
Directiva 2002/84/CE	23 noiembrie 2003

ANEXA XVI

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

(menționată la *articolul 37*)

Directiva 95/21/CE	Prezenta directivă
Articolul 1, teza introductivă	Articolul 1, teza introductivă
Articolul 1 prima liniuță	Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 a doua liniuță	Articolul 1 litera (b)
-	Articolul 1 litera (c)
Articolul 2, teza introductivă	Articolul 2, teza introductivă
Articolul 2 alineatul (1), teza introductivă	Articolul 2 alineatul (1), teza introductivă
Articolul 2 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) a doua liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) a patra liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) a cincea liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (1) a șasea liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (f)
Articolul 2 alineatul (1) a șaptea liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (g)
-	Articolul 2 alineatul (1) litera (h)
Articolul 2 alineatul (1) ultima teză	-
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
-	Articolul 2 alineatul (3)
-	Articolul 2 alineatul (4)
-	Articolul 2 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (6)
Articolul 2 alineatul (4)	-
-	Articolul 2 alineatul (7)
-	Articolul 2 alineatul (8)
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (9)
-	Articolul 2 alineatul (10)
-	Articolul 2 alineatul (11)

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 95/21/CE	Prezenta directivă
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (12)
Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (13)
Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (14)
-	Articolul 2 alineatul (15)
Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (16)
-	Articolul 2 alineatul (17)
Articolul 2 alineatul (10)	Articolul 2 alineatul (18)
-	Articolul 2 alineatul (19)
-	Articolul 2 alineatul (20)
-	Articolul 2 alineatul (21)
-	Articolul 2 alineatul (22)
-	Articolul 2 alineatul (23)
-	Articolul 2 alineatul (24)
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf, prima liniuță	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 3 alineatul (1) al <i>doilea</i> paragraf
-	Articolul 3 alineatul (1) al <i>treilea</i> paragraf
Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (1) al <i>patrulea</i> paragraf
-	Articolul 3 alineatul (1) al <i>cincilea</i> paragraf
Articolul 3 alineatele (2)-(4)	Articolul 3 alineatele (2)-(4)
-	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 5	-
-	Articolul 6
-	Articolul 7
-	Articolul 8
-	Articolul 9
-	Articolul 10
-	Articolul 11
-	Articolul 12
Articolul 6 alineatul (1) teza introductivă	-
-	Articolul 13 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
-	Articolul 13 alineatul (1) litera (b)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 13 alineatul (1) litera (c)
Articolul 6 alineatul (2)	-
-	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)	-
Articolul 7	-
Articolul 7a	-
Articolul 7b	-
-	Articolul 14
-	Articolul 15
-	Articolul 16
Articolul 8	Articolul 17
-	Articolul 18
Articolul 9 alineatele (1) și (2)	Articolul 19 alineatul (1) și (2)
Articolul 9 alineatul (3) prima <i>teză</i>	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (3) a doua, a treia și a patra <i>teză</i>	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 9 alineatele (4)-(7)	Articolul 19 alineatele (5)-(8)
-	Articolul 19 alineatul (9)
Articolul 9a	-
Articolul 10 alineatele (1)-(3)	Articolul 20 alineatele (1)-(3)
-	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
-	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (3), primul paragraf
Articolul 11 alineatul (3) primul paragraf	-
Articolul 11 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatele (4)-(6)	Articolul 22 alineatele (4)-(6)
Articolul 12 alineatele (1)-(3)	Articolul 22 alineatele (1)-(3)

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 95/21/CE	Prezenta directivă
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 22 alineatul (4)
-	Articolul 22 alineatele (5)-(7)
Articolul 13 alineatul (1)-(2)	Articolul 23 alineatele (1)-(2)
-	Articolul 23 alineatele (3)-(5)
Articolul 14	-
Articolul 15	-
Directiva 95/21/CE	Prezenta directivă
-	Articolul 24
-	Articolul 25
-	Articolul 26
-	Articolul 27
Articolul 16 alineatele (1) și (2)	Articolul 28 alineatele (1) și (2)
Articolul 16 alineatul (2a)	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (4)
Articolul 17	Articolul 29
-	Articolul 30
Articolul 18	Articolul 31
Articolul 19	Articolul 32
-	Articolul 33
Articolul 19a	Articolul 34
-	Articolul 35
Articolul 20	Articolul 36
-	Articolul 37
Articolul 21	Articolul 38
Articolul 22	Articolul 39
Anexa I	-
Anexa I	Anexa II
Anexa III	Directiva 95/21/CE
Prezenta directivă	Anexa II
Anexa IV	Anexa III
Anexa V	Anexa IV
Anexa VI	Anexa V
Anexa VII	Anexa VI
Anexa X	Anexa VII
Anexa XI	-
Anexa XII	Anexa VIII
Anexa XIII	Anexa IX
Anexa IX	Anexa X
Anexa XIV	Anexa XI
Anexa VIII	Anexa XII
-	Anexa XV
-	Anexa XVI

Miercuri, 24 septembrie 2008

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) *II**

P6_TA(2008)0447

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare)
(5724/2/2008 — C6-0222/2008 — 2005/0237A(COD))

(2010/C 8 E/43)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5724/2/2008 — C6-0222/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0587),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0331/2008),

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 11.

⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 632.

P6_TC2-COD(2005)0237A

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea obligațiilor statului de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

Miercuri, 24 septembrie 2008

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 94/57/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1994 privind normele și standardele comune pentru organismele cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod semnificativ. Deoarece sunt necesare și alte modificări, se recomandă reformarea acesteia din motive de claritate.
- (2) Având în vedere natura dispozițiilor Directivei 94/57/CE se dovedește oportună reformarea dispozițiilor acesteia prin intermediul a două instrumente juridice comunitare diferite, și anume printr-o directivă și un regulament.
- (3) În rezoluția sa din 8 iunie 1993 privind o politică comună în domeniul siguranței maritime ⁽⁴⁾, Consiliul a stabilit ca obiectiv eliminarea din apele comunitare a tuturor navelor care nu se conformează standardelor, acordând prioritate acțiunilor comunitare destinate să asigure punerea în aplicare efectivă și unitară a normelor internaționale, prin elaborarea unor standarde comune pentru societățile de clasificare, **definite ca organizații de inspecție și control al navelor (denumite în continuare „organizații recunoscute”)**.
- (4) Siguranța maritimă și prevenirea poluării marine pot fi ameliorate în mod eficient prin aplicarea strictă a convențiilor, rezoluțiilor și codurilor internaționale, urmărindu-se în același timp obiectivul asigurării libertății de a presta servicii.
- (5) Statului de pavilion și statului portului le revine răspunderea asigurării controlului dacă navele respectă standardele unitare internaționale în materie de siguranță maritimă și de prevenire a poluării marine.
- (6) Este responsabilitatea statelor membre de a elibera certificate internaționale de siguranță și de prevenire a poluării prevăzute de convenții, precum Convenția pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), Convenția asupra liniilor de încărcare din 5 aprilie 1966, precum și Convenția pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL) și protocolul aferent din 1978 și, de asemenea, de a asigura punerea în aplicare a acestor convenții.
- (7) În conformitate cu aceste convenții, toate statele membre pot autoriza, într-o mai mare sau mai mică măsură, organizații recunoscute să certifice conformitatea cu aceste dispoziții și pot delega eliberarea certificatelor relevante pentru siguranță și prevenire a poluării.
- (8) La nivel mondial, un număr mare de **organizații recunoscute** existente nu asigură nici punerea în aplicare corespunzătoare a normelor și nici **gradul de fiabilitate necesar** atunci când acționează în numele autorităților naționale, având în vedere că nu dispun de structurile și experiența adecvate pentru a putea îndeplini **sarcinile** ce le revin la un înalt nivel de profesionalism.
- (9) În **plus**, aceste **organizații recunoscute** elaborează și pun în aplicare normele referitoare la proiectarea, construcția, întreținerea și inspecția navelor și sunt responsabile de inspectarea navelor în numele statelor de pavilion și de certificarea conformității acestor nave cu cerințele convențiilor internaționale pentru eliberarea certificatelor aferente. Pentru a putea îndeplini această sarcină în mod satisfăcător, aceste organizații trebuie să beneficieze de independență deplină și să dispună de competențe tehnice de înaltă specializare și de o gestionare riguroasă a calității.
- (10) **Organizațiile recunoscute** cu rol de inspecție și control al navelor ar trebui să aibă posibilitatea să își ofere serviciile pe întreg teritoriul Comunității și să concureze între ele, asigurând același nivel de siguranță și protecție a mediului. Prin urmare, standardele profesionale necesare activităților desfășurate de acestea ar trebui stabilite și aplicate uniform în Comunitate.

⁽¹⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 632), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 184 E, 22.7.2008, p. 11) și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽³⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 20. ||

⁽⁴⁾ JO C 271, 7.10.1993, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (11) Eliberarea certificatului de siguranță a sistemelor de radiocomunicații pentru navele comerciale poate fi încredințată organizațiilor private care dispun de experiență suficientă și de personal calificat.
- (12) Un stat membru poate restrânge numărul organizațiilor recunoscute pe care le autorizează în funcție de necesitățile sale, în temeiul unor motive transparente și obiective, sub rezerva controlului exercitat de Comisie, în conformitate cu procedura comitetului.
- (13) Prezenta directivă ar trebui să asigure libertatea de a presta servicii în Comunitate; în consecință **Comisia** ar trebui să fie abilitată să negocieze, cu acele țări terțe în care sunt amplasate anumite organizații recunoscute, **un** tratament egal pentru organizațiile recunoscute **cu sediul** în Comunitate.
- (14) Este necesară implicarea îndeaproape a administrațiilor naționale în controlul navelor și în eliberarea certificatelor aferente pentru a se asigura deplina conformitate cu normele internaționale de siguranță, chiar dacă statele membre se bazează pe organizații recunoscute care nu fac parte din administrațiile lor pentru a îndeplini atribuții reglementare. Prin urmare, este necesar să se stabilească o relație de colaborare strânsă între administrații și organizațiile recunoscute autorizate de acestea, ceea ce poate presupune ca organizațiile recunoscute să fie reprezentate la nivel local pe teritoriul statului membru în numele căruia își îndeplinesc atribuțiile.
- (15) Divergențele **în ceea ce privește** regimurile de răspundere financiară **între organizațiile** recunoscute care își desfășoară activitatea în numele statelor membre ar împiedica punerea în aplicare adecvată a prezentei directive. Pentru a contribui la rezolvarea acestei probleme, este oportună asigurarea la nivel comunitar a unui anumit grad de armonizare a răspunderii pentru orice accident maritim cauzat de o organizație recunoscută, astfel cum a fost stabilită printr-o hotărâre a unei instanțe judecătorești, inclusiv prin soluționarea unui litigiu prin arbitraj.
- (16) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (17) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice prezenta directivă pentru a incorpora modificări ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aferente. *Deoarece* măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, inter alia, prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, aceste măsuri trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (18) Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a suspenda **autorizația** acordată unei organizații recunoscute **din motive de risc major pentru siguranță sau mediu. Comisia ar trebui să decidă rapid, în conformitate cu o procedură a comitetului, dacă este necesar să fie anulată o astfel de măsură națională.**
- (19) Statele membre ar trebui să evalueze periodic activitatea organizațiilor recunoscute care acționează în numele lor și să furnizeze Comisiei și celorlalte state membre informații precise referitoare la activitatea acestora.
- (20) Statele membre, în calitate de autorități portuare, au obligația de a ameliora condițiile de siguranță și de prevenire a poluării în apele comunitare prin inspectarea cu prioritate a navelor ale căror certificate au fost eliberate de organizații care nu respectă criteriile comune, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unui stat terț nu beneficiază de un tratament mai favorabil.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (21) În prezent nu există standarde internaționale unitare pe care să trebuiască să le îndeplinească toate navele fie în etapa de construcție, fie pe întreaga durată de funcționare a acestora în ceea ce privește corpul navei, mașinile, instalațiile electrice și de control. Astfel de standarde pot fi stabilite în conformitate cu normele organizațiilor recunoscute sau cu standarde echivalente stabilite de administrațiile naționale în conformitate cu procedura stabilită în Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și în domeniul normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾.
- (22) *Deoarece* obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea măsurilor care trebuie respectate de către statele membre în relația lor cu organizațiile însărcinate cu inspecția, controlul și certificarea navelor care își desfășoară activitatea în Comunitate, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de statele membre și, ținând seama de amploarea acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (23) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o schimbare substanțială în comparație cu Directiva 94/57/CE. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din respectiva directivă.
- (24) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa I, partea B.
- (25) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interesul lor și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (26) Măsurile care trebuie respectate de către **organizațiile recunoscute** cu rol de inspecție și control al navelor sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr. /.. al Parlamentului European și al Consiliului din ... ⁽³⁾ [privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor] ⁽⁴⁾||.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul prezentei directive este:

- a) **de a garanta că statele membre își îndeplinesc în mod eficient și coerent obligațiile care le revin în calitate de state de pavilion în conformitate cu convențiile internaționale;**
- b) **de a stabili** măsurile care trebuie respectate de către statele membre în relația cu organizațiile **recunoscute pe care le-au însărcinat** cu inspecția, controlul și certificarea navelor din punct de vedere al conformității cu dispozițiile convențiilor internaționale privind siguranța maritimă și prevenirea poluării marine, promovând totodată libertatea de a presta servicii. **Acest proces** cuprinde elaborarea și punerea în aplicare, în temeiul convențiilor internaționale, a cerințelor de siguranță referitoare la corpul navei, mașini și instalațiile electrice, **radiotelefonice** și de control ale navelor care intră în domeniul de aplicare al **respectivelor convenții** internaționale.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- a) „navă” înseamnă o navă care intră în domeniul de aplicare al convențiilor internaționale;

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37. ||.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO ... || .

⁽⁴⁾ JO L.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) „navă care arborează pavilionul unui stat membru” înseamnă o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestui stat membru în conformitate cu legislația acestuia. Navele care nu corespund acestei definiții sunt asimilate navelor care arborează pavilionul unei țări terțe;
- c) „inspecții și controale” înseamnă inspecțiile și controalele obligatorii în temeiul convențiilor internaționale, **precum și în temeiul prezentei directive și al altor dispoziții comunitare privind siguranța maritimă**;
- d) „convenții internaționale” înseamnă Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74) **■**, Convenția internațională privind liniile de încărcare din 5 aprilie 1966 și Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL), **Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor din 1969, (Tonnage 69), Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 (STCW 1978) și Convenția referitoare la Regulamentul internațional pentru prevenirea abordajelor pe mare din 1972 (COLREG 72)**, împreună cu protocoalele și modificările la acestea și codurile conexe cu statut obligatoriu în toate statele membre, în versiunile actualizate;
- (e) **„Codul statului de pavilion” înseamnă părțile 1 și 2 din „Codul pentru punerea în aplicare a instrumentelor obligatorii ale OMI”, adoptat de OMI prin Rezoluția A.996(25) a Adunării din 29 noiembrie 2007, în versiunea actualizată a acestuia;**
- f) **„administrație” înseamnă autoritățile competente din statul membru al cărui pavilion este arborat de o navă, inclusiv departamente, agenții, organisme, însărcinate cu punerea în aplicare a dispozițiilor privind statele de pavilion din convențiile OMI;**
- g) „organizație” înseamnă o entitate juridică, filialele sale și orice altă entitate aflată sub controlul acesteia, care îndeplinește, separat sau în comun, sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
- h) „control” înseamnă, în sensul literei (g), drepturi, contracte sau orice alte mijloace, de drept sau de fapt, fie separate, fie combinate, care oferă posibilitatea de exercitare a unei influențe decisive asupra unei entități juridice sau care îi permit entității respective să îndeplinească sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
- i) „organizație recunoscută” înseamnă o organizație recunoscută în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. .../... ⁽¹⁾ [privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor];
- j) „autorizație” înseamnă un act prin care un stat membru acordă o autorizație sau delegă competențe unei organizații recunoscute;
- k) „certificat statutar” înseamnă un certificat eliberat de un stat membru de pavilion sau în numele unui stat membru de pavilion în conformitate cu convențiile internaționale;
- l) „norme și proceduri” înseamnă cerințele stabilite de o organizație recunoscută referitoare la proiectarea, construcția, echipamentul, întreținerea și controlul navelor;
- m) „certificat de **clasificare**” înseamnă „un document eliberat de o organizație recunoscută, prin care se atestă că nava poate fi utilizată într-un anumit scop și pentru anumite servicii în conformitate cu normele și **reglementările** stabilite de această organizație recunoscută;”
- n) „certificat de siguranță a sistemelor de radiocomunicații ale navelor comerciale” înseamnă certificatul introdus prin Protocolul din 1988 de modificare a SOLAS adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI);

Articolul 3

(1) La asumarea responsabilităților și obligațiilor rezultate din convențiile internaționale, statele membre se asigură că administrațiile lor competente pot asigura punerea în aplicare în mod adecvat a dispozițiilor acestora, **în conformitate cu alineatele (2) — (4).**

⁽¹⁾ JO ... ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (2) *Statele membre pun în aplicare dispozițiile Codului statului de pavilion.*
- (3) *Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura realizarea unui audit independent al administrației proprii cel puțin o dată la cinci ani, în conformitate cu dispozițiile Rezoluției A.974 (24) adoptată de către Adunarea OMI la 1 decembrie 2005. Pe baza concluziilor auditului, statele membre se asigură că, după caz, un plan de remediere cuprinzător este întocmit în conformitate cu secțiunea 8 din partea a II-a a anexei la respectiva rezoluție și garantează punerea sa în aplicare la timp și în mod eficient.*
- (4) *Statele membre iau măsurile necesare cu privire la inspecția și controlul navelor și la eliberarea de certificate statutare și de certificate de scutire, în conformitate cu dispozițiile convențiilor internaționale.*
- (5) În cazul în care, în înțelesul alineatului (1), un stat membru hotărăște în ceea ce privește navele care navighează sub pavilionul lui:
- i) să autorizeze organizațiile să efectueze integral sau parțial inspecțiile și controalele aferente certificatelor statutare, inclusiv cele pentru evaluarea conformității cu regulile menționate în articolul 15 alineatul (2) și, după caz, să emită sau să reînnoiască certificatele aferente; sau
 - ii) să încredințeze organizațiilor **recunoscute** efectuarea integrală sau parțială a inspecțiilor și controalelor menționate la punctul (i);
- statul membru conferă aceste competențe numai organizațiilor recunoscute.
- Administrația competentă aprobă în toate cazurile eliberarea pentru prima dată a certificatelor de scutire.
- Totuși, în ceea ce privește certificatul de siguranță a sistemelor de radiocomunicații ale navelor comerciale, aceste atribuții pot fi conferite unui organism privat recunoscut de o administrație competentă, care deține suficientă experiență și personal calificat pentru a îndeplini în numele acesteia o anumită activitate de evaluare a siguranței în comunicarea radio.
- (6) Prezentul articol nu se referă la certificarea unor componente specifice ale echipamentului marin.

Articolul 4

Obligațiile statelor de pavilion

- (1) *Înainte de a permite operarea unei nave care a obținut dreptul de a arbora pavilionul său, respectivul stat membru ia măsurile adecvate pentru a se asigura că nava în cauză respectă normele și reglementările internaționale aplicabile. În special, acesta verifică prin toate mijloacele rezonabile, antecedentele navei în materie siguranță. Acesta se consultă, dacă este cazul, cu administrația statului de pavilion precedent pentru a stabili dacă deficiențele sau aspectele legate de siguranță, identificate de respectiva administrație, rămân nesoluționate.*
- (2) *Ori de câte ori un stat de pavilion solicită informații privind o navă care arbora anterior pavilionul unui stat membru, acel stat membru trimite imediat statului de pavilion solicitant detalii privind deficiențele nesoluționate și orice alte informații relevante legate de siguranță.*
- (3) *Atunci când administrația este informată că o navă care arborează pavilionul statului membru respectiv a fost reținută de un stat de port, aceasta supraveghează luarea măsurilor corective corespunzătoare pentru ca nava respectivă să respecte reglementările și convențiile OMI aplicabile. În acest sens, respectiva administrație stabilește procedurile aplicabile.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 5

Statele membre se asigură că cel puțin următoarele informații privind navele care arborează pavilionul lor sunt ținute sub controlul direct al unei autorități publice și rămân accesibile administrației în orice moment prin mijloace electronice adecvate:

- a) caracteristicile navei (numele, numărul OMI etc.);
- b) datele de efectuare a controalelor, inclusiv complementare și suplimentare, dacă este cazul, precum și a auditurilor;
- c) identitatea organizațiilor recunoscute implicate în certificarea și clasificarea navei;
- d) identitatea organismului care a inspectat nava în conformitate cu prevederile privind controlul statului portului și datele inspecțiilor;
- e) rezultatul inspecțiilor efectuate ca urmare a controlului statului portului (anomalii: da sau nu; rețineri: da sau nu);
- f) informații privind accidente;
- g) identitatea navelor care au încetat să arboreze pavilionul respectivului stat membru în decursul ultimelor 12 luni.

La cerere, statele membre pun la dispoziția Comisiei datele menționate anterior.

Articolul 6

(1) Fiecare stat membru evaluează și revizuieste în mod continuu, în cadrul unui sistem de gestionare a calității, performanțele sale ca stat de pavilion. Aceste evaluări cuprind toate aspectele sistemului de gestionare a calității referitoare la elementele operaționale ale administrației pe o perioadă de [36] de luni.

Cel puțin, următorii indicatori de performanță sunt incluși în evaluare:

- rata de reținere a navei ca urmare a controlului statului portului,
- rezultatele inspecției efectuate de statul portului, și
- indicatori de performanță adecvați pentru a stabili dacă personalul, resursele și procedurile administrative permit respectarea obligațiilor de către statul de pavilion.

(2) Statele membre care au realizat evaluări în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf și apar pe lista neagră [sau pe lista gri] publicată în raportul anual al Memorandumului de înțelegere de la Paris (MOU) privind controlul statului portului la data de 1 iulie a anului în care se încheie evaluarea, trimit Comisiei un raport privind performanța lor în calitate de state de pavilion, până la data de 1 noiembrie a anului în care se încheie evaluarea.

Raportul stabilește și analizează principalele cauze ale lipsei performanțelor și cuprinde, de asemenea, un plan de măsuri de remediere și corective care include, dacă este cazul, inspecții suplimentare, care va fi pus în aplicare în cel mai scurt timp.

(3) Sistemul de gestionare a calității este elaborat și certificat în termen ... (*).

(*) Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 7

Înainte de sfârșitul anului [2010], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind fezabilitatea instituirii unui memorandum de înțelegere privind obligațiile statului de pavilion referitoare la inspecții, cu scopul de a asigura condiții de egalitate între statele de pavilion care s-au angajat să pună în aplicare în mod obligatoriu Codul statului de pavilion, și au acceptat să fie auditate în conformitate cu prevederile Rezoluției A.974 (24) adoptate de către Adunarea OMI la 1 decembrie 2005.

Articolul 8

Relațiile cu organizațiile recunoscute

(1) În aplicarea articolului (3) alineatul (5), statele membre nu refuză, în principiu, să autorizeze orice organizație recunoscută să îndeplinească astfel de funcții, sub rezerva dispozițiilor de la alineatul (2) al prezentului articol și de la articolele 9 și 13. Cu toate acestea, acestea pot să limiteze numărul organizațiilor pe care le autorizează în conformitate cu necesitățile lor, cu condiția să aibă motive transparente și obiective pentru a proceda astfel.

La solicitarea unui stat membru, Comisia adoptă măsurile corespunzătoare, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 10 alineatul (2).

(2) Pentru ca un stat membru să accepte ca o organizație recunoscută cu sediul într-un stat terț să îndeplinească, **în numele său**, atribuțiile menționate la articolul 3 **sau o parte a acestora**, acesta poate să solicite statului terț în cauză să acorde același tratament acelor organizații recunoscute care își au sediul în Comunitate.

În plus, Comunitatea poate să solicite statului terț în care își are sediul o organizație recunoscută să acorde același tratament acelor organizații recunoscute care își au sediul în Comunitate.

Articolul 9

(1) Statele membre care iau o decizie să acționeze astfel cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (5) stabilesc o relație de colaborare între administrația lor competentă și organizațiile care acționează în numele lor.

(2) Relația de colaborare este reglementată printr-un acord oficial, scris și nediscriminatoriu sau prin înțelegeri echivalente din punct de vedere juridic, prin care se stabilesc atribuțiile și funcțiile specifice asumate de către organizații și incluzând cel puțin:

- a) dispozițiile din appendicele II la Rezoluția A.739 (18) a OMI privind liniile directe pentru autorizarea organizațiilor care acționează în numele administrației, inspirându-se din anexa și appendicele la Circularele OMI MSC/ Circ. 710 și MEPC/ Circ. 307 privind acordul tip pentru autorizarea organizațiilor recunoscute care acționează în numele administrației;

În consecință, atunci când o organizație recunoscută, inspectorii sau personalul său tehnic eliberează certificatele necesare în numele administrației, aceștia beneficiază de aceleași garanții juridice și de aceeași protecție juridică, inclusiv de exercitarea tuturor drepturilor la apărare la care administrația și membrii acesteia ar fi putut apela în cazul în care administrația ar fi eliberat ea însăși certificatele respective;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) următoarele dispoziții privind răspunderea financiară:
- i) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o pierdere sau o daună materială sau pentru o vătămare corporală sau deces, dovedite, în fața instanței respective, a fi cauzate de o acțiune sau o omisiune intenționată sau de o neglijență gravă a organizației recunoscute, a organelor, angajaților, agenților sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită să primească o despăgubire financiară de la organizația recunoscută, în măsura în care pierderea, dauna, vătămarea sau decesul menționate mai sus au fost provocate, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută;
 - ii) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o vătămare corporală **care nu a fost soldată cu un deces**, dovedit în fața instanței respective, a fi cauzat de un act de neglijență sau imprudență sau de o omisiune a organizației recunoscute, a angajaților săi, a agenților săi sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită **să solicite o despăgubire financiară de la** organizația recunoscută, în măsura în care vătămarea corporală **care nu a fost soldată cu un deces a fost provocată**, conform hotărârii instanței, de către organizația recunoscută; statele membre pot să limiteze suma maximă care poate fi plătită de către organizația recunoscută, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 4 milioane EUR, **cu excepția cazului în care suma stabilită de instanță sau în urma arbitrajului este mai mică, caz în care se aplică această ultimă sumă;**
 - iii) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o pierdere sau o daună materială dovedită în fața instanței respective a fi cauzată de un act de neglijență sau imprudență sau de o omisiune a organizației recunoscute, a angajaților săi, agenților săi sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită **să solicite o despăgubire financiară de la** organizația recunoscută, în măsura în care pierderea sau dauna materială menționate mai sus au fost cauzate, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută; statele membre pot să limiteze suma maximă care poate fi plătită de către organizația recunoscută, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 2 milioane EUR, **cu excepția cazului în care suma stabilită de instanță sau în urma arbitrajului este mai mică, caz în care se aplică această ultimă sumă;**
- c) dispozițiile privind un control periodic, efectuat de către administrație sau de către un organism extern imparțial desemnat de către administrație, privind atribuțiile pe care organizațiile le îndeplinesc în numele acestora, menționate la *articolul 13 alineatul (1)*;
- d) posibilitatea de a supune navele unor inspecții aleatorii și amănunțite;
- e) dispoziții pentru raportarea **obligatorie a** informațiilor esențiale referitoare la flota de nave înscrise în registrul său de clasificare, la schimbările, suspendările și retragerile de clasă.
- (3) Acordul sau înțelegerea echivalentă din punct de vedere juridic poate stabili cerința ca organizația recunoscută să fie reprezentată la nivel local pe teritoriul statului membru în numele căruia îndeplinește atribuțiile menționate la articolul 3. O reprezentanță locală cu personalitate juridică în conformitate cu legislația statului membru și aflată sub jurisdicția instanțelor de judecată ale acestuia poate corespunde unei astfel de cerințe.
- (4) Fiecare stat membru transmite Comisiei informații precise privind relația de colaborare stabilită în conformitate cu prezentul articol. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 10

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este stabilit la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Articolul 11

(1) Prezenta directivă poate fi modificată, fără a i se extinde domeniul de aplicare, pentru:

a) a încorpora, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aflate în legătură cu aceasta, menționate la articolul 2 litera (d), articolul 3 alineatul (1) și *articolul 9 alineatul (2)*, care au intrat în vigoare,

c) a modifica sumele menționate la *articolul 9 alineatul (2) litera (b)*.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la *articolul 10 alineatul (3)*.

(2) După adoptarea de noi instrumente sau protocoale la convențiile internaționale menționate la articolul 2 litera (d), Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, stabilește luând în considerare procedurile parlamentare ale statelor membre și procedurile relevante din cadrul OMI, procedura detaliată de ratificare a acestor noi instrumente sau protocoale, asigurând, în același timp, aplicarea lor unitară și simultană în statele membre.

Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate la articolul 2 litera (d) și la *articolul 9* pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

Articolul 12

Fără a aduce atingere criteriilor ■ specificate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. /... ⁽²⁾ [*privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor*], dacă un stat membru consideră că o organizație recunoscută nu mai poate fi autorizată să îndeplinească în numele său atribuțiile specificate la articolul 3, acesta poate să îi suspende ■ respectiva autorizație **în conformitate cu următoarea procedură:**

a) statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia luată și la motivele întemeiate care au stat la baza acesteia;

b) *având în vedere aspectele privind siguranța și prevenirea poluării, Comisia trebuie să analizeze motivele invocate de statul membru pentru suspendarea autorizației organizației recunoscute;*

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) (JO L 324, 29.11.2002, p. 1). ||

⁽²⁾ JO ... ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- c) *hotărând în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 10 alineatul (2), Comisia informează statul membru dacă decizia acestuia de suspendare a autorizației este sau nu suficient de justificată din motive de risc major pentru siguranță sau mediu. În cazul în care decizia nu este justificată, Comisia solicită statului membru să retragă respectiva suspendare. În cazul în care decizia este justificată, iar statul membru a limitat numărul de organizații recunoscute care acționează în numele său, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), Comisia solicită statului membru să acorde o nouă autorizație unei alte organizații recunoscute pentru a o înlocui pe cea suspendată.*

Articolul 13

(1) Fiecare stat membru **verifică dacă** organizațiile recunoscute, care acționează în numele său în sensul articolului 3 alineatul (5), își îndeplinesc în mod eficient atribuțiile menționate în respectivul articol, într-un mod satisfăcător pentru administrația sa competentă.

(2) Fiecare stat membru **realizează o verificare a fiecărei organizații recunoscute care acționează în numele lor**, cel puțin o dată la doi ani, și transmite celorlalte state membre și Comisiei un raport cu privire la rezultatele **respectivelor verificări**, cel târziu până la data de 31 martie a **anului următor celui în care au fost realizate verificările**.

Articolul 14

În exercitarea drepturilor și obligațiilor lor de inspecție, în calitate de state de port, statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre și informează statul de pavilion implicat, în cazul în care constată că anumite organizații recunoscute care acționează în numele statului de pavilion au eliberat certificate statutare valabile unei nave care nu îndeplinește cerințele relevante prevăzute în convențiile internaționale sau în cazul unei defecțiuni a unei nave care deține un certificat de clasă valabil, defecțiune care privește elementele cuprinse în certificatul respectiv. În sensul prezentului articol, sunt raportate doar cazurile navelor care reprezintă o amenințare reală la adresa siguranței și mediului sau cele care fac dovada unei neglijențe deosebite din partea organizațiilor recunoscute. Organizația recunoscută în cauză este informată cu privire la cazul respectiv în momentul inspecției inițiale, astfel încât să poată întreprinde imediat măsurile de remediere corespunzătoare.

Articolul 14

(1) Fiecare stat membru se asigură că navele care arborează pavilionul său sunt proiectate, construite, echipate și întreținute în conformitate cu normele și procedurile privind corpul navei, mașinile și instalațiile electrice și de control stabilite de o organizație recunoscută.

(2) Un stat membru poate decide să aplice norme pe care le consideră echivalente cu normele și procedurile unei organizații recunoscute, cu condiția de a le notifica imediat Comisiei, în conformitate cu procedura prevăzută în Directiva 98/34/CE, precum și celorlalte state membre, și cu condiția ca niciun alt stat membru sau Comisia să nu ridice obiecții în privința acestora și să nu se considere, prin procedura de reglementare menționată la articolul 10 alineatul (2) din prezenta directivă, că normele în cauză nu sunt echivalente.

(3) Statele membre cooperează cu organizațiile recunoscute pe care le autorizează la elaborarea normelor și procedurilor organizațiilor respective. Statele membre se consultă cu organizațiile recunoscute în vederea asigurării unei interpretări uniforme a convențiilor internaționale.

Articolul 16

Dispoziții finale

Comisia informează o dată la doi ani Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluția privind punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 17

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma **dispozițiilor articolelor [...] și punctelor [...] din anexa I [articolele sau subdiviziunile acestora și punctele din anexa I care denotă o modificare de fond în comparație cu Directiva 94/57/CE]** până la... (*). Statele membre informează de îndată Comisia în această privință, **și, în plus, furnizează un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.**

Atunci când sunt adoptate de statele membre, respectivele măsuri cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o dispoziție conform căreia trimerile din actele cu putere de lege sau actele administrative existente la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimeri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestor trimeri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din legislația națională pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Directiva 94/57/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa I partea A, se abrogă începând cu ⁽¹⁾, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa I partea B.

Trimerile la directivele abrogate se interpretează ca trimeri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 19

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) **18 luni** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(¹) || Data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA I

PARTEA A

DIRECTIVA ABROGATĂ ȘI MODIFICĂRILE ULTERIOARE ADUSE ACESTEIA

(menționate la articolul 18)

Directiva 94/57/CE a Consiliului	JO L 319, 12.12.1994, p. 20.
Directiva 97/58/CE a Comisiei	JO L 274, 7.10.1997, p. 8.
Directiva 2001/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului	JO L 19, 22.1.2002, p. 9.
Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului	JO L 324, 29.11.2002, p. 53.

PARTEA B

LISTA TERMENELOR DE TRANSPUNERE ÎN LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ

(menționate la articolul 18)

Directiva	Termen de transpunere
94/57/CE	31 decembrie 1995
97/58/CE	30 septembrie 1998
2001/105/CE	22 iulie 2003
2002/84/CE	23 noiembrie 2003

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 94/57/CE	Prezenta directivă	Regulamentul (CE) nr. /... ⁽¹⁾ [privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor]
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (b)	—
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (c)	—
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (c)
—	Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (g)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (l)	Articolul 2 litera (i)
—	Articolul 2 litera (l)	Articolul 2 litera (h)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (n)	—
Articolul 2 litera (k)	—	Articolul 2 litera (j)
Articolul 3	Articolul 3	—
Articolul 4 alineatul (1) prima teză	—	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) a doua teză	—	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (1) a treia teză	—	—
Articolul 4 alineatul (1) a patra teză	—	Articolul 4 alineatul (1)

⁽¹⁾ JO ... II.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 94/57/CE	Prezenta directivă	Regulamentul (CE) nr. .../... ⁽¹⁾ [privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor]
—	—	Articolul 3 alineatul (3)
—	—	Articolul 4 alineatele (2),(3) și (4)
—	—	Articolul 5
—	—	Articolul 6
—	—	Articolul 7
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatele (1), (2), (3) și (4)	Articolul 9 alineatele (1), (2), (3) și (4)	—
Articolul 6 alineatul (5)	—	—
Articolul 7	Articolul 10	Articolul 12
Articolul 8 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	—
Articolul 8 alineatul (1) a doua liniuță	—	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	—
—	Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	—	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	—	—
Articolul 9 alineatul (2)	—	—
Articolul 10 alineatul (1) fraza introductivă	Articolul 12	—
Articolul 10 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și alineatele (2),(3) și (4)	—	—
Articolul 11 alineatele (1),(2)	Articolul 13 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 11alineatele (3) și (4)	—	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 12	Articolul 14	—
Articolul 13	—	—
Articolul 14	Articolul 15 alineatele (1) și (2)	—
—	Articolul 15 alineatul (3)	—
—	Articolul 16	—
—	—	Articolul 9
Articolul 15 alineatul (1)	—	—
—	—	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 15 alineatul (2)	—	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	—	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 15 alineatul (4)	—	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (5)	—	Articolul 10 alineatul (6) primul, al doilea, al treilea și al cincilea paragraf
—	—	Articolul 10 alineatul (6) al patrulea paragraf

⁽¹⁾ JO ... II.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 94/57/CE	Prezenta directivă	Regulamentul (CE) nr. .../... ⁽¹⁾ [privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor]
Articolul 16	Articolul 17	—
Articolul 17	Articolul 20	—
—	Articolul 18	—
—	Articolul 19	—
—	—	Articolul 11
—	—	Articolul 14
—	—	Articolul 15
—	—	Articolul 16
—	—	Articolul 17
—	—	Articolul 18
—	—	Articolul 19
Anexa	—	Anexa I
—	Anexa I	—
—	Anexa II	Anexa II

⁽¹⁾ JO ... ||.

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) ***II

P6_TA(2008)0448

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la poziția comună adoptată de Consiliu în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (Reformare) (5726/2/2008 — C6-0223/2008 — 2005/0237B(COD))

(2010/C 8 E/44)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (5726/2/2008 — C6-0223/2008) ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0587),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 62 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0330/2008),

⁽¹⁾ JO C 190 E, 29.7.2008, p. 1.⁽²⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 632.

Miercuri, 24 septembrie 2008

1. aprobă poziția comună astfel cum a fost modificată;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC2-COD(2005)0237B

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),
- având în vedere propunerea Comisiei,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,
- hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 94/57/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1994 privind normele și standardele comune pentru organismele cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ⁽⁴⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod semnificativ. Deoarece și alte modificări urmează a fi efectuate, se recomandă reformarea acestora din motive de claritate.
 - (2) Având în vedere natura dispozițiilor Directivei 94/57/CE se dovedește oportună reformarea dispozițiilor acestora prin intermediul a două instrumente juridice comunitare diferite, și anume printr-o directivă și un regulament.
- I**
- (3) Organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor ar trebui să aibă posibilitatea să își ofere serviciile pe întreg teritoriul Comunității și să concureze între ele asigurând același nivel de siguranță și protecție a mediului. Prin urmare, standardele profesionale necesare activităților desfășurate de acestea ar trebui stabilite și aplicate uniform în Comunitate.
 - (4) Acest obiectiv ar trebui realizat prin măsuri care să fie în deplină conformitate cu activitatea și acțiunile Organizației Maritime Internaționale (OMI) în domeniu și care să contribuie, după caz, la dezvoltarea și la completarea acestora.
 - (5) Este necesar să se stabilească criteriile minime de recunoaștere a organizațiilor, în vederea creșterii siguranței navelor și a prevenirii poluării de către acestea. În consecință, ar trebui consolidate criteriile minime prevăzute de Directiva 94/57/CE.
 - (6) Pentru a acorda recunoașterea inițială organizațiilor care doresc să fie autorizate să lucreze în numele statelor membre, respectarea criteriilor minime prevăzute în prezentul regulament ar putea să fie evaluată mai eficient, într-un mod armonizat și centralizat, de către Comisie, împreună cu statele membre care solicită recunoașterea.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p.195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.09.2006, p.38.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p.632), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 190 E, 29.7.2008, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 20. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (7) Recunoașterea ar trebui acordată numai pe baza performanței organizației **în cauză** în materie de calitate și siguranță. Ar trebui să se asigure faptul că recunoașterea corespunde în orice moment capacității reale a organizației în cauză. În plus, recunoașterea ar trebui să țină seama de diferențele de statut juridic și structură organizațională existente între organizațiile recunoscute, asigurând, în același timp, aplicarea uniformă a criteriilor minime **menționate anterior** și eficiența controalelor comunitare. ■
- (8) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (9) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice prezentul regulament pentru a încorpora modificările ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aferente, pentru a actualiza criteriile minime stabilite în anexa I și pentru a adopta criteriile de evaluare a eficacității normelor și a procedurilor, precum și a performanței organizațiilor recunoscute în materie de siguranță a propriilor nave clasificate și de prevenire a poluării cauzate de acestea. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, inter alia prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (10) Este de cea mai mare importanță ca nereușita unei organizații recunoscute de a-și îndeplini obligațiile ce îi revin să poată fi abordată într-o manieră promptă, eficientă și proporțională. Principalul obiectiv ar trebui să îl constituie remedierea deficiențelor, în vederea eliminării, încă dintr-un stadiu timpuriu, a riscurilor posibile la adresa siguranței și a mediului înconjurător. Prin urmare, ar trebui să i se acorde Comisiei competențele necesare pentru a solicita ca organizația recunoscută să adopte măsurile de prevenire și remediere necesare și pentru a impune amenzi și penalități periodice ca măsuri coercitive. În exercitarea respectivelor competențe, Comisia ar trebui să asigure respectarea drepturilor fundamentale și a dreptului organizației de a-și face cunoscute opiniile pe tot parcursul procedurii.
- (11) În conformitate cu abordarea existentă la nivelul Comunității, decizia de retragere a recunoașterii unei organizații care nu-și respectă obligațiile prevăzute în prezentul regulament, în cazul în care măsurile menționate mai sus se dovedesc ineficiente sau organizația constituie o amenințare inacceptabilă pentru siguranță sau mediu, trebuie să fie luată la nivel comunitar și, prin urmare, de către Comisie, în temeiul procedurii comitetului.
- (12) Monitorizarea continuă *a posteriori* a organizațiilor recunoscute, pentru a evalua conformitatea acestora cu prezentul regulament, se poate efectua mai eficient în mod armonizat și centralizat. Prin urmare, este oportun ca această sarcină să fie încredințată Comisiei și statului membru care solicită recunoașterea, în numele Comunității.
- (13) În cadrul monitorizării operațiunilor organizațiilor recunoscute, este esențial ca inspectorii Comisiei să aibă acces la nave și la documentația corespunzătoare navelor, oricare ar fi pavilionul arborat de acestea, pentru a constata dacă organizațiile recunoscute respectă criteriile minime stabilite de prezentul regulament, aplicabile tuturor navelor din clasa respectivă.
- (14) Capacitatea organizațiilor recunoscute de a identifica rapid și de a remedia punctele slabe ale normelor, procedurilor și controalelor lor interne este esențială pentru siguranța navelor pe care le inspectează și le certifică. Este necesar ca această capacitate să fie consolidată prin intermediul **unui comitet** de evaluare ■ independent **care poate** propune acțiuni ■ în vederea îmbunătățirii permanente a tuturor organizațiilor recunoscute și **care asigură o interacțiune** fructuoasă cu Comisia.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (15) Normele și procedurile organizațiilor recunoscute sunt un factor-cheie pentru creșterea siguranței și pentru prevenirea accidentelor și a poluării. În consecință, organizațiile recunoscute au inițiat procesul care ar trebui să ducă la armonizarea normelor și a procedurilor acestora. Acest proces ar trebui încurajat și sprijinit de legislația comunitară, deoarece ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra siguranței maritime, dar și asupra competitivității industriei europene a construcțiilor navale.

■

- (16) Organizațiile recunoscute ar trebui să fie obligate să-și actualizeze standardele tehnice și să le pună în aplicare într-un mod coerent, în vederea armonizării normelor de siguranță și a aplicării unitare a normelor internaționale în cadrul Comunității. În cazul în care standardele tehnice ale organizațiilor recunoscute sunt identice sau foarte asemănătoare, ar trebui luată în considerare recunoașterea reciprocă a certificatelor pentru materiale, echipamente și componente, în cazurile în care acest lucru este adecvat, luând ca referință cele mai riguroase și mai stricte standarde.

■

- (17) Dat fiind că transparența și schimbul de informații între părțile interesate, precum și dreptul de acces al publicului la informații, sunt instrumente fundamentale pentru prevenirea accidentelor pe mare, organizațiile recunoscute ar trebui să furnizeze autorităților de control ale statului portului toate informațiile relevante prevăzute de lege referitoare la condiția navelor care figurează în clasificarea lor și să le pună la dispoziția publicului larg.

- (18) În scopul de a elimina posibilitatea ca navele să își schimbe clasa pentru a evita efectuarea reparațiilor **solicitate de o organizație recunoscută în urma efectuării unei inspecții**, ar trebui să **se efectueze aranjamente prealabile privind schimbul** tuturor informațiilor relevante **între organizațiile recunoscute** cu privire la condiția navelor **pentru care se preconizează o schimbare de clasă** și privind implicarea statului de pavilion în acest proces, după caz.

■

- (19) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (AESM) instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ⁽¹⁾ ar trebui să furnizeze asistența necesară pentru a asigura aplicarea prezentului regulament.

- (20) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea măsurilor care trebuie respectate de către organizațiile însărcinate cu inspecția, controlul și certificarea navelor care își desfășoară activitatea în Comunitate, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, ținând seama de amploarea acțiunii, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului în cauză.

- (21) Măsurile care trebuie respectate de către statele membre cu privire la organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor sunt stabilite în Directiva „.... /.. /CE a Parlamentului European și a Consiliului din... (2) [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime] (3) „.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește măsurile care trebuie respectate de către organizațiile însărcinate cu inspecția, controlul și certificarea navelor din punctul de vedere al conformității cu dispozițiile convențiilor internaționale privind siguranța maritimă și prevenirea poluării marine, promovând totodată libertatea de a presta servicii. Acestea includ elaborarea și punerea în aplicare a unor cerințe de siguranță referitoare la corpul navei, mașini și instalațiile electrice și de control ale navelor care intră în domeniul de aplicare al convențiilor internaționale.

⁽¹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1. „.

⁽²⁾ JO: ...„.

⁽³⁾ JO L. ...

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- a) „navă” înseamnă o navă care intră în domeniul de aplicare al convențiilor internaționale;
- b) „convenții internaționale” înseamnă Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), cu excepția capitolului XI-2 din anexa la aceasta, Convenția internațională asupra liniilor de încărcare din 5 aprilie 1966 și Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL), împreună cu protocoalele și modificările la acestea și codurile conexe cu statut obligatoriu în toate statele membre, în versiunea actualizată;
- c) „organizație” înseamnă o entitate juridică, filialele sale și orice altă entitate aflată sub controlul acesteia, care îndeplinește, separat sau în comun, sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- d) „control” înseamnă, în sensul literei (c), drepturi, contracte sau orice alte mijloace, de drept sau de fapt, fie separate, fie combinate, care oferă posibilitatea de exercitare a unei influențe decisive asupra unei entități juridice sau care îi permit entității respective să îndeplinească sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- e) „organizație recunoscută” înseamnă o organizație recunoscută în conformitate cu prezentul regulament;
- f) „autorizație” înseamnă „un act prin care un stat membru acordă o autorizație sau delegă competențe unui organizație recunoscută;”
- g) „certificat statutar” înseamnă un certificat eliberat de un stat membru de pavilion sau în numele unui stat membru de pavilion în conformitate cu convențiile internaționale;
- h) „norme și proceduri” înseamnă cerințele stabilite de o organizație recunoscută referitoare la proiectarea, construcția, echiparea, întreținerea și controlul navelor;
- i) „certificat de clasă”: înseamnă un document eliberat de o organizație recunoscută, prin care se atestă că nava poate fi utilizată într-un anumit scop sau pentru un anumit serviciu în conformitate cu normele și **reglementările** stabilite și făcute publice de către respectiva organizație recunoscută;
- j) „**țara de stabilire**” înseamnă **statul în care** se află sediul social, administrația centrală sau locul în care își desfășoară *obiectul principal de activitate* o organizație **recunoscută**.

Articolul 3

(1) Statele membre care doresc să acorde o autorizație oricărei organizații care nu a fost încă recunoscută prezintă Comisiei o cerere de recunoaștere, împreună cu informații complete și dovada privind respectarea de către organizația în cauză a criteriilor minime stabilite în anexa I și privind cerințele și angajamentul acesteia de a se conforma dispozițiilor articolelor 8 alineatul (4), 9, 10 și 11.

(2) Comisia, împreună cu statele membre care depun cererea, evaluează organizațiile pentru care a fost primită cererea de recunoaștere, pentru a verifica dacă acestea respectă și se angajează să se conformeze cerințelor menționate la alineatul (1).

(3) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3), Comisia refuză să recunoască organizațiile care nu îndeplinesc cerințele menționate la alineatul (1) sau a căror activitate este considerată o amenințare inacceptabilă la adresa siguranței sau a mediului înconjurător, în temeiul criteriilor stabilite în conformitate cu articolul 14.

Articolul 4

(1) Recunoașterea se acordă de către Comisie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3).

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Recunoașterea se acordă entității juridice relevante, care este entitatea mamă pentru toate entitățile juridice care compun organizația recunoscută. Recunoașterea privește toate entitățile juridice care contribuie la asigurarea faptului că respectiva organizație acoperă serviciile acestora la scară mondială.

(3) Comisia, acționând în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3), poate limita recunoașterea în ceea ce privește anumite tipuri de nave, nave de anumite dimensiuni, nave pentru anumite tipuri de schimburi comerciale sau o combinație între acestea, în funcție de capacitatea dovedită și a expertizei organizației în cauză. În această situație, Comisia menționează motivele de limitare a recunoașterii și condițiile în care limitarea poate fi eliminată sau extinsă. Limitarea poate fi oricând reexaminată.

(4) Comisia întocmește o listă a organizațiilor recunoscute în conformitate cu prezentul articol și o actualizează în mod periodic. Lista respectivă se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 5

Atunci când consideră că o organizație recunoscută nu îndeplinește criteriile minime stabilite în anexa I sau obligațiile asumate în temeiul prezentului regulament, sau că performanța în materie de siguranță și de prevenire a poluării a unei organizații recunoscute a scăzut în mod semnificativ, fără a constitui, însă, o amenințare inacceptabilă pentru siguranță sau mediu, Comisia solicită organizației recunoscute în cauză să întreprindă acțiunile de prevenire și remediere necesare, în anumite termene, pentru a asigura respectarea deplină a criteriilor minime menționate și, în special, pentru a elimina orice posibilă amenințare pentru siguranță și mediu, sau să înlăture în alt mod cauzele care au dus la înrăutățirea rezultatelor sale.

Atunci când posibila amenințare la adresa siguranței și a mediului are un caracter iminent, acțiunile de prevenire și remediere pot include măsuri de protecție provizorii.

Cu toate acestea, Comisia notifică în prealabil toate statele membre care au acordat o autorizație organizației recunoscute în cauză cu privire la măsurile pe care intenționează să le adopte, fără a aduce atingere punerii în aplicare imediate a acestora.

Articolul 6

(1) În plus față de măsurile adoptate în temeiul articolului 5, Comisia poate, în temeiul procedurii de consultare menționate la articolul 12 alineatul (2), impune amenzi unei organizații recunoscute:

a) a cărei încălcare gravă sau repetată a criteriilor minime stabilite în anexa I sau a obligațiilor sale în temeiul articolelor 8 alineatul (4), 9, 10 și 11 sau scădere a performanței sale indică existența unor deficiențe grave la nivel de structură, sisteme, proceduri sau controale interne; sau

b) care a furnizat intenționat Comisiei informații incorecte, incomplete sau înșelătoare în cursul evaluării desfășurate în temeiul articolului 8 alineatul (1) sau în cazul în care a încercat împiedicarea desfășurării evaluării respective.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), atunci când o organizație recunoscută nu adoptă măsurile preventive și de remediere solicitate de Comisie sau înregistrează întârzieri nejustificate, Comisia poate obliga respectiva organizație la plata unor penalități periodice până la aplicarea integrală a măsurilor solicitate.

(3) Amenzile și plata unor penalități periodice menționate la alineatele (1) și (2) au un caracter disuasiv și sunt proporționale cu gravitatea situației și cu capacitatea economică a organizației recunoscute în cauză, ținându-se seama în special de gradul în care a fost afectată siguranța sau protecția mediului.

Acestea sunt impuse numai după ce organizației recunoscute și statelor membre în cauză li s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

Valoarea totală a amenzilor și a penalităților impuse nu trebuie să depășească 5 % din cifra medie totală de afaceri a organizației recunoscute, înregistrate în cele trei exerciții financiare precedente pentru activitățile reglementate de prezentul regulament.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 7

- (1) Comisia retrage recunoașterea unei organizații:
- a) a cărei încălcare repetată și gravă a criteriilor minime stabilite în anexa I sau a obligațiilor asumate în temeiul prezentului regulament constituie o amenințare inacceptabilă pentru siguranță sau mediu;
 - b) a cărei încălcare repetată și gravă a obligației de a desfășura activități în materie de siguranță și prevenire a poluării constituie o amenințare inacceptabilă pentru siguranță sau mediu;
 - c) care împiedică sau obstrucționează în mod repetat efectuarea evaluării lor de către Comisie; sau
 - d) care nu plătește amenzile și/sau penalitățile periodice menționate la articolul 6 alineatele (1) și (2). ||

I

(2) În sensul alineatului (1) literele (a) și (b), Comisia adoptă o decizie pe baza tuturor informațiilor disponibile, inclusiv:

- a) rezultatele propriei evaluări a organizației recunoscute în cauză, în temeiul articolului 8 alineatul (1);
- b) rapoartele prezentate de statele membre în temeiul articolului 14 din Directiva [...]/CE ⁽¹⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime];
- c) analizele accidentelor în care au fost implicate nave clasificate de organizațiile recunoscute;
- d) orice repetare a încălcărilor menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a);
- e) măsura în care este afectată flota clasificată de organizația recunoscută și
- f) ineficiența măsurilor menționate la articolul 6 alineatul (2).

(3) Retragerea recunoașterii este hotărâtă de Comisie, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3) și după ce organizației recunoscute respective i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

Articolul 8

(1) Toate organizațiile recunoscute sunt evaluate, în mod regulat și cel puțin o dată la doi ani, de Comisie împreună cu statul membru care a înaintat cererea de recunoaștere, pentru a verifica dacă acestea își îndeplinesc obligațiile în conformitate cu prezentul regulament și dacă îndeplinesc criteriile minime stabilite în anexa I. Evaluarea se limitează la acele activități ale organizațiilor recunoscute care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(2) La selectarea organizațiilor recunoscute pentru evaluare, Comisia acordă o atenție deosebită performanței organizației recunoscute în materie de siguranță și prevenire a poluării, evidențelor privind accidente și rapoartelor elaborate de statele membre în conformitate cu articolul 14 din Directiva [...]/CE ⁽²⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime].

(3) Evaluarea poate să includă o vizită la sucursalele regionale ale organizației recunoscute, precum și inspecții aleatorii ale navelor, atât a celor funcționale, cât și a celor aflate în construcție, în vederea verificării performanței organizației recunoscute. În respectiva situație, Comisia informează, după caz, statul membru în care își are sediul sucursala regională. Comisia transmite statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

⁽¹⁾ JO: ...||.

⁽²⁾ JO: ...||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) Anual, fiecare organizație recunoscută pune la dispoziția comitetului menționat la articolului 12 alineatul (1) rezultatele examinării propriului sistem de management al calității.

Articolul 9

(1) **Nu poate fi invocată, pentru a limita** accesul Comisiei la informațiile necesare pentru realizarea evaluării menționate la articolul 8 alineatul (1), **nicio clauză dintr-un contract încheiat între o organizație recunoscută și un terț sau dintr-un acord de autorizare încheiat cu un stat de pavilion.**

(2) În contractele încheiate cu **terți**, organizațiile recunoscute garantează că eliberarea de certificate statutare sau de clasă unei nave este condiționată de neobstrucționarea, de către **terții respectivi**, a accesului inspectorilor **comunitari** la bordul navei în cauză în sensul articolului 8 alineatul (1).

Articolul 10

(1) Organizațiile recunoscute se consultă periodic în vederea menținerii echivalenței și a asigurării *armonizării* normelor și **reglementărilor** lor, precum și în vederea punerii în aplicare a acestora. Acestea colaborează între ele pentru a asigura o interpretare coerentă a convențiilor internaționale, fără a aduce atingere competențelor statelor de pavilion. În situații adecvate, organizațiile recunoscute convin asupra condițiilor tehnice și procedurale de recunoaștere reciprocă a certificatelor **lor de clasă**, pe baza unor standarde echivalente, luând ca referință **modelele** cele mai stricte și mai riguroase **și ținând seama, în special, de echipamentele maritime care poartă marcajul de conformitate în conformitate cu Directiva 96/98/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 privind echipamentele maritime** ⁽¹⁾.

I

Organizațiile recunoscute recunosc, în scopul clasificării, certificatele pentru echipamente marine care poartă marcajul *de conformitate* în conformitate cu Directiva 96/98/CE ||.

Acestea furnizează Comisiei și statelor membre rapoarte periodice privind progresele fundamentale realizate în domeniul standardelor și al recunoașterii reciproce a certificatelor pentru materiale, echipamente și componente.

(2) Până la ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, pe baza unui studiu independent, un raport privind nivelul atins în procesul de armonizare a normelor și a **reglementărilor** și recunoașterea reciprocă. **În cazul în care organizațiile recunoscute nu respectă dispozițiile articolului 10, Comisia propune Parlamentului European și Consiliului măsurile adecvate.**

(3) Organizațiile recunoscute colaborează cu administrațiile de control din statele porturilor în ceea ce privește navele care fac parte din clasificarea lor, în special pentru a facilita remedierea deficiențelor raportate sau a altor inadvertențe.

(4) Organizațiile recunoscute furnizează tuturor administrațiilor statelor membre care le-au acordat oricare dintre autorizațiile prevăzute la articolul 3 din Directiva .../.../CE ⁽²⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime] și Comisiei toate informațiile relevante cu privire la flota de nave clasificate, la transferurile, modificările, suspendările și retragerile de clasă, indiferent de pavilionul pe care îl arborează navele.

⁽¹⁾ JO L 46, 17.2.1997, p. 25.

^(*) Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

⁽²⁾ JO: ...||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Informațiile privind transferurile, modificările, suspendările și retragerile de clasă, inclusiv informațiile privind toate întârzierile în efectuarea controalelor sau în punerea în aplicare a recomandărilor, a condițiilor de clasă, a condițiilor de operare sau a restricțiilor de operare impuse navelor înscrise în registrele lor de clasificare, indiferent de pavilionul pe care îl arborează navele, sunt comunicate, de asemenea, pe cale electronică, bazei comune de date privind inspecțiile utilizate de statele membre pentru punerea în aplicare a Directivei .../.../CE+ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime] în același timp cu înregistrarea lor în sistemele organizației recunoscute și, în orice caz, nu mai târziu de 72 de ore de la evenimentul care a dat naștere obligației de comunicare a informațiilor. Informațiile respective, cu excepția recomandărilor și a condițiilor de clasă care nu sunt efectuate cu întârziere, se publică pe paginile de internet ale acestor organizații recunoscute.

(5) Organizațiile recunoscute nu eliberează certificate statutare unei nave care a fost declasată sau căreia i se schimbă clasa din motive de siguranță, indiferent de pavilionul acesteia, înainte de a oferi administrației competente a statului de pavilion posibilitatea de a-și prezenta opinia, într-un termen rezonabil, pentru a stabili dacă este necesară o inspecție completă.

(6) În cazul transferului de clasă de la o organizație recunoscută la alta, organizația cedentă furnizează, fără întârzieri nejustificate, organizației cesionare dosarul complet al navei și, în special, o informează cu privire la:

- a) întârzierile în efectuarea controalelor;
- b) întârzierile în punerea în aplicare a recomandărilor și condițiilor de clasă;
- c) condițiile de operare impuse navei; și
- d) restricțiile de operare impuse navei.

Organizația cesionară poate emite noi certificate navei numai după ce toate controalele neîndeplinite au fost efectuate în mod satisfăcător și toate recomandările sau condițiile de clasă neîndeplinite, stabilite anterior cu privire la navă, au fost finalizate în conformitate cu specificațiile organizației cedente.

Înainte de **finalizarea noilor certificate**, organizația cesionară trebuie să înștiințeze organizația cedentă cu privire la data eliberării **acestora** și să confirme, **pentru fiecare control, recomandare și condiție de clasă încă neîndeplinite**, măsurile întreprinse, **specificând locul și data la care aceste măsuri au intrat în vigoare, precum și locul și data la care acestea au fost finalizate în mod satisfăcător**.

Organizațiile recunoscute stabilesc și aplică cerințele comune adecvate pentru cazurile de transfer de clasă, în situațiile în care sunt necesare măsuri de precauție speciale. Cazurile respective includ cel puțin transferul unei clase de nave cu o vechime mai mare sau egală cu 15 ani și transferul de la o organizație nerecunoscută la o organizație recunoscută.

Organizațiile recunoscute cooperează pentru punerea în aplicare corespunzătoare a dispozițiilor prezentului alineat.

Articolul 11

(1) **Statele membre, împreună cu** organizațiile recunoscute, instituie până la ... (*), **un comitet** de evaluare, în conformitate cu standardele **de calitate EN 45012. Asociațiile** profesionale competente din industria navală pot participa cu rol consultativ.

(*) **18 luni** de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (2) **Comitetul de evaluare** îndeplinește următoarele sarcini:
- a) **reglementarea și** evaluarea **continuuă** a sistemelor de gestionare a calității ale organizațiilor recunoscute, în conformitate cu criteriile standardului de calitate ISO 9001;
 - b) certificarea **sistemului de asigurare a calității al** organizațiilor recunoscute **;**
 - c) emiterea interpretărilor **cu caracter obligatoriu** cu privire la standardele de gestionare a calității recunoscute la nivel internațional, în special pentru a ține seama de caracteristicile specifice privind natura și obligațiile organizațiilor recunoscute; și
 - d) **adoptarea** de recomandări individuale și colective pentru ameliorarea **normelor, a** proceselor și a mecanismelor de control intern ale organizațiilor recunoscute.
- (3) **Comitetul de evaluare este independent**, deține **■** competențele necesare pentru a acționa *autonom* în raport cu organizațiile recunoscute și dispune de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficient și la cele mai înalte standarde profesionale. **Comitetul de evaluare** își *definește* metodele de lucru și își *adoaptă* regulamentul de procedură.
-
- (4) **Comitetul de evaluare** furnizează părților interesate, inclusiv **■** Comisiei, informații complete referitoare la planul său anual de activitate, precum și constatările și recomandările sale, în special cu privire la situațiile în care siguranța ar fi fost pusă în pericol.
- (5) **Comitetul de evaluare este supus unei auditări periodice de către Comisie, care, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3), poate solicita comitetului de evaluare să adopte măsurile necesare pentru a asigura deplina conformitate cu dispozițiile alineatului (1).**

- (6) Comisia raportează statelor membre rezultatele evaluării și măsurile ulterioare evaluării sale.

Articolul 12

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranță maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1. **||**.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 13

(1) **În conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (4)**, prezentul regulament poate fi modificat, fără a i se extinde domeniul de aplicare, pentru a actualiza criteriile minime stabilite în anexa I, ținând seama, în special, de deciziile relevante ale OMI.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (4).

(2) Modificările aduse convențiilor internaționale definite la articolul 2 litera (b) din prezentul regulament pot fi excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

Articolul 14

(1) Comisia adoptă și publică:

- a) criteriile de evaluare a eficienței normelor și a procedurilor, precum și a performanței organizațiilor recunoscute în materie de siguranță a navelor clasificate și de prevenire a poluării cauzate de acestea, având în vedere în special datele furnizate în cadrul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul navelor de către statul portului și/sau în cadrul altor sisteme similare; și
- b) criteriile de stabilire a situațiilor în care performanța respectivă trebuie considerată o amenințare inacceptabilă pentru siguranță sau mediu, care pot ține seama de circumstanțele speciale în care se află organizațiile de dimensiuni mai mici sau foarte specializate.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (4).

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia, privind punerea în aplicare a articolului 6 și, după caz, a articolului 7, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (4).

(3) Fără a aduce atingere aplicării imediate a criteriilor minime stabilite în anexa I, Comisia poate, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3), adopta norme privind interpretarea acestora și lua în considerare stabilirea de obiective pentru criteriile generale minime menționate în anexa I partea A punctul 3.

Articolul 15

(1) Organizațiile cărora, la intrarea în vigoare a prezentului regulament, li s-a acordat recunoașterea în conformitate cu Directiva 94/57/CE își păstrează recunoașterea, sub rezerva dispozițiilor alineatului (2).

(2) Fără a aduce atingere articolelor 5 și 7, Comisia reexaminează până la.... (*) toate recunoașterile limitate acordate în temeiul Directivei 94/57/CE, în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din prezentul regulament, pentru a hotărî, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 12 alineatul (3), dacă limitările respective trebuie eliminate sau înlocuite cu alte limitări. Limitările se aplică în continuare până când Comisia ia o decizie.

(*) ||douăsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 16

În cursul evaluării efectuate în temeiul articolului 8 alineatul (1), Comisia verifică dacă entitatea recunoscută este entitatea juridică competentă din cadrul organizației căreia i se aplică dispozițiile prezentului regulament. În caz contrar, Comisia ia o decizie prin care modifică recunoașterea respectivă.

Atunci când Comisia modifică o recunoaștere, statele membre își adaptează acordurile încheiate cu organizația recunoscută respectivă pentru a ține seama de modificare.

Articolul 17

Comisia informează bienal Parlamentul European și Consiliul cu privire la aplicarea prezentului regulament.

Articolul 18

Trimiterile din legislația comunitară și din cea națională la Directiva 94/57/CE se consideră, după caz, trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 19

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

CRITERII MINIME PENTRU ORGANIZAȚII (MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3)

A. CRITERII MINIME GENERALE

1. **Pentru a putea obține sau menține recunoașterea la nivel comunitar**, o organizație recunoscută trebuie să aibă personalitate juridică în statul membru în care își are sediul. Conturile acesteia trebuie să fie certificate de auditori independenți.
2. Organizația recunoscută trebuie să fie în măsură să demonstreze că are o experiență extinsă în evaluarea proiectării și a construcției de nave comerciale.
3. Organizația recunoscută trebuie să dispună, în orice moment, de un personal managerial, tehnic, de asistență și de cercetare semnificativ, proporțional cu dimensiunea flotei din clasa sa, cu componența și gradul de implicare a organizației în procesul de construcție și de transformare a navelor. Organizația recunoscută trebuie să fie capabilă să aloce pentru fiecare loc de muncă, în funcție de necesități, mijloacele și personalul corespunzător pentru îndeplinirea sarcinilor în conformitate cu criteriile generale minime prevăzute la punctele 6 și 7 și cu criteriile specifice minime prevăzute în partea B.

Miercuri, 24 septembrie 2008

4. Organizația recunoscută trebuie să aibă și să aplice un set cuprinzător de norme și proceduri proprii, sau să aibă capacitatea demonstrată în acest sens, privind proiectarea, construcția și controlul periodic al navelor comerciale, care să se afle la nivelul unor standarde internaționale recunoscute. Acestea trebuie publicate și actualizate și îmbunătățite constant prin intermediul programelor de cercetare și dezvoltare.
5. Organizația recunoscută trebuie să dețină registrul său de nave publicat anual sau păstrat într-o bază de date || accesibilă publicului.
6. Organizația recunoscută nu trebuie să fie controlată de proprietari sau constructori de nave sau de orice alte persoane angajate în activități comerciale în domeniul construcției, echipării, reparației sau al operării navelor. Organizația recunoscută nu depinde din punct de vedere financiar de o singură societate comercială. Organizația recunoscută nu efectuează activități de clasificare sau reglementare în cazul în care ea însăși este și proprietara sau operatorul navei sau în cazul în care are legături de afaceri, personale sau de familie cu proprietarul sau operatorul. Această incompatibilitate se aplică, de asemenea, inspectorilor angajați de organizația recunoscută.
7. Organizația recunoscută trebuie să acționeze în conformitate cu dispozițiile stabilite în anexa la Rezoluția A.789(19) a OMI privind activitățile de control și de certificare ale organizațiilor recunoscute care acționează în numele administrației, în măsura în care acestea reglementează aspecte care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament.

B. CRITERII MINIME SPECIFICE

1. Organizația recunoscută **oferă** o acoperire internațională prin intermediul **personalului lor tehnic exclusiv** sau, în cazuri || justificate corespunzător, prin intermediul **personalului tehnic exclusiv al** altor organizații ||.
2. Activitatea organizației recunoscute trebuie reglementată de un cod etic.
3. Organizația recunoscută trebuie gestionată și administrată astfel încât să se asigure confidențialitatea informațiilor solicitate de administrație.
4. Organizația recunoscută furnizează informații relevante administrației, Comisiei și părților interesate.
5. Organizația recunoscută, inspectorii săi și personalul său tehnic își desfășoară activitățile fără a aduce atingere în vreun fel drepturilor de proprietate intelectuală ale șantierelor navale, ale furnizorilor de echipamente și ale proprietarilor de nave, inclusiv brevetelor, licențelor, know-how-ului și oricărui alt tip de cunoștințe a căror utilizare este protejată juridic la nivel comunitar sau național. *Fără* a aduce atingere competențelor de evaluare ale statelor membre și ale Comisiei și, în special, în temeiul articolului 9, organizația recunoscută, inspectorii și personalul tehnic angajat de aceasta nu pot *sub nicio formă* transmite sau divulga informații comerciale relevante obținute în urma desfășurării activităților de inspecție, verificare și monitorizare a navelor aflate în construcție sau reparație.
6. Conducerea organizației recunoscute trebuie să definească și să își documenteze politica și obiectivele în domeniul calității, precum și angajamentul său de a respecta aceste obiective și trebuie să se asigure că această politică este înțeleasă, aplicată și menținută la toate nivelurile organizației. Politica organizației recunoscute trebuie să se refere la obiectivele și indicatorii de performanță în materie de siguranță și de prevenire a poluării.
7. Organizația recunoscută se asigură că:
 - a) normele și procedurile sale sunt stabilite și actualizate sistematic;
 - b) normele și procedurile sale sunt respectate și se aplică un sistem intern pentru evaluarea calității serviciilor în raport cu aceste norme și proceduri;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- c) cerințele activității de reglementare pentru care organizația recunoscută este autorizată sunt îndeplinite și se aplică un sistem intern pentru evaluarea calității serviciilor în raport cu respectarea convențiilor internaționale;
 - d) se definesc și se susțin cu documente responsabilitățile, competențele și relațiile la nivelul personalului a cărui activitate influențează calitatea serviciilor organizației;
 - e) toate activitățile sunt efectuate în condiții de control;
 - f) este instituit un sistem de supraveghere care permite supravegherea acțiunilor și a activităților efectuate de inspectorii și de personalul tehnic și administrativ angajat de organizația recunoscută;
 - g) inspectorii dețin cunoștințe aprofundate referitoare la tipul de navă cu privire la care își desfășoară activitatea, relevante pentru tipul de control care trebuie realizat și pentru cerințele aplicabile în domeniu;
 - h) se pune în aplicare un sistem de calificare a inspectorilor și de actualizare continuă a cunoștințelor acestora;
 - i) înregistrările se păstrează, demonstrând respectarea standardelor aplicabile în cazul aspectelor reglementate de serviciile furnizate, precum și funcționarea eficientă a sistemului calității;
 - j) la toate sediile se aplică un sistem general de verificări interne, planificate și documentate, ale activităților care au legătură cu calitatea;
 - k) controalele și inspecțiile prevăzute de lege impuse de Sistemul armonizat de control și de certificare, pentru care organizația recunoscută este autorizată, sunt efectuate în conformitate cu prevederile din anexa și apendicele la Rezoluția A.948(23) a OMI privind liniile directe în temeiul Sistemului armonizat de control și certificare;
 - l) se stabilesc modalități clare și directe în materie de răspundere și control între birourile centrale și cele regionale ale organizației recunoscute și între organizațiile recunoscute și inspectorii acestora.
8. Organizația ■ trebuie să fi elaborat și pus în aplicare și trebuie să mențină un sistem intern eficient de asigurare a calității, bazat pe aspectele relevante ale standardelor de calitate recunoscute pe plan internațional și în conformitate cu normele EN ISO/IEC 17020:2004 (organisme de inspecție) și EN ISO 9001:2000 ■, astfel cum sunt interpretate și certificate de **comitetul de evaluare** menționat la articolul 11 alineatul (1).
- Comitetul de evaluare acționează independent și, în consecință, are acces la toate resursele necesare pentru a putea funcționa corespunzător și desfășura o activitate minuțioasă și consecventă. Comitetul de evaluare posedă competențe tehnice aprofundate și de înaltă specializare, precum și un cod de conduită care să garanteze independența activităților auditorilor.**
9. Normele și **reglementările** organizației ■ trebuie aplicate astfel încât organizația să își păstreze o poziție din care să poată emite, bazându-se pe propriile cunoștințe și evaluări directe, o declarație fiabilă și obiectivă privind siguranța navelor în cauză, prin intermediul unor certificate de clasificare, pe baza cărora se pot elibera certificate statutare.
10. Organizația recunoscută trebuie să dispună de mijloacele necesare de evaluare, utilizând personal profesional calificat și în temeiul dispozițiilor cuprinse în anexa la Rezoluția A.913(22) a OMI privind liniile directe pentru punerea în aplicare a codului internațional privind gestiunea siguranței de către administrații (codul ISM), a modului de aplicare și întreținere a sistemului de gestiune a siguranței, atât pe uscat, cât și la bordul navelor, sistem care urmează să facă obiectul procedurii de certificare.
11. Organizația recunoscută trebuie să permită participarea reprezentanților administrației și a altor părți implicate la elaborarea normelor și a procedurilor sale.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 94/57/CE	Directiva nr. .../CE. ⁽¹⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime]	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (b)	-
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (c)	-
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (c)
-	Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (g)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (m)	Articolul 2 litera (i)
-	Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (h)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (n)	-
Articolul 2 litera (k)	-	Articolul 2 litera (j)
Articolul 3	Articolul 3	-
Articolul 4 alineatul (1) prima teză	-	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) a doua teză	-	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (1) a treia teză	-	-
Articolul 4 alineatul (1) a patra teză	-	Articolul 4 alineatul (1)
-	-	Articolul 3 alineatul (3)
-	-	Articolul 4 alineatele (2),(3) și (4)
-	-	Articolul 5
-	-	Articolul 6
-	-	Articolul 7
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)	-
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (2)	-
Articolul 6 alineatele (1), (2), (3) și (4)	Articolul 9 alineatele (1), (2), (3) și (4)	-
Articolul 6 alineatul (5)	-	-

⁽¹⁾ JO: ... ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 94/57/CE	Directiva nr. .../CE. ⁽¹⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime]	Prezentul regulament
Articolul 7	Articolul 10	Articolul 12
Articolul 8 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	-
Articolul 8 alineatul (1) a doua liniuță	-	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	-
-	Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)	-
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	-	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	-	-
Articolul 9 alineatul (2)	-	-
Articolul 10 alineatul (1) fraza introductivă	Articolul 12	-
Articolul 10 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și alineatele (2),(3) și (4)	-	-
Articolul 11 alineatele (1),(2)	Articolul 13 alineatele (1) și (2)	-
Articolul 11 alineatele (3) și (4)	-	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 12	Articolul 14	-
Articolul 13	-	-
Articolul 14	Articolul 15 alineatele (1) și (2)	-
-	Articolul 15 alineatul (3)	-
-	Articolul 16	-
-		Articolul 9
Articolul 15 alineatul (1)		
		Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 15 alineatul (2)		Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	-	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 15 alineatul (4)		Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (5)		Articolul 10 alineatul (6) primul, al doilea, al treilea și al cincilea paragraf
-		Articolul 10 alineatul (6) al patrulea paragraf
Articolul 16	Articolul 17	-
Articolul 17	Articolul 20	-
-	Articolul 18	-
-	Articolul 19	-

⁽¹⁾ JO: ... ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Directiva 94/57/CE	Directiva nr. .../CE. ⁽¹⁾ [privind obligațiile statelor de pavilion și privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime]	Prezentul regulament
		Articolul 11
		Articolul 14
		Articolul 15
		Articolul 16
		Articolul 17
		Articolul 18
		Articolul 19
Anexa		Anexa I
	Anexa I	
	Anexa II	Anexa II

⁽¹⁾ JO: ... II.

Rețele și servicii de comunicații electronice ***I

P6_TA(2008)0449

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor Parlamentului European și ale Consiliului 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (COM(2007)0697 — C6-0427/2007 — 2007/0247(COD))

(2010/C 8 E/45)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0697),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0427/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, al Comisiei pentru cultură și educație, al Comisiei pentru afaceri juridice și al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0321/2008),

Miercuri, 24 septembrie 2008

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0247

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei $\parallel$,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Funcționarea celor cinci directive care cuprind cadrul de reglementare existent pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice [Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ⁽⁴⁾ (directiva-cadru), Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora ⁽⁵⁾ (directiva privind accesul), Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice ⁽⁶⁾ (directiva privind autorizarea), Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) ⁽⁷⁾, Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice ⁽⁸⁾ (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (denumite împreună „directiva-cadru și directivele specifice”)] face obiectul unei revizuii periodice întreprinse de către Comisie, în special cu scopul de a determina necesitatea modificărilor având în vedere evoluția tehnologică și cea a pieței.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽²⁾ Avizul din 19 iunie 2008 (nepublicat în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁷⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁸⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (2) *În anul 2007 a fost efectuată o revizuire a Directivei 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 2009 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) ⁽¹⁾, în vederea asigurării în cadrul UE a condițiilor optime de competitivitate și de securitate juridică pentru sectoarele și serviciile din domeniul tehnologiilor informației și media și în vederea respectării diversității culturale și lingvistice. În acest context, un cadru de reglementare echitabil și echilibrat pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice reprezintă un element esențial pentru întregul sector audiovizual din UE.*
- (3) *În această privință, Comisia a prezentat constatările sale inițiale în Comunicarea către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 29 iunie 2006 privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice. Pe baza acestor constatări inițiale, s-a desfășurat o consultare publică care a identificat lipsa persistentă a unei piețe interne a comunicațiilor electronice ca fiind cel mai important aspect care trebuie să fie abordat. În special, fragmentarea și neregularitățile reglementării care rezultă din activitățile coordonate în mod necorespunzător întreprinse de autoritățile naționale de reglementare au fost identificate ca punând în pericol nu numai competitivitatea sectorului, ci și beneficiile substanțiale ale consumatorilor care ar rezulta din concurența transfrontalieră.*
- (4) *Prin urmare, cadrul de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ar trebui reformat cu scopul de a realiza piața internă pentru comunicații electronice prin consolidarea mecanismului comunitar de reglementare a operatorilor cu putere semnificativă pe piețele cheie. De asemenea, reforma cuprinde definirea unei strategii eficiente și coordonate de gestionare a spectrului în scopul realizării unui spațiu informațional european unic și întărirea dispozițiilor pentru utilizatorii cu handicap, pentru crearea unei societăți informaționale accesibile tuturor.*
- (5) *Un obiectiv principal al cadrului de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice este crearea unui „ecosistem” durabil pentru comunicațiile electronice, bazat pe cerere și ofertă, cererea prin intermediul evoluțiilor din domeniul societății informaționale, iar oferta prin intermediul unei infrastructuri și a unor piețe de servicii eficiente și concurențiale.*
- (6) *Un alt obiectiv al cadrului de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice este de a reduce progresiv normele ex-ante specifice sectorului, pe măsură ce concurența se dezvoltă în cadrul piețelor de comunicații electronice, și de a ajunge în final la un sector al comunicațiilor electronice reglementat doar de dreptul concurenței. Deși piețele pentru comunicații electronice au demonstrat în ultimii ani o solidă dinamică concurențială, este esențial ca obligațiile de reglementare ex ante să fie impuse numai atunci când nu există o concurență efectivă și durabilă. Necesitatea continuării reglementării ex-ante ar trebui analizată în termen de cel mult trei ani de la data transpunerii prezentei directive.*
- (7) *Pentru a garanta o abordare proporțională și adaptată diverselor condiții de concurență, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată defini piețele pe criterii subnaționale și/sau elimina obligațiile de reglementare de pe piețele și/sau din zonele geografice în care există o concurență efectivă la nivelul infrastructurii, chiar dacă zonele geografice nu sunt definite ca piețe separate.*
- (8) *Pentru a realiza obiectivele Agendei de la Lisabona, este necesară oferirea de stimulente adecvate pentru investiții în rețele noi de mare viteză, care să sprijine inovarea în ceea ce privește serviciile de internet bogate în conținut și să consolideze competitivitatea Uniunii Europene pe plan internațional. Astfel de rețele au un potențial enorm de a aduce beneficii consumatorilor și întreprinderilor de pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Prin urmare, este esențial să se promoveze investițiile durabile în dezvoltarea acestor noi rețele, garantând concurența și sporind posibilitatea consumatorului de a alege, prin intermediul unor reglementări previzibile și coerente.*

⁽¹⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (9) În comunicarea sa din 20 martie 2006 intitulată „Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă” ⁽¹⁾, Comisia a recunoscut că există o divizare teritorială în Europa în ceea ce privește accesul la serviciile în bandă largă de mare viteză. În ciuda creșterii generale a conectivității în bandă largă, accesul în diferite regiuni este limitat din cauza costurilor ridicate generate de densitatea scăzută a populației și de depărtare. Stimulentele comerciale pentru investițiile în conexiunea în bandă largă în aceste zone se dovedesc adesea insuficiente. În schimb, inovațiile tehnologice duc la reducerea costurilor de furnizare. Pentru a asigura investițiile în noile tehnologii în regiunile subdezvoltate, reglementările din domeniul comunicațiilor electronice ar trebui să fie conforme cu alte măsuri politice adoptate, precum politica ajutoarelor de stat, fondurile structurale sau obiectivele mai generale ale politicii industriale.
- (10) Investițiile în activitățile de cercetare și dezvoltare au o importanță vitală pentru dezvoltarea rețelor de fibră optică de nouă generație și pentru a obține un acces radio flexibil și eficient, favorizându-se astfel o concurență sporită și aplicații și servicii inovatoare, în avantajul consumatorului. Provocarea constă în a furniza o nouă generație de infrastructuri de rețele și servicii ubiquie și convergente pentru comunicațiile electronice, tehnologia informației și mass-media.
- (11) Politicile publice ar trebui să contribuie la funcționarea eficientă a piețelor comunicațiilor electronice, având în vedere atât cererea, cât și oferta, pentru a stimula cercul virtuos în care dezvoltarea unui conținut și a unor servicii îmbunătățite depinde de extinderea infrastructurii și invers. Intervenția publică ar trebui să fie proporțională, să nu denatureze concurența sau să împiedice investițiile private și ar trebui să mărească stimulentele pentru investiții și să reducă obstacolele în calea intrării pe piață. În acest sens, autoritățile publice pot sprijini dezvoltarea unei infrastructuri de mare capacitate care să reziste probei timpului. În acest caz, sprijinul public ar trebui să fie acordat în urma unor proceduri deschise, transparente și bazate pe concurență, să nu favorizeze a priori nicio tehnologie anume și să ofere acces la infrastructură în mod nediscriminatoriu.
- (12) Cadru de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ar trebui, de asemenea, să promoveze protecția consumatorilor în sectorul comunicațiilor electronice prin oferirea de informații precise și detaliate utilizând în acest scop toate mijloacele posibile, prin asigurarea transparenței în privința taxelor și tarifelor și a unor standarde ridicate în furnizarea serviciilor. Acest cadru de reglementare ar trebui de asemenea să recunoască pe deplin rolul asociațiilor de consumatori în cadrul consultărilor publice; garantarea faptului că autoritățile responsabile dispun de competențele necesare pentru a preveni eventualele manipulări și pentru a combate cu eficiență necesară posibilele fraude.
- (13) Comisia ar trebui să ia în considerare opiniile autorităților naționale de reglementare și ale părților interesate din industrie atunci când adoptă decizii în temeiul prezentei directive, organizând o consultare eficientă, care să asigure transparența și proporționalitatea. Comisia ar trebui să consulte documente detaliate privind consultarea, care să explice diferitele alternative avute în vedere, iar părților interesate ar trebui să li se acorde un termen rezonabil pentru a răspunde. După consultare și după examinarea răspunsurilor, Comisia ar trebui să expună motivele deciziei luate într-o declarație, care să cuprindă o descriere a modului în care au fost luate în considerare opiniile părților care au transmis un răspuns.
- (14) Pentru a permite autorităților naționale de reglementare să îndeplinească obiectivele prevăzute în directiva-cadru și în directivele specifice, în special cu privire la interoperabilitatea cap la cap, domeniul de aplicare al directivei-cadru ar trebui extins pentru a cuprinde echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații definite în Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽²⁾, precum și echipamentele pentru consumatori folosite în televiziunea digitală.
- (15) Fără a aduce atingere Directivei 1999/5/CE, este necesar să se clarifice aplicarea anumitor aspecte privind echipamentele terminale, referitoare la accesul pentru utilizatorii finali cu handicap, pentru a se asigura interoperabilitatea între echipamentele terminale și rețelele și serviciile de comunicații electronice.

⁽¹⁾ JO C 151, 29.6.2006, p. 15.

⁽²⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (16) Anumite definiții *ar trebui* să fie clarificate sau modificate pentru a ține cont de evoluția tehnologică și cea a pieței și pentru a elimina ambiguitățile identificate în punerea în aplicare a cadrului de reglementare.
- (17) **Activitățile autorităților naționale de reglementare și ale Comisiei desfășurate în contextul cadrului de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice contribuie la realizarea unor obiective publice mai generale în domenii precum cultura, ocuparea forței de muncă, mediul, coeziunea socială, dezvoltarea regională și amenajarea teritoriului.**
- (18) **Pe teritoriul Uniunii Europene piețele naționale de comunicații electronice vor fi în continuare diferite. Prin urmare, este esențial ca autoritățile naționale de reglementare și Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor („OARET”) să dispună de competențele și cunoștințele necesare pentru crearea unui „ecosistem” competitiv la nivelul UE în cadrul piețelor și serviciilor de comunicații, conștientizându-se, în același timp, diferențele naționale și regionale și respectându-se principiul subsidiarității.**
- (19) Independența autorităților naționale de reglementare *ar trebui* întărită pentru a garanta o aplicare mai eficientă a cadrului de reglementare și pentru a spori autoritatea și predictibilitatea deciziilor acestora. În acest scop, *ar trebui* prevăzută o dispoziție expresă în dreptul național pentru a garanta faptul că, în exercitarea sarcinilor sale, autoritatea națională de reglementare este protejată de intervenții externe sau de presiuni politice de natură să pună în pericol evaluarea independentă a chestiunilor înaintate acesteia. O astfel de influență din exterior face ca un organism național legislativ să fie nepotrivit pentru a acționa în calitate de autoritate națională de reglementare în temeiul cadrului de reglementare. *Ar trebui* să fie prevăzute în avans regulile privind motivele eliberării din funcție a directorului organismului pentru a spulbera orice îndoială justificată legată de neutralitatea respectivului organism și de inflexibilitatea acestuia la factorii externi. Este important ca autoritățile naționale de reglementare să beneficieze de propriul lor buget alocat pentru a fi în măsură, de asemenea, să recruteze un număr suficient de personal calificat și, pentru garantarea transparenței, să îl publice în fiecare an, raportând veniturile și costurile.
- (20) Au existat divergențe mari referitoare la modalitatea prin care organismele de apel au aplicat măsurile provizorii de suspendare a deciziilor autorităților naționale de reglementare. Pentru a realiza o coerență mai mare a abordării și pentru a garanta astfel punerea eficientă în aplicare a cadrului de reglementare de pe piața internă, *ar trebui* aplicat un standard comun în conformitate cu jurisprudența comunitară. Având în vedere impactul considerabil al apelurilor asupra funcționării globale a cadrului de reglementare, *ar trebui* stabilit un mecanism de colectare și de raportare către Comisie a informațiilor privind subiectul, durata și numărul de apeluri și decizii de suspendare luate de ANR în toate statele membre.
- (21) În scopul îndeplinirii eficiente a sarcinilor de reglementare, datele pe care autoritățile naționale de reglementare urmează să le obțină *ar trebui* să cuprindă datele contabile privind piețele cu amănuntul care sunt asociate cu piețele cu ridicata în care un operator are o putere semnificativă pe piață și ca atare sunt reglementate de autoritatea națională de reglementare și vor trebui să cuprindă, de asemenea, datele care să permită autorității naționale de reglementare să evalueze impactul posibil al actualizărilor sau al modificărilor preconizate aduse la topologia rețelei asupra dezvoltării competiției sau asupra produselor cu ridicata puse la dispoziția altor părți.
- (22) Consultarea națională prevăzută la articolul 6 din directiva-cadru *ar trebui realizată* înaintea consultării comunitare, prevăzute la articolul 7 din *directiva respectivă*, pentru a permite ca observațiile părților interesate || să fie reflectate în cadrul consultării comunitare. De asemenea, acest fapt ar evita necesitatea unei a doua consultări comunitare în cazul în care rezultatele consultării naționale au dus la modificarea unei măsuri planificate.
- (23) Este necesar ca discreția autorităților naționale de reglementare să fie reconciliată cu dezvoltarea unor practici de reglementare consecutive și cu aplicarea coerentă a cadrului de reglementare, pentru a contribui în mod eficient la dezvoltarea și finalizarea pieței interne, Autoritățile naționale de reglementare *ar trebui* așadar să sprijine activitățile Comisiei și ale **OARET**, care ar trebui să servească drept forum exclusiv pentru cooperarea între autoritățile naționale de reglementare aflate în exercițiul responsabilităților acestora conform cadrului de reglementare.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (24) Mecanismul comunitar care permite Comisiei să solicite autorităților naționale de reglementare să retragă măsurile preconizate privind definirea pieței și desemnarea operatorilor care au o putere semnificativă pe piață a contribuit considerabil la o abordare coerentă în identificarea circumstanțelor în care poate fi aplicată reglementarea *ex-ante* și în care operatorii fac obiectul acestei reglementări. Cu toate acestea, nu există niciun mecanism echivalent pentru căile de atac care urmează să fie aplicate. Monitorizarea pieței de către Comisie și, în special, experiența dobândită odată cu procedura de la articolul 7 din decizia-cadru au arătat neconcordanțe în ceea ce privește aplicarea de către autoritățile naționale de reglementare a căilor de atac, chiar și în condiții de piață similare. Experiența a arătat că aceste neconcordanțe subminează piața internă a comunicațiilor electronice, nu garantează condiții de concurență echitabile pentru operatorii stabiliți în state membre diferite și împiedică obținerea de către consumatori a avantajelor de pe urma concurenței și a serviciilor transfrontaliere. În consecință, Comisiei *ar trebui* să i se acorde competența de a solicita autorităților naționale de reglementare să retragă proiectele de măsuri privind căile de atac alese de către autoritățile naționale de reglementare. Pentru a garanta o aplicare coerentă a cadrului de reglementare în comunitate, Comisia *ar trebui* să consulte **OARET** înainte de luarea deciziei sale.
- (25) Este important ca punerea în aplicare a cadrului de reglementare să se realizeze la timp. În momentul în care Comisia ia o decizie prin care îi solicită unei autorități naționale de reglementare să retragă o măsură preconizată, autoritățile naționale de reglementare *ar trebui* să înainteze Comisiei o variantă revizuită a acestei măsuri. *Ar trebui* stabilit un termen pentru notificarea măsurii revizuite către Comisie, în temeiul articolului 7 din directiva-cadru, astfel încât operatorii de pe piață să cunoască durata revizuirii pieței și pentru a spori gradul de *securitate* juridică.
- (26) În mod similar, având în vedere necesitatea evitării unui vacuum normativ într-un sector caracterizat printr-o evoluție rapidă — de exemplu, în cazul în care adoptarea proiectului de măsură notificat din nou ar crea în continuare un obstacol în calea pieței unice sau ar fi incompatibil cu dreptul comunitar — Comisia, după consultarea **OARET**, *ar trebui* să poată solicita autorității naționale de reglementare impunerea unei căi de atac specifice în perioada de timp prevăzută.
- (27) Având în vedere limitele restrânse de timp în cadrul mecanismului comunitar de consultare, Comisiei *ar trebui* să i se acorde competența de a adopta măsuri de punere în aplicare pentru simplificarea procedurilor de schimb de informații între Comisie și autoritățile naționale de reglementare — de exemplu, în cazul unor piețe stabile sau care implică doar schimbări minore în raport cu măsurile notificate anterior — sau să se permită introducerea unei excepții de la obligația de notificare în vederea simplificării procedurilor în anumite cazuri.
- (28) În conformitate cu obiectivele din Carta europeană privind drepturile fundamentale și Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, un obiectiv cheie al cadrului de reglementare *ar trebui* să fie garantarea faptului că toți utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, persoanele în vârstă și utilizatorii cu nevoi sociale speciale, au acces la servicii de calitate superioară, accesibile și la tarife accesibile. Declarația 22 anexată la actul final al Tratatului de la Amsterdam prevede faptul că instituțiile comunitare trebuie să ia în considerare nevoile persoanelor cu handicap în formularea măsurilor de la articolul 95 din tratat.
- (29) Spectrul radio *ar trebui* să fie considerat o resursă publică limitată care are o importantă valoare publică și de piață. În consecință, *este în interesul public ca* spectrul să fie gestionat într-un mod cât mai eficient posibil dintr-o perspectivă economică, socială și de mediu, **luând în considerare obiectivele diversității culturale și cel privind pluralismul mass-mediei**, iar ca obstacolele apărute în calea utilizării sale eficiente să fie eliminate treptat.
- (30) **Deși gestionarea spectrului rămâne de competența statelor membre, numai coordonarea și, atunci când este cazul, armonizarea la nivel comunitar pot garanta că utilizatorii spectrului beneficiază de toate avantajele pieței interne și că interesele UE sunt susținute în mod eficient în întreaga lume.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (31) *Dispozițiile privind gestionarea spectrului din prezenta directivă ar trebui să fie conforme cu activitățile organizațiilor internaționale și regionale implicate în domeniul gestionării spectrului radio, precum Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU) și Conferința Europeană a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor (CEAPT), pentru a se asigura gestionarea eficientă și armonizarea utilizării spectrului în întreaga Comunitate și la nivel mondial.*
- (32) *Pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolul 8a din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), în 2010 statele membre ar trebui să organizeze un summit privind spectrul, cu participarea Parlamentului European, a Comisiei Europene și a tuturor părților interesate. Summitul ar trebui să contribuie în special la asigurarea unei mai mari coerențe a politicilor europene privind spectrul în general, acordarea de asistență cu privire la trecerea de la televiziunea analogică la televiziunea terestră digitală și eliberarea spectrului pentru noi servicii de comunicații după trecerea la tehnologia digitală.*
- (33) *Trecerea de la televiziunea analogică la televiziunea terestră digitală ar trebui, ca urmare a eficienței de transmisie superioare a tehnologiei digitale, să elibereze o parte semnificativă a spectrului din UE, așa-numitul „dividend digital”. Statele membre ar trebui să elibereze dividendele lor digitale cât mai curând posibil, permițând cetățenilor europeni să beneficieze de dezvoltarea unor servicii noi, inovatoare și competitive. În acest scop, ar trebui eliminate obstacolele de la nivel național care împiedică alocarea sau realocarea dividendului digital și ar trebui elaborată o abordare mai coerentă și integrată a alocării dividendului digital în cadrul Comunității.*
- (34) *Pe lângă garantarea utilizării eficiente a spectrului, politica de gestionare a spectrului radio are drept obiectiv esențial garantarea faptului că va fi evitat bruiajul dăunător. Prin urmare, noțiunea de bruiaj dăunător ar trebui definită în mod corespunzător, în funcție de planurile de frecvență stabilite la nivel internațional, pentru a asigura faptul că intervenția reglementară se limitează la nivelul necesar prevenirii acestui bruiaj.*
- (35) *Sistemul actual de gestionare și distribuție a spectrului se bazează în general pe decizii administrative care sunt insuficient de flexibile pentru a face față evoluției tehnologice și economice, în special odată cu dezvoltarea rapidă a tehnologiei fără fir și a cererii tot mai mari de lățime de bandă. Fragmentarea excesivă a politicilor naționale duce la costuri crescute și la pierderea oportunităților de pe piață pentru utilizatorii spectrului și încetinește inovarea în detrimentul pieței interne, al consumatorilor și al economiei pe ansamblu. Mai mult, condițiile de acces și utilizare a spectrului radio pot varia în funcție de tipul de operator, în timp ce serviciile electronice furnizate de către acești operatori se suprapun tot mai mult, creând astfel tensiuni între titularii de drepturi, discrepanțe privind costul accesului la spectru și posibile denaturări în funcționarea pieței interne.*
- (36) *Frontierele naționale devin tot mai irelevante în determinarea utilizării optime a spectrului radio. Fragmentarea gestionării accesului la drepturile de utilizare a spectrului limitează investiția și inovarea și nu permite operatorilor și producătorilor de echipamente să realizeze economii de scară, împiedicând astfel dezvoltarea unei piețe interne pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice care folosesc spectrul radio.*
- (37) *Flexibilitatea în ceea ce privește gestionarea spectrului și accesul la spectru ar trebui să fie sporită pentru a permite utilizatorilor spectrului, conform autorizațiilor pentru utilizarea neutră pe plan tehnologic și al serviciilor, să aleagă cele mai bune tehnologii și servicii aplicabile în benzi de frecvență disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, astfel cum sunt identificate în registrele naționale de alocare a frecvențelor și în reglementările în materie de radio ale UIT (denumite în continuare „principiile neutralității tehnologice și a serviciilor”). Stabilirea pe cale administrativă a tehnologiilor și serviciilor ar trebui să aibă loc oricând se află în joc obiective de interes general.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (38) **Restricțiile aplicate principiului** neutralității tehnologice *ar trebui* să fie **adecvate** și justificate de necesitatea evitării bruiajului dăunător, de exemplu prin impunerea măștilor de emisie și a nivelurilor de putere, sau pentru a garanta protecția sănătății publice prin limitarea expunerii publicului la câmpurile electromagnetice sau pentru a garanta o partajare corectă a spectrului, în special în cazul în care utilizarea acestuia face numai obiectul autorizărilor generale, sau **pentru a respecta un obiectiv de interes general în conformitate cu dreptul comunitar**.
- (39) De asemenea, utilizatorii spectrului ar trebui să poată alege liber serviciile pe care doresc să le ofere din spectrul care face obiectul măsurilor tranzitorii pentru rezolvarea situațiilor nesoluționate **și al dispozițiilor din planurile naționale de alocare a frecvențelor, precum și al reglementărilor în materie de radio ale UIT. Ar trebui permise și excepții** de la principiul neutralității serviciilor care prevăd furnizarea unui serviciu specific **pentru a ține seama de considerentele de ordine publică națională** sau pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general definite în mod clar, cum ar fi, de exemplu, siguranța vieții, necesitatea promovării coeziunii sociale, regionale și teritoriale, **utilizarea eficientă a spectrului și gestionarea eficientă a acestuia**. De asemenea, aceste obiective pot cuprinde promovarea **politicilor naționale privind audiovizualul și mass-media, a** diversității culturale și lingvistice și a pluralismului media astfel cum prevede legislația națională conformă cu dreptul comunitar. Cu excepția cazurilor în care sunt necesare pentru protecția siguranței vieții **sau pentru garantarea atingerii obiectivelor de mai sus**, excepțiile nu ar trebui să genereze exclusivitate ci mai curând să acorde prioritate pentru ca celelalte servicii și tehnologii să poată coexista în aceeași bandă în măsura posibilului. Conținutul nu ar trebui să fie **reglementat în** autorizațiile de utilizare a spectrului radio, pentru a lăsa deschisă alegerea celor mai eficiente mijloace de transmitere a unui astfel de conținut furnizat prin intermediul frecvențelor radio.
- (40) Definirea domeniului de aplicare și a naturii oricărei excepții privind promovarea diversității culturale și lingvistice, **a politicilor naționale privind audiovizualul și mass-media** și pluralismului media în conformitate cu propria legislație națională este de competența statelor membre.
- (41) Întrucât alocarea spectrului pentru tehnologii și servicii specifice reprezintă o excepție de la principiul neutralității tehnologice și a serviciilor și reduce libertatea de alegere a serviciului furnizat sau a tehnologiei folosite, orice propunere pentru o astfel de alocare *ar trebui* să fie transparentă și să facă obiectul unei consultări publice.
- (42) În interesul flexibilității și al eficacității, autoritățile naționale de reglementare *ar trebui* de asemenea, în circumstanțe adecvate, să permită utilizatorilor spectrului să transfere, să comercializeze, să închirieze sau să subînchirieze în mod liber drepturile de utilizare ale acestora către terți *ceea ce ar permite* ca valoarea spectrului să fie stabilită de către piață. Având în vedere competența acestora de a garanta utilizarea eficientă a spectrului, autoritățile naționale de reglementare *ar trebui* să acționeze în vederea garantării faptului că activitatea de comercializare nu generează o denaturare a concurenței în cazul în care spectrul rămâne neutilizat.
- I**
- (43) Pentru îndeplinirea obiectivelor pieței interne, poate fi necesară, de asemenea, coordonarea la nivel comunitar pentru identificarea benzilor de frecvență negociabile, a condițiilor de negociere sau de tranziție la drepturi negociabile pentru frecvențele specifice, a unui format minim pentru drepturile negociabile, a cerințelor de garantare a disponibilității, accesibilității și fiabilității informațiilor necesare negocierii spectrului și a cerințelor de protecție a concurenței și de prevenire a acaparării spectrului. În consecință, Comisia *ar trebui* să i se acorde competența de a adopta măsuri de punere în aplicare a respectivei armonizări. Astfel de măsuri de punere în aplicare *ar trebui* să țină seama de modul de acordare a drepturilor individuale de utilizare, respectiv pe bază comercială sau necomercială.
- (44) Introducerea neutralității și negocierii tehnologice și a serviciilor pentru drepturile existente de utilizare a spectrului poate atrage după sine reguli tranzitorii, inclusiv măsuri de garantare a unei concurențe corecte, întrucât noul sistem poate permite anumitor utilizatori de spectru să intre în competiție cu utilizatorii de spectru care ar fi putut să își dobândească drepturile de utilizare a spectrului în condiții mai dificile. În schimb, în cazul în care drepturile au fost acordate în urma unei derogări de la regulile generale sau conform altor criterii decât cele obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, în scopul îndeplinirii obiectivelor de interes general, situația titularilor unor astfel de drepturi nu ar trebui să fie îmbunătățită în detrimentul noilor concurenți ai acestora astfel încât să depășească cerințele necesare îndeplinirii acestor obiective de interes general. Orice spectru care a devenit nenecesar pentru îndeplinirea obiectivelor de interes public *ar trebui* să fie recuperat și realocat în conformitate cu directiva privind autorizarea.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (45) Pentru a promova funcționarea pieței interne și pentru a sprijini dezvoltarea serviciilor transfrontaliere, **Comisia ar trebui să poată consulta OARET în privința numerotării.** În plus, pentru a permite cetățenilor statelor membre, inclusiv călătorilor și utilizatorilor cu handicap, să beneficieze de anumite servicii utilizând aceleași numere, ușor de recunoscut, cu prețuri similare în toate statele membre, competențele Comisiei de adoptare a măsurilor tehnice de punere în aplicare ar trebui să acopere, de asemenea, principiul sau mecanismul tarifar aplicabil, **precum și instituirea unui număr de apel european unic care să garanteze un acces facil la aceste servicii.**
- (46) Permisele eliberate întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice pentru accesul la proprietatea publică și privată sunt factorii esențiali în crearea rețelilor de comunicații electronice sau a noilor elemente de rețea. Complexitatea și întârzierile inutile în procedurile de acordare a drepturilor la liberă trecere pot reprezenta astfel obstacole importante în calea dezvoltării concurenței. În consecință, ar trebui simplificată achiziționarea drepturilor de trecere de către întreprinderile autorizate. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată coordona achiziționarea drepturilor de liberă trecere, punând la dispoziție pe site-urile proprii informații relevante.
- (47) Este necesară întărirea competențelor statelor membre de a garanta accesul sau retragerea titularilor de drepturi din noua rețea într-un mod **echitabil, eficient și responsabil** din punct de vedere al mediului și independent de orice obligație impusă unui operator cu putere semnificativă pe piață de a acorda acces la rețeaua de servicii de comunicații electronice. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune, de la caz la caz, utilizarea în comun **a elementelor rețelei și a instalațiilor conexe precum conductele, pilonii și antenele,** precum și a accesului în clădiri și o mai bună coordonare a lucrărilor civile. Îmbunătățirea modului de utilizare în comun a instalațiilor poate ameliora în mod semnificativ concurența și poate reduce cheltuielile globale financiare și de mediu ale desfășurării infrastructurii de comunicații electronice pentru întreprinderi, **în special ale creării de noi rețele de acces din fibră optică.** **Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune operatorilor cu putere semnificativă pe piață obligația de a prezenta o ofertă de referință pentru acordarea unui acces echitabil și nediscriminatoriu la rețelele acestora.**
- (48) Comunicarea corectă și sigură a informațiilor prin rețelele de comunicații electronice este tot mai importantă pentru întreaga economie și în general pentru societate. ||Complexitatea sistemului, defecțiunea tehnică sau eroarea umană, accidentele sau atacurile, toate acestea pot avea consecințe asupra funcționării și disponibilității infrastructurii fizice care livrează servicii de importanță crucială pentru bunăstarea cetățenilor UE, inclusiv servicii de e-guvernare. În consecință, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să asigure menținerea integrității și securității rețelilor publice de comunicații. **Agencia Europeană pentru Securitatea Rețelilor și a Informației („ENISA”) (¹) ar trebui să contribuie la un nivel sporit de securitate a comunicațiilor electronice, printre altele, prin furnizarea de consultanță de specialitate și promovarea schimbului celor mai bune practici.** Atât **ENISA** cât și autoritățile naționale de reglementare ar trebui să dispună de mijloacele necesare îndeplinirii sarcinilor acestora, inclusiv de competențele de a obține informații suficiente pentru a fi în măsură să evalueze nivelul de securitate a rețelilor sau serviciilor, precum și de datele complete și corecte referitoare la incidentele reale privind securitatea care au avut un impact semnificativ asupra funcționării rețelilor și serviciilor. Având în vedere faptul că aplicarea eficientă a unui nivel adecvat de securitate nu este un exercițiu singular ci un proces continuu de punere în aplicare, revizuire și actualizare, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice ar trebui să adopte măsuri de protejare a integrității și securității acestora conform riscurilor calculate, luând în considerare nivelul tehnicii la momentul acestor măsuri.
- (49) Atunci când este necesară stabilirea unui acord privind un set comun de cerințe privind securitatea, ar trebui conferită Comisiei competența de a adopta măsuri tehnice de executare pentru a realiza un nivel adecvat de securitate a rețelilor și serviciilor de comunicații electronice de pe piața internă. **ENISA ar trebui să contribuie la armonizarea măsurilor de securitate tehnice și organizaționale corespunzătoare furnizând consultanță de specialitate.** Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă competența de a emite instrucțiuni obligatorii referitoare la măsurile tehnice de executare adoptate în temeiul directivei-cadru. Pentru a-și îndeplini sarcinile, acestea ar trebui să aibă competența de a investiga și de a impune sancțiuni în cazul nerespectării dispozițiilor.

(¹) **Regulamentul (CE) nr. 460/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 77, 13.3.2004, p. 1).**

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (50) Experiența acumulată în domeniul punerii în aplicare a cadrului de reglementare indică faptul că piața în care este angrenată puterea semnificativă pe piață nu reprezintă sursa problemei ci mai curând obiectul efectului acesteia. Prin urmare, puterea semnificativă pe piață de care beneficiază o piață ar trebui să fie abordată de către autoritățile naționale de reglementare la sursă și nu pe piețele adiacente în care sunt resimțite efectele acesteia.
- (51) În cazul piețelor care sunt identificate ca fiind transnaționale, analiza pieței ar fi simplificată și mai eficientă prin abilitarea Comisiei, luând în considerare avizul **OARET**, să desemneze întreprinderea (întreprinderile) cu putere semnificativă pe piață și să impună una sau mai multe obligații specifice, permițând astfel abordarea directă la nivel comunitar a aspectelor de natură transnațională legate de reglementare.
- (52) Pentru a oferi operatorilor de pe piață siguranță în ceea ce privește condițiile de reglementare, este necesară o limită de timp pentru analizele pieței. Este important ca analiza pieței să fie efectuată cu regularitate și într-o limită de timp rezonabilă și corespunzătoare care să ia în considerare dacă piața respectivă a făcut anterior obiectul unei analize a pieței, precum și să fie notificată în mod corespunzător. În cazul în care o autoritate națională de reglementare nu efectuează analiza pieței în limita de timp specificată, poate fi pusă în pericol piața internă și este posibil ca procedurile normale privind încălcarea dreptului comunitar să nu aibă în timp efectul preconizat. În consecință, Comisia ar trebui să poată solicita **OARET** să îndeplinească sarcinile care revin autorității naționale de reglementare în cauză, în special să emită un aviz care să cuprindă un proiect de măsură, analiza pieței în cauză și obligațiile corespunzătoare pe care Comisia ar putea apoi să le impună.
- (53) Întrucât comunicațiile electronice reprezintă un sector cu evoluție rapidă, caracterizat printr-un înalt nivel al inovațiilor tehnologice și prin piețe deosebit de dinamice, este necesară adaptarea reglementelor la piețele și tehnologiile în schimbare în mod coordonat și armonizat la nivel european, acolo unde experiența a arătat faptul că divergența între autoritățile naționale de reglementare pentru punerea în aplicare a cadrului de reglementare creează sau riscă să creeze un obstacol în calea dezvoltării pieței interne. Prin urmare, ar trebui să fie conferită Comisiei competența de adoptare a măsurilor de executare în domenii precum cadrul normativ al noilor servicii, al sistemelor de nume-rotare, numire și adresare, aspectele privind consumatorii inclusiv accesibilitatea electronică (*e-accessibilitate*) și măsurile contabile de reglementare.
- (54) O sarcină importantă care revine **OARET** este emiterea de avize referitoare la litigiile transfrontaliere, acolo unde este cazul. Autoritățile naționale de reglementare trebuie, prin urmare, să ia în considerare toate avizele **OARET** în aceste cazuri.
- (55) Experiența dobândită în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare indică faptul că dispozițiile existente care abilează autoritățile naționale de reglementare să impună amenzi nu au furnizat un stimulent adecvat pentru respectarea cerințelor de reglementare. Competențele de executare corespunzătoare pot să contribuie la o punere în aplicare în timp util a cadrului de reglementare și, astfel, să încurajeze certitudinile legislative, ceea ce reprezintă o motivație importantă pentru investiții. Lipsa competențelor efective în cazul nerespectării cerințelor are efect asupra întregului cadru de reglementare. Introducerea unei noi dispoziții în directiva-cadru care să analizeze încălcarea obligațiilor prevăzute în cadru și în directivele specifice ar trebui, prin urmare, să garanteze aplicarea unor principii de executare coerente și stabile și a sancțiunilor pentru întregul cadru de reglementare.
- (56) *Ar trebui încurajate atât investițiile, cât și concurența, pentru protejarea posibilității de a alege a consumatorilor.*
- (57) Cadrul de reglementare existent cuprindea anumite dispoziții pentru facilitarea trecerii de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la noul cadru din 2002. Această trecere a fost încheiată în toate statele membre, iar măsurile ar trebui să fie abrogate întrucât au devenit redundante.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (58) Anexa I la directiva-cadru a identificat lista piețelor care urmează să fie incluse în recomandarea privind piețele relevante de produse și servicii care pot asigura reglementările ex-ante. Această anexă *ar trebui* abrogată deoarece scopul acesteia de a servi drept punct de plecare pentru formularea versiunii inițiale a recomandării ⁽¹⁾ a fost îndeplinit.
- (59) Anexa II la directiva-cadru enumera criteriile care urmau să fie folosite de către autoritățile naționale de reglementare pentru evaluarea dominanței comune în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf din *directiva respectivă*. *Anexa respectivă* poate induce în eroare autoritățile naționale de reglementare care efectuează analiza pieței. Mai mult, noțiunea de dominanță comună depinde, de asemenea, de jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene. În consecință, *ar trebui ca anexa II să fie modificată*.
- (60) Scopul separării funcționale, prin care operatorului integrat vertical i se solicită să înființeze două întreprinderi separate din punct de vedere operațional, este de a garanta furnizarea de produse de acces echivalente către toți operatorii în aval, inclusiv către propriile departamente în aval ale operatorului integrat vertical. Separarea funcțională **poate avea** capacitatea de a îmbunătăți concurența pe numeroase piețe prin reducerea semnificativă a tendințelor discriminatorii și prin facilitarea respectării obligațiilor în materie de nediscriminare care urmează să fie verificate și puse în aplicare. ■ Pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, Comisia *ar trebui* să aprobe în avans propunerile pentru separarea funcțională.
- (61) Punerea în aplicare a separării funcționale nu ar trebui să împiedice mecanismele de coordonare adecvate dintre diferitele entități comerciale separate, cu scopul de a garanta protecția drepturilor de supraveghere economică și de gestionare a societății-mamă.
- (62) ***Integrarea continuă a piețelor în cadrul pieței interne a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice necesită o mai bună coordonare a aplicării reglementărilor ex-ante prevăzute în cadrul de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice.***
- (63) În cazul în care o întreprindere integrată vertical alege să își separe activitățile prin transferul unei părți substanțiale sau a totalității activelor rețelei locale de acces către o entitate juridică separată aflată în proprietatea altcuiva sau prin crearea unei entități economice separate pentru comercializarea produselor de acces, autoritatea națională de reglementare *ar trebui* să evalueze efectul tranzacției preconizate asupra tuturor obligațiilor reglementare existente impuse asupra operatorului integrat vertical, pentru a garanta compatibilitatea oricăror noi acorduri cu Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și cu Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal). Autoritățile naționale de reglementare în cauză ar trebui să efectueze o nouă analiză a piețelor pe care operează entitatea separată și să impună, să mențină, să modifice sau să retragă obligații în consecință. În acest scop, autoritatea națională de reglementare *ar trebui* să poată solicita informații de la întreprinderea în cauză.
- (64) Cu toate că, în anumite circumstanțe, o autoritate națională de reglementare poate să impună obligații operatorilor care nu au o putere semnificativă pe piață în scopul îndeplinirii scopurilor precum conectivitatea sau interoperabilitatea cap la cap a serviciilor **sau pentru a promova eficiența, concurența durabilă și beneficii maxime pentru utilizatorii finali**, este totuși necesară garantarea faptului că aceste obligații se impun în conformitate cu cadrul de reglementare și în special cu procedurile de notificare ale acestuia.
- (65) Comisia are competența de a adopta măsuri de executare în scopul adaptării condițiilor de acces la serviciile de radio și televiziune digitale menționate în anexa I la textul privind evoluția tehnologică și cea a pieței. De asemenea, același lucru se aplică în cazul listei minime de elemente de la anexa II care trebuie să fie făcută publică pentru a îndeplini obligația privind transparența.
- (66) ***Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului o propunere pentru adoptarea măsurilor de armonizare în vederea punerii în aplicare a politicii comunitare privind comunicațiile electronice care depășesc sfera unor măsuri tehnice de punere în aplicare.***

⁽¹⁾ Recomandarea Comisiei din 11 februarie 2003 privind piețele relevante de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi supuse unor reglementări *ex ante* în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice — (JO L 114, 8.5.2003, p. 45).

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (67) Facilitarea accesului la resursele de spectru radio pentru operatorii de pe piață va contribui la îndepărtarea obstacolelor care stau în calea intrării pe piață. Mai mult, progresul tehnologic reduce riscul bruiajelor dăunătoare în anumite benzi de frecvență, reducând astfel necesitatea drepturilor individuale de utilizare. De aceea, ar trebui precizate condițiile de utilizare a spectrului pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice în cazul în care nu sunt necesare drepturi individuale, având în vedere utilizarea spectrului, pentru protecția împotriva bruiajului dăunător sau pentru îndeplinirea unui obiectiv specific de interes general. Deciziile cu privire la necesitatea drepturilor individuale ar trebui să fie luate într-o manieră transparentă și proporțională.
- (68) Introducerea cerinței neutralității tehnologice și a serviciilor în cadrul deciziilor de cesionare și alocare, precum și posibilitatea tot mai mare de a transfera drepturi între întreprinderi ar trebui să sporească libertatea și mijloacele de livrare a comunicațiilor electronice, precum și conținutul serviciilor media audiovizuale pentru public, facilitând astfel, de asemenea, îndeplinirea obiectivelor de interes general. **Totuși**, anumite obligații de interes general impuse radiodifuzorilor pentru livrarea de servicii media audiovizuale **pot necesita** utilizarea **unor criterii** specifice **pentru alocarea** spectrului, în cazul în care **se constată că** acest lucru este esențial pentru îndeplinirea unui obiectiv specific de interes general prevăzut în dreptul intern. Procedurile asociate realizării obiectivelor de interes general **ar trebui** să fie, în toate circumstanțele, transparente, obiective, proporționale și nediscriminatorii.
- (69) **Orice exceptare, totală sau parțială**, de la obligația de a plăti taxele sau redevențele stabilite pentru utilizarea spectrului **ar trebui să fie obiectivă și transparentă și să se bazeze pe existența altor obligații de interes general prevăzute în dreptul intern.**
- (70) Având în vedere impactul restrictiv asupra accesului liber la spectrul radio, valabilitatea unui drept individual de utilizare care nu este negociabil ar trebui să fie limitată în timp. În cazul în care drepturile de utilizare cuprind dispoziții privind reînnoirea valabilității acestora, statele membre ar trebui mai întâi să efectueze o revizuire, inclusiv o consultare publică, ținând cont de evoluțiile din domeniul tehnologic, al pieței și al zonelor de acoperire. **Având în vedere deficitul de spectru**, drepturile individuale acordate întreprinderilor ar trebui să fie revizuite cu regularitate. În efectuarea acestei revizuii, statele membre ar trebui să păstreze echilibrul între interesele titularilor de drepturi și necesitatea de a promova introducerea negocierii spectrului precum și utilizarea mai flexibilă a spectrului prin autorizațiile generale, atunci când acest lucru este posibil.
- (71) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă competența de a garanta utilizarea eficientă a spectrului și a numerelor și, în cazul în care resursele de spectru și de numerotare rămân nefolosite, să adopte măsuri pentru prevenirea acaparării anticoncurențiale, care poate împiedica noile intrări pe piață.
- (72) Îndepărtarea barierelor legislative și administrative care se află în calea unei autorizații generale sau a drepturilor de utilizare a spectrului și a numerelor cu implicații europene ar trebui să favorizeze evoluția tehnologică și a serviciilor și să contribuie la îmbunătățirea concurenței. Deși coordonarea condițiilor tehnice pentru disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului radio se organizează în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană ⁽¹⁾ (decizia privind spectrul de frecvențe radio), poate fi necesară de asemenea, în scopul realizării obiectivelor pieței interne, coordonarea sau armonizarea procedurilor și condițiilor care se aplică în cazul drepturilor și autorizațiilor pentru anumite benzi, în cazul drepturilor de utilizare pentru numere și al autorizațiilor generale. Acest lucru se aplică în special serviciilor de comunicații electronice care, prin natura acestora, au o dimensiune a pieței interne sau un potențial transfrontalier, cum ar fi serviciile prin satelit a căror dezvoltare ar fi încetinită de discrepanțele în ceea ce privește repartizarea spectrului în rândul statelor membre **și între UE și țările terțe, ținând cont de deciziile UIT și CEAPT**. Comisia, asistată de Comitetul pentru comunicații și ținând cont în cea mai mare măsură de avizul **OARET**, ar trebui astfel să poată adopta măsurile tehnice de punere în aplicare pentru îndeplinirea acestor obiective. Măsurile de punere în aplicare adoptate de Comisie pot cere statelor membre să pună la dispoziție drepturi de utilizare a spectrului și/sau a numerelor pe tot cuprinsul teritoriului acestora și, dacă este cazul, să retragă orice alte drepturi de utilizare naționale existente. În astfel de cazuri, statele membre nu ar trebui să acorde niciun drept nou de utilizare pentru banda de spectru sau seria de numere în cauză conform procedurilor naționale.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (73) Evoluția tehnologică și cea a pieței a făcut posibilă desfășurarea serviciilor de comunicații electronice care se extind peste frontierele geografice ale statelor membre. Articolul 16 din directiva privind autorizarea cerea Comisiei să revizuiască funcționarea sistemelor naționale de autorizare și dispoziția privind dezvoltarea serviciilor transfrontaliere din cadrul Comunității. Dispozițiile articolului 8 din directiva privind autorizarea, referitoare la repartiția armonizată a frecvențelor radio, s-au dovedit a fi ineficiente în fața necesităților unei întreprinderi care dorește să ofere servicii pe o bază intercomunitară și, prin urmare, *ar trebui* modificate.
- (74) Cu toate că acordarea autorizațiilor și monitorizarea respectării condițiilor privind utilizarea rămân în responsabilitatea fiecărui stat membru, statele membre ar trebui să se abțină de la impunerea unor condiții, criterii sau proceduri suplimentare care ar restricționa, modifica sau întârzia punerea corectă în aplicare a unei proceduri de selectare sau autorizare armonizate și coordonate. În cazul în care acestea sunt justificate pentru facilitarea punerii în aplicare a acestora, astfel de măsuri privind coordonarea și armonizarea ar putea cuprinde derogări tranzitorii sau, în cazul spectrului, mecanisme tranzitorii de utilizare în comun a spectrului care ar scuti un stat membru de la aplicarea acestor măsuri, cu condiția ca acest lucru să creeze diferențe nejustificate între situațiile concurențiale sau de reglementare ale statelor membre.
- (75) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată lua măsuri eficiente pentru a monitoriza și asigura respectarea condițiilor privind autorizarea generală sau drepturile de utilizare și să aibă competența de a impune sancțiuni financiare și/sau administrative efective în cazul în care aceste condiții sunt încălcate.
- (76) Condițiile care pot însoți autorizațiile ar trebui să cuprindă condiții specifice care să *reglementeze* accesibilitatea pentru utilizatorii cu handicap și necesitatea ca autoritățile publice **și serviciile de urgență** să comunice **între ele și** cu publicul general înaintea, în timpul și în urma dezastrelor majore. De asemenea, având în vedere importanța inovației tehnologice, statele membre ar trebui să poată emite autorizații de utilizare a spectrului în scopuri experimentale, supuse unor restricții și condiții specifice justificate în mod strict de natura experimentală a acestor drepturi.
- (77) Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind accesul necondiționat la bucla locală ⁽¹⁾ s-a dovedit a fi eficient în faza inițială a deschiderii pieței. Directiva-cadru solicită Comisiei să monitorizeze trecerea de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cadrul din 2002 și să aducă propuneri de abrogare a acestui regulament la o dată adecvată. Conform cadrului din 2002, autoritățile naționale de reglementare au sarcina de a analiza piața pentru accesul necondiționat și nelimitat la buclele și sub-buclele metalice cu scopul de a furniza servicii în bandă largă și servicii vocale după cum prevede Recomandarea privind piețele relevante de servicii și produse. Întrucât toate statele membre au analizat această piață cel puțin o dată, iar obligațiile corespunzătoare în temeiul cadrului din 2002 sunt respectate, Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 a devenit nenecesar și ar trebui, în consecință, abrogat.
- (78) Măsurile necesare punerii în aplicare a directivelor privind cadrul, accesul și autorizarea *ar trebui* să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 336, 30.12.2000, p. 4.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (79) În special, *Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte* măsuri de punere în aplicare privind notificările menționate la articolul 7 din directiva-cadru; Armonizarea în domeniul spectrului de frecvențe și numerotării, precum și în chestiuni legate de securitatea rețelor și serviciilor; identificarea piețelor transnaționale; punerea în aplicare a standardelor; aplicarea armonizată a dispozițiilor cadrului de reglementare. De asemenea, *ar trebui să fie împuternicită să adopte* măsuri de punere în aplicare a actualizării anexelor I și II la directiva privind accesul pe piață și dezvoltările tehnologică și de adoptare a măsurilor de punere în aplicare a armonizării a normelor, procedurilor și condițiilor de autorizare a rețelor și serviciilor de comunicații electronice. *Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale, acestea trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE. Având în vedere că aplicarea procedurii de reglementare cu control în termenele care se aplică în mod normal ar putea, în anumite situații excepționale, împiedica adoptarea la timp a măsurilor de aplicare, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să acționeze rapid pentru a asigura adoptarea la timp a respectivelor măsuri.*

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2002/21/CE (directiva-cadru)

Directiva 2002/21/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește un cadru armonizat pentru reglementarea serviciilor de comunicații electronice, a rețelor de comunicații electronice, a infrastructurilor asociate și a serviciilor asociate, precum și a anumitor aspecte privind echipamentele terminale **menite să faciliteze accesul utilizatorilor cu handicap și să încurajeze utilizarea comunicațiilor electronice de către utilizatorii defavorizați.** Directiva stabilește sarcinile autorităților naționale de reglementare și stabilește o serie de proceduri care asigură aplicarea armonizată a cadrului de reglementare în întreaga Comunitate”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) Litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„b) „piețe transnaționale” înseamnă piețele care deserveșc Comunitatea sau o parte importantă a acesteia acoperind mai mult de un stat membru”

- (b) Litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„d) „rețea publică de comunicații” înseamnă o rețea de comunicații electronice utilizată în întregime sau în principal pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice puse la dispoziția publicului, care facilitează transferul de informații între punctele de terminare a rețelei și care cuprinde elementele de rețea care nu sunt active;”

- (c) Litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„e) „infrastructură asociată” înseamnă acea infrastructură asociată unei rețele de comunicații electronice și/sau unui serviciu de comunicații electronice care permit și/sau facilitează furnizarea de servicii prin intermediul respectivei rețele și/sau al respectivului serviciu sau dispun de acest potențial și cuprind inter alia sistemele de conversie a numerelor sau a adreselor, sistemele condiționate de acces și ghidurile de programe electronice, precum și infrastructura fizică, cum ar fi **intrările în clădiri, cablajul din clădiri, turnurile și alte structuri de suport înalte, conductele, țevile, pilonii, antenele, nișele, cutiile de distribuție și toate celelalte elemente ale rețelei care nu sunt active;**”

Miercuri, 24 septembrie 2008

(d) Punctul (l) se înlocuiește cu următorul text:

- „l) „directive specifice” înseamnă Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciile universale) și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (*)

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37”

(e) Se adaugă literele (q), (r), și (s) următoare:

- „q) „alocare” înseamnă desemnarea unei benzi de frecvență sau a unei serii de numere date pentru utilizarea de către unul sau mai multe tipuri de servicii, după caz, în condiții specifice;
- r) „repartiție” înseamnă autorizația emisă de către o autoritate națională de reglementare unei entități juridice sau unei persoane fizice de a utiliza o frecvență radio sau un canal de frecvență radio, sau un număr (sau bloc/blocuri de numere);
- s) „bruiă dăunător” înseamnă bruiatul care pune în pericol funcționarea unui serviciu de radio-navigație sau a altor servicii de siguranță sau care denaturează, blochează sau întrerupe în mod grav și repetat funcționarea unui serviciu de radiocomunicații utilizat în conformitate cu reglementările **internationale**, comunitare și de drept intern aplicabile.”

3. Articolul 3 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare își exercită competențele în mod independent, imparțial și transparent **și în timp util**. Autoritățile naționale de reglementare nu caută și nu primesc instrucțiuni de la un alt organism în relație cu îndeplinirea obișnuită a sarcinilor care le revin în temeiul dreptului intern de punere în aplicare a dreptului comunitar. Numai organismele de apel instituite în conformitate cu articolul 4 sau instanțele naționale sau europene au competența de a suspenda sau revoca deciziile luate de către autoritățile naționale de reglementare.

Statele membre se asigură că directorul unei autorități naționale de reglementare sau înlocuitorul acestuia nu poate fi demis decât în cazul în care acesta nu mai satisface condițiile necesare îndeplinirii sarcinilor sale precizate în prealabil în dreptul intern, sau în cazul în care acesta se face vinovat de comportament din culpă gravă. Decizia de demitere a directorului autorității naționale de reglementare se motivează și se face publică la momentul demiterii.

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare beneficiază de resurse financiare și umane adecvate pentru a îndeplini sarcinile care le revin și că beneficiază de bugete anuale separate. Bugetele se fac publice.

(3a) Statele membre se asigură că obiectivele Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET) privind promovarea unei coerențe și coordonări reglementare sporite sunt sprijinite în mod activ de către autoritățile naționale de reglementare respective.

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare beneficiază de resurse financiare și umane adecvate pentru a îndeplini sarcinile care le revin și pentru a putea contribui și participa în mod activ la OARET. Autoritățile naționale de reglementare au bugete anuale separate, iar bugetele se fac publice.

(4a) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de pozițiile comune ale OARET atunci când adoptă decizii privind piețele lor interne.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că există, la nivel național, mecanisme eficiente prin care orice utilizator sau orice întreprindere care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice și care este afectat de o decizie a unei autorități naționale de reglementare are dreptul de a ataca decizia în fața unui organism independent de părțile implicate. Acest organism, care poate fi o instanță judecătorească, trebuie să dispună de competențele necesare pentru a-și putea exercita funcțiile **în mod eficient**. Statele membre se asigură că elementele cauzei sunt luate în considerare în mod corespunzător, că există un mecanism de **recurs eficace și că procedurile în fața instanței de recurs nu sunt nejustificat de lungi**. **Statele membre stabilesc termene-limită pentru examinarea unor astfel de căi de atac.**

În așteptarea deciziei într-o astfel de acțiune, decizia autorității naționale de reglementare rămâne valabilă, cu excepția cazului în care sunt acordate măsuri provizorii. Pot fi acordate măsuri provizorii, **în conformitate cu legislația națională corespunzătoare**, dacă este necesară suspendarea urgentă a efectului deciziei pentru a preveni daune grave și ireparabile aduse părții care solicită măsurile și atunci când echilibrul intereselor cere astfel.”

(b) Se adaugă următoarele alineate:

„(3) **Instanțele de recurs au dreptul de a solicita avizul OARET înainte de a lua o decizie în cadrul unei proceduri de recurs.**

(4) Statele membre obțin informații referitoare la subiectul apelurilor, numărul de cereri de apel, durata procedurilor de apel, numărul deciziilor de acordare a măsurilor provizorii luate în conformitate cu alineatul (1) și motivele acestor decizii. Statele membre pun *anual* aceste informații la dispoziția Comisiei și **OARET.**”

5. Articolul 5 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice transmit toate informațiile, inclusiv informațiile financiare, necesare autorităților naționale de reglementare pentru a garanta conformitatea cu dispozițiile sau deciziile adoptate în conformitate cu prezenta directivă și cu directivele specifice. ▯ Întreprinderile respective furnizează astfel de informații rapid și la cerere, respectând termenele și nivelul de detalii solicitate de autoritatea națională de reglementare. Informațiile solicitate de autoritatea națională de reglementare sunt proporționale cu sarcina pe care aceasta o are de îndeplinit. Autoritatea națională de reglementare prezintă motivele care justifică cererea sa de informații **și respectă legislația comunitară și pe cea națională privind confidențialitatea în afaceri.**”

6. Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Mecanismul de consultare și de transparență

Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolului 7 alineatul (10), a articolului 20 sau a articolului 21, statele membre se asigură că, atunci când autoritățile naționale de reglementare intenționează să adopte măsuri, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive sau ale directivelor speciale, ▯ sau atunci când intenționează să *prevadă restricții* în temeiul articolului 9 alineatul (3) și al articolului 9 alineatul (4), **care au un impact major asupra pieței în cauză**, acestea dau ocazia părților interesate să își prezinte observațiile cu privire la proiectul de măsură într-un termen rezonabil.

Autoritățile naționale de reglementare publică procedurile naționale de consultare.

Statele membre asigură înființarea unui singur punct de informare care să permită accesul la toate consultările în curs.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Rezultatele procedurii de consultare se fac publice de către autoritățile naționale de reglementare, cu excepția cazului în care este vorba de informații confidențiale în sensul dreptului comunitar și intern privind secretele de afaceri. **În cazul difuzării nejustificate de informații confidențiale, autoritățile naționale de reglementare, la cererea întreprinderilor interesate, asigură adoptarea măsurilor corespunzătoare în cel mai scurt timp posibil.**

Articolul 7

Consolidarea pieței interne a comunicațiilor electronice

(1) La îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezenta directivă și din directivele speciale, autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de obiectivele prevăzute la articolul 8, inclusiv cele privind funcționarea pieței interne.

(2) Autoritățile naționale de reglementare contribuie la dezvoltarea pieței interne cooperând **în mod transparent** cu Comisia și cu **OARET** pentru a asigura aplicarea consecventă, în toate statele membre, a dispozițiilor prezentei directive și ale directivei speciale. În acest scop, statele membre cooperează, în special, cu Comisia și cu **OARET** pentru identificarea tipurilor de instrumente și de soluții adecvate pe care să le aplice în cazul diferitelor situații de pe piață.

(3) Cu excepția cazurilor în care dispozițiile de reglementare adoptate în temeiul articolului 7b prevăd altfel, la finalizarea consultării menționate la articolul 6, în cazurile în care o autoritate națională de reglementare intenționează să ia o măsură:

a) care intră sub incidența articolului 15 sau 16 din prezenta directivă, a articolului 5 sau 8 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și

b) care ar afecta comerțul între statele membre,

aceasta pune la dispoziția Comisiei, **OARET** și, **în același timp**, a autorităților naționale de reglementare din alte state membre proiectul de măsură, împreună cu motivația care stă la baza măsurii, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), și informează Comisia, **OARET** și alte autorități naționale de reglementare cu privire la acesta. Autoritățile naționale de reglementare, **OARET** și Comisia pot prezenta observații autorității naționale de reglementare în cauză în termen de o lună. Acest termen nu poate fi prelungit.

(4) Atunci când o măsură prevăzută la alineatul (3) are ca scop:

a) să definească o piață relevantă diferită de cele prevăzute în recomandarea adoptată în conformitate cu articolul 15 alineatul (1); sau

b) să decidă dacă desemnează sau nu o întreprindere care are, individual sau împreună cu altele, o putere semnificativă pe piață, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), (4) sau (5);||

I

și ar putea afecta comerțul între statele membre, iar Comisia a indicat autorității naționale de reglementare că estimează faptul că proiectul de măsură va crea o barieră în calea pieței unice sau, în cazul în care are mari îndoieli în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul comunitar și în special cu obiectivele prevăzute la articolul 8, adoptarea proiectului de măsură se amână cu încă două luni. Acest termen nu poate fi prelungit.

(5) În termenul de două luni menționat la alineatul (4), Comisia poate lua o decizie prin care să solicite autorității naționale de reglementare în cauză retragerea proiectului de măsură. Comisia va ține cont în cea mai mare măsură de avizul **OARET** înaintat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET) (*)], înaintea emiterii deciziei. Decizia este însoțită de o analiză detaliată și obiectivă privind motivele pentru care Comisia consideră că proiectul de măsură nu ar trebui adoptat împreună cu propunerile specifice de modificare a proiectului de măsură.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(6) În termen de trei luni de la emiterea, în conformitate cu alineatul (5), a deciziei Comisiei prin care solicită autorității naționale de reglementare eliminarea unui proiect de măsură, autoritatea națională de reglementare modifică sau elimină proiectul de măsură. În cazul în care proiectul de măsură se modifică, autoritatea națională de reglementare întreprinde o consultare publică în conformitate cu procedurile menționate la articolul 6 și notifică din nou Comisiei proiectul de măsură modificat în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (3).

(7) Autoritatea națională de reglementare în cauză ține seama în cea mai mare măsură de observațiile formulate de alte autorități naționale de reglementare, **de OARET** și de Comisie și poate, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatului (4), să adopte proiectul de măsură final comunicând, după caz, acest lucru Comisiei. Orice alt organism național care exercită funcții în conformitate cu prezenta directivă și cu directivele speciale ține seama în cea mai mare măsură, de asemenea, de observațiile Comisiei.

(8) În circumstanțe excepționale, atunci când o autoritate națională de reglementare consideră că trebuie acționat de urgență, prin derogare de la procedura prevăzută la alineatele (3) și (4), pentru a garanta concurența și a proteja interesele utilizatorilor, aceasta poate adopta de îndată măsuri proporționale și provizorii. Aceasta comunică fără întârziere aceste măsuri, argumentate corespunzător, Comisiei, celorlalte autorități naționale de reglementare și **OARET**. O decizie a autorității naționale de reglementare de a oferi acestor măsuri un caracter permanent sau de a prelungi durata de aplicare a acestora este supusă dispozițiilor alineatelor (3) și (4).

(¹) JO L ...”

7. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 7a

Procedura pentru aplicarea consecventă a măsurilor corective

(1) *Atunci când o autoritate națională de reglementare intenționează să adopte o măsură pentru a impune, modifica sau anula o obligație pentru un operator în temeiul articolului 16 coroborat cu articolul 5 și cu articolele 9-13a din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), și cu articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal), Comisia și autoritățile naționale de reglementare din celelalte state membre dispun de o perioadă de o lună de la data notificării proiectului de măsură pentru a transmite observații autorității naționale de reglementare în cauză.*

(2) *În cazul în care proiectul de măsură se referă la impunerea, modificarea sau retragerea unei obligații, diferite de cea menționată la articolul 13a din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul), Comisia poate, în cadrul aceleiași perioade, să notifice autorității naționale de reglementare în cauză și OARET cu privire la motivele pentru care consideră că proiectul de măsură implică apariția unui obstacol în calea pieței interne sau motivele pentru care are îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea acestuia cu legislația comunitară. În acest caz, proiectul de măsură nu se adoptă în mai puțin de două luni de la notificarea Comisiei.*

În absența unei astfel de notificări, autoritatea națională de reglementare în cauză poate adopta proiectul de măsură, ținând seama de orice observații făcute de Comisie sau de oricare alte autorități naționale de reglementare.

(3) *În perioada de două luni menționată la alineatul (2), Comisia, OARET și autoritatea națională de reglementare în cauză cooperează îndeaproape în scopul identificării măsurii celei mai potrivite și eficiente în lumina obiectivelor stabilite la articolul 8, acordând atenția cuvenită opiniilor participanților la piață și necesității de a asigura dezvoltarea unei practici reglementare consecvente.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

În aceeași perioadă de două luni, OARET, hotărând cu majoritate absolută, adoptă un aviz prin care confirmă faptul că proiectul de măsură este adecvat și eficient, sau indică că acesta trebuie modificat, prezentând în acest caz propuneri de modificare. Acest aviz este motivat și făcut public.

În cazul în care OARET a confirmat faptul că proiectul de măsură este adecvat și eficient, autoritatea națională de reglementare în cauză poate adopta proiectul de măsură, ținând seama în cea mai mare măsură de orice comentarii făcute de Comisie sau de OARET. Autoritatea națională de reglementare face public modul în care a ținut seama de aceste comentarii.

În cazul în care OARET a indicat faptul că proiectul de aviz ar trebui modificat, Comisia poate, luând în considerare în cea mai mare măsură avizul OARET, să adopte o decizie prin care să solicite autorității naționale de reglementare în cauză să modifice proiectul de măsură, prezentând motivele și propuneri specifice în acest sens.

(4) În cazul în care proiectul de măsură se referă la impunerea, modificarea sau anularea obligației menționate la articolul 13a din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul), acesta nu se adoptă pentru o nouă perioadă de două luni după încheierea perioadei de o lună menționate la alineatul (1).

Pe durata perioadei de două luni menționate la primul paragraf, Comisia, OARET și autoritatea națională de reglementare în cauză cooperează strâns cu obiectivul de a determina dacă proiectul de măsură propus este în conformitate cu prevederile articolului 13a din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) și, în special, dacă este măsura cea mai adecvată și eficientă. În acest scop, se iau în considerare în mod corespunzător opiniile participanților la piață și necesitatea de a asigura crearea unei practici de reglementare coerente. La solicitarea justificată a OARET sau a Comisiei, această perioadă de două luni se prelungește cu până la două luni.

În perioada maximă menționată la al doilea paragraf, OARET, hotărând cu majoritate absolută, adoptă un aviz prin care confirmă faptul că proiectul de măsură este adecvat și eficient, sau indică că acesta nu ar trebui adoptat. Avizul se motivează și se face public.

Numai în cazul în care Comisia și OARET au confirmat faptul că proiectul de măsură este adecvat și eficient, autoritatea națională de reglementare în cauză poate adopta proiectul de măsură, ținând seama în cea mai mare măsură de orice comentarii făcute de Comisie sau de OARET. Autoritatea națională de reglementare face public modul în care a ținut seama de aceste comentarii.

(5) În termen de trei luni de la adoptarea de către Comisie, în conformitate cu alineatul (3) al patrulea paragraf, a unei decizii motivate prin care se solicită unei autorități naționale de reglementare să modifice proiectul de măsură, autoritatea națională de reglementare în cauză modifică sau retrage proiectul de măsură. În cazul în care acesta trebuie modificat, autoritatea națională de reglementare efectuează o consultare publică în conformitate cu procedura de consultare și transparență menționată la articolul 6 și notifică din nou Comisiei proiectul de măsură modificat, în conformitate cu articolul 7.

(6) Autoritatea națională de reglementare poate retrage proiectul de măsură propus în orice etapă a procedurii.

Articolul 7b

Dispoziții de punere în aplicare

|| Comisia, ținând în totalitate seama de avizul OARET, poate stabili recomandările și/sau orientările aferente articolului 7 prin care se definesc forma, conținutul și nivelul de detaliu al notificărilor solicitate în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), precum și cazurile în care nu sunt necesare notificări și calcularea limitelor de timp.

Miercuri, 24 septembrie 2008

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 9 privind spectrul radio **sau condițiilor care permit îndeplinirea obiectivelor stabilite la alineatele (2)-(4)**, statele membre țin seama în cea mai mare măsură de faptul că este de dorit ca reglementarea tehnologică să fie neutră și se asigură că, în realizarea sarcinilor de reglementare specificate în prezenta directivă și în directivele specifice, în special cele destinate să garanteze concurența eficientă, autoritățile naționale de reglementare procedează întocmai.”

(b) La alineatul (2), literele (a) și (b) **și (c)** se înlocuiesc cu următorul text:

„a) asigurându-se că utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, au un beneficiu maxim în ceea ce privește alegerea, prețul și calitatea **și că furnizorii beneficiază de compensări pentru orice costuri nete suplimentare pe care aceștia pot dovedi că le-au suportat în urma impunerii unor astfel de obligații de serviciu public;**

b) asigurându-se că nu există niciun fel de denaturare sau restricționare a concurenței în sectorul comunicațiilor electronice, în special cu privire la livrarea conținutului **și la accesul la acesta și la servicii în cadrul tuturor rețelelor;**

c) **încurajând și facilitând investițiile eficiente și orientate asupra pieței în infrastructură și promovând inovația; și**”

(c) Alineatul 3 se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se elimină;

(ii) || litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„d) cooperând cu Comisia și cu **OARET** pentru a asigura dezvoltarea practicii normative consecvente și aplicarea consecventă a prezentei directive și a directivelor speciale.”

(d) Alineatul (4) se modifică după cum urmează:

i) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„e) abordând necesitățile unor grupuri sociale specifice, în special ale persoanelor cu handicap, ale persoanelor în vârstă și ale utilizatorilor cu nevoi sociale specifice;”

ii) || se adaugă literele (g) **și (h)**:

„g) respectând principiul conform căruia utilizatorii ar trebui să poată să acceseze și să distribuie orice conținut legal și să folosească orice aplicații legale și/sau servicii la alegerea acestora, **contribuind în acest scop la promovarea conținutului licit în conformitate cu articolul 33 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal).**

h) **respectând principiul conform căruia nu se poate impune nici o restricție drepturilor și libertăților fundamentale utilizatorilor finali, în lipsa unei decizii prealabile din partea autorităților judiciare, în special în conformitate cu articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitor la libertatea de exprimare și de informare, cu excepția situațiilor în care este amenințată securitatea publică, când decizia poate fi ulterioară.**”

(e) Se introduce următorul nou alineat:

„(5) **Autoritățile naționale de reglementare aplică, în vederea atingerii obiectivelor generale menționate la alineatele (2), (3) și (4), principii de reglementare obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, printre altele prin:**

a) **promovarea predictibilității reglementare prin intermediul continuității soluțiilor găsite pentru mai multe analize de piață, după caz;**

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) *garantarea faptului că, în împrejurări similare, nu există discriminare în privința tratamentului aplicat întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice;*
- c) *salvagardarea concurenței în beneficiul consumatorilor și promovarea concurenței bazate pe infrastructură ori de câte ori este posibil;*
- d) *promovarea investițiilor dictate de piață și a inovațiilor în infrastructuri noi și consolidate, în special prin încurajarea investițiilor comune și prin garantarea unei partajări corespunzătoare a riscurilor între investitor și întreprinderile care au acces la noile facilități;*
- e) *acordarea atenției cuvenite diversității situațiilor privind concurența și consumatorii din diferite zone geografice dintr-un stat membru;*
- f) *impunerea unor obligații reglementare ex-ante doar în cazurile în care nu există concurență efectivă și durabilă și reducerea sau eliminarea acestora imediat ce există concurență efectivă.”*

9. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 8a

Comisia pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio

(1) *Se creează o Comisie pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (CPSR) pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate la alineatele (1), (3) și (5) ale articolului 8b.*

CPSR oferă asistență Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la chestiunile legate de politica în domeniul spectrului de frecvențe radio.

CPSR este formată din reprezentanți la nivel înalt al autorităților naționale competente, responsabile de politica în domeniul spectrului radio în fiecare stat membru. Fiecare stat membru dispune de un vot, iar Comisia nu are drept de vot.

(2) *La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, CPSR adoptă avize cu majoritate absolută.*

(3) *CPSR transmite un raport anual de activitate Parlamentului European și Consiliului.*

Articolul 8b

Planificarea strategică și coordonarea politicii în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniunea Europeană

(1) *Statele membre cooperează între ele și cu Comisia la planificarea strategică, coordonarea și armonizarea utilizării spectrului de frecvențe radio în Uniunea Europeană. În acest scop, ele țin seama, inter alia, de aspectele economice, de siguranță, de sănătate, de interes public, de libertate de exprimare, culturale, științifice, sociale și tehnice ale politicilor UE, precum și de diferitele interese ale comunităților de utilizatori ai spectrului de frecvențe radio, în scopul optimizării utilizării acestuia și a evitării bruiajelor dăunătoare.*

(2) *Activitățile politice legate de spectrul de frecvențe radio din Uniunea Europeană nu aduc atingere:*

a) *măsurilor luate la nivel comunitar sau național, în conformitate cu legislația comunitară, care urmăresc atingerea unor obiective de interes general, în special în ceea ce privește reglementarea conținutului și politicile în domeniul audiovizualului și media;*

b) *dispozițiilor din Directiva 1999/5/CE; și*

c) *dreptului statelor membre de a organiza și utiliza spectrul lor de frecvențe radio în scopul menținerii ordinii publice, al siguranței publice și al apărării.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) *Statele membre garantează coordonarea abordărilor politice în materie de spectru de frecvențe radio în Uniunea Europeană și, atunci când este cazul, condiții armonizate privind disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio necesare pentru crearea și funcționarea pieței interne în domenii ale politicii UE precum comunicațiile electronice, transportul și cercetarea și dezvoltarea.*

(4) *Comisia, ținând seama în mod corespunzător de avizul CPSR, poate prezenta o propunere legislativă în vederea elaborării unui program de acțiune în materie de spectru de frecvențe radio privind planificarea strategică și armonizarea utilizării spectrului de frecvențe radio în Uniunea Europeană, sau alte măsuri legislative în scopul optimizării utilizării acestuia și al evitării bruiajelor dăunătoare.*

(5) *„Statele membre garantează coordonarea eficientă a intereselor UE în cadrul organizațiilor internaționale competente în materie de spectru de frecvențe radio. Atunci când este necesar pentru asigurarea acestei coordonări eficiente, Comisia, ținând seama în mod corespunzător de avizul Comisiei pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (CPSR), poate propune Parlamentului European și Consiliului obiective politice comune, inclusiv, dacă este necesar, un mandat de negociere.”*

10. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Gestionarea spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice

(1) *Ținând seama în mod corespunzător de faptul că spectrul radio este un bun public cu o importantă valoare socială, culturală și economică, statele membre asigură gestionarea eficientă a spectrului radio pentru serviciile de comunicații electronice pe teritoriul acestora în temeiul **articolelor 8 și 8b**. Acestea se asigură că alocarea și repartitia spectrului radio de către autoritățile naționale de reglementare se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. **În acest sens, statele membre respectă acordurile internaționale și pot ține seama de considerentele de politică publică.***

(2) *Statele membre promovează armonizarea utilizării spectrului radio în întreaga Comunitate, ținându-se cont de necesitatea de a garanta utilizarea efectivă și eficientă a acestora **și de a căuta beneficii pentru consumator, cum ar fi economiile de scară și interoperabilitatea serviciilor**. În acest sens, acestea acționează în conformitate cu **articolele 8b și 9c din prezenta directivă și Decizia nr. 676/2002/CE** (Decizia privind spectrul radio).*

(3) *Cu excepția cazului în care al doilea paragraf sau măsurile adoptate în temeiul articolului 9c nu prevăd altfel, statele membre se asigură că toate tipurile de tehnologii **utilizate pentru serviciile de comunicații electronice** pot fi utilizate în benzile de frecvență radio **disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, în conformitate cu reglementările privind radiocomunicațiile ale UIT**.*

Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de tehnologii ■ folosite **pentru serviciile de comunicații electronice**, în cazul în care acest lucru este justificat de:

- a) evitarea **unui posibil bruiaj** dăunător,
- b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice,
- c) **garantarea calității tehnice a serviciilor,**
- d) **garantarea optimizării partajării spectrului radio ■, ||**
- e) **garantarea utilizării eficiente a frecvențelor radio,**
- f) **realizarea unui obiectiv de interes general** în conformitate cu alineatul (4) ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) Cu excepția cazului în care al doilea paragraf **nu prevede** altfel, statele membre se asigură că toate tipurile de servicii de comunicații electronice pot fi furnizate în benzile de frecvență radio **disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, în conformitate cu planurile naționale de alocare a frecvențelor și cu reglementările privind radiocomunicațiile ale UIT**. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicații electronice care urmează să fie furnizate.

Măsurile prin care se reglementează furnizarea unui serviciu **de comunicații electronice** într-o bandă specifică, **disponibilă pentru serviciile de comunicații electronice**, sunt justificate, în scopul de a garanta îndeplinirea obiectivului de interes general **definit în legislația națională** conform dreptului comunitar, precum siguranța vieții, promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale, sau evitarea utilizării inefficiente a spectrului, sau de a promova **obiectivele politicilor privind cultura și mass-media, cum ar fi** diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul media.

O **măsură** care interzice furnizarea oricărui alt serviciu **de comunicații electronice** într-o bandă specifică poate fi prevăzută numai atunci când aceasta este justificată de necesitatea protejării serviciilor de siguranță a vieții.

(5) Statele membre revizuiesc cu regularitate necesitatea restricțiilor **și a măsurilor** menționate la alineatele (3) și (4) **și fac publice rezultatele acestor revizui.**

(6) Alineatele (3) și (4) se aplică pentru alocarea și repartizarea spectrului radio **de la ... (*)**

(*) **Data transunerii prezentei directive.**

11. Se adaugă articolele 9a, 9b și 9c:

„Articolul 9a

Revizuirea restricțiilor impuse drepturilor existente

(1) Pentru o perioadă de cinci ani *de la ... (*)*”, statele membre se **pot asigura** că titularii drepturilor de utilizare a spectrului acordate înainte de această dată **și care rămân valabile pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după această dată**, pot depune o solicitare către autoritatea națională **competentă** în vederea unei reexaminări a restricțiilor impuse drepturilor acestora în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4).

Înainte de adoptarea deciziei sale, autoritatea națională **competentă** notifică titularului în cauză reexaminarea restricțiilor, indicând dimensiunea dreptului după reexaminare și acordându-i un termen rezonabil pentru a-și retrace solicitarea.

În cazul în care titularul drepturilor își retrace solicitarea, drepturile acestuia nu se modifică fie până la expirarea termenului acordat, fie până la sfârșitul perioadei de cinci ani, fiind aleasă drept scadență prima dintre aceste date.

(2) În cazul în care titularul drepturilor menționat la alineatul (1) este furnizor de servicii de difuzare de conținuturi radio sau de televiziune, iar dreptul de utilizare a spectrului radio i-a fost acordat în vederea îndeplinirii unui obiectiv specific de interes general, **inclusiv furnizarea de servicii de radio-difuziune, dreptul de utilizare a părții din spectrul** de frecvențe radio necesară îndeplinirii unui astfel de obiectiv **rămâne neschimbat**. Partea spectrului radio care nu mai este necesară pentru îndeplinirea obiectivului menționat **va face obiectul unei noi proceduri de desemnare în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din prezenta directivă și** cu articolul 7 alineatul (2) din directiva privind autorizarea.

(3) La sfârșitul perioadei de cinci ani menționate la alineatul (1), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că articolul (9) alineatele (3) și (4) se aplică tuturor desemnărilor și alocărilor de spectru radio care existau la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(4) La aplicarea prezentului articol, statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a garanta o concurență loială.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 9b

Transferul drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile pot transfera sau închiria către alte întreprinderi drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio în benzile pentru care această posibilitate este prevăzută în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 9c, **cu condiția ca astfel de transferuri sau închirieri să fie conforme cu procedurile naționale și planurile naționale de alocare a frecvențelor.**

Pentru alte benzi, statele membre pot, de asemenea, prevedea posibilitatea ca întreprinderile să transfere sau să închirieze drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio către alte întreprinderi **în conformitate cu procedurile naționale.**

(2) Statele membre se asigură că intenția unei întreprinderi de a transfera drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, **precum și transferul efectiv al acestora, sunt notificate** către autoritatea națională **competentă** care răspunde de **acordarea drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio** și că această intenție este făcută publică. În cazul în care utilizarea spectrului de frecvențe radio a fost armonizată prin aplicarea **articolului 9c și a** deciziei privind spectrul de frecvențe radio sau alte măsuri comunitare, orice astfel de transfer se conformează utilizării astfel armonizate.

Articolul 9c

Măsuri de armonizare a gestiunii frecvențelor radio

Pentru a contribui la dezvoltarea pieței interne, în scopul realizării principiilor **articolelor 8b, 9, 9a și 9b**, Comisia poate adopta măsuri de implementare corespunzătoare pentru a:

- a) **pune în aplicare programul de acțiune în materie de spectru de frecvențe radio în conformitate cu articolul 8b alineatul (4);**
- b) **identifica benzile** pentru care drepturile de utilizare pot fi transferate sau închiriate între întreprinderi;
- c) armoniza condițiile asociate acestor drepturi; ■ ■
- d) **identifica benzile pentru care** principiul neutralității serviciilor **se aplică;**

Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3). ■

(*) **Data transpunerii prezentei directive.**

12. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că planurile și procedurile de numerotare se aplică în așa fel încât să se asigure acordarea unui tratament egal tuturor furnizorilor **și utilizatorilor de numere din întreaga Uniune Europeană.** În special, statele membre se asigură că o întreprindere căreia i s-a alocat o serie de numere nu face nicio discriminare față de alți furnizori **și utilizatori** în ceea ce privește secvențele de numere utilizate pentru a acorda acces la serviciile acestora.”

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre sprijină armonizarea **numerelor specifice sau a seriilor de numere** în cadrul Comunității atunci când acest lucru promovează funcționarea pieței interne sau sprijină dezvoltarea serviciilor paneuropene. Comisia poate să ia măsurile tehnice de punere în aplicare adecvate în această privință, care pot cuprinde **asigurarea accesului transfrontalier la numerotarea națională utilizată pentru servicii esențiale, cum ar fi serviciile de informații telefonice.** Măsurile de punere în aplicare pot acorda **OARET** responsabilități specifice în aplicarea acestor măsuri.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3). ▀

13. La articolul 11 alineatul (1), cuvintele „se conformează procedurilor simple, transparente și disponibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere și” se înlocuiesc cu următorul text:

„se conformează procedurilor simple, transparente și disponibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere și, în orice caz, ia decizia în patru luni de la aplicare, și”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Colocarea și utilizarea în comun a **elementelor rețelei și a infrastructurilor asociate** pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice

(1) Atunci când o întreprindere care furnizează rețele de comunicații electronice are dreptul conform legislației naționale de a instala infrastructuri pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată, sau poate profita de o procedură de expropriere sau de utilizare a proprietății, autoritățile naționale de reglementare pot impune, **ținând pe deplin cont de principiul proporționalității**, utilizarea în comun a acestor infrastructuri sau a acestei proprietăți, inclusiv a intrărilor în clădiri, **a cablajului clădirilor**, a pilonilor, a antenelor, **a turnurilor și a altor structuri de suport înalte**, a conductelor, **a țevilor**, a nișelor, **precum și a tuturor celorlalte elemente ale rețelei care nu sunt active**..

(2) Statele membre pot solicita titularilor de drepturi menționați la alineatul (1) să utilizeze în comun infrastructura sau proprietatea (inclusiv colocarea fizică) sau pot lua măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice pentru a proteja mediul, sănătatea publică, securitatea publică sau pentru a îndeplini obiectivele de urbanism și amenajarea teritoriului numai după o perioadă corespunzătoare de consultări publice, în care toate părțile interesate își pot exprima observațiile. Aceste proceduri de coordonare și utilizare în comun pot cuprinde normele de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii și a proprietății.

(3) **Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare dispun de competențele necesare pentru a solicita titularilor de drepturi menționați la alineatul (1) să utilizeze în comun infrastructura sau proprietatea (inclusiv colocarea fizică) pentru a încuraja investițiile eficiente în infrastructură și promovarea inovației, după o perioadă corespunzătoare de consultări publice, în cursul căreia toate părțile interesate au posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. Aceste acorduri de utilizare în comun sau de coordonare pot include norme privind repartizarea costurilor legate de partajarea infrastructurii sau a proprietății și garantează o partajare corespunzătoare a riscurilor între întreprinderile în cauză.**

(4) **Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare stabilesc, pe baza informațiilor furnizate de titularii de drepturi menționați la alineatul (1), un inventar detaliat privind natura, disponibilitatea și poziția geografică a infrastructurilor menționate la acest alineat, și că îl pun la dispoziția părților interesate.**

(5) **Statele membre se asigură că autoritățile competente elaborează, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare, proceduri de coordonare adecvate privind lucrările publice menționate la alineatul (2), precum și cu privire la alte infrastructuri sau proprietăți publice adecvate, care pot include proceduri care garantează că părțile interesate dispun de informații privind infrastructurile și proprietățile publice adecvate, precum și lucrările publice în curs de desfășurare sau cele planificate, că sunt informate în timp util cu privire la acestea și că partajarea este facilitată într-o cât mai mare măsură.**

(6) Măsurile luate de către autoritatea națională de reglementare în temeiul **prezentului articol** sunt obiective, transparente, **nediscriminatorii** și proporționale.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

15. Se inserează capitolul IIIa următor:

„Capitolul IIIa

SECURITATEA ȘI INTEGRITATEA REȚELOR ȘI SERVICIILOR

Articolul 13a

Securitate și integritate

(1) Statele membre se angajează ca întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice disponibile publicului să ia măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a asigura securitatea rețelilor și a serviciilor acestora. Având în vedere cele mai noi tehnici, aceste măsuri trebuie să garanteze un nivel de securitate adecvat riscului prezentat. În special, trebuie luate măsuri pentru a preveni și limita impactul incidentelor legate de securitate asupra utilizatorilor și rețelilor interconectate.

(2) Statele membre se angajează ca întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații să ia măsurile **adecvate** pentru a asigura integritatea rețelilor acestora, astfel încât să garanteze continuitatea livrării serviciilor furnizate prin intermediul acestor rețele. **Autoritățile naționale competente consultă furnizorii de servicii de comunicații electronice înainte de adoptarea unor măsuri specifice în domeniul securității și integrității rețelilor de comunicații electronice.**

(3) Statele membre se angajează ca întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice disponibile publicului să comunice autorității naționale **competente încălcarea** securității sau **pierderea** integrității care a avut un impact semnificativ asupra funcționării rețelilor sau a serviciilor.

După caz, autoritatea națională **competentă** în cauză informează autoritățile naționale **competente** din celelalte state membre și **Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelilor și a Informației (ENISA)**. Atunci când divulgarea unei infracțiuni este în interes public, autoritatea națională **competentă** poate informa publicul.

O dată pe an, autoritatea națională **competentă** prezintă Comisiei un raport de sinteză privind notificările primite și măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat.

(4) Comisia, ținând cont în cea mai mare măsură de avizul **ENISA**, poate să adopte măsurile tehnice de punere în aplicare corespunzătoare cu scopul de a armoniza măsurile menționate la alineatele (1), (2) și (3), inclusiv măsurile care definesc circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile în cazul cerințelor de notificare. **Adoptarea măsurilor tehnice de aplicare nu împiedică statele membre să adopte dispoziții suplimentare pentru a urmări realizarea obiectivelor prevăzute la alineatele (1) și (2).**

Normele tehnice de punere în aplicare privind notificările respectă prevederile Directivei 2002/58/CE.

Aceste măsuri de punere în aplicare, destinate să modifice *elemente neesențiale* din prezenta directivă prin completarea acesteia cu *noi elemente neesențiale*, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3). ||.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 13b

Aplicare și executare

(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare **competente**, cu atribuții în domeniu, au competența de a emite instrucțiuni obligatorii pentru întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice disponibile publicului pentru a pune în aplicare *dispozițiile articolului 13a. Aceste instrucțiuni obligatorii sunt proporționale și sustenabile din punct de vedere economic și tehnic și sunt puse în aplicare într-o limită de timp rezonabilă.*

(2) Statele membre se asigură că autoritățile naționale **competente**, cu atribuții în domeniu, au competența de a cere întreprinderilor care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice disponibile publicului:

- a) să furnizeze informațiile necesare evaluării securității **și integrității** serviciilor și rețelilor acestora, inclusiv a politicilor de securitate documentate; și
- b) să ceară unui organism independent calificat să efectueze un audit privind securitatea și să pună la dispoziția autorității naționale de reglementare rezultatele acestuia.

(3) „Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare **competente** au toate competențele necesare pentru a investiga cazurile de neconformitate, **precum și efectele asupra securității și integrității rețelilor.**”

(4) „Prezentele dispoziții nu aduc atingere articolului 3 din prezenta directivă.”

16. Articolul 14 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când o întreprindere are putere semnificativă pe o anumită piață și în cazul în care legăturile dintre cele două piețe sunt de așa natură încât să permită utilizarea puterii de pe o piață ca pârghie pe cealaltă piață, consolidând astfel puterea pe piață a întreprinderii, se pot impune măsuri corective menite să combată aceste efecte de pârghie, în conformitate cu articolele 9, 10, 11 și 13 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul). În cazul în care acestea sunt insuficiente, se pot impune măsuri corective în conformitate cu articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal).”

17. Articolul 15 se amendează după cum urmează:

- (a) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Procedura de identificare și definire a piețelor”

- (b) La alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) După o consultare publică și o consultare cu **OARET**, Comisia adoptă o recomandare privind piețele relevante de produse și servicii (denumită în continuare „recomandarea”). Recomandarea identifică piețele de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații de reglementare prevăzute de directivele speciale, fără a aduce atingere piețelor care pot fi definite, în cazul unor afaceri specifice, în dreptul concurenței. Comisia definește piețele în conformitate cu principiile dreptului concurenței.”

- (c) Se introduce următorul alineat:

„(2a) Până la ... (*) Comisia publică orientări pentru autoritățile naționale de reglementare privind deciziile menite să impună, să modifice sau să suprimă obligații ale întreprinderilor cu o putere semnificativă pe piață.

(*) Data intrării în vigoare a Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului din ... [de modificare a Directivei 2002/21/CE...].”

Miercuri, 24 septembrie 2008

(d) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile naționale de reglementare, ținând seama în cea mai mare măsură de recomandare și de orientări, definesc piețele relevante corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul lor, în conformitate cu dreptul concurenței. Autoritățile naționale de reglementare urmează procedurile prevăzute la articolele 6 și 7 înainte de a defini piețele care diferă de cele prevăzute în recomandare.”

(e) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia poate, ținând cont în cea mai mare măsură de avizul **OARET** înaintat în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)], să adopte o decizie de identificare a piețelor transnaționale.

Respectiva decizie destinată să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă și să o completeze, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3) **■**”

18. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a piețelor relevante, **ținând seama de piețele enumerate în recomandare și** ținând seama în cea mai mare măsură de orientări. Statele membre se asigură că analiza este efectuată, după caz, în colaborare cu autoritățile naționale în domeniul concurenței.

(2) Atunci când, în conformitate cu alineatul (3) sau (4), articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) sau în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), autoritatea națională de reglementare trebuie să se pronunțe asupra impunerii, menținerii, modificării sau eliminării unor obligații pentru întreprinderi, aceasta stabilește pe baza analizei pieței prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol dacă piața în cauză este efectiv concurențială.”

(b) Alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) În cazul piețelor transnaționale prevăzute de decizia prevăzută la articolul 15 alineatul (4), Comisia solicită **OARET** să efectueze analiza pieței, ținând seama în cea mai mare măsură de orientări, și să emită un aviz asupra oricărei impuneri, mențineri, modificări sau retrageri a obligațiilor de reglementare în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Comisia, ținând seama în cea mai mare măsură de avizul **OARET**, poate să emită o decizie de desemnare a uneia sau a mai multor întreprinderi care au o putere semnificativă pe piață și de impunere a unei sau a mai multor obligații specifice în conformitate cu articolele 9-13a din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal). În acest fel, Comisia îndeplinește obiectivele strategice menționate la articolul 8.

(6) Măsurile luate în conformitate cu dispozițiile de la alineatele (3) și (4) din prezentul articol fac obiectul procedurilor menționate la articolele 6 și 7. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a pieței relevante:

- a) în termen de doi ani de la notificarea prealabilă a unui proiect de măsură cu privire la respectiva piață;
- b) pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei, în termen de un an de la adoptarea unei recomandări revizuite privind piețele relevante, sau;
- c) pentru statele membre care s-au alăturat de curând Uniunii, în termen de un an de la aderarea acestora.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

(c) Se inserează alineatul (7) următor:

„(7) În cazul în care o autoritate națională de reglementare nu a realizat analiza unei piețe relevante identificate în recomandare în limita de timp prevăzută la articolul 16 alineatul (6), Comisia poate cere **OARET** să emită un aviz, inclusiv un proiect de măsură, o analiză a pieței specifice și a obligațiilor specifice care se impun. **OARET** întreprinde o consultare publică privind proiectul de măsură în cauză.

■

19. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1) **prima teză, sintagma „articolul 22 alineatul (2)” se înlocuiește cu „articolul 22 alineatul (3)” iar în** a doua teză, cuvintele acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2) se înlocuiesc cu „**pun** în aplicare măsuri adecvate și”.

(b) **La alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:**

„În absența unor astfel de standarde și/sau specificații, statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau recomandărilor internaționale adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU), Conferința Europeană a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor (CEAPT), Organizația Internațională pentru Standardizare (ISO) sau Comisia Electrotehnică Internațională (IEC).”

(c) La alineatul (6), cuvintele „acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (3), le elimină din lista de standarde și/sau specificații menționate la alineatul (1)” se înlocuiesc cu: „**ia măsurile de punere în aplicare corespunzătoare și elimină standardele și/sau specificațiile respective din lista de standarde și/sau specificații menționate la alineatul (1).**”

(d) Se inserează următorul alineat (6a):

„(6a) Măsurile de punere în aplicare **menționate la alineatele (1), (4) și (6)**, destinate să modifice prin completarea prezentei directive, elementele neesențiale ale acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3) ■.”

20. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1) se adaugă litera (c) următoare:

„c) furnizorii de echipamente și servicii de televiziune digitală cooperează în ceea ce privește furnizarea de servicii de televiziune pentru utilizatorii finali cu handicap.”

(b) Alineatul (3) se elimină.

21. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Procedurile de armonizare

(1) Fără a aduce atingere articolului 9 din prezenta directivă și articolelor 6 și 8 din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), atunci când Comisia consideră că divergențele cu privire la punerea în aplicare de către autoritățile naționale de reglementare a sarcinilor specificate în prezenta directivă și în directivele specifice **crează** un obstacol în calea pieței interne, Comisia, ținând cont în cea mai mare măsură de avizul **OARET**, în cazul în care acesta există, poate să emită ■ o decizie privind aplicarea armonizată a dispozițiilor din prezenta directivă și din directivele specifice cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 8.

■

(2) **Decizia menționată la alineatul (1), destinată să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3).** ■

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) pot cuprinde identificarea unei metode armonizate și coordonate pentru abordarea următoarelor aspecte:

- a) punerea coerentă în aplicare a măsurilor reglementare, inclusiv a cadrului reglementar al noilor servicii, **al piețelor subnaționale și al serviciilor comerciale de comunicații electronice transfrontaliere**;
- b) aspecte privind numerotarea, numirea și adresarea, inclusiv seriile de numere, portabilitatea numerelor și a identificatorilor, sistemele de conversie a numerelor și a adreselor și accesul la serviciile de urgență 112;
- c) aspecte privind consumatorii **ce nu au fost incluse în Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal), în special** accesibilitatea la serviciile și echipamentele de comunicații electronice pentru utilizatorii finali cu handicap;
- d) contabilitatea reglementară, **inclusiv calcularea riscului de investiții**.

I

22. Articolul 20 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul unui litigiu între furnizorii de servicii apărut în legătură cu obligațiile existente impuse în conformitate cu prezenta directivă sau cu directivele specifice, atunci când una dintre părți este o întreprindere care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice într-un stat membru, autoritatea națională de reglementare în cauză, la cererea fiecărei părți și fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (2), emite o decizie obligatorie pentru soluționarea litigiului în cel mai scurt timp posibil și în orice caz în termen de patru luni, excepție făcând cazurile excepționale. Statele membre în cauză solicită ca toate părțile să coopereze pe deplin cu autoritatea națională de reglementare.”

23. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Soluționarea litigiilor transfrontaliere

(1) În cazul unui litigiu transfrontalier, în domeniul care intră sub incidența prezentei directive sau a directivelor speciale, între părți din state membre diferite, atunci când litigiul este de competența autorităților naționale de reglementare din mai mult de un stat membru, se aplică procedura prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Orice parte poate prezenta litigiul autorităților naționale de reglementare în cauză. Autoritățile naționale de reglementare competente își coordonează eforturile **în cadrul OARET** pentru a soluționa litigiul, **în măsura posibilului prin adoptarea unei decizii comune**, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 8. **Orice obligații impuse unei întreprinderi de către autoritățile naționale de reglementare în soluționarea unui litigiu respectă dispozițiile prezentei directive și ale directivelor specifice.**

Orice autoritate națională de reglementare care are competența într-un astfel de litigiu poate cere **BERT** să emită un aviz în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)] cu privire la măsurile care trebuie luate în conformitate cu dispozițiile din directiva-cadru și/sau din directivele specifice pentru soluționarea litigiului.

După ce s-a adresat o cerere către **OARET**, orice autoritate națională de reglementare care are competență în toate aspectele litigiului așteaptă decizia **OARET** în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)] înaintea inițierii măsurilor de soluționare a litigiului, fără să se aducă atingere posibilității ca autoritățile naționale de reglementare să ia măsuri urgente dacă este cazul.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Toate obligațiile impuse unei întreprinderi de către autoritatea națională de reglementare în soluționarea unui litigiu respectă dispozițiile prezentei directive sau ale directivelor specifice și țin cont în cea mai mare măsură de avizul emis de **OARET** în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)].

(3) Statele Membre pot să prevadă ca autoritățile naționale de reglementare să refuze de comun acord soluționarea unui litigiu, atunci când există alte mecanisme, inclusiv medierea, care ar contribui mai bine la rezolvarea litigiului în timp util, în conformitate cu prevederile articolului 8.

Acestea informează părțile în cel mai scurt termen cu privire la aceasta. În cazul în care în termen de patru luni litigiul nu este soluționat, în cazul în care litigiul nu a fost prezentat în fața instanțelor de către partea **prejudiciată** și în cazul în care oricare dintre părți cere acest lucru, autoritățile naționale de reglementare își coordonează eforturile pentru a soluționa litigiul, **în măsura posibilului prin adoptarea unei decizii comune**, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 și ținând cont în cea mai mare măsură de orice recomandare emisă de **OARET** în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)].

(4) Procedura prevăzută la alineatul (2) nu împiedică niciuna dintre părți să introducă o acțiune în fața unei instanțe.”

24. Se inserează articolul 21a următor:

„Articolul 21a

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele de sancționare aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și al directivelor specifice și întreprind toate măsurile necesare pentru a garanta că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie **adecvate**, eficiente, proporționale și descurajante. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la ... ⁽¹⁾ || și notifică fără întârziere și orice alte modificări ulterioare care le afectează.”

25. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) **Se inserează paragraful următor:**

„(1a) **Prin derogare de la alineatul (1), pentru adoptarea de măsuri în temeiul articolului 9c, Comisia este asistată de un Comitetul pentru spectrul radio stabilit în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia nr. 676/2002/CE**”

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8 al acesteia.”

(c) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6), și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8 al acesteia.”

26. Articolul 27 se elimină.

27. **Anexa I** se elimină **iar anexa II se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.**

⁽¹⁾ Termenul pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/.../CE [de modificare a Directivei 2002/21/CE].

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2002/19/CE (directiva privind accesul)

Directiva 2002/19/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„a) „acces” înseamnă punerea la dispoziția altei întreprinderi a infrastructurii și/sau a serviciilor, în conformitate cu condițiile definite, pe bază exclusivă sau neexclusivă, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, **inclusiv livrarea de servicii ale societății informaționale sau de servicii de radiodifuziune**. Sunt incluse, inter alia: accesul la elementele rețelei și la instalațiile conexe, ceea ce poate presupune conectarea echipamentului, prin mijloace fixe sau nu (aici sunt incluse, în special, accesul la bucla locală și la instalațiile conexe și serviciile necesare furnizării de servicii prin bucla locală), accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, conducte și piloni, accesul la sistemele de software pertinente, inclusiv la sistemele de asistență pentru exploatare, accesul la conversia numerelor sau la sisteme care oferă funcționalități echivalente, **accesul furnizorilor de servicii de informații telefonice la informațiile necesare referitoare la abonați și la mecanismele de rambursare a sumelor facturate utilizatorilor finali**; accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming, accesul la sistemele de acces condiționat pentru serviciile de televiziune digitală, și accesul la serviciile de rețele virtuale.”

b) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„e) „**buclă locală**” înseamnă circuitul fizic care leagă punctul terminal al rețelei [...] de un cadru de distribuție sau de o infrastructură echivalentă din rețeaua publică fixă de comunicații electronice.”

2. Articolul 4 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Operatorii rețelelor publice de comunicații au dreptul și, la cererea altor întreprinderi autorizate în temeiul articolului 4 din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), obligația de a negocia interconectarea reciprocă în scopul furnizării serviciilor de comunicații electronice disponibile pentru public **sau în scopul livrării de conținut de radiodifuziune sau servicii ale societății informaționale**, în vederea asigurării furnizării și interoperabilității serviciilor pe întreg teritoriul Comunității. Operatorii oferă acces și interconectare altor întreprinderi în termenii și condițiile ce respectă obligațiile impuse de autoritatea națională de reglementare în temeiul articolelor 5 — 8. **Cu toate acestea, termenii și condițiile interconectării nu introduc obstacole nejustificate în calea interoperabilității.**”

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„În vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), autoritățile naționale de reglementare încurajează și, după caz, asigură, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, **accesul și interconectarea adecvată, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și responsabilitățile într-un mod care să promoveze eficiența, concurența durabilă, investiția și inovația și care să permită obținerea de avantaje maxime de către utilizatorii finali.**

În special, fără a aduce atingere măsurilor care pot fi luate cu privire la întreprinderile care au o putere semnificativă pe piață în conformitate cu articolul 8, autoritățile naționale de reglementare trebuie să fie în măsură să impună:

a) în măsura necesară pentru a asigura legătura cap la cap sau accesul echitabil și rezonabil la serviciile părților terțe, precum serviciile de informații telefonice, obligații pentru întreprinderile care controlează accesul către utilizatorii finali, inclusiv, în cazurile justificate, obligația de a asigura interconectarea rețelelor lor în cazul în care nu s-a realizat încă acest lucru sau de a asigura interoperabilitatea serviciilor lor, inclusiv prin mecanisme de rambursare furnizorilor de servicii pentru sumele facturate utilizatorilor finali, în condiții echitabile, transparente și rezonabile;

Miercuri, 24 septembrie 2008

b) în măsura în care este necesar pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune specificate de statele membre, obligații pentru operatori de a furniza acces la alte elemente de infrastructură menționate de anexa I partea II, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

(2) „Obligațiile și condițiile impuse în temeiul alineatului (1) sunt obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii și se pun în aplicare în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 6, 7 și 7a din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”

„Atunci când evaluează proporționalitatea obligațiilor și condițiilor care urmează să se fie impuse, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare condițiile concurențiale diferite existente în diferitele zone din cadrul statelor membre.”

(b) Alineatele (3) și (4) se elimină.

4. Articolul 6 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Având în vedere evoluția tehnologică și cea a pieței, Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare pentru modificarea anexei I. Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14 alineatul (3) **■**.”

La punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului alineat, Comisia poate fi asistată de **Organismul autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor („OARET”).**

5. Articolul 7 se elimină.

6. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), textul „articolele 9-13” se înlocuiește cu textul „articolele 9-13a”.

b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care, în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) un operator este desemnat ca având o putere semnificativă pe piață, autoritățile naționale de reglementare impun, după caz, obligațiile prevăzute la articolele 9 — 13 din prezenta directivă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7a din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”

(c) Alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) Primul paragraf se modifică după cum urmează:

— la prima liniuță, textul „articolul 5 alineatele (1) și (2) și articolul 6” se înlocuiește cu textul „articolele 5 alineatul (1) și articolul 6”.

— la a doua liniuță, textul „Directiva 97/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor (*)” se înlocuiește cu textul „Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice (**))”

(*) JO L 24, 30.1.1998, p. 1.

(**) JO L 201, 31.7.2002, p. 37. **■**

ii) următoarea teză este adăugată ca a doua teză în cadrul celui de-al doilea paragraf:

„Comisia ia în considerare în cea mai mare măsură avizul **OARET** înaintat în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) litera (m) din Regulamentul (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)].”

Miercuri, 24 septembrie 2008

7. *Articolul 9 se modifică după cum urmează*

(a) *alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:*

„(1) *Autoritățile naționale de reglementare pot, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, impune obligații de transparență privind interconectarea și/sau accesul care să îi oblige pe operatori să publice informațiile specificate, cum ar fi informațiile contabile, specificațiile tehnice, caracteristicile rețelei, restricții în ceea ce privește accesul la servicii și aplicații, politicile de gestionare a traficului, modalitățile și condițiile de furnizare și utilizare și prețurile.*”

(b) *alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:*

„(4) *Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care se constată, în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2002/21/CE (Directiva cadru) că un operator deține o putere semnificativă pe o piață relevantă în legătură cu accesul local la un post fix, autoritățile naționale de reglementare se asigură că varianta publicată a ofertei de referință cuprinde cel puțin elementele prevăzute de anexa II.*”

c) *alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:*

„(5) *Comisia poate adopta modificările necesare aduse la anexa II în vederea adaptării acesteia la evoluția tehnologică și a pieței. Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14 alineatul (3). Din motive imperative de urgență, Comisia poate să utilizeze procedura de urgență prevăzută la articolul 14 alineatul (4). La punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului alineat, Comisia poate fi asistată de OARET*”

8. *Articolul 12 se modifică după cum urmează:*

„Articolul 12

Obligațiile referitoare la accesul la anumite elemente din infrastructura rețelelor și la utilizarea acesteia

(1) *O autoritate națională de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, obligații privind acceptarea cererilor rezonabile de acces la anumite elemente și la infrastructura specifică asociată rețelei și la utilizarea acestora, inter alia în situații în care autoritatea națională de reglementare consideră că refuzul accesului sau termenii și condițiile nerezonabile cu efect similar pot împiedica crearea unei piețe de comerț cu amănuntul competitive și durabile sau că nu servește interesul utilizatorului final.*

Operatorilor li se impune, printre altele:

- a) *să acorde terților acces la anumite elemente și/sau la infrastructura rețelei, inclusiv acces neîngrădit la bucla locală;*
- b) *să negocieze cu bună credință cu întreprinderile care solicită acces;*
- c) *să nu retragă accesul la infrastructură acordat deja;*
- d) *să furnizeze anumite servicii cu ridicata în vederea revânzării acestora cu amănuntul de către terți;*
- e) *să acorde acces deschis la interfețele tehnice, la protocoale sau la alte tehnologii cheie care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor sau a serviciilor de rețele virtuale;*
- f) *să furnizeze colocare sau alte forme de utilizare în comun a infrastructurii, inclusiv utilizarea în comun a conductelor, a clădirilor sau a intrărilor în clădiri, a antenelor, a turnurilor și a altor structuri de sprijin, a pilonilor, a nișelor, a cutiilor de distribuție și a altor elemente ale rețelei care nu sunt active;*
- fa) *să furnizeze părților terțe o ofertă de referință pentru acordarea accesului la conducte;*
- g) *să furnizeze anumite servicii necesare asigurării interoperabilității serviciilor cap la cap pentru utilizatori, inclusiv infrastructură pentru serviciile de rețele inteligente sau de roaming în rețelele mobile;*

Miercuri, 24 septembrie 2008

- h) să furnizeze acces la sistemele de asistență operațională sau la sistemele de software similare necesare în vederea asigurării concurenței loiale în domeniul furnizării de servicii;
- i) să interconecteze rețele sau infrastructuri de rețele;
- j) să furnizeze acces la serviciile asociate precum capacitățile privind identitatea, locația și prezența.

Autoritățile naționale de reglementare pot asocia acestor obligații anumite condiții privind caracterul echitabil sau rezonabil și respectarea termenelor.

(2) Atunci când autoritățile naționale de reglementare analizează dacă este necesar să impună obligațiile menționate la alineatul (1), mai ales atunci când evaluează dacă aceste obligații sunt proporționale cu obiectivele stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), iau în considerare, în special, următorii factori:

- a) *viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau a instalării unor infrastructuri concurente, având în vedere ritmul actual de evoluție a pieței și ținând seama de natura și tipul interconectării și accesului în cauză, inclusiv viabilitatea altor produse de acces din amonte, cum ar fi accesul la conducte;*
- b) *fezabilitatea furnizării accesului propus, ținând seama de capacitatea disponibilă;*
- c) *investiția inițială a proprietarului infrastructurii, având în vedere orice investiție publică realizată și riscurile aferente investiției, inclusiv partajarea corespunzătoare a riscurilor între acele întreprinderi care se bucură de accesul la noile infrastructuri;*
- d) *necesitatea de salvagardare a concurenței pe termen lung, în special a concurenței în materie de infrastructură;*
- e) *upă caz, eventualele drepturi de proprietate intelectuală pertinente;*
- f) *furnizarea de servicii paneuropene.*

*(3) Atunci când impun unui operator obligații de furnizare a accesului în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, autoritățile naționale de reglementare pot stabili condițiile tehnice și operaționale care trebuie îndeplinite de către furnizorii și/sau de către beneficiarii accesului în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura funcționarea normală a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea standardelor sau a specificațiilor tehnice specifice respectă standardele și specificațiile prevăzute în conformitate cu **articolul 17** din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru)."*

9. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

- a) *alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:*

„(1) O autoritate națională de reglementare poate impune, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, obligații privind recuperarea costurilor și controlul prețurilor, inclusiv obligații privind orientarea prețurilor în funcție de costuri, precum și obligații privind sistemele de contabilitate a costurilor, pentru furnizarea unor tipuri specifice de interconectare și/sau acces, în situații în care o analiză a pieței indică faptul că lipsa unei concurențe eficace înseamnă că operatorul în cauză poate menține prețurile la un nivel extrem de ridicat sau poate comprima prețurile în detrimentul utilizatorilor finali. Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare investițiile făcute de operator și îi permit realizarea unui venit rezonabil din capitalul angajat, și, fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2002/21/CE, țin seama de riscurile aferente și de partajarea corespunzătoare a riscurilor între investitor și acele întreprinderi care au acces la noile facilități, inclusiv acorduri de partajare a riscurilor pe termen lung și scurt.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

(b) se introduce următorul alineat:

„(5) Autoritățile naționale de reglementare garantează că reglementarea prețurilor de acces pentru contractele pe termen lung de partajare a riscurilor este în concordanță cu costul diferențial pe termen lung al unui operator eficient, având în vedere rata de penetrare calculată a operatorului pe piețe noi și primele de risc incluse în prețurile de acces pentru contractele pe termen scurt. Primele de risc se elimină treptat în funcție de penetrarea continuă pe piață a noilor operatori care primesc acces. Nu se aplică teste de reducere a marjelor contractelor pe termen scurt în cazul în care se percepe o primă de risc.”

10. Se inserează articolele 13a și 13b următoare:

„Articolul 13a

Separarea funcțională

(1) O autoritate națională de reglementare poate, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, în special alineatul (3) al doilea paragraf să prevadă, **ca măsură excepțională**, obligația întreprinderilor integrate vertical de a dispune activități cu privire la furnizarea cu ridicata a produselor de acces **fix** într-o unitate comercială independentă.

Respectiva unitate furnizează produse și servicii de acces tuturor întreprinderilor, inclusiv altor unități comerciale din cadrul societății-mamă, respectând aceleași limite de timp și condiții, inclusiv cele referitoare la nivelurile de preț și servicii, și prin intermediul aceluiași sisteme și procese.

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare intenționează să impună obligația separării funcționale, aceasta înaintează o **propunere** Comisiei care cuprinde:

a) dovada faptului că impunerea **și executarea într-o perioadă rezonabilă ale** obligațiilor corespunzătoare dintre cele identificate la articolele 9-13, **acordând atenția cuvenită celor mai bune practici de reglementare, pentru** a realiza o concurență eficientă în urma unei analize coordonate a piețelor relevante în conformitate cu analiza pieței prevăzută la articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) nu a realizat sau nu ar realiza o concurență eficientă și viabilă și că există probleme privind concurența sau deficiențe de piață importante și persistente identificate în mai multe dintre **piețele de produse angro analizate;**

b) **dovada faptului că există șanse reduse sau nule pentru concurență în materie de infrastructură într-o perioadă rezonabilă de timp;**

c) o analiză a impactului preconizat asupra autorității de reglementare, asupra întreprinderii, **în special asupra forței de muncă a acesteia** și asupra stimulentei de care aceasta dispune spre a investi în rețeaua sa, precum și asupra altor părți interesate, inclusiv impactul pe care se preconizează că o asemenea cerință îl va avea asupra concurenței la nivelul infrastructurii și **mai ales** orice efecte potențiale pe care aceasta le-ar antrena pentru consumatori;

d) o analiză a motivelor care justifică faptul că această obligație ar reprezenta modalitatea cea mai eficientă de a pune în aplicare măsurile corective menite să remedieze problemele privind concurența sau deficiențele de piață identificate;

(3) **Autoritatea națională de reglementare include în propunerea sa un proiect al măsurii propuse care** cuprinde următoarele elemente:

a) natura precisă și nivelul de separare **;**

b) identificarea activelor entității comerciale separate și a produselor sau serviciilor care urmează să fie furnizate de respectiva entitate;

c) identificarea activelor entității comerciale separate și a produselor sau serviciilor care urmează să fie furnizate de respectiva entitate;

Miercuri, 24 septembrie 2008

- d) normele pentru garantarea respectării obligațiilor;
- e) normele pentru garantarea transparenței procedurilor operaționale, în special față de celelalte părți interesate;
- f) un program de monitorizare pentru garantarea respectării obligațiilor, inclusiv publicarea unui raport anual.

(4) Ca urmare a deciziei Comisiei privind proiectul de măsură adoptată în conformitate cu articolul 8 alineatul (3), autoritatea națională de reglementare efectuează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). Pe baza evaluării acesteia, autoritatea națională de reglementare impune, menține, modifică sau elimină obligații, în conformitate cu articolele 6 și 7 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(5) O întreprindere asupra căreia s-a impus separarea funcțională poate face obiectul obligațiilor identificate la articolele 9-13 în cadrul oricărei piețe specifice în cazul în care a fost desemnată ca având putere semnificativă pe piață în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), sau al oricăror obligații autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 8 alineatul (3).

Articolul 13b

Separarea voluntară a unei întreprinderi integrate vertical

(1) Operatorii identificați ca având putere semnificativă pe piață pe una sau mai multe piețe relevante în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) informează autoritatea națională de reglementare în prealabil în cazul în care intenționează să își transfere activele de la rețeaua locală de acces sau o parte substanțială a acestora către o entitate juridică separată aflată în proprietatea altei entități, sau să înființeze o entitate comercială separată cu scopul de a oferi tuturor furnizorilor cu amănuntul, inclusiv propriilor diviziuni de vânzare cu amănuntul, produse de acces perfect echivalente.

(2) Autoritatea națională de reglementare evaluează efectul tranzacției preconizate asupra obligațiilor de reglementare existente în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

În acest scop, autoritatea națională de reglementare efectuează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Pe baza evaluării acesteia, autoritatea națională de reglementare impune, menține, modifică sau elimină obligații, în conformitate cu articolele 6 și 7 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(3) Entitatea comercială separată din punct de vedere legal și operațional poate face obiectul obligațiilor identificate la articolele 9-13 în cadrul oricărei piețe specifice în cazul în care a fost desemnată ca având putere semnificativă pe piață în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), sau al oricăror obligații autorizate de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (3)."

11. La articolul 14, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când se face *trimitere* la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8 *din respectiva decizie*.”

■

12. Anexa II se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 3

Modificări ale Directivei 2002/20/CE (directiva privind autorizarea)

Directiva 2002/20/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Următoarea definiție se aplică, de asemenea:

„autorizație generală” înseamnă un cadru legal instituit de un stat membru care garantează drepturi privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice și stabilește obligații specifice sectorului, care se pot aplica tuturor sau anumitor tipuri de rețele și servicii de comunicații electronice, în conformitate cu prezenta directivă.”

2. Articolul 3 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

a) ||textul „articolele 5, 6 și 7” se înlocuiește cu textul „articolele 5, 6, 6a și 7”;

(b) ||se adaugă următorul paragraf:

„Întreprinderile care oferă servicii de comunicații electronice transfrontaliere întreprinderilor situate în mai multe state membre sunt supuse aceluiași tratament în toate statele membre și primesc doar o singură notificare pentru fiecare stat membru în cauză.”

3. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Drepturi de utilizare pentru frecvențe radio și numere

(1) Statele membre **facilitează** utilizarea spectrului radio **prin intermediul autorizațiilor generale**. **Statele membre pot acorda drepturi** individuale **de utilizare** cu scopul:

a) de a evita **posibilitatea unui** bruiaj dăunător,

b) de a garanta calitatea tehnică a serviciilor;

c) de a garanta utilizarea eficientă a spectrului;

d) de a îndeplini alte obiective de interes general, **definite în legislația națională în conformitate cu dreptul comunitar;**

e) de a respecta o măsură în conformitate cu articolul 6a;

(2) || Statele membre acordă, la cerere, drepturi **individuale de utilizare** oricărei întreprinderi ||, sub rezerva dispozițiilor articolelor 6, 6a, 7 și 11 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă și a oricăror altor norme care garantează utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Fără a se aduce atingere criteriilor specifice **și procedurilor adoptate** de statele membre de acordare a drepturilor la frecvențe radio către furnizorii de servicii de difuzare de conținuturi radio sau de televiziune, aceste drepturi individuale de utilizare se acordă în temeiul unor proceduri **deschise**, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale și, în cazul spectrului, conforme cu dispozițiile articolului 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). **În mod excepțional**, procedurile **pot să nu fie deschise, în cazurile** în care se poate demonstra că acordarea drepturilor individuale de utilizare pentru spectrul radio către furnizorii de servicii de radio sau televiziune este esențială pentru îndeplinirea unei obligații speciale definite **și justificate** în prealabil de statul membru ca fiind necesară **realizării unui interes general în conformitate cu dreptul comunitar**.

Atunci când se acordă drepturi de utilizare, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate la inițiativa titularului și în ce condiții în cazul spectrului radio, în conformitate cu **articolele 9 și 9b** din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Miercuri, 24 septembrie 2008

În cazul în care statele membre acordă drepturile de utilizare pentru o perioadă limitată de timp, durata va fi adecvată pentru serviciul vizat, având în vedere obiectivul urmărit, **luând în considerare în mod corespunzător necesitatea acordării unei perioade adecvate de amortizare a investiției.**

În cazurile în care drepturile individuale de utilizare a spectrului radio se acordă pentru zece ani sau mai mult și nu pot fi transferate sau concesionate între întreprinderi, în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), **autoritatea națională de reglementare își asigură mijloacele prin care poate verifica că criteriile de acordare a drepturilor individuale de utilizare continuă să fie aplicate și respectate pe durata licenței.** În cazul în care **aceste criterii** nu se mai aplică, dreptul individual de utilizare se transformă într-o autorizație generală de utilizare a spectrului, care face obiectul unui preaviz **și după scurgerea unui termen rezonabil**, sau se poate transfera sau concesiona liber între întreprinderi.

(3) Deciziile privind **acordarea drepturilor** de utilizare sunt adoptate, comunicate și făcute publice cât mai repede posibil după primirea cererii complete de către autoritatea națională de reglementare, în termen de trei săptămâni, în cazul numerelor care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotare, și în termen de șase săptămâni, în cazul frecvențelor radio care au fost alocate pentru **serviciile de** comunicații electronice în cadrul planului național de frecvențe. Cel de-al doilea termen nu aduce atingere niciunui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea spectrului radio sau a pozițiilor orbitale.

(4) Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), s-a hotărât că drepturile de utilizare a numerelor cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție competitivă sau comparativă, statele membre pot prelungi perioada maximă de trei săptămâni cu încă trei săptămâni.

În cazul procedurilor de selecție competitivă sau comparativă pentru spectrul radio, se aplică articolul 7.

(5) Statele membre nu limitează numărul de drepturi de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care este necesară garantarea utilizării eficiente a spectrului radio în conformitate cu articolul 7.

(6) Autoritățile naționale **competente** se asigură că spectrul este utilizat efectiv și eficient în conformitate cu **articolul 8 alineatul (2) și** articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). De asemenea, acestea se asigură că nu se denaturează concurența ca urmare a unui transfer sau a unei acumulări de drepturi de utilizare a **frecvențelor radio** ■.

4. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autorizația generală pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice și drepturile de utilizare a spectrului radio și drepturile de utilizare a numerelor poate să facă obiectul numai al condițiilor enumerate în anexa I. Aceste condiții sunt nediscriminatorii, proporționale și transparente și, în cazul drepturilor de utilizare a spectrului radio, sunt în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”

(b) La alineatul (2), textul „articolele 16, 17, 18 și 19 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal)” se înlocuiește cu textul „articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal)”.

(c) La alineatul (3), termenul „anexă” se înlocuiește cu textul „anexa I”.

5. Se inserează următorul **articol** 6a ■:

„Articolul 6a

Măsuri de armonizare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolul 5 **alineatele (1) și (2)** din prezenta directivă **și articolelor 8b și 9 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru)**, Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare:

a) pentru a identifica benzile de frecvență **radio** a căror utilizare va face obiectul autorizațiilor generale ■

Miercuri, 24 septembrie 2008

- b) pentru a identifica seriile de numere care se vor armoniza la nivel comunitar;
- c) pentru a armoniza procedurile de acordare a autorizațiilor generale sau a drepturilor individuale de utilizare pentru frecvențe radio sau numere **întreprinderilor care furnizează servicii de rețele sau de comunicații electronice paneuropene**;
- d) pentru a armoniza condițiile precizate în anexa II cu privire la autorizațiile generale sau la drepturile individuale de utilizare pentru frecvențe radio sau numere **întreprinderilor care furnizează servicii de rețele sau de comunicații electronice paneuropene**;

■

Măsurile ■ respective, destinate să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14a alineatul (3) ■.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) pot, după caz, să permită statelor membre să facă o cerere argumentată pentru o scutire parțială și/sau o derogare temporară.

Comisia evaluează argumentarea cererii luând în considerare situația specifică din statul membru respectiv și poate acorda o scutire parțială sau o derogare temporară sau ambele cu condiția ca acest lucru să nu amâne în mod nejustificat punerea în aplicare sau să creeze diferențe nejustificate de natură concurențială sau de reglementare între statele membre.

■

6. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) Prima teză introductivă se înlocuiește cu următorul text

„1. „(1) Atunci când un stat membru analizează posibilitatea de a limita numărul de drepturi de utilizare pe care le acordă pentru spectrul radio sau de a reînnoi aceste drepturi altfel decât conform condițiilor precizate de aceste drepturi, acesta trebuie *printre altele*:”

ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„c) să publice și să motiveze *orice decizie* privind limitarea acordării drepturilor de utilizare sau reînnoirea drepturilor de utilizare;”

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când acordarea drepturilor de utilizare pentru spectrul radio trebuie limitată, statele membre acordă astfel de drepturi în funcție de criterii de selecție care trebuie să fie obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. Toate aceste criterii de selecție trebuie să ia în considerare în mod corespunzător îndeplinirea obiectivelor articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) și a cerințelor articolului 9 din respectiva directivă.”

(c) La alineatul (5), textul „articolul 9” se înlocuiește cu „articolul 9b”:

■

7. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare monitorizează și supraveghează respectarea condițiilor din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare, precum și a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în conformitate cu articolului 11.

Autoritățile naționale de reglementare au competența de a solicita întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice titulare ale autorizației generale sau ale drepturilor de utilizare a spectrului radio sau a numerelor să furnizeze toate informațiile necesare pentru a verifica respectarea condițiilor din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare, sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în conformitate cu articolul 11.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare constată că o întreprindere nu respectă una sau mai multe condiții din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare sau obligațiile specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), aceasta notifică întreprinderea cu privire la acest lucru și îi oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere într-o limită de timp rezonabilă.

(3) Autoritatea respectivă are competența de a solicita încetarea încălcării menționate la alineatul (2) fie imediat, fie într-o limită de timp rezonabilă și adoptă măsuri corespunzătoare și proporționale pentru a garanta respectarea condițiilor.

În acest sens, statele membre împuternicesc autoritățile competente să impună:

a) sancțiuni financiare **disuasive**, după caz, **care pot include sancțiuni periodice cu efect retroactiv; și**

b) **ordine de încetare a furnizării unui serviciu sau a mai multor servicii care, dacă ar continua, ar provoca daune semnificative concurenței, în așteptarea conformării cu obligațiile de acces impuse în urma unei analize de piață în temeiul articolului 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).**

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Independent de dispozițiile de la alineatele (2) și (3), statele membre delegă autoritatea relevantă să impună întreprinderilor sancțiuni financiare, după caz, pentru nerespectarea obligațiilor de furnizare într-un interval rezonabil de timp, prevăzut de autoritatea națională de reglementare, a informațiilor cerute la articolul 11 alineatul (1) literele (a) sau (b) din prezenta directivă sau la articolul 9 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul).”

(c) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul unor încălcări grave **sau** repetate ale condițiilor din autorizația generală, sau ale obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în cazul în care măsurile destinate să garanteze respectarea condițiilor și menționate la alineatul (3) din prezentul articol au eșuat, autoritățile naționale de reglementare pot împiedica o întreprindere să își continue activitatea de furnizare a rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice sau pot suspenda sau retrage drepturile de utilizare. Sancțiunile și penalitățile, care sunt efective, proporționale și descurajatoare, se pot aplica pentru a cuprinde perioada oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost ulterior rectificată.”

(d) Alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Prin derogare de la dispozițiile alineatelor (2), (3) și (5), atunci când autoritatea relevantă are dovada încălcării condițiilor din autorizația generală sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2) care reprezintă o amenințare gravă și imediată la adresa ordinii, a siguranței sau a sănătății publice sau care poate determina probleme economice sau operaționale grave pentru alți furnizori sau utilizatori de rețele și servicii de comunicații electronice **sau alți utilizatori ai spectrului radio**, aceasta poate adopta de îndată măsuri interimare pentru a remedia situația înainte de adoptarea unei decizii finale. Întreprinderea în cauză are astfel posibilitatea de a-și exprima opinia și de a propune soluții. După caz, autoritatea competentă poate confirma măsurile interimare, care au o valabilitate de cel mult trei luni.”

(e) **Se introduce următorul alineat:**

„(6a) **Statele membre garantează, în conformitate cu legislația națională, faptul că măsurile luate de autoritățile naționale prevăzute la alineatele (5) și (6) sunt supuse unui control judiciar.**”

8. Articolul 11 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

a) la literele (a) și (b) || termenul „anexa” se înlocuiește cu „anexa I”;

(b) **La primul paragraf se adaugă următoarea literă:**

„g) **încurajarea folosirii eficiente și asigurarea gestionării eficiente a frecvențelor radio.**”

Miercuri, 24 septembrie 2008

9. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Modificarea drepturilor și obligațiilor

(1) Statele membre se asigură că drepturile, condițiile și procedurile privind autorizațiile generale și drepturile de utilizare sau drepturile de instalare a infrastructurii pot fi modificate numai în cazuri justificate în mod obiectiv și într-o măsură rezonabilă, luând în considerare, după caz, condițiile specifice aplicabile drepturilor transferabile de utilizare a spectrului radio. Intenția de a efectua astfel de modificări se notifică în mod corespunzător, iar părțile interesate, inclusiv utilizatorii și consumatorii, primesc un termen suficient pentru a-și exprima opiniile cu privire la modificările propuse, termen care nu poate fi decât în cazuri excepționale mai mic de patru săptămâni.

(2) Statele membre nu limitează și nu retrag drepturile de instalare a infrastructurii sau drepturile de utilizare a spectrului radio înainte de expirarea perioadei pentru care acestea au fost acordate, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat și, după caz, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile în materie de compensare pentru retragerea drepturilor.”

10. Se inserează articolul 14a următor:

„Articolul 14a

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru comunicații.

(2) Prin derogare de la primul alineat, pentru adoptarea de măsuri în temeiul articolului 6a alineatul (1) literele (a), (c) și (d), Comisia este asistată de Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio înființat în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizia nr. 676/2002/CE.

(3) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8.

(4) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, luând în considerare dispozițiile articolului 8.

¶

11. Articolul 15 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că toate informațiile relevante privind drepturile, condițiile, procedurile, taxele, redevențele și deciziile cu privire la autorizațiile generale, drepturile de utilizare și drepturile de instalare a infrastructurii sunt publicate și actualizate în mod corespunzător, astfel încât toate părțile interesate să le poată accesa cu ușurință.”

12. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 9a din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), până la || [31 decembrie 2010], statele membre se asigură că autorizațiile deja existente la 31 decembrie 2009 sunt conforme cu articolele 5, 6, 7 și cu anexa I la prezenta directivă.

(2) În cazurile în care aplicarea alineatului (1) are drept efect reducerea drepturilor sau extinderea obligațiilor în cadrul autorizațiilor deja existente, statele membre pot extinde validitatea acelor drepturi și obligații până la [30 septembrie 2011] cel târziu, în condițiile în care drepturile altor întreprinderi supuse dreptului comunitar nu sunt afectate de această extindere. Statele membre notifică aceste extinderi Comisiei și declară motivele pentru care acestea au fost acordate.”

13. Anexa se modifică după cum se arată în anexa la prezenta directivă.

14. Se adaugă o nouă anexă II, al cărei text este prevăzut în anexa la prezenta directivă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 4**Procedura de revizuire**

(1) *Comisia revizuieste modul de functionare a prezentei directive si a Directivelor 2002/21/CE (directiva-cadru), 2002/19/CE (directiva privind accesul) si 2002/20/CE (directiva privind autorizarea) si inainteaza un raport in acest sens Parlamentului European si Consiliului in termen de cel mult trei ani de la data aplicarii mentionate la articolul 6 alineatul (1). In raportul sau, Comisia evalueaza daca, in urma evolutiei pietei si tinand seama atat de concurenta cat si de protectia consumatorului, este necesar sa se mențină dispozițiile privind reglementarea ex-ante specifică sectorului menționate la articolele 8 și 13a din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și la articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) sau dacă aceste dispoziții trebuie modificate sau abrogate. In acest sens, Comisia poate solicita informații de la autoritățile naționale de reglementare și de la OARET, care sunt furnizate fără întârzieri nejustificate.*

(2) *În cazul în care constată că dispozițiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie modificate sau abrogate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere fără întârzieri nejustificate.*

Articolul 5**Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 se abrogă.

Articolul 6**Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până ||la [...]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții și un tabel de corespondență între dispoziții și prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile de la [...].

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7**Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8**Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...||,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXĂ

1. Anexa II la Directiva 2002/21/CE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA II

Criteriile de care trebuie să țină seama autoritățile naționale de reglementare pentru a evalua dacă două sau mai multe întreprinderi ocupă împreună o poziție dominantă în sensul articolului 14 alineatul (2) al doilea paragraf

Două sau mai multe întreprinderi pot ocupa împreună o poziție dominantă în sensul articolului 14 atunci când, chiar în lipsa oricărei legături structurale sau de altă natură între ele, acestea operează pe o piață caracterizată de lipsa unei concurențe efective și în cadrul căreia nu există o singură întreprindere care să aibă putere semnificativă pe piață. Fără a aduce atingere jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene privind poziția dominantă comună, este probabil ca o astfel de situație să apară în cazul în care piața este concentrată și prezintă un număr de caracteristici adecvate, dintre care următoarele pot fi cele mai relevante în contextul comunicațiilor electronice:

- elasticitate scăzută a cererii
- părți de piață similare
- bariere juridice sau economice la intrare semnificative
- integrare pe verticală și refuzul colectiv de furnizare
- absența puterii de cumpărare compensatorii
- absența unei concurențe potențiale

Lista prezentată anterior nu este exhaustivă, iar criteriile nu sunt cumulative. Această listă este mai degrabă o ilustrare a tipurilor de criterii care ar putea fi utilizate pentru a susține afirmații privind existența poziției dominante comune.”

2. În anexa II din Directiva 2002/19/CE, titlul, definițiile, partea A și partea B punctul 1 se înlocuiesc cu următorul text:

„Anexa II

Lista minimă a elementelor care trebuie incluse în oferta de referință pentru accesul în masă la infrastructura de rețea, inclusiv accesul degрупat partajat sau complet la un post fix care trebuie publicată de operatorii notificați cu o putere semnificativă pe piață

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- a) „sub-bucă locală” înseamnă o buclă locală parțială care conectează punctul terminal al rețelei de la locuința abonatului cu repartitorul principal sau un punct de acces intermediar specificat în rețeaua de comunicații electronice publică fixă;
- b) „acces degрупat la buclă locală” înseamnă acces degрупat total la buclă locală și acces partajat la buclă locală; nu implică o schimbare în ceea ce privește proprietatea asupra buclei locale;
- c) „acces degрупat complet la buclă locală” înseamnă furnizarea către un beneficiar a accesului la buclă locală sau la sub-bucă locală a operatorului cu o putere semnificativă pe piață, acces care permite utilizarea întregii capacități a infrastructurii de rețea;
- d) „acces partajat la buclă locală” înseamnă furnizarea către un beneficiar a accesului la buclă locală sau la sub-bucă locală a operatorului cu o putere semnificativă pe piață, acces care permite utilizarea unei anumite părți a capacității infrastructurii de rețea ca parte a frecvenței sau echivalent;

Miercuri, 24 septembrie 2008

A. Condiții pentru accesul degрупat

(1) Elemente de rețea la care se oferă acces, care includ în special următoarele elemente, împreună cu infrastructurile asociate corespunzătoare:

- a) accesul degрупat la bucle locale și la sub-bucle locale;
- b) accesul partajat în puncte adecvate ale rețelei pentru a permite funcționalitatea echivalentă a accesului degрупat în circumstanțe în care un astfel de acces nu este fezabil din punct de vedere tehnic sau economic;

c) accesul la conducte care permite instalarea rețelelor de acces și racordare;

(2) Informații privind amplasarea punctelor de acces fizice, inclusiv cutiile de distribuție situate la nivelul străzilor și repartitoare, disponibilitatea buclilor și sub-buclilor locale, conductelor și infrastructurilor de racordare în anumite părți ale rețelei de acces și disponibilitatea în cadrul conductelor;

(3) Condiții tehnice privind accesul la bucla, sub-bucla și conductele locale, și utilizarea acestora, inclusiv caracteristici tehnice ale perechii de fire răsucite, fibră optică sau un echivalent, repartitoare de cablaj, conducte și infrastructuri asociate;

(4) Proceduri de comandă și aprovizionare, restricții de utilizare.

B. Servicii de colocare

(1) Informații privind amplasamentele pertinente existente sau amplasamentele echipamentelor și actualizarea prevăzută a acestora ale operatorului cu o putere semnificativă pe piață.”

3. Anexa la Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea) se modifică după cum urmează:

1. Titlul „anexa” se înlocuiește cu titlul „anexa I”.

2. Primul alineat se înlocuiește cu titlul următor:

„Condițiile enumerate în prezenta anexă prevăd lista maximă de condiții care pot însoți autorizațiile generale (partea A), drepturile de utilizare a spectrului radio (partea B) și drepturile de utilizare a numerelor (partea C), în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1) litera (a), în limitele autorizate de articolele 5 — 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”

3. Partea A se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Accesibilitatea numerelor din **planurile naționale** de numerotare **ale statelor membre** pentru utilizatorii finali, a numerelor din SNTE și UIFN, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal).”

(b) Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Protecția datelor cu caracter personal și a vieții private specifică sectorului de comunicații electronice, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (*).”

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(c) Punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Normele de protecție a consumatorului specifice sectorului de comunicații electronice, inclusiv condițiile, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și condițiile privind accesibilitatea pentru utilizatorii cu handicap, în conformitate cu articolul 7 din respectiva directivă.”

(d) La punctele 11 și 16, textul „Directiva 97/66/CE” se înlocuiește cu textul „Directiva 2002/58/CE”.

(e) Se adaugă punctul 11a următor:

„(11a) Condițiile de utilizare pentru comunicatele autorităților publice către publicul general pentru avertizarea acestuia în caz de amenințări iminente și pentru limitarea consecințelor catastrofelor majore.”

(f) La punctul 12 textul „și difuzează către publicul larg” se elimină:

(g) Se adaugă următorul punct:

„(19) **Obligații de transparență privind furnizorii de rețele de comunicații electronice care să asigure conectivitatea cap la cap, inclusiv accesul nerestricționat la conținut, servicii și aplicații, în conformitate cu obiectivele și principiile enunțate în articolul 8 din Directiva 2002/21/CE, aducerea la cunoștință a restricțiilor privind accesul la servicii și aplicații și privind politicile de gestionare a traficului și, acolo unde este necesar și proporțional, accesul autorităților naționale de reglementare la informațiile necesare pentru verificarea preciziei unei astfel de aduceri la cunoștință.**”

4. Partea B se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Obligația de a furniza un serviciu sau de a utiliza un tip de tehnologie pentru care au fost acordate drepturile de utilizare a frecvențelor, inclusiv, după caz, cerințele de acoperire.”

(b) Punctul 2 se elimină.

■

(c) Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Angajamentele voluntare pe care le-a luat întreprinderea care beneficiază de drepturi de utilizare în cursul procedurii de selecție competitive sau comparative. **În cazul în care un astfel de angajament corespunde în fapt uneia sau mai multor obligații menționate la articolele 9 — 13a din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), angajamentul în cauză este considerat caduc la cel târziu 1 ianuarie 2010.**”

(d) Se adaugă punctul 9 următor:

„(9) Obligațiile specifice utilizării experimentale a spectrului de frecvențe radio.”

5. Partea C se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) **Denumiri ale serviciului pentru care se folosește numărul, inclusiv orice cerință legată de furnizarea serviciului respectiv și, pentru a evita îndoilele, principiile de tarificare și prețurile maxime care se aplică pentru anumite categorii de numere în vederea asigurării protecției consumatorului în temeiul articolului 8 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).**”

(b) Punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Angajamentele voluntare pe care le-a luat întreprinderea care beneficiază de drepturi de utilizare în cursul procedurii de selecție competitive sau comparative.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

4. Se adaugă anexa II următoare la Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea):

„ANEXA II

Condițiile care pot fi armonizate în conformitate cu articolul 6a alineatul (1) litera (d)

1. Condițiile privind drepturile de utilizare a frecvențelor radio:

- a) perioada de valabilitate a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio;
- b) întinderea teritorială a drepturilor;
- c) posibilitatea de a transfera drepturile către alți utilizatori de spectru, precum și condițiile și procedurile în această privință;
- d) metoda de determinare a taxelor de utilizare pentru drepturile de utilizare a frecvențelor radio, **fără a aduce atingere sistemelor stabilite de statele membre prin care obligația de a plăti taxe de utilizare este înlocuită cu obligația de a realiza obiective specifice de interes general;**
- e) numărul drepturilor de utilizare care se acordă fiecărei întreprinderi;
- f) condițiile enumerate în anexa I partea B.

2. Condițiile privind drepturile de utilizare a numerelor:

- g) perioada de valabilitate a drepturilor de utilizare a numărului(lor) în cauză;
- h) teritoriul pe care acestea sunt valabile;
- i) toate serviciile sau utilizările specifice pentru care sunt rezervate numerele;
- j) transferul și portabilitatea drepturilor de utilizare;
- k) metoda de determinare a taxelor de utilizare (dacă acestea există) pentru drepturile de utilizare a numerelor;
- l) condițiile enumerate în anexa I partea C.”

Autoritatea europeană de reglementare a pieței comunicațiilor electronice *I**

P6_TA(2008)0450

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice (COM(2007)0699 — C6-0428/2007 — 2007/0249(COD))

(2010/C 8 E/46)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0699),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0428/2007),
- având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0316/2008),

Miercuri, 24 septembrie 2008

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. constată că Comisia și-a comunicat intenția de a finanța noul Organism al autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET) în cadrul subrubricii 1a din actualul cadru financiar multianual 2007-2013, parțial prin redistribuire și parțial printr-o majorare pentru perioada 2009-2013; subliniază, totuși, că autoritatea bugetară nu a primit încă informații detaliate privind acest exercițiu și, prin urmare, nu este clar încă ce programe sau priorități vor fi afectate sau care vor fi consecințele pe parcursul exercițiului financiar și dacă la subrubrica 1a va fi în continuare disponibilă o marjă suficientă;
3. subliniază faptul că OARET va executa, de asemenea, sarcini administrative și va oferi asistență Comisiei; prin urmare, consideră că ar trebui analizate toate posibilitățile de a finanța organismul din cadrul financiar multianual 2007-2013, inclusiv din cadrul rubricii 5, rubrică la care, aparent, sunt încă disponibile marje suficiente;
4. subliniază faptul că înființarea OARET va intra sub incidența dispozițiilor de la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (All) ⁽¹⁾; subliniază faptul că, în cazul în care autoritatea legislativă ia o decizie favorabilă în ceea ce privește înființarea unei astfel de agenții, Parlamentul va demara negocierile cu cealaltă ramură a autorității bugetare pentru a ajunge în timp util la un acord asupra finanțării acestei agenții, în conformitate cu dispozițiile pertinente din All;
5. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

P6_TC1-COD(2007)0249

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2008 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Organismului autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ||,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 51.

Miercuri, 24 septembrie 2008

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru) ⁽²⁾, Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽³⁾, Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) ⁽⁴⁾, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) ⁽⁵⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁶⁾ (denumite împreună în continuare „Directiva-cadru și Directivele individuale”), precum și „**rezoluția Parlamentului European din 21 iunie 2007 privind încrederea consumatorilor în mediul digital**” ⁽⁷⁾ doresc să creeze o piață internă a comunicațiilor electronice în cadrul Comunității, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de investiții, inovații și protecție a consumatorilor printr-o concurență sporită.

(2) Cadrul de reglementare din 2002 pentru comunicațiile electronice prevede un sistem de reglementare al autorităților naționale de reglementare (ANR-uri) și cooperarea acestor autorități atât între ele cât și cu Comisia, în vederea asigurării dezvoltării practicii coerente de reglementare și a aplicării unitare a cadrului de reglementare la nivelul Comunității, **dar lăsând loc concurenței în materie de reglementări între ANR-uri, în lumina condițiilor specifice de pe piețele naționale.**

I

(3) **ANR-urile** exercită o putere discreționară considerabilă în punerea în aplicare a cadrului de reglementare care reflectă cunoașterea expertă de către acestea a condițiilor de pe piața locală, dar această putere discreționară trebuie reconciliată cu necesitatea de a asigura dezvoltarea practicii de reglementare coerente și aplicarea uniformă a cadrului de reglementare pentru a contribui în mod eficient la dezvoltarea și definitivarea pieței interne.

(4) **Organismul autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET) ar trebui înființat în vederea realizării unei coordonări între ANR-urile statelor membre, fără a armoniza strategiile de reglementare existente într-o măsură care să submineze concurența în materie de reglementări.**

(5) Având în vedere această necesitate de a aplica în mod uniform normele relevante în toate statele membre, Comisia a înființat Grupul european al autorităților de reglementare (ERG) prin Decizia 2002/627/CE ⁽⁸⁾ pentru a acorda consultanță și asistență Comisiei în consolidarea pieței interne și, la un nivel mai general, pentru a asigura o interfață între **ANR-uri** și Comisie.

(6) ERG a avut o contribuție pozitivă, acordând asistență în demersurile către o practică coerentă de reglementare, în măsura în care acest lucru a fost posibil. Cu toate acestea, prin natura sa, ERG este un grup *informal* care se bazează în esență pe cooperare voluntară, al cărui statut instituțional existent nu reflectă responsabilitățile importante exercitate de **ANR-uri** în punerea în aplicare a cadrului de reglementare.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

⁽²⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁶⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37. ||.

⁽⁷⁾ **JO C 146 E, 12.6.2008, p. 370.**

⁽⁸⁾ JO L 200, 30.7.2002, p. 38.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (7) Prin urmare, este *necesar un temei instituțional substanțial* pentru înființarea unui organism care să reunească expertiza și experiența **ANR-urilor**, împreună cu un set de competențe bine definit, având în vedere necesitatea ca acest organism să exercite o autoritate în ochii membrilor săi și necesitatea reglementării sectorului prin calitatea rezultatelor acestuia.
- (8) Necesitatea de a îmbunătăți mecanismele de asigurare a practicii uniforme de reglementare în vederea definitivării pieței interne a comunicațiilor și serviciilor electronice a fost evidențiată de constatările rapoartelor Comisiei din 20 februarie 2006 și din 29 martie 2007 cu privire la punerea în aplicare a cadrului de reglementare din 2002 ⁽¹⁾ și de consultarea publică privind Comunicarea Comisiei din 29 iunie 2006 către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor asupra Revizuirii cadrului de reglementare UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice. Acestea au identificat absența în continuare a unei piețe interne a comunicațiilor electronice ca fiind cel mai important aspect care trebuia soluționat prin reforma cadrului de reglementare. Reglementarea fragmentată și neuniformă rezultată în urma activităților slab coordonate ale **ANR-urilor** riscă să pună în pericol competitivitatea sectorului, precum și beneficiile semnificative ale consumatorilor rezultate în urma concurenței transfrontaliere și trans-naționale, și chiar a serviciilor la nivel comunitar.
- (9) În special, efectuarea cu întârziere a analizelor de piață în baza Directivei 2002/21/CE (*Directiva-cadru*), metodele divergente adoptate de **ANR-uri** pentru impunerea obligațiilor stabilite pentru remedierea absenței unei concurențe eficiente identificată prin analiza de piață, condițiile eterogene aferente drepturilor de utilizare, procedurile de selecție diferite pentru serviciile la nivel comunitar, numerele diferite din Comunitate pentru serviciile la nivel comunitar și problemele cu care se confruntă **ANR-urile** în soluționarea disputelor transfrontaliere au ca rezultat soluții ineficiente și creează obstacole în calea realizării pieței interne.
- (10) *Strategia actuală de creare a unei mai mari coerențe între ANR-uri prin schimbul de informații și cunoștințe privind experiențele practice s-a dovedit a avea succes în scurta perioadă ce a trecut de la desfășurarea sa. Cu toate acestea, va fi necesară o coordonare mai intensă între toate autoritățile de reglementare la nivel național și european pentru a înțelege și dezvolta mai departe piața internă a serviciilor de comunicații electronice cu scopul de a spori gradul de coerență al reglementărilor.*
- (11) Această situație atrage după sine necesitatea înființării unui nou organism, **OARET**. **OARET** ar aduce astfel o contribuție efectivă la sprijinirea definitivării pieței interne prin sprijinul acordat Comisiei și **ANR-urilor**. **OARET** ar funcționa ca punct de referință și ar câștiga încredere în virtutea independenței sale, a calității serviciilor de consultanță acordate și a informațiilor diseminate, a transparenței procedurilor și metodelor sale de operare și a eforturilor depuse în îndeplinirea sarcinilor ce îi sunt alocate.
- (12) Înființarea **OARET** ar trebui, prin crearea unei baze comune de expertiză, să consolideze capacitățile **ANR-urilor** fără a înlocui funcțiile existente ale acestora și fără a dubla eforturile depuse deja, în beneficiul sprijinirii Comisiei în îndeplinirea responsabilităților sale.
- (13) **OARET** urmează să înlocuiască ERG și să joace rolul de forum exclusiv pentru cooperare între **ANR-uri** și între aceste autorități și Comisie în exercitarea întregii game de responsabilități ale acestora conform cadrului de reglementare.
- (14) **OARET** ar trebui înființată în cadrul structurii instituționale și a balanței de puteri existente ale Comunității. Agenția ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele tehnice și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop, este necesar ca **OARET** să fie un organism comunitar cu personalitate juridică care să-și poată exercita puterile conferite prin prezentul regulament.
- (15) **OARET** ar trebui să aibă la bază eforturile naționale și comunitare și, prin urmare, să își îndeplinească sarcinile în deplină colaborare cu **ANR-uri** și cu Comisia și să fie deschisă la contactele cu industria, cu grupurile de consumatori, cu grupurile de interes cultural și cu alte părți interesate relevante.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.5.2006, p. 19 și JO C 191, 17.8.2007, p. 17.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (16) În acest sens, **OARET** are un rol important de jucat în cadrul mecanismelor avute în vedere pentru consolidarea pieței interne a comunicațiilor electronice și pentru efectuarea analizelor de piață în anumite circumstanțe.
- (17) **OARET** ar trebui să ofere consultanță în mod corespunzător Comisiei și **ANR-urilor, precum și Parlamentului European, la cererea acestuia**, conform cadrului de reglementare al Comunității pentru comunicații electronice, asistând astfel la punerea în aplicare efectivă a acestuia.
-
- (18) Controlul anual efectuat de **OARET** ar identifica cele mai bune practici și obstacolele rămase și ar contribui la îmbunătățirea nivelului de **beneficii aduse** cetățenilor care călătoresc în Uniunea Europeană.
- (19) În contextul urmăririi obiectivelor stabilite prin Decizia 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (decizia privind spectrul de frecvențe radio) ⁽¹⁾, Comisia poate apela la consultanță independentă de specialitate oferită de **OARET, când este considerată adecvată**, în legătură cu utilizarea spectrului radio în Comunitate. Această consultanță ar putea implica investigații tehnice specifice, precum și evaluarea impactului economic sau social și analiza măsurilor din cadrul politicii cu privire la spectrul de frecvențe. De asemenea, ar putea include aspecte legate de punerea în aplicare a articolului 4 din Decizia 676/2002/CE ||, prin care **OARET** i se poate solicita să informeze Comisia în legătură cu rezultatele obținute în baza mandatelor conferite de Comisie Conferinței Europene a Poștelor și Telecomunicațiilor (CEPT).
- (20) În timp ce **sectorul comunicațiilor electronice este un sector-cheie pentru avansarea către o economie europeană mai dezvoltată bazată pe cunoaștere, iar** progresul tehnologic și al pieței a sporit potențialul de furnizare a serviciilor de comunicații electronice dincolo de granițele geografice ale statelor membre individuale, există riscul ca existența unor condiții juridice și de reglementare diferite privind furnizarea acestor servicii conform *dreptului intern* să împiedice tot mai mult furnizarea acestor servicii transfrontaliere.
- (21) **Comisia a recunoscut natura globală și transfrontalieră a pieței telecomunicațiilor globale, observând că această piață este diferită de serviciile de telecomunicații oferite doar la nivel național și că se presupune o piață unică pentru toate serviciile de telecomunicații globale (STG), care trebuie deosebită de simplele servicii de telecomunicații naționale. STG constituie un caz special, în care ar putea fi necesară armonizarea condițiilor. Este în general recunoscut că aceste servicii, constând în date gestionate privind afacerile și serviciile vocale pentru companii multinaționale cu sediul în țări diferite, adesea continente diferite, sunt inevitabil servicii transfrontaliere iar, în interiorul Europei, paneuropene. OARET ar trebui să elaboreze o abordare comună asupra reglementării, astfel încât avantajele economice ale serviciilor integrate și continue să crească în întreaga Europă.**
- (22) În cazul apariției unor dispute de natură transfrontalieră între întreprinderi în legătură cu drepturile sau obligațiile prevăzute în cadrul de reglementare pentru comunicații electronice, la solicitarea unei autorități naționale de reglementare cu competență în soluționarea disputei, **OARET** trebuie să investigheze fondul apariției disputei și să informeze *respectiva ANR* || în legătură cu cele mai adecvate măsuri de soluționare a acestei dispute conform prevederilor cadrului de reglementare.
- (23) **În domeniul comunicațiilor electronice, investițiile și inovația sunt strâns legate. OARET ar trebui să contribuie la elaborarea celor mai bune practici de reglementare și la uniformizarea aplicării regulamentului în sectorul comunicațiilor electronice, facilitând schimbul de informații dintre autoritățile naționale de reglementare și punând informațiile adecvate la dispoziția publicului, de o manieră ușor accesibilă. OARET ar trebui să aibă posibilitatea să se ocupe de aspectele economice și tehnice și să acceseze cele mai recente informații disponibile pentru a putea răspunde provocărilor economice și tehnice pe care le ridică societatea informațională aflată în curs de dezvoltare** ■
-

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (24) Pentru îmbunătățirea transparenței prețurilor pentru persoanele fizice la efectuarea și primirea de apeluri telefonice prin roaming în Comunitate, și pentru a ajuta clienții serviciilor de roaming să ia decizii cu privire la utilizarea telefoanelor lor mobile atunci când se află în străinătate, **OARET** ar trebui să se asigure că informații actualizate cu privire la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității⁽¹⁾ sunt puse la dispoziția părților interesate și că publică anual rezultatele unei astfel de monitorizări.
- (25) De asemenea, **OARET** ar trebui să poată cere efectuarea de studii necesare îndeplinirii sarcinilor sale, asigurându-se în același timp că legăturile stabilite de aceasta cu Comisia și cu statele membre previn duplicarea eforturilor.
-
- (26) Structura **OARET** ar trebui să fie **redusă și** adecvată sarcinilor pe care urmează să le îndeplinească. **Structura** trebuie adaptată pentru a răspunde nevoilor specifice ale sistemului comunitar de reglementare a comunicațiilor electronice. În special, ar trebui **respectate** rolul specific al **ANR-urilor** și natura independentă a acestora **atât la nivel european, cât și național**.
- (27) **OARET** ar trebui să dețină atribuțiile necesare pentru a-și exercita funcțiile ■ într-un mod eficient și, mai ales, independent. Reflectând situația la nivel național, Consiliul autorităților de reglementare trebuie așadar să acționeze independent de orice interes de piață și nu poate cere sau urma instrucțiuni de la nici un guvern sau altă entitate publică sau privată.
- (28) Funcționarea fără probleme a **OARET** necesită ca Directorul **general al** acesteia să fie numit în funcție de merite și abilități administrative și manageriale dovedite, precum și în funcție de competența și experiența relevantă în domeniul rețelilor, serviciilor și piețelor de comunicații electronice, și ca acesta să își îndeplinească îndatoririle total independent și cu flexibilitate în ceea ce privește organizarea funcționării interne a **OARET**. Directorul **general** trebuie să asigure îndeplinirea eficientă a sarcinilor **OARET**, de o manieră independentă.
- (29) Pentru a se asigura că sarcinile **OARET** sunt îndeplinite în mod eficient, Directorul **general** ar trebui să dețină competențele necesare emiterii tuturor avizelor, cu consimțământul Consiliului autorităților de reglementare și să se asigure că **OARET** își desfășoară activitatea conform principiilor generale prevăzute în acest sens.
-
- (30) În plus față de principiile sale de funcționare bazate pe independență și transparență, **OARET** ar trebui să fie ■ deschis contactelor cu, **printre altele**, industria, consumatorii, **sindicatele, organismele din sectorul public, centrele de cercetare** și alte părți interesate. **Acolo unde este cazul, OARET trebuie să ofere asistență Comisiei la diseminarea și schimbul de cele mai bune practici între întreprinderi.**
- (31) Prin urmare, procedurile **OARET** ar trebui să garanteze faptul că **acesta** are acces la expertiza și experiența specialiștilor din sectorul comunicațiilor electronice, în special în domenii cu complexitate tehnică și schimbări rapide ■.
-
- (32) Pentru a garanta autonomia și independența deplină a **OARET**, acesta ar trebui să primească un buget autonom. **O treime din fondurile sale ar trebui să provină din** bugetul general al Uniunii Europene **și celelalte două treimi să îi fie alocate de către ANR-uri. Statele membre ar trebui să se asigure că ANR-urile dispun, în acest scop, de fonduri suficiente și necondiționate. Această metodă de finanțare nu ar trebui să aducă atingere independenței OARET nici în raport cu statele membre și nici cu Comisia Europeană.**
- (33) Dacă este cazul, **OARET** ar trebui să se consulte cu părțile interesate și să le ofere oportunitatea de a comenta proiectele de măsuri într-o perioadă de timp rezonabilă.

⁽¹⁾ JO L 171, 29.6.2007, p. 32.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (34) Comisia ar trebui să poată **lua măsurile necesare în cazul în care întreprinderile** nu furnizează informațiile necesare **OARET** pentru îndeplinirea eficientă a sarcinilor sale. De asemenea, statele membre ar trebui să garanteze faptul că dispun de un cadru adecvat de impunere efectivă a penalizărilor asupra întreprinderilor, direct proporțional cu culpa acestora și care să le descurajeze să comită o altă culpă pe viitor, pentru nerespectarea de către acestea a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.
- (35) În cadrul domeniului său de aplicare, în urmărirea obiectivelor sale și în îndeplinirea sarcinilor sale, **ANR-urile ar trebui să se asigure că OARET respectă** în special prevederile aplicabile instituțiilor Comunității referitoare la tratamentul documentelor confidențiale. Acolo unde este cazul, este necesară asigurarea unui schimb coerent și sigur de informații în cadrul prezentului regulament.
- (36) **ANR-urile ar trebui să se asigure că OARET pune în aplicare** legislația relevantă din Comunitate cu privire la accesul public la documente, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾ și la protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organismele Comunității și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (37) **Până la 1 ianuarie 2014 ar trebui să se realizeze evaluarea nevoii de a prelungi mandatul OARET. În cazul în care o prelungire este justificată, ar trebui reevaluate reglementările bugetare și procedurale, precum și resursele umane,**

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE, DEFINIȚII ȘI SARCINI

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Se înființează **un Organism al autorităților europene pentru reglementare în domeniul telecomunicațiilor (OARET)**, ale **cărui** responsabilități sunt stabilite prin prezentul regulament. **La îndeplinirea funcțiilor sale, Comisia consultă OARET, conform directivei-cadru și a directivelor individuale, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.**

(2) **OARET** își desfășoară activitatea în domeniul de aplicare al || directivei-cadru || și al directivelor individuale și utilizează expertiza disponibilă în cadrul **ANR-urilor. OARET** contribuie la **îmbunătățirea reglementărilor naționale în sectorul comunicațiilor electronice și** la mai buna funcționare a pieței interne a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, inclusiv, în special, **la promovarea unei aplicări eficiente și coerente a cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice și** la dezvoltarea comunicațiilor electronice la nivel comunitar ||, prin intermediul sarcinilor menționate în Capitolele II și III.

(3) **OARET** își îndeplinește sarcinile în colaborare cu **ANR-urile** și cu Comisia ||.

OARET funcționează ca mijloc de schimb de informații și de adoptare a unor decizii coerente de către ANR-uri. OARET oferă baza organizațională pentru luarea de decizii de către ANR-uri. OARET adoptă poziții comune și comentarii. OARET oferă servicii de consultanță Comisiei și asistă ANR-urile în toate chestiunile ce intră în sfera de aplicare a sarcinilor încredințate ANR-urilor prin directiva-cadru și directivele individuale.

(4) În desfășurarea tuturor activităților sale și în special în emiterea avizelor sale, **OARET** urmărește aceleași obiective cu cele urmărite de **ANR** conform articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(5) *Se adoptă o decizie de înființare a unui birou care să asigure OARET resursele cuvenite și care să conțină următoarele dispoziții:*

- a) o dispoziție care să prevadă că acest birou face parte din administrația comunitară în ceea ce privește condițiile de angajare și responsabilitățile bugetare;*
- b) un statut al funcționarilor specific biroului, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea în mod autonom a sarcinilor OARET; și*
- c) norme privind prima adunare și primul președinte al OARET.*

Biroul își are sediul la Bruxelles.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2002/21/CE, articolul 2 din Directiva 2002/19/CE, articolul 2 din Directiva 2002/20/CE, articolul 2 din Directiva 2002/22/CE, articolul 2 din Directiva 2002/58/CE și articolul 2 din Decizia nr. 676/2002/CE ||.

Articolul 3

Funcțiile **OARET**

În promovarea sarcinilor sale prevăzute prin prezentul regulament, **OARET**:

- a) emite avize la solicitarea **Parlamentului European**, a Comisiei sau din proprie inițiativă și sprijină **Parlamentul European** și Comisia prin punerea la dispoziția **acestora** a unor mijloace tehnice suplimentare de asistență privind toate aspectele legate de comunicațiile electronice;*
- b) elaborează poziții comune, orientări generale și bune practici pentru impunerea unor soluții de reglementare la nivel național și monitorizează implementarea lor în statele membre;*
- c) asistă Comunitatea, statele membre și **ANR-urile** în relațiile, discuțiile și schimburile cu terții;*
- d) furnizează consultanță actorilor de pe piață (**inclusiv consumatorilor și organizațiilor de protecție a consumatorilor**) și **ANR-urilor** cu privire la aspecte din domeniul reglementării;*
- e) schimbă, diseminează și colectează informații și efectuează studii în domenii relevante pentru activitatea sa;*
- f) schimbul de experiență și promovarea inovării în domeniul comunicațiilor electronice;*
- g) oferă consultanță **ANR-urilor** în legătură cu dispute transnaționale și, **dacă este cazul**, referitoare la aspecte ce țin de accesibilitatea electronică.*
- h) dezvoltă poziții comune privind chestiunile paneuropene, printre care **STG**, pentru a crește coerența cadrului de reglementare și pentru a promova o piață paneuropeană și norme paneuropene.*

CAPITOLUL II

SARCINILE **OARET** REFERITOARE LA CONSOLIDAREA PIEȚEI INTERNE

Articolul 4

Rolul **OARET** în aplicarea cadrului de reglementare

(1) La solicitarea Comisiei, **OARET** emite avize cu privire la toate aspectele legate de comunicațiile electronice, *după cum prevede prezentul regulament. OARET poate prezenta, de asemenea, din proprie inițiativă, Comisiei și ANR-urilor avize cu privire la aceste aspecte.*

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) **Pentru a promova** aplicarea armonizată a prevederilor directivei-cadru și ale directivei individuale, **Comisia solicită, de asemenea, sprijinul OARET, pentru** elaborarea recomandărilor sau a măsurilor obligatorii care urmează a fi adoptate de Comisie conform articolului 19 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). **Parlamentul European poate solicita sprijinul OARET într-o măsură rezonabilă, în legătură cu anchetele sau cu legislația care intră în sfera funcțiilor îndeplinite de OARET.**

(3) Aspectele menționate la alineatul (1) **sunt:**

a) măsuri ale **ANR-urilor** cu privire la definirea pieței, desemnarea întreprinderilor care au o autoritate semnificativă pe piață și impunerea de remedii, conform articolului 7 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru);

I

b) identificarea piețelor transnaționale, conform articolului 15 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru);

c) aspecte referitoare la standardizare conform articolului 17 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru);

d) analize ale piețelor naționale specifice conform articolului 16 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru) **și, unde este cazul, ale piețelor sub-naționale;**

e) transparența și informațiile furnizate utilizatorilor finali conform articolului 21 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal);

f) calitatea serviciului conform articolului 22 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal);

g) punere în aplicare eficientă a numărului de telefon de urgență „112” conform articolului 26 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal);

I

h) transferabilitatea numerelor conform articolului 30 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal);

i) îmbunătățirea accesului utilizatorilor finali cu handicap la serviciile și echipamentele de comunicații electronice conform articolului 33 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal);

j) măsuri ale **ANR-urilor** adoptate conform articolului 5 și articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul);

k) măsuri cu privire la transparență în vederea punerii în aplicare a desfacerii buclei locale conform articolului 9 din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul);

l) condițiile de acces la serviciile de televiziune digitală și radio, conform articolului 6 din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul), și interoperabilitatea serviciilor interactive de televiziune digitală, conform articolului 18 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru);

m) **chestiuni care țin de responsabilitatea OARET, identificate în directiva-cadru și în directivele individuale, în măsura în care acestea afectează gestionarea spectrului sau sunt afectate de gestionarea acestuia;**

n) **măsuri care să garanteze elaborarea de norme și cerințe paneuropene comune pentru furnizorii de STG.**

(4) În plus, **Comisia poate solicita OARET să își asume** sarcinile prevăzute la articolele 5-18.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(5) *Comisia și ANR-urile țin cont într-un tot de avizele emise de OARET. În cazul în care OARET propune soluții alternative în lumina diferitelor condiții de piață și a dependenței de o anumită cale a diferitelor strategii de reglementare, ANR-urile analizează care dintre soluții este cea mai potrivită pentru propria lor strategie de reglementare. ANR-urile și Comisia fac public modul în care s-a ținut seama de avizul OARET.*

Articolul 5

Consultarea **OARET** cu privire la definirea și analiza piețelor naționale și cu privire la măsurile corective

(1) Comisia informează **OARET** atunci când acționează în conformitate cu articolul 7 alineatele (4) și (8) din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).

(2) **OARET** prezintă un aviz Comisiei cu privire la proiectul de măsuri respective, în termen de 4 săptămâni după ce a fost informată. Avizul va include o analiză detaliată și obiectivă pentru a se stabili dacă proiectul de măsuri constituie un obstacol pentru piața unică și compatibilitatea acestuia cu legislația comunitară, în special cu obiectivele la care se face referire în articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru). Acolo unde este cazul, **Comisia solicită OARET** să indice ce modificări trebuie aduse proiectului de măsuri pentru a se asigura faptul că aceste obiective sunt atinse în modul cel mai eficient.

(3) La solicitarea Comisiei, **OARET** va furniza acesteia toate informațiile disponibile în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute în alineatul (2).

Articolul 6

Revizuii ale piețelor naționale de către **OARET**

(1) În cazul în care **OARET** primește o solicitare din partea Comisiei, conform articolului 16 alineatul (7) din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru) de analizare a pieței specifice relevante dintr-un stat membru, aceasta emite un aviz și furnizează Comisiei informațiile necesare, inclusiv rezultatele consultării publice și analiza pieței. În cazul în care **OARET** constată ineficiența concurenței de pe piață, avizul său va include, în urma unei consultări publice, un proiect de măsuri în care vor fi indicate întreprinderile care consideră că trebuie desemnate ca având o putere semnificativă pe piață, precum și obligațiile corespunzătoare care trebuie impuse.

(2) Atunci când este cazul, **OARET** poate consulta autoritățile naționale relevante din domeniul concurenței înainte de a transmite Comisiei avizul său.

(3) La solicitarea Comisiei, **OARET** va furniza acesteia toate informațiile disponibile în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute la alineatul (1).

Articolul 7

Definirea și analiza piețelor transnaționale

(1) La solicitarea Comisiei, **OARET** emite un aviz cu privire la definirea corespunzătoare a piețelor transnaționale.

(2) Acolo unde Comisia a identificat o piață transnațională conform articolului 15 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), **OARET poate acorda asistență, la cerere, ANR-urilor implicate în analiza comună a pieței** conform articolului 16 alineatul (5) din directiva în cauză.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) La solicitarea Comisiei, **OARET** va furniza acesteia toate informațiile disponibile în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 8

Armonizarea numerotării și transferabilitatea numerelor

(1) **La solicitarea Comisiei, OARET** colaborează cu **ANR-uri** în legătură cu aspecte legate de fraudă sau utilizarea necorespunzătoare a resurselor de numerotare în cadrul Comunității, în special pentru servicii transfrontaliere. Poate emite un aviz cu privire la acțiunile care pot fi întreprinse la nivel comunitar sau național în caz de fraudă sau de utilizare necorespunzătoare, precum și cu privire la alte neclarități ale consumatorilor referitoare la numerotare.

(2) La solicitarea Comisiei, **OARET** prezintă Comisiei un aviz cu privire la domeniul de aplicare și parametrii tehnici ai obligațiilor referitoare la transferabilitatea numerelor sau la datele de identificare ale abonaților și informațiile aferente între rețele, precum și la oportunitatea extinderii acestor obligații la nivel comunitar.

Articolul 9

Punerea în aplicare a numărului de urgență la nivel european 112

(1) La solicitarea Comisiei, **OARET** emite un aviz către Comisie cu privire la aspectele tehnice legate de punerea în aplicare a numărului de telefon de urgență pentru Europa 112, conform articolului 26 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).

(2) Înainte de emiterea avizului său, conform *alineatului (1)*, **OARET** se consultă cu autoritățile naționale competente și organizează o consultare publică în conformitate cu *articolul 31*.

Articolul 10

Consultanță privind aspectele legate de spectrul de frecvențe radio din punctul de vedere al comunicațiilor electronice

(1) La solicitarea Comisiei, **OARET** acordă consultanță **Comisiei, Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPG”) sau Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio („RSC”), atunci când este cazul, și în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de responsabilități, în măsura în care aceste aspecte afectează sau sunt afectate de** utilizarea, în Comunitate, a spectrului de frecvențe radio în domeniul comunicațiilor electronice. **OARET lucrează în strânsă cooperare cu RSPG și RSC, atunci când este cazul.**

(2) Activitățile la care se face referire la alineatul (1) pot avea în vedere aspecte ce țin de punerea în aplicare a Deciziei nr. 676/2002/CE (Decizia privind spectrul de frecvențe radio) și nu afectează diviziunea sarcinilor conform articolului 4 din decizia în cauză.

(3) **Comisia poate solicita OARET să furnizeze consultanță RSPG sau RSC, în ceea ce privește consultanța oferită de acesta din urmă Comisiei** în legătură cu elaborarea obiectivelor comune ale politicii la care se face referire la articolul 6 alineatul (3) din Decizia nr. 676/2002/CE (Decizia privind spectrul de frecvențe radio), în cazul în care acestea cad sub incidența sectorului privind comunicațiile electronice.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) **OARET contribuie la rapoartele publicate de Comisie, GPSR, RSC sau oricare alte organisme relevante, după caz,** privind evoluțiile prognozate ale spectrului din sectorul comunicațiilor electronice și politicile în cadrul cărora identifică nevoile și provocările posibile.

Articolul 11

Armonizarea condițiilor și procedurilor referitoare la autorizațiile generale și drepturile de utilizare

(1) **Comisia poate solicita OARET să prezinte Comisiei, RSPG sau RSC** un aviz privind domeniul de aplicare și conținutul tuturor măsurilor de punere în aplicare prevăzute la articolul 6a din Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea). Acesta poate include, în special, evaluarea întocmită de către **OARET** cu privire la beneficiile pe care le poate avea piața unică a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice ca urmare a punerii în aplicare a măsurilor adoptate de Comisie conform articolului 6a din Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea) și identificarea serviciilor cu potențial comunitar care ar beneficia ca urmare a acestor măsuri.

■

(2) La solicitarea Comisiei, **a RSPG, a RSC sau a altor organisme pertinente, OARET** explică sau completează orice aviz emis conform alineatului (1), în intervalul de timp indicat în solicitarea respectivă.

■

Articolul 12

Revocarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a numerelor emise în baza procedurilor comune

Comisia poate solicita OARET să prezinte Comisiei, RSPG sau RSC un aviz privind revocarea drepturilor de utilizare emise în baza procedurilor comune prevăzute la articolul 6b din Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea).

Acest aviz examinează dacă au existat încălcări grave și repetate ale condițiilor aferente drepturilor de utilizare.

■

Articolul 13

Propria inițiativă

Din proprie inițiativă, **OARET** poate prezenta **Parlamentului European și** Comisiei un aviz, **în special** cu privire la aspectele menționate la articolul 4 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1), articolul 8 alineatul (2), articolul 10 alineatul (1), articolul 14, articolul 21 și **articolul 22, precum și cu privire la alte aspecte pe care le consideră pertinente.**

CAPITOLUL III

SARCINI COMPLEMENTARE ALE **OARET** ■

Articolul 14

Litigii transfrontaliere

(1) În cazul în care **OARET** primește o solicitare din partea unei **ANR** conform articolului 21 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru) pentru o recomandare privind soluționarea unui litigiu, aceasta informează toate părțile implicate în litigiu și toate **ANR-urile** interesate.

(2) **OARET** investighează istoricul disputei și solicită informații corespunzătoare de la părțile implicate și de la **ANR-urile** interesate.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) Cu excepția unor circumstanțe excepționale, **OARET** emite recomandările sale în termen de trei luni de la solicitare. În recomandare sunt identificate toate măsurile considerate de către **OARET** a fi cele corespunzătoare pentru a fi luate de **ANR-uri**, conform prevederilor directivei-cadru și/sau directivei individuale.

(4) **OARET** poate refuza emiterea unei recomandări atunci când consideră că alte mecanisme ar contribui mai bine și mai rapid la soluționarea disputei, conform prevederilor articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru). În astfel de situații, **OARET** informează fără întârziere părțile și **ANR-urile** interesate.

În cazul în care, în termen de patru luni, disputa nu este soluționată sau dacă părțile nu au recurs la toate celelalte mecanisme, **OARET** acționează conform alineatelor 2 și 3, la solicitarea oricărei **ANR**.

Articolul 15

Schimbul, diseminarea și colectarea de informații

(1) Ținând cont de politica promovată de Comunitate în domeniul comunicațiilor electronice, **OARET** promovează schimbul de informații atât între statele membre, cât și între statele membre, **ANR-uri** și Comisie, cu privire la situația și progresul activităților de reglementare aferente rețelilor și serviciilor de comunicații electronice. **În lumina diferitelor condiții de piață și a dependenței de o anumită cale a diferitelor strategii de reglementare naționale, OARET poate elabora soluții alternative, în limitele cadrului de reglementare armonizat.**

(2) **OARET** încurajează schimbul de informații și promovează cele mai bune practici de reglementare și dezvoltare tehnologică în Comunitate și în afara acesteia, în special prin:

- a) colectarea, prelucrarea și publicarea informațiilor referitoare la caracteristicile tehnice, calitatea și prețurile serviciilor de comunicații electronice, precum și la piețele comunicațiilor electronice din Comunitate,
 - b) inițierea sau efectuarea de studii cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice și reglementarea acestora, precum și
 - c) organizarea și promovarea de cursuri de instruire **pentru ANR-uri** cu privire la aspectele **care intră în sfera de competență a OARET, astfel cum aceasta a fost stabilită prin directiva-cadru și directivele individuale.**
- (3) **OARET** pune aceste informații la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil; **Se respectă confidențialitatea în mod corespunzător.**

■

Articolul 16

Monitorizarea și raportarea în domeniul comunicațiilor electronice

(1) **Comisia poate solicita OARET să monitorizeze** evoluțiile de pe piața comunicațiilor electronice și, în special, prețurile cu amănuntul pentru produsele și serviciile utilizate cel mai frecvent de către consumatori.

(2) **OARET** publică un raport anual cu privire la evoluțiile din domeniul comunicațiilor electronice, incluzând aspecte referitoare la consumatori, în cadrul căruia identifică obstacolele rămase în calea definirii pieței unice a comunicațiilor electronice. Raportul include, de asemenea, o prezentare și o analiză a informațiilor referitoare la procedurile naționale de recurs puse la dispoziție de statele membre conform articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), și măsura în care procedurile de soluționare a disputelor în afara instanțelor menționate la articolul 34 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal) sunt utilizate în statele membre. **Acest raport este prezentat Parlamentului European care poate emite un avis cu privire la acesta.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) **Comisia poate cere OARET să prezinte** un aviz cu privire la măsurile care pot fi luate pentru soluționarea problemelor identificate în timpul evaluării aspectelor menționate la alineatul (1), **împreună cu publicarea raportului anual. Acest aviz este prezentat Parlamentului European.**

(4) **Comisia poate solicita OARET să publice** periodic un raport privind interoperabilitatea serviciilor de televiziune interactivă digitală, conform celor menționate la articolul 18 din Directiva 2002/21/CE (Directiva cadru).

Articolul 17

Accesibilitate electronică

(1) La solicitarea Comisiei sau din proprie inițiativă, **OARET** acordă consultanță Comisiei și **ANR-urilor** în legătură cu îmbunătățirea interoperabilității, utilizării și accesului la serviciile de comunicații electronice și la echipamentele terminale și, în special, în legătură cu aspecte referitoare la interoperabilitatea transfrontalieră, **analizând** nevoile speciale ale utilizatorilor finali cu handicap și ale celor vârstnici.

■

Articolul 18

Sarcini suplimentare

La solicitarea Comisiei, **OARET** poate prelua sarcini specifice suplimentare, **cu acordul unanim al membrilor săi.**

CAPITOLUL IV

ORGANIZAREA **OARET**

Articolul 19

Organismele **OARET**

OARET este alcătuit din:

a) un Consiliu **al autorităților de reglementare**

■

b) un Director **general**

■

Articolul 20

Consiliul **autorităților de reglementare**

(1) Consiliul **autorităților de reglementare** este alcătuit **dintr-un membru pentru fiecare stat membru, care va fi responsabilul sau reprezentantul la nivel înalt numit al ANR-ului independent, însărcinat cu aplicarea continuă în statele membre a cadrului de reglementare. ANR-urile numesc câte un supleant pentru fiecare stat membru. În urma acordului Consiliului autorităților de reglementare, Comisia participă în calitate de observator.**

(2) Consiliul **autorităților de reglementare** numește președintele consiliului și vice-președintele acestuia dintre membrii consiliului. Vice-președintele înlocuiește automat președintele dacă acesta din urmă se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile. Mandatul președintelui și al vice-președintelui este de doi ani și jumătate, **în conformitate cu procedurile electorale stabilite în regulamentul de procedură.**

(3) Ședințele Consiliului **autorităților de reglementare** sunt convocate de către **președinte** ■ în sesiune ordinară || cel puțin de **patru** ori pe an. Acesta se **poate reuni**, de asemenea, **în mod excepțional**, la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii săi. Consiliul **autorităților de reglementare** poate invita orice persoană cu posibile opinii relevante să ia parte la ședințele sale în calitate de observator. Membrii Consiliului **autorităților de reglementare** pot, sub rezerva regulamentului propriu de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți. ■

Miercuri, 24 septembrie 2008

(4) Deciziile Consiliului **autorităților de reglementare** se adoptă în baza unei majorități de două treimi dintre membrii prezenți, **în cazul în care nu există alte prevederi în prezentul regulament, în directiva-cadru și în directivele individuale.**

Consiliul autorităților de reglementare aprobă regulamentul de procedură al OARET cu o majoritate de două treimi. Acest regulament de procedură garantează că membrii Consiliului autorităților de reglementare primesc întotdeauna ordini de zi și proiecte de propuneri complete înaintea fiecărei reuniuni, pentru a avea posibilitatea de a propune amendamente înaintea votării. Prezentele decizii sunt comunicate Comisiei.

(5) Fiecare membru are un vot. Regulamentul de procedură prevede în detaliu etapele care trebuie urmate în cadrul procedurii de vot, mai ales condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru sau, dacă este cazul, normele care guvernează cvorumurile.

(6) **În exercitarea atribuțiilor care i-au fost conferite prin prezentul regulament, Consiliul autorităților de reglementare acționează independent și nu solicită sau primește instrucțiuni din partea niciunui stat membru și nici din partea grupurilor de interese publice sau private.**

(7) **Serviciile de secretariat ale Consiliului autorităților de reglementare sunt asigurate de către OARET.**

Articolul 21

Sarcinile Consiliului **autorităților de reglementare**

(1) Consiliul **autorităților de reglementare** numește **Directorul general**, în conformitate cu **alineatul (7). Consiliul autorităților de reglementare ia toate deciziile referitoare la exercitarea atribuțiilor OARET, astfel cum sunt menționate la articolul 3.**

■

(2) **După consultarea Comisiei, Consiliul autorităților de reglementare adoptă, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) și în temeiul proiectului de buget stabilit conform articolului 25, înainte de data de 30 septembrie a fiecărui an, programul de activitate al OARET pentru anul următor și îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.**

■

(3) Consiliul **autorităților de reglementare** exercită autoritate disciplinară asupra **Directorului general.**

■

(4) Consiliul **autorităților de reglementare** adoptă, **în numele OARET**, dispozițiile speciale necesare punerii în aplicare a dreptului de acces la documentele **OARET**, în conformitate cu **articolul 36.**

(5) Consiliul **autorităților de reglementare** adoptă raportul anual privind activitățile **OARET** și îl transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Curții de Conturi până cel târziu la data de 15 iunie. **Parlamentul European poate cere Președintelui Consiliului autorităților de reglementare sau Directorului general să îl informeze în legătură cu aspectele pertinente privind activitățile OARET.**

■

(6) **Consiliul autorităților de reglementare oferă consultanță Directorului general în exercitarea atribuțiilor acestuia.**

(7) **Consiliul autorităților de reglementare numește Directorul general. Consiliul autorităților de reglementare adoptă această decizie cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi. Directorul general numit nu participă la pregătirea sau la procesul de votare a unor astfel de decizii.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

(8) *Consiliul autorităților de reglementare aprobă secțiunea independentă privind activitățile de reglementare din raportul anual, în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol și cu articolul 23 alineatul (7).*

■

Articolul 22

Directorul *general*

(1) *OARET este administrat de către Directorul **general** al acestuia , care răspunde în fața Consiliului autorităților de reglementare și hotărăște, în exercitarea atribuțiilor sale, în conformitate cu instrucțiunile acestuia. Cu excepția dispoziției de mai sus, Directorul **general** nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern sau alt organism.*

(2) ■ Directorul *general* este numit de către Consiliul *autorităților de reglementare*, pe baza meritelor, a competențelor și a experienței relevante în domeniul rețelilor și serviciilor de comunicații electronice ■. Înainte de a fi numit în funcție, *capacitatea* candidatului selecționat de către Consiliul *autorităților de reglementare* poate fi *supusă unui aviz cu caracter neobligatoriu al Parlamentului European și al Comisiei. În acest scop, candidatul* poate primi invitația de a se adresa comitetului competent al Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestuia.

(3) Mandatul Directorului *general* este de cinci ani. ■

(4) Consiliul ■ *autorităților de reglementare* poate să prelungească durata mandatului Directorului *general* o singură dată, pentru o perioadă care nu depășește trei ani, având în vedere raportul de evaluare și numai în acele cazuri în care decizia poate fi justificată de sarcinile și obligațiile *OARET*.

Consiliul *autorităților de reglementare* informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi durata mandatului Directorului *general*. Cu o lună înainte de prelungirea mandatului său, Directorul *general* poate primi invitația de a se adresa comitetului competent al Parlamentului și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestuia.

Dacă durata mandatului nu este prelungită, Directorul *general* poate să rămână în funcție până la numirea succesorului său.

(5) Directorul *general* poate fi revocat din funcție doar printr-o decizie a Consiliului ■ *autorităților de reglementare, ținându-se seama de avizul Parlamentului European.* Consiliul *autorităților de reglementare* adoptă o astfel de decizie cu o majoritate de trei sferturi dintre membrii săi.

(6) Parlamentul European și Consiliul pot *solicita Directorului general* să prezinte un raport privind exercitarea atribuțiilor sale. În cazul în care acesta este necesar, comisia responsabilă în Parlamentul European poate solicita Directorului *general* să ia cuvântul și să răspundă întrebărilor adresate de către membrii acesteia.

Articolul 23

Sarcinile Directorului *general*

(1) Directorul *general* are responsabilitatea de a reprezenta *OARET* și de a o administra.

(2) Directorul *general* *stabilește ordinea de zi a* Consiliului *autorităților de reglementare*. El sau ea participă, fără a avea drept de vot, la lucrările Consiliului *autorităților de reglementare*.

■

(3) În fiecare an, Directorul *general* pregătește un proiect al programului de activitate al *OARET* pentru anul următor și îl prezintă Consiliului *autorităților de reglementare* înainte de data de 30 iunie a anului respectiv. *Consiliul autorităților de reglementare aprobă proiectul programului de activitate în conformitate cu articolului 21 alineatul (2).*

■

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (4) Directorul **general** este responsabil **de supravegherea punerii în aplicare** a programului anual de activitate al **OARET** sub îndrumarea Consiliului **autorităților de reglementare**.
- (5) Directorul **general** ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea **OARET** în conformitate cu prezentul regulament.
- (6) Directorul **general** face o estimare a veniturilor și cheltuielilor **OARET** în conformitate cu *articolul 25* și execută bugetul **OARET** în conformitate cu *articolul 26*.
- (7) În fiecare an, Directorul **general** pregătește un proiect de raport anual care conține o secțiune privind activitățile de reglementare ale **OARET**, cu o secțiune privind activitățile **consultative** ale **OARET** și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.
- (8) Referitor la personalul **OARET**, **Consiliul autorităților de reglementare poate delega Directorului general** competențele prevăzute la *articolul 38* alineatul (3).

I

CAPITOLUL V
CERINȚE FINANCIARE

Articolul 24

Bugetul **OARET**

- (1) Veniturile **și resursele** **OARET** se constituie **în special** din următoarele:
- a) **o subvenție comunitară prevăzută la linia adecvată din bugetul general al Uniunii Europene (Secțiunea Comisie), conform deciziei autorității bugetare și în conformitate cu punctul 47 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară** ⁽¹⁾;
 - b) **o contribuție financiară din partea fiecărei ANR. Fiecare stat membru se asigură că ANR-urile dispun de resurse financiare adecvate pentru participarea la activitățile OARET;**
 - c) **jumătate din personalul specializat este constituit din experți naționali detașați de la autoritățile naționale;**
 - d) **Consiliul autorităților de reglementare stabilește, cel târziu la șase luni după intrarea în vigoare a acestui regulament, nivelul contribuției financiare a fiecărui stat membru, conform literei (b);**
 - e) **nivelul de adecvare a structurii bugetare și al respectării de către statele membre se revizuieste până la 1 ianuarie 2014.**
- (2) Cheltuielile **OARET** cuprind cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative, cheltuieli cu infrastructura și operaționale.
- (3) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.
- (4) Toate veniturile și cheltuielile fac obiectul unor previziuni pentru fiecare exercițiu financiar, care coincide cu anul calendaristic, și sunt introduse în bugetul **OARET**.
- (5) **Structura organizațională și financiară a OARET este revizuită la 1 ianuarie 2014.**

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 25

Elaborarea bugetului

(1) Cel târziu până la data de 15 februarie a fiecărui an, **Directorul general** întocmește un proiect de buget estimativ acoperind cheltuielile operaționale și programul de activitate anticipat pentru exercițiul financiar următor și îl trimite Consiliului **autorităților de reglementare**, împreună cu schema de personal provizorie. În fiecare an, Consiliul **autorităților de reglementare**, în baza proiectului pregătit de către **Directorul general**, realizează o estimare a veniturilor și cheltuielilor **OARET** pentru următorul exercițiu financiar. Acest buget estimativ, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către Consiliul **autorităților de reglementare** cel târziu până la data de 31 martie. ■

(2) Bugetul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumite, în continuare, autoritatea bugetară), împreună cu proiectul bugetului general preliminar al *Uniunii Europene*.

(3) Pe baza acestui buget estimativ, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al *Uniunii Europene* previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției prevăzute în bugetul general în conformitate cu articolul 272 din tratat.

(4) Autoritatea bugetară stabilește schema de personal a **OARET**.

(5) Bugetul **OARET** este stabilit de către Consiliul **autorităților de reglementare**. Acesta devine final odată cu adoptarea finală a bugetului general al Comunităților Europene. Dacă este necesar, acesta este adaptat în consecință.

(6) Consiliul **autorităților de reglementare** notifică autoritatea bugetară cât mai curând posibil în legătură cu intenția sa de a pune în aplicare orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului, în special proiectele de natură imobiliară, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia în acest sens. Dacă una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta notifică **OARET** în acest sens în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind proiectul imobiliar în cauză. În absența unui răspuns, **OARET** poate demara operațiunea planificată.

Articolul 26

Execuția și controlul bugetului

(1) **Directorul general** își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul **OARET**.

(2) **Directorul general elaborează un raport anual privind activitatea OARET, precum și o declarație de asigurare. Documentele respective se fac publice.**

(3) Până cel târziu la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul **OARET** transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul **OARET** trimite Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea financiară și bugetară, până cel târziu la data de 31 martie a anului următor. Contabilul Comisiei consolidează situația conturilor provizorii ale instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) || nr. 1605/2002.

(4) Până cel târziu la data de 31 martie după încheierea exercițiului financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi situația conturilor provizorii ale **OARET**, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. Raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv este transmis, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (5) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale **OARET**, în conformitate cu prevederile articolului 129 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ||, **Directorul general** elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale **OARET** și o trimite spre avizare Consiliului **autorităților de reglementare**.
- (6) Consiliul **autorităților de reglementare** emite un aviz cu privire la conturile finale ale **OARET**.
- (7) Până cel târziu la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, **Directorul general** transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul Consiliului de administrație.
- (8) Conturile finale sunt publicate.
- (9) **Directorul general** comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până cel târziu la data de 15 octombrie. Acesta trimite, de asemenea, răspunsul său Consiliului **autorităților de reglementare**, Parlamentului European și Comisiei.
- (10) **Directorul general** prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.
- (11) La recomandarea Consiliului, adaptate cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a **Directorului general** pentru execuția bugetului pentru anul financiar N, până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 27

Sistemele de control intern

Auditorul intern al Comisiei este responsabil de auditarea sistemelor de control intern ale OARET.

Articolul 28

Norme financiare

Normele financiare aplicabile **OARET** sunt adoptate de către Consiliul **autorităților de reglementare** după consultarea Comisiei. Aceste norme || pot deroga de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, dacă nevoile funcționale specifice **OARET** o cer și numai cu acordul în prealabil al Comisiei.

Articolul 29

Măsuri antifraudă

- (1) Pentru a combate fraudă, corupția și alte activități ilegale, se aplică fără restricție dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul european de luptă antifraudă (OLAF) ⁽²⁾.
- (2) **OARET** aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽³⁾ și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților **OARET**.

⁽¹⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

⁽²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea, stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot, dacă este necesar, să desfășoare verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către **OARET**, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 30

Furnizarea de informații către **OARET**

(1) Întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice vor transmite toate informațiile, inclusiv informațiile financiare, solicitate de **OARET** în vederea îndeplinirii sarcinilor sale prevăzute în prezentul regulament. Întreprinderile respective furnizează aceste informații rapid și la cerere, respectând termenele și nivelul de detalii solicitate de **OARET**. **Comisia poate cere OARET să prezinte** motivele care justifică cererea sa de informații.

(2) **ANR-urile** vor furniza **OARET** informațiile necesare îndeplinirii sarcinilor acestea prevăzute în prezentul regulament. Atunci când informațiile furnizate se referă la informații furnizate anterior de întreprinderi la cererea **ANR-urilor**, întreprinderile sunt informate cu privire la aceasta.

(3) **Dacă este necesar, se garantează confidențialitatea informațiilor furnizate în conformitate cu prezentul articol. Se aplică articolul 35.**

Articolul 31

Consultare

■ Atunci când intenționează să **prezinte un aviz** conform prevederilor prezentului regulament, **OARET** se va consulta, dacă este cazul, cu părțile interesate și le va oferi posibilitatea de a comenta proiectul de **aviz** într-un interval de timp rezonabil. Rezultatele procedurii de consultare vor fi publicate de **OARET**, exceptând informațiile confidențiale.

Articolul 32

Supraveghere, aplicare și penalități

■

(1) **ANR-urile**, în cooperare cu **OARET**, sunt responsabile cu verificarea respectării de către întreprinderi a obligațiilor rezultate în baza prevederilor prezentului regulament.

(2) **Comisia atrage atenția întreprinderilor asupra faptului că acestea nu se conformează cererii de informații menționate la articolul 30. După caz, și la cererea OARET, Comisia poate publica numele acestor întreprinderi.**

Articolul 33

Declarația de interese și avere

Personalul **OARET**, **membrii Consiliului autorităților de reglementare și** Directorul **general al OARET** vor da **anual** o declarație de angajament și o declarație de interese în care vor menționa orice interese directe sau indirecte care pot fi considerate că prejudiciază independența acestora. Toate aceste declarații sunt depuse în scris.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 34

Transparență

- (1) **OARET** își va desfășura activitățile cu un nivel ridicat de transparență.
- (2) **OARET** se asigură că publicului și tuturor părților interesate li se furnizează, dacă este cazul, informații obiective, fiabile și ușor accesibile, în special în ceea ce privește rezultatele activității sale. De asemenea, publică declarațiile de interese ale **membrilor Consiliului autorităților de reglementare și ale Directorului general**.
- (3) Consiliul autorităților de reglementare, la propunerea Directorului **general**, poate autoriza părțile interesate să urmărească unele dintre activitățile **OARET**.
- (4) **OARET** stipulează, în cadrul normelor sale interne, metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la transparență menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 35

Confidențialitate

- (1) **OARET** nu dezvăluie terților informațiile pe care le prelucrează sau le primește, în legătură cu care a fost solicitată confidențialitatea.
- (2) Membrii **Consiliului autorităților de reglementare al OARET**, Directorul **general**, experții externi și personalul **OARET** respectă cerințele de confidențialitate conform articolului 287 din tratat, chiar și după încetarea îndatoririlor acestora...
- (3) **OARET** stipulează, în cadrul normelor sale interne, metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).
- (4) Fără a aduce atingere articolului 36, **OARET** adoptă măsurile corespunzătoare, conform Deciziei 2001/844/CE, CECO, Euratom ⁽¹⁾, pentru protecția informațiilor care fac obiectul clauzei de confidențialitate la care are acces sau pe care le primește de la statele membre sau de la **ANR-uri**. Statele membre adoptă măsuri echivalente în conformitate cu legislația internă în domeniu. Se va acorda atenția corespunzătoare gravității unui posibil prejudiciu adus intereselor esențiale ale Comunității sau ale unuia sau mai multor state membre. Fiecare stat membru și Comisia respectă clasificarea relevantă din domeniul securității pusă la dispoziție de autorul unui document.

Articolul 36

Accesul la documente

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 || se aplică documentelor deținute de **OARET**.
- (2) Consiliul **autorităților de reglementare** adoptă măsurile practice pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în termen de șase luni de la data începerii efective a activităților de către **OARET**.

I

Articolul 37

Statut juridic

- (1) **OARET** este un organism comunitar cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, **OARET** beneficiază de cea mai extinsă capacitate juridică acordată persoanelor juridice conform legislației naționale. Aceasta poate, în special, să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

⁽¹⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (3) **OARET** este reprezentat de către Directorul **general** al acestuia.
- (4) Sediul **OARET** este situat în [...]. Până la data la care sediul acesteia va fi finalizat, Autoritatea este găzduită în sediul Comisiei.

Articolul 38

Personalul

- (1) Statutul funcționarilor Comunităților Europene, regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Comunității Europene în scopul aplicării acestor regulamente se aplică personalului **OARET**.
- (2) Consiliul **autorităților de reglementare**, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.
- (3) În ceea ce privește personalul său, **OARET** își exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.
- (4) Consiliul **autorităților de reglementare** poate adopta dispoziții care să permită angajarea în cadrul **OARET** de experți naționali detașați din statele membre.

Articolul 39

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică **OARET** și personalului aferent.

Articolul 40

Răspunderea **OARET**

- (1) În cazul răspunderii necontractuale, **OARET** oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție a Comunităților Europene este competentă să judece toate litigiile legate de compensarea unor astfel de prejudicii.
- (2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului **OARET** față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului **OARET**.

Articolul 41

Protecția datelor cu caracter personal

În vederea prelucrării datelor referitoare la persoane fizice, **OARET** respectă dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Articolul 42

Participarea țărilor terțe

OARET este deschisă participării țărilor europene care au încheiat acorduri cu Comunitatea, prin care țările respective au adoptat și aplică legislația comunitară din domeniul care face obiectul prezentului regulament. În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, normele detaliate de participare a acestor țări la activitățile **OARET**, în special natura și anvergura participării. În urma deciziei Consiliului **autorităților de reglementare**, aceste aranjamente pot dispune reprezentarea, fără drept de vot, în reuniunile Consiliului **autorităților de reglementare**.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 43

Comitetul pentru Comunicații

- (1) În vederea punerii în aplicare a prevederilor prezentului regulament, Comisia este asistată de Comitetul pentru Comunicații, instituit prin articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 44

Evaluare și analiză

În termen de **trei** ani de la începerea efectivă a activității **||**, Comisia publică un raport **de evaluare** privind experiența dobândită ca urmare a funcționării **OARET**. Acest raport de evaluare vizează rezultatele obținute de **OARET** precum și metodele acestora de lucru, comparativ cu obiectivele, mandatul și sarcinile definite în prezentul regulament și în programele anuale de activitate stabilite de aceasta. Raportul de evaluare ține seama de opiniile părților interesate, atât la nivel comunitar, cât și național **și va fi transmis** Parlamentului European și Consiliului. **Parlamentul European emite un aviz cu privire la raportul Comisiei.**

La 1 ianuarie 2014 se realizează o analiză care vizează evaluarea nevoii de a prelungi mandatul OARET. În cazul în care o prelungire este justificată, sunt evaluate din nou reglementările bugetare și procedurale, precum și resursele umane.

Articolul 45

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la [31 decembrie 2009].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la **||**,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Rețele și servicii de comunicații electronice, protejarea vieții private și protecția consumatorilor ***I

P6_TA(2008)0452

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului (COM(2007)0698 — C6-0420/2007 — 2007/0248(COD))

(2010/C 8 E/47)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0698),

Miercuri, 24 septembrie 2008

- având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora Comisia a înaintat propunerea către Parlament (C6-0420/2007),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice și al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0318/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să sesizeze î l din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2007)0248

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 septembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei $\parallel$,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

după consultarea *Autorității Europene* pentru Protecția Datelor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ JO C 181, 18.7.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008.

Miercuri, 24 septembrie 2008

întrucât:

- (1) Funcționarea *directivelor*: Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽¹⁾, Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) ⁽²⁾, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru) ⁽³⁾, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal) ⁽⁴⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejerea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁵⁾ care constituie cadrul de reglementare în vigoare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, *face* obiectul unor revizui periodice din partea Comisiei, în special în scopul de a determina necesitatea unor modificări în contextul progreselor tehnologice și ale pieței.
- (2) În această privință, Comisia și-a prezentat concluziile în cadrul comunicărilor sale către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 29 iunie 2006 privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice.
- (3) Reforma cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice, împreună cu definirea unei strategii de gestionare eficientă a spectrului de frecvențe și consolidarea dispozițiilor pentru utilizatorii cu handicap, reprezintă un pas important către realizarea unui spațiu informațional european unic și, în același timp, al unei societăți informaționale accesibile tuturor. Aceste obiective sunt incluse în cadrul strategic pentru dezvoltarea unei societăți informaționale descris în Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 1 iunie 2005 intitulată „i2010 — o societate informațională europeană pentru creștere și locuri de muncă”.
- (4) *Serviciul universal reprezintă o rețea care protejează acele persoane ale căror resurse financiare, poziție geografică sau nevoi sociale speciale nu le permit accesul la serviciile de bază de care beneficiază majoritatea cetățenilor. Obligația de bază de serviciu universal prevăzută de Directiva 2002/22/CE constă în a le oferi utilizatorilor care adresează o solicitare în acest sens o conexiune la rețeaua publică de telefonie de la un post fix și la un preț acceptabil. Prin urmare, aceasta nu acoperă nici serviciile mobile, nici accesul în bandă largă la internet. Această obligație fundamentală se confruntă în prezent cu noile progrese tehnologice și ale pieței, în urma cărora comunicațiile mobile pot reprezenta, în numeroase zone, principala formă de acces, iar rețelele adoptă pe scară tot mai largă tehnologia asociată cu comunicațiile mobile și în bandă largă. În urma acestor evoluții, apare necesitatea de a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile tehnice, sociale și economice care justifică includerea comunicațiilor mobile și a accesului în bandă largă în sfera obligațiilor de serviciu universal, precum și aspectele legate de finanțare. În acest scop, Comisia va prezenta, cel târziu în toamna anului 2008, o reexaminare a domeniului de aplicare a obligației privind serviciul universal, precum și propuneri de modificare a Directivei 2002/22/CE pentru a îndeplini obiectivele corespunzătoare privind interesul public. Reexaminarea respectivă va lua în considerare competitivitatea economică și va include o analiză privind condițiile sociale, comerciale și tehnologice, precum și riscul excluziunii sociale. În cadrul acesteia, vor fi abordate, de asemenea, viabilitatea tehnică și economică, costul estimativ, repartizarea costurilor și modelele de finanțare aplicabile oricărei obligații redefinite privind serviciul public. Prin urmare, întrucât aspectele legate de domeniul de aplicare al obligației privind serviciul universal vor fi analizate separat în cadrul procedurii respective, prezenta directivă nu abordează decât celelalte aspecte ale Directivei 2002/22/CE.*

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.⁽²⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.⁽⁵⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (5) Pentru asigurarea clarității și a simplității, prezentul act tratează doar modificările Directivelor 2002/22/CE și 2002/58/CE.
- (6) *Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora* ⁽¹⁾ *și, în special, cerințelor privind utilizarea acestora de către persoanele cu handicap prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (f) din aceasta, anumite aspecte ale echipamentelor terminale, inclusiv echipamentele destinate utilizatorilor cu handicap, ar trebui incluse în domeniul de aplicare al Directivei 2002/22/CE pentru a facilita accesul la rețele și utilizarea serviciilor. În prezent, aceste echipamente includ echipamentele terminale de recepție radio și de televiziune, precum și dispozitive terminale speciale adaptate pentru utilizatorii cu deficiențe de auz.*
- (7) *Statele membre ar trebui să instituie măsuri pentru a promova crearea unei piețe pentru produse și servicii accesibile pe scară largă care să integreze facilități destinate utilizatorilor cu handicap. Una dintre modalitățile de realizare a acestui obiectiv este oferită de raportarea la standardele europene, prin includerea accesibilității electronice (eAccessibility) în rândul cerințelor legate de procedurile de achiziții publice și furnizarea de servicii legate de procedurile de ofertare, precum și prin aplicarea legislației care protejează drepturile persoanelor cu handicap.*
- (8) Definițiile trebuie modificate pentru a se conforma principiului neutralității tehnologice și pentru a ține pasul cu progresul tehnologic. În particular, condițiile pentru furnizarea unui serviciu ar trebui separate de actualele elemente ale definiției serviciului telefonic accesibil publicului, adică un serviciu **de comunicații electronice** pus la dispoziția publicului pentru efectuarea și primirea, în mod direct sau indirect prin selectarea transportatorului sau preselectare sau revindere, a unor apeluri naționale sau internaționale **și care prevede mijloace de comunicare destinate în mod specific utilizatorilor cu handicap care folosesc serviciile de redare a textului și de conversație totală**, prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional, **indiferent dacă acest serviciu se bazează pe tehnologia de comutare de circuite sau pe cea de comutare de pachete. Un astfel de serviciu este, prin însăși natura sa, bidirecțional, permițând ambelor părți să comunice.** Un serviciu care nu îndeplinește toate aceste condiții, **cum ar fi o aplicație de tip „click-through” inclusă pe site-ul unui serviciu de relații cu clienții**, nu este un serviciu telefonic accesibil publicului.
- (9) Este necesar să se clarifice aplicarea anumitor dispoziții pentru a se ține seama de situațiile în care un furnizor de servicii revinde sau redenumeste serviciile telefonice accesibile publicului furnizate de o altă întreprindere.
- (10) Ca urmare a evoluțiilor tehnologice și a evoluțiilor pieței, rețelele se îndreaptă din ce în ce mai mult spre tehnologia numită „Protocolul Internet” (IP) iar consumatorii pot să aleagă dintr-o varietate din ce în ce mai complexă de furnizori de telefonie vocală concurenți. În consecință, statele membre ar trebui să poată separa obligațiile privind serviciul universal referitoare la furnizarea unei conectări la rețeaua de telefonie publică la un punct fix de furnizarea unui serviciu telefonic accesibil publicului (inclusiv apelurile de urgență la numărul „112”). Această separare nu ar afecta domeniul obligațiilor privind serviciul universal definit și revizuit la nivel comunitar. Statele membre care utilizează alte numere de urgență naționale pe lângă „112” pot impune întreprinderilor obligații similare pentru accesarea acestor numere de urgență naționale.
- (11) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată monitoriza evoluția și nivelul tarifelor privind serviciile cu amănuntul pentru acele servicii care intră în domeniul obligațiilor privind serviciul universal chiar și atunci când un stat membru nu a desemnat încă o întreprindere care să furnizeze serviciul universal.
- (12) Obligațiile redundante *destinate să faciliteze tranziția de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cel din 2002 ar trebui eliminate, împreună cu alte dispoziții care se suprapun peste și dublează dispozițiile stabilite în Directiva 2002/21/CE.*

⁽¹⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (13) Cererea de a furniza un set minim de linii închiriate la nivel de serviciu cu amănuntul, care era necesară pentru a se asigura aplicarea continuă a dispozițiilor cadrului de reglementare din 1998 în domeniul liniilor închiriate, care nu era încă destul de competitiv la momentul intrării în vigoare a cadrului de reglementare din 2002, nu mai este necesară și *ar trebui* abrogată.
- (14) Menținerea situației care presupune că selectarea transportatorului și preselectarea transportatorului sunt impuse direct de legislația comunitară ar putea afecta progresul tehnologic. Ar fi mai bine ca aceste măsuri să fie impuse de către autoritățile naționale de reglementare ca rezultat al analizei pieței conform procedurilor din Directiva 2002/21/CE.
- (15) *Este indicat ca dispozițiile cu privire la contracte să se aplice nu doar consumatorilor, dar și altor utilizatori finali, în special microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urile), care ar putea prefera un contract adaptat nevoilor consumatorilor. Pentru a nu impune furnizorilor sarcini administrative inutile și pentru a evita complexitatea pe care o implică definirea IMM-urilor, dispozițiile referitoare la contracte nu ar trebui să se aplice în mod automat celorlalți utilizatori finali, decât în cazul în care aceștia adresează o solicitare în acest sens. Statele membre ar trebui să adopte măsurile corespunzătoare pentru a informa IMM-urile în legătură cu această posibilitate.*
- (16) Furnizorii de comunicații electronice *ar trebui* să asigure informarea adecvată a clienților lor cu privire la asigurarea sau nu a accesului la servicii de urgență și la informațiile referitoare la localizarea apelantului, furnizând informații clare și transparente în contractul inițial al clientului și la intervale regulate după încheierea acestuia, de exemplu informații referitoare la sistemul de facturare a clientului. *Printre aceste informații ar trebui să figureze orice eventuale restricții privind acoperirea teritorială, pe baza parametrilor de funcționare programați ai serviciului, precum și a infrastructurii disponibile. În cazul în care serviciul nu este furnizat printr-o rețea telefonică cu comutare de circuite, printre informații ar trebui să figureze, de asemenea, nivelul de fiabilitate al accesului și a informațiilor referitoare la localizarea apelantului, comparativ cu un serviciu care este furnizat printr-o rețea telefonică cu comutare de circuite, luând în considerare actualele standarde tehnologice și calitative, precum și orice parametri de calitate a serviciilor specificați în temeiul Directivei 2002/22/CE. Apelurile vocale rămân forma cea mai sigură și fiabilă de acces la serviciile de urgență. Alte modalități de contact, precum mesajele textuale, pot oferi o fiabilitate mai scăzută și pot fi afectate de lipsa de rapiditate. Totuși, în cazul în care consideră că este oportun, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a promova dezvoltarea și punerea în practică a altor modalități de acces la serviciile de urgență, care să aibă capacitatea de a asigura un acces echivalent celui oferit de apelurile vocale. Clienții trebuie să fie ținuti la curent și cu posibilele tipuri de acțiuni pe care furnizorul de comunicații electronice le-ar putea întreprinde pentru soluționarea încălcării securității sau ca răspuns la un incident privind securitatea sau integritatea, întrucât astfel de acțiuni ar putea avea un impact direct sau indirect asupra datelor cu caracter personal ale clientului, asupra confidențialității sau asupra altor aspecte ale serviciului furnizat.*
- (17) *În ceea ce privește echipamentul terminal, contractul încheiat cu clientul ar trebui să specifice orice eventuale restricții impuse de furnizor asupra utilizării aparaturii de către utilizator, cum se procedează, de exemplu, prin intermediul dispozitivelor mobile de „blocare a cartei SIM”, precum și orice eventuale comisioane datorate în cazul încetării contractului, fie înainte de, fie la data de expirare convenită, inclusiv eventualele costuri impuse pentru păstrarea echipamentului.*
- (18) *Fără a impune furnizorului eventuale obligații de a interveni în afara cadrului prevăzut în temeiul cerințelor dreptului comunitar, contractul încheiat cu clientul ar trebui să specifice, de asemenea, tipul de acțiuni, în cazul în care sunt prevăzute, pe care furnizorul le-ar putea întreprinde în cazul în care se confruntă cu incidente de securitate sau integritate, cu amenințări sau se află în situații vulnerabile, precum și eventualele măsuri puse în practică de furnizor pentru a se asigura o despăgubire în astfel de cazuri.*
- (19) *Pentru a aborda aspectele de interes public aferente utilizării serviciilor de comunicații și pentru a promova protecția drepturilor și a libertăților celorlalți, autoritățile naționale competente ar trebui să fie în măsură să furnizeze și să difuzeze, cu ajutorul furnizorilor, informații de interes public legate de utilizarea serviciilor de comunicații. Aceste informații ar trebui să includă avertismente de interes public legate de încălcarea drepturilor de autor, alte utilizări ilegale, precum și de difuzarea de conținuturi nocive, precum și recomandări și mijloace de protecție împotriva riscurilor la adresa securității persoanei, care ar putea apărea, de exemplu, în urma dezvăluirii, în anumite situații, a unor informații cu caracter personal, precum și în legătură cu dreptul la viața privată și la respectarea datelor cu caracter personal. Informațiile ar putea fi coordonate prin intermediul procedurii de cooperare instituite prin articolul 33 alineatul (2a) din Directiva 2002/22/CE. Astfel de informații de interes public ar trebui actualizate de fiecare dată când este necesar și ar trebui prezentate într-o formă scrisă și electronică ușor inteligibilă, la latitudinea fiecărui stat membru, precum și pe site-urile web ale autorităților publice naționale. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie abilitate să oblige furnizorii să difuzeze aceste informații*

Miercuri, 24 septembrie 2008

standardizate tuturor clienților lor, într-o formă pe care autoritățile naționale de reglementare o consideră adecvată. Costurile suplimentare semnificative suportate de furnizori pentru difuzarea acestor informații ar trebui să facă obiectul unui acord între furnizori și autoritățile competente și ar trebui să fie acoperite de autoritățile respective. Totodată, informațiile ar trebui să figureze în contracte.

- (20) Dreptul abonaților de a anula contractul fără penalizări se referă la modificările condițiilor contractuale impuse de către furnizorii de servicii și/sau rețele de comunicații electronice.
- (21) *Normele comunitare în materie de protecție a consumatorilor, precum și normele naționale în conformitate cu prevederile dreptului comunitar, se aplică Directivei 2002/22/CE, fără excepție.*
- (22) *Utilizatorii finali ar trebui să decidă ce conținuturi legale doresc să aibă posibilitatea de a transmite și a recepționa și ce servicii, aplicații, echipamente hardware și programe informatice doresc să folosească în aceste scopuri, fără a aduce atingere necesității de a menține integritatea și securitatea rețelor și serviciilor. O piață competitivă, caracterizată prin oferte transparente, astfel cum prevede Directiva 2002/22/CE, ar trebui să garanteze că utilizatorii finali pot accesa și distribui orice conținut legal și pot folosi la alegere orice aplicații și/sau servicii legale, astfel cum se stabilește la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE. Având în vedere importanța din ce în ce mai mare a comunicațiilor electronice pentru consumatori și afaceri, utilizatorii ar trebui să fie bine informați în permanență cu privire la orice restricții și/sau limitări impuse utilizării de servicii de comunicații electronice de către furnizorul de serviciu și/sau rețea. Astfel de informații ar trebui, la alegerea furnizorului, să specifice fie tipul de conținut, aplicații sau servicii vizate, fie fiecare aplicație sau serviciu, fie ambele. În funcție de tehnologia utilizată și de tipul de restricții și/sau limitări, astfel de restricții și/sau limitări ar putea necesita acordul utilizatorului, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE.*
- (23) *De asemenea, o piață competitivă ar trebui să garanteze utilizatorilor posibilitatea de a beneficia de calitatea dorită a serviciului solicitat dar, în anumite cazuri, poate fi necesar să se stabilească dacă rețelele de comunicații publice respectă nivelurile minime de calitate, astfel încât să se evite degradarea serviciului, restricțiile și/sau limitările utilizării și încetinirea traficului. În cazul în care nu există o concurență reală, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să apeleze la măsurile care le stau la dispoziție în temeiul directivelor de instituire a cadrului de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice pentru a se asigura că accesul utilizatorilor la anumite tipuri de conținut nu este restricționat în mod nejustificat. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a emite orientări prin care să stabilească cerințele minime privind calitatea serviciului, în temeiul Directivei 2002/22/CE, și de a adopta alte măsuri în cazul în care alte măsuri similare nu au avut, în opinia lor, eficiența scontată în ceea ce privește interesele utilizatorilor și alte împrejurări relevante. Printre astfel de orientări sau măsuri ar putea figura furnizarea unei serii de bază de servicii care nu sunt supuse restricțiilor.*
- (24) *În absența unor norme relevante la nivel comunitar, conținutul, aplicațiile și serviciile ar trebui considerate legale sau dăunătoare în conformitate cu prevederile din dreptul material și procedural național. Revine în sarcina autorităților relevante ale statelor membre, iar nu a furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice, să decidă dacă conținutul, aplicațiile sau serviciile sunt legale sau dăunătoare, în conformitate cu procedura aplicabilă. Directiva 2002/22/CE nu aduce atingere Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) ⁽¹⁾, care, printre altele, conține o regulă de „simplă transmitere” pentru furnizorii de servicii intermediari. Directiva 2002/22/CE nu impune furnizorilor să monitorizeze informația transmisă prin intermediul rețelor lor sau să inițieze acțiuni în justiție împotriva acelor clienți pe motive legate de o astfel de informație, și nici nu prevede ca furnizorii să fie considerați responsabili pentru informația respectivă. Răspunderea pentru acțiunile coercitive sau pentru urmărirea penală revine autorităților de aplicare a legii relevante.*
- (25) *Directiva 2002/22/CE nu aduce atingere gestionării rezonabile și nediscriminatorii a rețelei de către furnizori.*

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (26) *Întrucât recurgerea la măsuri disparate va compromite serios realizarea pieței interne, Comisia ar trebui să analizeze orice orientări sau alte măsuri adoptate de autoritățile naționale de reglementare în vederea unei eventuale intervenții normative la nivel comunitar și, dacă este necesar, să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare pentru a asigura o aplicare coerentă în întreaga Comunitate.*
- (27) Disponibilitatea unor tarife transparente, actualizate și comparabile este un element cheie pentru consumatorii de pe piețele competitive însumând mai mulți furnizori care să ofere servicii. Consumatorii de servicii de comunicații electronice trebuie să poată compara cu ușurință prețurile diferitelor servicii oferite pe piață pe baza informațiilor publicate într-o formă ușor accesibilă. Pentru a permite consumatorilor să compare cu ușurință prețul, autoritățile naționale de reglementare trebuie să aibă capacitatea de a solicita operatorilor o mai mare transparență a tarifelor și de a se asigura că terții au dreptul să utilizeze gratis tarifele accesibile publicului publicate de către întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice. Autoritățile naționale de reglementare, **prin mijloace proprii sau prin intermediul unor terți**, ar trebui să pună la dispoziție, de asemenea, ghiduri privind prețurile în cazul în care acestea nu au fost furnizate de piață **gratuit sau la un preț rezonabil**. Operatorii nu ar trebui să aibă dreptul la nicio remunerație pentru o astfel de utilizare a tarifelor **în cazul în care acestea** au fost deja publicate și aparțin, prin urmare, domeniului public. În plus, utilizatorii trebuie să fie informați în mod adecvat cu privire la prețul sau tipul de serviciu oferit pe piață înainte de cumpărarea unui serviciu, în special dacă un număr de telefon liber este supus unor costuri suplimentare. **Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita furnizarea generalizată a unor astfel de informații și, pentru anumite categorii de servicii stabilite de acestea, înainte de conectarea la numărul apelat. Atunci când stabilesc categoriile de apeluri pentru care informațiile tarifare trebuie furnizate înainte de conectare, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să acorde atenția cuvenită naturii serviciului, condițiilor tarifare la care acesta este supus și să evalueze dacă serviciul este oferit de un furnizor care nu are ca obiect de activitate furnizarea de servicii de comunicații electronice.**
- (28) *Clienții ar trebui informați în legătură drepturile de care dispun cu privire la utilizarea informațiilor lor cu caracter personal publicate în listele de abonați și, în special, în legătură cu scopul sau scopurile unor astfel de liste de abonați, precum și în legătură cu dreptul lor gratuit de a nu fi incluși într-o listă publică de abonați, astfel cum prevede Directiva 2002/58/CE. În cazul în care există sisteme care permit înscrierea informațiilor în baza de date care cuprinde listele de abonați fără ca acestea să fie divulgate utilizatorilor serviciilor de consultare a listelor de abonați, clienții ar trebui să primească, de asemenea, informații în legătură cu această posibilitate.*
- (29) *Statele membre ar trebui să înființeze puncte de informare unice pentru toate cererile de informații adresate de utilizatori. De asemenea, aceste puncte de informare, care ar putea fi administrate de autoritățile naționale de reglementare împreună cu asociațiile de consumatori, ar trebui să fie capabile să ofere asistență juridică în cazul unor litigii cu operatorii. Accesul la aceste puncte de informare ar trebui să fie gratuit, iar utilizatorii ar trebui să fie informați în legătură cu existența acestor puncte prin campanii de informare regulate.*
- (30) În cazul viitoarelor rețele IP, în care este posibil ca furnizarea unui serviciu să fie separată de furnizarea rețelei, statele membre ar trebui să determine cea mai adecvată cale de urmat în vederea asigurării accesibilității la serviciile telefonice accesibile publicului oferite pe piață prin utilizarea rețelelor de comunicații publice și a accesului la serviciile de urgență în cazul unei căderi de rețea catastrofice sau în cazuri de forță majoră.
- (31) Serviciile de asistență operațională acoperă o serie de servicii diferite pentru utilizatorii finali. Furnizarea unor astfel de servicii ar trebui să fie lăsată în seama negocierilor comerciale dintre furnizorii de rețele de comunicații publice și serviciile de asistență operațională, cum este cazul oricărui alt serviciu de susținere a clienților, și nu este necesar să se continue mandatarea furnizării acestor servicii. În consecință, obligația aferentă ar trebui abrogată.
- (32) *Serviciile de consultare a listelor de abonați ar trebui să fie și, în general, sunt furnizate în condiții de concurență, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2002/77/CE din 16 septembrie 2002 a Comisiei privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice⁽¹⁾. Ar trebui aplicate măsuri pe scară largă care să asigure includerea datelor utilizatorului final (atât pentru servicii fixe, cât și mobile) în bazele de date, furnizarea bazată pe costuri a acestor date către furnizorii de servicii și furnizarea de acces la rețea în condiții bazate pe costuri, rezonabile și transparente pentru a asigura utilizatorilor finali posibilitatea de a beneficia pe deplin de concurență, obiectivul final fiind acela de a permite eliminarea acestor servicii din domeniul de aplicare al reglementării privind piața cu amănuntul.*

⁽¹⁾ JO L 249, 17.9.2002, p. 21.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (33) Utilizatorii finali ar trebui să poată suna și să aibă acces la serviciile de urgență oferite folosind orice serviciu de telefonie capabil să genereze apeluri vocale prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planurile de numerotare telefonică naționale sau internaționale. Autoritățile de urgență ar trebui să fie în măsură să se ocupe de și să răspundă la apelurile efectuate la numărul „112” cel puțin la fel de repede și eficient ca în cazul apelurilor la alte numere de urgență naționale. Este important să se intensifice sensibilizarea cetățenilor cu privire la numărul „112” în vederea îmbunătățirii nivelului de protecție și securitate a cetățenilor care călătoresc pe teritoriul Uniunii Europene. În acest scop, cetățenii ar trebui să fie pe deplin conștienți că „112” poate fi folosit ca număr de urgență unic atunci când călătoresc în oricare dintre statele membre, fiind informați în acest sens în special prin intermediul informațiilor oferite în terminalele internaționale de autocare, în gări, porturi sau aeroporturi și în cărțile de telefon, în cabinele telefonice, în materialul de abonare și facturare. **Această responsabilitate le revine în principal statelor membre, dar Comisia ar trebui să sprijine și să completeze în continuare inițiativele statelor membre destinate să asigure o mai bună informare cu privire la „112” și să evalueze periodic măsura în care opinia publică cunoaște existența acestui număr.** Obligația de a furniza informații privind localizarea apelantului ar trebui să fie consolidată pentru a mări protecția cetățenilor Uniunii Europene. În particular, statele membre ar trebui să poată cere ca informațiile privind localizarea apelantului să fie furnizate serviciilor de urgență în modul „push”. Pentru a răspunde progreselor tehnologice, inclusiv a celor care conduc spre o acuratețe din ce în ce mai precisă a informațiilor privind localizarea, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri tehnice de punere în aplicare cu scopul de a asigura punerea în aplicare eficientă a numărului „112” în Comunitate spre beneficiul cetățenilor Uniunii Europene.
- (34) Statele membre ar trebui să ia măsuri specifice pentru a se asigura că serviciile de urgență, inclusiv „112”, sunt accesibile și persoanelor cu handicap, în particular utilizatorilor surzi, persoanelor cu deficiențe de auz, persoanelor cu deficiențe de vorbire și utilizatorilor surdo-muți. Aceste măsuri ar putea presupune furnizarea de dispozitive terminale speciale utilizatorilor cu deficiențe de auz, de servicii pe bază de text sau de alte echipamente specifice.
- (35) **Dezvoltarea codului** internațional „3883” [Spațiul european de numerotare telefonică (ETNS)] **este** împiedicată în prezent de **lipsa cererii**, de cerințele procedurale excesiv de birocratice și de **sensibilizarea insuficientă**. Pentru a stimula dezvoltarea ETNS, **Comisia ar trebui să delege responsabilitatea gestionării, a atribuirii numerelor și a promovării acestuia fie Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor [BERT], fie, urmând exemplul punerii în aplicare a domeniului de prim nivel „eu”, unei organizații separate, desemnate de Comisie pe baza unei proceduri de selecție deschise, transparente și nediscriminatorii, ale cărei norme de funcționare să fie cuprinse în legislația comunitară.**
- (36) **În conformitate cu Decizia 2007/116/CE din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu 116 ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social ⁽¹⁾, Comisia a rezervat numerele din seria națională „116” pentru anumite servicii cu caracter social. Numerele identificate în respectiva decizie nu pot fi folosite pentru alte scopuri decât cele pentru care au fost stabilite, dar statele membre nu sunt obligate să asigure că serviciile asociate numerelor rezervate sunt furnizate efectiv. Dispozițiile corespunzătoare din Decizia 2007/116/CE ar trebui să se reflecte în Directiva 2002/22/CE cu scopul de a le integra mai bine în cadrul de reglementare pentru comunicațiile și serviciile electronice și pentru a asigura și accesul utilizatorilor finali cu handicap. Având în vedere aspectele specifice privind semnalarea cazurilor de copii dispăruți și disponibilitatea actuală limitată a acestui serviciu, statele membre ar trebui nu numai să rezerve un număr, dar și să se asigure că un serviciu de semnalare a cazurilor de copii dispăruți este disponibil în realitate pe teritoriile lor la numărul 116000.**
- (37) O piață unică presupune ca utilizatorii finali să poată accesa toate numerele incluse în planurile de numerotare naționale ale altor state membre și să poată avea acces la servicii, inclusiv la serviciile societății informaționale, folosind numere non-geografice în cadrul Comunității, numere care includ, printre altele, numerele gratuite (numerele verzi) și numerele cu tarif special. Utilizatorii finali ar trebui, de asemenea, să poată accesa numerele din || ETNS || și numerele internaționale gratuite (UIFN). Accesul transfrontalier la resursele de numerotare și la serviciul asociat nu ar trebui obstrucționat decât în cazurile justificate în mod obiectiv, cum ar fi atunci când acest lucru este necesar pentru combaterea fraudei și abuzului, de exemplu în legătură cu anumite servicii cu tarif special sau cazul în care numărul este definit ca având doar acoperire națională (de exemplu codul național scurt). Utilizatorii ar trebui să fie informați anticipat și într-un mod clar cu privire la orice costuri aplicabile numerelor gratuite, precum costurile apelurilor internaționale pentru numerele accesibile prin codurile standard de acces la serviciile telefonice internaționale. Pentru a se asigura faptul că utilizatorii finali au acces efectiv la numere și servicii în cadrul Comunității, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri de punere în aplicare. **Utilizatorii finali ar trebui, de asemenea, să se poată conecta cu alți utilizatori finali, în special prin intermediul protocolului internet (IP), pentru a face schimb de date, indiferent de operatorul pe care îl aleg.**

⁽¹⁾ JO L 49, 17.2.2007, p. 30.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (38) Pentru a profita pe deplin de mediul competitiv, consumatorii ar trebui să poată face alegeri bine informate și să își schimbe furnizorii atunci când acest lucru este în interesul lor. Este esențial să se asigure că aceștia pot face aceste lucruri fără a fi stânjeniți de obstacole juridice, tehnice sau practice, inclusiv de condiții contractuale, proceduri, comisioane etc. Aceasta nu exclude posibilitatea de a impune perioade contractuale minime rezonabile în contractele consumatorilor. Transferabilitatea numărului este un factor-cheie de facilitare a alegerii consumatorului și a concurenței reale pe piețele competitive pentru comunicații electronice și ar trebui pusă în aplicare cât mai repede posibil, **în mod normal în termen de cel mult o zi de la cererea adresată de consumator. Cu toate acestea, experiența din unele state membre a demonstrat că există riscul transferului consumatorilor către un alt operator fără consimțământul acestora. Deși aceste aspecte ar trebui să fie soluționate în principal de autoritățile de aplicare a legii, statele membre ar trebui să fie totuși abilitate să impună astfel de măsuri minime și proporționate în ceea ce privește procedura de schimbare a furnizorului pentru a reduce la minimum astfel de riscuri, fără a provoca o diminuare a atractivității procedurii în ochii consumatorilor.** Pentru a putea adapta transferabilitatea numărului la progresele tehnologiei și ale pieței, inclusiv la posibilitatea portabilității informațiilor telefonice personale ale abonatului și ale informațiilor de identificare stocate în rețea, Comisia ar trebui să poată lua măsuri tehnice de punere în aplicare în acest domeniu. În evaluarea condițiilor pieței și a condițiilor tehnologice pentru a stabili dacă acestea permit transferabilitatea numerelor între rețelele care furnizează servicii de telefonie fixă și rețelele de telefonie mobilă ar trebui să se țină cont în special de prețurile pentru utilizatori și de costurile de transfer pentru întreprinderile furnizoare de servicii de telefonie fixă și rețele de telefonie mobilă.
- (39) ■ Obligațiile juridice de difuzare „must-carry” pot fi aplicate ■ anumitor **servicii mass-media radio și audiovizuale și anumitor servicii complementare** furnizate de un anumit furnizor de servicii media. **Serviciile media audiovizuale sunt definite în cadrul Directivei 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune** ⁽¹⁾. Statele membre ar trebui să ofere o justificare clară pentru obligațiile „must-carry” ■ pentru a asigura că astfel de obligații sunt transparente, proporționale și clar definite. În acest scop, regulile „must-carry” ar trebui stabilite într-un mod care să stimuleze investițiile eficiente în infrastructură. Regulile „must-carry” ar trebui revizuite în mod periodic în vederea actualizării acestora în ceea ce privește progresele tehnologice și ale pieței pentru a se asigura că aceste reguli continuă să fie proporționale cu obiectivele urmărite. **Serviciile complementare includ** servicii în vederea îmbunătățirii accesibilității pentru utilizatorii cu handicap, precum serviciul videotext, serviciul de subtitrare, descrierea audio sau limbajul semnelor, **dar nu se limitează la acestea.**
- (40) Pentru a depăși neajunsurile existente în ceea ce privește consultarea consumatorilor și pentru a aborda în mod corespunzător interesele cetățenilor, statele membre ar trebui să pună bazele **unor mecanisme** de consultare **corespunzătoare**. Astfel de **mecanisme** ar putea lua forma unui organism care, independent de autoritățile naționale de reglementare și de furnizorii de servicii, ar efectua cercetări cu privire la aspecte legate de consumatori, precum comportamentul consumatorului și mecanismele de schimbare a furnizorilor, și care ar opera într-o manieră transparentă și ar contribui la funcționarea mecanismelor actuale de consultare a părților interesate. **În plus, ar trebui stabilit un mecanism cu scopul de a permite o cooperare corespunzătoare privind aspectele legate de promovarea conținutului licit. Cu toate acestea, orice proceduri de cooperare stabilite în conformitate cu acest mecanism nu ar trebui să permită o supraveghere sistematică a utilizării internetului.** În cazurile în care este necesar să se abordeze facilitarea accesului la servicii de comunicații electronice și la echipament terminal și a utilizării acestora pentru utilizatorii cu handicap, și fără a se aduce atingere Directivei 1999/5/CE ■, în particular cerințelor referitoare la handicap, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (f) din directiva în cauză, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri de executare.
- (41) **Procedura de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui consolidată, garantându-se utilizarea unor organisme independente de soluționare a litigiilor și a unei proceduri conforme cel puțin cu principiile minime prevăzute în Recomandarea 98/257/CE a Comisiei din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organismelor competente pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor privind consumatori** ⁽²⁾. Statele membre pot fie să recurgă în acest scop la organismele existente de soluționare a litigiilor, cu condiția ca aceste organisme să îndeplinească cerințele aplicabile, fie să instituie organisme noi.

⁽¹⁾ JO L 332, 18.12.2007, p. 27.⁽²⁾ JO L 115, 17.4.1998, p. 31.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (42) Obligațiile impuse unei întreprinderi desemnate ca având obligații de serviciu universal trebuie comunicate Comisiei.
- (43) *Directiva 2002/58/CE prevede armonizarea dispozițiilor statelor membre, necesară în vederea asigurării unui nivel echivalent de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale și, în special, a dreptului la viață privată, a dreptului la confidențialitate și la securitatea sistemelor de tehnologie a informațiilor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice și în vederea asigurării liberei circulații a acestor date și a echipamentelor și serviciilor de comunicații electronice în cadrul Comunității.*
- (44) *Prelucrarea datelor de transfer în scopul garantării securității rețelelor informatice și a datelor, asigurând disponibilitatea, autenticitatea, integritatea și confidențialitatea datelor stocate sau transmise va permite prelucrarea acestor date în interesul legitim al controlorului de date, în vederea prevenirii accesului neautorizat și a distribuției de coduri nocive și a eliminării întreruperii serviciului și a daunelor produse computerelor și sistemelor de comunicații electronice. Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) ar trebui să publice studii periodice pentru a ilustra tipurile de prelucrare permise în temeiul articolului 6 din Directiva 2002/58/CE:*
- (45) *Atunci când definesc măsurile de punere în aplicare privind securitatea prelucrării datelor, în conformitate cu procedura de reglementare cu control, Comisia ar trebui să consulte toate autoritățile și organizațiile europene relevante (ENISA, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și Grupul de lucru „Articolul 29”), precum și alte părți interesate, în special pentru a fi informată cu privire la cele mai bune metode tehnice și economice disponibile de îmbunătățire a punerii în aplicare a Directivei 2002/58/CE.*
- (46) *Dispozițiile Directivei 2002/58/CE aduc precizări și completări Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ 1 și servește intereselor legitime ale abonaților, persoane fizice sau juridice.*
- (47) *Liberalizarea piețelor rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, combinată cu progresul tehnologic rapid, a impulsionat competiția și creșterea economică și a avut ca rezultat o mare diversitate de servicii pentru utilizatori finali accesibile prin intermediul rețelelor de comunicații electronice publice și private, precum și rețele private accesibile public.*
- (48) *Adresele IP sunt esențiale pentru funcționarea internetului. Acestea identifică printr-un număr echipamentele ce accesează rețeaua, cum ar fi computere sau aparate mobile. Având în vedere situațiile foarte diferite în care adresele IP sunt folosite și tehnologiile respective care evoluează foarte rapid, în anumite cazuri s-a pus problema utilizării acestor adrese drept date cu caracter personal. Drept urmare, Comisia ar trebui, pe baza unui studiu privind adresele IP și utilizarea acestora, să prezinte propuneri, după caz.*
- (49) *Progresul tehnologic permite dezvoltarea unor noi aplicații bazate pe dispozitivele de colectare a datelor și de identificare, care pot fi dispozitive fără contact direct care utilizează frecvențele radio. De exemplu, dispozitivele de identificare prin frecvențe radio (RFID) utilizează frecvențele radio pentru a capta date numai de pe discurile identificate în mod unic, care pot fi apoi transferate de-a lungul rețelelor de comunicații existente. Larga utilizare a unor astfel de tehnologii poate să aducă beneficii economice și sociale considerabile și, astfel, să contribuie semnificativ la piața internă dacă utilizarea acestora este acceptată de către cetățeni. Pentru a se realiza acest lucru, este necesar să se garanteze că toate drepturile fundamentale ale persoanelor, inclusiv dreptul la confidențialitate și dreptul la protecția datelor, sunt respectate. Atunci când astfel de dispozitive sunt conectate cu rețele de comunicații electronice accesibile publicului sau când utilizează serviciile de comunicații electronice ca infrastructură de bază, trebuie aplicate dispozițiile relevante din Directiva 2002/58/CE, inclusiv cele privind datele legate de securitate, trafic și locație și cele privind confidențialitatea.*

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (50) *Furnizorii de servicii de comunicații electronice accesibile publicului ar trebui să adopte măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura securitatea serviciilor lor. Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 95/46/CE și ale Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice ⁽¹⁾, aceste măsuri ar trebui să ofere certitudinea că datele cu caracter personal pot fi accesate numai de personalul autorizat pentru scopuri autorizate de lege și că datele cu caracter personal stocate sau transmise, precum și rețeaua și serviciile, sunt protejate. Mai mult decât atât, în ceea ce privește procesarea datelor cu caracter personal ar trebui instituită o politică de securitate pentru identificarea punctelor vulnerabile ale sistemului și ar fi necesare monitorizarea de rutină și efectuarea unor acțiuni în scop preventiv, de remediere și de atenuare a acestora.*
- (51) *Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să monitorizeze măsurile luate și să difuzeze cele mai bune practici în rândul furnizorilor de servicii de comunicații electronice accesibile publicului.*
- (52) *O încălcare a securității care ar avea ca rezultat pierderea sau compromiterea de date cu caracter personal ale unui abonat sau ale unei persoane, dacă nu este soluționată la timp și într-un mod adecvat, ar putea conduce la daune substanțiale în detrimentul utilizatorilor. De aceea, autoritatea națională de reglementare sau alte autorități naționale competente ar trebui înștiințate fără întârziere de către furnizorul respectiv în privința oricărei încălcări a securității. Autoritatea competentă ar trebui să analizeze și să stabilească gravitatea încălcării securității și să solicite furnizorilor respectivi să înștiințeze în mod adecvat, fără întârzieri nejustificate, persoanele direct afectate, după caz. De asemenea, în cazurile în care se înregistrează un pericol iminent și direct la adresa drepturilor și intereselor utilizatorilor (cum ar fi accesul neautorizat la conținutul poștei electronice, accesul la datele înregistrate ale cărților de credit etc.), furnizorii respectivi de servicii ar trebui să înștiințeze fără întârziere utilizatorii direct afectați, pe lângă autoritatea națională competentă. Totodată, furnizorii ar trebui să înștiințeze anual utilizatorii afectați, în temeiul Directivei 2002/58/CE, de toate încălcările securității ce au avut loc în perioada respectivă. Notificarea către autoritățile naționale și către utilizatori ar trebui să includă informații privind măsurile luate de către furnizor pentru a soluționa încălcarea securității, precum și recomandări pentru protejarea utilizatorilor afectați.*
- (53) *Autoritățile naționale de reglementare trebuie să promoveze interesele cetățenilor Uniunii Europene prin, inter alia, contribuirea la garantarea unui nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal și a confidențialității. În acest scop, acestea trebuie să beneficieze de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, inclusiv de date clare și de încredere privind incidentele de securitate reale care au cauzat compromiterea datelor cu caracter personal a utilizatorilor.*
- (54) *Atunci când pun în aplicare măsurile de transpunere a Directivei 2002/58/CE, autoritățile și instanțele judiciare din statele membre ar trebui nu doar să interpreteze dreptul intern în conformitate cu directiva în cauză, ci să se și asigure că nu se bazează pe o interpretare a acesteia care ar fi incompatibilă cu alte drepturi fundamentale sau principii generale ale dreptului comunitar, cum ar fi principiul proporționalității.*
- (55) *Ar trebui luate măsurile necesare pentru ca măsurile de punere în aplicare să stabilească un set unic de cerințe în vederea atingerii unui nivel adecvat de protecție a confidențialității și de securitate a datelor cu caracter personal transmise sau procesate în legătură cu utilizarea rețelelor de comunicații electronice pe piața internă.*
- (56) *În stabilirea de norme detaliate privind formatul și procedurile aplicabile notificării încălcărilor securității, ar trebui să se acorde atenția cuvenită circumstanțelor în care a avut loc încălcarea securității, inclusiv informației dacă datele cu caracter personal au fost protejate sau nu prin criptare sau prin alte mijloace în vederea limitării efective a posibilității fraudelor de identitate sau a altor forme de utilizare necorespunzătoare. În plus, astfel de norme și proceduri ar trebui să țină cont de interesele legitime ale autorităților de aplicare a legii în cazurile în care divulgarea timpurie a delictului ar putea afecta în mod inutil investigarea circumstanțelor unei încălcări a securității.*

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 54.

Miercuri, 24 septembrie 2008

- (57) *Softurile care monitorizează în secret acțiunile utilizatorului și/sau subminează operarea echipamentului terminal al utilizatorului în beneficiul unui terț (așa-numitul spyware) reprezintă o adevărată amenințare pentru confidențialitatea utilizatorilor. Este necesar să se asigure un nivel la fel de ridicat și pentru protecția sferei private a utilizatorilor, indiferent dacă programele de spionaj nedorite sunt descărcate din neatenție prin rețelele de comunicații electronice sau dacă sunt furnizate și instalate fiind ascunse în soft-uri distribuite prin alte medii externe de colectare a datelor, precum CD-urile, CD-ROM-urile și cheile USB. **Statele membre ar trebui să îi încurajeze pe utilizatorii finali să ia măsurile necesare pentru a-și proteja echipamentele terminale împotriva virusilor și a programelor spyware.***
- (58) Furnizorii de servicii de comunicații electronice trebuie să facă investiții substanțiale pentru a combate comunicațiile comerciale nesolicitate („spam”). Aceștia sunt avantajați în comparație cu utilizatorii finali întrucât posedă cunoștințele și resursele necesare detectării și identificării spammer-ilor. Furnizorii de servicii de email și furnizorii de alte servicii ar trebui, prin urmare, să aibă posibilitatea de a iniția acțiuni în justiție împotriva spammer-ilor **pentru astfel de încălcări** și de a proteja astfel interesele clienților, precum și propriile interese legitime de afaceri.
- (59) **Atunci când se pot procesa date privind locația, altele decât cele legate de trafic, astfel de date ar trebui procesate numai în regim de anonimitate sau cu consimțământul prealabil al utilizatorilor sau abonaților în cauză, cărora ar trebui să li se ofere informații clare și complete referitoare la posibilitatea de a-și retrage în orice moment consimțământul.**
- (60) Necesitatea de a asigura un nivel adecvat de protecție a confidențialității și a datelor cu caracter personal transmise și procesate în legătură cu utilizarea de rețele de comunicații electronice în Comunitate cere puteri efective de punere în aplicare și executare pentru a furniza stimulente adecvate pentru respectarea dispozițiilor. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă suficiente competențe și resurse pentru a investiga cazurile de nerespectare în mod eficient, având inclusiv posibilitatea de a obține orice informație relevantă necesară pentru a lua decizii privind plângerile și pentru a impune sancțiuni în cazurile de nerespectare.
- (61) Cooperarea transfrontalieră și punerea sa în aplicare trebuie consolidate, în conformitate cu mecanismele comunitare existente privind cooperarea transfrontalieră stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) ⁽¹⁾, printr-un amendament la respectivul regulament.
- (62) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/22/CE și a Directivei 2002/58/CE ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (63) **În cazul în care Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene ⁽³⁾ intră în vigoare, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului o nouă propunere legislativă privind viața privată și securitatea datelor în domeniul comunicațiilor electronice, cu un nou temei juridic.**
- (64) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare privind transparența tarifelor, calitatea minimă a cerințelor de serviciu, punerea în aplicare efectivă a serviciilor „112”, accesul efectiv la numere și servicii, ameliorarea accesibilității pentru utilizatorii finali cu handicap, precum și amendamente pentru adaptarea anexelor la progresele tehnice sau la schimbările survenite în cererea de pe piață. Ar trebui de asemenea să fie împuternicită să adopte măsuri de executare privind cerințele de informare și notificare și cooperarea transfrontalieră. Întrucât măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din Directiva 2002/22/CE prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE. **Având în vedere că aplicarea procedurii de reglementare cu control în limita de timp normală ar putea, în anumite situații excepționale, împiedica adoptarea la timp a măsurilor de executare, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să acționeze rapid pentru a asigura adoptarea la timp a respectivelor măsuri.**

⁽¹⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽³⁾ JO C 306, 17.12.2007, p. 1.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(65) *Obiectivul Directivei 2002/22/CE este acela de a asigura un nivel ridicat al protecției drepturilor consumatorilor și ale utilizatorilor individuali în furnizarea de servicii de telecomunicații. O astfel de protecție nu este necesară în cazul serviciilor de telecomunicații globale. Aceste servicii constau în date comerciale și servicii de voce oferite ca pachete globale întreprinderilor mari localizate în diferite țări, în interiorul și în exteriorul Uniunii, pe bază de contracte individuale negociate de către părți de dimensiuni comparabile.*

(66) În consecință, directivele 2002/22/CE și 2002/58/CE ar trebui modificate în mod corespunzător.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări la Directiva 2002/22/CE

(Directiva privind serviciul universal)

Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal) se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) În cadrul definit de Directiva 2002/21/CE (directiva cadru), prezenta directivă se referă la furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice utilizatorilor finali. Scopul îl constituie asigurarea de servicii de bună calitate accesibile publicului din întreaga Comunitate printr-o reală concurență și posibilitate de alegere, precum și tratarea circumstanțelor în care necesitățile utilizatorilor finali nu sunt îndeplinite în mod satisfăcător de către piață. Prezenta directivă prevede, de asemenea, dispoziții privind echipamentul terminal de la locația clientului, **acordând o atenție deosebită echipamentului terminal destinat utilizatorilor cu nevoi speciale, inclusiv celor cu handicap și persoanelor în vârstă.**

(2) Prezenta directivă stabilește drepturile utilizatorilor finali și obligațiile corespunzătoare întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice accesibile publicului. În ce privește asigurarea furnizării de servicii universale în mediul unor piețe deschise și concurențiale, prezenta directivă definește setul minim de servicii de o calitate specificată la care au acces toți utilizatorii finali, la un preț accesibil luându-se în considerare condițiile specifice naționale, fără a denatura concurența. Prezenta directivă prevede, de asemenea, obligații privind furnizarea anumitor servicii obligatorii.

(3) **Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare privind protecția consumatorilor, în special Directivelor 93/13/CEE și 97/7/CE, precum și normelor de drept intern în conformitate cu legislația comunitară.**

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

a) se elimină litera (b).

b) **literale (c) și (d)** se înlocuiesc cu următorul text:

„c) «serviciu telefonic accesibil publicului» înseamnă un serviciu pus la dispoziția publicului pentru efectuarea **și/sau** primirea, în mod direct sau indirect ■, de apeluri naționale și/sau internaționale, **precum și alte mijloace de comunicare specifice pentru utilizatorii cu handicap care folosesc serviciile de redare a textului sau serviciile de conversație totală**, prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional;

Miercuri, 24 septembrie 2008

d) **«numărul geografic» înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotare telefonică din care o parte din structura numerică cuprinde o semnificație geografică utilizată pentru dirijarea apelurilor către locația fizică a punctului terminal al rețelei (NTP);**

c) **litera (e) se elimină.**

3. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Furnizarea accesului la un post fix și furnizarea de servicii telefonice

(1) Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de conectare la o locație fixă la o rețea de comunicații publice sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.

(2) Conexiunea realizată poate permite comunicații prin fax și comunicații de date, la rate de date suficiente pentru a permite un acces funcțional la Internet, luând în considerare tehnologiile cele mai des folosite de majoritatea abonaților și posibilitățile tehnice.

(3) Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de furnizare a unui serviciu telefonic **accesibil publicului** prin conectarea la rețeaua la care se face referire la alineatul (1), serviciu care să permită utilizatorului să efectueze și să primească apeluri naționale sau internaționale și apeluri la serviciile de urgență la numărul «112», **precum și prin intermediul altor numere naționale de urgență**, sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.”

4. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Listele abonaților telefonici de la alineatul (1) cuprind, sub rezerva dispozițiilor articolului 12 din Directiva 2002/58/CE, toți abonații la serviciile telefonice accesibile publicului.”

5. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

a) **titlul se înlocuiește cu următorul text:**

„Posturi telefonice publice cu plată și alte puncte de acces la telecomunicații”

b) **(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) **Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot impune întreprinderilor obligații privind furnizarea de posturi telefonice publice cu plată sau alte puncte de acces la telecomunicații pentru a satisface nevoile rezonabile ale utilizatorilor finali în ceea ce privește acoperirea geografică, numărul de posturi telefonice sau de alte puncte de acces la telecomunicații, accesibilitatea pentru utilizatorii cu handicap și calitatea serviciilor.**”

6. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Măsuri ■ pentru utilizatorii cu handicap

(1) Statele membre adoptă măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu handicap pentru a asigura accesibilitatea și tarife convenabile pentru serviciile **de comunicații electronice**, inclusiv accesul la serviciile de urgență, serviciile de informații telefonice și la lista abonaților telefonici, echivalente celor de care beneficiază alți utilizatori finali.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Statele membre **pot lua** măsuri specifice, **care se dovedesc necesare în urma evaluării efectuate de autoritățile naționale de reglementare**, luând în considerare condițiile naționale **și cerințele specifice privind persoanele cu handicap**, pentru a asigura faptul că utilizatorii finali cu handicap **pot beneficia** de oferta de întreprinderi și de furnizori de servicii disponibilă majorității utilizatorilor finali **și pentru a promova disponibilitatea echipamentelor terminale adecvate. Statele membre se asigură că nevoile grupurilor specifice de utilizatori cu handicap sunt, în orice caz, satisfăcute de cel puțin o întreprindere.**

(3) **Prin adoptarea măsurilor menționate anterior, statele membre încurajează alinierea cu normele și specificațiile relevante, publicate în conformitate cu articolele 17, 18 și 19 din Directiva 2002/21/CE (Directiva — cadru).**

(4) **Pentru a fi în măsură să adopte și să pună în aplicare dispozițiile specifice destinate utilizatorilor cu handicap, statele membre încurajează producerea și disponibilitatea echipamentelor terminale care să ofere serviciile și funcțiile necesare.”**

7. La articolul 8 se adaugă următorul alineat ||:

„(3) «Atunci când un operator desemnat în conformitate cu alineatul (1) are intenția să cedeze o parte importantă sau toate activele rețelilor de acces local către o entitate juridică diferită aparținând altui proprietar, acesta va informa în prealabil și în timp util autoritatea națională de reglementare pentru a permite acesteia să evalueze efectul tranzacției dorite asupra furnizării accesului la un post fix și a serviciilor telefonice în temeiul articolului 4. Autoritatea națională de reglementare poate impune condiții în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea).»;

8. La articolul 9, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. «(1) Autoritățile naționale de reglementare monitorizează evoluția și nivelul tarifelor cu amănuntul pentru serviciile identificate la articolele 4, 5, 6 și 7 ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate, sau, dacă nu este desemnată nicio întreprindere în legătură cu aceste servicii, disponibile pe piață prin alte mijloace, în special în legătură cu prețurile și veniturile consumatorilor naționali.»

(2) Statele membre pot cere, având în vedere condițiile naționale, ca întreprinderile desemnate să propună consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele oferite în condiții comerciale normale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze sau să utilizeze accesul la rețea la care se face referire la articolul 4 alineatul (1), sau la serviciile identificate la articolele 4 alineatul (3), alineatul (5), alineatul (6) și alineatul (7) ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate.

(3) «Statele membre garantează, pe lângă dispoziții care stabilesc ca întreprinderile desemnate să ofere opțiuni tarifare speciale sau să respecte o încadrare a tarifelor, o echilibrare geografică sau alte mecanisme similare, || acordarea de sprijin consumatorilor identificați ca având venituri mici, ca fiind persoane cu handicap sau ca având nevoi sociale speciale.»;

9. La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. «(2) Statele membre se asigură că întreprinderile care oferă servicii de telecomunicații, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), furnizează facilitățile și serviciile prevăzute în anexa I, partea A la prezenta directivă, astfel încât abonații să își poată supraveghea și controla cheltuielile și să evite întreruperea nejustificată a serviciului.»

10. La articolul 11, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că toate întreprinderile desemnate ca asumându-și obligații în temeiul articolelor 4, 5, 6, 7 și cu articolul 9 alineatul (2) publică informații adecvate și actualizate privind rezultatele obținute în furnizarea de servicii universale, pe baza indicatorilor, definițiilor și metodelor de măsurare a calității serviciilor descrise în anexa III. La cerere, informațiile publicate sunt transmise autorităților naționale de reglementare.”

11. Titlul capitolului III se înlocuiește cu următorul text:

„CONTROALE DE REGLEMENTARE A ÎNTREPRINDERILOR PUTERNICE PE PIEȚE CU AMĂNUNTUL SPECIFIC”

12. Articolul 16 se elimină.

Miercuri, 24 septembrie 2008

13. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură faptul că autoritățile naționale de reglementare impun obligații de reglementare corespunzătoare întreprinderilor identificate ca având putere semnificativă pe piață pe o piață cu amănuntul dată în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru):

a) în cazul în care, în urma unei analize a pieței efectuate în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/EC (directiva-cadru), o autoritate națională de reglementare constată că o piață cu amănuntul dată stabilită în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru), nu este efectiv competitivă și

b) în cazul în care autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că obligațiile impuse în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) nu ar permite realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).

”b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Fără a aduce atingere obligațiilor care pot fi impuse operatorilor identificați ca având putere semnificativă pe o anumită piață cu amănuntul în conformitate cu alineatul (1), autoritățile naționale de reglementare pot aplica obligațiile prevăzute la alineatul (2), pentru o perioadă de tranziție, operatorilor identificați ca având putere semnificativă pe o anumită piață en gros în situațiile în care au fost impuse obligații privind piața en gros, dar acestea nu asigură încă în mod eficient concurența pe piața cu amănuntul.”

c) alineatul (3) se elimină.

14. Articolele 18 și 19 se elimină.

15. Articolele 20 și 21 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 20

Contractele

I

(1) Statele membre se asigură că, în cazul abonării la servicii care furnizează conectarea la o rețea de telefonie publică și/sau la servicii **de comunicații electronice**, consumatorii și **alți utilizatori finali care adresează o solicitare în acest sens** au dreptul la un contract încheiat cu una sau mai multe întreprinderi care furnizează asemenea servicii și/sau conectare. Contractul specifică, **într-o formă clară, completă și ușor inteligibilă**, cel puțin:

a) identitatea și adresa furnizorului;

b) serviciile furnizate, în special:

— **atunci când accesul la servicii de urgență și informațiile privind localizarea apelantului trebuie furnizate în conformitate cu articolul 26, nivelul de fiabilitate al acestui acces, când este cazul, și furnizarea sau nu a accesului respectiv pe toată suprafața teritoriului național;**

— **informații privind orice restricții impuse de furnizor cu privire la capacitatea abonatului de a accesa, utiliza sau distribui conținuturi licite sau de a utiliza aplicații și servicii legale;**

— **nivelul de calitate a serviciilor oferit, cu trimitere la orice parametri specificați în temeiul articolului 22 alineatul (2), după caz;**

— **tipurile de servicii de întreținere și de asistență pentru clienți oferite, precum și modalitățile de contactare a serviciului de asistență pentru clienți;**

Miercuri, 24 septembrie 2008

- termenul necesar până la conectarea inițială **și**
 - **orice restricții de utilizare a echipamentelor terminale impuse de furnizor.**
- c) **decizia abonatului privind includerea datelor sale cu caracter personal într-o listă de abonați și datele în cauză;**
- d) detalii despre prețurile și tarifele practicate și mijloacele prin care se pot obține informații actualizate privind toate tarifele aplicabile și cheltuielile pentru întreținere, **metodele de plată oferite și orice diferențe de costuri determinate de metoda de plată;**
- e) durata contractului **și** condițiile de reînnoire și de reziliere a serviciilor și a contractului, inclusiv;
- **orice comisioane legate de** transferabilitatea numerelor și alți identificatori, **precum și**
 - **orice comisioane datorate în urma rezilierii contractului, inclusiv recuperarea costurilor legate de echipamentul terminal;**
- f) compensările și metodele de rambursare care se aplică în cazul în care nu se atinge nivelul de calitate a serviciilor prevăzut în contract;
- g) metoda de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor în conformitate cu articolul 34;
- h) **tipul de acțiuni** care pot fi întreprinse de întreprinderile care furnizează conectare și/sau servicii ca răspuns la incidentele sau amenințările și vulnerabilitățile privind securitatea sau integritatea, **precum și orice mecanisme de compensare aplicabile în cazul producerii unor incidente legate de securitate sau integritate;**

Contractul include, de asemenea, orice informații furnizate de autoritățile publice competente cu privire la utilizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice în scopul angajării în activități ilegale sau al distribuirii de conținuturi nocive și cu privire la mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa securității persoanei, vieții private și a datelor cu caracter personal menționate la articolul 21 alineatul (4) și care au legătură cu serviciul furnizat.

I

(2) Abonații au dreptul de a anula contractul fără penalități din momentul în care sunt informați cu privire la un proiect de modificare a condițiilor contractuale propus de către operatori. Abonații sunt notificați în timp util, cu cel puțin o lună înainte, de aceste modificări, precum și informați asupra dreptului lor de a anula contractul, fără penalități, în cazul în care nu acceptă noile condiții.

«Articolul 21»

Transparența și publicarea informațiilor

I

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile **care furnizează o conexiune la o rețea** de comunicații electronice și/sau servicii de comunicații electronice publice publică informații **transparente**, comparabile, adecvate și actualizate cu privire la prețurile și tarifele aplicabile, **orice comisioane legate de rezilierea unui contract și informații referitoare la termenii și condițiile generale** privind accesarea și folosirea serviciilor acestora furnizate **utilizatorilor finali** și consumatorilor **în conformitate cu anexa II**. Asemenea informații sunt publicate într-o formă **clară, completă și ușor** accesibilă. **Autoritățile naționale de reglementare sunt abilitate să stabilească cerințe suplimentare cu privire la forma în care se vor publica informațiile respective.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Autoritățile naționale de reglementare încurajează furnizarea de informații **comparabile** pentru a permite utilizatorilor finali și consumatorilor să realizeze o evaluare independentă a costurilor structurilor alternative de utilizare, prin intermediul ghidurilor interactive sau a unor tehnici asemănătoare. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pun la dispoziție, **ele însele sau prin intermediul unor terți, gratuit sau la un preț rezonabil**, astfel de ghiduri sau tehnici. Terții au dreptul de a folosi în mod gratuit **informațiile** publicate de întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice în scopul de a vinde sau de a pune la dispoziție astfel de ghiduri interactive sau de tehnici asemănătoare.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot obliga întreprinderile **care furnizează o conexiune la o rețea de comunicații publice electronice și/sau** servicii de comunicații electronice, **printre altele**:

- a) să ofere abonaților informații despre tarifele aplicabile **cu privire la orice număr sau serviciu supuse unor condiții de tarificare speciale; pentru anumite categorii de servicii, autoritățile naționale de reglementare pot solicita ca aceste informații să fie furnizate înainte de conectarea la numărul apelat;**
- b) să reamintească în mod regulat abonaților orice eventuală lipsă a unui acces fiabil la serviciile de urgență sau informațiile privind localizarea apelantului în cadrul serviciului contractat;
- c) să informeze abonații în legătură cu orice modificare adusă oricăror restricții impuse de întreprindere cu privire la posibilitatea de a accesa, utiliza sau distribui conținuturi licite sau de a utiliza la alegere aplicațiile și serviciile legale;
- d) să informeze abonații în legătură cu dreptul lor de a înscriere a datelor cu caracter personal într-o listă de abonați și tipurile de date în cauză, precum și
- e) să ofere în mod regulat abonaților cu handicap informații detaliate în legătură cu produsele și serviciile existente care le sunt destinate.

Înainte de a impune orice obligații, autoritățile naționale de reglementare pot, dacă consideră că acest demers este necesar, să promoveze măsuri de autoreglementare și măsuri comune de reglementare.

(4) Statele membre garantează că autoritățile naționale de reglementare obligă întreprinderile menționate la alineatul (3) să distribuie informații de interes public abonaților existenți și celor noi, după caz. Astfel de informații sunt prezentate de autoritățile publice competente într-o formă standardizată și se referă, printre altele, la următoarele subiecte:

- a) **cele mai frecvente scopuri în care sunt utilizate serviciile de comunicații electronice pentru a întreprinde activități ilegale sau a distribui conținuturi nocive, în special în cazul în care se poate aduce atingere respectării drepturilor și libertăților celorlalți, inclusiv încălcarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe, și consecințele acestor fapte, precum și**
- b) **mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa securității persoanei, vieții private și a datelor cu caracter personal în cadrul utilizării serviciilor de comunicații electronice.**

«Autoritățile naționale de reglementare rambursează întreprinderilor orice costuri suplimentare semnificative suportate de acestea în vederea respectării acestor obligații.»

16. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

- a) **alineatele (1) și (2) se înlocuiesc** cu următorul text:

„1. Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare, după luarea în considerare a opiniilor părților interesate, pot solicita întreprinderilor care oferă servicii și/sau de rețele de comunicații electronice accesibile publicului să publice informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor acestora pentru utilizatorii finali, **precum și măsurile luate pentru a garanta** accesul echivalent pentru utilizatorii finali cu handicap. La cerere, informațiile sunt transmise înainte de publicare și autorităților naționale de reglementare.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) **Autoritățile naționale de reglementare pot specifica, printre altele, indicatorii care trebuie măsurați cu privire la calitatea serviciilor, precum și conținutul, forma și metoda de publicare a informațiilor, inclusiv eventualele mecanisme de certificare a calității, pentru a asigura accesul utilizatorilor finali, inclusiv al utilizatorilor finali persoane cu handicap, la informații complete, comparabile, fiabile și ușor de folosit. Dacă este cazul, se pot folosi indicatorii, definițiile și metodele de măsurare din anexa III.**

(b) Se introduce următorul alineat:

„(3) Pentru a preveni degradarea serviciului și încetinirea traficului de-a lungul rețelor și **pentru a garanta că nu sunt impuse restricții nejustificate asupra capacității utilizatorilor de a accesa sau distribui conținuturi sau de a folosi, la alegere, orice aplicații și servicii, autoritățile naționale de reglementare pot emite orientări care să stabilească cerințele privind calitatea minimă a serviciului și, după caz, să adopte alte măsuri. Orientările sau măsurile respective țin seama în mod corespunzător de orice standarde emise în temeiul articolului 17 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).**

După ce a examinat orientările sau măsurile respective și a consultat Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (BERT), Comisia poate să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare, în cazul în care consideră că orientările sau măsurile pot crea obstacole în calea pieței interne. Măsurile respective destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2). ¶

17. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Disponibilitatea statisticilor

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru **a asigura o cât mai mare disponibilitate a serviciilor telefonice accesibile publicului furnizate** ¶ în cazul unei distrugerii a rețelei provocate de catastrofe sau în caz de forță majoră. Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează serviciile de telefonie accesibile publicului iau toate măsurile **necesare** pentru a garanta un acces neîntrerupt la serviciile de urgență, **din orice punct de pe teritoriul UE.**”

18. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

a) titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Serviciile de informații ¶”

b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) **Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali de servicii și rețele de comunicații electronice beneficiază de dreptul de punere la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații și de liste de abonați a informațiilor proprii în condițiile prevăzute la alineatul (2).**”

c) **alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:**

„(3) Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali **ai unui serviciu de comunicații electronice** pot avea acces la serviciile de informații telefonice **și că operatorii care controlează accesul la astfel de servicii furnizează acces în condiții echitabile, bazate pe costuri, obiective, nediscriminatorii și transparente.**

(4) **Statele membre nu mențin nicio restricție normativă care împiedică utilizatorii finali dintr-un stat membru să acceseze în mod direct serviciul de informații privind abonații dintr-un alt stat membru prin apel vocal sau SMS și iau măsurile necesare asigurării acestui acces în conformitate cu articolul 28.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

(5) Alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică sub rezerva cerințelor din legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, în special articolul 12 din Directiva 2002/58/CE.”

19. Articolele 26 și 27 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 26

Serviciile de urgență și numărul de apel de urgență unic european

(1) «Statele membre se asigură că, pe lângă alte numere de apel de urgență naționale specificate de către autoritatea națională de reglementare, toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată pot apela gratuit serviciile de urgență formând numărul de apel de urgență unic european» 112

(2) Statele membre, **în cooperare cu autoritățile naționale de reglementar, serviciile de urgență și furnizorii**, se asigură că întreprinderile care furnizează un serviciu de comunicații electronice pentru efectuarea de apeluri naționale și/sau internaționale prin formarea unui număr sau a mai multor numere din planul de numerotare național sau internațional oferă **un acces fiabil** la serviciile de urgență.

(3) Statele membre se asigură că **serviciile de urgență sunt capabile să răspundă în mod corespunzător și să gestioneze toate** apelurile la numărul de apel de urgență unic european «112» **■** în modul cel mai potrivit cu organizarea națională a sistemelor de urgențe. Aceste apeluri sunt tratate și primesc răspunsuri cel puțin la fel de repede și la fel de eficient ca apelurile la numărul/numerele de apel de urgență național(e), acolo unde acestea sunt în continuare în uz.

(4) Statele membre se asigură că utilizatorii finali cu handicap **dispun de un acces la** serviciile de urgență **echivalent cu accesul de care beneficiază ceilalți utilizatori finali**. În vederea garantării faptului că utilizatorii finali cu handicap pot accesa serviciile de urgență atunci când călătoresc în alt stat membru, măsurile luate **inclusiv** asigurarea conformității cu standardele sau specificațiile relevante publicate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).

(5) Statele membre se asigură că informațiile privind localizarea apelantului sunt puse în mod gratuit la **dispoziție de îndată ce autoritatea care intervine în cazul de urgență primește apelul. Prezenta dispoziție se aplică tuturor** apelurilor la numărul de apel de urgență unic european «112».

■

(6) Statele membre se asigură că, **pe lângă informațiile privind numerele lor naționale, toți** cetățenii **Uniunii** sunt informați corespunzător despre existența și utilizarea numărului de apel de urgență unic european «112», în special prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc în statele membre. **■**

(7) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a serviciilor «112» în statele membre, **■** Comisia, după consultarea **BERT**, poate adopta măsuri tehnice de punere în aplicare.

Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control **menționată** la articolul 37 alineatul (2). **■**

Articolul 27

Codurile europene de acces la rețeaua telefonică

(1) Statele membre se asigură că «00» este codul standard de acces internațional. Se pot stabili sau pot continua să existe sisteme speciale care permit efectuarea de apeluri între localități apropiate aflate de o parte și de alta a graniței dintre două state membre. Utilizatorii finali din localitățile în cauză sunt informați pe deplin cu privire la existența unor asemenea sisteme.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Statele membre cărora UIT le-a desemnat codul internațional «3883» încredințează **fie unei organizații înființate în temeiul dreptului comunitar și desemnate de Comisie pe baza unei proceduri de selecție deschise, transparente și nediscriminatorii, fie BERT** responsabilitatea exclusivă privind gestionarea Spațiului european de numerotare telefonică (ETNS), **inclusiv atribuirea numerelor și promovarea acestuia.**

(3) «Statele membre se asigură că toate întreprinderile care furnizează servicii de telefonie publice administrează toate apelurile către și dinspre ETNS la rate care nu depășesc rata maximă aplicată pentru apelurile către și dinspre alte state membre.»

20. Se introduce următorul articol:

„Articolul 27a

Numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social, inclusiv numărul liniei telefonice pentru copiii dispăruți

(1) Statele membre promovează numerele specifice în seria națională de numere care încep cu 116 identificate de Decizia Comisiei 2007/116/CE din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu 116 ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social ⁽¹⁾. Statele membre încurajează furnizarea, pe teritoriile lor, a serviciilor pentru care sunt rezervate aceste numere.

(2) Statele membre asigură că utilizatorii finali cu handicap pot accesa serviciile furnizate de seria națională de numere care încep cu 116. În vederea garantării faptului că utilizatorii finali cu handicap pot accesa aceste servicii atunci când călătoresc în alt stat membru, măsurile luate includ asigurarea conformității cu standardele sau specificațiile relevante publicate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).

(3) Statele membre asigură informarea corespunzătoare a cetățenilor în legătură cu existența și utilizarea serviciilor furnizate de seria națională de numere care încep cu 116, în special prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre.

(4) Pe lângă măsurile cu aplicabilitate generală la toate numerele din seria națională de numere «116», adoptate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), statele membre asigură accesul cetățenilor la un serviciu de operare a unei linii telefonice destinate semnalării cazurilor de copii dispăruți. Linia va fi disponibilă la numărul 116000.

(5) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a seriei naționale de numere «116», în special al numărului liniei telefonice pentru copiii dispăruți 116000 în statele membre, inclusiv accesul utilizatorilor finali cu handicap pe durata deplasării în alte state membre, Comisia, după consultarea BERT, poate adopta măsuri tehnice de punere în aplicare.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 37 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 49, 17.2.2007, p. 30.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

21. Articolul 28 se înlocuiește după cum urmează:

„Articolul 28

Accesul la numere și servicii

(1) Statele membre se asigură, **în cazul în care acest lucru este realizabil din punct de vedere tehnic și comercial și cu excepția cazurilor în care un abonat apelat a optat, din motive comerciale, pentru limitarea accesului apelurilor provenind din zone geografice specifice**, că autoritățile naționale de reglementare iau toate măsurile necesare pentru a garanta că:

■

a) utilizatorii finali pot accesa toate numerele furnizate în Comunitate, **indiferent de tehnologia și dispozitivele utilizate de operator**, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotare ale statelor membre, din ETNS și numerele internaționale gratuite și

b) **serviciile de conectare sunt furnizate pentru telefoanele cu text, videotelefoane și produse care ajută persoanele în vârstă sau persoanele cu handicap să comunice, cel puțin pentru apelurile de urgență.**

Autoritățile naționale de reglementare pot bloca, după caz, accesul la numere sau servicii atunci când acest lucru este justificat prin motive de fraudă sau de abuz **și pentru a asigura, în astfel de cazuri, suspendarea de către furnizorii de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când o anchetă este în curs de desfășurare, a încasărilor aferente interconexiunii în cauză și altor servicii.**

(2) Pentru a se asigura că utilizatorii finali au acces efectiv la numerele sau serviciile din Comunitate, Comisia poate ■ să adopte măsuri tehnice de punere în aplicare. Măsurile **respective**, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control *menționată* la articolul 37 alineatul (2). ■

Oricare astfel de măsură tehnică de punere în aplicare poate fi revizuită în mod periodic pentru a se ține cont de progresele tehnologice și ale pieței.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare sunt în măsură să solicite întreprinderilor furnizoare de rețele publice de comunicații transmiterea de informații privind gestionarea rețelelor proprii în legătură cu orice limitări sau restricții având drept obiect accesul utilizatorului final la servicii, conținuturi sau aplicații sau folosirea acestora. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare dispun de toate competențele necesare pentru a efectua anchete privind cazurile de limitări ale accesului la servicii, conținuturi sau aplicații impuse de întreprinderi utilizatorului final.”

22. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) «Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita tuturor întreprinderilor care administrează rețele de telefonie publică să pună la dispoziția utilizatorilor finali serviciile suplimentare din anexa I, partea B, în funcție de posibilitatea tehnică și viabilitatea economică.»”

b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. «(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2), statele membre pot impune obligațiile prevăzute la anexa I partea A litera (e) privind deconectarea ca cerință generală tuturor întreprinderilor care furnizează acces la rețelele de comunicații publice și/sau la serviciile telefonice accesibile publicului.»”

23. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Facilitarea schimbării furnizorului

(1) Statele membre se asigură că toți abonații care au numere din planul național de numerotare **telefonică** își pot păstra numărul (numerele), la cerere, indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul, în conformitate cu dispozițiile din anexa I partea C.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(2) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că tariful dintre operatori pentru furnizarea transferabilității numărului este calculată în funcție de costuri și, dacă este cazul, că taxele plătibile de către consumatori nu au efect negativ în ceea ce privește utilizarea acestor servicii.

(3) Autoritățile naționale de reglementare nu impun, în ceea ce privește transferabilitatea numerelor, tarife cu amănuntul care ar denatura concurența, de exemplu prin fixarea unei tarify cu amănuntul specifice sau comune.

(4) Transferabilitatea numerelor și activarea ulterioară a acestora sunt executate cu cea mai mică întârziere, nu mai târziu de o zi lucrătoare de la momentul depunerii cererii inițiale de către abonat. **Autoritățile naționale de reglementare pot prelungi termenul de o zi și adopta măsurile corespunzătoare, în cazul în care acestea sunt necesare pentru a garanta că abonații nu sunt transferați împotriva voinței lor. Autoritățile naționale de reglementare pot impune sancțiunile corespunzătoare împotriva furnizorilor, inclusiv obligația de a oferi compensații clienților în cazul întârzierilor survenite în transferul numărului sau în cazul transferului abuziv efectuat de aceștia sau în numele acestora.**

(5) **Statele membre se asigură că durata minimă a contractelor încheiate între utilizatori și întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice nu depășește 24 luni. Statele membre se asigură, de asemenea, că întreprinderile oferă utilizatorilor posibilitatea de a încheia un contract cu o durată de cel mult 12 luni pentru toate tipurile de servicii și echipamente terminale.**

(6) **Statele membre se asigură că procedurile de reziliere a contractelor nu acționează ca un mijloc de constrângere în ceea ce privește schimbarea furnizorilor sau a serviciilor.**

24. La articolul 31, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare («must carry») pentru transmiterea unor anumite servicii de radio și media audiovizuale, precum și pentru serviciile complementare, în special serviciile de accesibilitate, întreprinderilor aflate în jurisdicția lor care administrează rețele de comunicații electronice pentru difuzarea publică a serviciilor de radio și media audiovizuale, în cazul în care un număr mare de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a serviciilor de radio sau media audiovizuale. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general stabilite pe cât de clar și specific de către toate statele membre și sunt proporționale și transparente.

Obligațiile prevăzute la primul paragraf sunt revizuite de către statele membre cel mai târziu la un an de la [data limită pentru punerea în aplicare a actului de modificare], cu excepția cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în primii doi ani anteriori.

Statele membre reexaminează în mod regulat obligațiile de difuzare «must carry».

25. Se introduce următorul articol:

„Articolul 31a

Garantarea condițiilor similare de acces și ofertă utilizatorilor cu handicap

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot impune întreprinderilor furnizoare de servicii de comunicații electronice accesibile publicului cerințe corespunzătoare, astfel încât să ofere utilizatorilor finali persoane cu handicap garanții privind:

a) **accesul la servicii de comunicații electronice în condiții similare celor de care beneficiază majoritatea utilizatorilor finali, precum și**

b) **posibilitatea de a beneficia de oferta de întreprinderi și servicii disponibilă majorității utilizatorilor finali.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 32a

Accesul la conținut, servicii și aplicații

Statele membre asigură faptul că orice restricții privind drepturile utilizatorilor de acces la conținut, servicii și aplicații, dacă astfel de restricții sunt necesare, sunt puse în aplicare prin măsuri adecvate, în conformitate cu principiile proporționalității, eficacității și disuasivității. Respectivă măsură nu pot avea ca efect împiedicarea dezvoltării societății informaționale, în conformitate cu prevederile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) () și nu pot contraveni drepturilor fundamentale ale cetățenilor, inclusiv dreptul la confidențialitate și dreptul la un proces echitabil.*

(*) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.”

27. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură, după caz, că autoritățile naționale de reglementare iau în considerare opiniile utilizatorilor finali, consumatorilor, producătorilor și întreprinderilor furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice privind aspecte referitoare la toate drepturile utilizatorilor finali și consumatorilor cu privire la serviciile de comunicații electronice accesibile publicului, în special dacă au un impact semnificativ asupra pieței.”

ii) se adaugă următorul paragraf:

„În special, Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare stabilesc mecanisme de consultare garantând că, în procesul de luare a deciziilor, acestea acordă atenția cuvenită și țin seama de aspectele legate de utilizatorii finali, inclusiv, în special, utilizatorii finali cu handicap.”

b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Fără a aduce atingere normelor de drept intern, în conformitate cu legislația comunitară de promovare a obiectivelor politicilor culturale și privind mass-media, precum diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul mass-mediei, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente promovează, în măsura în care acest lucru este oportun, cooperarea dintre întreprinderile care furnizează servicii și/sau rețele de comunicații electronice și sectoarele interesate de promovarea conținuturilor legale în cadrul rețelelor și al serviciilor de comunicații electronice. Cooperarea respectivă poate include, de asemenea, coordonarea informațiilor de interes public care trebuie puse la dispoziție în temeiul articolului 21 alineatul (4) și al articolului 20 alineatul (1).”

c) se adaugă următorul alineat:

1.

(3) Fără a aduce atingere aplicării Directivei 1999/5/CE, în special cerințelor privind handicapul în temeiul articolului 3 alineatul (3) litera (f) din directivă și pentru a ameliora accesibilitatea serviciilor și echipamentelor de comunicații pentru utilizatorii finali cu handicap, Comisia poate **■** să ia măsurile tehnice de punere în aplicare corespunzătoare, după realizarea unei consultări publice **și după consultarea BERT**. Măsurile **respective**, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 37 alineatul (2). **■**

Miercuri, 24 septembrie 2008

28. La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură **accesul, prin intermediul unor organisme independente, la** proceduri extrajudiciare transparente, simple și necostisitoare pentru soluționarea litigiilor **I** dintre consumatori și întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice cu privire la condițiile contractuale și/sau la executarea contractelor privind furnizarea de astfel de rețele sau servicii. Aceste proceduri permit o soluționare echitabilă și rapidă a litigiilor și **iau în considerare cerințele Recomandării Comisiei 98/257/CE din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organismelor competente pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor privind consumatori (*)**. Statele membre pot, dacă acest lucru se justifică, adopta un sistem de rambursare și/sau de compensare. Statele membre pot extinde aceste obligații la litigiile care implică alți utilizatori finali.

Statele membre se asigură că organismele însărcinate cu soluționarea unor astfel de litigii, **care pot fi punctele unice de contact**, furnizează Comisiei și **autorităților** informații relevante în scopul realizării de statistici.

Statele membre încurajează procedurile extrajudiciare demne de încredere, privind, în special, interacțiunea dintre sectorul audiovizual și comunicațiile electronice.

(*) **JO L 115, 17.4.1998, p. 31.**”

29. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Adaptarea anexelor

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive și necesare adaptării anexelor I, II, III și VI la progresele tehnologice sau la evoluția cererii pe piață se adoptă de Comisie, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 37 alineatul (2).”

30. La articolul 36, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile naționale de reglementare informează Comisia cu privire la obligațiile impuse întreprinderilor desemnate să își asume obligații de serviciu universal. Modificările care afectează obligațiile impuse întreprinderilor sau obligațiile întreprinderilor afectate în temeiul dispozițiilor acestei directive sunt comunicate fără întârziere Comisiei.”

31. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul pentru comunicații constituit prin articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (Directiva cadru).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

I”

32. Anexele I, II și III se înlocuiesc cu anexele I, II și III la prezenta directivă.

Miercuri, 24 septembrie 2008

33. La anexa VI, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Algoritmul comun de codare și recepția liberă

Toate echipamentele destinate consumatorilor pentru recepționarea semnalelor digitale convenționale de televiziune (respectiv transmisia terestră, prin cablu sau satelit destinată în principal recepției fixe, precum DVB-T, DVB-C sau DVB-S), care sunt vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod în Comunitate și care pot decoda semnalele digitale de televiziune, trebuie să poată permite:

- *decodarea acestor semnale conform unui algoritm comun european de codare, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută, în prezent ETSI;*
- *reproducerea semnalelor care au fost transmise liber, cu condiția ca, în cazul în care acest echipament este închiriat, titularul să respecte contractul de închiriere aplicabil.”*

34. Anexa VII se elimină.

Articolul 2

Modificări la Directiva 2002/58/CE

(Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)

Directiva 2002/58/CE (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă prevede armonizarea dispozițiilor statelor membre, necesară în vederea asigurării unui nivel echivalent de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale și, în special, a dreptului la viață privată, a dreptului la confidențialitatea și siguranța sistemelor de tehnologie a informației în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice și în vederea asigurării liberei circulații a acestor date și a echipamentelor și serviciilor de comunicații electronice în cadrul Comunității.

(2) Prevederile prezentei directive precizează și completează Directiva 95/46/CE în scopurile menționate la alineatul (1). Mai mult, acestea sunt menite a asigura protecția intereselor legitime ale abonaților, persoane fizice sau juridice.”

2. Articolul 2 litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„e) «apel» înseamnă o conexiune stabilită prin intermediul unui serviciu telefonic accesibil publicului care permite realizarea unei comunicații bidirecționale;”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Serviciile implicate

Prezenta directivă se aplică prelucrării de date personale legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice accesibile publicului prin intermediul rețelilor de comunicații electronice publice **și private, precum și al rețelilor private accesibile publicului** din cadrul Comunității, inclusiv al rețelilor de comunicații publice **și private și al rețelilor private accesibile publicului** care suportă colectarea datelor și dispozitivele de identificare.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

a) titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Securitatea prelucrării”

Miercuri, 24 septembrie 2008

b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 95/46/CE și Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice (*), aceste măsuri includ:

- măsuri tehnice și organizatorice adecvate, care să garanteze că datele cu caracter personal pot fi accesate exclusiv de personalul autorizat și în scopuri autorizate legal, și care să protejeze datele cu caracter personal stocate sau transmise împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii sau a modificării accidentale ori a stocării, prelucrării, accesării sau divulgării neautorizate sau ilicite;
- măsuri tehnice și organizatorice adecvate de protecție a rețelei și a serviciilor împotriva utilizării accidentale, ilicite ori neautorizate, a interferențelor sau a actelor care perturbă funcționarea sau disponibilitatea acesteia;
- o politică de securitate în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal;
- o procedură de identificare și evaluare a situațiilor de vulnerabilitate a sistemelor a căror întreținere revine furnizorului de servicii de comunicații electronice, ce pot fi rezonabil anticipate, incluzând monitorizarea periodică a încălcărilor normelor de securitate, precum și
- o procedură pentru adoptarea de măsuri preventive, corective și de atenuare a oricăror situații de vulnerabilitate descoperite în cadrul procedurii descrise la cea de-a patra liniuță și o procedură pentru adoptarea de măsuri preventive, corective și de atenuare a incidentelor legate de securitate care pot conduce la încălcarea acesteia.

(1b) Autoritățile naționale de reglementare sunt în măsură să auditeze măsurile adoptate de furnizorii de servicii de comunicații electronice și de servicii caracteristice societății informaționale accesibile publicului și să emită recomandări cu privire la cele mai bune practici și indicatorii de performanță privind nivelul de securitate care trebuie atins de aceste măsuri.

(*) JO L 105, 13.4.2006, p. 54.”

(c) Se adaugă următoarele alineate ■

„3. «(3) În cazul unei încălcări a securității având ca rezultat distrugerea accidentală sau ilegală, pierderea, modificarea, divulgarea neautorizată sau accesul neautorizat la datele cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate în alt mod în contextul prestării de servicii de comunicații accesibile publicului în cadrul Comunității, furnizorul de servicii de comunicații accesibile publicului, **precum și orice întreprindere care furnizează servicii pe internet destinate consumatorilor, care este controlor de date și furnizor de servicii caracteristice societății informaționale**, informează fără întârziere ■ autoritățile naționale de reglementare sau autoritatea competentă în conformitate cu dreptul intern din statul membru respectiv cu privire la o astfel de încălcare. Notificarea adresată **autorității competente** descrie cel puțin natura încălcării și recomandă măsuri de diminuare a posibilelor efecte negative ale acesteia. Notificarea adresată autorității **competente** descrie, în plus, consecințele încălcării și măsurile luate de furnizor în vederea soluționării problemei.»

Furnizorul de servicii de comunicații electronice accesibile publicului, precum și orice întreprindere care furnizează consumatorilor servicii pe internet, care este controlor de date și furnizează servicii caracteristice societății informaționale, îi înștiințează, în prealabil, pe utilizatori pentru a evita un pericol iminent și direct pentru interesele și drepturile consumatorilor.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Notificarea încălcării securității către abonați sau persoane nu este necesară în cazul în care furnizorul a demonstrat autorității competente că a aplicat măsuri tehnologice adecvate de protecție și că respectivele măsuri au fost aplicate datelor afectate de încălcarea securității. Astfel de măsuri tehnologice de protecție trebuie să asigure că datele devin neinteligibile persoanelor care nu sunt autorizate să le acceseze.

(4) *Autoritatea competentă analizează și stabilește gravitatea încălcării. În cazul în care încălcarea este considerată gravă, autoritatea competentă solicită furnizorului de servicii de comunicații electronice disponibile pentru public și furnizorului de servicii caracteristice societății informaționale să înștiințeze, fără întârzieri nejustificate, persoanele afectate de încălcare. Notificarea cuprinde informațiile descrise la alineatul (3).*

În cazul în care ar putea perturba desfășurarea cercetării penale privind o încălcare gravă, notificarea acestuia poate fi amânată.

Furnizorii înștiințează anual utilizatorii afectați cu privire la toate încălcările securității care au dus la distrugerea, pierderea sau modificarea accidentală sau ilicită ori divulgarea sau accesul neautorizat la datele cu caracter personal transmise, stocate sau procesate în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații accesibile publicului în Comunitate.

De asemenea, autoritățile naționale de reglementare trebuie să verifice dacă societățile și-au îndeplinit obligațiile de notificare în temeiul prezentului articol și să impună sancțiunile corespunzătoare, inclusiv publicarea, după caz, în cazul nerespectării obligațiilor respective.

(5) *Gravitatea unei încălcări care trebuie adusă la cunoștința abonaților este stabilită în funcție de circumstanțele încălcării, cum ar fi riscul la care sunt expuse datele cu caracter personal afectate de încălcare, tipul datelor afectate de încălcare, numărul abonaților implicați și efectele imediate sau potențiale ale încălcării asupra furnizării serviciilor.*

(6) *Pentru a asigura continuitatea în punerea în aplicare a măsurilor la care se face referire la alineatele (1) — (5), Comisia recomandă, după consultarea ▯ Autorității Europene pentru Protecția Datelor, a părților interesate relevante și a Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informaționale și a Datelor (ENISA), măsuri tehnice de punere în aplicare privind, inter alia, măsurile descrise la alineatul (1a), circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile cerințelor de informare și notificare la care se face referire la alineatele (4) și (5).*

«Comisia implică toate părțile interesate relevante, în special pentru ca acestea să o informeze cu privire la cele mai bune metode disponibile, atât pe plan tehnic, cât și economic, pentru a ameliora punerea în aplicare a prezentei directive.» Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14a alineatul (2). Din motive imperative de urgență, Comisia poate folosi procedura de urgență menționată la articolul 14a alineatul (3);»

5. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că stocarea de informații, sau accesarea informațiilor deja stocate în echipamentul terminal al unui abonat sau utilizator, **direct sau indirect, cu ajutorul oricărui tip de mediu de stocare, este interzisă cu excepția cazului în care există acordul prealabil al abonatului sau utilizatorului în cauză, luând în considerare faptul că selectarea parametrilor programului de navigare constituie un acord prealabil, și** cu condiția ca abonatul sau utilizatorul în cauză să fi primit informații clare și complete, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, *inter alia* cu privire la scopul prelucrării de date și să i se acorde dreptul de a refuza astfel de prelucrări de către controlorul de date. Aceasta nu împiedică stocarea tehnică de date sau accesul la acestea cu unicul scop de a efectua ▯ transmisia comunicației printr-o rețea de comunicații electronice sau în cazul în care acest lucru este strict necesar în vederea furnizării unui serviciu al societății informaționale cerut în mod explicit de către abonat sau utilizator.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

6. Articolul 6, se modifică după cum urmează:

a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În scopul comercializării de servicii de comunicații electronice sau al furnizării de servicii suplimentare, prestatorul de servicii publice de comunicații electronice poate prelucra datele menționate la alineatul (1) în măsura și pe durata de timp necesare promovării sau furnizării acestor servicii, dacă abonatul sau utilizatorul care face subiectul datelor respective și-a dat acordul prealabil în acest sens. Utilizatorilor sau abonaților li se oferă posibilitatea de a-și retrage acordul pentru prelucrarea datelor de transfer în orice moment.”

b) La articolul 6, se adaugă următorul alineat:

„(7) Fără a aduce atingere respectării dispozițiilor relevante, altele decât cele prevăzute la articolul 7 din Directiva 95/46/CE și la articolul 5 din prezenta directivă, datele de transfer pot fi prelucrate în interesul legitim al controlorului de date în scopul punerii în aplicare a măsurilor tehnice pentru a garanta securitatea rețelelor informatice și a datelor, astfel cum este definită în articolul 4 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 460/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind instituirea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (*), sau în interesul legitim al unui serviciu public de comunicații electronice, al unei rețele publice sau private de comunicații electronice, al unui serviciu al societății informaționale sau al unui echipament conex terminal sau de comunicație electronică, cu excepția situației în care prevalează asupra acestui interes cele asociate drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei vizate. În contextul realizării obiectivelor de securitate, prelucrarea datelor este limitată la strictul necesar.

(*) JO L 77, 13.3.2004, p. 1.”

7. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Folosirea sistemelor de apelare și de comunicare automată fără intervenție umană (mașini de apelare automată), a faxurilor sau a poștei electronice [inclusiv a serviciilor de mesaje scurte (SMS) și a serviciilor multimedia (MMS)] în scopuri de marketing direct poate fi permisă doar în cazul abonaților care și-au dat în prealabil acordul.”

b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Se interzice, în orice caz, practica trimerii prin poșta electronică, sub o altă identitate sau fără a indica identitatea expeditorului în numele căruia se efectuează comunicarea, a unor mesaje ce au drept scop comercializarea directă sau care contravin articolului 6 din Directiva 2000/31/CE ori conțin legături spre site-uri rău intenționate sau care servesc unor intenții frauduloase ori din care lipsește o adresă valabilă la care destinatarul poate trimite o cerere vizând încetarea acestui tip de comunicări.”

c) se adaugă următorul alineat:

„(6) Fără a se aduce atingere niciunei măsuri corective administrative pentru care ar putea fi adoptate dispoziții, inter alia în temeiul articolului 15a(2), statele membre asigură că orice persoană fizică sau juridică având interese legitime de combatere a încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, inclusiv un furnizor de servicii de comunicații electronice care își protejează interesele sale legitime de afaceri sau interesele consumatorilor săi, poate iniția acțiuni judiciare împotriva unor astfel de încălcări în fața instanțelor judecătorești.”

8. La articolul 14, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Dacă este necesar, se pot adopta măsuri care să garanteze că echipamentele terminale sunt construite într-un mod compatibil cu dreptul utilizatorilor de a proteja și de a controla folosirea datelor lor cu caracter personal, în conformitate cu Directiva 1999/5/CE și cu Decizia nr. 87/95/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 privind standardizarea în domeniul tehnologiei informației și telecomunicațiilor (*). Aceste măsuri respectă principiul neutralității tehnologice.

(*) JO L 36, 7.2.1987, p. 31.”

Miercuri, 24 septembrie 2008

9. Se inserează următorul articol 14a:

„Articolul 14a

Comitetul

(1) Comisia este *asistată* de Comitetul pentru comunicații instituit în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (Directiva-cadru).

(2) *Atunci când* se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

(3) *Atunci când* se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6), și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”

10. La articolul 15, se introduce următorul alineat:

„Furnizorii de servicii de comunicații accesibile publicului și furnizorii de servicii specifice societății informaționale înștiințează, fără întârzieri nejustificate, autoritățile independente de protecție a datelor cu privire la toate cererile de acces la datele cu caracter personal ale utilizatorilor primite în conformitate cu alineatul (1), inclusiv privind justificările legale prezentate și procedura juridică urmată în cazul fiecărei cereri; autoritatea independentă de protecție a datelor vizată trebuie să înștiințeze autoritățile judiciare competente în legătură cu cazurile în care consideră că dispozițiile pertinente ale legislației naționale nu au fost respectate.”

11. Se inserează următorul articol 15a:

„Articolul 15a

Punerea în aplicare

(1) Statele membre stabilesc normele privind penalizările — ***inclusiv privind sancțiunile penale, acolo unde este cazul*** - aplicabile încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre comunică dispozițiile Comisiei până cel târziu la [data limită de aplicare a actului de modificare] și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare care au efect asupra acestora.

(2) Fără a se aduce atingere niciunei căi de atac care ar putea fi disponibilă, statele membre asigură că autoritatea națională de reglementare are puterea de a ordona încetarea încălcărilor menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare dețin toate drepturile de investigație și resursele necesare monitorizării și aplicării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.

(4) Pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date, Comisia poate adopta măsuri tehnice de punere în aplicare, după consultarea ***ENISA, a Grupului de lucru «Articolul 29»*** și a autorităților de reglementare relevante.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 14a alineatul (2). Din motive imperative de urgență, Comisia poate să utilizeze procedura de urgență menționată la articolul 14a alineatul (3).”

Miercuri, 24 septembrie 2008

12. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:**„Articolul 18****Revizuire**

Până la... (*), Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, după consultarea Grupului de lucru «Articolul 29» și a Autorității Europene pentru Protecția Datelor, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și impactul său asupra agenților economici și asupra consumatorilor, mai ales în privința dispozițiilor referitoare la comunicațiile nesolicitate, înștiințările privind încălcarea securității și utilizarea datelor cu caracter personal de către terți — publici sau privați — în scopuri ce nu sunt prevăzute în prezenta directivă, ținând seama de contextul internațional. În acest scop, Comisia poate cere informații de la statele membre, informații care trebuie furnizate fără întârzieri nejustificate. Dacă este necesar, Comisia înaintează propuneri de modificare a prezentei directive, ținând seama de rezultatele raportului respectiv, de schimbările intervenite în domeniu și de Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene (**), în special de noile competențe în materie de protecție a datelor, prevăzute la articolul 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și de orice alte propuneri considerate necesare pentru îmbunătățirea eficienței prezentei directive.

Cel târziu la ... (*), urmarea a consultării Autorității Europene pentru Protecția Datelor, a Grupului de lucru «Articolul 29» și a altor actori implicați, inclusiv reprezentanți din domeniu, Comisia prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social, bazat pe un studiu amplu, care să includă recomandări privind utilizarea standard a adreselor IP și aplicarea directivei privind confidențialitatea în mediul electronic și a directivei privind protecția datelor, în ceea ce privește colectarea și procesarea în continuare a datelor.

(*) Doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) JO C 306, 17.12.2007, p. 1.”

Articolul 3

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ||, se adaugă următorul paragraf:

„17.

În ceea ce privește protecția consumatorilor, Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice: Articolul 13 (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).”

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la || [...] actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată **Parlamentului European** și Comisiei textele acestor dispoziții și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile începând cu [...].

Atunci când statele membre adoptă actele menționate, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi este comunicat de către statele membre conținutul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a [...] zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ... ||,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

DESCRIEREA FACILITĂȚILOR SUPLIMENTARE ȘI A SERVICIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 10 (CONTROLUL CHELTUIELILOR), ARTICOLUL 29 (SERVICII SUPLIMENTARE) **ȘI ARTICOLUL 30 (FACILITAREA SCHIMBĂRII FURNIZORULUI)**

Partea A

Servicii și facilități suplimentare prevăzute la articolul 10

(a) Facturarea detaliată

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare, sub rezerva cerințelor legislației privind protecția *datelor cu caracter personal* și a vieții private, pot stabili nivelul de bază al facturilor detaliate pe care operatorii desemnați (în conformitate cu articolul 8) le furnizează **utilizatorilor finali** gratuit pentru a le permite:

- i) să verifice și să controleze cheltuielile inerente utilizării rețelilor de telefonie publică de la posturi fixe și serviciile telefonice asociate accesibile publicului, și
- ii) să monitorizeze corect utilizarea și cheltuielile lor aferente și să exercite un nivel de control rezonabil asupra facturării lor.

Dacă este cazul, se poate oferi abonaților o prezentare mai detaliată, la un tarif acceptabil sau în mod gratuit.

Apelurile gratuite pentru abonatul apelant, inclusiv apelurile la liniile de asistență, nu figurează pe factura detaliată a abonatului apelant.

(b) Restricționarea selectivă a apelurilor de plecare, gratuit

Reprezintă un serviciu care permite abonatului, care face cerere în acest sens către o întreprindere desemnată care furnizează servicii telefonice, să restricționeze apelurile de plecare **sau alte categorii de comunicații** de un anumit tip sau către anumite categorii de numere gratuite.

(c) Sistemele de plată în avans

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor desemnate să permită consumatorilor accesul la rețeaua de comunicații publice și folosirea serviciilor telefonice accesibile publicului printr-un sistem de plată în avans.

(d) Plata în rate a taxelor de conectare

Statele membre asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor desemnate să permită consumatorilor conectarea la rețeaua de telefonie publică printr-un sistem de plată în rate.

Miercuri, 24 septembrie 2008

(e) Neplata facturilor

Statele membre trebuie să autorizeze luarea anumitor măsuri, care trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și publicate, pentru a acoperi neplata facturilor către întreprinderile desemnate în conformitate cu articolul 8. Măsurile garantează primirea de către abonat a unui preaviz conform legii care să îl avertizeze de orice întrerupere a serviciilor sau deconectare. **Cu excepția cazurilor de fraudă, de întârziere a plății sau de neplată repetată, aceste măsuri asigură, în măsura posibilităților tehnice, limitarea unei eventuale întreruperi a serviciului la serviciul în cauză.** Deconectarea pentru neplata facturilor ar trebui să aibă loc numai după ce abonatul a fost avertizat conform legii. Înainte de întreruperea completă a serviciului, statele membre pot permite furnizarea provizorie de servicii limitate, în cadrul cărora sunt autorizate doar apelurile care nu implică taxarea abonatului (de exemplu apelurile la numărul „112”). **Accesul la servicii de urgență prin intermediul numărului 112 poate fi blocat în cazul unor abuzuri repetate săvârșite de utilizatorul respectiv.**

(f) Controlul costurilor

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare solicită tuturor întreprinderilor furnizoare de servicii de comunicații electronice să le ofere abonaților mijloace care să le permită să controleze costurile serviciilor de telecomunicații, inclusiv alerte gratuite adresate consumatorilor în cazul unor modele de consum anormale.

(g) Recomandări optime

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare solicită tuturor întreprinderilor furnizoare de servicii de comunicații electronice să recomande consumatorilor, cel puțin o dată pe an, cel mai avantajos pachet tarifar disponibil, pe baza modelului de consum al consumatorului constatat în cursul anului precedent.

Partea B

Lista facilităților prevăzute la articolul 29

(a) Formarea numărului de telefon în ton sau DTMF (multifrecvență bitonală)

Se referă la faptul că rețeaua de telefonie publică acceptă folosirea tonurilor DTMF definite în recomandarea ETSI ETR 207 pentru semnalizarea prin rețea de la un capăt la altul, atât în interiorul unui stat membru cât și între statele membre.

(b) Identificarea liniei de apel

Se referă la faptul că numărul părții apelante este prezentat părții apelate înainte de stabilirea apelului.

Această facilitate ar trebui furnizată în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal și a confidențialității, în special Directiva 2002/58/CE.

În măsura posibilităților tehnice, operatorii furnizează date și semnale pentru a facilita oferta de identificare a liniei apelante și de formare a numărului de telefon în ton peste granițele statelor membre.

(c) Servicii în caz de furt

Statele membre asigură instituirea unui număr gratuit comun pentru toți furnizorii de servicii de telefonie mobilă, care să permită declararea furtului unui echipament terminal și suspendarea imediată a serviciilor care țin de abonament. Accesul la acest serviciu trebuie, de asemenea, asigurat pentru utilizatorii cu handicap. Utilizatorii trebuie informați cu regularitate cu privire la existența unui astfel de număr, care ar trebui să fie ușor de memorat.

(d) Programe informatice de protecție

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita operatorilor să pună gratuit la dispoziția abonaților lor programe informatice de protecție și/sau de filtrare fiabile, ușor de utilizat și configurabile în mod liber și complet, care permit preîntâmpinarea accesului copiilor sau al persoanelor vulnerabile la conținuturile care nu sunt adecvate pentru acestea.

Datele de monitorizare a traficului ce pot fi colectate de către aceste programe nu pot fi folosite decât de către abonat.

Miercuri, 24 septembrie 2008

Partea C

Aplicarea dispozițiilor privind transferabilitatea numărului prevăzute la articolul 30

Cerința ca toți abonații cu numere din planul de numerotare național care solicită acest lucru să își poată păstra numărul (numerele) indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul se aplică:

- a) în cazul numerelor geografice, la un post anume precum și
- b) în cazul numerelor ne-geografice, oricare ar fi locația.

Prezentul alineat nu se aplică pentru transferabilitatea numerelor între rețele care furnizează servicii la posturi fixe și rețelele mobile.

ANEXA II

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE PUBLICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 (TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA INFORMAȚIILOR)

Autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea de a asigura publicarea informațiilor prevăzute în această anexă, în conformitate cu articolul 21. Aceasta trebuie să stabilească care informații trebuie publicate de întreprinderile furnizoare de rețele de telefonie publică și servicii de telefonie accesibile publicului și care informații trebuie publicate de însăși autoritatea națională de reglementare, astfel încât consumatorii să poată face o alegere în deplină cunoștință de cauză. ■

1. Numele și adresa (adresele) întreprinderii (întreprinderilor)

Se referă la numele și adresa sediului întreprinderilor furnizoare de rețele de telefonie publică și servicii de telefonie accesibile publicului.

2. Descrierea serviciilor propuse

2.1. Domeniul de aplicare a serviciilor propuse

2.2. Tarifele standard **indicând serviciile furnizate și conținutul** fiecărui element tarifar (de exemplu, taxele pentru acces, toate tipurile de *taxe de utilizare*, cheltuielile de întreținere) ■. **Sunt incluse, de asemenea,** detalii privind reducerile standard aplicate, formulele *tarifare* speciale și cu o anumită destinație **și orice cheltuieli suplimentare, precum și cu privire la costurile legate de echipamentele terminale.**

2.3. Politica de compensare/rambursare, inclusiv detalii ale formulelor de compensare și de rambursare propuse.

2.4. Tipurile de servicii de întreținere oferite.

2.5. Condițiile contractuale standard, inclusiv perioadele contractuale minime, încetarea contractului, procedurile și cheltuielile directe legate de transferabilitatea numerelor și a altor identificatori, dacă sunt relevante.

3. Mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele inițiate de întreprindere.

4. Informații referitoare la drepturile privind serviciile universale, inclusiv, dacă este cazul, facilitățile și serviciile prevăzute la anexa I.

Miercuri, 24 septembrie 2008

ANEXA III

INDICATORII PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI

INDICATORII, DEFINIȚIILE ȘI METODELE PREVĂZUTE LA ARTICOLELE 11 ȘI 12 PRIVIND TIMPUL DE FURNIZARE ȘI CALITATEA SERVICIULUI

Pentru întreprinderea desemnată să furnizeze acces la o rețea de comunicații publice		
PARAMETRU ⁽¹⁾	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata defecțiunilor pe linie de acces	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de reparare a defecțiunii	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Pentru întreprinderile desemnate să furnizeze un serviciu de telefonie accesibil publicului		
Timpul necesar pentru stabilirea apelului ⁽²⁾	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de răspuns pentru serviciile prin operator	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de răspuns pentru serviciile de informații telefonice	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporția de posturi telefonice publice cu plată (cu monede sau cu cartelă) în stare de funcționare	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Reclamații privind facturarea	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporția apelurilor greșite ⁽²⁾ Statele membre pot decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că rezultatele din aceste două domenii sunt satisfăcătoare.	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

⁽¹⁾ Parametrii trebuie să permită analizarea rezultatelor la nivel regional [adică cel puțin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat].

⁽²⁾ Statele membre pot decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că rezultatele din aceste două domenii sunt satisfăcătoare.

Numărul versiunii ETSI EG **202 057** este 1.1.1 (aprilie 2000).

Acordul internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 *

P6_TA(2008)0453

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 septembrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului cu privire la încheierea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 în numele Comunității Europene (11964/2007 — C6-0326/2007 — 2006/0263(CNS))

(2010/C 8 E/48)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11964/2007),
- având în vedere proiectul de Acord internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (11964/2007),
- având în vedere articolul 133, articolul 175 și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0326/2007),
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7), precum și articolul 35 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0313/2008),

Miercuri, 24 septembrie 2008

1. aprobă proiectul de decizie a Consiliului astfel cum a fost modificat și aprobă încheierea acordului;
2. își rezervă dreptul de a-și apăra prerogativele conferite de tratat;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului Organizației internaționale pentru esențele de lemn tropical (ITTO).

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIU

AMENDAMENTELE
PARLAMENTULUI

Amendamentul 1

Referirea 1

Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 133 și 175, coroborate cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză, și articolul 300 alineatul (3) **primul** paragraf,

Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 133 și 175, coroborate cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză, și articolul 300 alineatul (3) **al doilea** paragraf,

Amendamentul 2

Considerentul 4

(4) Obiectivele noului acord **sunt** compatibile atât cu politica comercială comună, cât și cu **politica** de mediu.

(4) Obiectivele noului acord **ar trebui să fie** compatibile atât cu politica comercială comună, cât și cu **politicile** de mediu **și dezvoltare**.

Amendamentul 3

Considerentul 7a (nou)

(7a) **Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport anual, cuprinzând o analiză a implementării Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 și a măsurilor menite să reducă la minim impactul negativ al comerțului asupra pădurilor tropicale și care să includă și acordurile bilaterale încheiate în conformitate cu programul FLEGT — aplicarea legislației, administrarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (Forest Law Enforcement, Governance and Trade). Articolul 33 din Acordul internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 prevede o evaluare a implementării acestui acord la cinci ani după intrarea sa în vigoare. În conformitate cu această dispoziție, Comisia ar trebui să înainteze Parlamentului European și Consiliului, înainte de sfârșitul anului 2010, o evaluare cu privire la funcționarea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006.**

Amendamentul 4

Considerentul 7b (nou)

(7b) **În elaborarea mandatului de negociere pentru revizuirea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006, Comisia ar trebui să propună o revizuire a textului actual, acordând prioritate îndeosebi protejării și gestionării durabile a pădurilor tropicale, precum și refacerii suprafețelor împădurite care au fost degradate, subliniind importanța educației și a politicii de informare în țările afectate de problema despăduririlor, pentru sensibilizarea publicului cu privire la consecințele negative ale exploatării resurselor de cherestea într-un mod abuziv. Comerțul cu esențe de lemn tropical ar trebui încurajat numai în măsura în care este compatibil cu aceste obiective prioritare.**

Miercuri, 24 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE CONSILIUAMENDAMENTELE
PARLAMENTULUI

Amendamentul 5

Considerentul 7c (nou)

(7c) *Mandatul de revizuire a Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 ar trebui, în special, să propună un mecanism de votare în cadrul Consiliului internațional pentru esențele de lemn tropical, care să încurajeze în mod ferm prezervarea și utilizarea durabilă a pădurilor tropicale.*

Amendamentul 6

Considerentul 7d (nou)

(7d) *Până în octombrie 2008, Comisia ar trebui:*

(a) *să înainteze o propunere legislativă cuprinzătoare, care să prevină introducerea pe piață a lemnului și a produselor din lemn ce provin din surse ilegale și distructive;*

(b) *să prezinte o comunicare privind implicarea și contribuția UE la mecanismele globale de finanțare, actuale și viitoare, destinate promovării protecției pădurilor și reducerii emisiilor datorate despăduririlor, în conformitate cu Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCONUSC)/Protocolul de la Kyoto. Comunicarea ar trebui să evidențieze angajamentul UE de a oferi asistență financiară țărilor în curs de dezvoltare pentru a-și proteja pădurile, pentru a finanța o rețea de zone protejate și pentru a promova alternative economice la distrugerea pădurilor. Îndeosebi, pentru a asigura obținerea de beneficii reale pentru climă, biodiversitate și populații, comunicarea ar trebui să evidențieze principiile și criteriile minime pe care aceste instrumente trebuie să le respecte. Comunicare ar trebui, de asemenea, să identifice acțiunile și zonele prioritare care ar trebui să beneficieze de finanțare imediată, în baza acestor mecanisme cu rol stimulator.*

Joi, 25 septembrie 2008

Taxa pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor de asigurări și financiare *

P6_TA(2008)0457

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 septembrie 2008 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește tratamentul aplicat serviciilor financiare și de asigurări (COM(2007)0747 — C6-0473/2007 — 2007/0267(CNS))

(2010/C 8 E/49)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2007)0747),

— având în vedere articolul 93 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0473/2007),

— având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0344/2008),

1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Propunere de directivă — act de modificare Considerentul 1

(1) Sectorul serviciilor financiare contribuie în mod semnificativ la creștere, competitivitate și crearea de locuri de muncă, dar poate juca acest rol doar în condiții concurențiale neutre pe piața internă. Este necesar să se creeze un cadru care să ofere **securitate juridică** în ceea ce privește tratamentul în materie de taxă pe valoarea adăugată (TVA) al produselor financiare și al comercializării și gestionării acestora.

(1) Sectorul serviciilor financiare contribuie în mod semnificativ la creștere, competitivitate și crearea de locuri de muncă, dar poate juca acest rol doar în condiții concurențiale neutre pe piața internă. Este necesar să se creeze un cadru care să ofere **astfel de condiții neutre** în ceea ce privește tratamentul în materie de taxă pe valoarea adăugată (TVA) al produselor financiare și al comercializării și gestionării acestora.

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPOS
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2**Propunere de directivă — act de modificare
Considerentul 2**

(2) Normele actuale care reglementează scutirea de TVA a serviciilor financiare și de asigurări, stabilite prin Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată sunt depășite și au condus la o interpretare și aplicare inegale. Complexitatea normelor și diversitatea practicilor administrative creează o insecuritate juridică pentru agenții economici și autoritățile fiscale. Această insecuritate a generat un număr mare de litigii și a sporit sarcinile administrative. De aceea, este necesar să se precizeze care sunt serviciile financiare și de asigurări scutite, întărind astfel securitatea juridică și reducând sarcinile administrative ale agenților economici și ale autorităților.

(2) Normele actuale care reglementează scutirea de TVA a serviciilor financiare și de asigurări, stabilite prin Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată sunt depășite și au condus la o interpretare și aplicare inegale. Complexitatea normelor și diversitatea practicilor administrative creează o insecuritate juridică pentru agenții economici și autoritățile fiscale **și nu asigură condiții concurențiale echitabile în UE**. Această insecuritate a generat un număr mare de litigii și a sporit sarcinile administrative. De aceea, este necesar să se precizeze care sunt serviciile financiare și de asigurări scutite, întărind astfel securitatea juridică **și creând condiții concurențiale echitabile în UE** și reducând sarcinile administrative ale agenților economici și ale autorităților.

Amendamentul 3**Propunere de directivă — act de modificare
Considerentul 5**

(5) Serviciile financiare și de asigurări necesită forme similare de intermediere. Prin urmare, este necesar ca intermedierea în cazul serviciilor financiare și intermedierea în cazul serviciilor de asigurări să fie tratate în mod similar.

(5) Serviciile financiare și de asigurări necesită forme similare de intermediere. Prin urmare, este necesar ca intermedierea în cazul serviciilor financiare și intermedierea în cazul serviciilor de asigurări să fie tratate în mod similar, **inclusiv intermedierea printr-un agent care să nu aibă nici relații contractuale, nici alt contact direct cu niciuna dintre părțile unei tranzacții financiare sau de asigurare, la încheierea căreia a contribuit respectivul intermediar. În astfel de cazuri, scutirea de taxe ar trebui să acopere în mod uniform toate activitățile tipice pentru un agent de servicii financiare sau de asigurări, inclusiv toate activitățile anterioare și ulterioare încheierii unui contract.**

Amendamentul 4**Propunere de directivă — act de modificare
Considerentul 5 a (nou)**

(5a) Este necesar ca activitățile de gestionare a fondurilor de investiții să continue să beneficieze de scutire în cazul în care sunt efectuate de operatori economici terți.

Amendamentul 5**Propunere de directivă — act de modificare
Considerentul 7**

(7) Furnizorii de servicii financiare și de asigurări sunt din ce în ce mai în măsură să direcționeze TVA-ul în amonte aferent costurilor suportate de aceștia către prestațiile impozabile pe care le furnizează. În cazul în care serviciile pe care le oferă au un preț unitar, este foarte ușor ca furnizorii să stabilească baza de impozitare pentru aceste servicii. Prin urmare, este necesar să se extindă posibilitatea de a opta pentru taxare și în cazul unor astfel de agenți economici.

(7) Furnizorii de servicii financiare și de asigurări sunt din ce în ce mai în măsură să direcționeze TVA-ul în amonte aferent costurilor suportate de aceștia către prestațiile impozabile pe care le furnizează. În cazul în care serviciile pe care le oferă au un preț unitar, este foarte ușor ca furnizorii să stabilească baza de impozitare pentru aceste servicii. Prin urmare, este necesar să se extindă posibilitatea de a opta pentru taxare și în cazul unor astfel de agenți economici, **prevenind orice probleme de dublă taxare care pot apărea prin coordonarea unei astfel de taxe cu taxele naționale pentru servicii financiare și de asigurări.**

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6**Propunere de directivă — act de modificare**
Considerentul 8 a (nou)

(8a) Atunci când adoptă măsuri în temeiul Directivei 2006/112/CE privind dreptul de a opta pentru impozitare, Consiliul ar trebui să asigure aplicarea uniformă a acestor norme pe piața internă. Până la adoptarea unor astfel de norme de către Consiliu, statele membre ar trebui să poată stabili norme detaliate cu privire la exercitarea acestei opțiuni. Statele membre ar trebui să notifice Comisia cu privire la proiectele de măsuri având acest scop cu șase luni înainte de adoptarea acestora. În această perioadă, Comisia ar trebui să evalueze proiectele de măsuri și să emită o recomandare.

Amendamentul 7**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1 — litera a***Directiva 2006/112/CE***Articolul 135 — alineatul 1 — litera a**(a) operațiuni de asigurare **și** reasigurare;(a) operațiuni de asigurare, **inclusiv** reasigurare;**Amendamentul 8****Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1 — litera a***Directiva 2006/112/CE***Articolul 135 — alineatul 1 — litera d**(d) operațiuni de schimb valutar **și** furnizarea de lichidități;(d) operațiuni de schimb valutar, furnizarea de lichidități **și operațiuni cu creanțe**;**Amendamentul 9****Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1 — litera a***Directiva 2006/112/CE***Articolul 135 — alineatul 1 — litera e**(e) **furnizarea de valori** mobiliare;(e) **operațiuni de tranzacționare a valorilor** mobiliare;**Amendamentul 10****Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1 — litera a***Directiva 2006/112/CE***Articolul 135 — alineatul 1 — litera ga (nouă)**(ga) **instrumente derivate de toate tipurile**;

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPOS
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 1 — litera b***Directiva 2006/112/CE**Articolul 135 — alineatul 1a*

(1a) Scutirea prevăzută la alineatul (1) **literele (a)-(e)** se referă la furnizarea oricărui element constitutiv al unui serviciu financiar sau de asigurări, dacă acest element constituie un ansamblu distinct și dispune de caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului scutit respectiv.

(1a) Scutirea prevăzută la alineatul (1) **literele (a)-(f)** se referă la furnizarea oricărui element constitutiv al unui serviciu financiar sau de asigurări, dacă acest element constituie un ansamblu distinct și dispune de caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului scutit respectiv.

Amendamentul 12**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2***Directiva 2006/112/CE**Articolul 135a — punctul 1*

1. „operațiuni de asigurare **și reasigurare**” înseamnă un angajament prin care o persoană **este obligată**, în schimbul achitării unei anumite sume, să furnizeze **unei alte** persoane, în cazul materializării unui risc, o indemnizație sau un beneficiu stabilite prin angajament;

1. „operațiuni de asigurare” înseamnă un angajament prin care o persoană **sau mai multe persoane sunt obligate**, în schimbul achitării unei anumite sume, să furnizeze **uneia sau mai multor** persoane, în cazul materializării unui risc, o indemnizație sau un beneficiu stabilite prin angajament;

Amendamentul 13**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2***Directiva 2006/112/CE**Articolul 135a — punctul 8 — partea introductivă*

8. „**furnizarea de valori** mobiliare” înseamnă **furnizarea** de instrumente negociabile, altele decât instrumentele prin care se stabilește proprietatea asupra bunurilor sau drepturilor menționate la articolul 15 alineatul (2), reprezentând o valoare financiară și reflectând una sau mai multe din situațiile următoare:

8. „**operațiuni de tranzacționare a valorilor** mobiliare” înseamnă **vânzarea** de instrumente negociabile, altele decât instrumentele prin care se stabilește proprietatea asupra bunurilor sau drepturilor menționate la articolul 15 alineatul (2), reprezentând o valoare financiară și reflectând una sau mai multe din situațiile următoare:

Amendamentul 14**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2***Directiva 2006/112/CE**Articolul 135a — punctul 8 — litera c*

(c) participării la *organismele* de plasament colectiv **care investesc în valori mobiliare menționate la literele (a) sau (b), la alte instrumente financiare scutite menționate la articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(d) sau la alte** organisme de plasament colectiv;

(c) participanții la **fonduri de investiții, definite la punctul 10**, sau la *organisme* de plasament colectiv în alte organisme de plasament colectiv;

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 15**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 135a — punctul 8 — litera ca (nouă)>

(ca) **deținerea de derivate financiare, de creanțe și de mărfuri, plătibile în numerar și opțiunile aferente;**

Amendamentul 16**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 135a — punctul 9

9. „intermedierea în operațiunile de asigurare și tranzacții financiare” înseamnă furnizarea de servicii de către **un intermediar terț către o parte contractantă și remunerată de aceasta din urmă** ca act de intermediere distinct în cadrul operațiunilor de asigurare sau al tranzacțiilor financiare menționate la articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(e);

9. „intermedierea în operațiunile de asigurare și tranzacții financiare” înseamnă furnizarea de servicii de către **intermediari** terți ca act de intermediere distinct, **direct sau indirect**, în cadrul operațiunilor de asigurare sau al tranzacțiilor financiare menționate la articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(e), **cu condiția ca niciun intermediar să nu fie o contrapartidă în aceste operațiuni de asigurare sau în aceste tranzacții financiare;**

Amendamentul 17**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 135a — punctul 10

10. „fonduri de investiții” înseamnă **organismele de plasament colectiv care investesc în instrumentele financiare scutite menționate la articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(e), precum și în valori imobiliare;**

10. „fonduri de investiții” înseamnă **instrumente de investiții instituite în mod special cu singurul scop de a reuni active de la investitori și de a le investi într-un ansamblu diversificat de active, inclusiv fonduri de pensii și instrumente care permit implementarea și aplicarea schemelor de pensie colectivă;**

Amendamentul 18**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 2**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 135a — punctul 11

11. „gestionarea fondurilor de investiții” se referă la activitățile destinate realizării obiectivelor fondului de investiții în cauză.

11. „gestionarea fondurilor de investiții” se referă la activitățile destinate realizării obiectivelor fondului de investiții în cauză **și include cel puțin gestionarea strategică și tactică a activelor și repartizarea acestora, inclusiv serviciile de consiliere și gestionare a valurilor și a riscului.**

Amendamentul 19**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 3**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 137 — alineatul 1 — litera a

3. **La articolul 137 alineatul (1), se elimină litera (a).**

eliminat

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 20**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 137a — alineatul 1

(1) Începând cu 1 ianuarie 2012, statele membre acordă persoanelor impozabile dreptul de a opta pentru taxarea **serviciilor** menționate la articolul 135 alineatul (1) **literele (a)-(g)**.

(1) Începând cu 1 ianuarie 2012, statele membre acordă persoanelor impozabile **în fiecare caz în parte** dreptul de a opta pentru taxarea **unuia dintre serviciile** menționate la articolul 135 alineatul (1) **literele (a)-(ga)**, **în cazul în care serviciul respectiv este furnizat altor persoane impozabile stabilite în același stat membru sau oriunde în Comunitate.**

Amendamentul 21**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 137a — alineatul 1a (nou)

(1a) **Până la data de ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea dreptului de opțiune menționat la alineatul (1). Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă privind normele detaliate pentru exercitarea dreptului de opțiune și orice alte modificări aduse prezentei directive în acest sens.**

(*) **Trei ani de la data intrării în vigoare a Directivei .../.../CE.**

Amendamentul 22**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 137a — alineatul 2

(2) Consiliul adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (1) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 397. Atâta timp cât Consiliul nu adoptă aceste măsuri, statele membre pot **stabili norme** detaliate pentru exercitarea opțiunii de taxare menționate la alineatul (1).

(2) Consiliul adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (1) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 397. Atâta timp cât Consiliul nu adoptă aceste măsuri, statele membre pot **păstra normele actuale** detaliate pentru exercitarea opțiunii de taxare menționate la alineatul (1).

Amendamentul 23**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4**

Directiva 2006/112/CE

Articolul 137b — punctul 1

1. grupul în sine **și toți membrii acestuia sunt stabiliți sau își au reședința** în Comunitate;

1. grupul în sine **este stabilit** în Comunitate;

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 24**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4***Directiva 2006/112/CE**Articolul 137b — punctul 3*

3. membrii grupului furnizează servicii scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) **literele (a)-(g)** sau alte servicii pentru care nu sunt considerați persoane impozabile;

3. membrii grupului furnizează servicii scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) **literele (a)-(ga)** sau alte servicii pentru care nu sunt considerați persoane impozabile;

Amendamentul 25**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4***Directiva 2006/112/CE**Articolul 137b — punctul 4*

4. serviciile furnizate de grup **sunt destinate doar membrilor săi și** sunt necesare pentru a permite **acestora din urmă** furnizarea de servicii scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) **literele (a)-(g)**;

4. serviciile furnizate de grup sunt necesare pentru a permite **membrilor** furnizarea de servicii scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) **literele (a)-(ga)**;

Amendamentul 26**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4***Directiva 2006/112/CE**Articolul 137b — punctul 5*

5. grupul solicită de la membrii săi doar rambursarea exactă a cotei care le revine din cheltuielile comune, **exclusiv** ajustările prețului de transfer efectuate în scopul taxării directe.

5. grupul solicită de la membrii săi doar rambursarea exactă a cotei care le revine din cheltuielile comune; ajustările prețului de transfer efectuate în scopul taxării directe **nu afectează scutirea de impozitul pe cifra de afaceri a grupului.**

Amendamentul 27**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 1 — punctul 4a (nou)***Directiva 2006/112/CE**Articolul 169 — litera c*

4a. Articolul 169 litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

(c) operațiuni scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) **literele (a)-(ga)**, atunci când clientul este stabilit în afara Comunității sau atunci când operațiunile respective sunt în legătură directă cu bunuri care urmează a fi exportate din Comunitate.

Joi, 25 septembrie 2008

TEXTUL PROPUȘ
DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 28**Propunere de directivă — act de modificare****Articolul 2 — alineatul 1 — paragraful 1**

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive **până cel târziu la 31 decembrie 2009**. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective și un tabel de corespondență între actele respective și prezenta directivă.

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, **garantând în același timp că consumatorii finali beneficiază de restructurarea regimului actual de TVA**. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective și un tabel de corespondență între actele respective și prezenta directivă.